

TA 358

—
சிவமயம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடு துறை ஆதீனம்
இருபத்திரண்டாவது குநு மகாசந்திதானம்
அருள்திரு அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்
பதினேராவது ஆண்டுக் குருபூசை விழாமலர்
திருவன்னவர் ஆண்டு 2025 — மெய்கண்டார் ஆண்டு 77।
சீமுக — பங்குனி — 23 — திருவோணம்

5 - 4 - 1994

ஆட்சை வெளியீடு எண் : 421

விலை ரூ. 75/-

பக்கங்கள் : 296.

படங்கள் : 34

நூல் ஆசிரியர் :

S. நாராயணசுவாமி M. A., M. Ed.,

திரு விதை மருதூர்

ஸ்ரீ நமசிவாயழர்ந்தி அச்சக
— திருவாவடுதூர் —

சிவமயம்

சுரசுவதி

[SARASVATI]

[सरस्वती]

(வேதம் - ஆகமம் - சிற்பம் - பூசை)

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுறை ஆதினத்து
 இருபத்து மூன்றுவது குரு மகாகந்திதானம்
 சீர் வளர் சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்தீதி அவர்கள்
 அருளாலையின் வண்ணம்
 வெளியிடப்பெற்றது.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுறை ஆதினம்

திருவாவடுறை - 609 803

சரசுவதி பாடல்

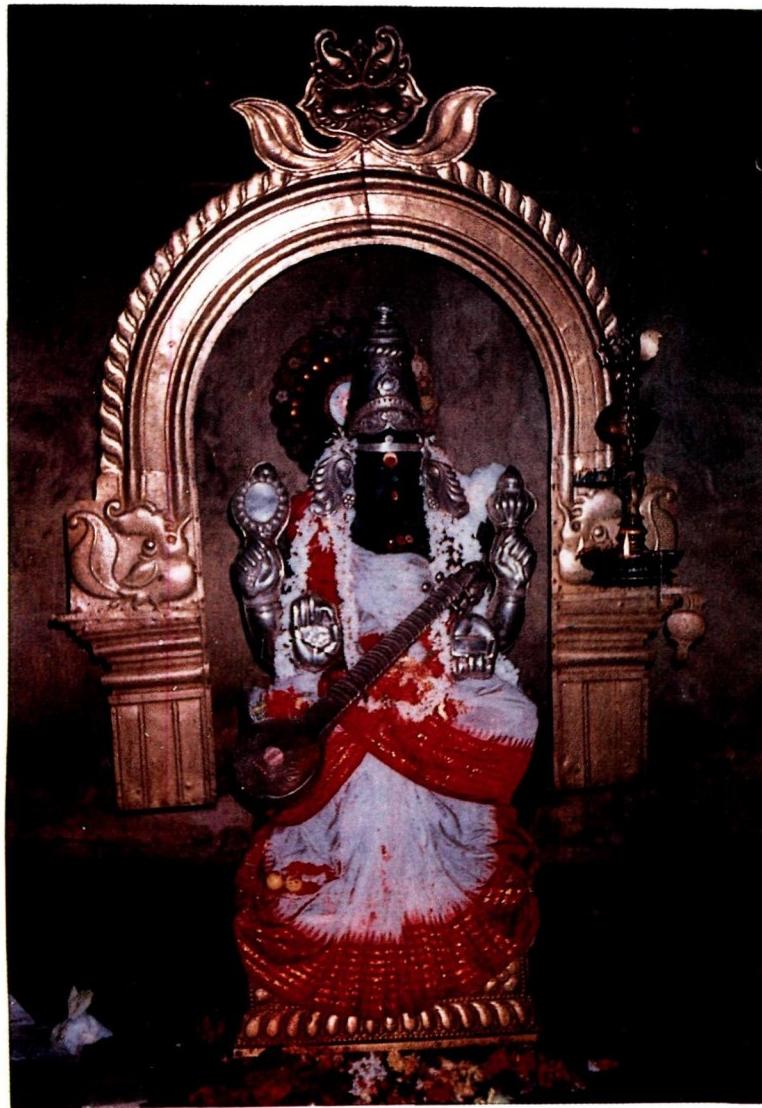

நான்முக ஞவின் மேவி நான்மறை வடிவா யின்னந்
தானாரும் பொருள்க டேரத் தடக்கையின் முறையுந் தாங்கித்
நேனலர் கஸலப் போதீற் செழித்துவீற் றிருக்கு மம்மை
கான்மலர் போற்றி நானும் கருத்துற வணக்கஞ் செய்வாம்

— சீவ ரகசியம்.

கவிச்சக்ரவர்த்தி ஒட்டக் கூத்துர், கூத்தனூரில் தாழே அமைத்து
வழிபட்ட கோயிலில் உள்ள

கலைமகள்

(ஆற்றங்கரைச் சொற்கீழ்த்தி)

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆசனம்

குரு முதல்வர்

அருள்திரு நமசிவாயழூர்த்திகள்

१
சிவமயம்

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணெணய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீழே தழைக மாதோ.
— தவத்திரு மாதவச் சிவஞான முனிவர்.

1

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
அரு பரம்பரை வீளக்கம்
சீகண்ட பரமசிவம்

திருநந்தீதேவர்

சனாகர்	சனந்தனர்	சஞ்சிதனர்	சனற்குமாரர்
--------	----------	-----------	-------------

சத்தியஞானதரிசினிகள்
 பரஞ்சோதிமாழனிவர்
 மெய்கண்டதேவநாயனர்
 அருள்நந்தி சிவாசாரியார்
 மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியார்
 உமாபதி சிவாசாரியார்
 அருணமச்சிவாயர்
 சித்தர் சிவப்பிரகாசர்

1. ஸ்ரீ நமசிவாயழுர்த்திகள் (திருவாவடுதுறை ஆதீனக் குருமுதல்வர்)			
2. ஸ்ரீ மறைஞான தேசிகர்			
3. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்		— 1360 — 1621	
4: ஸ்ரீ உருத்திரகோடி தேசிகர்			
5. ஸ்ரீ வேலப்ப தேசிகர்		— 1621 — 1625	
6. ஸ்ரீ குமாரசவாமி தேசிகர்			
7. ஸ்ரீ (பின்) குமாரசவாமி தேசிகர்			
8. ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர்		— 1625 1658	
9. ஸ்ரீ இராமலிங்க தேசிகர்		— 1658 1678	
10. ஸ்ரீ வேலப்ப தேசிகர்		— 1678 1700	
11. ஸ்ரீ (பின்) வேலப்ப தேசிகர்		— 1700 1730	
12. ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பல தேசிகர்		— 1730 1770	
13. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்		— 1770 1789	
14. ஸ்ரீ (வேஞூர்) சுப்பிரமணிய தேசிகர்		— 1789 1845	
15. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்		— 1845 1869	
16. ஸ்ரீ (மேலகரம்) சுப்பிரமணிய தேசிகர்		— 1869 1888	
17. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்		— 1888 1920	
18. ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்		— 1920 1922	
19. ஸ்ரீ வைத்தியலிங்க தேசிகர்		— 1922 1937	
20. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்		— 1937 1951	
21. ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்	13—4—1951 முதல்	— 23—9—1967	
22. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்	23—9—1967 முதல்	— 7—4 1983	
23. சீரவளர் சீர சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்தீ அவர்கள்	7—4—1983 முதல்		
	இவ்வாதின ஞானபீடத்தில் வீற்றிருந்து அருளாட்சி செய்து		
	வருகின்றார்கள்.		

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்
திருப்த்திருவாவது குரு யகாசந்திரனம்
அருள்திரு அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்

சிவப்பேறு : - பங்குனி-திருவொண்ம [அருளாட்சிக் காலம்: 1967-1983]

புன்னுரை

“ ஏடுஷ்கை நங்கை இறை எங்கள் முக்கண்ணி
 வேடம் படிகம் விரும்பும்வென் தாமரை
 பாடும் திருமுறை பார்ப்பனி பாதங்கள்
 சூடுமேன் சென்னிவாய்த் தோத்திரம் சொல்லுமே ”

— திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் - 1067

சைவமும் தமிழும் தன் இருகண்களாக, அக்கண்களில் ஊரும் அருளே புன்னாய் செந்தமிழாம் பயிரோட்டிச் சிவநெறி வளர்க்கும் சித்தர் சிவப்பிரகாசப் பெருந்தகை, அருள்திரு, நகரிவாயாயுர்த்திகள் வழி நோற்று வித்தது துறைசையாதீனர். இத்துறைசையாதீனக் குருமணிகள் மரபுவழிச் செங்கோலோச்சிச் சிவமே விளைச்சுரும் சிவாப்பெருமணிகள். அவர்களின் கருணையே நிலைக்களாகத் துறைசையில் பூந்த நன்மலர்கள் பல்லால் அவ்வக்காலத்தே வளர் ஆன்ம பரிபக்குவம் கோக்கி ஆதீன அடிப்படை உணர்த்தி வெளிவரப் பண்ணுவித்த சீர் மணி நூல்களும் பலவாறும்.

இச் குருமணிகளுள் 22-வது ஒரு மகாசக்கிதானம், தோத்திரங்கள், சாத்தீரங்கள் ஆகியவற்றினை ஆய்வு முறையால் ஆய்வுக்கு, ஒருமை அடிப்படை கண்டு, வணக்கிடும் இறையாற்றல், “ நாநாவித ஒருவாய் அவன் வங்கே நமை ஆள்வான் ”, என்ற சாக்கின் அடிப்படையில் வங்கே ஆறுதல் செய்வதீா வலியுறுத்தித் தெளிவாறுத்தும் நூல்களை வெளியீடு செய்வதே குறிக்கோளாய்க் கொண்டு திருப்பந்திர வெளியீடுகளைத் தொடர்ந்து செய்து பெருந்தகைமை நன்தேயாக நில்றது.

முன்னேர் மோழியும், அப்போழியில் மோழிபொருளும் தனதேயாக்கும் தற்குதினை வழிவழிச் சேங்கோல் முறையோச்சிச் செந்துமிழ் புரந்து சிவமரு பெருக்கும் சித்தித்திரமது தனதேயாக்கும் இவ்வாதீனத்தின் ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளி விளங்கும் இருபத்து ஐங்கும் ஒரு மகாசக்கிதானம் சீர்வளர்ச்சி சிவப்பிரகாச பண்டாரச் சுந்திதி அவர்களின் கருணைத்திறம் கணபதியும், முருகனும், ஆடல்லானுராய் வங்க தொடரினைத் தொடர்ந்து தட்சிணையுத்தியும், சோஷல்ஸ்கந்தரும், என்டேசவரரும் என இறை ஆற்றல் தோற்றும் வகையிலைத் தொடரச் செய்தது, “ ஆற்றலும் சத்தியும் ”

ஒரு பொருட் கிளவிகள்: ஆதலின் இவ்வரிசையில் ஆற்றல்களை அனுபவித்து வசோத்துப் பன்னுளமூத்தலால் ஆற்றலே தாமாய் மாநுடர் ஸிற்க வழிகாட்டும், (1) சாசவதி (கலைமகள்) நிலை, அவள்தனித் தன்வயஞ் செய்ய உதவிடும் ஒலிக்கூட்டாம் திருமந்திரங்கள், அவைதாம் போதிந்திடப்பெற்றுத் தீகழும் நூற்பகுதிகள், அவற்றின் எளிவரு விளக்கங்கள், அநுட்டானங்கள். பிரயோகங்கள், நிலைபெறுவித்தல் ஆம் சாத்திரங்கள் ஆகும் பகுதியோடு ;

(2) வோத அடிப்படையில் எழும் அக்சமயங்கள் கலைகளைப் போற்றும் முறை, புற்சமயங்கள் எனப்படும் பெளத்தமும் சைனமும் கலைமகளை வழிபடும் முறைகள், வழிபட உதவும் உருவ அமைதிகள், அவைகளை உருவாக்கும் சிற்பநூல் முறைகள். பூசனை முறைகள் இவைகளை உணர்த்தும் பூசனைக் கிரியைப் பகுதியும் ;

(3) புராணங்கள், திருமுறைகள், ஆகமங்கள், சல்லைட்டுகள், போற்றிவரிசைகள், தோத்திரப்பனுவல்கள், வேதம் ஆதியாய் தற்சாலத்தெழுந்த மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் எருக உள்ள பெரியோர்கள் யாத்தத் தந்த துதிகள் கொண்டுள்ள தோத்திரப்பகுதியும் ;

கொண்ட ஒரு தொழுப்பு நூலினை “சரசவதி” எனும் பெயரூடன் யாத்திட அடியேலைப் பணித்தது. “குருவருளே திருவருள்” ஆதலின் அருள் ஆணை ஏழி அடியேனும் ஒழுகலை மேற்கொண்டேன்.

சிரவார்சீர குரு மகாசந்திரானம் அவர்கள் இவ்வாதீன் ஞானபீடத் தில் எழுந்தருளியது முதல் நூறு (100) நூல்களை* (இவை தவிர கையடக்கச் சிறு வெளியிடுகள்பல) வெளிவரச் செய்தும், ஷி ஆதீனத்தின் வழியாக சைவசித்தாந்த நேர்மூகப்பயிற்சிமையர், ஆதீன அநூல் நிருவாகத்தில் பலங்களைக் கல்விக் கூடங்கள் மற்றும் நூல் நிலையங்கள் முதலாயின சிறந்த பயன் விளைக்கச் செய்தும் அருளுகிறார்கள். நூறு ஆண்டுப் பணிசிறைவினைப் பெற்ற திருவிடை மருதூரிலுள்ள அம்பலவாண தேசிகர் நடுவிலைப்பள்ளியின் நூற்றுண்டு விழாவினை (20, 21, 22-8-1993) மூன்று நாட்களிலும், புத்தகக் கணகாட்சி, தொல்போருளியல்கணக்காட்சி, அறிவியல் கணகாட்சி, கருத்தரங்கங்கள், கலை நிகழ்ச் சிக்களை சிறப்புற நிகழ்த்து வித்தார்கள். மேலும் கலைமகள் எளங்கும் இடமாதவின் மின் விளக்குகள், நுழைவாயில், அலுவலகக்கட்டிடம், மேல்நிலை நிர்த்தோட்டி, மாணவர்களுக்கு உணவுப்பெட்டகம், விழாமலர், ஆசிரியர் குருக்கு வெள் எளக்குகள் ஆகியன நூற்றுண்டு விழா நினைவாக குரு மகாசந்திரானம் அவர்கள் மூங்கியநூளினர்கள். கல்விப் பணியினை ஆதீன மரபில் நின்று

* ஆதீன வெளியீடு எண் : - 322 to 421

சீர்வளர்சீர் குருமகா சந்திதானம் அவர்கள் சிறப்பாக ஆற்றிவருதலைச் செஞ்சமிழுலகம் நன்கறியும்.

பழுத்த திருவாகுள் அடியேனுக்கு உதவேவ கடனுக்கொண்ட பெரியார் பலரை மரபாய்த் தந்தது. ஆதீன முனிபுங்கவராம் புலவர் தவத்திரு. சமய்புநாதத் தம்பிரான் சவாமிகள் பழுத்த மனத்தில் விளைந்த அருட்கண்ணேக்கால் இந்நூலினை நெறிப்படுத்தித் தந்தார்கள். பன்மொழிப் புலத்தினைத் தன்வாயப்படுத்தும் ஆதீன சரசவதிமகால் நூல்ஸிலைய ஆய்வு மையத்தின் நூலகர் (சவாடுப்புலம்) காஞ்சி, சிவா, சதாசிவம், எம். ஏ., எம். எட்., எம். பில்., டி. எஸ். எம்., அவர்களின் நூனுகிய நூட்பம் வட்டோழிப் பகுதிகளைப் பழகுதுமிழுக்கு மாற்றித் தந்தது. இந்நூலில் வரும் பன்னிரண்டு சரசவதியின் வரைகோட்டுப் படங்களை சிறப்சாத்திரப்படி சவாமியலை ஸ்தபதியார் திரு. எஸ். தேவேஷனுபதி அவர்களின் முத்தமகனார் திரு. டி. இராதாகிருஷ்ணன் Dip in Architect அவர்கள் வரைந்து அவரித்தார்கள். சிறப்பிற் சிறப்பாக சரசவதி தேவீயின் ஸிற்பாடங்கள் (Black & white photos.) பத்தினைப் புதுவை பிரெஞ்சு இந்திய கலை ஸிறுவனம் (French Institute of Indology pondicherry) அளித்து உதவினார்கள். மேலும் நேரிடையாகக் களப்பணியாற்றும் சமயம் புலவர்களும், பெரியோர்களும் கருத்துக்களை வழங்கியும் பல படங்களைத் தந்தும் உதவினார்கள்.

இந்நூல் அச்சவாகனம் ஏற்றும் சமயத்தில் ஓயாதுதவும் பான்மையால் பஸ்லாற்றுவும் ஓப்பீட்டுப் பணியில் பெருந்துனை செய்த புலவர். திரு. பா. மகாவிங்கதேசிகர் மற்றும் ஒரு ஆதீன நமசிளாயமுர்த்தி அச்சகப் பணியாளர்கள் அலோவர்க்கும் சீர்வளர்சீர் குரு மகாசந்திதானம் அவர்களின் அனுக்கிரஹம் எஞ்ஞானரும் துனை நிற்க என்றும் வேண்டுகிறேன்.

இத்தகு சிறப்புடைய “சரசவதி” எனும் (வேறும்-சிவாகமங்கள்-சிறப்சாத்திரங்களைக் கொண்டது) இந்நூல் சீழுக ஆண்டு பங்குனித் திருவோணநன்னாளில் (5—4—1994) இவ்வாதீனத்து 22-வது குரு மகாசந்திதானம் அருள்திரு அப்பலவாண தேவீ முருங்திவளின் 11-வது ஆண்டுக் குரு பூஜை நன்னாளில் சிவசோத்திர குருகோத்திர செஞ்சமிழிப் பரிபாலனம் செய்து சிவஞானச் செங்கோல் செலுத்தியருளும் திருநக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் 23-வது குரு மகாசந்திதானம் சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்திதி அவர்களின் அருளாஜையின் வண்ணம் ஒரு குருபூஜை விழாமஸ்ராக வொளியிடப்பெறுகிறது.

திருவாகுளும் கருவாகுளும் இயக்கிட கருவியாய் நிற்கும் அடியேனுல் எழுத்தாக்கம் பேற்ற இந்நூல் அளைவர்க்கும் மெய்யமைப் பூசனைப் பயன்பெற

* *

அடியேனது ஞானிசிரிய மூர்த்தியாம் சீர்வளர்சீர் குரு மகாசங்கிதானத்தின் அருளினை என்றும் இறைஞக்ஷகின் ரேன். செந்தமிழ்ச் சௌவர்கள் குணங்கொண்டு கோது பொறுத்து அருள வேண்டுகிறேன்.

இவ்வண்ணம் எங்கேயோ இருந்த என்னைப் பாராட்டி சீராட்டிப் பரிபாலித்துப் பணிகொள்ளுகின்ற அருள்திரு நமசிவாயமுர்த்திகளின் நல்லருள் வழிநிற்கும் இருபத்துமூன்றாவது குரு மகாசங்கிதானம் அவர்களின் திருவாடிகளை எப்போதும் சிந்தித்து வந்தித்துப் போற்றுகின்றேன்.

திருவாவடுதுறையாகிய செந்தமிழ்ச் சிவஞானப்பண்ணையில் வளர்ந்த வேத சிவாகம சிற்ப சாத்திருக்களைத் தாங்கி வரும் “ சரசவதி ” எனும் இவ் ஆய்வு நூலைச் சமய உலகமும் அறிஞர் உலகமும் பெற்று மேலும் செம்மைப் படுத்துவதற்கான கருத்துக்களை வழங்க விரும்புகிறேன்.

வாழ்க துறைசையாதீனம் ; வளர்க சைவ சமயம்.

இங்களம்,

குநவருட்பணியில் அடியேன்,

எஸ். நாராயணசுவாமி. எம். ஏ., எம். எட்.

உதவி ஆசிரியர்,

திருவிடைமருதார்

23—3—1994

திருவாவடுதை ஆதீனம் அம்பலவாண தேசிகர்

நடுநிலைப் பள்ளி, திருவிடைமருதார்.

6
Sivamayam

INTRODUCTION

“ Edu angai nangai Irai engal ; Mukkanni ;
Veidam Padham ; Virumbum Venthamarai ;
Padum Thirumurai ; Parppani ; Padangal
Soodumen Sennivai thoththiram sollumei ”

— Thirumanthiram - 1067 Thirumoolar *

“ She - by Her Grace grants wisdom Divine !
She - the Supreme having three eyes ;
She - the Embodiment of Divine wisdom dauring on the
Heart Purest serene !
She is chanted by even Vcdas ;
She - who grants the glimpse of the Supreme !
Bow down to Her ! Surrender all yours !
Wisdom Divine will dawn Within you ! ”

The Convention by tradition of the Thirukkayilaya paramparai Thuraisai Adinam is to nurture Saivism through the development of Saivite Literature in Tamil. The erstwhile Gurumahasannithanams have encouraged and initiated the publications of Sasthras and Sthothras through modern outlook. Many Volumes exposing the depth in meaning of the Sasthras and Thirumurais, having been written out of their Vast experiences by the Chelas of this Adeenam have come out so far.

The 22nd Mahasannithanam has devoted himself to the study of “Thirumanthra”. By His bountious grace, many projects were undertaken to expose the thought track running beneath the Meikanda Sasthras and Thirumurais. The present Guru Mahasannithanam Seer - Valar - Seer Sivaprakasa Pandara Sannidigal had undertaken on Himself the task of bringing out

Compendiums which give a Wholesome knowledge gathered from many related sources and put together, and expressing the facts in the current View points. His Grace has commanded a sequential Compendium on ‘‘Saraswathi’’ the vibrating and reverberating Cosmic force behind all Mantras - the encoded authoritative expression ulfered with the authority of the Supreme by great Seers · and causing all mystic rituals to be fruitful, to be brought forth by me.

3 With all humility I had no alternative but to obey the Command - expressed by Grace. Thus this endeavour follows the sequence - Ganapathi : Murugan : Adalvallan : Dhakshina moorthy ; Somaskandar and Chandeswarar. This humble work Consists of

(i) *The Sasthra Part :*

Comprising (a) the Rituals in Buddhist and Jainic tradition regarding Vakdevi

- (b) The Rituals expressed in the Vedic Worships
- (c) Forms of Saraswathi adopted by both traditions
- (d) The mantras
- (e) Simple expositions of the Quotes
- (f) Simple details of the rituals and prathishtas

(ii) *Rituals and worship part :*

- (g) A comparative out look on the factors of worship
- (h) The Form and Mudras with simple explanations
- (i) The Quoter of Shilpa sasthras

(j) *Mystic Rituals and experiences*

(iii) *Stotras :*

- (k) The simple rendering of the Puranic, Agamic Thirumurai texts regarding Saraswathi

(l) *Epigraphic facts*

(m) The namavalis

(n) The hymns from Vedic texts and on up to the modern period ie the poems of invocation by Mahakavi Subrahmanya Bharathi

4 Again the Bountiful Grace of the Mahasannidhanam secured me, the esteemed association of the following to make this work to succed in full

(i) Pulavar Thavathiru Swayombhunatha thambiran swamigal of this Adeenam readily undertook the Onerous task of going through this Volnme and putting it into the shape.

(ii) The multi - linguistic efficiency of Thiru Kanchi Siva - Sadashivam M. A. MEd, M. Phil. present Librarian of Saraswathi Mahal Library Thiruvavaduthurai has made the highly onerous - task of rendering the Samskrit texts being rendered in easily comprehensible Tamil of modern times and the timely help rendered by Thiru D. Rathakrishnan in drawing the figures and the Linedrawings in this Volume deserve a special mention.

(iv) Special mention and thanks are due to the Director, Librarian and other Staff of the French Institute of Indology at Pondicheri for their ready help extended in permitting and copying the sources of this Volume and for furnishing Various copies of photographs from thier stock.

May The Bounteous Grace of the Supreme and the Guru Mahasannidhanam shower their Choicest Blessings on these all !

5. As usual Thiru B. Mahalinga Desigar has rendered the kind help of helping the volume to achieve faultless print. My thanks are due to him and the staff of Namachivayamurthi Press in bringing out this Volume at short notice.

I can only pray that the Grace of Gurumaha Sannithanam, Sri. Sarasvati and Sri. Gnanama Natarajamoorthi should be their Constant guardian and bestow all benevolence on all mentioned above.

The combind efforts of all made it possible for the release as the Souyenir on the 11th Gurupuja (*Panguni Thiruvonam*) of Arul Thiru Ambalavana Desiga Murthigal the 22nd Gurumaha Sannithanam on 5-4-1994.

Once again being my bounden duty, I submit my most humble obeisances to Seer - Valar - Seer Gurumaha Sannithanam my Gnanacharyamoorthi for His Constant Benevolences bestowed on me.

Suggestions for the improvement on this Volume from Luminaries in the field are always welcome.

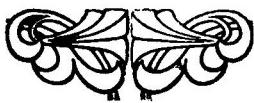
**Ever at Service of the
Guru MahaSannithanam,**

Thiruvidaimarudur } **S. NARAYANASWAMY**, M. A., M. Ed.,
23-3-94 } Asst. Teacher
T. A. A. D. Middle School Thiruvidaimarudur.

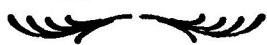
எடுத்தாண்ட நூல்கள்

1. 1 - 2 - 3 - திருமுறைகள்	29. இஜிதும்
2. தலபுராணங்கள்	30. ரேனரவம்
3. திருத்தலட்பேருமை	31. ரேளாவோத்தரம்
4. திருப்பந்தீரம்	32. தீப்தாகமம்
5. சிவாலூங்கள்	33. விளம்பு
6. சிவத்திருப்பேணிகள்	34. சிவப்ரத்தினம்
7. சிலச்செல்வங்கள்	35. விஸ்வகர்மியம்
8. தமிழ்காட்டு சேப்பாற் திருப்பேணி	36. தியாகரத்துவனி
9. சிற்பமும் கலைங்கும்	37. மூர்த்தித்தியானம்
10. ஷூ ஆதீன நூலக அச்சுபுத்தங்கள் & கலையெழுத்துப் பிரதீகள்	38. பிரதிமாலட்சணம்
11. 2-ஆம் உலகத்தமிழ்மாநாடு கையேடு	39. பூர்த்தங்கள் I & II
12. சொழியற்களஞ்சியம்	40. காசியபசில்பசாஸ்திரம்
13. பேங்குரு கைலாச ஆசீர்யம் ராஜராஜேஸ்வரி மூர்பாபிஷேக மலர்	41. மயாதம்
14. ஷூ ஆதீன சப் பிரதாய எடு	42. மானசாரம்
15. தேவி பாக்ஷம்	43. சகனாதிகாரம்
16. தேவி பராச்கிரம்	44. வேதப்பகுதிகள்
17. மகோற்சவ விளக்கம்	45. பூஜாபத்ததி
18. சோமாஸ்தந்தர்	46. மாந்திரப் போததி
19. சணபதி, முருசன்	47. மங்த்ராஸாரணைம்
20. சிவாஸப் பிரதிட்டாவிதி	48. பிரபஞ்சசாரசாங்கிரகம்
21. நவராத்திரி	49. மகா புராணங்கள்
22. வாக்தேவி வைபவம்	50. உபத்யானங்கள்
23. சாஸ்தம்	51. சரஸ்வதி உபாசன
24. சரஸ்வதி அந்தாதி	52. பூர்த் பாரததம்
25. சிற்பச் செந்நால்	53. மகா சுரஸ்வதி மூஜாங்கம்
26. காமிகம்	54. மேருதந்தீரம்
27. காரணம்	55. தேவிரஹஸ்யம்
28. கப்பரபேதாகமம்	56. சாரதாதிலக தந்தீரம்
	57. பிரபஞ்சசார தந்தீரம்
	58. பூர்த்யார்ணவ தந்தீரம்
	59. தாரா தந்தர சாஸ்திரம்
	60. தசமகா வித்யா சங்கிரகம்

61.	சரஸ்வதி பூஜைபத்ததி	75.	Saraswathi - A study on her concept and iconography
62.	சக்த தந்தரம் (கையெழுத்துப் பிரதி)	76.	Saraswathi in Indian Art & literature
63.	ஆகம அமிர்தவர்ஷினி	77.	South Indian Temple Architecture
64.	ஆனந்த விகடன்	78.	Early - Middle - latter Chola temples
65.	தினைணி	79.	South Indian Images
66.	பேய்கண்டார் மேற ஆதீன பாத இதழ்கள்	80.	Master pieces of early south Indian Bronzes
67.	சங்ககிரி இதழ்	81.	Temples of Tamil Nadu
68.	ஒம் சக்தி இதழ்கள்	82.	DARASURAM
69.	கோபுரத்திசனம் இதழ்	83.	South Indian god & goddess
70.	கல்கி திபாவளி மலர்	84.	Hindu Iconography
71.	திருக்கோயில்	85.	Early chola Art
72.	ஹிந்து நாளிதழ்	86.	The chola Temples.
73.	மாஞ்சளி - 1993 ஜனவரி		
74.	Saraswathi in Sanskrit literature		

பொந்தஸ்க்கம்

முன்னுரை	பக்கம்
1. கலைகளின் வடிவம்	1
2. சக்தியின் அருள் வடிவங்கள்	6
3. ஞான நிலையின் பத்து வடிவங்கள் (தசமஹா வித்யா)	17
4. மந்திர தந்திர நூல்களில் சரசவதி தேவி	25
- 5. சரசவதி தேவி க்ருரிய வேதங்கள் - பிராயணங்கள் - புராணங்கள் (மூலசலோகங்கள்)	32
6. ரேளாவ ஆகமத்தில் நவராத்திரி பூஜாவீதி	65
7. தியானங்களில் சரசவதி தேவி	69
8. பிரபஞ்ச சாசங்கிரகத்தில் சரசவதி தியானங்களும் மந்திரங்களும்	75
9. சமண சமயத்தில் சரசவதியும் வித்யா தேவியர்களும்	85
10. பெளத்த சமயத்தில் சரசவதி	94
11. திருவுருவ வகைகள்	98
12. ஆயுதங்களும் முத்திரங்களும்	106
13. சிற்பநூல்களில் சரசவதி பின் உடலங்கள்	113
14. சரசவதி ஆலயங்கள்	119
15. ஆலயங்களில் சரசவதி திருத்தங்கள்	126
16. கோபுரங்களில் சரசவதி சிற்பங்கள்	136
17. அஜிதாகமத்தில் பிரமன் பிரதிட்டை	140 A.
18. அருங்காட்சி யகங்களில் சரசவதி சிற்பங்கள்	141
19. சிற்பநூல்களில் பிரமனின் வடிவம்	152
20. அஜிதாகமத்தில் சரசவதி நிறுவும் முறை	158

xviii

21.	ரேளரவுவோத்தர ஆகமத்தில் பிாமன் பிரதிட்டை	...	168
22.	பூர்வ காரணகமத்தில் நவராத்தினிஷ்டி	...	164
23.	நவராத்திரியின் சிறப்பு	172
24.	ஆக்னேய (அக்னி) புராணத்தில் வாகீஸ்வரி பூசை	...	178
25.	திருமுறைகளில் கலைமகள்	...	182
26.	அருள் பெற்றீர்	...	184
27.	கல்வெட்டுகளில் சரசுவதி	...	192
28.	பாரதீய ஞான பீட வீருநு	196
29.	சரசுவதி பூசாவிதி (ஆத்ம சப் பிரதாய முறை)	...	198
30.	சிறந்த நூற் குறிப்புக்கள்	...	200 A.
31.	சரசுவதி அஷ்டோத்தர சதாாமாவனி	...	201
32.	சரசுவதி சகல்ர நாமாவனி	203
33.	சரசுவதி தோத்திரங்கள் (டெபோழியில் உள்ளவை)	...	217
34.	சரசுவதி அந்தாதி(போழிப்புறையுடன்)	...	225
35.	சகலகலாவல்வி மாலை	...	236
36.	தலபுராணங்களில் சரசுவதி வாழ்த்துப் பாடல்கள்	243
37.	மகாகவி. சி. சு.பிரமணிய பாரதியாரின் சரசுவதி பாடல்கள்	...	257

ச ர சு வ தி

—
வைலூ

க லீ க ளி ன் வ டி வ ம்

கல்விச் செல்வத்திற்கும். கலீச் செல்வத்திற்கும் அதிதெப்பமாகச் சரசுவதி தேவியானவள் போற்றப்படுகின்றன. தொன்னமக் காலத்தில் இருந்தே கலீகளின் வடிவமாய் விளக்கும் சரசுவதி தேவியினை வழிபடும் வழக்கம் இந்தியாவிலும் பிற நாடுகளிலும் இருந்து வருகிறது.

சரசுவதி தேவியன் திருவுருவம் சிவாலயங்களின் உள் ஆவரணத் தின் வாயு பாகத்தில் பிரதிட்டை செப்பட்டிருக்கும். ஆத் தேவியன் திருவுருவத்தின் பக்கத்திலே இலட்சுமி தேவியையும் சாண்டும். ஓவ்வொரு வரும் மக்களுக்கு கல்விச் சிறப்பையும், செல்வத்தின் இன்றியமையாலை யையும் அறிவிக்கும் திருமேனிகளாய் விளங்குகின்றனர்.

சிவாலயங்கள், விஷ்ணு ஆலயங்கள், புத்த ஆலயங்கள், எஜன் ஆலயங்கள் மற்றும் பிற நாடுகளிலும் சரசுவதி தேவிகளிடமிருப்பதை முறையில் உள்ளது. இங்கு தேவியினை - கலீமகள், வாக்திகள், காலீஸ்வரி, பாரதி, வாணி, சகலக வாவல்லி, சரசுவதி எனப் பலவாழகுப் பெற்று வர்.

கல்விக்கும் ஞானத்திற்கும் அதிநெய்வம் :

அனைத்து உயிர்களின் நாவிடத்தும் கலீமகள் வீற்றிருக்கின்றன என்று கந்தபுராணம் கூறும். மக்களுக்குக் கல்வி எனும் வித்தத்தையை அளிக்கும் கடமை சரசுவதி தேவிக்கே உரியது. பின்னொளுக்குப் பால் ஊட்டி வளர்ப்பதுபோல, நல்ல உயிர்களை ஞானப்பாலுட்டி எளித்து அவை இறைவனை அடைய வழி வகுப்பவள் சரசுவதி தேவியோபாகான். கல்விக்குக் கநித் தெப்வமாக இவள் போற்றிக் கூடிக்கப்படுகின்றன. வாக்கு, சொல், ஆகியவற்றிற்கெல்லாம் அதிபதியாக விளங்குவது ஸ் இவளைச் சரசுவதி, கலீமகள், பாரதி, வாணி, வாக்கிறைவி, வாக்குன் செல்வி, வாக்குத் தேவி, வாக்கு வாதினி, ஸ்த்யாதேவி, செல்விரங்கிழுத்தி, சொற்கலையாள், சொல்லங்கை எனப் பல நூல்கள் உள்ளன.

இவள் மக்களுக்கு ஞானத்தைப் புகட்டுவதால் ஞானக்கொடி, ஞானக் கொழுங்கு, ஞான அமலி, ஞானப் பிராட்டி, ஞானப் பூங்கொடி என்றும்,

கவிகளின் நாவில் குடிகொண்டி ருப்பதால் நாமடந்தை, நாமிசைக் கிழத்தி, நாவுச்காடி என்றெல்லாம் அழைப்பர். ஞான மோகத்தைக் கொடுக்கும் ஞான சொருபினியக்கையால் “வித்யா” என்றும், சைதன்யா ருபியாக (உலகம்) விளங்குவதால் சின்மயீ எனவும் குறிப்பிடுவதுண்டு.

கல்வியறிவு என்பது ஏட்டுப் படிப்புடன் முடியாமல், பூரண அறிவு வளர்ச்சியுடனே நிறைவேற்றும். இவற்றிற்குக் கலையறிவு அவசியம். ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கு என்று கணக்கிடு வர் ஜிரிபோர். இக் கலைகளுக்கெல்லாம் தலைவியே சரசவதி எனும் கலைமகள்.

கலை வழவாய் அமர்ந்தவள் :-

கலை ஒதும் மலரிமாது, கலைக்கொடி, கலைஞானத் தோகை, கலைஞர் வல்லி, கலைத் திருமடந்தை, எண்ணெண் கலைமான், கலைப் பெருமாட்டி, கலை மின்னான், கலையணங்கு, ஆய கலைப் பாலை என் நெல்லாம் சரசவதியைக் குறிப்பிடுவர் சான்றேர். கையில் வீணையேந்தி இசைமழை பொழிவதால் இசைக் காரிகை என்றும், ஆசைதனில் அழுதம் வடிப்பவன், இசை மடந்தை, இசைவாணி, உயரும் வீணைக் கரத்தினுள் எனவும் இவளைப் போற்றுவர்.

அறிவு, தூப்பமை ஆசியவற்றின் உறைவிடமாகக் கலை மகள் அமைந்துள்ளாள் ஆதலினால் வெண்மை நிற உடையும், வெறுதாமரை யும் அவனுக்கு உரியவை ஆயின. இதனால் கமலவல்லி, கமலாசனக் காரிகை, கமல மலரினில் அமரும் அமலை, அண்டாமரைக் கலைமடந்தை, வெண்கமல நாயகி, வெண்டாமரைப் பனு : லட்சி என்று இலக்கியங்கள் இவளைப் பலவாறு போற்றுகின்றன.

பெயர்க் காரணம் :-

சரசவதி தேவியானவள் பிரமனின் மனைவி ஆவாள் எனப் பூரணங்கள் கூறும். சரசவதியின் திருவுருவத்தை னைப் பல நிலைகளாக வேதாகம நூல்களும், சிறப் நூல்களும் விவரிக்கின்றன. இவள் பிரமன் மனைவி யாதலால் *பிராமி எனவும், எல்லாவற்றையும் தாங்கு ஆரால் பாரதி எனவும், வாக்குத் தெப்பமானதால் வாணி ஸயனாவும், சுவாஸனி பிரப் பிடமாக விளங்குவதால் சரசவதி எனவும் கூறப்படுகின்றார். வேத

* பிரமன்போல் நான்கு தலைகளுடன், சரசவதி வீணையுடன் திருவிடை மருதூர் அருள்மிகு மகாவிங்கசவாமி கோயிலின் உள்ளே விளங்கும் வேத ஆகம பாடசாலையின் நிலையில் சுதை வடிவில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

காலத்தில் “சரசு” ஆற்றையும் “வாக்” தேவதையையும் மக்கள் வழி பட்டனர். அதுவே பிற்காலத்தில் சரசுவதி என்று பெயர் ஏற்படக் காரணமாயிற்று.

பிரமனின் சக்திகள் :-

சரசுவதி தேவியானவள் பிரமனின் சக்தியாக விளங்கும்போது இவள் அன்னப் பறவை (ஹம்ஸவாகனம்) மீதோ அல்லது மயிலின் மீதோ அயர்ந்திருப்பாள். பிரமனைவனின் திருவுருவத்தைச் சுதையில் அமைக்கும்போது வலப்புறத்தில் சரசுவதி தேவியையும், இடப்புறத்தில் சாவித்திரி தேவியையும் அமைப்பார். சாவித்திரி தேவியின் வலக்கரத்தில் ஆம்பல் மலரை அமைப்பார். இடக்கரமானது வரத கரமாகக் காணப்பிக்கப்பட்டு இருக்கும். சரசுவதி தேவியின் திருவுருவம் சிவாலயங்களிலும், விஷ்ணு ஆலயங்களிலும், கஜன, பெளத்த ஆலயங்களிலும் பல நிலைகளில் அமைக்கப்பட்டும் மக்களால் வழிபடப்பெற்றும் வருகின்றது.

சரசுவதியின் உருவ அமைப்பு :-

சரசுவதியின் உருவ அமைப்பு பற்றி சிவாகம நூல்கள் கூறுகின்றன, சரசுவதியானவள் வெள்ளையடை அணிந்து வெண் தாமரை மீது வீற்றிருப்பாள். பின் வலக்கரத்தில் அகஷ மாலையும், முன் வலக்கரத்தில் வியாக்கியான முத்திரையும், பின் இடக்கரத்தில் வெண்தாமரயும், முன் இடக்கரத்தில் பத்தகமும் (சுவடி) விளங்கும். வீணையை வைத்துக் கொண்டிருப்பவளாகவும், கமண்டலத்தை ஏந்தியிருப்பவளாகவும் சில ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

சரசுவதியானவள் பிரமன் நாவில் வீற்றிருக்கின்றாள் எனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவள் பிரம வித்தையை முகமாகவும், நான்கு வேதங்களைக் கரங்களாகவும், எண்ணையும் எழுத்தையும் கண்களாகவும். இசையையும் இலக்கணத்தையும் இரு தனங்களாகவும், இதிகாச புராணங்களைத் திருவடிகளாகவும், ஒங்காரத்தை யாழாகவும் (வீணையாகவும்) கொண்டு விளங்குகின்றாள்.

சரசுவதியின் அழகுத் தோற்றம் :-

சிவாலயங்களில் காணப்படும் பெரும்பாலான சரசுவதியின் திருவுருவங்களில் வீணை காணப்படும். தஞ்சாவூரி, கங்கைகொண்ட சோழபுரம், திருமங்கலக்குடி, ஏனுதிமங்கலம், வேதாரண்யம் முதலான தல ஆலயங்களில் வீணை இன்றிக் காணப்படுதல் அழுரீவமாகும். வடநாட்டில் நாத்தன வடிவில் சரசுவதியின் திருவுருவங்கள் பல காணப்படுகின்றன.

சரசுவதியும் தட்சினமுர்த்தியும் :-

சரசுவதி-தட்சினமுர்த்தி ஆகிய இருவருமே ஞானம் அருளுபவர்கள் ஆகையால் ஐபமாலை, ஏட்டுச் சுவடி, ஆகிய இரண்டையும் பிரதானமாகக்

கரங்களில் ஏந்தியுள்ளனர். இவ்விருவருமே ஆண்மாக்களுக்கு ஞானத்தை அளிக்கவல்ல ஞான மூர்த்திகளாவர். தூப்ளம், அமைதி, ஞானம். ஆகிய உயர் குணங்களை உணர்த்தும் வண்ணம் ஜடாமகுடம், ஸ்படிகமாலை, சந்திரகலை ஆகிய மூன்றினையும் இவ்விருவரும் கொண்டுள்ளனர். ஆகை அழிந்தால் ஞானம் பிறக்கும்; ஆகைகள் பஸ்மமாவதை உணர்த்தும் நெற்றிக்கண் இருவருக்கும் உண்டு.

ஆலயங்களில் சரசவதி :-

நான்முகங்கிய பிரமனுக்குத் தனியாக ஆலயம் இருப்பது * அரிது. பிரமன் மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவராக இருப்பினும் அவரை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சமயம் இல்லை. இருப்பினும் அவரது சக்தியான சரசவதி சைவ வைணவ பேதங்களைக் கடந்து நிற்கின்றன. சிவ, வைணவ ஆலயங்களில் நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய சரசவதி யின் திருவுருவங்கள் பூசையில் திகழ்கின்றன. ஆலயங்களில் நான்முக னுக்கு வல்புறுத்திலும், ० சப்த மாதர்களின் வரிசையில் ஆரூவதாகவும் சரசவதக்கு இடமுண்டு.

நாகை மாவட்டத்தில் உள்ள கூத்து நூரில் சரசவதிக்காகத் தனிக் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள தேவியை ஒட்டக் கூத்தரி “ ஆற்றங்கரை சொற்பூத்தி ” என்று போற்றித் துகிக்கின்றார். ஆங்க ஆயத்தீவ சரசவத்துபூசைக்குத் திருநாளன்று இத் தேவியின் பொதம் (திருவடிகள் வெளி மண்டபம் வரை நீண்டிருக்குமாறு அலங்கரிக்கப்படும்). அன்றைய தினத்தில் மக்கள் அனைவரும் இத் தேவியின் திருவடிகளுக்கு மலராலும், குங்குமத்தினாலும் தாங்களே அசிசித்து வழி படலாம். தது இன்றும் வழக்கத்தில் இருந்துவருகின்றது.

சரசவதியும் பிற மதங்களும் :-

சரசவதி ரேவியக் கிரேகர்கள் “ அதீனே ” என்றும், உரோமானி யர்கள் “ மினர்வா ” என்றும் மீப்புகின்றனர். சௌத்தர்களின் தந்திர நூல்கள் மூன்று முகங்களும். ஆறு கரங்களும் கொண்ட இத் தேவியை மஞ்ஜஸ்ரி (Manjusri) என்று கர்நிப்பிடுகின்றன. இவர்கள் பூசிக்கும் சரசவதி மூர்த்தங்கள் மகா சரசவதி, வஜ்ர வீணை சரசவதி, வஜ்ரசாரதா சரசவதி, ஆர்ய சரசவதி என நான்கு வகைப்படும்.

* பிரமனும், மாலும் சிவபெருமான் அடிமுடி தேடிய சமயம் பிரமன் தவறு செய்தமையால் ஏற்பட்ட சாபத்தினால் பிரமனுக்குத் தனி ஆயம் இல்லை.

० பிராமி வைஷ்ணவி, இந்திராணி, சாமுண்டி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, வாராகி — இவர்கள் சப்த மாதர்கள். எதிரிகள் முறியடிக்கப்பட வேண்டு மெனில் பிராமியை நடுவில் பிரதிட்டை செய்வதும் உண்டு. ஆரூவது நிலையில் வைத்தலும் உண்டு.

மத்திமதசதாளத்தில்
வாக்தேவி (ஞானசரசுவதி) வேறுவகை

குறிப்பு :- மத்திமதசதாளத்தில், உமை, இலக்குயி,
சரசுவதி, தூர்க்கை, பூதேவி, ஜெஷ்டாதேவி,
சப்தமாதர், சாருப்ய நிலையில் விளங்கியருளும்
அடியார் படிமங்கள், இராமர்.

ஜெனர்களும் பதினாறு வித்யா தேவியர்களுடன் கூடிய மகா சரசுவதியை வழிபடுகின்றனர். ஜெனர்களின் பல்வேறு நிலை களில் கணப்படும் வித்யா தேவியர்களைப்பற்றியும் சரசுவதியின் திருவுருவம் களைப்பற்றியும் ஓங்குவில் விரிவாகப் பிறிதொரு இடத்தில் காணலாம். சமண மதத்தின் (ஜெனமதம்) சிறந்த காவியமான சீவகசிர்தாமணியில் “நாமகள் இலம்பகம்” எனும் பகுதியைத் திருத்தக்கதேவர் இயற்றியுள்ளார். சிலப்பதிகாரத்தில் - “யாவரும் ஏத்தும் ஒருங்கலை சியமத்து தேவி சிந்தாவிளக்கு” என்றும், மணிமேகலையில் - “சிந்தாதேவி, நந்தாவிளக்கு, நாமிசைப்பானை, வானோ தலைவி”, என்றும் சரசு வதி கோயிலில் “கலைநிலையம்” என்றும் குறிப்பிடுகிறது.

திருக்கோயில்களின் தேவநோஷ்டங்காரில் :

சோழர் காலத்தில் திருக்கோயில் கருவறையின் தேவகோஷ்டங்களில் கலைமானின் உருவத்தை அமைக்கும் பழக்கம் இருந்துவந்திருக்கிறது. திருச்சிக்கு அடுத்துள்ள துறையூர் சிவன்கோயிலில் இத்தகைய கலை மகளின் அழிய உருவம் உள்ளது. இடைக்காலச் சோழர் காலத்தில் மகா மண்டபத்தின் கலைமானின் திருவுருவம் அமைக்கப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான திருமங்கலக்குடி ஸ்ரீ பிராணநாதசுவாமி திருக்கோயிலின் மூலத்தானத்தின் முன்பாக விளங்கும் மகாமண்டப நுழை வாயிலின் ஜூருமருங்கலை கலைமகளும், திருமகளும் விளங்குதல் சிறப்பாகும்.

தஞ்சைப் பெரியகோயிலின் இடட்புற நுழைவாயிலில் மேஸ்னோக் கியபடி அமைந்த கலைமானின் உருவத்தையும், கங்கைகாண்ட சோழ புரத்தில் சுருளன் சரசுவதியின் திருவுருவத்தையும் காணலாம். கோபுரத்தின் கீழ் மாடங்களில் சரசுவதி திருவுருவத்தை அமைக்கும் வழக்கமும் உண்டு.

x இத்திருவுருவம் பிறிதொரு இடத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது,

“சக்தியின் அருள் வடிவங்கள்”

பொருள் ஒன்றே உள்ளது; “ஏகம் சத் விப்ரா பதுதாவதஞ்சி” என்பது வேத மோழி, அம்முறையில் சக்தி என்பது ஒன்றேயாயினும் அதன் தொழிற்பாட்டால் அது பல வகையாகக் கூறப்படுகிறது.

“சக்தி தான் பல வோ? எனில், தான் ஒன்றே: அநேகமாக வைத்திடும் காரியத்தால்” என்கிறது சிவஞான சித்தியார். மேலும் எட்டாம் திருமுறைபாகப் போற்றப்படும் திருவாசகத்தில் உள்ள சிருவெம் பாவைப் பதிகத்தில் மனோன்மணி, சர்வஸ்ததமனி, பலப்பிரதமனி, பலவிகரணி, கலவீகரணி, காளி, இரவுத்திரி, சேட்டை, வாமை என்னும் நவ சக்திகளைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. இந்தச் சத்திகளின் வடிவங்களும் பலவாறுக நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

* நவசக்திகள் :

1. மனோன்மணி:- பக்தவம் எய்திய உயிர்களை மலத்தினின் ரூபங்களைக் கொட்டு சிவத்துடன் சேர்க்கும்.

2. சர்வஸ்ததமனி:- உயிர்களைல்லாம் ஒன்றி உடன் கலந்து நின்று, அவற்றின் புண்ணிய பாவங்களை அதற்றுவிக்கும்.

3. பலப்பிரதமனி:- குரியனிடத்தில் பதின்து சின்றுதீய சிருமிகளை அழித்து, நல்ல பொருள்கள் பெருகி வளர்வதற்கு ஆக்கம் அளிக்கும்,

4. பலவிகரணி:- சாந்திரனி...த்தில் சிலைபெற்று அழுத்த துளிகளைச் சொரிவித்து தாவரச்களைச் செழித்தொங்க உதவி செய்யும்.

5. கலவீகரணி:- வானத்தில் இருந்து எல்லாப் பொருள்களையும் ஏற்று நின்று அவைகள் தன்னிற் கலந்து இனைய இடம் தந்து சிற்றும்.

6. காளி:- காற்றின் கண் கலந்து, பிராணமயமாய் விளங்கி, உயிர்க்கு நலம் விளைவிக்கும்.

7. இரவுத்திரி:- நெருப்பின் கண் தங்கி அதற்கு வெப்பம் அளித்து நிற்கும்.

8. சேட்டை:- நீரில் சிலை பெற்று அதற்குக் குளிரிச்சியையும் சுவையையும் உண்டாக்கும்.

9. வாமை:- மண்ணில் விளங்கி ஐம்புதங்களின் இபல்புகளும் செயல்களும் சிகிமுமாறு செய்யும்.

* Ref:- பெங்கஞூர் - ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி கும்பாபிஷேக மலர் - ஹஞ் சனஞ்ஜலி. பக்கம் 97-100.

சிலப்பதிகாரம் என்னும் செந்தமிழ்க் காட்பியத்தில் * சத்தி வழி பாடுகளின் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இதனை 1,800 ஆண்டுக்குக்கு முன் தமிழ்நாட்டில் சத்தி வழிபாடும், சத்தியின் வடிவ பேதங்களையும் உணரமுடிகிறது.

சத்தி வழிபாட்டை விளக்கும் சாக்த சமயத்தின் தந்திர நூல்களில் சக்தியின் பல வடிவங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுட் சிலவற்றைப் பற்றிய தியான சோலாகங்களின் குறிப்புக்களைக் காண்போம்.

பாலாம்பாள் :

ஊன்கு திருக்கரங்களை உடையவன். அவற்றில் முறையே அக்கமாலை, பத்தகப், அபயமுத்திரை, ரெதபுத்திரை, கொண்டிரூப்பவள் நீலோற்பல மலரில் வீற்றிருப்பவள். செந்திற பேணியினாள். ஆகமங்களில் இவளது 14 வகையான திருவுருவங்களைக் காணலாம், மூன்று அல்லது ஆறு எழுத்துக்களை உடைய மூலமந்திரம் இத் தேவிக்கு உண்டு,

லலிதாம்பாள் :

சிந்தாமணி என்னும் சிறப்புமிக்க நவமணித் திரளால் அமைந்த மாளிகையில் பிரப்மா. வீஷ்ணு, உடத்திரன், ஈசவரன் என்னும் நாள்வரையும் நான்கு காள்களாகக் கொண்டை கட்டி வில், காமேசு வரின் மடியில் வீற்றிருப்பவள். பதினாறு வயதினாள். பாசம், அங்குசம், பஞ்சபாணம், கரும்புனில் ஏந்தியவள். தலையில் பிரகஞ்சி இருப்பவள். செந்திற மேணியள், இவளது மூலமந்திரம் 15 எழுத்துக்களைக் கொண்டது. இது 12 வகைளில் செவல் வெளிக் காமயும்.

பதினாறு எழுத்துக்களைக் கொண்ட இவளது மூலமந்திரம் ஹோடசி எனவும், பதினெட்டு எழுத்துக்களைக் கொண்டது செளாக்ய வித்யை எனவும் மழங்கப்பெறும். ஆனந்த பெரவம், அபயக்கிரவம், நட்சினாமுர்த்தம் என இவளை வழிபடும் நெறிகள் மூன்று வகையாக உம். இராஜமாதங்கி, மந்திரினி ஆகியோர் இவளது அமைச்சர்களாவர். காஞ்சி காமாட்சயே ஸ்ரீ லலிதா தேவியாகக் கருதப்படுகின்றன.

இராஜராஜேஶவரி :

இவள் லலிதா தேவியைப் போன்றே திருவுருவம் உடையவள். இவளது மூலமந்திரம் 28 எழுத்துக்கள் கொண்ட மாலோடசி எனப்படும். இராஜராஜேஶவரி (ஸ்ரீவித்ஶா) ஞானத்தின் முழுசிலாலைக் குறிக்கின்றார், இவள் 40 வயதினாள். சித்திரையில் வரும் செந்த நவராத்திரி இவ்வன் ணைக்குச் சிறப்புடையதாகும்.

சிலப்பதிகாரம் வழக்குரை காதையில்-கொற்றவை, காளி, துர்க்கை பிடாரி, பத்ரகாளி ஆகிய சக்தி வடிவங்கள் பற்றிக் குறிக்கப்படுகின்றன,

நவாட்சரி பாலா :

இத் தேவி, பாலாம்பாளின் வடிவத்தையே கொண்டவள். ஒன் பது எழுத்துக்கள் கொண்ட மூல மங்கிரத்தை உடையவள். அங்கம், உபாங்கம், பிரத்தியங்கம் என்னும் மூன்றனுள் லவிதா தேவயின் அங்கமாகத் திகழ்வன்.

அன்னபூர்ணி :

லவிதா தேவியின் உபாங்கமாகத் திகழ்வன். வலக்கையில் போன் அகப்பையும், இடக்கையில் மணிகள் பதித்த பொற்கலசத்தில் பாற்சோறும் ஏந்தி, உயிர்களுக்கொல்லாம் உணவு மூங்கும் தாயாக விளங்குபவள். போன் சிறம் வாங்ந்தன். தோற்கலனும் பூமாலீசனும் கொண்டவள். காசித்தலம் இவளது சிறப்பிடமாகும்.

அசுவாருடாப்பான் :

லல்தா தேவியின் பிரத்யங்கமாகத் திகழ்வன். சிவந்த மேனியுடன் சிவப்பு நிற ஆடைசனும் சிவந்த நிற அணிகளன்களும் தரித்துச் சிவப்பு சிறக் குதிரையில் வருபவன். ஒளிமுகமும் முக்கண்களும் கொண்டவன். தனது நான்கு கை விழும் முறையே பஸ்லம் (சுவக்கு) என்னும் படையும், சர்ப்பாத முத்திரையும், பகைவரைப் பிணீக்கும் பாசமும், தீயவரை அச்சுறுத்தும் பெர்ந்ப்ரச்சும் ஏந்தெபிருப்பவன்.

ராஜமதங்கி :

கடம்பமலர் குடியாவன்; அமிழ்தக் களிப்பில் திளைப்பவன்; மடியில் வீணைய வைத்துக்கொண்டு வாசிப்பவன். செங்கிற ஆடை உடுட்பவன். கெற்றி யில் கல்தூரி தலகாம், முடிசெல் பிரைசெலையும், காதில் சங்கக்குழமையையும் முகத்தில் டுண்முறை லையும் கொண்டவன். கலைகளின் அறிகுறியாகக் கலைகளின் அறிகுறியாகக் கிளையை ஏந்தெபிருப்பவன். அறிவியல் மற்றும் கலையியல் ஆற்றலாக வளங்குபவன். பூட்டாசி மாதத்தில் வரும் நவராத்தரி விழா ஆக ஞாக்கு உரியதாகும். பதுரை பீஞாட்சியே இராஜமதங்கியாக விளங்குகின்றன என்பர்,

லகிவியாமா :

மதங்க முனிவரின் மகன். கைர மணிகள் பதித்த வீணைய வாசிப்பவன் அமிழக் களிப்பு உடையவன். இந்திர நீல நிறம் கொண்ட நளின மேனியளாப் பேரழகுற்றுத் திகழ்வன். இவள் இராஜமதங்கியின் “அங்க தேவதை”.

வாக்வாதினி :

வெண்டாமர மலரில் வீற்றிருப்பவன். பாரதி என்னும் பெயரி னன், தன் இரு கைகளை எழுதுகொலும் புத்தகமும் ஏந்தியான்

ஸ்ரீ வித்யாதூவி

ஸ்ரீ வித்யாதேவி (வேறுவகை)

(இருகரங்களை உடையவளாகவும் வீணையெ
மீட்டுபவளாகவும் அமைத்தல் உண்டு)

- மத்திம தசதாளம்.

இளம் பிறை குடியவள். வெண்ணிறம் உடையவள், உலக வாழ்வின் அச்சத்தைப் போக்குவரவள். இவனும் இராஜமதங்கியின் “உபாங்க தேவதை”. இவளையே சரசுவதியாக விளங்குவன் என்பார்.

நகுளி :

இராஜமதங்கியின் ட்ரத்யங்க தேவதை. முத்துப்போன்ற முறைவள். பகைவராஜிய நாகங்களின் நாக்கை அறுப்பள். டக்டர்களுக்குப் பரிந்து உதவி புரிபவள்.

வராகி :

வலிதா தேவியின் படைத் தலைவி, தண்டினி எனவும் வழங்கப் படுவாள். ஜம்புகேச்வரம் என்னும் திருவானைக்காவில் ஒள்ள அக்லாண் டேஸ்வரி தண்டினியாகவே கருதப்படுகிறார்கள். இவளது திருக்கை தாமரை மலர். காரிகால மேகத்தின் சிறம் கொண்டவள். தன்பால் அடைக்கலைப் புகுஞ்ச அடியவர்களின் வேண்டுகோளை சிறையேற்றி அருங்பவள்.

புவனேசுவரி :

“தேவி பாகவதம்” என்னும் நூலில் மிகவும் புகழ்ந்து போற்றப் பெறுபவள். உதயகுரியனைப் போன்ற ஒளி சிறம் உடையவள். திருமுடியில் பிறையும், காதுகளில் தோடு முதலிய அணிகளன்களும் தரித்தவள். தனது நான்கு கரங்களிலும் முறையே பாசம், அங்குசம், அபயம், வரதம் என்பவற்றைக் கொண்டவள்.

சாக்த வழிபாட்டின் தலைமைத் தெய்வம் புவனேசுவரியே ஆவள். ஸ்ரீ வித்யையின் பஞ்சதசாட்சரி மந்திரம் இவனுக்கு உரியது. இவளது ஒரேமுத்து மந்திரத்தை உச்சரிப்போர் முற்றுணர்வும் பேரின்பழும் எப்துவர்.

சண்டி :

மின்னஸ் ஓளியுடையவள். சிங்க ஊர்தியினன். ஒன்பது மாதர்களாற் குழப்பட்டவள். முக்கண்ணும் பிறை முடியும் உடையவள். சண்டன் என்னும் அசரனைக் கொன்றவள். தனது எட்டு கரங்களிலும் முறையே சக்கரம், கதை, வாள். சேடயம், அப்பு, விள், பாசம், கண்டனம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பவள், ஒன்றாது எழுத்துக்களே இவளது மூலமந்திரம் ஆகும்.

துர்க்கை :

பராசக்தியின் காவற் கணத் தலைவி. ஆபத்துக் காலத்தில் அடைக்கலம் புகுஞ்சவர்க்கு அச்சம் போக்கி அறுங்பவள். தன்னை வழி படும் அன்பர்களுக்குத் துண்டங்கள் வாராது துர்க்கம் போன்று காத்தலை

உடையவள் (தூர்க்கம் என்பது அகழி). ஆகவே இவள் தூர்க்கை எனப் போற்றப்படுகிறார்கள். அரசர்களுக்கும், வீரர்களுக்கும் உரிய வழிபடுத் தெய்வம். புரட்டாசி நவராத்திரி நாளில் கெளரி, லட்சமி, சரசுவதி ஆகிய மூவருக்கும் சேர்ந்த ஒருருவாகத் திகழ்பவள் இவளே ஆவாள்.

இவள் தனது நான்கு கரங்களில் சங்கு, சக்கரம், வில், அம்பு ஆகிய வற்றைக் கொண்டவள். தலைமுடியில் பினையும், சிங்கவாகனமும் (மானும் இவளது வாகனமாகும்), பசம்புல்விள் சிறமும் கொண்டவள். அக்கிணி கலை, குரிய கலை, சோமா கலை. என்னும் முக் கூறும் தன்பாற் கொண்டவள். “ ஆபத்துக் காலத்தில் தேளில் தோய்த்த வெட்சிய பூவைத் தூஷி, தூர்க்கருத்தம் என்றும் மந்தீரம் ஒதீ ” அருச்சனை செய்து வழிபட்டால் எல்லா இன்னல்களும், பினிகளும் வீலகி ஒழியும்.

மகிழாசரவர்த்தனி:

இவளைக் கொற்றவை எனவும் கூறுவர். எருமைத் தலையை உடையவனுக இருந்த மகிழி கை கொன்றதால் இவளை மகிழாசர மர்த்தனினி எனப் போற்றுவர். எட்டுக் கைகள் அல்லது அதற்கு மேலும் கரங்களை உடைய இவளது உருவங்களை திருக்கோயில்களில் காணலாம். மகாபலிபுரம், கங்கைகொண்ட சோழபுரம், சிதம்பரம் முதலிய தலங்களில் இவளது சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இவளைப் போற்றும் வகையில் வானவர்களும் முனிவர்களும் சூழ வினங்குவர்.

கலிங்கத்துப்பரணியில் சக்தியின் வடிவங்கள் :

ஒட்டக்கூத்தரி இரண்டாம் இராஜராஜ சோழ மன்னின் அவைப் புலவர். இம்மன்னன் குடந்தைக்கு அருகில் உள்ள தாராசரம் (ஜூராவத சஸ்வரர் ஆலயம்) கோயிலை எடுப்பித்தான். இம்மன்னனைன் வீரத்தைக் குறித்துப் பாட விரும்பிய ஒட்டக்கூத்தரி அன்னையின் திருக்கோலங்களைத் தனது “ தக்கயாகப் பரணீயில் ” தெளிவுபட விளக்குகின்றார்.

அவையாவனா :- 1. ஹ்ரில் லேகா தேவி, 2. கங்காதேவி, 3. யமுனை தேவி, 4. ருத்ராணி, 5. கனை ஷணி, 6. பிராம்ணி, 7. சாந்த்யாதீத சக்தி, 8. சாந்தி சக்தி, 9. வித்யா சக்தி, 10. பிரதிஷ்டா சக்தி, 11. சிவர்த்தி சக்தி, 12. ஸ்ரீதேவி, 13. தூர்கா தேவி, ஆகியனவாகும்.

x இரண்டாம் இராஜராஜன் மேற்குறிப்பிட்ட சக்திகளின்வடிவங்களை, தான் அமைத்த தாராசரக் கோயிலின் கீழூக்கோபுரத்தில் உள்ள மாடங்களில் (கருங்கற் சிற்பமாக) வைத்து அவற்றிற்குரிய பெயர் களையும் பொறிக்கச் செய்துள்ளான். இப்போது அவ்வுருவங்கள் இல்லை. பெயர்கள் மட்டும் உள்ளன.

x “ சோழர் காலத்தில் தேவி வழிபாடு ” N, சேதுராமன், குடந்தை — இராஜராஜேஸ்வரி கும்பாபிஷேக மலர், பெங்களூர். பக்கம் 8.

* சப்தமாதர்கள் (எழு தேவியர்கள்)

உலகை இயக்கும் ஓங்தொழில்கள் புரிந்து வரும் அளவாற்றலாகிய சக்தியானது, தனக்கென்று ஒரு பெயரும் வடிவமும் இல்லாததாயினும் அன்பர்களின் பொருட்டுப் பல பெயர்களையும் வடிவங்களையும் கொள்ளும். இம் முறையில் பிராமி, மாகேசவரி, கௌமாரி, நாராயணி, வராசி, இந்திராணி, சாமுண்டி என்னும் சப்தமாதர்களாகவும் வடிவங் கொண்டு சக்தி ஒன்றே சிகிழ்வதும் உண்டு. இத்தேவியர்களின் வடிவத்தினை “மூர்த்தித் தியானத்தில்” காணலாம். இவ்வேழுதேவியர்களின் தியான விளக்கங்கள் பின் வருமாறு :

பிராமி :

நான்கு முகங்களையும், நான்கு கரங்களையும் உடையவளாயும், மஞ்சள் சிறமான ஆடை, மாலை இவைகளால் பிரகாசிக்கின்றவளாயும், வரதம், அபயம் என்னும் முத்திரைகளையும், பின்கரங்களில் கமண்டலம், அகங்மாலையையும் கொண்டவளாயும், உருத்திராக்க மாலையை அணிந்திருப்பவளாயும் சிம்ம வாகனத்தின் மீது அமர்ந்திருப்பவளரியும், எல்லா விதமான ஆபரணங்களாலும் அழகுபெற்றருளும் பிராமி யை வணங்க வேண்டும்.

மகேசவரி :

ஒரு முகம், - மூன்று கண்கள், - நான்கு கரங்கள், ஐடாமகுடம், வெண்மையான சிறம் கொண்டவளாயும், வரதம், அபயம், மான், மழு இவைகளைக் கரங்களில் கொண்டவளாயும், இடப வாகனத்தில் அமர்ந்திருப்பவளாயும் மகேசவரியை வணங்க வேண்டும்.

கௌமாரி :

ஒரு முகம், - இரண்டு கண்கள் - நான்கு கரங்கள் இவைகளை யுடையவரும் ஐடாமகுடத்தை அணிந்திருப்பவரும், நீலசிறமான, மேளியையுடையவரும், யெளவன வயதுடையவரும், வரதம் - அபயம் - வஜ்ராயுதம் - சக்தி ஆயுதம் இவைகளைக் கொண்ட வருமாகிய கௌமாரியை வணங்க வேண்டும்.

நாராயணி (வைஷ்ணவி)

ஒரு முகம் - இரண்டு கண்கள் - அபயம் - வரதம் - சங்கு - சக்கரம் இவைகளை நான்கு கரங்களில் கொண்டவரும் கௌமார வயதைத் தாண்டி அடுத்த யெளவன வயதை அடைந்திருப்பவரும், கருட வாகனத்தின் மீது அமர்ந்திருப்பவருமான வைஷ்ணவி தேவியை வணங்க வேண்டும்.

* “சப்தமாதர்களின் சிற்பங்கள்” - இவ்வாதீன அருங்காட்சி யகத்தில் விளங்குகின்றன. இவைகள் யாவும் சோழர்காலப் படிமங்களாகும்சூடு வட்சணங்கள், மூர்த்தித் தியானம் நூலில் காணக.

வாராகி :

ஒரு முசம் - இரண்டு கண்கள் - நான்கு கரங்கள் இவைகளைப் பெற்றிருப்பனரும், கருப்பு சிறுமுள்ள ஆடையை உடுத்திக் கொண்டிருப்பவரும், வராஹசக்தரத்தைப் பெற்றிருப்பவரும், கலப்பை, உலக்கை இவைகளை ஆயுதங்களாகக் கரங்களில் பெற்றிருப்பவரும். வரத, அபய முத்திரைகளைப் பெற்றி ஓப்பளரும் கீர்தமகுடம் தரித்து சிம்மவாகனத்தில் விளங்குபவளை வணங்க வேண்டும்.

இந்திராணி (மாஹேந்திரி)

ஒருமுகம் - ஏண்டு கண்கள் - நான்கு கரங்களை உடையை ரூம், இரத்தினங்கள் பதிக்கப் பெற்ற மகுடத்தை அணிந்திருப்பவரும், பொன்னியமான மேனியை உடையவரும். வரதம் - அபயம் - வஜ்ரா யுதம் - சக்தி இவைகளைக் கரங்களில் கொண்டவரும் யானை வாகனத்தின் மீது அமர்ந்திருப்பதை மாஹேந்திரியை வணங்க வேண்டும்.

சாமுண்டி :

நான்கு கரங்கள் - மூன்று கண்கள் - கருப்பான மேனியையுடைய வரும், கோரைப் பற்களுடன் கூடிய பயங்கரமான முகத்தை உடையவரும், புவித்தோலை ஆடையாக உடுத்தியிருப்பவரும், கத்தி - குலம் - கபாலம் - அபயமுத் திரை இவைகளைக் கரங்களில் கொண்ட வரும், சிறிய மணிகளாலான மாலையை அணிந்திருப்பவரும், கரண்ட மகுடம் என்னும் மகுடத்தைத் தரித்திருப்பவரும், மனிதர்களின் தலைகளை மாலையாகக் அணிந்திருப்பவரும், சுவத்தை வாகனமாக அமைத்துக் கொண்டு அதன் மேல் வீற்றிருப்பவருமான சாமுண்டியை வணங்க வேண்டும்

(துறிப்பு : இவர்களது சிற்பங்களில் சில வேறுபாடுகளும் உண்டு)

“மூர்த்தித்தியானத்தில்” சக்தியின் உருவங்கள் :

அஷ்டலட்சுமி, ஆதிலட்சுமி, சந்தனலட்சுமி, கஜலட்சுமி, தனலட்சுமி, தான்யலட்சுமி, செளபாக்கிய லட்சுமி, விஜயலட்சுமி, ஜஸ்வர்யலட்சுமி, வீரலட்சுமி, சித்தலட்சுமி, சரஸ்வதி, வல்லீஸ்வரி, தேவசேனை, அம்பஜா, சுந்தரி சக்தி, பாத்மினி சக்தி, ஹஸ்தமாலினி, காமினி, வாமினி, துவாரசக்தி, வாமபாக துவாரசக்தி யோகின், தச்சிணாபாக துவாரசக்தி யோகின், சவ்யே ஜயா தச்சிண விஜயா, மூலஸ்தாநும்பிகா, சௌகாமி, *முகாம்பிகா, அன்னபூரணி.

० இவ்வாதீனத்திற்குச் சொந்தமான திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாவிங்க சவாமி கோயிலில் இருக்கும் ஒர்கல் வெட்டில் - இவ்வாலயத்தின் நான்காம் பிரகாரத்தில் கொலு வீற்றிருந்து அருள்பாலிப்பவள் “ பிடாரி யோகிருந்த பர யேஸ்வரி ” என்று கூறுகிறது. இத்தலத்தில் இவ்வன்னை(காளில்வருபம்) தவக் கோலம் கொண்டிருக்கின்றன. இவள் இங்கு வரப்பிரசாதியாக விளங்குகின்றன.

விஷ्णு வாகீஸ்வரி

விஷ்ணு வாகீஸ்வரி - மத்திமதசதாளம் (ருத்ரவாகீஸ்வரி உருவத்திலும், விஷ்ணுவாகீஸ்வரி உருவத்திலும் முன்கரங்களில் உள்ள முத்திரைகள் மாறுபடும்)

சிவகாயத்ரி, சாம்பவீ, அம்பிகா, கமராட்சி; காமகோடி, பாஸ, கனகப்ரபா, சுந்தரி, போக சக்தி, யோகசக்தி, சிவசக்தி, பலவீகரணி, பலப்ரதமா, ஸர்வபூததமனி. கலன்கரணி, சாளி, சாமுண்டி, சண்டேசுவரி, சண்டேசுவரியமனி, உஷீ, ப்ரத்யஞ்சா, பூஞ்சை, புஷ்கலா வாஸா, ஜெயங்டா, குந்தா, தூர்கா, பூத்ரேவீ, மூரசக்தி, கங்கா, யமுகை, விமான சக்தி, ஸாமுகீ சக்தி, கபிலா சக்தி, சோஹினீ சக்தி, தேவீபிட சக்தி, பளி சக்தி, அன்னவிங்க சக்தி, ரெளத்ரி, வாகீஸ்வரி, மகாமாயா, த்ரெளபதி, குவினி, மகாமாரி, பத்ரகாளி, மகாகாளி, அங்காளம்மன், நவக் கிரகங்களின் சக்திகள் ஆகிய உருவங்களின் தியானங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலும் சிற்ப நூல்களில் இன்னும் பலவகையான சக்தி பேதங்களும் காணப்படுகின்றன.

காசியில் சக்தி பிடங்கள் :

அன்னபூரணி :

காசி விசுவாதின் தேவியாகவும், காசிகாரி தலைவியாகவும் குறிப் பிடப்படுகிறன். இவளது ஆலயம் காசி விசுவாதர் ஆலயத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ளது. “துளசி மானச மந்திர்” என்பது இவளது கோயிலாகும்.

விசாலாட்சி :

தங்கத்தால் அமைந்த திருவுருவம். விசாலாட்சி கோயில் கொத்தாரி ஸிவாகத்தைச் சேர்ந்தது. இதுவும் விசுவாதரி கோயிலுக்கு அருகில் உள்ளது.

தூர்க்கை :

காசியின் தென் எல்லையாகக் கருதப்படும் அள்ளி நதிக்கருகே இக் கோயில் உள்ளது. நவராத்திரியின் நான்காம் நாளில் இவளை விசேஷமாக தரிசிப்பார்.

செலவுத்திரி : (மலைமகள்)

காசியின் எல்லையில் உள்ள வருணை நதிக்கருகில் அலைபூரி என்னும் இரயில் சிலையத்துக்கு அருகே இக் கோயில் உள்ளது, நவராத்திரியின் முதல்நாளில் தரிசிப்பார்.

x காசியில் இவ்வாதீனத்திற்குச் சொத்தமான (கிளை மடம்) கண்ணப்ப சவாமி மடம் உள்ளது. வருடம் தொறும் குரு மகாசந்திதானம் அவர்கள் அடியார்களுடன் இத்திருமடத்திற்கு எழுந்தருளி இறைவழிபாடும் மாகேச வர புரையும் செய்தருளுவது இன்றும் வழக்கிலுள்ளது.

பிரம்மசாரினி :

“தூர்க்கா காட்” எனும் பெயருடைய படித்துறைக்கருகே உள்ள கோயில். நவராத்திரியின் இராண்டாம் நாளில் தரிசிப்பார்.

சித்திரகண்டா :

“சௌக்” கடைத் தெருவுக்கருகே உள்ளது. இத் தேவியினை நவராத்திரியின் மூன்றாம் நாளில் தரிசிப்பார்.

கூஸ்மாண்டா :

தூர்க்கையின் மற்றொரு பெயர். இத் தேவியினை நவராத்திரியின் நான்காம் நாளில் தரிசிப்பார்.

ஸ்கந்தமாதா :

வாகீசவரி என்றும் கூறுவார்கள். ‘கஜத்பூரா’ என்றும் பகுதியில் கோயில் உள்ளது. நவராத்திரியின் ஐந்தாம் நாளில் தரிசிப்பார்.

காத்தியாயினி :

ஆத்ம விசுவேசவர் கோயிலில் ஒரு சுவரில் படித்துள்ள திருவருவம் ஆகும். சங்கடாதேவி ஆலயத்திற்குப் பின்பக்கம் இதன் நுழைவாயில் இருக்கிறது.

காளராத்திரி :

இது “காளிகாகலி” யில் இருக்கிறது. (களி - சந்து) விசுவாதர் கோயிலிலிருந்து செல்லலாம். பத்திரகாளியைப் போன்ற திருவருவம். இவளை ஏழாம் நாளில் தரிசிப்பார்.

அன்னபூரணி :

இந்த அன்னையை நவராத்திரியின் எட்டாம் நாளில் தரிசிப்பார்.

சித்திராத்திரி :

சங்கடாதேவி கோயிலுக்கருகே உள்ளது. சித்தேசவரி அல்லது சித்திமாதா என்றும் வழங்குவர். மிகச் சிறிய கோயில். ஒரு மாடத்தில் இத்தேவியின் திருவருவம் அமைந்துள்ளது. இதன் கீழே வெள்ளித் தொட்டிலில் சிவலிங்கம் இருக்கிறது. இத்தேவியினை நவராத்திரியின் ஒன்பதாம் நாளில் தரிசிப்பார்.

சங்கடா தேவி :

சங்கடங்களைப் போக்குபவன். கம்பீரமான திருமூகம். காசியில் மற்ற தேவியர்களின் உடலைக் காணமுடியாது. விசுவாட்சி மற்றும் இத்தேவியின் முழு உருவத்தையும் தரிசிக்கவாம்.

சித்தியாவாசினி :

சங்கடாதேவி கோயிலின் வாயிலுக்கு எதிரில் உள்ளது.

வித்யாவாசினி :

காசியலிகுஞ்சு 72 சி. மீ தொலைசில் வித்யாசலம் என்னும் தலம் உள்ளது. தேவி உபாசகர்களுக்குச் சிறந்த ஆலயம்.

அசானக் மா :

(மா - அன்னை, அசானக் - அறியாதவாறு) நாம் அறியாத சிலையில் நமக்கு நன்மை செய்பவள் இந்த அன்னையே ஆகும். இஞ்சேவியர்கள் - ஒருவர் சிழக்கு நோக்கியும் மற்றுருவர் தெற்கு நோக்கியும் காட்சி வழங்குவர்.

சந்தோஷி மா :

மகிழ்ச்சியைத் தருபவள் இவ்வன்னை. பெண்கள் உண்ணே நோன் பிருந்து கடலை, வெல்லம் இவைகளை சிவேசித்து வணங்குவர்.

பகளாமுகி :

பகைவரை வெல்வதற்கு உதவி செய்பவள். பகளாமுகி, பீதாம்பர் தேவி இருவரும் இரட்டைச் சங்கிள்களாக ஒரே இடத்தில் அமைந்து அருளுகின்றனர்.

பீதாம்பர தேவி :

சங்கடா தேவியின் கோயில் மதிலை ஒட்டி உள்ள ஒரு கோயில் 15 படிகள் ஏறிச் செல்ல வேண்டும். வழக்குகளில் வெற்றியைத் தருபவள்.

காமாச்சா தேவி :

காமாட்சியை காமாச்சா என்று போற்றுகின்றனர். பிற்காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட கோயில். அஸ்ஸாம் மாஷிலத்தில் காமாட்சி கோயில் உள்ளது.

தீவா தேவி :

தென்னுட்டில் (நமது மாஷிலத்தில்) மாரியம்மனை வழிபடுவது போல, காசியிலும் அம்மை நோய் வந்தால் தயிர், பால் அபிஷேகம் செய்வர்.

இத்தேவிக்கு நான்கு கோயில்கள் உள்ளன. தசாசுவ மேதக்காட், பைரா நாதர் கோயில் அருகில், இராஜ மங்திரி பகுதியில், சித்தேசவரி கோயிலுக்கு அருகில் இவ்வன்னையின் ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன.

கெளரி : (கேதார கெளரி)

கேதாரகட்டத்தில் அமைந்த கோயில். தென்னாட்டு முறைப்படி பூசை சிகிழ்வது.

பவானி :

“பஞ்சக் குரோச யாத்திரை” என்பது காசி நகரைச் சுற்றி வருவது. “சித்திய யாத்திரை” என்பது ஒவ்வொரு நாளும் வணங்க வேண்டிய முறை. பத்து இடங்களைவழி படவேண்டும். அவையாவன :

1. விக்வேசவரம்	6. வந்தே காசி
2. பிட்டு மாதாரி	7. குகா (குகை)
3. துண்டி வினாயகர்	8. கங்கை
4. தண்டாணி	9. பவானி
5. பைரவம்	10. மணிக்ரணிகை.

லலிதா :

விசுவாநாதர் கோயிலிலிருந்து, வெளி வந்து இடப்புறம் திருப்பிச் சென்றுல் இக்கோயிலைக் காணலாம். கோயில் மிகச் சிறியது. பளிங்கில் அமைந்த திருவுருவம்.

வாராநி :

குரியன் உதிப்பதங்கு முன் பூசையும் வழிபாடும். நடைபெறும் கோயில். தரைமட்டத்திற்குக் கீழே இந்த அம்மன் சிலை உள்ளது (உளிங்கில்). பார்வைக்கு பாரங்கரமான உருவத்தை உடையது.

சக்தி பீடங்கள் :

உலகின் அன்னையாக விளங்கும் சக்தி தேவிக்கு என்னற்ற ஆலயங்கள் உள்ளன. அவைகளுள் 108 சக்தி பீடங்கள், 64 சக்தி பீடங்கள் என முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டில் சிவாலயத்திலும் அம்பிகைக் கோயில் சிறப்புடையதாக வழிபடப்படுகிறது. மேலும் தனித்து விளங்கும் சக்தி ஆலயங்களும் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக சிராம தேவதைகளில் அன்னையின் வடிவம் தான் அநீகமாகக் காணப்படுகின்றன.

தமிழ் நூல்களில் :

தொல்காப்பியத்திலும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சைவத் திருமுறைகள், குறிப்பாக - திருமங்கிரம் நான்காம் தத்திரம், பரணி பிரபங்கங்கள், சித்தர்பாடல்கள், சக்தி தோத்திரங்கள், ஆகிய பல நூல்களில் சத்தியின் வழிபாட்டுச் சிறப்பு கூறப்படுகின்றது.

சுரஸ்வதி நதி தோற்றம் - ஏழு நதிகளில்
ஒன்று - “ பிரமன் - சுரஸ்வதி - இந்தரன் ”

(ஷெ படத்தின் விளக்கம் பின்பக்கம்)

சரசுவதி (நதி) படவிளக்கம்

ததீசி முனிவரின் முதுகெலும்பை வஜ்ராயுதமாக்கி இந்திரன் விருத்திராசரணைக் கொன்றதை அறிகிறோன் ததீசி யின் மகன் பிப்பலாதன், உடனே இவன், தன் தந்தையைக் கொன்ற இந்திரணைக் கொல்வதற்காகக் கடும் தவமியற்றி தன் தொடையிலிருந்தே தவத்தையைத் திரட்டி எடுத்து வீச கிறார். அத்தீயின் உக்கிரத்தைத் தாங்கமுடியாமல் இந்திராதி தேவர்கள் பிரமணைச் சரணடைகின்றனர். பிரமன் சரசுவதியை நோக்கி “ நீ ஒருத்தியே இந்த ஜ்வாலை யைத் தாங்கக் கூடியவள். எனவே நீ இதனை நடிகுப மெடுத்து ஏந்திச் சென்று சமுத்திரத்தில் கொண்டு போய்ப் போட்டுவிடு ” என்கிறார்.

சரசுவதி ஒப்புக்கொண்டு “ ஆயினும் ஒரு நிபந்தனை; இந்த அக்கினியைத் தாங்குவது போதாது என்று, என்னில் நீராடும் பாபியர்களின் தோஷத்தையும் தாங்க என்னால் இயலாது, எனவே. முற்றிலும் மாணிடர் கண்ணுக்குத் தெரிகிற ஆரூக இராமல், அநேக இடக்களில் பூமிக்குள் மறைந்து செல்வேன் ” என்கிறார். இதனால்தான் இன்ற ஸவும் சரசுவதி “ அந்தர்வாஹினியாக ” இருக்கிறார். பிரயாகையிலும் இவ்விதமே கண்ணுக்குக் தெரியாமல் கங்கையுடனும் யழுனையுடனும் கலக்கிறார்.

ஞான நிலையின் பத்து வடிவங்கள் (தச மகா வித்யா)

x (பரா சக்தியின் பத்து வடிவங்கள்)

(பரா சக்தியின் பத்து வடிவங்கள்) :

அண்ட சராசரம் அனைத்துமாகி, அவற்றிலுள்ள உயிர்க் குலம் யாவ யாகி, பிரபஞ்ச மாழ்வை நடத்தி வைக்கும் மகாசக்தியை அநுபூதிமான்கள் பலப்பல தேய்வ வடிவங்களில், பலப்பல லீலாவினோதங்கள் புரிவதாகக் கண்டிருக்கிறார்கள். பிறருக்கும் அவற்றைக் கொடுப்பதற்காக உபாசங்க கிரமங்களை முறையாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவையே தந்தீர சாஸ்திரங்கள் எனப்படும். அவற்றில் பராசக்தியின் பத்துவடிவங்கள் “தசமகாவித்யா” என்ற பெயரில் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன.

பத்து உருவங்கள் :

காளி, தாரா, திரிபுரசந்தரி, புவனேஸ்வரி திரிபுர ஸரவி, சின்னமஸ்தா துமாவாதி, பகளாபுகி, மாதங்கி, கமலாதமிகா என்று வரிசைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இப்பத்துச் சக்திகளிலிருந்தே திருமாலின் தசாவதாரங்களும் தோன்றின என்பர்,

1. கமலாதமிகா :

இப்பெயரினைச் சொல்லும் போதே இவள் மகாலட்சமி என்று விளங்கும். பரம்பொருளின் அழுதும் ஆனந்தமும் வெளிப்படையாவதையே ‘கமலாதமிகா’ என்கிறோம். ஜீவ சார்த்தைக் குறிக்கும் கூடிரசாகரத்தில் (பாற்கடல்) தோன்றிய வள். அமுதத்துடன் பிறந்த அமுத மனத்தாள். இந்து எனும் சந்திரனின் சோதரியாம் இந்திரை இவளே, வாழ்வுக் கடவில் முனைத்த இப்பக் கமலமாக மதிக்கப்படுவன். கடலிடை கமலத்தே இடம் கொண்டாள். மென்மை, செழிப்பு, சுந்தரம், தூய்மை, மங்கலம் அனைத்துக்கும் உருவான இரு கமலங்களைக் கையிலும் தரித்து, மற்ற இரு கருகமலங்களால் அபயவரதம் காட்டும் வரதன் பத்தினி இவளே. இப் பொன்னிறப் பொன்னியை நான்கு யானைகள் எப்போதும் நீராட்டி, இவளது உள் குஞ்சையை வெளிக்காட்டுகின்றன.

Kalki - Deepavali malar - 1974. & Ref : The Ten Cosmic Powers - by, S. Sankaranarayanan ஷ நூலில் இத்தேவிகளின் வண்ண ஒவியங்களைக் காணலாம்,

பொருள் வறுமை மட்டுமின்றி அறிவு வறுமையையும் நீக்குவதில் “கரசவதி அங்சமும் உட்கலந்தவன் கமலாதமிகா”. ஸிரிடை வாழும் இந்த நிமிஸையே மீனாக (மச்சாவதாரம்) வந்த திருமாலின் முதல் அவதாரத்துக்கு எழுச்சி தந்தவன்.

2. தீரிபுரசந்தரி :

பொதுவாக ஸ்ரீ வித்யா என்றாலே இவளைத்தான் எண்ணுவர், லலிதை என்றும் ராஜராஜேஸ்வரி என்றும் காமாக்ஷி என்றும் காமகோடி என்றும் போற்றப்படுவன் இவளே. தீரிபுரசந்தரி என்றால் மூவுலகிழும் அழகி என்பது வெளிப்பொருளாம், உட்பொருள் வேறு. ஸ்தாலர், துட்சமம், காரணம் என்பனவே முப்புரங்கள். மகா காரணமாகிய பிரம்மத்தின் அழகுச் சக்தி அல்லது அன்புச் சக்தியான இவளே இம் முப்புரங்களின் உள் அழகாக விளங்குகின்றன.

திருவுருவம் :

நமது ஆயசையை அடக்கப் பாசமும், துவேவழத்தை அடக்க அங்குசமும், ஜம்புலன்களைக் கவர ஜூந்து மலர்ப் பாணங்களும், மனத்தை இழுக்கக் கரும்பு வில்லும் கொண்டு விளங்குகின்றன தீரிபுரசந்தரி.

அமரும் சிறப்பு :

இவள் பரம புனிதமான ஸ்ரீ சக்ரத்தின் மத்தியில் சகல சக்திகளும் பற்பல வெளிச்கற்றுக்களில் தன்னைச் சேவிக்கும்படியாக விளங்குகின்றன. இப்போது தசமகா வித்யைகளில் வேறு இருவாரன மாதர்க்கியும், பகளா முகியம் முறையே இளைக்கு மந்திரினியும், சேநாநாயகியும் ஆகிருர்கள். இவளே ஜங்கெதாழில் புரிகிறவள் என்பதால் பிரம்மனும், விஷ்ணுவும் ருத்திரனும், மாணிக்கு அதிபனும் மகேசவரனும் இவளது மஞ்சத்தின் நாலு கால்களாகவும் அமரும் பீடமாகவும் ஆகிருர்கள்,

காமமாகிய மன்மதன் வரிந்தவுடன், அச்சாம்பலிலிருந்து காமத்தின் விஜைவே “குரோதம்” என்று காட்டுவதற்காக உற்பவிந்தான் பண்டாசரன். அவளை வகுத்தவன் இவள். மாதுளை சிறுத்தவாளான இவள் செவ்வாடையும், செவ்வாபரணமும் பூண்டு, இதயச் செம்மையின் உருவாக பிரம்மத்தின் எண்ணமற்ற சாந்த வெள்ளையில் தோன்றிய முறல் எண்ணமாகிய தன்னுணர்வு என்ற சிலப்பாகத் திகழுகின்றன. கலியுக மூடிவில் கருமை கணக்கும் போது மனச் செம்மையை மீண்டும் உண்டாக்க அவற்றிக்கும் கல்கி இவளது அருள் விலாசமே ஆவார்.

3. மாதங்கி :

காஞ்சி காமாட்சியை அரசி எனில் அவளது மந்திரினியாக உள்ளவளே மாதங்கி. ஆனால் இவளே பூரண மகாசக்தியாக சக்கரவர்த்தீனியாக

மதுரையில் மீன்ட்சியாகப் பிரகாசிக்கிறுள். பிறக்கும் சங்கீதம் முதலான கலைகளுக்கு அழிநே வைத்தியாலாள். இவள் கரத்தில் பிழித்துள்ள வீணையும் பச்சைக் கிளியுமே இதைச் சோல்லி விடும். ஒரு நிலையில் மந்திரினி என்றாலும் இப்போது இவள் ராணி என்பதால் தான் ராஜமாதங்கி ராஜசியாமளா எனப்படுகின்றன.

சண்டாளரான மதங்கர் மாதவம் புரிந்து மதங்க யுனிவரானார். அவரது தவத்துக்கு அருள் கூர்ந்து அவரது மகளாகப் பிறந்தவளே மாதங்கி. “சண்டாளி” இவள் உயர்வினும் உயர்வானவள் என்பதற்கே “உத்சிங்ட” என்ற அடைமொழியும் கொண்டாள்.

பாம்பும் கீரியும் :

மிகவும் கோமளமான இவளுடன் கீரிப்பிள்ளையும் உண்டு. இது பொருத்தமில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் தத்துவம் எதைத்தான் பொருத்தாது? “குலம்” என்கிற குண்டலினீச் சக்தி பாம்பாகக் கூறப்படுகிறது. இச்சக்தியை யோக சக்தி சாதனத்தால் தட்டி எழுப்ப வேண்டும். குலம் என்பது பாம்பு என்றால் நகுலம் என்பது பாம்புக்கு விரோதியான கீரிப்பிள்ளை. கீரியைக் கண்டால் சோம்பிக் கிடக்கிற பாம்பு உத்வேகம் கொண்டு கிளம்பத்தானே செய்யும்! ஆகவேதான் கீரி இருப்பதனை உணர்க. வாக் தேவியின் சொருபமாக இவள் என்றும் விளங்குகின்றன.

4. தாரா :

பத்து விதமான வித்யா தேவதைகளில் ஒருத்தியான தாராவிலேயே ஜங்கு வகையாக உண்டு, அவர்கள் நிலசரகவதி, உக்ரதாரா, சுக்லதாரா, நீலதாரா, சித்ரதாரா, என்போர்,

தாராம் என்றால் கடத்தவிப்பது, தாண்டுவிப்பது என்று; போருள். சம்சார யாத்திரையை நடத்திவைப்பவள் தாரா, சப்ஸார சாகரத்தைத் தாண்டு விப்பவள் தாரா, கடல் பிரயாணங்களை முடித்துத் தரும் காவல் தெய்வம் இவளேயாலாள். “பிரணவம்” தாரகமந்திரம் எனப்படும், அந்த ஓங்காரமே தாராவின் மந்திரம் என்பதிலிருந்து இவளது மகிழ்மையை உணர்லாம்.

உண்மை நிலை :

உணர்வுகள் ஈசிக்கிற பேருணர்வு வடிவினாள் என்பதை உணர்த்தவே இவள் ஒரு காலால் சவத்தை மிதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாழ்க்கை முடிச்சை வெட்டுவதற்காகக் கத்தரிக்கோலும் அகங்கார நீக்கத்தைக் காட்ட மன்னை ஓடும் வைத்துள்ள இவளது இன்னைரு கரத்தில் ஞான வாரும், இந்த பயங்கரங்களுக்கு ஈடு செய்வதைப் போல எஞ்சிய கரத்தில் ஆன்ம மலர்ச்சியைக் காட்டும் குளிர் நீலத் தாமரையும் தரித்திருக்கிறார்கள். மூவுலக அறியாமையையும் கபாலத்தில் வாங்கிக் கொண்டு ஒரு நொடியில் அழித்து விடுவாளாம்.

உபாசனுவின் மேல்நிலை :

நாகங்கள் சூழ்ந்த இவளது திருமுடிச் சடைமீது சாட்சாத் சிவபோரமானையே தாங்கியிருக்கிறார்கள். புத்தர் பெருமாணத் தாங்குகிறார்கள் என்றும் சொல்வதுண்டு. தாரா வழிபாடே புத்த மதத்திலிருந்து தான் ஹிந்து தந்திரத்திற்கு வந்தது என்பர். பிற நாடுகளில் கடல் கடந்த நாடுகளிலும்கூட பெள்தம் பரவியதே இவளது உபாசனு வலிமையில் தான் என்பர். இவனுடைய வழிபாட்டுக்கு “சினாசாரம்” என்ற பெயர் உண்டு.

மார்தைன் கண்டும் கலங்காத புத்தர், ஆலகாலத்தை உண்டும் கலங்காத சிவபெருமான், ஆகீய இவ்திருவருக்கும் “அகோப்யர்” என்ற பெயர் உண்டு. அகேஷாப்யரின் சக்தியாகவே இவள் கருதப்படுகிறார்கள். சிவனை நஞ்சக்ஞாத் தூண்டி நெஞ்சுரம் தந்தது இவளே என்றும் ஒரு தந்திரம் கூறும்.

தீட்சைசெய்வோர் :

பேண்களே இவளது உபாசனைக்கான தீட்சை தர உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள், தங்கள் குழங்கத்தைப் பிறந்து முன்று நாட்களுக்கு முன்னதாக அதன் வாயில் தேஜைக் கொண்டு எழுதுகுச்சியால் “நிலச்சுரவதி மந்திரத்தை” எழுதிய காய்மார்கள் பலர் காச்சியாக்கியிருக்கிறார்கள். அங்கு பாண்டித்தியார் மிக அதிகமாக விளங்கி “காஷ்மீரி பண்டிட்” என்றே ஒருவகுப்பு சிறப்புடன் திடழிந்ததற்கு இதுவே காரணம் எனப்படுகிறது.

5. காளி :

காலம் என்கிற விந்தைத் தத்துவத்தின் தெய்வ வடிவமே காளி. காலம் என்றால் கருஷிறம் என்று ஆகும், இவள் கரு ஸிறத்தன். காலத்தின் மாற்றத்தை இவள் செய்துவருகின்றார்கள். இறப்புக்கு ரூபமாக இருக்கிறார்கள் காளி. உலகையே மகா மயானமாக்கி, மயான ருத்திரனார் மீதே நின்றுகொள்கிறார்கள் காளி, கோரமும் இறைவன் செயல் என்று தெளிக்கு, அழகைப் போலவே கோரத்தையும் ஏற்றும் பொருட்டுப் பயன்கரத்தை உருவகித்துக் கொட்டுகிறார்கள் காளியன்னை. கூரிய நகங்களும், கொடுரை என்னமான நகையும், தொங்கும் நாவும் கொண்டு நிர்வாணமாயிரும்பாள். அல்லது சவங்களைப் பின்னிய ஆடை, முண்டமாலை, கபாலத் தலையணி இவற்றை அணிந்திருப்பாள். கரத்தில் கத்தியும், கக்தியால் வெட்டிய தலையையும் பிடித்திருப்பாள். ஆயினும் மற்ற இரு காங்கள் அபயமும் வரதழுமாக இருக்கக் காண்கிறோம்.

பக் தவர் தருநல் :

போர், கிளர்ச்சி, பூநம்பம், எரிமலை வெடித்தல், சூருவனி, வெள்ளம் தொற்று நோய் முதலியனவும் இவளது அநுக்கிரகங்களே. இவற்றை அநுக்கிரகமாக ஏற்றும் பக் தவம் இல்லாத வர் பொருட்டுத் “தாராவாகி” இந்த உற்பாதங்களைக் களைவாள் ! காலத்தத்துவமாகவும் பிராண சக்தியாகவும் குண்டலினி யாகவும் விளங்குகின்றார்கள்.

வெதகர்பா

மத்திமதசதாளம்
வெதகர்பா (VEDA GARBHA)

காளியைப் போலவே கோரக்கோலம் நான்கி இளங்கு பயங்கரச் செயல்களையே கிறிய அனவில் சூக் கோவெடு விரசார்ப்படி ஷிபடுகிற சாதாருக்கு விரைவில் இன்ப - குஸ்பங்கள், அழு - கோரங்கள், அங்பு - தலோவூங்கள் மாவும் சமமாகத் தெரியும்.

6. பகளாழுசி :

காளி முழுவதையும் அழிக்கின்றான். பகளாழுகி தோ, சோல் முன்னிலும் தற்பட நடைபெறும் போருட்டுச் சேயலைத் தடைப்பதுதான். பிறகு, விட்டு விடுகிறான் - முச்சை இறுக்கிப் பிழப்பது தடைப்போன. ஆனால் இம்மாதிரி சிறிது போது சேய்து பிறகு அதை வீட்டால் அதுவே உயிர் வளர்க்கும் ப்ராணையாய் ஆகிறதல்லா? இப்படிப் பிழத்து வைப்பதனை “ஸ்தம்பனம்” என்பர். பகளாழுகி தேவியானவள் “வாக் ஸ்தம்பனக் காரி”. அதாவது பேச்சைத் தடுத்து நிறுத்துவான். பின்னர் சிந்திக்கச் செய்திடுவான்.

இவன் தனது இடது கையால் ஒருவனின் காலைப் பிழத்திழுப்பதாகவும் வலது கையால் கந்த எனும் ஆயுற்தினை தூங்கி ஓவாது சிந்தனையை அடித்து வீழ்த்தத் தயாராக இருப்பதாகவும் சிற்றுரிமைகளுகிறான். “வஸ்கா” என்றால் “லகான்”. எதிரியின் காயில் (முகத்தில்) வான் போட்டு தினற அடிக்கும் வல்காழுகியே வகலை முகியானதாக சோல்வைர் உளர். (வடமொழியின் “வ” வும் “ப” வும் ஒன்றுக் கொள்ளும் மாறும்).

முன்று வழவங்கள் :

எத்தொழிலையுமே ஸ்தம்பிக்கச் செய்யவன் இவன் தான். “தன்ட நாதா” என்கிற சேஷாயகியாக இருந்து, ராணி வல்லைத்பானவள் போர் புரியுப் போது எதிரி சேஜையைச் செயல்முக்கச் செய்தவன் பகளாழுகியாவான். வல்லைத்தேயே (லலிதா மகாதுரிபுர சுந்தரி) காஞ்சி காபாட்சியாகவும், அவனது அயைச்சராவா மாதங்கியே மதுரை மீல்தீயாகவும், பலடத்துலையான இவனே திரு ஆணைக்கா அகிலாண்டேசுவரி யாகவும் அருள் பாலிக்கின்றான்.

உருவ அமைப்பும் சித்தி பெறுதலும் :

இத் தேவியின் நிறம், ஆடை, ஹாரம் (மாலை) யாவும் மஞ்சள், பொன்னைப் போல் ஒளியை வெளிவிட்டுப் பலிச்சிடாமல் தனக்குள்ளே அமுக்கி வைத்துக் கொள்வது மஞ்சள் நிறம். இவளை உபாசிப்பவன் மஞ்சள் ஆடை உடுத்தி, மஞ்சள் கிழங்குகளான ஜபமாலையை உருட்டி இவனது மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். அவனுக்கு வாதங்களில் வெற்றி கிடைப்பது மட்டுமென்றி, ஜவல்தம்பனம். அக்னி ஸ்தம்பனம் ஆகியன செய்து நீருக்குள்ளும் நெருப்புக் குள்ளும் நீண்ட நேரம் நிலைக்கிடையாமல் வாழும் சித்தி கைகட்டும், ஓரிடத்தில் உள்ள மேகத்தை அங்கேயே ஸ்தம்பனம் செய்து இறுகுவித்து மழையாகப் பொழியும்படி செய்கிற ஆற்றல் உண்டாகும். பால முகியே கூர்மாவதாரத்தின் உட்சக்தியாவான் என்பர்.

7. புவனேசுவரி :

காலமாக விரிந்தவள் காளி. இடமாக விரிந்தவள் புவனேசுவரி. கால வெள்ளத்தில் புவனேசுவரிகளைப் பூங்கக்செய்தவள் இவளோ. உடனோ புவனங்களை நிறப்ப பசு, பட்சி, மிகுகம், பாம்பு, ஆண், பேண் என்று அனைத்து ஜிவராசிகளும் தோன்றிவிட்டனர். அவர்களுக்கு உருவங்களும் பேயர்களும் வந்தது இவளால் தான். அவைகளை ஆஸும் புவனேசுவரியாக இவள் ஆனால். இவளையே பிரகிருதி அல்லது இயற்கை எனவார். இவள் மாயை ஆயினும் நாம் பிரார்த்தித் தால் இவளோ ராயையைக்கி மேய்க்குரானத்தை நல்துவான். “**தேவி ப்ரணவம்**” எனப்படும் “**ஹரීம்**” காரத்தை மந்திரமாகக் கொண்டவள், இம் மகா மகாசக்தி.

காளி மூலாதார குண்டலினி எனில் இவளே இத்யாகாசத்தில் திகழும் ஞானவெளி, ஆயினும் அன்பருக்கெனச் செக்கக்சிவந்த அன்னையாக வந்தவள். புவனம் முழுவதையும் நாசி முணையில் தூக்கி நிலைநிறுத்திய வராறு அவதாரம் புவனேசுவரியின் ஆவிர்பாவமேயாறும்.

8. சின்னமஸ்தா :

காளியின் பயங்கரத்தையும் அற்பமாக்கும் ஒரு கோரம் உண்டெனில் அது சின்னமஸ்தாவே ஆகும். காளி கால ரூபத்தில் ஒரு நியதிக்கு அடங்கியே வெளி உருவை அழிக்கும். இவளோ எதற்கும் அடங்காமல் தத்தூணைமே வெளி உருவை அழித்து உள் அநுபவத்தைத் தரும் மின்சக்தியாக “**வித்யுத் சக்தி**” (**Electrical Energy**). முனிவர்கள் இந்த மின்சக்தியினை உணர்வார்.

வித்யுத்சக்தி :

இந்திரன் தத்தீசி முனிவரின் முதுகெலும் பிள்ளூந்து செய்த ஜ்ராயுதத்தால் மேகங்களை அடிக்க மின்னல் உண்டாலதாகக் புராணவரலாறு. அந்த நெருப்புச் சக்தியான “**வஜ்ரவேரோசனி**” யே சிஃப்னமஸ்தா மனிதனின் முதுகெலும்பில் தான் மின்சாரச்சுமை ஒடுகிறது. தத்தீசி போன்ற முனிவரின் விஷயத்தில் அது ஜீவனின் அற்ப சக்தியாக இல்லாமல் ஜீவாதார பராசக்தியாகவே உள்ளது. புருவ மத்தியில் இடை, பிங்கலை, சுழுமுளை என்னும் மூன்று நாடிகளும் கூடுமிடத்தில் இந்த அற்புதசக்தியை (மின்சக்தி) யோகியர் உணர்வார். இந்த மின்னல் சீரு உச்சியில் முட்டினால் அங்கிருந்து அழுதப் பிரவாகமே சகல நாடிகளிலும் சொரியும். இந்திரிய அதிதேவைத் தீர்த்திரன். அவன் இந்த வஜ்ர “**விரோசனியால்**” மேகத்தை முட்ட அங்கிருந்து அழுத நீர் மழையாகச் சுரக்கிறது. இந்திரிய நிக்கிரகத்தின் வழிமெ இவள் என்பதாலேயே ஏதியையும் மன்மதனையும் மிதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தியாக சொருபம் :

ஒரு கையில் வெட்டப்பட்ட ஒரு தலை. யாருடைய தலை? சாட்சாத் அவளுடையதேதான்! அதனால் தான் இவனுக்கு சின்னமஸ்தா என்றே பெயர்.

(சின்ன - துண்டித்த; மஸ்தா - தலையினன்) இந்திரியங்கள் போனால் போதாது; அகங்காரமனம் தொலைய வேண்டும். என்று காட்ட, தன் தலையையே கொய்து கொண்டிருக்கும் தீயாக ஸ்வாருபி இவளே. வெட்டிய கழுத்திலிருந்து முன்பு சொன்ன முன்று நாடிகளினின்று முன்று குருதி ஊற்றுக்கள் வேளி வருகின்றன. “வாருணி” “டாகினி” என்ற இவளது சேடியர் இருவர் இடைப்பிங்கலையிலிருந்து வரும் குருதியைப் பருகுகின்றனர்.

இவளது வெட்டுண்ட தலையே மத்ய நாடியாம் சுழுமுலையின் சக்தியைப் படித்திறது. இடி, மின்னல், என்ற அடையாளங்களைக் காட்டி, ஓவிலே என்ற இரு சக்திகளைப் படித்திறத் தன்மையிலிருந்து பேதப் படுத்தி வேளிக் கொணர்ந்த மகாசக்தி ஆவாள்.

இந்த ஒவி ஒளிகளோடு ஞானமாகவும் புகுகிறுன். இம்முன்று நாடிகள் மூலமாக, அதையே இந்த மூவரின் ரத்த பானம் சித்தரிக்கிறது. மீண்டும் மூலத்தில் தோய வேண்டுமாயின் ஜீவ (உயிர்) முடிச்சை வெட்ட வேண்டும். அதனால் தான் இவள் ஒரு காரத்தில் “கத்தரிக்கோஸ்” வைத்திருக்கிறுன். ஆக இவளது உருவம் கொடிமையாக இருப்பினும் செயலோ மிக மதுரமாக இருக்கிறது. அப்பு வரதங்களை இவளும் கொண்டுள்ளாள்.

மூலசக்தி :

பரசுராமர் தமது அன்னை ரேணுகா தேவியின் தலையை வெட்ட நேர்ந்தது அன்றே? அப்படி வெட்டுண்ட சிரம்தானே இப்போது மாரியம்மாக வழிபடப்படுகிறது. சின்ன மஸ்தாவின் சின்ன பின்னமான மஸ்தகமே ரேணுகை என்றும், தலையை வெட்டிக் கொண்ட இவளே பரசுராம அவதாரத்தின் மூலசக்தி என்றும் கருதப்படுகிறது. பஞ்ச இந்திரியங்கள், மனம் ஒன்று ஆக இந்த ஆறினை அடக்கும் இவள் “ஷஷ்டதேவி” என்றே சிறப்பிக்கப்படுகிறார்.

9. தூமாவதி :

சின்ன மஸ்தாவிடம் எந்த அளவு வேகம் போங்குகிறதோ, அந்த அளவு சாப்பி, சோப்பிக் கிடப்பள்ளி ஒருத்தி உண்டென்று, அவளே தூபாவதி. ஒன்று அழிவதற்கும் பற்றிருந்து உண்டாவதற்கும் இடையில் செயலற்றதோர் இடைவேளி உண்டல்லவா? அதுவே இவள்.

இது உண்மையில் பாழிடம்தானு? ஒன்றின் நிறைவும் அதில்தான்; இன்னேன்றின் வித்தும் அதில் தான்; அதை எப்படி துணியம். எனவாம்? எனவே தான் இவளை “இருட் சத்தி” என்னுமல் “புகைசத்தி” என்பர் (தூயம் - புகை). புகை, இருள் போலத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் ஒளி மய அக்கினி இன்றி இது இல்லையே! மகாவிஷ்ணுவின் யோக நித்திரை இவளே யாவள்.

உருவமைநி :

தப்பர்த்தம் கறபித்துக் காட்டுகிற யாற்றுச் சுச்சிச்கும் தூமலை அதிதேவதையாகக் கூறப்படுகிறார். இது அக்க சக்தி அல்லது! இதனால் தான் இவள் வெளிரிப் போவலாவாகச் சிற்றுச்சுக்கப்படுகிறார். இவள் தளர்ந்தவளாக அங்கங்கள் தொங்கித் தளர்ந்து பல்லிழக்கு, சீவாத முடியும், அழுக்கு உடையுமாகக் காட்சி தருகிறார். மேலும் காக்கைக் கொடுக்கையையும் கொண்டுள்ளான். மேலும் ஏது உருக்கில் மறந்தையும் மற்றெலூருகரம் வரம் நஷ்டம் உத்தம பாத்திரம் என்னான். தூமலையானவள் நாம் சிந்தனை என்கிற தவிட்டைப் புடுத்து, உடன்னாம நாயகான எடும் அதிசி பட்டுமே சிற்கிற தூக்க நிலையை கூடக்கு அன்றன்றும் அவித்துக் கடிக்காத்தும் கருணைத்தாயாக விளங்குகிறார்கள். இவள் ஒடுத்திபோரை மாக வித்யாக்கானுள் கெற்றியில் திலாமில்லாது படிருண் அற்றவள் போல சிற்றுக்கப்படுகிறார்.

10. திரிபுர பைரவி :

திரிபுர சுந்தரி அன்பின் வழையும். பைரவம் என்றால் அச்சுறுட்டுதல். திரிபுர பைரவி. அதனால் ஓரூர் செயல் செய்த அரச்சுறுட்டவில்லை. தங்கள் நுழைவை காரணமாகவே சில் தங்கை நாம் அணுகவோட்டாமல் அச்சுறுத்த வில்லையா? அப்படித் தபோ சக்தியாலேயே நமக்கு பைரவி ஆனவள்.

தவம் :

சிற்றுலையிலை ஒலமுத்தப்பட்டதுவதன் தீவிர கிலையே தவம். அது அக்கியியாகவாது. “அதன் வெற்றும் தடவைஜ் வந்தீம்” என்று வேஷப் போற்றும் துங்கவை இவனுட்டால்கூட சிற்கிறார். இவளது உபாசக மார்க்கமும் ஸ்ரீ வித்யா என்றே பேசுப்படுகிறது.

திருவநுபவ் :

முலாதாரத்கில் தான் தபோவர்கியோனலூர், சிரத்தில் சூறவர்கள் உச்சிக்கு ஆரோவணித்து சுந்தரி ஆகும்போது அமுத மழை வர்விக்கிறார் இவள் ஞானமாதானாக விவாதிக்கிறார் எனக் காட்டுவே ஜூராசீயும் ஞான முத்தையும் தாட்கியிருக்கிறார். அப்பால் தங்கு ஏத முத்தையும் காட்டுகிறார். கொற்றிப்பு ஞானக் கண்ணினுடை இதற்காலில் புன்னையோடும் காணப்படுகிறார். ஞான முத்தையும் பாய்ச்சுவேங்க காட்டுவே அமுததைப் பிறப்பிக்கும் மதியைத் தலையில் சூழப்பிறுகிறார்.

மந்திர தந்திர நூல் களில் சர்கவதி தேவி

சக்தி உபாசகையில் தசமகாவித்தைகள் தனி இடம் பேறுகின்றன. சக்தியின் ஆற்றல் பத்து வகைகளாக வெளிப்படுகின்றது என்பதை முன்னோர்கள் பத்து சக்தி உருவங்களாக வகைப்படுத்தினார்கள். ஒவ்வொரு சக்தியினுடைய வழிபாடும் மகாவித்தை எனக் கூறப்படுகிறது. அவைகளாவன:-

1. கமலா	6. புவனேஸ்வரி
2. மாதங்கி	7. பைரவி
3. காளி	8. சின்னமஸ்தா
4. தாரா	9. பகளாமுகி
5. சோடசி	10. தூம்ராவதி

இந்தப் பத்துவகை சக்திகளின் வழிபாடும் தசமகாவித்தைகள் எனச் சொல்ல படுகின்றன.

இவ்வித்தைகளில் சர்கவதி வழிபாடும் கலந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக சோடசி என வழங்கப்படும். மூஞ் லவிதா மகாதீரிபுர சுந்தரியின் வழிபாட்டில் (இதுவே தென்னாட்டில் சக்தி உபாசகர்களால் கொள்ளப்படுவது) “சியாமளா” என்ற வாழ்வில் சர்கவதி வழிபாடு சொல்லப்படுகிறது. இந்த “சியாமளா” லவிதா மகாதீரிபுர சுந்தரி அருளாட்சியில் பேரணமைச்சர் பதவியில் விளங்கு விள்ளுவர். அதுபோல் ‘மகாவாராதி’ என்ற பெயரால் உள்ள சக்தி லவிதா மகாதீரிபுர சுந்தரியின் தலைமை சேஞ்சிப்பதியாக விளங்குகின்றுள்ளது. இவ்விடு சக்திகளின் அருளாட்சித்தலங்களாக முறையே மதுரையும், திருவாணைக்காலையும் அபைந்திருக்கின்றன. லவிதா மகாதீரிபுர சுந்தரி காஞ்சியில் காமாட்சியக விளங்குகின்றன. மேஜும் இத்தேவியின் விபரங்களைச் சக்தி உபாசகர்கள் உலகம் அறிதல் நலம். (பகளாமுகி தேவியின் சிறங்கு தனியே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.)

தாரா :

“மந்தர மகார்ண வாம” (மந்திரப்பெருங்கடல்) நூலில் பலதேவிகளின் பூஜையறைகள் கூறப்படுகின்றன. தாரா என்னும் வித்தையில் இந்த சக்தி யானவள் நீல சர்கவதியாக வணங்கப்படுகின்றார்கள். தாராவினுடைய ஆவரண தேவதைகளாக, மேதா, பிரக்ஞா, பிரயா, வித்யா, தீ (குக்ஞம் புத்தி), த்ருதி, ஸ்மிருதி, தீ, (ஸ்துலபுத்தி) வித்யேஸ்வரி, என்ற எட்டு சக்திகளும் சோல்லப்படுகின்றார்.

ஆதிசங்கரரால் தாராதேவியின் கணங்களாக இசை, ஞானம், கிரியை, காமினி, ரதி, ரதிப்பியா, நந்தா, மனோன்மனி ஆகிய சக்திகள் சொல்லப் படுகின்றன.

ருக்வேதத்தில் சொல்லப்படும் சரசுவதி குக்தம், மேதா சரசுவதியையே பேரிதும் விவரிக்கிறது. இம் மேதாவே உலகின் ஆதிகாரணமாகச் சொல்லப் படுகிறது.

வேறு நூல்களில் தாரா பூஜை அஷ்ட சரசுவதி பூஜையாகச் சொல்லப் படுகிறது.

அஷ்ட சரசுவதிகள் :

1. வாகீஸ்வரி	5. அந்தரிட்ச சரசுவதி
2. சித்ரேஸ்வரி	6. கட சரசுவதி
3. துளஜா	7. நீல சரசுவதி
4. கீர்த்தீஸ்வரி	8. கிணி சரசுவதி.

இவர்களில் யாராகிலும் ஒருவரைப் பிரதானமாக வைத்து முன் சொன்ன படி ஆவரண தேவதைகளைப் பரிவாரதேவதைகளாக வைத்து வழிபடலாம்.

உபாசனையால் :

தாரா வித்யைச் சார்ந்த கட சரசுவதி உபாசனையால், தண்டி, மகாகவி ஆகப் புகழ்பெற்றார். காலிவாகனன், சித்ரேஸ்வரி உபாசனையால் விக்ரமாதித்தனை வென்று அரசரானார். காளிதாசன், சியாமளா உபாசனையால் மகாகவியானார்.

x ஸ்ரீ தாரோபநிஷத் :

தாராவையே பரம்பொருளாக வர்ணிக்கின்றது. உயிர்களிக் கீழைத்தி வும் அண்டம் முழுவதும் வியாபித்து நிற்கும் மகா சரசுவதியாகவும் ஓங்கார சொருபியாயும் அனைத்து உயிர்களின் உடலாயும் - உயிராயும் - ஆற்றலாயும் - உண்ணூடும் உணவாயும் பருஞும் - நீராயும், சேயல் ஆற்றலாயும் - ஆற்றலின் உருவாம் அறிவாயும் தாரா விளங்குகின்றார்கள் என்று கூறுகிறது.

பிரபஞ்சசார தந்திரம் :

ஸ்ரீ பிரபஞ்ச சார தந்திர நூல் ஆதி சங்கரரால் அருளப்பட்டது. இதற்கு உரை செய்தவர் பத்மபாதர். பத்மபாதர் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரின் தலைமைச் சீடர்களில் முதல்வர் இவர்களே சிருங்கேளி பீடத்தின் முதல் ஆச்சாரியார். இந்நூலின் ஏழு, எட்டு படலங்களில் சரசுவதியைக் குறித்த மந்திரங்கள்

யந்திரங்கள், இவைகளை ஆக்கும் வழி முறைகள், பூஜா முறைகள், பலவகை யான சியாசங்கள், ஹோம விதிகள், குண்ட வகைகள், தியான முறைகள், பயன்கள் ஆகியவைகள் கூறப்படுகின்றன.

மந்த்ர மகார்ணவம் : (மந்திரப் பெருங்கடல்)

இந்நாலில் “ தாரா ” என்னும் பெயரால் சரசுவதி வழிபாடு விரிவாகச் சொல்லப்படுகிறது. பக்கம் 420 முதல் 488 முடிய தாரா என்ற பெயரில் உபாசிக்கப்படும் சரசுவதி தேவியின் பல்வகையான மந்திரங்கள், யந்திரங்கள், பூஜா முறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. தாரா தேவியின் பேதங்களாக மகாவித்யா (வித்யாராக்ஞி) நீலதாரா, குலநந்தா, வாக்சி, பைரவி, உமா, ஸ்ரீ சாந்தி, சண்டா, தூம்ரா, காளி, கராளி, வாக்வாதீனி, நகுளி, சசிப்ரபா, ப்ரத்யங்கரா, சித்தா, அபராஜிதா, வித்யா, ஹம்ளி, வேதகர்பா, முதலானவகள் காணப்படுகின்றன. மேலும் இத்தேவிக்குரிய பலவகையான யந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் சில - 1) ஸ்ரீ தாரா பூஜனபாந்திரம், 2) ஸ்ரீ தாரா தாரணயங்திரம், 3) மகாவித்யா பூஜனயங்திரம், 4) சரசுவதி தவயட்சர மந்த்ர பூஜன யந்திரம், 5) சரசுவதி தசாட்சர மந்த்ர பூஜன யந்திரம், 6) ஸ்ரீ தாரணீ பூஜ யந்திரம் ஆகியனவாகும்.

ருத்ரயாமளத்தில் தேவிரகஸ்யம் :

இந்நாலில் (பக்கம் 12 & 13) புவனேஸ்வரி, உக்ரதாரா, சின்ன மஸ்தா, சுமுகி, சரசுவதி, சாரதா, இவர்கள் மந்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. பக்கம் 24 முதல் 26 முடிய பல மந்திரங்களின் உத்கீலங்ம (கரு) சொல்லப்படுகின்றன. பக்கம் 30, 31ல் இம்மந்திரங்கள் பயன்களுக் கேற்ப மாற்றிச் சொல்லப்படுகின்றன. ஒரு சாதகனுக்கு முன் விழிகளினால் ஏற்பட்ட தேவ சாபங்களை நீக்கும் மந்திர ஜபமுறைகள் இந்நாலின் ஏழாம் படலத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. எட்டாம் படலத்தில் பாராயன ஜபவிதி கூறப்படுகிறது. பல வகையான யந்திரங்களின் ரகசியங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

மந்திர மகோததி : (மந்திர சமுத்திரம்)

இந்நாலின் ஜந்தாம் தரங்கத்தில் (பேரேலை) (இது மகிதாரால் அருளப் பட்டது). தாரா சொருபத்தால் சரசுவதியின் பல பேதங்கள் சொல்லப்படுகின்றன இந்த வித்தைகளை உபாசிப்பவர்கள் மிகு விரைவில் பலனை அடைவார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. பின்வரும் மந்திரங்கள் “ மந்திர மகோததியில் ” உள்ளவாறு கொடுக்கப்படுகின்றன.

1. தாரா மந்திரம் : “ பிரம்மால் உபதேசிக்கப்பட்ட மந்திரங்கள் ” :

1. “ ஓம் ஷரீம் ஷரீம் ஹாம் பட் ”
2. “ ஜம் ஷரீம் ஷரீம் கலீம் ஷுசெளா : ஹாம் உக்ர தாரே ஹாம் பட் ”
3. “ ஓம் ஹாம் ஷரீம் கலீம் ஷுசெளா : ஹாம் பட் ”

2. விழ்ணுவால் உபாரிக்தப்பட்ட மந்திரங்கள் :

1. “ ஓம் ஸ்ரீம் ஷ்ரீம் கலீம் சௌ : ஹாம் உக்ரதாரே ஸ்ரீம் பட் ”
2. “ ஓம் ஹாம் ஸ்ரீம் கலீம் சௌ : ஹாம் பட் ”
3. “ ஷ்ரீம் ஹாம் பட் கலீம் ஜம் ”

3. தாராவின் அடுத்த உருவாம் - ஏநஜுடா :

1. “ ஓம் ஸ்ரீம் ஹாம் ஸ்ரீம் ஹாம் பட் ”
2. “ ஷ்ரீம் ஹாம் ஸ்ரீம் ஹாம் பட் ”
3. “ ஓம் ஸ்ரீம் நமோ பகவதி ஏநஜுடை வஜ்ர புஷபம் ப்ரதீச ச ஸ்வஹா ”

4. நீல சரஸ்வதி மந்திரம் :

“ ஓம் ஷ்ரீம் ஸ்ரீம் ஸ்ரீ சௌ : ஹாம் பட்
நீல சரஸ்வதியை ஸ்வாஹா || ” .

5. வித்யாராக்ஞி மந்திரம் : (மகாவித்யா)

“ ஜம் ஸ்ரீம் ஷ்ரீம் கலீம் சௌம்
கலீம் ஸ்ரீம் ஜம் ப்லாம்
ஸ்தரிம் நீல தாரே சரஸ்வதி தராம்
தரிம் கலீம் ப்லாம் ஸக ஜம்
ஸ்ரீம் ஷ்ரீம் கலீம் சௌ : சௌ :
ஸ்ரீம் ஸ்வாஹா ” ||

6. வாக்வாதீஸி மந்திரம் :

“ ஓம் நும : பத்மாசனே சப்த ருபை
ஜம் ஸ்ரீம் கலீம் வத வத
வாக் வாதீஸி ஸ்வாஹா ” ||

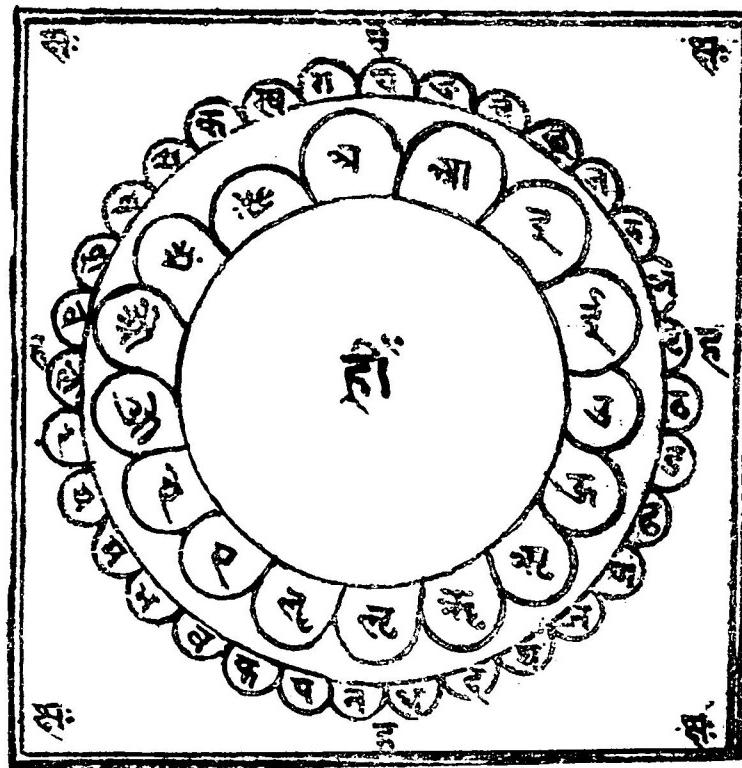
7. சித்ரேஸ்வரி மந்திரம் :

“ சித்ரேஸ்வரி ஜம் ஸ்வாஹா
கலீம் வத வத சித்ரேஸ் வரி
ஜம் ஸ்வாஹா ||

∴ மாத்திரம் கீழ்வுடை
சிராத்திரி யந்திரம் :

ਅ	ਆ	ਇ	ਈ	ਉ	ਊ	ਓ
ਜ	ਯ	ਨ	ਟ	ਠ	ਡ	ਕੁ
ਲ	ਮ	ਸ	ਵ	ਰ	ਥ	ਕੂ
ਧ	ਬ	ਚ	ਹ	ਲ	ਣ	ਕੁਝ
ਤ	ਫ	਷	ਛਾ	ਵ	ਤ	ਤੁ
ਘ	ਪ	ਨ	ਧ	ਦ	ਥ	ਦੁ
ਗ	ਖ	ਕ	ਅ	ਅ	ਯੀ	ਯੋ

ਮੁੰਗਣਾ ਮਾਤ੍ਰਿਕਿਆਧਨਤ੍ਰਮ
ਪੂਣ ਸਾਰੂਕਾ ਧਰਮ ॥

8. குலஜா மந்திரம் :

“ ஜம் குலஜே ஜம் சரஸ்வதி ஸ்வாஹா ॥

9. கீர்த்திஸ்வாரி மந்திரம் :

“ ஜம் ஹரிம் ஷ்ரீம் வத வத கீர்த்திஸ்வாரி ஸ்வாஹா ” ॥

10. அந்தரிடச் சரசவதி மந்திரம் :

ஜம் ஹரிம் அந்தரிடச் சரஸ்வதி
ஸ்வாஹா ॥ ”

11. கட சரசவதி மந்திரம் :

“ ஹஸ்ப்ரேம் ஹஸ்ரெள : ஹஸ்ப்ரீம்
ஜம் ஹரிம் ஷ்ரீம் தராம் தரீம்
கஸீம் ம்லாம் ச : ”

(4) கரீம் கட சரஸ்வதி கடே வத வத
தர தர ருத்ராக்நயயா மமாபிலாஷம்
குரு குரு ஸ்வாஹா ॥ .

12. கிணி சரசவதி மந்திரம் :

“ ஜம் ஈஹம் ஹரிம் கிணி கிணி விச்சே ”

இந்த மந்திரம்கோததி என்னும் நூர் தசமா வீத்தைகளின் பூஜை,
தியானம், யந்திரம், மந்திரம், ஆவாண தேவாதைகள் முதலியவற்றை
விரிவாகக் கூறும் நூலாக அமைகின்றது.

ஸ்ரீமத் தேவி பாகவதம் :

இந்நூலின் அத்தியாயம் 4 ல் சரசுவதி தேவியின் பூஜை; துதி; கவசம்
ஆகியவற்றுக்கான மந்திரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. சியா ஸம் செய்யும்
முறையும் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்பூசை முறை நாராயணர் - நாதர் - பிரஹஸ்
பதி - வால்மீகி - ஸ்வாயம்புவமநு - கணுதர் - கௌதமர் - சகடாயநர் - தட்சன்
காத்யாயனர் - சரங்தாதபர் - சம்வர்த்தர் - வசிஷ்டர் - பராசரர் - வியாசர்-யாக்ஞ
வல்க்யர் - ஆகிய குருபரம்பரையால் வெளிப்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்
படுகிறது.

ஜங்கதாம் அத்தியாயம் யாக்ஞவல்க்யரால் செய்யப்பட்ட சரசுவதி
ஸ்தோத்திரத்தை விவரிக்கிறது.

ஸ்ரீ வித்யாரணவதந்த்ரம் :

இந்நூல் ஸ்ரீ வித்யாரணயரால் செய்யப்பட்டது, இதன் 24 ம் அத்தியா
யத்தில் ஸ்ரீ வத்தையயின் உபவித்தையான தராடேநவி(சரசுவதி)யின் உபாஸனை ,

மந்திர பேதங்கள்; உருவ வேறுபாடுகள்; ஒன்பது ஆவரணத்திலான பூசைகள்; ஆவரண தேவதைகள் சொருபங்கள்; பூசைகள்; ஆகியன 218 முதல் 233 வரையுள்ள பக்கங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. காம்ய பிரயோக முறைகள் [குறித்த ஒரு பலளிப் பெறுதற்காக மந்திரங்களில் உரிய பீஜங்களைச் சேர்த்து உபாசிக்கும் முறைகள்] விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பிருஹத்புரச்சர்யார்ணவம் :

இந்நாலில் பல நூல்களிலிருந்து தீர்ட்டிய பல்லிதச் சத்தி உபாசனைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் புறக்கிரியைகள் விவரமாகக் கூறப்படுகின்றன.

மேருதந்திரம் :

இந்நாலில் 23 ம் பகுதியில் 505 முதல் 515 முடிய உள்ள பக்கங்களில் தாரா (சரசவதி) உபாஸனை; ஆவரண பூசை விதிகள்; பலவேறு பீஜாட்சரங்களை மாற்றிக் கூட்டும் வழிமுறைகள் முதலியன சொல்லப்படுகின்றன.

புராண தோழினி தந்திரம் : [பக. 74 முதல் 99]

தேவி உபாசனையின் உபழூச வித்தைகளில் சொல்லப்படும் தேவர்களின் விவரங்கள், மந்திரங்கள்; மந்திரங்கள் உருவாகும் ஒவி அடிப்படைகள்; ஒவி களின் விவரங்கள்; முதலியன ஏழு எட்டு படலங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

சாரதா திலகம் :

ஆறு; ஏழு படலங்களில் ஒவிகளின் தொடக்கம்; மொழி உருவாக்கம்; மொழியின் மந்திரரூபம்; வர்ணம்; தியான உருவம்; தியான பலன்; ஒவ்வொரு ஒவியின் அதிதேவதைகள் ஆகியவை விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. [தேர்க்க மொழிப் பண்டிதர்கள் மற்றும் உபாஸனாசாரியர் உதவியின்றி இவ்விருநூல்களையும் பயிலுதல் மிக அரியது.]

சரசவதி பஞ்சாங்கம் :

இந்நாலில் மந்திர ஆக்கம்; தியானம்; கவசம்; நியாசம் மற்றும் பூசை; துதி ஆகிய அங்கங்கள் சுருங்கக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தாரா தந்திர சாஸ்திரம் :

இந்நாலில் 1. தசமகா வித்யா பேதங்கள்; 2. ஸ்ரீ தாராசொருப தத்துவம்; 3. தாரா மந்திர சாதனவிதி-வர்ண; வேஷா: ருத்ர; கீரக; லோக பால; சீவசக்தி; தாராதி; பீட; ஷடங்க; கர நியாசங்கள்; தியானம்; பீட பூஜை; பூஜன யந்தரம்; ஆவரண பூஜை - நான்கா வரணம்; பலிதானம், புறக்கிரியைகள்; அந்தரங்கக் கிரியை; சாம்ய படியோக விதி; 4. தாராதேவியின் ஏண்வகை மக்திரங்கள்; மூலம்; 32 அட்சாமந்திரம்.

5. தாரா ஸித்யார்ச்சனவிதி 6. எகஜடாமங்தர சாதனை; 7. நீல சரஸ்வதி மந்த்ரசாதனை, 8. வித்யாராக்ஞி மந்த்ரசாதன் 9, ஸ்ரீ தாரா ஸ்தோத்ரம் - சதநாமம்; சஹஸ்ர நாமம்; ஸ்ரீ தாரா கவசம். (2); தரைலோக்ய விஜய தாரா கவசம் ; உக்ரதாராகவசம் ; உக்த்தாரா ஹ்ருதபம், ஸ்ரீ தாரோபர ஸிலுத், தாராஸ் தோத்திரம் ; ஸ்ரீ தாராஸ்த்ரகம் ; தாரினி சதநாமத் துநி. நீலதாரா அட்டோத்தரசதத் துதி ; ஸ்ரீ தாரா காப்பூரதோத்திரம் ; ஸ்ரீ தாராசஹஸ்ர நாமம் ; ஸ்ரீ தகராதி தாரா சஹஸ்ரநாம தோத்திரம். ஆகியவை சொல்லப்பட்டுள்ளன.

மந்திர மகோததியில் சரசுவதி உபாசனை :

மந்திரமகோததி (மந்திரப் பெருங்கடல்) எனும் நூலில் 18-வது தந்திரப்பகுதியில் “சரசுவதி” தேவியின் உபாசனைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் ஒன்பது வகை ஸியாசங்களும் அவற்றின் பலன்களும் சொல்லப் பட்டுள்ளன.

பொதுவாக ஸியாசங்கள் - நாம் வணங்கும் தேவதைக்குரிய ரீஜாட்சரங்களையும், மந்திரங்களையும் தேவதைகளையும் நம்உடலிலும் நம்மைச் சுற்றிலும், உபாசனை செய்யும் இடத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஸிறுவிப் பூசித்து உபாசனை தெய்வத்தின் அருட் பேரோளியில் ஆழந்திருத்தலை அறிதலாகும்.

இந்நூலில் சரசுவதி தேவிக்குரியதாகக் கூறப்படும் ஒன்பது வகை ஸியாசங்களில் முதல் இரண்டால் சோம்பலும் அறியாமையும் அழிகின்றன.

முன்றுவது ஸியாசத்தால் முவலகை வெல்லும் ஆற்றல் கிட்டுவது. நான்காவது ஸியாசத்தால் நரை, திரை, மூப்பு அகலும். ஐந்தாவது ஸியாசத்தின் முடிவில் அனைத்து விருப்பங்களும் ஸிறைவேறுதல்.

ஆறாவது ஸியாசத்தால் நற்கதியை அடைதல், ஏழாவது ஸியாசத்தால் சர்வரோக ஸிவாணம் பேறுதல், எட்டாவது ஸியாசத்தால் எல்லாத்துன்பங்களும் அழிதல், ஓன்பதாவது ஸியாசத்தால் உபாசகர் தன் உருவத்தினை மந்திர சொன்னுபமாக விளக்கி ஸிற்றல் ஆகும்.

x மேடு மந்திரமகோததி நூல் சரசுவதிக்குரிய மந்திரங்களையும், யந்திரங்களையும் விரிவாகக் கூறுகிறது. இந்தநூல் இவ்வாதை நூலகத்தில் உள்ளது. சகலேதவதா மூர்த்திகளுக்கும் யந்திரங்கள் உள்ளன,

சரசுவதி தேவிக் துரிய வேதங்கள் - பூர்மணங்கள் - புராணங்கள் இவைகளின் மூல கலோகங்கள் :

வேதங்கள் மற்றும் புராணங்களில் சரசுவதிதேவி பற்றிய சொல்கள் யாவும் பல நிலைகளில் காணப்படுகின்றன. ஆகையில் சரசுவதி என்ற நதியின் தேவதையாகவே துதிக்கப்பட்டது. வேத நூல்களிலும், உபஷிடதங்களிலும் சரசுவதி நதிக்கரையில் நடத்தப்பெற்ற மதங்கள் மிகவும் புனிதத்துவம் ஈர்ப்பனாக கருதப்பட்டு வர்கள்.

* “சரஸ்” என்ற சொல் ஸி, ஒளி ஆகியன தங்கு சுடையின்றிப் பிரவாகமாக வருமாறாகக் குறிக்கும். காலப்போக்கில் சொல்வித்த தலைமொபாருந்தியாளாகக் கருதப்பட்டது. இங்கூடியின் கரையில் கால பெற்று வந்த சடங்குகளுக்கு அதிபசியாவும், பின்னர் இவற்றுடன் தோட்டு புடைய வேத உபஷிடத் நூல்களுக்குத் தலையிசோகவும் சரசுவதி போற்றப் பட்டான். காலப்போக்கில் சரசுவதிக்கும், அதே பெயருள்ள நதிக்கும் இருந்த தோட்டிப் பற்றியீடுகளிற்கு.

புராணங்களில் :

புராண நூல்களில் சரசுவதியின் பிற்பு பற்றிய சல அட்சங்கள் இடம் பெற்றுள்ள தோதி லூடு அம்மூலில் பல முரண்மாடுகள் உள்ளன.

“ மக்ஷபுராணத்தில் ” - காங்முகன் தனது ஓ. வினி என்று ‘ சாதனுபம், சாவித்திரி, சரஸ்வதி, காயத்ரி, பிராமணி ’ என்றும்யாம் புசுப்படும் ஆகு சேரமுக்கையைப் படைத்துத் தாங்கு பிற்பு உள்ளது.

“ ஸ்கந்தபுராணம் - பத்மபுராணம் ” - போன்ற ஏற்றில் காங்முகனின் யாகங்கை விடுத்துக் கொண்டு சரசுவதியைப் பற்றி தேவர்சன் சுபாரணைப் படுத்தி இணைத்துவதற்காகப்படியாக வீரரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“ வராகபுராணத்தில் ” - காயத்ரி, சரசுவதி, மதேசஸ்வரி, சாவித்திரி ஆகிய பெயர்கள் இதே பிற்புத்திற்கு வழங்கப்படுகின்றன.

“ தேவிபாகவதம் ” - சிரங்கணரின் பத்திரியான ராதாராதி செட்டுத்தி விருந்து சரசுவதி பூங்களில் சிவஞ்ஜுவின் பந்தியியாக வினாக்கப்பட்டுள்ளது, கங்கையுடன் ஏற்பட்டு சர்க்காசயி காரணமாக விவஞ்ஜாகா

மத்திமதசதாளத்தில்
ருத்ரவாகீஸ்வரி

விடுத்துச் சென்று தான்பெற்ற சாபத்தின் விளைவாக நதியாக மாறினார், சாப விமோசனம் பெற்றபின், நான்முகனை மணவாளனாக ஏற்றுச் சத்திய லோகம் சென்றால். பாரத நாட்டிற்கு நதிவடிவில் வந்ததால் பாரதி என்றும், பிரமனின் துணையியானதால் பிராம்மனி எனவும், பாலிகளின் டாவங்களையழிக்கும் நெருப்புபோல மஞ்சள் நிறமுள்ள நதியாகப் பீடுப்பட்டு வதால் சரசுவதி என்றும் அழைக்கப்பட்டாள்.

வேதகாலம் :

வேதகாலம் முதற்கொண்டு இத் தேவி வழிபாடு இருந்துவருகின் றது என்று ஆராய்ச்சியாளர்களும், வேட டண்டிதாங்களும் கூறுவர். அவ்வகையில் இந்தேவிக்குரிய மந்திரங்கள், பிரபியாகங்கள், உபாசனைகள், தியானங்கள் யாவும் வேறங்களிலும், பிராம்பணங்களிலும், புராணங்களிலும் கிரிவாகக் காணப்படுகின்றன.

இப்பகுதியில் சரசுவதி தேவிக்குரிய மூல பாடங்கள் மட்டும் அமையின்றன. சில பாடங்களில் காணும் (மூல சுலோகங்கள்) விளக்கங்கள் இப்புத்தகத்தின் பல இடங்களில் காணலாம்.

மேலும் இத் தேவிக்குரிய உருவும் மற்றும் கிரியைகள் (பூஜை நெறி முறைகள்) யாவும் அவர்வர்கள் கொண்டெடாமுகும் சமய நெறிமுறை களின்படி ஆராதிக்கப்படுகின்றன.

வடமொழி நூல்கள் (மூல சுலோகங்கள்) :

1. ரிக்வேதம்	12. பிரம்மகை ஈத்தபுராணம்
2. யजு-ஃபேதம்	13. விஷ்ணுபுராணம்
3. அத்ரவணைதும்	14. ஸ்கந்தபுராணம்
4. சுதபாத பிராம்மனு	15. பிரம்மபுராணம்
5. சாங்கயான பிராம்மனு	16. பத்தபுராணம்
6. கோபாதபிராம்மனு	17. கருடபுராணம்
7. ஜூக்ரேய பிராம்மனு	18. பாகவத புராணம்
8. தாங்த்ய பிராம்மனு	19. வாமன புராணம்
9. வைத்திரிய பிராம்மனு	20. வைக்கிரித்ரஹஸ்யம்
10. மச்ச-புராணம்	21. சரசுவதி ஸாக்தம்
11. வாயுபுராணம்	22. சரசுவதி பிராத்தனு.

* ரிக்வேதம் :

पावका नः सर्वती वाजे'भिर्वाजिर्वती । यज्ञं वैष्णु धियावसुः ॥ ऋ०	1-3-10
चोदयिकी सुनृतानां चेतन्ती सुमतीनाम् । यज्ञं दर्घ सर्वती ॥ ऋ०	1-3-11
महो अणः सर्वती प्रचेतयति केतुनां । धियो विश्वा वि रांजति ॥ ऋ०	1-3-12
इला सर्वती मही तिस्रो देवीर्मयोभुवः । वहिः सीदन्वस्त्रिघः ॥ ऋ०	1-13-6
तान्पूर्वया निषेदां हृष्टहे वयं भगं मित्रमदिति दक्षं मस्तिधस ।	
श्रयं मणं वरुणं सोममक्षिना सर्वती नः सुभगा स्यस्करत् ॥ ऋ०	1-53-3
शुचिर्देव वेष्वर्पिता होत्रां मृष्टसु भारती ।	
इला सर्वती मही वहिः सीदन्तु यतियाः ॥ ऋ०	1-142-6
यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूयेन विश्वा पुष्यसि वार्याणि ।	
यो रक्षधा वै सुविद्यः सुद्रवः सर्वती तमिह धातवे कः ॥ ऋ०	1-164-46
भारतीले सर्वती या वै सर्वा उपवृत्ते । ता नश्वोदयत थिये ॥ ऋ०	1-183-8
त्वमेऽदितिर्देव दासुषे त्वं होत्रा भारती वर्षसे गिरा ।	
त्वमिळां शतहिमासि दक्षसे त्वं बृत्रहा वै सुपते सर्वती ॥ ऋ०	2-1-11
सर्वती साधयन्ती धियं न इलां देवी भारती विवतृतिः ।	
तिस्रो देवीः स्वघयां वहिरेदमच्छिद्रं पान्तु शरणं निपय ॥ ऋ०	2-6-8
सर्वती त्वतस्माँ अविडिद मस्तवती धृष्टती जेपि शत्रुग्न ।	
त्वं चिन्त्यर्थन्तं तदियदीमाणं मिन्द्रो हन्ति वृपमं शंडिकानाम् ॥ ऋ०	2-30-8
अंवितमे नर्दीतमे देवितमे सर्वती ।	
अप्रशस्ता इव स्मसि प्रशस्तिमन्व नस्कृधि ॥ ऋ०	2-41-16

* வேதப்பகுதியினை வேதவித்துக்கள் மூலம் அறிந்து தெளிதல் நன்றா.

ते विश्वां सरस्वति श्रितायूंपि देव्याम् ।	
शुनहोत्रेषु मत्स्व प्रजां दे'वि विदिङ्गिः नः ॥ ऋ०	2-42-17
इमा ब्रह्म सरस्वति जुपस्व वाजिनीवति ।	
या ते मन्म गृत्समदा ऋतावरि प्रिया दे'वेषु जुह्मति ॥ ऋ०	2-41-18
नि त्वां दये चर आ पुथिया इलांयासपदे सुदिनत्वे अद्वाम् ।	
दपद्रूत्यां मानुप आपयायां सरस्वत्यां रेवदग्ने दिदीहि ॥ ऋ०	3-23-4
विद्युद्रूया मस्त ऋषिमत्तों दिवो मर्या ऋतजांता अथासः ।	
सरस्वती शृणवन्यक्षियांसो धातां रयिं सहवीरं तुरासः ॥ ऋ०	3-45-13
पावींसि कन्यां चिकायः सरस्वती वीरपत्नी धियं धात् ।	
श्राभिरच्छं द्रं शरणं सजोपां दुराधघं गुणते शर्म यस्त ॥ ऋ०	6-46-7
ते जो रुद्रः सरस्वती सजोपां मीरहुप्मतो विष्णुमृलन्तु वायुः ।	
ऋमुक्षा वाजो देव्यो विधाता पर्जन्यावातां पियतामिष्य नः ॥ ऋ०	6-50-12
इन्द्रो नेदिष्टमवसागमिष्टः सरस्वती सिन्दुभि पिन्वमाना ।	
पर्जन्यो न ओपंपीभिर्मयोभुरग्निः सुश्रांसः सुहव्यः पितेव ॥ ऋ०	6-52-6
इयं शुष्मे भिविसदा इवारुजत्सानु गिरीणां तविषेमिरु मिभिः ।	
पारावतज्ञीमयसे सुवृक्षिभिः सरस्वतीमा धिवासेम धीतिभिः ॥ ऋ०	6-61-2
सरस्वति देवनिदो नि वर्हय प्रजां विद्वस्य बृहस्य मायिनः ।	
उत श्वितिभ्योऽवर्नीरविन्दो विपर्मेश्यो थस्त्रो वाजिनीवति ॥ ऋ०	6-61-3
प्रणां देवि सरस्वती वाजे भिर्वाजीनीवती । धीनामविच्यवनु ॥ ऋ०	6-61-4
यस्त्वां देवि सरस्वत्युवृते धने हिते । इन्द्रं न वृत्रत्यै ॥ ऋ०	6-61-5
त्वं दे'वि सरस्वत्यवा वाजेषु वाजिनि । रदां पूषेव नः सनिम् ॥ ऋ०	6-61-6
उत स्या नः सरस्वती धोरः । हिरण्यवर्तनिः । वृत्रध्नी वाष्टुष्टुतिम् ॥ ऋ०	6-61-7

यस्यां अनन्तो अहृतस्वे षड्चरिष्णुर्णीवः । अमश्वर्ति रोहत् ॥ ऋ०	6-61-8
सा नो विश्वा अति द्विषः स्वसुरन्या ऋतावरी । अतनहेव सूर्यः ॥ ऋ०	6-61-9
उत नः प्रिया प्रियासु सप्तस्वसा सुदुषा । सरस्वती स्तोम्यां भृत् ॥ ऋ०	6-61-10
ज्ञाप्रवी पार्थिवान्युक रजो अन्तरिक्षम । सरस्वती निदस्यांतु ॥ ऋ०	6-61-11
त्रिष्वस्यां सप्तवांतु पञ्च जाता वर्ययती । दाजेवालै हव्यां भृत् ॥ ऋ०	6-61-12
प्रया महिम्ना महिनांसु चेकिते द्विमेभिरन्या अपांगपत्न्या ।	
रथैव वृहती विभवेऽ कृतोपस्तुत्यां चिकितया सरस्वती ॥	6-61-13
सरस्वत्यभि नो नेवि वस्यो मापै सहरीः पयसा मा न आधक् ।	
जुषस्वै नः सख्या वै इयां च मा त्वश्वेताण्यरणिगम ॥ ऋ०	6-61-14
आ यत्साकं यशसो धावशानाः सरस्वती सहयी सिन्धुमाता ।	
याः सुख्यन्त सुदुधां सुधारा अभी स्वेन पयसा पीयांताः ॥ ऋ०	7-34-6
सेदुग्रो अस्तु मरुतः स गुब्बी य पर्यं पूषदश्वा अवय ।	
उतेमग्निः सरस्वती जुनन्ति न तस्य रायः पर्यन्ताति ॥ ऋ०	7-40-3
प्रक्षोदसा धायसा सप्त एषा सरस्वती वहणमायसी पूः ।	
प्रबावधाना रथ्येव याति विश्वां अपो महिना सिन्धुरन्या ॥ ऋ०	7-65-1
एकचित्तसरस्वती नदीनां शुचियती गिरिभ्य आसुद्रात् ।	
रायश्वेतन्ती मुवनस्य मूरेष्वतं पयों दुदुहे नाहुपाय ॥ ऋ०	7-65-2
उतस्यानः सरस्वती जुपाणोप श्रवत्सुभगां यज्ञे अस्मिन् ।	
मितद्विभिर्नमस्यैरियाना राया युजा चिदुत्तरा सर्विभ्यः ॥ ऋ०	7-65-4
इमा जुहाना युष्मदा नमोभिः प्रति स्तोमै सरस्वति जुपस्य ।	
तव शर्मन्प्रिदत्तमे दघीना उपस्थेयाम शरणं न वृत्तम् ॥ ऋ०	7-65-5

வாசஸ்பதி வாகீஸ்வரி

மத்திமதசதாளத்தில்
வாசஸ்பதி வாகீஸ்வரி - முனிவர்களுக்கு ஞானத்தை
உணர்த்தும் முறையில் அமைந்தது - தஞ்சைப் பெரிய
கோயிலில் முனிவர் சூழ்ந்த நிலையில் சரசவதியின் திருவரு
வைக் காணலாம்.

अथमुते सरल्वति वस्मिष्ठो द्वारांवृतस्य सुभगे व्यांवः ।	
वर्षं शुभ्रे स्तुवते रासि वाजांन्यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः ॥ क्र०	6-65-6
बृहदु गायिषे वर्चोऽसुर्या नदीनाम् ।	
सरस्वतीमिन्महया सुवृक्तिभिः स्तोमैवसिष्ठ गोदसी ॥ क्र०	7-96-1
उमे यते महिना शुभ्रे अन्धसी अधिक्षियन्ति पूरवः ।	
सा नो वोध्यवित्री मरुत्सखा चोद राघो मघोनाम् ॥ क्र०	7-96-2
भद्रमिद्ध्रा कुणवत्सरस्वत्कायारी चेतति वजिनीवती ।	
शृणाना जमदश्विवत्सुधाना च वसिष्ठवत् ॥ क्र०	7-96-3
जनीयन्तो न्वग्रवः पुत्रीयन्तः सुदानवः । सरस्वतं वामहे ॥ क्र०	7-96-4
ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो बृतश्चुतः । तेभिर्गोऽविता भव ॥ क्र०	7-96-5
पीपिवांसं सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शतः । भक्षीमहि प्रजापिष्म् ॥ क्र०	7-96-6
पूषा विष्णुर्द्वन्मे सरस्वत्यवन्तु सप्त सिन्धयः ।	
आपो वातः पर्वतासो वनस्पतिः शृणोतु पुथिवी हवम् ॥ क्र०	8-54-4
भारती पवमानस्य सरस्वतीङ्गं मही ।	
इमं नो यज्ञमा गमन्तिस्त्रो देवीः सपेशसः ॥ क्र०	9-5-8
रायः सप्रुद्रांश्चतुरोऽसम्भयं सोम विश्वतः । आपवस्व सद्वस्त्रिणः क्र०	9-33-6
आन पूषा पवमा । सुरातयो मिक्तो गच्छन्तु वरणः सजोपसः ।	
बृहस्पतिम् रुतो वायुरश्विना त्वष्टां सविता सुयमा सरस्वती ॥ क्र०	9-81-4
सरस्वती देवयन्तो हवन्ते सरस्वतीमध्यरे तायमाने ।	
सरस्वती सुकृतो अहयन्त सरस्वती दाश्विषे वाये दात् ॥ क्र०	10-17-7

सर'स्वती या सरथं ययाथ' स्वधामिदेवि पितृभिर्मद'न्ती ।	
आसद्यास्मिन्बहिवि माद्यस्वानमीवा इष आ घे'ह्यस्मे ॥ क्र०	10-17-8
आपो' रेवतीः श्रय'था हि वस्वः क्रन्तुं च भद्रं विभृयामृतं' च ।	
रायश्च स्थ स्व'पत्न्यस्य पत्नीः सर'स्वती तदगृणते वयो' वात् ॥ क्र०	10-30-12
स्वायुषं स्वव'स्म सुनीथं चतुः समुद्रं वरुणं रथीणाम् ।	
चक्र'स्य शंस्य भूरि'वारमस्मभ्य' लितं वृष्णं रथ्य दाः ॥ क्र०	10-47-2
सर'स्वती सरयुः सिन्धु'स्मिभिर्महो महीरवसा य'न्तु वक्ष'णीः ।	
देवीरापो' मातरः सूदयिन्वो धृतवत्न्ययो मधु'मशो अर्चत ॥ क्र०	10-64-9
पार्वीरची तन्यतुरेक'पावजो दियो धर्ता सिन्धुरापः समुद्रियः ।	
विश्वे' देवास' शृणवन्यचांसि मे सर'स्वती सह धीभिः पुर'न्या ॥	10-65-13
इमं मे' गंगे यमुने सरस्वति श्रुतुद्रि स्तोमं सचता पहच्या ।	
असिवन्या म'रुद्वृधे वितस्तयार्जी'कीये श्रणुहा सुपोम'या ॥ क्र०	10-65-5
पुत्रामिव पितरांविश्वनोंभेन्द्रावयुः काव्ये'द'सनांभिः ।	
यत्सुरामं व्यपिंवः शर्चीभिः सर'स्वती त्वा मधवन्नभिष्णक ॥ क्र०	10-131-5
वातस्याश्वो धायोः सखाथो'दे वैष्य'तो मुनिः ।	
उभौ स'मुद्रावा श्वे'ति यश्च पूर्व' उताप'रः ॥ क्र०	10-136-5

यज्ञ गर्वेवतम् :

अग्ने'ऽद्वधायोऽशीतम् याहि मां दियोः पाहि
 प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै । पाहि दुर'ज्ञ न्याऽथ'विष'
 नः पितुं कुणु । सुषदा योनौ स्वाहा ।
 वाडनये संये शर'तये स्वाहा सर'स्वतये यतोभगिन्यै स्वाहां यजु. 2120

इषे राये र'मस्व सह'से दमन ऊर्जे थप'त्याय ।

सध्राढ'नि स्वराढ'सि सारस्वतो त्वोत्सी प्राव'ताम् ॥ यजु. 13-35

आ ग्रयणश्च' मे वैश्वदै वश्च'मे ध्रुवश्च' मे वैश्वावन-
रश्च' मे एन्द्राग्नश्च' मे महाधैश्चदेवश्च मे

मरुत्वतीयांश्च मे निक्षेपत्वश्च मे साविवश्च' मे
सारश्वतश्च' मे पात्नीवतश्च' मे हारियोजनश्च ने'
यश्चन' करन्पताम् ॥ यजु. 18-20

दे वस्य' त्वा सवितुः प'स्वेऽश्विनोंवहिभ्यां पृष्ठो
हस्तांन्याम् । सर'स्वत्यै वाचो यन्तुर्यन्त्रेणा ग्नेः
साप्रांउय'ना भिषिञ्चाभि ॥ यजु. 18-37

सोम'स्य रूपं क्रीतस्य' परिस्तुत्परिपिच्यते । अश्वभ्यां
बुधं भे'षजामिन्द्रांयैन्द्रः सर'स्वत्या ॥ यजु. 19-15

ह विधीन यदश्वनाम्नीधं यन्मर'म्बती ।
इन्द्रांयै न्द्रः सद'स्तुतं प'त्नीशालं गाः पत्य ॥ यजु. 19-18

मग'स्वती योन्यां गर्भ'मन्तरश्विभ्यां पत्नी सुकृतं विभनि ।
शया, रसेन वर'णो न साम्नेन्द्र' श्रियं जनय'न्नप्सु राजां ॥ यजु. 19-24

तेजः पशूना, हविरिंग्नियावः परिस्तुता पय'ना
सारधं मधु' । अश्वभ्या' दुध्य भिषजा सर'स्वत्या
सुतासुताभ्यांमस्तः सोम इन्दुः ॥ यजु. 19-95

समिद्धो अग्निर'श्वना तष्ठो धर्मां विराट् सुनः ।
वुहे धेनुः सर'स्वती सोम' शुक्रमिहेन्द्रियम् ॥ यजु. 20-55

ऋतुथेन्द्रो वनस्पतिः शशमानः परिस्तुतां ।
 कीत्नात्न मश्विभ्यां मधु दुहे धेनुः सरस्वती ॥ यजु. 20-65
 ता नासत्या सुपेशसा हिरण्यवर्तनी नरां ।
 सरस्वती हविष्मतीन्द्र कर्मसु नोऽवत ॥ यजु. 20-74
 ता भिषजां सुकर्मणा सा सुदुधा सरस्वती ।
 स वृक्षहा शतक्तुरिन्द्रांय दधुरिन्द्रियम् ॥ यजु. 20-75
 होतां यश्नन्नराश स नश्नुं पति सुरया
 भेषजां मेषः सरस्वती भिषग्रयो न चन्द्रघश्चिनोर्वपा
 इन्द्रस्य वीर्यं वदरैरसपवाकाभिर्भेषजं तोषमभिः पथः
 सोमः परिस्तुतां घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज् ॥ यजु. 21-31
 होतां यश्नदू वहिरुण्डभ्रदा भिषण नासत्या भिषजाश्चिना-
 श्वा शिशुमती भिषग्रेनु सरस्वती भिषग्र दुहे इन्द्रांय
 भेषजं पथः सोमः परिस्तुतां घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज् ॥ यजु. 21-33
 होतां यश्नदुरो दिशः कवप्यो न व्यचस्वतीरश्विभ्यां
 न दुरो दिश इन्द्रो न गोदसी दुधे दुहे धेनुः सरस्वत्य-
 श्वनेन्द्राय भेषज शुक्रं न ज्योति'रिन्द्रय' पथः सोमः
 परिस्तुतां घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज् ॥ यजु. 21-34
 पञ्चनद्यः सरस्वतीमपियन्ति सस्तोतसः ।
 सरस्वती तु पञ्चधा सो देशोऽभवत्सरित् ॥ यजु. 24-11

அதர்வண வேதம் :

ஸர'ஸ்வதீஸநு'மதி மரங் யந்தோ ஹவாமஹे ।

வாச' ஜுபாங் மஞு'மதீஸவாடிர்ப் ஦ேவானாஂ ஦ேவஹ'திஷு ॥ அற்ச 5-7-4

யங் யாசாஸ்யங் வாசா ஸர'ஸ்வதை மனோ யுஜா ।

அந்஦ா நமதை விந்஦து வக்தா ஸோமே'ந வுஷ்ணாஂ ॥ அத. 5-7-5

அா னோ யங்க் மார'தி தூய'மெவிங்காஂ மநுஷ்யங்கி வேதய'ந்தி ।

திஸோ ஦ேவீங்கி ரேந் ஸ்யோல் ஸர'ஸ்வதை: ஸ்வப'ஸ. ஸ்வதாஸ் ॥ அத. 5-12-8

அஒதே' மே சாவாங்புஷ்டிவி அ஽தாஂ ஦ேவீ ஸர'ஸ்வதை ।

அாதாவை இந்஦ாஶ்ச பிதிம்' ஜந்மயதாமிதின் ॥ அத. 5-23-1

மர்ம' கோஹ சிதீயாலின மர்ம' ஏஹ மர்மதை ।

மர்ம' தே அவிவநோநா ஧'ந்தீ புஷ்க'ரங்கா ॥ அத. 5-25-3

யங்க' வேந் ரங்கா வங்க'நோ யங்க' வாங்கி ஸர'ஸ்வதை ।

யந்தில்க்கோ' குக்கா வேந் நங்க' மர்ம'கார'ண பிவ ॥ அத. 5-25-6

பாதாஂ னோ யாவாங்புஷ்டிவி அமிட'யே பாது யாவா பாது ஸோமோ' னோ அ'ஸ: ।

பாது' னோ ஦ேவீ சுமங்கா ஸர'ஸ்வதை பாத்வஶி: ஶிவா யே அ'ஸ்ய பாதவ': ॥ அத. 6-3-2

தேவா இந் மஞு'நா ஸ்வங்க'த' யவ' நந'ஸ்வதயாமநிவி மண(ந)ந'ந'ங்க'ஙு: ।

இந்க' அாஸித் ஸ்வீ'பதி: ஶாதக்க'து: கீதாங்க' அாஸந் மஞ்ச': சுடாந'வ: ॥ அத. 6-30-1

மஹா' த்வா மிவாவங்க'ணி மஹா' ஦ேவீ ஸர'ஸ்வதை ।

மஹா' த்வா ம஧ாங் மஷ்யாங் உமாவந்தை ஸம'ஸ்வதாஸ் ॥ அத. 6-89-3

தேவா அ'ங்கு: ஸ்ரோ' அநாங்க' சோர'நாந் புஷ்டிவ'ங்வாத् ।

तिक्ष्णः सर्वस्वतीरदुः सर्वित्ता विशदूपं णम् ॥ अथ. 6-100-1

यद् धावसि त्रियोजनं पञ्चयोजनमाश्विनम् ।

ततस्त्वं पुनरायसि पुत्राणां नो असः पिता ॥ अथ. 6-131-3

सभा च मा समितिश्वावतां प्रजापतेर्दुष्टिरो संविदाने ।

येनां सं गच्छा उप मा स शिंशाच्चारुवदानि पितरः सङ्गतेषु ॥ अथ. 7-12-1

सर्वस्वति व्रतेषु ते दिव्येषु देवि धामसु ।

जुषस्व हव्यमाहुतं प्रजां देवि ररास्व नः ॥ अथ. 7-68-1

इदं ते हव्यं घृतवत् सरस्वतीदं पितृणां हविरास्यं ? यत् ।

इमानि त उदिता शंतमानि तेभिर्वयं मधुमन्तः स्याम ॥ अथ. 7-68-2

शिवा मः शंतमा भव सुमृडीका सर्वस्वति ।

मा ते युयोम संदद्वाः ॥ अथ. 7-68-3

सूर्यो माहः पात्वमिः पृथिव्या वायुरन्तरेशाद् यमो मनुष्येऽभ्यः सर्वस्वती

पार्थिवेभ्यः ॥ अथ. 16-4-4

यथाप्रे त्वं वनस्पते पुष्ट्या सह जग्निषे ।

एवा धनस्य मे स्फकातिमा दधातु सर्वस्वती ॥ अथ. 19-31-9

சதுபதி பிராம்மணம் :

அथ ஸாரஸ்வதஶ்ரஹர்வதி । பௌணாஶஸ்யோஷ வை ஸரஸ்வதி வ௃ஷா பூஷா தத்யுனமியுன
பிஜனமேதஸாட்டுபயதோ மியுனாப்ரஜனநாதப்ரஜாபதி: பிரஜா: ஸஸ்ஜட்டிதஶ்சோஷ்வாட்டித-
ஶாவாசீஸ்தஶோட்டிஷை பதஸாடுபயத ஏவ மியுனாப்ரஜனநாதப்ரஜா: ஸஜதட்டிதஶ்சோஷ்வாட-
இதஶாவாசீஸ்தஸாட்டப்ரதானி பஞ்ச ஹவி, பிசி ஭வ ந்த ॥ ஶ0 ப்ரா0 2-5-1-11

அथ யத்ஸாரஸ்வதஶ்ரஹர்வதி । வாஶ்வ ஸரஸ்வதி வாஙு ஹைவானுமமாட பிஹர
ஜஹிதி தஸாத்ஸாரஸ்வதஶ்ரஹர்வதி ॥ ஶ0 ப்ரா0 2-5-4-6

ஸரஸ்வதே பூஜேட்டியே சுகைதே । வாஶ்வ ஸரஸ்வதி வாங்யங்க: பஶாவே வை பூஷா
புஷ்டிவை பூஷா புஷிஃ: பஶாவ பஶாவே ஹி யங்க்குத்யதேவாவ யங்குத தெவைத்ஸம்஭ுவாதம-
ந்துகூலதே ॥ ஶ0 ப்ரா0 3-1-4-9

(த) அथ ஸாரஸ்வதம் । வாஶ்வை ஸரஸ்வதி வாந்வை தத்ப்ரஜாபதி: புனராந்மான-
மாயாயயத வா஗ேநமுபநமாவத்தே வாசபநுகாமாதமநோட்குகுத வாசோட்டிஷைவட்டப்ரதா-
ஷா ரதே வா஗ேநமுபநமாவத்தே வாசமநுநாமான: குகுதே ॥ ஶ0 ப்ரா0 3-9-1-7

தஹத்ஸாரஸ்வதமநுநவதி । வாஶ்வை ஸதஸ்வத்யங்க, ஸம்தஸ்மாதோ வாநா பிரஸ-
ம்யங்காதோ ஹைவ ஭வதி ॥ ஶ0 ப்ரா0 3-9-1-9

தஸாடாநேயமஶிஷ்டோமட்டாலமேத । தத்தி ஸலோம யாங்நேயமஶிஷ்டோமட்டால-
மேத யந்துக்கத: ஸபாடை-நாங்கந் டிதியமாலமேதை-நாங்கநானி ஹங்க்கநானி யதி போட்ஶீ
ஸ்யாடை-ந்த டுதீயமாலமேதைந்தோ ஹி போட்ஶீ யதுதிராவா: ஸ்யாத்ஸாரஸ்வத சுதுர்மாலமேத
வாஶ்வை ஸரஸ்வதி யோஷா வை வாஶ்வோ ராக்கித்யத்யாயதங் யங்கநந்துயாவத்யதி ॥

ஶ0 ப்ரா0 4-2-5-14

(ஞ) அத டக்கிணே கர்ணடாஜதி । (தோ) இயே ரந்தே ரந்தே ஹஜே காம்யே சந்஦ே
ஜயோதேட்டிதி ஸரஸ்வதி மஹ சிசுதி । எனா தேட்டாங்கே நாமானி ஦ேவே஭்யோ மா சுகுதஂ
பிரதாடிதி வாஶ்வேரிதி வைதானி ஹ வாடப்ரஸ்தை ஦ேவவா நாமானி சா யானி தே ஦ேவவா நாமானி
தைர்மா ஦ேவே஭்யோ சுகுதஂ பிரதாடிதி வைதாக ॥ ஶ0 ப்ரா0 4-5 8-10

(ஞ) அதாத: ஸ்தோமாயநஸ்யவ । (வா) ஆநேயமஶிஷ்டோமட்டாலமேத தத்தி
ஸலோம யாங்நேயமஶிஷ்டோமட்டாலமேத பதந்துக்கத: ஸபாடை-நாங்கந் டிதியமாலமேதை-
நாங்கநானி ஹங்க்கநானி யதி போட்ஶீ ஸபாடை-ந்த டுதீயமாலமேதைந்தோ ஹி போட்ஶீயதுதிராவா:
ஸ்யாத்ஸாரஸ்வத சுதுர்மாலமேத வாஶ்வை ஸரஸ்வதி யோஷா வை வாஶ்வோ ராக்கித்யத்யாயதங்
யங்கநந்துயாவத்யதேநானி தேஷாங் யதம்காமயேத தேநேயாட்டாடுபாலம்஭்யோ
ஷா ஸையே டிதியங் பஶுபாலமேத வையுவதேட்டந்தாஜாபத்ய மஹாவதே ॥ ஶ0 ப்ரா0 4-6-3-3

सोऽभिषिञ्चति । देवस्य त्या सवितुः प्रसवेऽशिवनोर्वाहुभ्यां पूष्णो हस्ता-
भ्यामिति देवहस्तैरेवैनमेतदभिषिञ्चति सरस्वत्यै उत्त्रो यन्तुयज्विये दधामीति
व्याख्यै सरस्वती तदेन व्याचऽप्य यन्तुर्यन्त्रिये दधाति ॥ श० ब्रा० 5-2-2-13

स सारस्वतीरेव प्रथमा गृहणाति । (ल्य) अपो देवा मधुमतीगृहणन्ति-
त्ययो देवा रसवतीरगृहणन्त्यैवैतदाहोर्जस्ती राजस्वाशिचता ॥ इहेति रसवतीरि-
त्यैवैतदाह यदाहोर्जस्तीरिति राजस्वाशिचताना इति याः प्रज्ञाता राजस्व इत्यैवै-
तदाह यमिभिंत्रावरुणावभ्यपिञ्चनिक्तेताभिर्द्विं
मन्यव्याख्यातीरित्येताभिर्द्विं नाष्टा रक्षा स्य यन्तरंस्तमिभिष्ठन्ति उत्त्रै सरस्वती
व्याचैवैनमेतदभिषिञ्चत्येता वाऽप्याप्स्ताऽप्यैतत्सम्भारति ॥ श० ब्रा० 5-3-4-3

(ल्य) अथ सारस्वतीषु न जुहोति । व्याख्यै सरस्वती उत्त्राधारं नेत्रज्ञे-
णालपेत उत्त्राचुहिनसानीति तस्मात्सारस्वतीषु न जुहोति ॥ श० ब्रा० 5-3-4-25

(त्य) अथ सारस्वतं चरु निर्वर्गति । व्याख्यै सरस्वती उत्त्रैव तद्वरुणो-
ऽनुसमसर्पतथोऽप्यैव एतद्वाचैवानु् सर्पति तवैकं पुण्डरीकं प्रयत्नति ॥

श० ब्रा० 5-4-5-7

स जुहोति । यानि पुरस्तादभिषेकस्य जुहोत्यग्नये स्वाहेति तेजो वाऽध्यात्मि-
स्तेजसैवैनमेतदभिषिञ्चति सोमाय स्वाहेति क्षत्रं वै सोमः द्वेषणैवैनमेतदभि-
षिञ्चति सवित्रे स्वाहेति सवित्रा यै देवानां प्रसविता सवित्रुप्रसूतऽप्यैवैनमेत-
दभिषिञ्चति सरस्वत्यै स्वाहेति उत्त्रै सरस्वती उत्त्रैवैनमेतदभिषिञ्चति पूष्णे
स्वाहेति पश्चात्रो वै पूषा पशुभिरेक्नमेतदभिषिञ्चति वृहस्पतये स्वाहेति ऋषा वै
वृहस्पतिर्वृहणीवैनमेतदभिषिञ्चत्येतानि पुरस्तादभिषेकस्य जुहोति ताम्येताम्यमिना-
मानीत्याचक्षते ॥ श० ब्रा० 5-3-5-8

(त्य) अथ यत्सारस्वतो भवति । व्याख्यै सरस्वती उत्त्राचा वाऽप्यनश्विना-
यमिष्ठन्तां तथोऽप्यैवैनमेष्टएतद्वाचैव भिष्ठति तस्मात्लाङ्गस्वता भवति ॥

श० ब्रा० 5-5-4-16

(द्र) अथ पूर्वेद्युः परिस्तुत्सेदधात्यशिवभ्यां पच्यश्व सरस्वत्यौ पच्यस्त्रे-
न्द्राय पुत्राम्णे पच्यस्वेति सा यदा परिस्तुद्वयत्यथनया प्रचरति ॥ श० ब्रा० 5-5-4-20

(न्नि) इषे राये रमस्व । सहसे द्युम्नऽज्ञेऽपत्यायेत्येतस्मै सर्वस्मै
रमस्वेत्येतत्सम्भादति स्वराडसीति सम्राट् च ह्येष स्वराट् च लारस्वतौ त्वोऽस्तौ
प्रावतामिति मनो वै सरस्वता वाक्सरस्वत्येतौ सारस्वताऽउत्सौ तौ वा प्रावता-
मित्येतद् द्वाभ्यामुपदधाति तस्योक्तो वन्धुरयो द्वयुं हृषीतद्रूयं मृद्वापत्रं सादयित्वा
सूददोहसाऽधिवदति तस्योक्तो वन्धुः ॥ श० ब्रा० 7-51-1-31

(त्य) अथैनं दक्षिणं वाहुमनुपर्यावृत्याभिषिञ्चति । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्वाहुभ्यां पूजेणो हस्ताभ्या । सरस्वत्यै व्वाचो यन्तुर्यन्देणाग्नेः साम्राज्ये-नाभिपिडन्नामोति आजौ सरस्वती तस्याऽद्दुर्ब्ध्यं यन्त्र । सवितुप्रसूतऽप्वैनमेतदनेन सर्वेण सरस्वत्यै व्वाचो यन्तुर्यन्देणाग्नेः साम्राज्येनाभिषिञ्चत्यन्त्र तं च महस्मनुप्राप्यति यद्व छिलितं तन्नेद्वाहिर्धार्डिग्नेरसदिति ॥ श० ब्रा० 9-3-4-17

(स्त) तद्वेके चरू निर्भृपति । पौर्णमास्या । सरस्वतेऽमावास्याया । सरस्वत्याऽ एतत्प्रत्यक्षं दर्शपूर्णमासौ यजामहऽइति अवदन्तस्तदु तथा न कुर्यान्मनो वै संरस्वान्वाक् सरस्वती स यदेवैतावाघारावाघारयति तदेवास्य दर्शपूर्णमासाविष्टौ भवतस्तस्मादेतौ चरू न निर्भृपेत् ॥ श० ब्रा० 11-2-4-9

(त्य) अनुकप्तेवास्य सामिधेन्यः । (त) तत्मात्ता ब्रयात्संतन्वन्निव मेऽनुब्रह्मीति सन्ततमेव हीदमनूकं मनश्चौवास्य अवाक्याघारौ सरस्वांश्च सरस्वती च स व्यव्याख्यनश्चैव मे अवाख्याघारौ सरस्वांश्च सरस्वती चेति ॥ श० ब्रा० 11-2-6-3

तस्याऽअग्निरन्नाद्यमादक्ष । सोमो रात्र्यं वृहणः साम्भ्राज्यं मित्रः क्षत्रमिन्द्रो वलं वृहस्पतिर्थ्यवच्चर्चस । सविता राष्ट्रपूषा भग । सरस्वती पुष्टि त्वष्टा स्त्वपाणि ॥ श० ब्रा० 11-4-3-3

(त्स) सरस्वती पुष्टि पुष्टिपतिः । पुष्टिमस्मिन्यके मयि दधातु स्वाहेत्याहुति-मेवादाय सरस्वत्युदकामस्थुनरस्ये पुष्टिमददात् ॥ श० ब्रा० 11-4-3-16

तावश्विनौ च सरस्वती च । (चे) इन्द्रियमन्त्रीर्यन्नमुचेराद्वत्य तदस्मिन्पुनरद्युस्तम्पाप्मनोऽत्रायत्त सुदातम्यतैनप्याप्मनोऽत्रास्मद्विति तद्वाव सौत्रामण्यमध्यक्षसौत्रामण्यै सौत्रामणीत्वं त्रायते मृःयोरामानप्यप षाप्मान । हते थऽएवमेतसौत्रामण्यै सौत्रामणीत्वं वेद त्रयस्मि । शदश्क्षिणाभयन्ति त्यस्ति । शद्वितन्देवताऽभिपल्यस्तसाद्वाहुभेष्पजन्दश्क्षिणाऽइति ॥ श० ब्रा० 12-7-1-14

प्राणः सरस्वती द्वीर्यम् । यत्सारस्वतो भवति प्राणमेवास्मिंस्तद्वीर्य-दधात्यथोऽअपान । समान । हि प्राणश्रापानश्च ॥ श० ब्रा० 12-7-21-5

तावश्विनौ च सरस्वती च । (चा) अपाम्फेनं वृज्जमसिञ्चन्न शुष्को नार्द्दऽइति तेनेन्द्रो नमुचेरासुरस्य व्युष्टाया । रात्रावनुदितऽआदित्ये न दिवा न नक्तमिति शिरेऽदद्वासयत् ॥ श० ब्रा० 12-7-3-3

सरस्वत्यै स्वाहा । सरस्वत्यै पावकायै व्वाहा सरस्वत्यै वृहस्पत्यै स्वाहेति व्वाग्वै सरस्वती व्वाचैवैनमुद्यच्छति ॥ श० ब्रा० 13-1-8-5

(र) अथ गानाह्यति । जघनेन मार्हपत्यं यन्निदृप्त्यद्वितःष्ठहि सरस्वत्येहीतीडा हि गौरदितिर्हि गौः सरस्वती ही गौरथोच्चराह्यति नाम्ना ४ सावेहासावेहीति त्रिः ॥ श० ब्रा० 14-2-1-7

सरस्वत्यै पित्वस्वेति । व्याख्ये सरस्वती व्याचा वाऽपतदश्चिनौ यज्ञस्य शिरः यत्यधन्तान्तवैष्टत्प्रीणाति तसादाह सरस्वत्यै पित्वस्वेति ॥ श० ब्रा० 14-2-1-12

(र) अथास्य स्तनमभिपद्यते । यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूरिति यस्ते स्तनो निहितो गुहायासित्येवंतदाह यो रक्षाविदः सुदृढिति यो धनानान्दाता व्यसुविष्णुण्याय्यङ्गेष्टेवंतदाह येन विश्वा पुण्यस्मि व्यार्थ्याणीति येन सर्वदान्देवान्तसर्वाणि भूतानि विभर्ण्येवंतदाह सरस्वती तसिह धानेऽस्त्रिति व्यामै सरस्वती सैवा धर्मदाय यज्ञो वै वाऽपत्याक्षरं श्वरायदल्ल येन तेवान्प्रीणास्त्रेवेवदायाय गार्हपत्यस्याद्व और अन्तरिक्षमवेमात्यसांत्य वन्मु ॥ श० ब्रा० 14-2-1-15

त्य) अर्थः उपावे प्रदाय स्तनम्प्रयरक्षुनि । यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूर्णौ रक्षाविदः सदक्षः । येन विश्वा पुण्यस्मि व्यार्थ्याणि सरस्वति तसिह धातवे ५ करिति ॥ श० ब्रा० 14-9-4-28

चान्कंक्यायना प्रिराम्मणाम् :

अथ यदग्नीपोमौ प्रथमौ देवतानां यजति दार्शपौर्णमासिके वा ऐते देवते तस्मादेतौ प्रथमो यजत्यथ यत्सवितारं यजति सविता वै प्रसवानामीशो सवितृप्रसूतताया अथ यन्मास्यतीर्णी यजति वास्ये सरस्वती वाचमेव तत्प्रीणात्यथ यत्पूषणं यज्ञायस्मौ वै पूषा योऽसौ तपःदेतमेव तत्प्रीणात्यथ यन्मस्तः स्वतयसो यजति घोरा वै प्रस्तः स्वतवसो भैषज्यमेव तत्कुरुतेऽथ यद्वेद्वदेवी तपस्यते वै सर्वे देवा र्याद्वदेव देवाः सर्वेषामेव देवानां प्रीत्या अथ यद् वावापृथिवी य एककपातः प्रतिष्ठे वै वावापृथिवी प्रतिष्ठित्या एवाथ यत्प्रथममज्ज गां ददाति प्रथमकर्म हेतदथ यत्परस्ताद्वोपरिषाद्वा शंयोर्वाक्स्थानावाहितान्वाजिनो यजति देवा अश्वा वै वाजिनस्तानेव तत्प्रीणात्यत देवाः साइवाः प्रीता भवन्त्ययो क्रतवो वै वाजिनऋतूनेव तत्प्रीणात्यथ यत्परस्तापौर्णमासेन यजते तथा हास्य पूर्वपक्षे वैश्वदेवेनेषु भवति ॥ श० ब्रा० 5-2

प्रजापतिः प्रजाः सूष्ट्या रिरिचान इवामन्यत हैक्षत कर्तु ते वा यज्ञक्रतुना यजेयं येनेष्ट्वोऽकामानान्तुयाम वाक्षायं स्वधीयेति स एतामेकादशिनीमपश्यत्तामाहरतया यजत तथैष्ट्वोपकामानान्जोदवान्नाद्यमस्त्वयो

एवैतद्यजमान एतयैवैकादशिन्येष्ट्रोपकामानाप्नोत्वान्नाद्यं रुधे तस्यै वा एतस्ये
एकादशिन्यै याउपुरोनुवाक्याश्चेव नाना मनोतायै च हविषोऽथेतरसमा-
नमाज्जेयः प्रथमो ब्रह्म वा अग्निंब्रह्मयशसस्यावद्यै सारस्वतो द्वितीयो बाग्व
सरस्वती वाचा वा इदं त्वदितमन्तमवत्तेऽन्नाद्यस्योपाप्त्यै सौम्यस्तृतीयः क्षत्रं
वै सोमः क्षत्रयशसस्यावद्यै पौष्णश्चतुर्थोऽनं वै पूपाऽन्नाद्यस्योपाप्त्यै वार्ह-
स्पत्यः एज्ञमो ब्रह्म वै बृहस्पतिंब्रह्मयशसस्यावद्यै वैश्वदेषः षष्ठो विश्वरूपं
वा इदमक्षमवत्तेऽन्नाद्यस्योपाप्त्या ऐन्द्रः स्तम्भः क्षत्रं वा इन्द्रः क्षत्रयशसस्या-
वद्यै मास्तोऽप्त्यम आगौ वै महत्तोऽन्नमपोऽन्नाद्यस्योपाप्त्या ऐन्द्रान्मो
नवमो ब्रह्मक्षेत्रा इन्द्राज्ञी ब्रह्मयशस्य च क्षत्रयशसस्य चावद्यै सावित्रो
दशमः सवितृप्रसुतं वा इदमन्तमवत्तेऽन्नाद्यस्योपाप्त्यै वास्तुण एकादशशत्रं क्षत्रं वै
वरुणः क्षत्रयशसस्यावद्यै एवं वै प्रजापतिंब्रह्मणा च क्षत्रेण च ब्रह्मणा च
चोभयतोऽनाद्यं परिगृहणानोऽवरन्धान ऐस्थो षडैतद्यजमान एवमेव ब्रह्मणा च
क्षत्रेण च क्षत्रेण च ब्रह्मणा चोभयतोऽनाद्यं परिगृहणानोऽवरन्धान एति ॥

शाङ्क० ब्रा० 12-8

आत्य शस्त्वा प्रउगं शंसत्यात्मा वै यजमानम्याऽउद्यं प्राणा । प्रउगं तद्य-
दाउरं शस्त्वा प्रउगं शस्त्रि प्राणानेव तद्यशमाने दधाति सर्वायुत्वायास्मिन्तलोके-
ऽमृतात्यायाभूषिमेस्तथा ह यजमानः सर्वमायुरर्श्मिललोक एव्याप्नोत्यमृतत्वम-
क्षिति स्वर्गं लोके पवमान स्तुत आत्यं शंसत्याज्ये स्तुते प्रउगं
तदेतत्पवमानोक्यमेव तत् प्रउगमात्यवद्यं ते पत्तद्विहरति यथा रथस्थान्तरौ
ऽश्मीत्यतिवज्जेदेवं तद्यग्रहाननुशं स्तीति ह रु० १५८ कौषीतकिर्योऽसौ-
वायोरिन्द्रवाय्योग्रंहस्तं वायद्येन चैन्द्रवायतदेन च मैत्रावरुणोना-
ऽश्चिनमाश्चिनेन यत्प्रस्थितानां यजति तद्वैद्वेण यद्वोत्राः संयजन्ति तद्वैश्वदेवेन
यगेव सरस्वती सर्वेषु सवनेष्वथ वै पुरोरुगसावेव योऽसौ तपत्येष हि तुरस्ता-
द्रोघतेऽथ वै पुरोरुगप्राणा एवाऽत्मा सूक्ष्मतमथ वै पुरोरुगात्मैय प्रजा पशवः सूक्ष्म
तस्माद्यं पुरोरुचं च सूक्ष्मं चान्तरेण व्याहृयते शंसस्य पुरोरुचा सूक्ष्मं पुरोरुचे
पुरोरुचं एवाऽङ्गते वायुरग्रेगास्तत्प्राणरूपं वायवा तदपानस्य रूपं गायत्र
प्रउगं शंसति तेन प्रातः सवनमाप्नौन्दं शंसति तेन माध्यंदिनं सवनमाप्न वैश्वदेवं
शंसति तेन धृतीयसवनमाप्न ॥ शाङ्क० ब्रा० 14-4

கோபாத பிராம்மணம் :

अथ यदग्नीषोमौ प्रथमं देवतानां यजति, अग्नीषोमौ वे देवानां मुखं, मुखत एवत् देवान् प्रीणाति । अथ यत् सविवारं यजति, असौ षै सविता, योऽसौ तपति, एतमेव तेन प्रीणाति । अथ यत् सरस्वतीं यजति, वाग् वे सरस्वती, वाचमेव तेन प्रीणाति । अथ यत् पूषण यजति, असौ षै पूषा । योऽसौ तपति, एतमेव तेन प्रीणाति । अथ यन्महतः स्वतवसो यजति, घोरा षै महतः स्वतवसः तानेव तेन प्रीणाति । अथ यद्विश्वात् देवाग् यजति, एते षै विश्वे देवाः, यन सर्वे देवाः तानेव तेन प्रीणाति । अथ यद् वावापुथियौ यजति, प्रतिष्ठे वे वावापुथियौ, प्रतिष्ठित्या एव । अथ यद्वाजिनो यजति, पद्मो वै वाजिनः, पशुनेव तेन प्रीणाति । अथ क्रतुषो षै वाजिनः, क्रतुनेव तेन प्रीणाति । अथो छन्दा सि वै वाजिनः, छन्दा स्तोव तेन प्रीणाति । अथो देवाश्वा वै वाजिनः, अत्र देवाः, साश्वाः अभीष्टाः प्रीता भवन्ति । अथ यत्परक्तात् पौर्णमासेन यजने तथा हास्य पूर्वपञ्चे षै श्वेदेनेष्ट भवन्ति ॥ गो० ब्रा० ९-१-२०

ஐதரேய பிராம்மணம் :

ऋषयो वा सरस्वत्यां सवमासत ते कवपभैल्लुं सोमादनयन् दास्या-
पुतः कितवोऽब्राह्मणः कथं नो मध्ये दीक्षिल्लेति तं वहिर्धन्योदवहन्त्वैनं पिपासा-
हन्तु सरस्वत्या उदकं मा पादिति स वहिर्धन्योदवज्ञहः पिपासया वित एतदगेन-
प्त्वी"मपश्यत् प्रे देवत्रा ब्रह्मणे गातुरेक्षिति तेनापां प्रियं धामोपागच्छत्त-
मापोऽनूदायांस्तं सरस्वती समन्तं पर्यथावत्साङ्गवाण्येकहिं परिसारकमित्या-
चक्षते यदेनं सरस्वती समन्तं परिसार ते वा ऋषयोऽब्रूग्निवदुर्वा इमं देवाः
उपेमं ह्यामहा इति ॥ ऐ० ब्रा० 2-19

सरस्वतीवान् भारतीवान् परिवाय इन्द्रस्यापूप इति हविणङ्कस्या यज-
त्यूक्तसामे वा इन्द्रस्य हरी पशवः पूषात्तं करुणमः सरस्वतीवान् भारतीवानिति
वागेव सरस्वती प्राणो भरतः परिवाप इन्द्रस्यापूप इत्यन्नमेव परिवाप इन्द्रिय-
माषूप एतासामेव तदेवानां यजमानं सामुज्जां रूपतां सलोकतां गमयति
गच्छति श्रेयसः सामुज्जयं गच्छति ॥ ऐं ब्रा० 2-24

प्रहीक्यं वा पत्तद्यत्प्रउग नव प्रतर्गता गृहन्ते नवमिर्वहिष्यवमाने स्तुवते
स्तोमे दशमं गृहणाति हिङ्कार इतरासां दशमः सौ सा सम्भा वायव्यं शंसति
तेनैन्दन्धायव उवत्तवान् भैत्रावरुणं शंसति तेन भैत्रावरुण उकथयानाऽश्विने

शंसति तेनाश्चिन उक्यावानैन्द्र शंसति तेन शुकामन्यिना उक्तवन्तौ वैश्वदेवं
शंसति तेनाप्रण उक्थवान्त्सारखतं शंसति न सारखतो अहोऽस्ति वाक् तु
सरखती ये तु के च वाचा ग्रहा गृहन्ते । तेऽस्य सर्वे शस्तोक्या उक्थिनो
भवन्ति य एवं वेद ॥ ऐ० ब्रा० 3-1

... सारखतं शंसति तस्मात् कुमारं जातं जवन्या वागाविशति वाग्वि सरखती
तत् सारखतं संसनि वाचमेवास्य तत्संस्करोत्येष धै जातो जायते सर्वभ्य
देवताभ्यः सर्वेभ्यः उक्थेभ्यः सर्वेभ्यश्चछन्दोभ्यः सर्वेभ्यः प्रउगेभ्यः सर्वेभ्यः
सवनेभ्यो य एवं वेद यस्य चीर्णं विदुष एतच्छंसति ॥ ऐ० ब्रा० 3-2

वाग्वै सरखती पावीरवी वाच्येव तद्वाचं दयति तदाहुर्यामीं पूर्वा शसे इत्
..... ॥ ऐ० ब्रा० 3-37

अथातः परिधानीया एव ते स्याम... सरस्वतीवतोरित्यच्छावाकस्य वाग्वै
सरस्वतीं वाग्वतोरिति ॥ ऐ० ब्रा० 6-7

अथातोऽहीनस्य युक्तिश्च विमुक्तिश्च व्यन्तरिक्षमतिरादित्यहीनं युक्तं एवे-
दिन्मिति विमुक्तश्चाहं सरस्वतीवतोर्नूनं सा त इत्यहीनं युक्तेते स्याम ... ॥
ऐ० ब्रा० 6-23

त्रानंत्र्यं पीराम्मण्णम् :

सरस्वत्यास्तृतीया भवति वाग्वै सरखती वाग्वैरुर्व वैरूपमेवाऽस्मै तथा
युनक्ति ॥ ता० ब्रा० 16-5-16

चतुर्छत्वारि । शदाश्वीनानि सरस्वत्या विनशनात् पृथकः प्राप्यवणस्सा-
चदितः स्वर्गोलोकः सरस्वतीसम्प्रतेनाऽध्वन स्वर्ग सोकं यन्ति ॥ ता० ब्रा० 25-10-16

त्रैत्रीयं पीराम्मण्णम् :

पते: प्रचरति । यज्ञस्याधाताय । पक्ष्या वपा जुहोति । पक्षदेवत्या हि पते ।
अथो एकधैव यजमाने धीर्य दधाति । नैवारेण सप्तदशशरावेणैताहिं प्रचरति ।
एतत्युरोडाशा ह्येते । अथो पशूनामेव छिद्रमषिदधाति सारखत्यात्मया
प्रचरति । वाग्यै सरखती तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा । अथो प्रजापतावेव
यज्ञं प्रतिप्राप्यति । प्रजापतिः वाक् । अपन्नदती भवति । तस्माद्गतुष्याः ।
सदौ वाचं ददन्ति ॥ तै० ब्रा० 1-3-4-5

अनिहक्तः प्रजापतिः । प्रजापतेराद्यै । एकयर्चा गृहणाति । एकधैव यजमाने
बीर्य दधाति । आश्विनं धूम्रमात्नभते । आश्विनौ वै देवानां भिपज्जौ । ताभ्या-
मेवास्मै भेषज करोति । सरस्वतं मेपम् । वाञ्छै सरस्वती वाचैवैनं भिप-
ज्यति । ॥ तै० ब्रा० 1-8-5-6

इमं यज्ञमश्विना वर्णन्ता । इमौ रथ्य यजमानाय धन्ताम् इमौ पशुन्दक्षतां
विश्वतो नः पूपाः नः पातु रुदमप्रयुद्धन् । प्र ते महे सरस्वती । सुमगे वाजिनी-
यति । सत्यवाचे भरे मतिम् । इदं ते हृष्यं धृतयत्परस्वति । सत्यवाचे प्रभरेमा
हवींगि । इमानि ते दुरिता सौमगानि । तेमिर्वयं सुभगासः स्याम् ॥

तै० ब्रा० 2-5-4-6

अपो याचामि भेषजम् । अख्यु मे सोमो अध्यवीत् अतर्विश्वानि भेषजा ।
अग्निं च विश्वशंभुवम् । आपश्च विश्वभेषजीः । यदप्सुः ते सरस्वती । गोवश्वेषु
यन्मधु । तेन मे वाजिनीवति । मुखं हिंघ सरस्वति । या सरस्वती वैश्वम-
स्या ॥ तै० ब्रा० 2-5-8-6

प्रजापतिरश्वमेषमसृजत । तु सुप्तं न किञ्चनोदयच्छत् । तं विश्व-
देवान्येवान्येवोदयच्छत् । यद्वैश्वदेवानी जुहोति । सरस्वत्यै स्वाहा ।
सरस्वत्यै वृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहेत्याह । वाञ्छै सरस्वती ।
वाचैगैनमुद्यच्छते । ॥ तै० ब्रा० 3-8-19-2

मंकंसपुराणम् :

लोकसृष्ट्यर्थं हृदि कृत्वा सम्प्लितः ।

तंतः संजपतस्तस्य भित्वा देहमकत्मजम् ॥ 30

स्त्रीरूपमवर्धमवर्धस्त्रिरोदर्धं पुरुषरूपवत् ।

शतरूपा च सा ख्याता सावित्री च निगच्यते ॥ 31

सरस्वत्यथ गायत्री ब्रह्माणी च परंतप ।

ततः स्वदेहसंसूतानामजामित्यकल्पयत् ॥ 32

दृष्ट्वा तां व्यथितस्तावत्कामवाणार्दितो विभुः ।

अहो रूपमहो रूपमिति चाऽऽह प्रजापतिः ॥ 33

ततो वसिष्ठप्रमुखा भगिनिमिति चुक्रुगुः ।

ब्रह्मा न किञ्चिद्वदशे तमुखात्नोकमावते ॥ 34

अहो रूषमहो रूपमिति प्राह पुनः पुनः ।	
ततः प्रणामन्नम् तां पुनरेवाभ्यन्नोक्यत ॥	35
अथ प्रदक्षिणां चक्रे सा पितुर्वरवणिनी ।	
पुत्रेभ्यो लःजितस्यास्य तद्रपालो ननेच्छया ॥	36
आविर्भूतं ततो वक्त्रं दक्षिणं पाण्डुगण्डवत् ।	
विस्मयस्फूरदोष्टं च पाश्चात्यमुदगात्ततः ॥	37
चतुर्थमभवत्पद्माद्वामं कामशरातुरम् ।	
ततोऽन्यदभवत्स्य कामातुरतया तथा ॥	38
उत्पत्त्यास्तदाकाशा आलोकनकुतूहलात् ।	
सृष्टवर्थं यस्तुतं तेन तपः परमदारणस्त ॥	39
तत्सर्वं नाशमगमत्स्वसुतोपगमेच्छया ।	
तेनोर्ध्वं वक्त्रमभवत्पञ्चमं तस्य धीमतः ॥	40

* * *

उपयेमे स विश्वामा शतरूपामनिन्दिताम् ।	
स वभूव तथा सार्थमतिकामातुरो विभुः ॥	
स लज्जां चक्रमे देवः कपलोदरमन्दिरे ॥	43
यावद्वदशतं दिग्यं यथाऽन्यः प्राकृतो जनः ।	
ततः कालेन महता तस्याः पुत्रोऽभवत्सनुः ॥	44
	मत्स्युऽप्याद्या० 3

परस्परेण द्विगुणा धर्मतः काम्तोऽर्थतः ।	
हेमकूटस्य पृष्ठे तु सर्पाणां तत्सरः स्मृतम् ॥	64
सरस्वती प्रभवति तस्माउल्योत्तिष्ठती तु या ।	
अवगाढे ह्यमयतः समुद्रौ पूर्वपश्चिमौ ॥	65
	म० पु० अध्या० 121

पुण्या कनखले गङ्गा कुरुक्षेत्रे सरस्वती ।	
ग्रामे का यदि वाऽरण्ये पुण्या सर्वत नर्मदा ॥	10
	म० षु० अध्या० 186

आज्यस्यालीं न्यसेत् पाश्वे वेदांश्च चतुरः पुनः ।
वामपाइवेऽस्य साविर्कीं दक्षिणे च सरस्वतीम् ॥ 44
म० पु० अध्या० 260

मातृणां लक्षणं वक्ष्ये यथावद्नुपूर्वशः ।
ब्रह्माणी ब्रह्मसद्गी चतुर्वर्कत्रा चतुर्भुजा ॥ 24
हंसाधिरुढा कतेव्या साक्षसूत्रकमण्डलुः ।
महेश्वरस्य रूपेण तथा माहेश्वरी मता ॥ 25
म० पु० अध्या० 261

वायु पुराणम् :

प्राहुभूता महानादा विश्वरूपा सरस्वती ।
विश्वमाल्याम्बरधरं विश्वयशोपवीतिनम् ॥ 38

* * *

आनन्दस्तु स विशेय आनन्दस्त्वे महातषः ।
गालव्यगोक्रतपसा मम पुत्रस्त्वमागतः ॥ 50

त्वयि योगस्त्र सांख्यं च विद्याविधिः क्रिया ।
ऋतं सत्यं च यद्ब्रह्म अर्हिसा संततिक्रमाः ॥ 51

ध्यानं ध्यानवपुः शान्तिर्विद्याऽविद्या मतिर्घृतिः ।
कान्तिः शान्तिः स्मृतिर्भेदा लज्जा शुद्धिः सरस्वति ।
तुष्टिः पुष्टिः क्रिया चौव लज्जा शान्तिः प्रतिष्ठिता ॥ 52-53

षड्ङिवशत्तदगुणा हृयेषा द्वार्तिशाक्षरसंज्ञिता ।
प्रकृतिं विद्धि तां ब्रह्मणस्त्वप्रसूतिं महेश्वरीम् ॥ 54

सैषा भगवती देवी तत्प्रसूतिः स्वयंभुवः ।
चतूर्मुखी जगद्योनिः प्रकृतिर्गौं प्रकीर्तिता ॥ 55
प्रधानं प्रकृतिं चौव यदाहुस्तत्त्वचिन्तकाः ॥

अजामेतां लोहितां शुक्रकृष्णां विश्वं संप्रसूजमानां सुरूपाम् ।
अजोऽहं वै शुद्धिमान्विश्वरूपां गायत्रीं गां विश्वरूपां हि ब्रह्मवा ॥56

एवं उत्त्वा महादेवः अ (उत्त्व) हहसमयाकरोत् ।

घलितासफोटितरवं कहाकहनदं तथा ॥

58

* * *

यस्माच्चतुष्पदा हेया त्वया द्वप्ता सरस्वती ।

तस्माच्च पशवः सर्वे भविष्यन्ति चतुष्पदा ॥

तस्माच्चैषां भविष्यन्ति चश्चारो वै पयोधराः ॥

88

वा० पु० अध्या० 23

जैगीषवयेति विख्यातः सर्वांशां योगिनां वरः ।

तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति युगे तथा ॥

138

सारस्वतः सुमेधश्च वसुधाहः सुवाहनः ।

तेऽपि तेनैव मार्गेण ध्यानयुक्ति समाप्तितः ॥

139

वा० पु० अध्या० 23

परिवर्तेऽथनवमे व्यासः सारस्वतो यदा ।

तदा चाहं भविष्यामि ऋषभो नामः [गमतः] ॥

143

वा० पु० अध्या० 23

पिरम्मलवल्लर्त्तु पुराणम् :

आविर्बूद्ध कन्येका धर्मस्य वामपाश्वर्तः ।

भूर्तिमूर्तिमती साक्षाद्द्वितीया कमलालया ॥

53

आविर्बूद्ध तत्पश्चान्मुखतः परमात्मनः ।

एका देवी शुक्लवर्णवीणापुस्तकधारिणी ॥

54

कोटिपूणेन्दुशोभाद्या शरत्पङ्कजलोचना ।

वहिशुद्धांशुकाघाना रक्षभूषणभूषिता ॥

55

सस्मिता सुदती श्यामा सुन्दरीणां च सुन्दरी ।

श्रेष्ठा श्रुतीनां शास्त्राणां विदुषां जननी परा ॥

56

वाग्धिष्ठातृदेवी सा कर्तीनामिष्टदेवता ।

शुद्धसरस्वतरूपा च शान्तरूपा सरस्वती ॥

57

गोविन्दपुरतः स्थित्वा जयी प्रथमस्तः सुखम् । तन्नामगुणकीर्तिं च वीणवा सा ननतं च ॥	58
कृतानि यानि कर्माणि कल्पे कल्पे युगे युगे । तानि सर्वाणि हरिणा तुष्टाव च पुष्टाज्ञालिः ॥	59

* * *

ब्रह्मवै० पु० ब्रह्मचण्डः, अध्या० ३

आदौ सरस्वतीपूजा श्रीकृष्णेन विनिर्मिता । यत्प्रसादान्मुनिष्ठेष्ठ मूरखौ भवति पण्डितः ॥	11
आविभूता यदा देवी दक्षत छृष्णोपित । इयेष कृष्णं कामेन कामुकी कामरूपिणी ॥	12
स च विक्षाय तद्भावं सर्वज्ञः सर्वमातरम् । तामुदाच हितं सत्यं परिणामसुद्वावदम् ॥	13
भज नारायणं साध्वि मदंसं च चतुर्भुजम् । युवानं सुन्दरं सर्वगुणयुक्तं च मत्समम् ॥	14

* * *

कान्ते कान्तं च मां कृत्वा यदि स्थातुमिहेच्छसि । त्वत्तो बलवती राधा न ते भद्रं भविष्यति ॥	17
ब्रह्मवै० पु० प्रकृतिच्छण्डः, अध्या० ४	

* * *

लक्ष्मीः सरस्वती गङ्गा तिज्ञो भार्या हरेश्वि । प्रेणा समात्तास्तिष्ठन्ति सततं हरिसंशिधौ ॥	17
चकार सैकदा गङ्गा विष्णोर्मुखनिरीक्षणम् । सस्मिता च सकामा च सकटाक्षं पुनः पुनः ॥	18
विभुजंहास तद्वक्तं निरीक्ष्य च मृदा क्षणम् । क्षमां चकार तद्वप्त्वा लक्ष्मीनैव सरस्वती ॥	19
बोधयामास तां पद्मा सर्वद्वप्ता च सस्मिता । क्रीघाविष्टा च सा वाणी न च शान्ता चभूव हि ॥	20

उवाच गङ्गाभर्तारं रक्षास्त्रा रक्षलोचनी ।	
कमिता कोपवेगेने शब्दप्रसुरितावेदा ॥	21
सर्वत समताबुद्धिः सद्भूतुः कामिनीः प्रति ।	
धर्मष्टस्य वरिष्ठस्य विपरीता स्वलक्षणी ॥	22
ज्ञातं सौभाग्यमधिकं गङ्गायां ते नैषाधर ।	
कमलायां च तत्तुलां न च किञ्चिन्मयी प्रप्नो ॥	23
गङ्गायाः पद्मया सार्धं प्रीतिश्चापि सुसंभवा ।	
क्षमां चकार तेनेदं विपरीतं हरिप्रिया ॥	24
किं जीवनेन मेऽत्रैव दुर्भगायाश्च साम्प्रतम् ।	
निष्फलं जीवनं तस्या या षत्युः प्रेमान्वितम् ॥	25

* * *

सरस्तीवचः श्रुत्वा दृष्ट्वा तां कोपस्युनाम् ।	
मनसा तु समालोच्य स जगाम वहि सभा ॥	27
गते नारायणे गङ्गाभवोचनिर्भयं रुषा ।	
वागधिष्ठातृदेवी सा वाष्यं श्रवणदुःखम् ॥	28
हे निर्लज्जे सक्षामे त्वं स्वामिगर्वं करोणि किम् ।	
अधिकं स्वामिसौभाग्यं विज्ञापयितुम् ॥	29
मानहानिं करिष्यामि तवाद्य हरिसन्निधौ ।	
किं करिष्यति ते कान्तो मम वै कान्तवह्यमः ॥	30
इन्द्रेवमुक्त्या गङ्गायाः जिघृशु कशमुद्यताम् ।	
वारयामास तां पद्मा मध्यदेशस्थिता सती ॥	31
शशाप वाणी तां पद्मां अहोकोपवती सती ।	
वृक्षरूपा सरिद्रूपा भविष्यति न संशयः ॥	32
विपरीतं यतो दृष्ट्वा किञ्चिद्बो लक्ष्यमर्हसि ।	
सन्तिष्ठसि सभामध्ये यथा वृक्षे यथा सरित ॥	33
शापं श्रुत्वा च सा देवी न शशाप चुकोप न ।	
तत्त्वैय दुःखिता तस्थौ वाणी धूत्वा करेण च ॥	34

अत्युद्धतां च तां दृष्ट्वा कोपप्रस्फुरितानन् ।	
उवाच गङ्गा तां देवीं पश्चां षष्ठिलोचना ॥	35
त्वमुत्सृज महोग्रां तां पश्चे किं मे करिष्यति ।	
षाण्डुष्ठा षाण्डुष्ठात्री देवीयं कलहप्रिया ॥	36
यावती योग्यताऽस्याश्च यावती शक्तिरेव वा ।	
तथा करोतु वादं च मया सार्थं सुदुमुखा ॥	37
स्वबलं यन्मम घलं विज्ञापयितुमहंनु ।	
जानन्तु सर्वे ह्यभयोः प्रभावं विक्रमं सति ॥	38
इत्युक्त्वा सा देवीं वास्यै शापं ददाविनि ।	
सरित्वरूपा भवतु सा या त्वामशपद्रुषा ॥	39
अधोमत्यं सा यातु सन्ति यदैव पापिनः ।	
कलौ तेषां च पापांशं लभिष्यति न संशयः ॥	40
इत्येवं वचनं श्रुत्वा तां शशाप सरस्वती ।	
त्वमेव यास्यसि मर्हीं पापिपापं लभिष्यसि ॥	41
ब्रह्मावै० पु० प्रकृतिखण्ड, अथ्या० 6	

पुण्यक्षेत्रे हाजगाम भारते सा सरस्वती ।	
गङ्गाशापेन कलया स्वयं तस्थी हरे: पदम् ॥	1
भारती भारतं गत्वा ब्राह्मी च ब्रह्मणः प्रिया ।	
षाण्डुष्ठातृदेवी सा तेन वाणी च कीर्तिंता ॥	2
सर्वं विश्वं परिव्याप्य षोतास्येव हि दृश्यते ।	
हरिः सरःसु तस्येयं तेन नाम्ना सरस्वती ॥	3
सरस्वती नदी सा च तीर्थपातिषाधनी ।	
पापिपापेभद्राहाय उवलदशिस्वरूपिणी ॥	4

விஷ்ணு ரூபினி மார்க்கண்டேய புராணம்

மத்திம தசதாளமுறை - மார்க்கண்டேய
புராணத்தில் கூறப்படும்.

விஷ்ணு ரூபினி (வாகிஸ்வரியின் ஒரு வகைத்
தொற்றம்) கதையினை கீழ்நோக்கி அமைத்தல்
ஒரு முறையாகும்.

वीर्णं लोकु पुराणम् :

तेष्वेवं निरपेक्षेषु लोकसृष्टौ महात्मनः । ब्रह्मणोऽभूतमहाकोधस्तैलोक्यद्वनश्चमः ॥	8
तस्य ऋधात् समुद्भूतउच्चालापालाधिश्चिपितम् । ब्रह्मणोऽभूत् तदा सर्वं लैलोक्यमस्तिम् मुनी ॥	9
भृकुटे कुटिलात् तस्य ललाटात् ऋधदीपिनात् । समुत्पज्जास्तदा रुद्रो मध्याह्नार्कमप्रभः ॥	10
थर्धनारीतरवपुः प्रचण्डोऽतिशरीरवान् । विभजात्मानमित्युच्चवा तं ब्रह्मान्तदंघे ततः ॥	11
तथोक्तोऽसौ द्विधा स्तीत्वं पुरुषस्वं तथाकरोत् । विभेदं पुरुषत्वश्च ददात्मा जैकश्च च सः ॥	12
सौम्यासौम्यैस्तथा शान्ताशास्तैः स्त्रीवश्च रा प्रभुः । विभेदं वहुधा देवः स्वरूपरासितैः स्तितैः ॥	13
ततो ब्रह्मास्मलम्भूतं पूर्वं स्वायम्भूतं प्रभुः । आत्मानमेव हृतयानु प्रजापालये मनु द्रिजम् ॥	14
शतरूपाश्च तां नारीं तपोनिर्भूतकलमषास् । स्वायम्भुतो मनुर्देवः पत्नीत्वे जगृष्ठे विभुः ॥	16

* * *

संकान्तपुराणम् :

तत्प्रभावं सरस्वत्याः स विज्ञाय महीपतिः । अद्वया परया युक्तो ज्याप्तमानः सरस्वतीम् ॥	16
ततस्तूर्णं समादाय सृत्तिकां स नदीतटात् । चकार भारतीं देवीं स्वयमेव चतुर्थजाम् ॥	17
दधतीं दक्षिणे हस्ते कमलं सुमनोहरम् । अक्षमालां तथान्यस्मिज्जिततारकं वर्द्धसम् ॥	18
कमण्डलं तथान्यस्मिन्दिव्यदारिप्रपूरितम् । पुस्तकं च तथा वामे सर्वविद्यासमुद्भवम् ॥	19

स्कन्दपु० 6-46

ततः सरस्वतीं प्राह देवदेवो जनार्दनः ।	
त्वमेव ब्रज कल्याणि प्रतीच्यां लवणोदधौ ॥	13
एवं कृते सुराः सर्वे भविष्यन्ति भयोऽिक्षताः ।	
अन्यथा वाडवेनैते दद्यते स्वेन तेजसा ॥	14
तस्मात्वं रक्ष घिनुधाने तस्मात्सुमुलाद्धयात् ।	
मातेव भव सुश्रेणि सुराणामेभयप्रदा ॥	15

* * *

ततो विसूज्य तां देवी नदी भूत्वा सरस्ती ॥	40
हिमवतं गिरिं प्राप्य पूर्णात्तत्र विनिर्गता ।	
श्रवतीर्णा धरात्पुष्टे तस्यकच्छुपमङ्गुला ॥	41
स्फ० पु० 7-33	

प्रीरम्म मुराण्णमः :

तैर्विमिश्रा जनपदा आर्या म्लेच्छाश्च भागशः ।	
षीयन्ते यैरिमा नद्यो गङ्गा सिन्धुः सरस्वती ॥	24
शतद्रुश्चन्द्रभागा च यमुना सरयुस्तथा ।	
इरावती वितस्ता च विपाशा देविका कुहृः ॥	25
गोमती धूतपापा च वुद्युदा च दृपद्वती ।	
कौशिकी त्रिदिवा चैव निष्ठियी गण्डकी तथा ॥	26
चक्षुर्लौहित इत्येता हिमवत्पदिनिसृताः ।	
वेदस्मृतिर्वेदवती वृत्रधनी सिन्हरेव च ॥	27
ब्रह्मपु० 2-16	
सविता मृत्युदे प्राह मृत्युश्चेन्द्राय वै पुनः ।	
इन्द्रश्वाषि वसिष्ठाय सोऽपि सारस्ताय च ॥	60
सारस्तत्त्विधाम्नेऽथ त्रिधामा च शरद्वते ।	
शरद्वांस्तु त्रिविष्टाय सोऽन्तरिक्षाय दत्तवान् ॥	61
ब्रह्मपु० 4-4	

पठ्मपुराणम् :

त्वं सिद्धिस्त्वं स्वधा स्वाहा त्वं पवित्रं प्रतं महत् ।
सन्ध्या रात्रिः प्रभा भूतिर्मेघा श्रद्धा सरस्वती ॥ ११७

यज्ञविद्या महाविद्या गुह्यविद्या च शोभना ।
आन्विक्षिकी व्रीयीविद्या दण्डनीतिश्च कथ्यते ॥ ११८

पद्मपु० ५-२७

कर्णपुराणम् :

आसनादीन् हरेरेतैर्मन्त्रदर्शनात् बृषध्वज ।
विष्णुशक्तयाः सरस्वत्याः पूजां शृणु शुभप्रदाम् ॥ ७

ओं ह्रीं सरस्वत्यै नमः ओं ह्रीं हृदयाय नमः ओं ह्रीं शिरसे नमः ओं हं
शिखायै ओं हैं कवचाय नमः ओं ह्रीं ।

नेत्रतयाय नमः ओं हः अस्त्राय नमः ॥ ८

श्रद्धा ऋद्धिः कला मेघा तुष्टिः पुष्टिः प्रभा मतिः ।
ओंकाराद्या नमोऽन्ताश्च सरस्वत्याश्च इष्टत्यः ॥ ९

ओं क्षेत्रपालाय नमः ओं गुह्ययो नमः ।
ओं परमगुह्ययो नमः ॥ १०

पद्मस्थायाः सरस्वत्या आसनाद्यं प्रकल्पयेत् ।
सूर्यादीनां स्वकैर्मन्त्रैः पवित्रारोहणन्तथा ॥ ११

गरुडपु० १-७

पाकवत्पुराणम् :

चन्द्रवशा ताप्तपर्णीं अवटोदा कृतमाला वैहायसी कावेरी वेणी पर्यस्त्वनी
शर्करावती तुङ्गभद्रा कृष्णा वेण्या भैरथी गोदावरी निर्विन्ध्या पयोणी तापी
रेवा सुरसा नर्मदा चर्मष्वती सिन्धुरन्धः शोणश्च नदौ महानदी घेदस्मृतिर्कृति-
कुल्या त्रिसामा कौशिकी मन्दाकिनी यमुना सरस्वती द्विष्टती गोमती सरयू
रोघस्वती सुयोमा शतद्रुश्चन्द्रभागा मरुद्वृधा वितस्ता असिक्षनी
विश्वेति महानद्यः ॥ भाग० पु० १९-१८

वामन पुराणम् :

वाचं दुहितरं तन्धीं स्वयंमूर्हरत्तीं मनः ।		
अकामा चकमे क्षत्तः सकाम इति नःश्रुतम् ॥	6-12-28	
त्वं देवि सर्वलोकानां माता देवारणिः शुभा ।		
सदसदेवि यस्तिक्ष्विन्मोक्षवीधाय यत्पदम् ॥	6	
यथा जलं सागरे हि तथा तत्त्वयि संस्कृतम् ।		
अक्षरं बरमं ब्रह्म विद्वं चैतक्षराभ्युक्तः ॥	7	
दादृष्यव स्थतो चहिर्भूमौ गन्धो यथा श्रुतम् ।		
तथा त्वयि स्थितं ब्रह्म जगच्चेदमर्थेष्टः ॥	8	
ऊँकाराक्षरसंस्थानं यज्ञ देवि स्त्रियास्त्रियम् ।		
तत्र मात्रात्रय सर्वं लित यदेवि नास्ति च ॥	9	
त्रयो लोकास्त्रयो वेवार्थविद्यं पावकत्रयम् ।		
त्रीणि ज्योतीषिः वर्गाश्च त्रयो पर्मादियस्तथा ॥	10	
त्रयो गुणास्त्रयो वर्णाङ्गयो देवास्तथा क्रमात् ।		
त्रिधातवस्तथाऽवस्थाः पितरश्चाणिभादय ॥	11	
एतन्मात्रात्रयं देवि तत्र रूपं सरस्वति ।		
द्विभिन्नदर्शना आद्या ब्रह्मणो हि सनातनाः ॥	12	
वामनपुराणम् अध्यात्मा 32		
वनान्येतानि वै सप्त नदीः श्रुणुत मे द्विजाः ।		
सरस्वती नदी पुण्या तथा चैतरणी नदी ॥	6	
आपगा च महापुण्या गङ्गा मःदाकिनी नदी ।		
मधुसूखाया अम्लुनदी कौशिकी पापनाशिकी ॥	7	
हृष्ट्रती महापुण्या तथा हिरण्यती नदी ।		
वर्षाकालवहाः सर्वा वर्जयित्वा सरस्वती ॥	8	
वामनपुराणम् अध्यात्मा 34		
पुष्टिर्घृतिस्तथा कीर्तिः सिद्धिः कान्तिः क्षमा तथा ।		
स्वधा स्वाहा तथा वाणी तवायक्षमिदं जगत् ॥	15	

त्वमेव सर्वभूतेषु वाणीरूपेण संस्थिता ।
एवं सरस्वती तेन स्तुता भगवती तदा ॥ 16
वामनपुण्ड्र अध्यातो 40

ॐ कं तु रुद्रं संयमः :

गौरीदेहात् समुद्भूता या सत्त्वैकगुणाश्रया ।
साक्षात्सरस्वती प्रोक्ता शुभमासुरनिवर्दिणी ॥ 14
दधौ चाष्टभुजावाणमुखले शूलचक्षभूत ।
शङ्खं घण्टां लाङ्गलं च कार्मुकं वसुधाधिय ॥ 15
एवा सम्पूजिता भक्त्या सर्वज्ञत्वं प्रयच्छति ।
निश्चुम्भथिली देवी शुभमासुरनिवर्दिणी ॥ 16
दैक्षतिरहस्यम् 56

सरांशवत्ती शुभकंठमः :

(मिक्केनात् सम्मतीत्वा)

ॐ इयमददाद् रमस्तमृणच्युतं दिवोदासं वश्यश्वाय दाशुषे ।
या शश्वन्तमाचलादावसंपर्णं ता ते दावाणि तविषा वरस्वती ॥ 1
इयं शुष्मेभिर्विनिःस्वाहा इवाजजन् लानु गिरीणां तविषेभिर्लिर्विभिः ।
पारावतधनीमवसे शुश्रुक्तिभिः सरस्वतीमा विद्यासेम धीतिभिः ॥ 2
सरस्वति देवनिदो नि वहय प्रजां विश्वसा वृस्यस्य पायिनः ।
उत क्षितिभ्योऽवनीरविन्दो विष्मेभ्यो अस्त्वो वाजिनीवति ॥ 3
प्रणो देवी सरस्वती वाजेभिर्विजितीवती । धीतामविद्यवतु ॥ 4
यस्वा देवि सरस्वत्युष्मूते धनेहिने । इन्द्रं न बृत्रत्यै ॥ 5
त्वं देवि सरस्वत्यवा वाजेषु वाजिने । रदापूषेव नः सनिम् ॥ 6
उत स्याऽः सरस्वती घोरा हिरण्यवर्तनिः । बृत्रज्ञी वष्टि सुषुप्तिम् ॥ 7
यस्या अनन्तो अहुतस्त्वेषश्चरिणुर्ज्ञायः । अमश्वरति रोहवत् ॥ 8
सा नो विश्वा अति द्विष्पः स्वसूरन्या क्रतावरी । अतन्नहेव सूर्यः ॥ 9

उत न प्रिया प्रियासु सप्तस्वसा सुजुषा । सरस्वती स्तोम्या भूत् ॥	10
आपप्रुषी पार्थिवान्युह रजो अन्तरिक्षम् । सरस्वती निदस्पातु ॥	11
त्रिषधस्था सप्तधातुः पञ्चजाता वर्धयन्ती । वाजेवाजे हव्या भूत् ॥	12
प्रया महिन्ना महिनासु चेकिते द्युम्बेभिरन्या अपसामपस्तमा । रथ इद्य वृहती विभवे कृतोपस्तुत्या चिकितुषा सरस्वती ॥	13
सरस्वत्यमि नो नेषि वस्यो माप स्फुरीः पथमा मा न आ धक् ।	
जुषस्व नः सख्या वेश्या च मा त्वत् शेवाण्यरणानि गन्म ॥	14
प्रक्षोदसा धायसा सख एया सरस्वती धरणमायसी पूः ।	
प्रवावधाना रथ्येव याति चिश्या अयो महिना सिन्धुरन्या ॥	15
एकाचेतत् सरस्वती नदीनां शुचिर्यती गिरिभ्य आ सनुद्रात् ।	
रायश्चेतन्ती भुवनस्य भूरेष्वं पयो दुदुहे नाहुषाय ॥	16
स वावृथे नयौ योषणासु वृया शिगुरुषभो यश्चियासु ।	
स वाजिनं पघवद्धयो दधाति वि सातये तन्वं मामृजीत ॥	17
उत स्या नः सरस्वती जुषाणोप श्रवत् सुभगा यज्ञे अस्मिन् ।	
मित्रुभिर्नमस्यरियाना राया युजा चिदुत्तरा सखिभ्यः ॥	18
इमा जुहाना युष्मदा नमोभिः प्रति स्तोमं सरस्वति जुपस्य ।	
तव शर्मन् प्रियतमे दधाना उप स्थेशाम शरणं न वृक्षम् ॥	19
अयमु ते सरस्वति वसिष्ठो द्वारावृतस्य सुभगे व्यावः ।	
वर्ध शुभे सुवते रासि वाजान् यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥	20
वृहदु गायिषे वचो ऽसुरीं नदीनाम् ।	
सरस्वतीमिन्महया सुवृक्तिभिः स्तोमैर्व सिष्ठ रोद्सी ॥	21
उमे यत् ते महिना शुभे अन्यसी अधिश्वियन्ति पूरवः ।	
सा नो वोध्यवित्री मरुतस्वा चोद राधो मधोनाम् ॥	22
भद्रसिद भद्रा कृणवत् सरस्वत्यकवारी चेतति याजिनीवती ।	
गृणाना जमदग्निवत् स्तुवाना च वसिष्ठवत् ॥	23
जनीयन्तो न्यप्रवः पुत्रीयन्तः सुदानवः । सरस्वन्तं हवामहे ॥	24

ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्चुतः । तेमिन्नैविता भव ॥	25
पीयिवांसं सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शतः । भक्षीमहि प्रजामिषम् ॥	26
अस्मितमे नदीतमे देवितमे सरस्वति ।	27
अप्रशस्ता इव स्मसि ग्रशस्तिमन्त्र नस्त्रिधि ॥	
त्वे विश्वा सरस्वति श्रितायूषि देव्याम ।	
शुनहोलेषु भृत्य प्रजां देवि दिदिङ्ग नः ॥	28
इमा व्रह्म सरस्वति जुषस्व वाजिनीवति ।	
या ते मन्म गृत्समदा क्रतावरि प्रिया देवेषु जुहति ॥	29
पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवनी । यज्ञं वष्टु धियावसुः ॥	30
चोदयित्री सूनृतानां चेतन्ती सुमतीनाम् । यज्ञं दद्ये सरस्वती ॥	31
महो अर्णः सरस्वती प्र चेतयति केतुना । धियो विश्वा वि राजति ॥	32
सरस्वती देवयन्तो हवन्ते सरस्वतीमध्यरे तायमाने ।	
सरस्वतीं सुकृतो अह्यन्त सरस्वती दाशुषे वार्य दात् ॥	33
सरस्वति या सरथं ययाथ सधाभिर्दैवि पितृभिर्दन्ती ।	
आसद्यास्मिन् वरहिपि मादपस्वानमीवा इष आ धेह्यसे ॥	34
सरस्वतीं यां पितरो हवन्ते दक्षिणा यज्ञमभिनक्षमाणाः ।	
सदस्त्रार्घमिलो अत्र भागं रायस्फोषं यजमानेषु धेहि ॥	35
आ नो दिवो वृहतः पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञम् ।	
हवं देवी छुजुपाणा घृतार्ची शशां नो वाच पुशती शृणोनु ॥	36
राकामहं सुहयां सुष्टुती हुते शृणोनु नः सुभगा बोधतु तना ।	
सीव्यत्वपः सूर्यान्तिश्चानया ददातु वीरं शतदायमुक्त्यम् ॥	37
यास्ते राके सुमतयः सुपेशसो याभिर्ददासि दाशुषे वसूनि ।	
ताभिनों अद्य सुमना उपागदि सदस्त्रार्घोनं सुभगे रराणा ॥	38
स्त्रीवालि पृथुष्टुके या देवानामसि खसा ।	
जुषस्व हव्यमाहुतं प्रजां देवि दिदिङ्ग नः ॥	39

या सुवाहुः स्वङ्गुरिः सुषूमा वहुसूवरी ।
तस्यै विशप्तन्यै हविः सिनीवाल्यै जुहोतन ॥ 40

या गुड्गूर्या सिनीवाली वा राका या सरस्वती ।
इन्द्राणीमहू ऊतये वहणानीं स्वत्तये ॥ 41

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

சரஸ்வதி பிரார்த்தனை :

(கணபாடம்)

संदिता - पाठः

ॐ प्रणो देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।
धीनाम विच्यवतु ॥ (तै सं. का. 1-8-22)

घनपाठः

प्रणो नः प्रप्रणो देवी देवी नः प्रप्रणो देवी । नो देवी देवी नोनो देवी
सरस्वती सरस्वती देवी नो नो देवी सरस्वती ।

देवी सरस्वती सरस्वती देवी देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजेभि सरस्वती
देवी देवी सरस्वती वाजेभिः ।

सरस्वती वाजेभि वजिभि स्सरस्वती सरस्वती वाजेभि वौजिनीवत्
वाजिनीवती वाजेभि स्सरस्वती सरस्वती वाजेभि वौजिनीइतो ।

वाजेभिर्वाजिनीवती वाजिनीवती वाजेभिर्वाजेभिर्वाजिनीवती ।
वाजिनीवतीति वाजिनी - वती ॥

धीना मविच्यवित्री धीनां धीनामविच्य वत्व वत्ववित्री धीनां धीनामविच्यवतु ।
अविच्यवत्वत्र त्वविच्यविच्यवतु । अवतिवत्यवतु ॥

* Ref :- “ மஞ்சர புஷ்பம் ” - ராமகிருஷ்ண பதிப்பு.

ରେଣାରାଵ ଆକମତ୍ତିଲିଲ ନବରାତ୍ରିନୀ ପ୍ଲଞ୍ଜା ବି ଶି

(କିମି ଯା ପା ତମ)

ରୌରାଗମ:

ପଞ୍ଚାଶ: ପଟଳ:

ନବରାତ୍ରପୂଜାବିଧି:

ଅଥାତ: ସଂପ୍ରବକ୍ଷ୍ୟାମି ନବରାତ୍ରପୂଜନମ ।

(ନବରାତ୍ରପୂଜାକାଳ:)

ଆଦ୍ରୀଯାଂ ମାସି କନ୍ୟାଯାଂ କୁଣ୍ଡପକ୍ଷେ ତୁ ପୂଜ୍ୟେତ ॥ ।

(ନବରାତ୍ରପୂଜନମ)

ଆରଭ୍ୟ ପ୍ରଥମାଦ୍ୟାସ୍ତୁ ନବରାତ୍ରି ପ୍ରପୂଜ୍ୟେତ ।

ତଦିନେ ଯଜମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବାର୍ଥ ତୁ କାର୍ଯ୍ୟେତ ॥ 2

ରକ୍ଷାନିଲ୍ଲଧନକ କର୍ମ ଦେଶିକ: କାର୍ଯ୍ୟେଦ୍ଵୁଧଃ ।

ଦୁର୍ଗା ଚ ମଧ୍ୟମେ ସ୍ୟାଷ୍ଟ ବାମପାର୍ବତୀ ସତସତିମ ॥ 3

ମହାଲ୍ମୀଂ ତୁ ସଂସ୍ଥାପ୍ୟ ଦଶିଣେ ତୁ ପ୍ରବୂଜ୍ୟେତ ।

ନବରାତ୍ରି ପ୍ରପୂଜ୍ୟାଥ ପାଯମାନିନ ନିବେଦ୍ୟେତ ॥ 4

(ଉତସ୍ତ୍ୱ:)

ଯାନ ଚେଦଂ ସମାଖ୍ୟାତଂ ଦୁର୍ଗାଯାସ୍ତୁ ପ୍ରପୂଜନ ।

ନବରାତ୍ରେ ଚ ଯାନ ଚ ତହେଷଂ ଦୈଗ୍ୟାନକମ ॥ 5

* Ref : French Institute Rauravagama Vol - III Kriyapadam.

आलयातु समाश्रित्य यानं वादैः क्रमेण च ।

(रक्षासूत्रबन्धनम्)

नदीतटाक कूले च समुद्रे पूर्वदेशके ॥ 6

देवस्याग्रे विशेषेण किञ्चिदैशान्यकोणके ।
वहिवृक्षसमासन्ने रक्षासूत्रं तु कारयेत् ॥ 7

(मण्टपपूजा)

योडशस्तम्भसंयुक्तं मण्डपं कारयेद्वुधः ।

चतुर्द्वारम्भमायुक्तं चतुरतोरणभूषितम् ॥ 8

वास्तुहोम समाप्त्याथ पर्यग्निकरणं कुरु ।

शान्तिहोमं समाकुर्यात्पूर्वोक्तं प्रोक्षयेद्वुधः ॥ 9

चतुर्द्वारं प्रपूज्याथ अर्चनं पूर्ववद्वुधः ।

मण्डपं सम इक्त्य नानापुष्पोपशोभितम् ॥ 10

लिङ्कुचैर्नालिकेरैश्च नागवह्नीदलैरपि ।

क्रमुकैः पूर्गपुष्पैश्च केतकीशतभवकैः ॥ 11

(दशमदिनोत्सवः)

दशरात्रे तु यानं वा : प्रातःकालमथान्वरेत् ।
उमासहितमूर्तीनां यानकर्म छिंगेषतः ॥ 12

नानावायसमायुक्तं नानालीलासमन्वितम् ।
नानाळ्ठत्रसमायुक्तं नानापिञ्छ्लसमन्वितम् ॥ 13

नानाभक्तसमायुक्तं नानाजात्यैस्तु संयुतम् ।
भूपतीनां विशेषेण गजवाहनमाचरेत् ॥ 14

देवानां शिविकोऽच्च तु अथवा अश्ववाहनम् ।
देवेन सह देवीं तु आसीनां वामभागके ॥ 15

नानालंकारसंयुक्त माचार्यः पञ्चभूषणः ।	16
याने देवौ समारोष्य मण्डपे तु विशेषतः ॥	
वेदिकार्यां तु संस्थाप्य देवदेव्यौ विशेषतः ।	17
नवकैरभिपिच्याथ पायसं च निवेदयेत् ॥	
अन्नपञ्चकसंयुक्त मपूपपञ्चविशति ।	18
ब्यजनैः पञ्चविशैश्र देवदेव्यौ प्रपूजयेत् ॥	
देवामे तु विशेषेण नानावाद्यसमन्वितम् ।	19
नानालीलासमायुक्तं भरतोक्तकमेण तु ॥	

(यज्ञवृक्षपूजनम्)

देवदेव्यौ तु संग्राहा यज्ञवृक्षमथापि च ।	20
पश्चिमे स्थानकं कृत्वा पूर्वद्वारे समारमेत् ॥	
देशिको वाथ शिष्यो वा यज्ञवृक्षं प्रपूजयेत् ।	21
अभिविद्य ततो मन्त्री यज्ञ मन्त्रसमन्वितः ॥	
गन्धपुण्यं समभ्यचर्य अर्बनं तु विशेषतः ।	22
अर्चनोक्तकमेणैव दशायुधान्समर्चयेत् ॥	
मूलमन्त्रं तु संयोज्य नाममन्त्रं समाचरेत् ।	

(युद्धयात्रा)

देशिकस्त्वथ दैवज्ञो ह्यायुधानि तु संग्रहेत् ॥	23
वहि वृक्षे तु युद्धं च चतुद्वारे तु युद्धके ।	
धनुःसूत्रं तु संग्राह्य देवहस्ते तु योजयेत् ॥	24
आचार्यौ यज्ञवृक्षं च देवदेव्यौ च संग्रहेत् ।	
दिग्बिदिक्षु च विन्यस्य चतु द्वारे तु चात्मकम् ॥	25
नानाभक्तांतु संग्राह्य भूपतींस्तु विशेषतः ।	
नानाजात्यांस्तु संग्राह्य महापापं विसर्जयेत् ॥	26

देवदेव्यौ समे याने आलयं तु प्रवेशयेत् ।
 नानावाद्यसमायुक्तं गणिका नुत्तमाचरेत् ॥
 देवदेव्यौ तु तत्स्थाने तिथ्यन्तं तु समर्चयेत् ।

27

(सरस्वतीपूजा)

सरस्वती प्रदूज्याथ धूप दीपैविंशेषतः ॥ 28
 नानायुधांस्तु संग्राह्य धारयेत्तु विशेषतः ।
 नानादोष शमं कुर्याद्वानादोषो न विद्यते ॥ 29
 क्रियाः संपूर्णतः कुर्यात् क्रियादोषो न विद्यते ।
 एवं यः कुरुते मर्त्य स पुण्यां गतिमाणुयात् ॥ 30

इति रौरवाख्ये महातन्त्रे क्रियापादै नवरात्रपूजाविधिः

पञ्चाशः पटलः ।

தியானங்களில் சரசுவதீதேவி

சரசுவதி தேவியின் திருவுருவங்களைப் பற்றி முனிவர்களும் சாக்த நெறியாளர்களும், சிற்பிகளும், சிற்பநாஸ்களை அருளிச்செய்த ஞானவான்களும், புலவர்களும் இத்தேவியின் பல சிறப்பு அம்சங்களோடு தியான வழில் நமக்கு மூங்கியுள்ளனர். இங்கு சண்டிகல்பம், ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி ஏதன கோசம், மார்க்கண்டேய புராணம், ஸ்ரீ தத்வநிதி, ஸ்ரீஸ்மீஹ பிரஸாதம், மூர்த்தித் தியானம் முதலானவற்றிலிருந்து திருவுருவ தியான விளக்கங்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. மேலும் தோத்திரங்களிலும் அஷ்டோத்ர சகஸ்ரங்களிலும், புராணங்களிலும் வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் சரசுவதி தேவியின் சோநூபம் பற்றிய தியானங்களை விளக்கமாகக் காணலாம்.

தியானங்களின் முறைப்படி அமைந்த இத்தேவியின் திருவுருவங்கள், பெரும்பாலும் திருக்கோயில்களில் இன்றும் வழிபாட்டில் இருந்துவருகின்றன. இருப்பினும் இயற்கைச் சீற்றத்தின் காரணமாகவும், அன்னியர் ஆட்சிக்காலத்திலும் பல தேய்வத் திருமேனிகளோடு இத்தேவியின் திருவுருவங்கள் பல அயல் நாடுகளில் உள்ள அருங்காட்சியகங்களில் உள்ளன. நமது நாட்டில் உள்ள அருங்காட்சிச்சாலைகளிலும் இத்திருமேனிகளைக் காணலாம்.

* மகா சரஸ்வதி தியானம் - சண்மிகஸ்பத்தில் :

மணி, தூலம், கலப்பை, சங்கம், உலக்கை, சக்கரம், வில், அம்பி, ஆகிய 8 ஆயுதங்களைத் தரித்த எனும் சரத் காலத்தில் பிரகாசிக்கும் சந்திரனைப் போன்ற காந்தியையுடையவரும், கெளரி தேவியின் தேஹநத்திலிருந்து தோன்றி யவரும், மூன்று உலகங்களுக்கும், ஆதாரமாக இநுப்பவரும் சும்பண் முதலான அரக்கர்களை வதைத்தவாருமான மகா சரசுவதியானவரை (வெண்மை நிற்த்துடன்) போற்றுவோமாக. (மூலசலோகம் இப்பகுதியின் கடைசியில் காண்க)

மகாலக்ஷ்மிரத்னகோசத்தில்-ஸ்ரீ வித்யா தேவி திபானம் : (விளக்கம்)

உலகங்களுக்கு ஆதாரமாக இருப்பவளே ! தருண தூரியனைப் போன்ற முகத்தையுடையவளே, அதிபயங்காமான தெத்திப் பற்களையுடையவளே, வீஜையை வாசிப்பவளே, ஆதிசேஷன் மீது வீற்றிருப்பவளே, வீஜை முதலிய வாத்தியங்களை வாசிப்பதில் பிரியமுள்ளவளே ! பற்பல வர்ணாமய அகாரவழவு மாக இருப்பவளே, நன்கு பிரகாசிக்கும் மாலையைத் தரிப்பவளே, துவரிதை என்று கூறப்படுகின்றவளே, சிறந்த அபிப்பிராயங்களினாலே புகழப்பட்டவளே, சங்கரனின் மஜைவியாக இருப்பவளே (சித்திரவர்ணமயம்) ஹே ! ஸ்ரீ வித்யா தேவி ! உன்னை பூஜிக்கின்றேன்.

* இப்பகுதி ஸ்ரீ தத்வநிதி முதற்பாகத்தில் காண்க, இங்கு தியானத்திற்குரிய விளக்கம் மட்டும் தரப்பட்டுள்ளது.

மார்க்கண்டேய புராணத்தில் சரசவதி தியானம் : (விளக்கம்)

சாயங்காலத்தில் (சந்தியா காலத்தில்) விழ்ணு ரூபினியாக இருப்ப வளும், முதிர்ந்த நிலோத்பலத்தைப் போல கருப்பாக இருப்பவளும், கருப்பாகவும் சுருண்டுமிருக்கும் கூந்தலை உடையவளும் நான்கு கைகளும் இரண்டு கண்களுமுடையவளும், தாமரை இதழைப் போல நீண்ட கண்களையுடையவளும், சங்கம், சக்கரம், கதை, அபயம் இவைகளைத் தரித்திருப்பவளும், சிறந்த மாலை யையும், சந்தனத்தையும் அணிந்தவளும் திருதீய (ஸாயாந்தரா) ஸவாங்ஸ் ரூபினியாக இருப்பவளும், அழகான நீல நிறமான (இந்திர நீலக்கல்லினுலே செய்யப்பட்ட) பீடத்தில் வீற்றிருப்பவளும், சரங்சளை அளிப்பவளும், கருடவாழங்கத் திலிருப்பவளும், சௌமியமான ஆறுவாஸிப்பத்தில் வசிப்பவளுமான சரசவதி தேவியைத் (பச்சை நிறம் உடையவள்) தியானிப்போமாக.

ஸ்ரீ தத்வநிதி வாகீஸ்வரி தியானம் : (விளக்கம்)

வெண்தாமரையில் வீற்றிருப்பவளும் வெண்மையான ஸிறமுடையவளும், நான்கு கரங்களை உடையவளும், ஜடா மதுடம் தரித்திருப்பவளும். ரத்ன குண்டலம் அணிந்திருப்பவளும், யக் குரோபெதம், முத்து ஹாரத்தை அணிந்திருப்பவளும், வெண்பட்டாடை யணிந்திருப்பவளும், மூன்று கண்களுடைய வளும், வலக்கரத்தில் அழகான தண்டமும், இடக்கரத்தில் புத்தகமும், முன் வலக்கரத்தில் ஜபமாலையும், முன் இடக்கரத்தில் கிண்டியும் ஸீங்கு விளங்கும் வெளுப்பு ஸிறத்துடன் வாகீஸ்வரியைத் தியானிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ தத்வநிதி - பராதேநு வாகீஸ்வரி தியானம் : (விளக்கம்)

சுத்தமான ஸ்பாடுகத்தைப் போன்ற சரீரகாந்தியையுடையவளும் வெண்பட்டாடையை அணிந்திருப்பவளும், அங்குசம், ஜபமாலை, பாசம், புத்தகம் இவைகளைக் கொண்டிருப்பவளும் முத்து மாலையை அணிந்திருப்பவளும், அழகான நான்கு கரங்களையுடையவளும், கண்ணாடு போன்ற வெண்மையான ஆடையினை உ டுத்திக் கொண்டிருப்பவளும், ஸ்தனங்களும், சிறுத்த இடையும், அரைவட்டச் சந்திரனையுடைய சீராம், பின்னிய கூந்தலூர் பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற முகமும் மூன்று கண்களுமுடையவளும், சுவர்ணமையான (தங்கம்) அரைநூல், கடகம், வளையம், கேழுர், ஓட்டியானம் இவைகளாலே மூன்று உலகங்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றவளும், சப்த பிரம்ஹ ஸ்வரூபினியு மான பராதேநு காகீஸ்வரி தேவியை (வெளுப்பு ஸிறமுடையவள்) தியானம் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்ரீ தத்வநிதி - சௌபாக்ய வாகீஸ்வரி தியானம் : (விளக்கம்)

பிரகாசமான சந்திரகலையைத் தரித்திருப்பவளும், வெளுப்பு ஸிறமான வளும் ஸ்தனபாரத்தினுலே வணங்கிய அங்கங்களை உடையவளும், வெள்ளைத் தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவளும் தனது கரகமலத்தில் பிரகாசிக்கும் எழுதுகோல் புஸ்தகங்களையுடையவளுமான வாக்தேவதையானவள் நமக்கு சகல விபவங்களையும் கொடுத்துக் காப்பாற்றுவளாக.

ஸ்ரீ தத்வநிதி - க காரத்தேவதை வாணித் தியானம் : (விளக்கம்)

ஸ்ரீடக நிறமுடையவளும், பிரத்கழினைக்கிரமமாக ஜபமாலை, தாமரைப் பூ, கிளி, புத்தகங்களைக் கொண்டவளும், சகல ஆபரணங்களையும் அணிந்த க காரத் தேவதை வாணியைப் போற்றி வோமாக.

நிருவில்லுபி ராஸாதத்தில் சரசவதி தியானம் : (விளக்கம்)

சரசவதி தேவியை சகல ஆபரணங்களையும் மணிந்திருப்பவளாகவும், கான்கு கரங்களையுடையவளாகவும் சமாக நிற்பவளாகவும் கல்பிக்க வேண்டும். அவளுடைய வஸ்கரங்களில் - புத்தம், ஜபமாலை; இடரு; கரங்களில் - வீஜை, கமண்டலம் ஆகியவற்றை கல்பிக்க வேண்டும். இத்தேவியினை சமபாதமாகவும், சௌமியமான முக முடையவளாகவுட வெளுப்பு நிறமாகவும் செய்து பிரதிட்டை செய்ய வேண்டும்,

நிருவில்லுபிராஸாதத்தில் பிராப் ஹி தியானம் : (விளக்கம்)

நான்கு முகங்களும் ஆறு கரங்களும் ஹப்ஸ வாகனமும், மஞ்சள் நிறமும், ஆபரணங்காரமும், மான்தோல் - வேலாட்ட உடையவளுமாவாள். இடப் பக்கத்திலுள்ள மூன்று கரங்களில் - முறையே வரதம், சூத்தரம் (கயிறு) ஸ்ரூவம் இவைகளையும், வஸ்கரங்களில் - புத்தம், குண்டிலை (கிண்டி), அபயம் இவைகளையும். கொண்டிருப்பவலைத் தியானிப்பு போமாக. (இத்தேவியையும் சரசவதி அம்சமாகக் கருதுதல் வேண்டும்).

ஸ்ரீ தத்வநிதி - சுத்தவித்யா தியானம் : (விளக்கம்)

வெளுப்பு நிறானவளும் ஜபமாலை, புத்தகச், சின்முத்திரை, அபயஹுஸ்தம் இவைகளைக் கொண்டவளுமான சுத்த வித்யா தேவியைப் போமுதும் தியானிப்போமாக.

மூர்த்தித்யானத் ஸ் - சரசவதி தியானம் :

“தோர்பிரயுக்தா சதுர்பி : ஸ்படிகமணி மயீமக்ஷ மாஸாம் ததாநா ஹஸதேந கேந பதமம் விதமயி சககம் புஷ்தகஞ்சாபரேண | பாஸா குந்தேநந்து சங்க ஸ்படிகமணி நிபா பாஸமானு ஸமானு சாமே வாக்தேவதேயம் நிவஸதுவதனே ஸவதா ஸப்ரஸந்நா || ”

நான்கு கைகளையுடையவளாயும், ஒரு கையில் ஸ்படிக மணிகளாலான அட்சமாலையையும், ஒரு கையில் ஸெண்தாமரை மலரையும், மற்றெருநு கையில் கிளியையும் மற்றெருகு கையில் புத்தகத்தையும் கொண்டிருப்பவளாயும், காந்தியினால் வொண்தாமரமலர், சங்திரன், சங்கு, ஸ்படிகக் கற்களாலான மணிகள் இவைகளைப் போல் மிக்க வெண்ணமையான நிறத்துடன் பிரகாசிக்கின்ற வளாயும், ஒப்பற்ற வாக்குக் கதிதேவதையாயும் விளங்கும் சரசவதி மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் கூடியவளாக எப்பொழுதும் என்னுடைய வாக்கில் வசிப்பவளாக இருக்கட்டும்.

மூர்த்தி தியானத்தில் - பகவதி சுரஸ்வதி தியானம் :

“ யா குந்தேந்துஷாரதவளா யா சப்ர வஸத்ராவ்ருதா
யா வினூவர தஸ்டமஸ்தி தகாயாக வேத யத்மாஸநா !
யாப்ருஹ்மாச்யுத சங்கரப்ரப்ருதிபி : தேவஸ்ஸதா பூஜிதா
ஸாமாம் பாது சுரஸ்வதி பகவநிச்சேஷ ஜாட்யாபஹா || ”

எவள் குந்துயலர் (முல்லையருப்பு), சந்திரன், பனி, முத்துயாலை இவைகளைப் போன்ற சென்னமை நிறமுடையவளோ, எவள் வெண்ணமையான ஆடையை உடேத்தி இருக்கிறார்களோ, எவள் அழகான வீணையைக் கொடில் வொத்தி நிறுக்கின்றார்களோ, எவள் வெண்தாமரை மலரை ஆசனமாகக் கொண்டு அதில் வீற்றிருக்கின்றார்களோ, எவள் பிரமன், மகாவிஷ்ணு, சங்கரன் முதலான தேவர்களால் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுகின்றார்களோ, எவள் சோம்பலை முழுமையாக (அறியாமையைப்) போக்கடிப்பவளாக இருக்கிறார்களோ அப்பகவதி சரசுவதி என்னைக் காப்பாற்றுக்கூடும்.

மூர்த்தி தியானத்தில் - வாக்தேவி தியானம் : (சரசுவதி)

“ சுரஸ்வதிம் சதுர்ஹஸ்தாம் சுவேத பத்மாஸநஸ்ததி தாம் |
ஐடர் மகுட ஸம்யுக்தாம் சுக்லவர்ணும் விதாம்பராம் ||
யக்ஞோபவீத ஸம்யுக்தாம் முக்தாஹார விபூஷிதாம் |
புஸ்தகஞ்சாகா ஸுந்ரஞ்ச தக்ஷே து கரதவயே ||
சுகம் பத்மம் ச வாமே து ததாநாம் சாருஞ்சிகீம் |
வந்தே வாக்தேவதாம் தேவீம் கச்சபிவாதநபரியாம் || ”

நான்கு கரங்களை உடையவரும், வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவனும், ஜடாமதுடத்தை அனிந்திருப்பவனும், வெண்மையான நிறமுடையவரும், வெண்மையான ஆடையை உடேத்திருப்பவனும், யக்ஞோபவீதத்தை (பூனைல்) அனிந்திருப்பவனும், முக்தா ஹாரத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வரும், வலப்புறமுள்ள இருகரங்களிலும் புத்தகத்தையும், ருத்ராகாஷமாலையையும், இடப்புறமுள்ள இருகரங்களிலும் கிளியையும் தாமரை மலரையும் வைத்திருப்பவனும், மிக அழகுடையவரும், வீணை வாசிப்பதில் பிரியமுடையவனுமான வாக்தேவதையான சரசுவதி தேவீயை வணங்குகின்றேன்.

வாக்ஸ்வரி தியானம் :

“ மாஸ்யேந்து சிரங்காம் தேவீம் பூர்ண சந்தர நிபானஞும் |
ச யாமாபாம் யெளவனுடோபாம் வந்தே வாக்ஸ்வரிம் ஸதா || ”

சந்திரன், புதுப்பமாலை இவைகளைச் சிரங்கில் தரித்திருப்பவனும் முழுமதிக் கொப்பான ஒளி பொருந்திய முகத்தையுடையவனும், கந்மை, நிறம் கொண்டவனும் யெளவன் வயதுடன் கூடியவனுமான வாக்ஸ்வரியை வணங்குவோம்.

ஹம்ஸவாகினி :

வடநாட்டுச் சிறப்க் கலையில் அன்னப்பற்கையுடன் சரசுவதியின் உருவத்தை அமைத்தல் அதிகம். பிரமனின் வாகனமும் சரசுவதியின் வாகனமும் அன்னமோகும். அன்னத்தின் மீது இவள் அமர்ந்து விளங்குதலால் சர்வகஞி. இவளது இரு திருவடிகள், பக்தியையும், ஞானத்தையும், குறிப்பனவா தம் “ஹம் ஸோஹம்” என்ற வேதக் கருத்தில் அன்னமே நான் என யாவரும் தமிழை உணர வேண்டும் என்று அன்னத்திலமர்ந்து தேவியானவள் ஞானத்தை அருளுகின்றார்கள்.

மழுரவாகினி :

மயில்மீது அமர்ந்துள்ளதாக சரசுவதி தேவியினை வழிபடுதலும் ஒரு மரபாகும். மயில் ஓங்காரத்தின் வடிவ மாகும். அன்னையின் கலைச் சிறப்பைப் புலப்படுத்தும் தோற்றுமே மஞ்சளை ஏறின தேவி. இதை ராஜபுதன் சிற்பங்களில் காணலாம். மயில் முருகனுக்குச் சீர்ப்புடைய வகனமாகும். ஒஷியம் தீட்டுவோர் இக்கோலத்தைக் மயில் அருகில் இருப்பதை முக்கீயமாகக் காட்டுவார். இந்னை ரவிவர்மாவின் சரசுவதி ஒவியத்தில் காணலாம்.

* நில சரகவநி : (தாரா)

பத்து விதமான வித்யா தேவதைகளில் தாரா சரசுவதியும் ஒரு அம்சமே. தாராவில் ஐங்கு விதங்கள் உண்டு, எல்லா மொழியின் ரூபமாக இருப்பவள் என்று நீல சரசுவதி புகழப்படுகிறார்கள். இவளை தாரணை என்றும் கூறுவது உண்டு. தாரணம் என்றால் தாண்டுவிப்பது என்று பொருள். சம்லார சாகரத்தைத் தாண்டுவிப்பவள். ஓங்காரமே தாராவின் மந்திரம் என்பர். இவளது உபாசனைக் கான தீட்சை தர பேண்களே உரிமையானவர்கள் என்ற முறை கால்பிரத்தில் உண்டு. குழந்தை பிறக்க முன்னும் நாளில் அதன் நாளில் தேளைக் கொண்டு நீல சரசுவதி மந்திரத்தை எழுதுவார்.

பாலா சரசுவதி :

ஸ்ரீ வித்யையில் கணபதி மந்திர உபதேசத்திற்கு அடுத்த படியாகக் கருதப்படும் பாலா உபதேசம் சரசுவதி சொருபம்தான். பாலா தேவியின் கையில் ஜாராலையும், புத்தகமும் விளங்கும்.

ராஜமாதங்கி :

சரசுவதி தேவிக்கு * ராஜமாதங்கி, சியாமனை என்னும் பெயர்களும் உண்டு வலலிதா மகா திரிபுரகந்தரிக்கு ஒரு அங்கமாக விளங்குபவள். ராஜமாதங்கியின்

ஓ “தசமகா வித்யா” எனும் தலைப்பில் சுருக்கமாக பத்து தேவிய களைப் பற்றிக் காணலாம்.

ஓ வாக்தேவி வைபவம் - நஜன்

அம்சமாக ஆறு சியாமனைகள் உண்டு. அவர்கள் ‘ஹஸ்நதி சியாமனை,’ ‘கக சியாமனை,’ ‘சாரிகா சியாமனை,’ ‘வினு சியாமனை,’ ‘வேஞு சியாமனை’ ‘லகுசியாமனை’ எனப்படுவார்கள், ராஜ்சியாமனைக்கு அங்கமாயுள்ள ஆறு சியாமனைகளும் ஆத்ம கோசர வருத்தி ஸ்வருபர்களே யாவர். மதுரை மீனாட்சியே இந்த ராஜ மாதங்கி. இவள் தசமாகவித்தைகளில் ஒருத்தியாவாள். நல்ல சங்கீதம் முதலான கலைகளுக்கு அதிதேவதை. இவளைப்பற்றியது தான் காளிதாசன் இயற்றிய “ச்யாமளா தாண்டகம்”.

ஸ்ரீ மகா சுரஸ்வதி தியானம் :

கண்டா சூல ஹஸானி சங்க முஸலே
சக்ரம் தனு ஸ்ரயகம்
ஹஸ்தாப் ஜூர்தததீம் கனுந்த விலஸச்
சீதாம்ச துஸ்ய ப்ரபாம் |
கௌரி தேஹு ஸமுத் பவாம் தரிஜகதாம்
ஆதார பூ தாம் மஹா
பூர்வா மத்ர ஸரஸ்வதி மனுபஜே
சம்பாதி தை தயார்ததினீம்

(மகாசரசுவதியானவள் - மணி, சூலம், கலப்பை, சங்கு, உலக்கா
சக்கரம், வில், அம்பு ஆகியவற்றைத் தனது ராஸ்களில் கொண்டுள்ளாள்)

காயத்ரி :

ஓம் வாக் தேவி ச விதமஹே
ஸர்வ விதத்ச தீமஹி |
தந்நோ வாணி ப்ரசோதயாத ||

ஸ்ரீ மகா சுரஸ்வதி காயத்ரி : (தேறு)

ஓம் வாக் தேவை ச விதமஹே
விரிஞ்சி பத்நைய ச தீமஹி |
தந்நோ வாணி ப்ரசோதயாத ||

பிரபஞ்ச சாரசங்கிரகத்தீல் சரசுவதி - தியானங்களும் மந்திரங்களும்

நாற் குறிப்பு :

பிரபஞ்சசாரங்கிரகது எனும் நூலில் பல தேவர்களின் உபாசஜைகளுக்குரிய பல மந்திரங்கள், அந்த மந்திரங்களுக்குரிய தேவதைகளின் தியானங்கள் மற்றும் பூஜா முறைகள் யாவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக இந்நூலின் 144 பக்கம் முடியவும், பின்னர் 264 பக்கம் முதல் 277 பக்கம் முடியவும் சரசுவதி தேவியின் பல திருவுருவங்களும், அத்திருவுருவங்களுக்குரிய தியானங்கள் மற்றும் மந்திரங்களும் விரிவாகச் சொல்லப்படுகின்றன. தேவியின் பூஜாக்கிரமத்தில் ஈடுபெடுவோர் யாவரும், தழுந்த அச்சாரியரின் (அரு) மூலமாக பிரயோகங்களையும், பூஜா முறைகளையும், அதற்குரிய அங்கங்களையும் கண்கு தேளிவுடை அறிதல் வேண்டும்.

஧ாரண ஸரஸ்வதி:

1. தாரண சரசுவதி :

ஷாநம் ॥

ஸுரासुர ஸேவித பாட பக்ஜா கரே விராஜக்மனீய புத்தகா ।
விரிச்சி பக்ஷி கமலாஸுந்திரதா ஸரஸ்வதி நृத்யது வாசி மே ஸதா ॥

தியானம் :

“ சராசர சேவித பாதபங்கஜா
கரே விராஜத் கமனீய புஸ்தகா
விரிஞ்சி பத்னி கமலாசனல் திதா
சரஸ்வதி ந்ருதயது வாசி மேசதா ”

தாயரையில் வீற்றிருப்பவரும் தேவர்கள். அசர்கள் மூதலானேரால் போற்றப்படுவதும் அழகிய புத்தகத்தை கரத்தில் கொண்டுவரும் பிரமனின் துணைவியுமாம் சரஸ்வதி என வாக்கில் மகிழ்ந்து ஆடுகே.

மன்மா :

ஓ நமோ பிரஹண ஧ாரண மே அஸ்து, அனிராகரண (மேஸ்து) ஭ுயாஸம் ।
அனிரா கரண ஧ாரயிதா ஭ுயாஸம் ।
கர்ணயோ: ஶ्रுத் மாச்யோத்வ மாஸமஸுஷ ஓம் ॥)

மந்திரம் :

“ ஓம் நமோ பிரம்மணே தாரணம் மேஷஸ்து ।
அநிரா கரணம் மே அஸ்து பூயாசம் ।
அநிரா கரணம் தாரெயி தா ஸ பூ யாசம் ।
கர்ண யோஹ் மாச் யோடுவம் ।
மாமாம் உஷ்ய ஓம் ॥”

நகுலீஸரஸ்வதி :

2. நகுலீஸரஸ்வதி :

஧்யானம் -

விகாஸ ஭ாஜி ஹபங்க ஸ்திதாஸுலாஸ ஦யினீஸ் ।
பரவாக்ஸ்தம்பினீ நித்யாம் ஸ்மராமி நகுலீம் சதா ॥

தியானம் :

“ விகாஸ பாஜி ஹருக் பதமே ஸ்திதாம் உஸ்லாச தயாயினிம் ।
பரவாக்ஸ்தம்பினீம் நித்யாம் ஸ்மராமி நகுலீம் சதா ॥”

அடியார்களின் இருதயத் தாமரையில் ஒளி வீசி ஸ்ரீபவஞும், மகிழ்வைத் தருபவஞும், எதிர் வாதிடுவோர் வாக்கை ஸ்ரீத்துபவஞும், என்றும் ஸிலைபெற்ற வஞும் ஆக நகுலியை எப்போதும் தியாரிக்கின்றேன்.

மன்றம் :

ऐ ஓஸ்தாமி஧ானா நகுலீக்ளீ ஦ந்தை: பரிசுதா பவிஃ ।
ஸோ: ஸஷஸ்யै வாவ ஈஶானா சாரமாமிஹ வாதயேத் ॥
ஸௌ: க்ளீ ஏ)

மந்திரம் :

“ ஐம் ஓஷ்டாபிதானு நகுலிக்ளீம் தந்தைஹி பரிவருதா பவி : ।
க்ளீம் சர்வஸ்யை வாச சகானு சாரு மாம் இஹ வாதயேத ॥ ”
“ செனா : க்ளீம் ஐம் ”

பரா ஸரஸ்வதி :

3. பரா சரஸ்வதி ,

஧்யானம் -

அகலங்க ஶஶங்காபா ச்யக்ஷா சந்திக்லாவதி ।
முந்தா புஸ்தலஸ்த்வாஹா பாது மாங் பரமா கலா ॥

மகா சரஸ்வதி [சண்டிகல்பம்]

சண்டிகல்பம் - மகாசரஸ்வதி - மத்திமதசதாளம்
இதற்குதனிச் சலோகமும் விளக்கமும் பல நிலை
களில் உள்ளன.

மந்திரம் :

“ அவஸங்க சகாங்காபா தரியட்சா சந்தர கலாவதி |
முத்ரா புஸ்தலஸத் பாஹ்ர பாதுமாம் ஸரமா கலா || ”

கறையற்ற சந்திரனின் நிறங்கொண்டதென்றும், முக் கண்ணியும், சந்திர கலையாப் தரித்துவனும், ஞான முத்திரை, புஸ்தகம் ஆசியவைகளால் விளங்கும். கரம் உடையவனும், ஆன மந்திரங்களின் தலைவி என்னைக் காக்க.

மந்திரம் :

மந்திரம் - (ஸௌ:) - “ செள: ”

வாலா சரஸ்வதி -

4. பாலா சரசுவதி :

஧்யானம் ||

மாலா ஸுணி புஸ்தக பாஶாஹஸ்தாஂ வாலாஷிகாஂ ஶ்ரீலலிதாஂ குமாரீம் |
குமார காமேஶ்வர கெலிலோலாஂ நமாஸி ஗ௌரீ நவார்ச ஦ேஶ்யாம் ||

நயானம் :

“ மாலா ஸ்ரீஸௌ புஸ்தக பாஸ ஹஸ்தாம்
பாஸாம்பிகாம் ஶ்ரீ லலிதாம் குமாரீம்
குமார காமேஸ்வர கேளீ லோலாம்
நமாஸி கெளரீம் நவ வர்ஷ தேவ்யாம் ”

ஐப்பாலை. ஓமக்கரண்டி புஸ்தகம், பாசம், இவைகளைக் கைகளில் கொண்டவனும். ஓன்பது வயது கொண்டவனும், கோடி போன்ற உடலானும். இளம் பகுவத்தினரான காமேஸ்வரரிடத்தில் விஶோயாடுபவனும், பொன்னிறத்த வனும் ஆள பாலாசரசுவதியை வணங்குகின்றேன்.

மந்திரம் - (ஏ ஸ்ரீ ஸௌ: ஸௌ: ஸ்ரீ ஏம் ||)

மந்திரம் :

“ ஐம் கலீம் செள : செள : கலீம் ஐம் ”

ஷாந்தீ (஭ாரதி)

5. வாக்தேவி : (பாரதி)

஧்யானம் ||

ஷவல நலிநராஜாஞ்சாஂ ஸ்தாஂ ப்ரஸஸ்தாம் |
ஷவல வஸன ஭ூஷமால்யாஷாஂ திணோநாம் ||

**கமல யுगவரா ஭ீதியுள்ள த்வாதூபஷாம் ।
குமுదரமணசூடாங் மார்தீ மாவயாமி ॥**

தியானம் :

“ தவல நலின ராஜத் சந்தர சர்ஸ்தாம் பிரசன்னும் ।
தவல வசன பூஷா மாஸ்ய தேஹாம் துநிநேத்ராம் ॥
கமல யுக வர அபி தீ உல்லஸத் யாஹு பத்மாம் ।
குழுத ரமண சூடாம் பாரதிம் பாவயாமி ॥

வெண்ணிலவிட்டு ஓவினா விளங்குபல்வரும், பலர் முந்தவரும், இன்னிய ஆடையையும், வெள்ள பூஷாலையையும், அணிந்தவரும், முக் கண்ணியும், பிறைச் சங்க்ரைன் அணிந்தவரும், மேலிரு கைகளில் தாமரைகளும், கீழ் கரங்களில் அபய ரெது கரங்களைக் கொண்டவரும், ஆன பாரதியை என் முன் உருவாக்கிறேன்.

மன்றம் ॥ - (ஏ) - “ ஓம் ”

வாரிஶ்வரி :

6. வாகீஶவாரி :

஧்யானம் -

**அமல் கமல் ஸ்தா லேखனி புஸ்தகோத்யத்
கரத்யுகல் ஸரோஜா குந்஦மந்஦ரஹாரா ।
஧ூத ஶஶா஘ர ஖ங்கோல்லாசி கோடீர சூடா
பஷு பஷு பயானாந் மஞ்ஜனி மார்தீ வ: ॥**

தியானம் :

“ அமல் கமல் ஸ்தா லேகநீ புஸ்தகோத்யத்
கர யுகளச்ரோஜா குந்த மந்தார ஹரா
த்ருத சகிதர கண்ட உல்லாசி கோஷர சூடா
பவது பவ பயானும் பஞ்சனி பாரதி வ: ॥

மலரும் தாமரையில் இருப்பவரும், கரங்களில் எழுதுகோல், புஸ்தகம், தாமரைகள் கொண்டவரும், வெள்ளை மந்தார மாலை அணிந்தவரும், மேல் சுருட்டிய சடையில் பிறை நிலவை தரித்து மகிழ்பவரும், ஆன பாரதி நம் பிறவித்துயர் போக்குபவளாக ஆகட்டும்.

மன்றம் - (அா வத வத வாங்வாடிநி ஸ்வாஹா)

மந்திரம் :

“ ஓம் வத வத வாக்வாதினீ ஸ்வாஹா ”

வாரிஶ்வரி (மன்னாந்தரம்)

7. வாகீஸ்வரி : (கோறு வைவு)

஧்யானம் ||

வூஸாடல்ளா மத்திரை வாரேந்து குந்தாவடாதா
வாணி மங்களித் யுத சூக்ஷி ஸௌலிவங்கேதுரேகா |
வியாவிணாடமுதமய படாடங்காஜங்காடிஸத்தா
சூஞாஜஸ்தா மவடமிமத பிராஸயே மார்தி ஸ்யாத் ||

தியானம் :

“ ஒம்ஸா ரூபா பாசித ஹரா ஹரா இந்து குந்தரவாதா
வாணி மந்தல்மித யுத முகி மேளீ பத்த இந்துரேகா |
வித்யா வீணும்ருத மய கட அட்சஸ்ருக் ஆதிப்த ஹஸ்தா |
சுப்ர அப்ஜஸ்தா பவத் அபிமத ப்ராப்தயே பாரதி ஸ்யாத் ||

வெண்ட தாமரையின் கீல் அங்கு வாகனத்தில் இருப்பவரும்,
திருவெண்ட கீற்றேங்கியால் பிராவா ரிப்பாவரும், புன்னாக்கயை உடையவரும்,
சந்திர ஒளிபோன்ற நிறழுள்ள வரும், நிருமுழுபில் பிறநச் சந்திரனை உடைய
வரும். வினை, அழுத கலை, ஜீல், குடர் விளக்கு ஆகியவற்றை
கருங்களில் கொண்டவரும் அனை பாரதி. நமது அனைத்து விருப்பங்களையும்
தருபவளராக்கட்டும்.

மன்னம் - (அா ஹ்நி எ ஸரஸ்வதை நம: ஹ்நி எ அா ||)

மந்திரம் :

“ ஓம் ஹரீம் ஜம் சரசவத்தை நம : ஹரீம்ஜம் ஓம் ”

ரூத்வாரிஶ்வரி :

8. முத்த வாகீஸ்வரி :

஧்யானம் ||

சூஞாம் தீக்ஷண் ஦ோமிஃ வி஭்ரதீ ஫லபுஸ்தகே |
வராமயே ஸ்வீஷாம் ரூத்த வாகீஸ்வரீ மஜே ||

தியானம் :

“ குப்ராபாம் தீட்சனும் தோழபி : பிப்ரதீம் பல புஸ்தகே |
வராபயே சர்வபூஷாம் குத்த வாகீஸ்வரீம் பஜே ||

வெண்ணிறத்தவரும் கூர்த்த அறிடையவரும் பழம், புத்தகம், வரதம் அபயம் இவற்றைக் கொண்டவரும் பல அணிகள் பூண்டவரும் ஆன குற்ற வாகீஸ்வரியை சரணடைகின்றேன்.

மந்த்ரம் - ஓ வா் ஶ்ரீ ஸ்ரூப்யோ ஹ்நி நம: ॥

மந்த்ரிரம் :

“ ஓம் வாம் ஸ்ரீம் ஸ்ப்யேம் ஹ்நீம் நம: ”

விஷ்ணுவாரிஶ்வரி :

५. விஷ்ணுவாகீஸ்வரி :

஧்யானம் ॥

हैमामं विभर्तीं दोर्मिः फलपुस्तक कुम्भकान् ।

अभयं सर्वभूषाद्वां विष्णुवारीश्वरीं भजे ॥

தியானம் :

“ ஹேமாபாம் பிப்ரதீம் தோர் பிறி பல புஸ்தக கும்பகான் |
அபயம் சர்வ பூஷாட்யாம் விஷ்ணுவாகீஸ்வரீம் பஜே ॥

போன்னிறத்தவரும் பழம், புத்தகம், கலசம், அபயம் ஆகிராற்றைக் கொண்டவரும், பலவகை அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும் ஆன விஷ்ணுவாகீஸ்வரியை போற்றுகின்றேன்.

மந்த்ரம் ॥ ஓ ஶ்ரீ ஸ்ரூப்யோ ஹ்நி நம: ॥

மந்த்ரிரம் :

“ ஓம் ஸ்ரீம் ஸ்ப்யேம் ஹ்நீம் நம : ”

வாசஸ்தி வாரிஶ்வரி :

10. வாசஸ்பதி வாகீஸ்வரி : (வாக்ஷிங்தஸீவி)

஧்யானம் -

आसीना कमले करे जपवटीं पद्मद्वयं पुस्तकम्

विभ्राणा तरुणेन्दुकाऽभ्रमकुटा मुकेन्दु कुन्दप्रभा ।

फालोन्मीलितलोचना कुचभरक्कान्ता भवत्भूतये

भूयाद्वागधिदेवता मुनिगणेनासेव्यमानाऽनिशाम् ॥

தியானம் :

“ ஆவலீன கமலே கரே ஜபவலம் பத்மத்வயம் புஸ்தகம் |
பிப்ராண தருணேந்து கா அப்ரமகுடா முகதேந்து குந்தப்ரபா ||
பாலோன் மீலித லோசனு குசபரக்ளாந்தா பவத் பூதயே |
பூயாத் வாக் ஏதி தேவதா முனி கணேந ஆ கோவ்ய மாநா அனிசம் ||

தாமரையில் அயர்ந்தலை; ஜபமாலை, இருதாமரைகள், புத்தகம் ஆகிய வற்றைக் கரங்களில் தூங்கியவானும், முற்றிய நிலவென (முழு நிலர்) ஒளிவீசும் முகம் உடையவானும், வஜாந்த புருவமுடையவானும், வெண்ணிலா ஒத்த ஒளிமேனி யானும், சிறிதே திறக்க நேற்றிலிரு உடையானும், பெரும் தனமுடையானும், என்றும் முனிவர் கூட்டங்களால் வழிபடப்படுவானும் ஆகிய வாக்கின் அநிபதி உனக்கு நன்மையை அருள்டும்.

மன்ம || (எ வாசஸ்பதே அஸ்தஸ்வ: ஷு: ||)

மந்திரம் :

“ ஜம் வாகஸ்பதே அம்ருதப்லவ : ப்லு ; ”

சிந்தாமணி ஸரஸ்வதி :

11 சிந்தாமணி சுரசுவதி :

஧்யானம் -

**हंसाऽरुदा हरमसित हरेन्दु कुदावदाता
वाणी मन्दस्पितमयमुखी मौलिबद्धेन्दुरेखा ।
विद्या वीणामृतमयघटाक्षस्त्रगादीसहस्रा
शुभ्राञ्जस्था भवद्विमित प्राप्तये भारती स्यात् ॥**

தியானம் :

“ ஹம்லாஞ்சா ஹரபவித ஹாரேந்து குந்த அவதாதா |
வாணீ மந்தஸ்மிதயுதமுகி மெளீபத்த இந்து ரேகா ||
வித்யா வினாம்ருத மய கட அட்சஸ்ருக ஆதிப்த ஹஸ்தா |
சப்ர அப்ஜஸ்தா பவத் அபிமத ப்ராப்தயே பாரதிஸ்யாத | ”

வெண்தாமரை மலரில் அன்ன வாகனத்தில் விளங்குபவானும், திருவெண்ணீர்த்திருளியால் பிரகாசிப்பவானும், திருமுடியில் பிறைச்சந்திரீகீயும், அச்சந்திரனின் ஒளி போன்று பிரகாசிப்பவானும், வீணை, அமுதகாசம், ஜ மாலை, சுடர்விளக்கு ஆகியவைகளைக் கரங்களில் கொண்டவாடூ ஆன தேவியை வணங்கி நமது விருப்பங்களை அடைவோமாக,

மன்ம - (ஓ ஹ்நி ஹ்ஸீ ஹ்நி ஓ ஸரஸ்வதை நம: ||)

மந்திரம் :

“ ஓம் ஹரீம் ஹ்செளம் ஹரீம் ஓம் சரஸ்வததை நம :

वाणी सरस्वती :

12 வாணீ சுரசுவதி :

ध्यानम् ॥ चिन्तामणी सरस्वतीवत् ॥

தியானம் :

சிந்தாமணி சரசுவதி போன்றே தியானிக்க.

मन्त्रम् - ओं ह्रीं लौं सरस्वत्यै नमः ह्रीं ओम् ॥)

மந்திரம் :

“ ஓம் ஹ்ரீம் க்லெளாம் சரஸ்வத்தியநம :
ஹ்ரீம் ஓம் ”

वाकदेवी सरस्वती :

13. வாக்தேவி சுரங்கதி :

ध्यानम् ॥

शुद्धां स्वच्छविलेपमात्यवसनं शीतांशु खण्डोज्वलाम्
 व्याख्यामक्षगुणं सुधाद्वयकलशं विद्यां च हस्तांभुजैः।
 विभ्राणं कमलासनं कुचनतां वाग्देवतां सुस्मिताम्
 वन्दे वाग्मिभव प्रदां विणयनां सौभाग्य संपत्करीम् ॥

தியானம் :

“ சுத்தாம் கவட்ச விலேப மால்யம் வசனும் சிதாம்லீ கண்ட உஜ்வலாம் வயாக்யாம் அட்சகுணம் சுதாட்ஸ் கஸ்சம் வித்யாம் ச ஹஸ்தாம் புஜைஹி । பிப்ராணும் கமலாசனும் குசந்தாம் வாக்தேவ தாம் கஸ்மிதாம் வந்தே வாக் பிபவ ப்ரதாம் த்ரிநயனும் சவ்பாக்ய சம்பத் கரீம் ॥

வெண்ணிற முடையவளும் அந்திறத்த ஆடையையும், மாலையையும் உடையவளும், இனப்பிழற அணிந்துள்ளும், புன்னகை உடையவளும் ஞானமுத்திரை, ஜபமாலை, அழுதுகலசம், வேதுச்சுவாடு இவற்றைச் சர்க்களில் கொண்டவளும், தாாரையில் வீற்றிமுப்பாளும்; பேருந்தனமுடையவளும். வாச்கின் மேன்றையிலைத் தருபவளும், முக்கண்ணியும் பல்வகைச் செல்வங்களையும் அருள்பவளுமான வாக் தேவைத்தயை வாணங்குகின்றேன்.

मन्त्रम् - एं नमो भगवति वद वद वागदेवि स्वाहा ॥

மந்திரம் :

“ ஜம் நமோ பகவதி வத வத வாக்தேவி’ ஸ்வாஹா ’

नकुली सरस्वती : (प्रकारांतरम्)

14. நகுலீ சரங்கதி : (தீவறு வகை)

ध्यानम् ॥

ओष्ठाभ्यां विहितैश्च पंक्तिनिश्चितैः दत्तैर्घनैस्संवृता
 तीक्ष्णा वच्रवदत्र सर्वं जगतां या स्वामिनी संततम् ।
 सा मां चारु करोतु वातनिकणं सर्वद सा वाप्रसा
 येन स्यामहमेव सर्वं जगतामत्यर्थमध्वेसरः ॥
 ताक्ष्यारूढा महितलिङ्गं तालुजन्मा विशंकी
 चश्चद्वीणाकल रवशुकी चक्रशंखासिपाणिः ।
 राजोत्तुंगा मनसी नकुली राजतु इयामला या
 प्रत्यंगत्वं परिगतवती प्रत्यहं मामकीने ॥

தியானம் :

“ ஓஷ்டாப்பயாம் பிறிசைதக்க பந்திநிசிதைவுி தந்தைர்களைவாசம்வருதர தீட்சனே வற்றவதத்ர சர்வ ஜகதாம் யா ஸ்வாமிநீ சந்ததாம் | சா மாம் சாரு கரோது வாத நிபுணம் சர்வத்ர சா வாக்ரஸா ஏனால் யாம் அகமேவ சர்வ ஜகதாம் அத்யர்த்தம் அக்ரே சரஹா : ” ||

“ தாட்சா ரூடா மகித ஸளிதம் தானு ஜன்மா விசங்கி
சஞ்சத் வீணை கல ரவ சுகே சக்ரசப்க அசி பாணி : |
ராஜோத் துங்கா மனசி நகுலே ராஜது ஸ்யாமளா யா
ப்ரத்யங்கத்வம் பரிகதவதி ப்ரத்யகம் மாம் அகினே || ”

“ பல் வரிசைகளாலும், சற்றே முடிய உதடுகளாதும், அழுதறும் வாயினை உடையவரும், எஜும் போல் கூரிய ஞானம் உடையவரும், எவ்வுலகையும் என்றும் ஆங்கபவரும், ஆசிய அந்த சொற் செல்வி, என்னை அழகிய வாதத்தலைவருக்க் கேய்க் கூடுதலாக அந்த சொல்லும் பின்பற்றும் சொல் தலைமை உடையவருவேன். ”

“ கருடவாகனம் உடையவளும், பேரழகுடையவளும், நாவில் உதிப்பவளும், சந்தேகத்தை நீக்குபவளும், கொஞ்சம் வீணையின் இசையை விரும்புவனும், சக்ரம், சங்க, குறுவாள் (கத்தீடி) பெண்களில், இவற்றை கையில் ஏந்தியவளும், அரச போகம் தழுப்பள்ளும், பசீய நிறம் உள்ளவளும் ஆன நகுலீ என் மனதில் விளங்குக. எனது உடல் முழுதும் நின்று என்னை எப்போதும் காக்க.

मन्त्रम् - “ एं ओष्ठाभिधाना नकुली कर्णी दत्तैः परिवृत्तापघिः ।
सौः सर्वस्यै वाच ईशाना चारु मासिह वादयेत् ॥
बद बद वाग्वादिनी स्वाहा ॥)

मन्त्रीरम् :

“ ऐम् उष्टोपितामार्ण नकुले कर्णे तन्त्रात्तहू
परिवृत्तापघि : ।
केळा : कावल्लय वाक शक्तिरा कारु
माम् इह वातयेत् ॥
वत् वत् वाक्वात्तेनैः स्वाहा ॥

मेघाधारण सरस्याती :

15. मेत्ता तारणा श्रसवन्ति :

ध्यानम् ॥ धारणा सरस्वतीवत् ॥

त्रियाणाम् : (तारणे श्रसवन्ति पोल ऎन्ननुक)

मन्त्रम् - ऐ नमो ब्रह्मणे धारणे मे अस्त्वनिराकरणं धारयिता भूयासं
(कर्णी) कर्णयोः श्रुतं मात्योद्वं मामामुष्य ओं सौः ॥)

मन्त्रीरम् :

“ ऐम् नमेऽपरम्मणेऽतारणाम् मे अस्तु
अन्तिरा कर्णाम् तारयिता पूयाशम् कर्णे
कर्णा योः स्वरुतम् माक् यो द्वं माम्
आमुष्य ओम् केळा ; ” ॥

சமண சமயத்தில் சரசுவதியும் வித்யா தேவியர்களும்

கல்விக்கு ஏற்றும் கொடுத்துப் போற்றிய சமயங்களுள் சமணசமயமும் ஒன்றாகும். இச்சமயத்தில் கல்வி கற்றல், உறுப்புத்தல் ஆகிய இரண்டும் சீர்த்து புன்னியிச் செயல்களாகக் கருதப்பட்டன. சாணர்கள் வணங்க வேண்டிய ஒன்பது தேவதைகளுள் உபாத்யாயர் எனப்படும் ஆசிரியர்களும், ஆகமங்கள் எனப்படும் நூல்களும் மேலானவை எனக் கருதப்படுகின்றன. மேலும் தலைசிறங்கத் “பஞ்சபரமேஷ்டிகளுள்” ஒருவராக உபாத்யாயர் போற்றப் படுகிறார். சமண சமயத்தின் மூலமந்திரமான பஞ்ச மந்திரத்தில் மூன்றாவது மந்திரம் உபாத்தியாயர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதும் இங்குக் கருதத்தக்க தாக்கும்.

ஜினு மங்களும் ஆசாரியர்களும் :

சமண சமயத்தில் கல்வியின் மூல நூல்களாக விளக்கப்படுவதாக ஜினுகள் ஆகும். இவை பகவான் தீர்த்தங்கரர் கேவல ஞானம் போற்றப்பிறகு அவரிடம் இருந்து திவ்ய தொனியாகத் தோன்றியல்ல. இவற்றை மனிதர்கள் புரிந்து கொண்டு அவற்றின் பயனை அடையும் வண்ணம் நூல்களாக ஆக்கிரவத்தவர்கள் “கணதர பரமேஷ்டிகள்” ஆவர். இவர்களை ஆகம ஆசாரியர்கள் எனவும் அழைப்பார்.

இந்த ஆகமங்கள் “அங்காகமம்” “பூர்வாகமம்” என இருவகைப் படும். ஆதி பகவன் என்று அழைக்கப்படும் முதல் தீர்த்தங்கரரான ரிஷைப் தேவனாலே முதன் முதலாகத் தம் பெண்களான சாங்கா, சாங்கரி எஃபவர்களுக்கு முறையே எழுத்தையும் எண்களையும் கற்றுக் கொடுத்தார் எனவும், அவரே மக்களுக்கு விவசாயம், எழுத்துவேலை, வித்தைகளைக் கற்பித்தல், வறைவு, சிற்பவேலை, வாணிபம் என்ற ஆறு தொழில்களைக் கற்றுக் கொடுத்தார் எனவும் சமணப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

ஆதலால் இவரே முதல் ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவர். இவர் முதற் கொண்டு வர்த்தமானர் (மகாவீரர்) எருக இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கரர்கள் தோன்றி, கேவல ஞானம் எய்தித் தாம் பெற்ற இன்பத்தைத் திவ்ய தொனியாக அருளினர். இவைகள் யாவும் வாழ்வில் அடைய வேண்டிய குறிக்கோணைக் கூறுகின்றன.

நன்றி : ‘ஜென சமயத் திருவுருவங்கள்’ நூலிலிருந்து சரசுவதியும் வித்யா தேவியரும்

கட்டுரை : “பூசை அருண வசந்தன்”

“மஞ்சரி” பொங்கல் சிறப்பிதழ் 1993.

ஆகமஸ்வருபி :

ஜீன ஆகமநால்ஷனே (சமண ஆகமங்கள்) முதலில் வணக்கத்திற்கு உரியவாகத் திகழ்ந்தன. பின்னாலில் இந்த ஆகமங்களுக்குத் தெய்வ வடிவம் கொடுத்தனர். பகவான் தீர்த்தங்கரரின் உபதேசங்கள் திவ்ய தொனியாக வெளிப்பட்டால், திவ்யதெரணி என்பது பேண்பால் ஈற்றுச் சோல்லாகிய இருத்தில் மூடுவதால் சாண ஆகமங்களோடு பேண்களாக உருவகம் செய்தனர். ஜீன (சமண) ஆகமங்களின் வடிவாகத் திகழ் வதால் இந்தப் பெண் “ஜினவாணி” எனவும் “ஆகமஸ்வருபி” எனவும் அழைக்கப்பட்டாள். தண்ணீரானது பசியையும், தாகத்துதயும் தீர்த்துத் தூய்மை அளிப்பதுடன், குளிர்ச்சியும், இதழும் தருவது போல, ஆன்மாவிற்கு இதழும் தூய்யையும், சுகழும் அளிப்பவை ஜீன ஆகமங்கள். எனவே ஜினவாணியும் நீரோடு ஓட்டுமைப் படுத்துப் பட்டாள். நீர் நிலைக்கு சுருள் என்பது பேயர். ஆதலால் ஜீன வாணியும் சராவதி என அழைக்கப்பட்டாள்.

கலைகளின் வடிவர் :

சமண (ஜீன) ஆகமங்களுக்குச் “கருத” என்பது பேயர். எனவே சரசவதி “கருதிதேவி” என்றும், வாக்கு என்னும் சொல்லாக விளங்குவதால் “வாக்தேவி” எனவும், அழைக்கப்படுகிறோன். சமண ஆகமங்கள் மனித வாழ்வில் ஜல்வர்யமாகச் கருதப்பட்டன. எனவே இவை “ஜின ஜஸ்வரியம்” எனப்பட்டன. எனவே சரசவதி ஜினஜஸ்வரியா என்றும் அழைக்கப்பட்டாள். காலப்போக்கில் கலைகள் வரை வளர சரசவதி வழிபாடும் வளர்ந்தது. கலைகள் பின்னாலில் பதினாறுக்கப் பிரிக்கப்பட்டன. பதினாறு கலைகளும் பதினாறு தேவியாகப் பாவித்து வணங்கப்பட்டன. மந்திரம், தந்திரம், யோகம், செல்வம் போன்ற பதினாறு கலைகளின் வடிவமாகத் திகழும் இவர்கள் ‘வித்யா தேவியர்’ என்று அழைக்கப்படுகின்றார். இவர்களைச் சோடச வித்யா தேவியர் எனவும் அழைக்கின்றனர். இவர்களின் தலைவி மகா சரஸ்வதி தேவி எனப்போற்றப் படுகின்றார்.

மகா சரசவதி :

மகா சரசவதி யையும் பதினாறு வித்யா தேவியரையும் ஒன்றுக் கைத்துச் செய்த “சமஸ்த வித்யா தேவியருடனுய மகா சரஸ்வதி” என்ற சிற்பங்கள் சில இடங்களில் கிடைத்துவதுண்ண, ஒரு சலவைக்கல் சிற்பத்தில் மகாசரசவதி நடுவிலும், மேலே தீர்த்தங்கரரும், எட்டு எட்டுப் பேராக இரு பக்கங்களிலும் 16 தேவியரும் உள்ளனர்.

சமணர் ஆலயங்களில் :

தென்னாட்டுச் சமணத் திருக்கோயில்களில் சரசவதியின் வடிவம் சிறப்பான இடம் பெற்றுள்ளது. உலாத்திரு மேனிகளாக உலோகத் திருமேனி களும், மூலவர், திருமேனிகளாகக் கல் திருமேனிகளும் வைத்து வழிபடப் படுகின்றன. ஜெனர்கள் சரசவதியைக் கார்த்திகை மாதச் சக்கில பஞ்சமி யன்று

வழிபடுகின்றனர். இதைச் சுருதி பஞ்சமி என்றும் ஞான பஞ்சமி என்றும் அழைப்பார். மேலும் இவர்கள் புத்தகங்களையும் சரசுவதி தேவியையும் வழிபடுகின்றனர்.

ஜென சமயத்தில் சரசுவதி - வித்யா தேவியர் ஆகியோரின் உருவங்களை அமைக்க வேண்டிய நிலைகள் பற்றிப் பிரதிஷ்டா நூல்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன. ஜென சமயத்தின் இரு பெரும் பிரிவுகளான திகப் பரமும் சுவேதம்பரமும் சரசுவதியையும் வித்யா தேவியரையும் சிறப்பாகப் போற்றுகின்றன. ஆனால் இவை குறிப்பிடும் வழங்களில் டட்டும் சிற்சில மாறுதல்கள் உள்ளன.

பிரதிஷ்டா சாரோதாரம் :

திகம்பர சமண சமயத்தின் பிரதிஷ்டை நூலான பிரதிஷ்டா சாரோத்தரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும், பின்னர் கூறும் மாற்றங்களை ஏற்றும் திருவுருவங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. பிரதிஷ்டா சாரோதரம் அணித்து வித்யா தேவியருக்கும் இரண்டு காங்களையே குறித்துள்ளது என்றாலும், தெய்வ வழவை உணர்த்த நான்கு கரங்களும், அவற்றில் வித்யா தேவியரை உணர்த்தும் வண்ணம் தாமரை, கனி, கத்தி, ஆகியனவும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன, வடநாட்டில் காணப்படும் பல சிலைகள் வித்யா தேவியோரின் மேற்கரங்களில் ஆயுதங்களும், கீழ்க்காரங்களில் ஏடு, எழுத்தாணி கோண்டு எழுதுவது போலவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தென்னிந்தியக் கோயில்களில் :

தென்னிந்தியக் கோயில்களில் சரசுவதியை அமைத்திருப்பது போல வித்யாதேவியரை அமைக்கும் வழக்கம் காணப்படவில்லை. டடநாட்டில் பல இடங்களில் வித்யாதேவியரின் வளப்பு வாய்ந்த சிறபங்களைக் காணகிறோம். “**மவுட்டாபு**” என்னும் இடத்தில் உள்ள பார்சுவநாத சுவாமி கோயில் நவரங்க மண்டபத்தின் மையத்தின் விதானத்தில் 16 தேவியரையும் வட்டமாக அமைத்திருப்பதைக் காணலாம், இது போல் பல கோயில்களில் வித்யாதேவியர் வடிவம் தூண் சிறபங்களாகவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தென்னார்க்காடு மாவட்டம் மேல் சித்தாழுர் பார்சுவநாத சுவாமி கோயில் தூண்களில் வித்யா தேவியர் சிறபங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இத்தனை கல்வித் தெய்வத்தைக் கொண்ட சமயம் வேறு எதுவும் இல்லை எனலாம், இவர்கள் ஜென சமயக்கடவுளர் என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் சிரசின் (கிரீடத்தில்) முன்னுச்சியில் தீர்த்தங்கரரின் வடிவம் அமைக்குவது, தீயப்பரர், சுவேதம்பரர் ஆகிய பிரிவினர்களுக்குப் பின்னர் தோன்றிய ஸ்தாங்க வாசிகள் என்னும் பிரிவினர் ஆகம நூல்களையே வழிபடும் வழக்கத்திற்குக் கொண்டுள்ளனர்.

ஜீனவாணி (சரசுவதி) :

திகம்பரர்கள் சரசுவதி தேவி மயில் சாகனத்தில் வருபவன் என்றும் கரங்களில் தாமரை, வரதமுத்திரை புத்தகம் ஆகியவைகளை ஏந்தியவள்

என்றும் கூறுகின்றனர். தேன்னிந்தியச் சாணத்·திருக்கோயில்களில் காணும் சரசவதி மேற்கரங்களில் பாசம், அங்குசும் ஏந்தியும் கீழ்க் கரங்களில் ஜபமாலையும் புத்தகம் கொண்டும் விளங்குகின்றார்கள். சில கோயில்களில் சரசவதி அன்ன வாகனம் உடையாளாகவும் காட்சி தருகின்றார்கள்,

வடஅழர்க்காடு மாவட்டம் ஆரணி· ஆதீசவரர் கோயிலில் மயில் வாகனத் துடன் சரசவதி தேவியின் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சரசவதி வெள்ளமையான நிறம் கொண்டவள்; எனினையத் திரித்திருப்பவள் : செள்ளை ஆஸையை உடுத்தி, வெண்ணாயான கவுபதிந்த ஆபரணங்களைப் பூண்டவள். புத்தகங்களை (ஏடுகளை) எந்தியவள் ; வெண்ணமையான சிங்காதனத்தில் வீற்றிருப்பவள்.

ரோஹிணி :

கலைகளின் நுட்பான ஆற்றலை அறிவுக்கு மூங்கி அதன் மூலம் ஆன்மாவுக்குப் பலத்தை அளித்து இன்பம் ஊட்டும் நூன தேவியரில் முதன்மையாக விளங்குவன் வித்யா தேவி என்னும் ரோஹிணி. திகர் பரர்களின் பிரதிஸ்தா சாரோதரம் என்னும் நூல் தீவை, கலசம், சங்க, தாராரை, கணி ஆகிய வற்றை ஏந்தியவளாகத் துறிபிடுகிறது இவள் தாமரைவளில் வீற்றிருக்கிறார்கள். கலைகளின் பயன், செல்வழும் அதை அனுபவிக்கும் பேறும் ஆசம். இவள் செல்வத்தின் அடையாளாகச் சம்கு, தாமரை, பூர்ணதும்பம் (கலசம்) ஆகியவற்றை ஏந்தியுள்ளார்.

சுவேதம் பரர்களின் “ஆசார்ய தினகரம்” என்னும் நூல் பகவரி மீது வருபவாகவும், சரங்களில் சங்க, வில், ஜபமாலை ஏந்தியவளாகவும் குறிப்பிடுகிறது. திகர்பர நூல்கள், சரியான பாதையில் செலுத்தும் தேவதை யாகவும், சுவேதம்பா நூல்கள் இசையின் இறைவியாகவும் குறிப்பிடுகின்றன.

பிரக்ஞாபதி :

எப்போதும் அறிவை விழிப்பு நிலையில் வைத்துக் கொள்ளும்படி அருள்பள்ளாக இருப்பதால், இவைப் பிரக்ஞாபதி என்றும் அழைக்கின்றனர். இந்தப் பேயகுக்குத் சரசவதி என்றும் போகுள் கூறுவார். திகம்பர நூல்களின்படி இவள் கத்தியையும் சக்கரத்தையும் ஏந்தியவளாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள். இவள் வாகனம் பற்றிய குறிப்புகள் ஒந்தாலில் இடம் பெறவில்லை, என்றாலும் பின்னாலில் வந்த நூல்கள் இவள் அதிகார வாகனம் கொண்டவள் என்று கூறுகின்றன. மேலும் இவளை நான்கு கரங்களுடன் அழைக்கும் போது சத்தி, சக்கரம் ஆகியவற்றுடன் கலி, தாமரை ஏந்தியவளாகவும் அழைப்பார்.

சுவேதம் பரர்களின் ஆசார்யத்திவகு நூல் இவள் கத்தியும், தாமரையும் ஏந்தியுள்ளவளாகத் துறிப்பிடுகிறது. “நிர்வாண கலிகா” என்னும் நூல் இவளை பயில் வாகனத்தில் அமர்ந்திருப்பவளாகவும் மேற்கரங்களில் சக்தி ஆயுதங்களோடும் கீழ்க்கரங்களில் கணி, சாத முத்திரையோடு கூடியவளாகவும் குறிப்பிடுகிறது.

- : மகாமானசி :-

ஜென் சமயத்தில் (சமணசமயம்) 16-வது வித்யாதேவி யாகப் போற்றப்படுபவள் மகாமானசி இத்தேவி யின் ஜபமாலை, வரதமுத்திரை, அங்குசம், மலர்மாலை கொண்டு சுகாசனமாக அன்னவாகனத்தில் அமர்ந்தபடி அமைக்க வேண்டும் என்று “பிரதிஷ்டாசாரோதரம்” நால் கூறுகிறது.

நன்றி : மஞ்சரி - 1993

- : வஜ்ராங்குசா :-

வஜ்ரமயமான அங்குசத்தை ஏந்தியிருப்பதால் இவள் இப்பெயர் பெற்றுள். திகம்பரர்களின் (ஜெனர்கள்) நூலான “பிரதிஷ்டாசாரோதாத்தில் ” (ஆகமம்) - அங்குசம் வீணை, சுவடி, ஏந்தி புஷ்பக விமானத்தில் வருபவளாக குறிப்பிடுகிறது. இத்தேவியினை 16 விதயாதேவியர்களுள் 4-வது நிலையில் வைத்து வழிபடுவர்.

நன்றி : மஞ்சரி - ஜெவரி-1993 .

வஜ்ர சிருங்கலா :

முன்றுவது வித்யா தேவியாகப் போற்றப்படுவாள் வஜ்ர சிருங்கலா என்பவள். இவள் ஆடை ஏதும் அணியாஸல் வைரங்களால் ஆன சங்கிலிகளையே அணிக்கு கையில் ஜீராயமான சங்கிலிகளைக் கொண்டிருப்பவள் என்று தீக்ம்பர சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. இவள் வஜ்ரமயமான சங்கிலிகள் அணிக்கிறுப்பதால் வைராக்ய சிந்தனைகளையும் சுயக்கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய நல்ல பழக்க மூங்கங்களையும் அருளும் தேவியாக வழிபடப்படுகின்றன (வஜ்ரம் - வைரம் ; ஸ்ரங்கலம் - சங்கிலிகள்) பின்னாலில் இவள் வழவில் சைகளிலே சங்கிலியுடன் தாமரை, சங்கு, கனி ஆகியவற்றையும் இணைத்துச் சிலைகளை அமைக்கும் மூக்கம் உண்டாயிற்று.

சுவேதார் பர நூலான “ஆச்சாரிய தினகர்” த்தில் இவள் சங்கிலிகளையும் தண்டாயுதத்தையும் ஏந்தி, தாமரையில் வீற்றிருப்பவளாகக் குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளது. “நிர்வாண கலிகா” என்னும் நூலில் தாமரையின் மீங் சங்கிலிகள், தாமரை, அபய முத்திரை ஏந்தி அமர்ந்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

வஜ்ராங்குசா :

வஜ்ரமயமான அங்குரத்தை ஏந்தியிருப்பதால் இவள் வஜ்ராங்குசா எனப்பெயர் பெற்றார். தீக்ம்பரர்களின் நூலான “பிரதிஷ்டா சாரோதரத்தில்” அங்குசம், வீஜை ஏந்திப் புஷ்பக விமானத்தில் வாருபவளாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சுவேதம்பரர்களின் நூல்களில் யானை வாகனத்தில் குத்தி, கேட்யம், ஜீராயுதம், ஈட்டி ஏந்தி வந்பவளாகவும் வரதமுத்திரை, எலுமிச்சம் பழம், அங்குசம் ஏந்தியவளாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அப்ராதிகாரா அல்லது ஜம்புநாதா :

இவள் ஜந்தாவது வித்யா தேவி ஆவாள். இவள் வழவும் கருநீலம் (நாவல் பழங்கும்); தீக்ம்பர நூல்களின்படி இவளுடைய வாகனம் மயிலாகும், பெயர் ஜம்புநாதா என்பதாகும், பிரதிஷ்டா சாரோதரம் என்ற நூலில் இவள் கத்தியும் ஈட்டியும் கொண்டவளாகக் கூறப்படுகின்றன. பின்னாலில் கத்தி, ஈட்டியுடன் ஜூன் பரப்படி தாமரையும் கனியும் ஏந்தியவளாகச் சிலைகள் அமைக்கும் மூக்கம் உண்டாயிற்று. சுவேதம்பரர்களின் “ஆச்சாரிய தினகரம் என்ற நூலில்” இவளைக் கருட வாகனம் கொண்டவள் என்றும் நாள்கு கருங்களிலூம் சர்வாயுதங்களைத் தாங்கியவள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

புநஷ்டத்தா :

ஆருவது வித்யா தேவி புரவுத்ததா என்று அழைக்கப்படுகிறார். பிரதிஷ்டாசாரோதரம் என்ற நூலில் இவள் தாமரையும் ஜீராயுதமும் ஏந்தி, மயில் வாகனத்தில் வீற்றிருப்பவளாகச் சொல்லப்படுகிறது. பின்னாலில் இவள் வழிவத்தில் சுங்காயும் கனியையும் இணைத்து நான்கு கருங்களிலூம் கனி சங்கு, தாமரை, ஜீரார் ஏந்தியவளாகவும் அமைக்கப்பட்டாள். இவள் வெண்ணிற வழவும் உடையவள்.

ஆசாரியம் தினகரம் என்ற நூல் இவளைக் கத்தி கேடயம் ஏந்தியவளாகக் கூறுகின்றது “நிர்வாண கலிகா” என்னும் நூல் இவளை வரதமுத்திரை, கத்தி, கனி, கேடயம், ஏந்தியவளாகவும் ஏருமை வாகனம் உடையவளாகவும் கூறுகிறது.

காளி :

காளி என்னும் இந்த வித்யாதேவி ஏழாவது வித்யாதேவி ஆவாள். இவள் கருஷிறம் உடையவள் என்றும், பொன்னிற்கு உடையவள் என்றும் இருவிதமான கருத்துக்கள் அவர்களிடையே நிலவுகின்றன. பிரதிஷ்டா சாரோதர நூல் இவள் கத்தியும் உலக்காயர் ஏந்தியவளாகச் சூறிப்பிடுகிறது. பின்னாலில் தாமரையையும் கனியையும் ஓஜை ந்துச் சிலைகள் வாழ்க்கப்பெற்றன.

வரதமுத்திரை, கதாயுதம் ஏந்தியவளாக ஆச்சாரிய தினகர நூலும். தண்டம், எஜ்ரம், அபயம் கொண்டவளாக நிர்வாண கலிகா நூலும் கூறுகின்றன. மானும் தாமரையும் இவளுடைய ஆசனங்களாகும்.

மாகாநாளி :

இவள் எட்டாவது வித்யாதேவி ஆவாள். இவள் பிரதத்தை ஆசனமாகக் கொண்டவள் எனவும், அதனால் இவளை பிரேத ஆசனி எனவும் நூல்கள் குறிக்கின்றன. வாழ்வில் ஜீவன் வாழும் முறையை எனக்கும் ஜீவகலைகளின் விலாசமாக இவள் தீகழ்கின்றன என்பர். மனத்தை நிச்சலமாக்கிச் சமாதி நிலையை அடைய இவள் உதவுவதாகக் கூறுவார். இவளைக் கருஷிறம் கொண்ட வளாக சாதுக்கஞும், முனிவர்களும் போற்றுகின்றனர்.

பிரதிஷ்டா சாரோதரம் என்னும் நூல் இவள் கருஷிறத்தவள், வில், கத்தி, கனி, அம்பு ஏந்தியவள் என்று குறிப்பிடுகிறது. சுவேதாப் பர நூலான ஆச்சாரியத்தினகரம் இவள் மாலை, கனி, மணி, வரதமுத்திரை ஏந்தியவளாகச் சித்தரிக்கிறது. நிர்வாண கலிகா என்ற நூல் ஜூ மாலை, எஜ்ரம், அபயமுத்திரை, மணி, ஆசீயவற்றை ஏந்தியவளாகவும் குறிப்பிடுகின்றது. இந்த இரண்டு நூல்களுமே இவளது வாசனம் நரவாசனம் (மனித வாகனம்) என்றே குறிப்பிடுகின்றன.

காந்தாரி :

இவள் ஒன்பதாவது வித்யாதேவியாகப் போற்றப்படுகின்றனர். இவளது கரங்களில் சக்தி, சக்கரம் விளங்கவும், இவள் கிலநிறம் கொண்டவளாகவும் ஆமைவாகனத்தில் வருபவளாகவும் நூல்களும்.

இந்தியமரபில் ஆமை மந்திர சாந்திரங்களின் குறியீடாக விளங்குகிறது. மந்திரங்களை ஜபிப்போர் ஆமைவழவில் ஆமைந்த கர்மாசனத்தில் அமர்க்கு ஜூம் செய்தால் விரைவில் பலன் அளிக்கும் என்பது நம்பிக்கை. மந்திர வாதங்கள் செய்வோர் ஆமை ஓட்டைச் சுட்டு அந்த சாப்பலைக் கொண்டு பல வித மந்திர துந்திரங்களைச் செய்வார், காந்தாரி என்றும் பெயர். அஜைவறையும்

வசியப் படுத்துவதைக் குறிச்கிறது. ஆனால் வாசனம் மந்திரமாகிய ஓட்டுக்குள் நாம் பத்திரமாக இருப்பதையும், கத்தி நாம்கா காத்துக் கொள்வதையும், சக்கரம் நாம் ஒயாது திருப்பத் திருப்ப பந்திரங்களை உச்சரிப்பதையும் குறிக்கின்றன என்பர். இவளை மந்திர சாஸ்திரங்களின் தலைவியாகக் குறிக்கின்றனர்.

அங்கார்ய தினகரம் என்னும் நூல் இவளைக் குறிப்பிடும் போது ஜெராயுதமும், கோலும் ஏக்தியவளாகக் குறிப்பிடுகிறது. மற்றென்று வரத முத்திரை, உலக்கை, அபயமுத்திரை, ஜெரும் கொண்டவளாகவும் தாமரை ஆசனம் உடையவளாகவுக் குறிப்பிடுகின்றது

கௌரி :

இவள் பத்தாவது வித்யாதேவியாகப் போற்றப்படுவன். இவளைப் பற்றித் தீக்கப்பா நூல் கூறுகையில் தங்கத் தாமரையை ஏந்தி முதலை வாகனத்தில் வருபவளாகக் கூறுகிறது. சுவேஷப்பா அங்கார்ய தினகரம் என்ற நூல் இவளை வரதமுத்திரை, ஜூராஸீ, உலக்கை, நீரல்லி ஆகியவற்றைக் கொண்டவளாகக் குறிக்கிறது. இந்த இரு நூல்களும் இவள் முதலைவாகனத்தில் வருபவளாகவே கூறுகின்றன.

நீர் சம்பந்தமான ஆற்றலைப் பயன்படுத்தும் கலைகளின் தேவியாக இவள் போற்றப்படுகின்றனர்.

ஏகாஜ்வாலா என்னும் ஜ்வாலாமாலினி :

ஒளிவீசும் மாலைகளை அணிந்திருப்பதாலும் ஒளி போகுந்திய ஓனியாகையாலும் இவள் மகாஜ்வாலா என அழைக்கப்படுகின்றனர். இவளைப் பதினேராவது வித்யா தேவியாகக் கருதுகின்றனர்.

தீக்கப்பநூலான பிரதிஷ்டா சாரோதரம் இவள் வில, கேடயம், கத்தி, சக்கரம் எந்தி எருமை வாகனத்தில் வருபவளாகச் சித்தரிக்கிறது. ஆனால் பின்னாளிள் சங்கு, அப்பு, தாமரை, கனி ஆகியவற்றையும் இணைத்து எட்டுக் கரங்களுடன் இவளுடைய தீருவுருவங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

வெற்றியைத் தரும் வீஜய தேவியாக இவளை வணக்குவர். சுவேதம்பா நூலான ஆச்சார்யதினகரம் இவளைப் பூசைவரகனத்தில் வருபவளாகச் சித்தரிக்கிறது. இவள் எண்ணற்ற ஆயுதங்களை ஏந்தியள்ளாள் என்றும் குறிப்பிடுகிறது. நீர்வாண கலிகா என்னும் நூல் இவளைப் பற்றி குறிப்பிடுகையில் எண்ணற்ற படைக்கலன்களை ஏந்தியவள் என்றும் ஆண் காட்டுப்பான் நியின் மீது வருபவள் என்றும். பெயருக்கு ஏற்பஞ் சிரசின் மீது தழுஸ் மூடி கொண்டவள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

மானாவி : (நீலசரசுவதி)

இவள் பன்னிரண்டாவது வித்யா தேவியாகப் போற்றப்படுகின்றனர். இவள் நீல நிறம் கொண்டவளாக இருப்பதால் நீல சரசுவதி என்று கூறுவர்.

திகம்பர பிரதிஷ்டா சாரோதரம் இளைச் சூலாயுதம் எந்தியவளாகக் குறிப்படுகிறது. பன்றியே இரைஞடய வாகனமாகும். பின்னாலில் தீரி தூலத்தூடன் கத்தி, தாமரை, மீன் ஆகியவற்றாறுயும் எந்தியவளாக இவளை அமைத்தனர். மீன் சேல்வத்தின் அடையாளம். அதைக் காக்கும் கலைகள் மற்றும் சிலையாக அனுபவிக்கும் கலைகளின் தேவியாகவும் இவள் கருதப் படுகின்றன.

வாவரோடு :

பாம்புகளுடன் காணப்படும் இவள் போக சாத்திரங்கள் தொடர்பான கலைகளின் தேவியாகக் கருதப்படுகிறன். இந்திய மரமில் பாம்புகள் குண்டவினி யோகத்தைக் குறிப்பதாகும். பிரதிஷ்டா சாரோதரம் என்ற நூல் இத்தேவி சீங்கவாகனத்துடன், பாம்பு முத்திரைகளோடு ஜெங்குவதாகக் குறிக்கிறது. சில நூல்களில் இவள் மேல் இரண்டு கைகளிலும் பாம்புகளைக் கொண்டவளாகவும், மற்ற இரண்டு கைகளையும் குளித்து அஞ்சலி செய்யும் பாவளையில் இரு பங்களாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவள் இளங்கருப்பு நிற்கதை உடையவள்.

நிர்வாண கலிகா என்ற சுவேதம்பர நூல் இவளைப் பற்றிக் கூறுகையில் பாம்பு வாகனத்தில் வருபவளாகவும், மேல் இரண்டு கரங்களில் பாம்புகளூர், கீழ் வலக்கரத்தில் கத்தியும், கீழ் இடக்கரத்தில் கேடையும் கொண்டவளாகவும் குறிப்பிடுகிறது.

அச்சுப்தா :

இவள் பதினூன்காவது வீத்யாதேவி யாவான். சுவேதம்பரம் இரு பிரிவு நூல்களிலும் இவள் குதிரை வாகனம் உடையவள் என்றே குறிப்பிடுகின்றன.

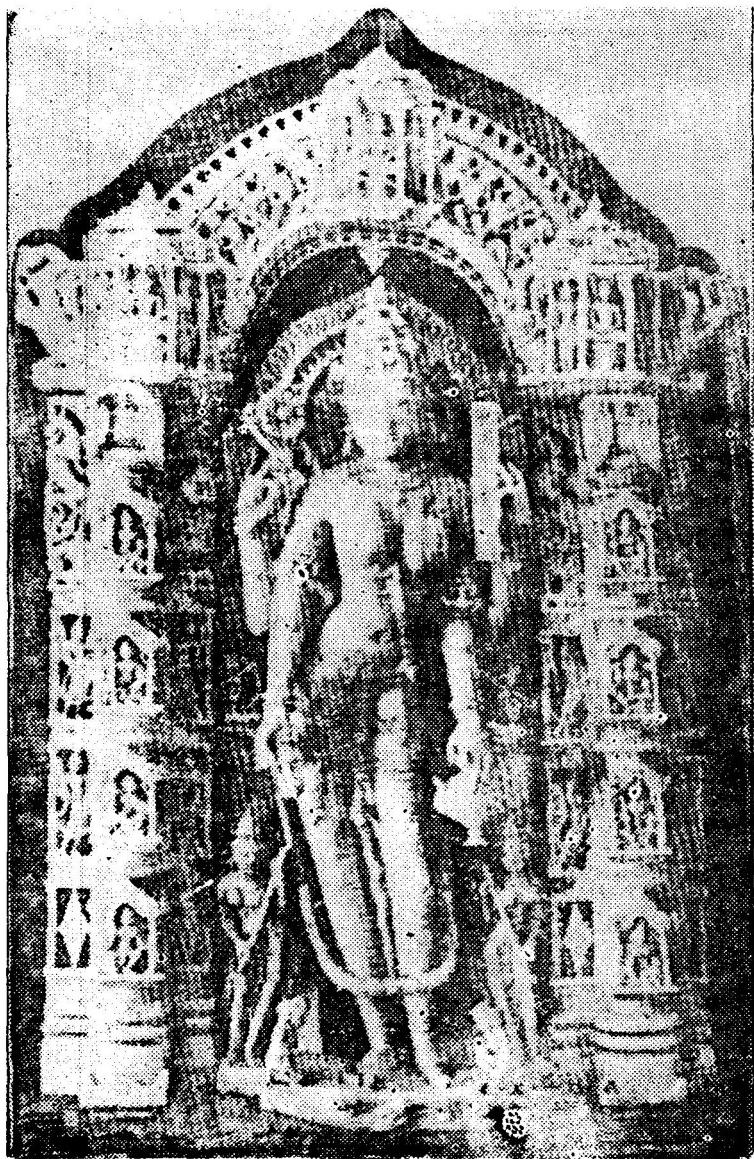
திகம்பர்களின் பிரதிஷ்டா சாரோதரம் என்ற நூல் இவளை வாளாயுதம் எந்தியவளாகக் குறிப்பிடுகிறது. பின்னர்க் குறித்த பிரதிஷ்டா நூல்கள் இவள் கத்தி, ஜீரம் ஆகிய ஆயுதங்களைத் தாங்கியவள் என்றும் கீழ்க்கரங்களைக் கூட்பியங்களையில் அபைத்திருப்பான் என்றும் கூறுகின்றன. சுவேதம்பரநூலான ஆச்சார்ய தினகரத்தில் இவள் வில், கத்தி, கேடைம், அம்பு, ஆகியவற்றை எந்தியவளாகவும், தைர்யம், செல்வம் ஆகியவற்றின் தேவதையாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

மானசி :

இவள் பதினூந்தாவது வீத்யா தேவியாகப் போற்றப்படுகின்றன. திகம்பர நூல்களின்படி இவளுக்குரிய ஆயுதங்கள் குறிக்கப்பட வில்லை. பாம்பு வாகனத்தை உடையவள் என்று மட்டும் குறிப்பிடுகிறது. சுவேதம்பர நூல்கள் இவள் இரண்டு வகையான வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளாள் என்று குறிப்பிடுகின்றன. ஆச்சார்ய தினகரம் இவளை வரதமுத்திரையும், வஜ்ராயுதமும் தொண்டு அன்ன வாகனத்தில் வருபவளாகக் கூறுகிறது. நிர்வாண கலிகா என்ற நூல்

“ கைன சமயத்தில் - மகாசரசவதி ”

நடுவில் நின்ற நிலையில் மகாசரசவதி யும் பக்கத்தூண்களில் பதினாறு வித்யாதேவியர் உருவங்களும் செதுக்கப்பட்டு உள்ளன. மேற்பகுதியில் தீர்த்தங்கரர்களின் உருவங்களும் உள்ளன.

(Sarasvati-Cauhana. 12th century A. D. Pallu, Bikaner.
Rajasthan, Gangha Golden Jubilee museum Bikaner)

ஜெனமத்தவர்கள் வணங்கும்
சரசுவதி திருமேனி - இருகரங்களை
உடைய (ஏடும் எழுத்தாணியும்)
இட்டேவியின் மேற்பகுயில் ஓர்தீர்த்
தங்கரரின் யோகநிலை.

நன்றி : “கல்கி” திபாவளி மலர்
1974.

இவளைச்சிங்க வாகனத்தில் அமர்ந்தவளாகவும் மேல் இரு கரங்களில் எஜ்ராய்தங்களைத் தெரண்டவளாகவும் கீழ்க்கரங்களில் வரத முத்திரையோடு ஜபமாலையைக் கொண்டவளாகவும் கூறுகிறது.

மகாமானசி :

பதினாறுவது வித்யாதேவியாக மகாமானசி போற்றப்படுகின்றன. இவள் ஜபமாலை, வரத முத்திரை, அங்குசம், மலர்மாலை எந்தி அன்ன வாகனத்தில் வலம் வருபவளாகப் பிரதிஷ்டாசாரோதரம் என்ற நூல் கூறுகிறது. ஸிர்வாண கலிகாவில் இத்தேவி வெண்மை நிறத்துடன் சிங்க வாகனத்தில் அமர்ந்து ஏரத முத்திரை, கத்தி, கமண்டலம், கலப்பை ஆயின எந்தி வருபவளரக்குறிப்பிடப்படுகிறது.

இவ்வாருகச் சரசுவதியுடன் பதினாறு வித்யா தேவிகளையும் சமண சயயம் போற்றித் துதிக்கின்றது. தென்னகத்தின் பூசை முறைகளில் வித்யா தேவிகளை பூசிக்கும் முறைகளும் மந்திரங்களும் உள்ளன.

பெளத்த சமயத் தில் சாசுவதி

பெளத்தம் :

புத்தரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டமையான் இது பெளத்தம் என்ற பெயர் பேற்றது. இது புறப் புறச் சாயகங்களுள் ஒன்றாகும்.

* நோற்றம் வார்ச்சியும் :

இம்மதம் கி. மு. முன்னும் நூற்றண்டில் மாடல்புரத்திலிருந்து மதேகந்திரார் என்பவராலும், ஐந்து பேளத்தப் பிக்குகளாலும் தமிழ் நாட்டிற்கு எந்திருக்கலாம் என்று கருதுகின்றவர், எனவே பெளத்தப் பிக்குகளிடிற்குச் சொந்தான தன்று. வங்கேற்றிய மதமாகும். மேலும் இர்மாதர் கி. மு. முன்னும் நூற்றண்டில் தென்ன கத்தில் ஆழமாகவும் பரவலாகவும் பாப்பியதற்குரிய சாசனம் காணப்படுகிறது.

அதில் :

‘தரும வீஜயம் (அறுவெற்றி) என்னும் வெற்றியே மாட்சி மிக்க அரசரால் (ஒசோக மன்னரால்) முதல் தரமான வெற்றியென்று கருதப் படுகின்றது. இந்துவெற்றி இந்த இந்த இராச்சியத்திலும் இப்பால் தெற்கேயுள்ள சோழ, பாண்டிய தாம்பிரபரணி (இலங்கை) வரையிலும் இந்த (அறு) வெற்றி அடிக்கடி அரசால் கைப்பற்றப்பட்டது’. என்று குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

இலக்கியங்கள் :

சங்க இலக்கியங்களான நற்றிணை, அகநாலாறு, புறநாலாறு முதலிய நூல்களில் பெளத்தசமயப் புலவர்களான இளம் போதியார், கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார், சிறுவன் தேவரயார், தேரதரன் என்பார்தம் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. மேலும் சிலப்பதிகாரம், பணிமேகலை, திருமுறைகள், நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம், பெரிய புராணம் நீலகேசி, முதலான நூல்களினால் பெளத்த சமயம் தமிழ் நாட்டில் எவ்வாறு செல்வாக்கு பெற்றிருந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது.

அறுச்செயல்கள் :

பெளத்தத் துறவிகள் அரசர் மற்றும் செல்வந்தர்களிடம் பொருளுத்தவி பெற்று புத்தவிகாரங்கள், பள்ளிகள், மருத்துவ சாலைகள், சமயச் சொற்பொழி வுக்கூடம் ஆகியவைகளை விறுவியும் அதில் உணவையும் அளித்து நல்லறச் செயல்களை நடத்திவந்தனர்.

* தருமை ஆதின வெளியீடு எண் 909 - அறுவகைச் சமயம் - சைவ சித்தாந்தம் ஒப்பீடு

பெளத்தமதத்தின் இரு பிரிவு :

இம்மதத்திற்குரிய கொள்கைகளைத் தெளிவாகவும் முழுமையாகவும் அறிதற்கியலாதுள்ளது. அதற்குரிய காரணங்கள் பல. புத்தர் தம் கொள்கை களைத் தெளிவாகக் கூருமையினால் பெளத்தமதத்தில் பல உட்பிரிவுகள் தோன்றக் காரணமாயிற்று. அவை ஹீனயானம் மற்றிருந்து மகாயானம் என்பனவாகும்.

* மறுமலர்ச்சி :

புத்தத்துறவிகள் இந்பாலாநும் புத்தரிடமுா, தர்மத்திடமும், சங்கத் திடமும் குறுந்தே விடுதலைப் பேற இயலும் என்று என்னிடர். சரண புகுந்த ஸிலைவேயே விடுதலையை அடைய இயலும் என்பது வலியுறுத்தப் பெற்றது. பிராமணத் தெய்வத் தொகுதியுள் (இந்து சமய தெய்வங்கள்) விளங்குகின்ற தெய்வங்களை விட புத்தர் மேல் ஸிலைவில் போற்றப்பட்டார். புத்தர் பெருமதிப்பிற்கும் போற்றுதலுக்குர் உரியவராதலால் பின்னாலில் ஸ்துபி கட்கு வழி பாடும் வணக்கமும் செலுத்தப்பட்டன. ஆலய வழிபாடு போலவே ஸ்துபிகளையும் வழிபாட்டார்கள். உண்மையான எதிர் மறுமலர்ச்சி மகாயானத் தில் தொடங்கியது.

மகாயானர் :

உண்மையான, எதிர் மறுமலர்ச்சி (Counter Reformation) மகாயானத்தில் தொடங்கியது. புத்தர் முதன்மையான தத்துவம் என்றும் அவரது தோற்றக் கொள்கை, சமய வாழ்வில் தேவையான மரபியல் கூறினைப் பூர்த்தி செய்தது. பின்னர், பழையவோத கால தெய்வங்களைப் புத்தினர். புதிய பிராமண தெய்வத் தொகுதியிலைத் தமச்கு ஏற்பக் கொண்டனர். இதனால் பல தெய்வத் திருப்பேரிகள் ஸிர்மாணிர்க்கப்பட்டன. பழைய தெய்வங்கள் உபநிடத்தக் கருத்து வளர்ச்சியின் விளைவாக வெளிபடுத்தப்பெற்றன.

ஆயிரக் கணக்கான காடுவுள்கள் மகாயான வழி வந்தவர்கள் ஏற்படுத்திய தாக ஹிக்யானர்கள் கருதினர். ஆனால் இவர்கள் (ஹின்யானர், பிரிவினர்) புதிய தெய்வங்களைத் தோற்று விக்கவில்லை என்றாலும் மக்கள் வழிபடும் திருவுருவங்களை இவர்கள் தடுக்கவில்லை. புத்தரை வணக்கும் காலத்திலேயே வேறு சில தெய்வங்களின் திருமேனிகள் பற்றி அவர்களது நூல்களில் காணலாம்.

பெளத்த குருமார்கள் இந்றாத புராணங்களை நன்கு அறிந்தவர்கள். புராணங்களில் கூறப்பட்டவைகள் யாவும் இர்க்கலைக் கவர்ந்தன. இதனால் சில தெய்வ திருவுருவங்களைத் தொழுவாயினர். சிந்தனைக்கு ஏற்ப பல கரங்கள், கால்கள், தலைகள் கோண்டனவாக இவர்கள் அமைத்துக் கொண்டனர்.

० “கிழமை மேலை நாடுகளின் மெய்ப்பொருளியல் வரலாறு” தொகுதி
1, - அண்ணுமலைப்பல் கலைக்கழக வெளியீடு - 1970.

கல்விக் கடவுள் :

இவர்கள் அமைத்துக் கொண்டதும், அதே சமயத்தில் வழிபடப் பெற்றதுமான திருவுருவம் சரசுவதி யாகும். பெளத்த நூல்களில் இசைக்கும், சுபிட்சத்துக்கும், கல்விக்கும் (கலைகள்யாவற்றிற்கும் என்று எண்ணலாம்) அதிபதியாக சரசுவதி தேவியினைப் போற்றினர்.

எல்லோரா சிற்பங்களில் சரசுவதி தேவியின் திருவுருவம் சிறப்புடையது. இத்தேவியின் வழிபாடு புத்தமத்தினர் வழியே சீரு, ஜப்பான் முதலான நாடுகளுக்கும் பரவியது எனலாம்.

கடல் கடந்த சரசுவதி :

ஜாவா, ஜப்பான், பாலி, தீபேத், போன்றதேசங்களிலும் சரசுவதி வழிபாடு இன்றும் உள்ளது. பாலித் தீவில் இரு மலைகளுக்கு நடுவில் ஒரு பாள்ளத்தாக்கில் “தம்பாக்ஸிலிவ்” என்று ஒரு பெரிய குளம் உள்ளது. விஜய தசயி அன்று அத்தீவுமக்கள் அதில் நீராடி புத்தகங்களை எண்ணக் காரணமாக வழிபடுவார்.

ஜப்பானியர்கள் - “பென் - டென்” என்ற தெய்வத்தினை வீணை புத்தகம் கொண்டதாக சரசுவதியை எண்ணக்குகின்றனர்.

தீபேத்தியர்கள் - “யங் - சனம்” என்ற பெயரில் சரசுவதியை வழிபடுகின்றனர்.

புத்த சபயத்தில் ஜப்துவதை சரசுவதி :

1. மகா சரசுவதி	3. வஜ்ர சாரதா
2. வஜ்ரவீணை சரசுவதி	4. ஆர்ய சரசுவதி
5. வஜ்ர சரசுவதி	

மகா சரசுவதி :

வெண்மை நிறம் கொண்டவள். இரு கரங்களைக்கொண்டவள். வலக்கரத்தில் வரதமுத்திரையும், இடது கரத்தில் வெண்தாமரையும் விளங்கும். மேலும் இத்தேவியினைச் சுற்றி பிரக்ஞா, (*Prajna*) மேதா (*Medha*), ஸ்மிர்தி (*Smrti*), மதி ஆகியோர் விளங்குவார். இவ்வாழலம் பற்றிய செய்தி *Sri. Saraswati in Indian Arts & Literature* நூலில் காணலாம், மற்றும் நான்கு ரூபங்களின் வடிவங்கள் இந்நூலில் உள்ளன.

வஜ்ர வீணை சரசுவதி :

உண்மையான கல்வியினை உணர்த்தும் வடிவினைப் பெற்றவளாயும், தனது இரு கரங்களில் வீணையினைத்தாங்கி மீட்டிக் கொண்டும் முன் சொன்னவர்கள் விளங்கவாம் இவ்வுருவம் அமைந்திருக்கும்.

வஜ்ர சாரதா :

வெண்டாமலை மலில் ஸின்றவாறும், தனது இடக்காத்தில் புத்தகத் தினை ஏந்தியும், வலது கரத்தில் தாமரையினை ஏந்தியும், தலையில் விளங்கும் கிரிடத்தில் சந்தீரனும் கானும்படியாக மூன்று கண்களுடன் இத்தேவி விளங்கியருளுவாள். இதில் வேறொரு வகையாக அமர்ந்த நிலையில் இருமருங்கிலும் புத்தகமும் உத்பலா மலரும் அமைந்து விளங்கும்.

ஆர்யசரசுவதி :

இத் திருவருவம் முன் சொன்ன வஜ்ர சாரதா தேவியின் ரூபத்தை ஒத்தது ஆகும். இடது கரத்தில் ப்ரஞ்சாபார மிதாபுத்தகமும் (*Prajnaparamita book*) செந்தாமரையினை வலது கரத்திலும் கொண்டு விளங்கும். நேபாளத்தில் இத்தகைய உருவம் காணப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் சீத்தீரக்காரர் என்னும் பிரிவினர் சிற்பங்களில் உள்ளது போல ஓவியத்தில் வரைவர்.

வஜ்ர சரசுவதி :

இத்திருவருவம் முன்னர் சொன்ன நான்கு திருவருவத்திலிருந்து மூற்றீலும் வேறுபட்டதாகும். மூன்று முகங்களும் ஆறு கரங்களையும் கொண்டதாக விளங்கும். இத்தேவி செங்கிறம் கொண்டவளாக இருந்தாலும் டைப்பக்கமும், வலப்பக்கமும் உள்ள முகங்கள் நீல நிறமாகவும், வெண்மை நிறமாகவும் இருக்கும். இத்தேவியின் 6 கரங்களில் தாமரை, ப்ரஞ்சாபாரமிதா புத்தகம், பெரிய நீளமான கத்தி, கர்த்தரி, பிரப்ம கபாலம், சக்கரம் ஆகியன விளங்கும். இத் திருவருவம் போர் சேய்யும் தோற்றுத்துடன் அமைந்து விளங்கும்.

மேலும் பெளத்த சமயத்தில் உள்ள தந்தீர நூல்கள் மூன்று முதங்களும், ஆறுகரங்களும் கை டிய இத்தேவியை “மஞ்ஜு ஸ்ரீ” என்ற குறிப்பிடு கின்றன. மேலும் வாகீஸ்வரி என்றும் கூறுவர். இத்தேவியின் சிற்பத் திருவருவங்கள் சிலவற்றையும் இப்புத்தகத்தில் காணலாம். இதில் பல நிலைகளும் உண்டு.

திருவந்வடக்கம்

மக்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப நாடக நடிகளுடனவன் பல உருவங்களை ஏற்றுக் கொண்டு தோன்றுவது போல சக்தியின் வடிவமாம் சரசுவதி தேவியும் ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு அவரவர்கள் பரிபக்குவ நிலைக்கு ஏற்ப, பல்வேறு காலங்களுக்கு ஏற்பத் திருவந்வடக்கஞ்சன் வெளிப்பட்டு அருளுகின்றன.

நூல்கள் :

அவ்வகையில் கணபதி, முருகன், சிவன், திருமால், லட்சுமி, சரசுவதி, சக்தி, சூரியன் ஆகிய தெய்வத் திருவந்வடக்களில் பல பேதங்கள் காணப்படுகின்றன. விநாயகர் பராக்கிரமம், குமாரதந்திரம், சிலபராக்கிரமம், விஷ்ணுபராக்கிரமம், தேவி பாகவதம், தந்திர சாரம், சிற்பநூல்கள், சிவாகமநூல்கள், சம்ஹிதைகள், மந்திர சாஸ்திரம், தியான ரத்துவாளி, மகாபுராணங்கள், உபமகா புராணங்கள் முதலிய பல நூல்கள் தெய்வத் திருவந்வடக்களை விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன.

குறிப்பாக இப்பகுதியில் ஞான சொழுபாக விளங்குபவரும், கல்விக்கு அதிதெய்வமாகப் போற்றப்படுபவரும், அழுபத்து நாள்கு கலைகளுக்குப் பிறப்பிடமாக இருங்கு அருங்குபவருமாகிய சரசுவதி தேவியானவள் ஞானத்தை வளர்க்கும் பொருட்டு பல நிலைகளில் திருவந்துக்கொண்டு தனது கரங்களில் பல முத்திரைகளையும், பல ஆயுதங்களையும் ஏந்தியவளாய் (திபானத்திலூர், சிற்பத்திலூம், ஒனியத்திலூம், வேதாகம நூல்களிலூர், தந்திர நூல்களிலூம், மந்திர நூல்களிலூம்,) விளங்குகின்றன. பொறுவாக உருவபேதங்கள், யோந பேரம், போக பேரம், தியான பேரம் என்ற முறையில் இருப்பதாகக் கூறுவாரும் உளர்.

சரசுவதி தேவியின் திரு உருவைக் காணும் போது அவள் நின்ற நிலையிலூர், அமர்ந்த நிலையிலூம், முனிவர்கள் வணங்கிடுவர், பணிப்பெண்கள் பணிசெய்திடவும், வானவர்கள் மலர் பொழிந்திடவும் யானைகள் அபிழேகத் தினைச் செய்திடவும், லட்சுமி - ருத்ராணி இருவரும் இருமருங்கிலூம் ஸ்ளங்கிடவும், பதினாறு சத்திகள் சூழ்ந்து விளங்கவுட் இவள் விளங்கிடுவாள். இவ்வாறு திருக்கோலம் கொண்டருளும் இத்தேவியின் கரங்களில் சில முத்திரைகளும், ஆயுதங்களும் காணப்படும். அவையாவன.

**இரண்டு திருக்கரங்களையுடைய சரசுவதி தேவியின் பல
பெயர்களும், கரங்களில் விளங்கும் முத்திரைகளும்
ஆயுதங்களும் :**

பெயர்	வலக்கரம்	இடக்கரம்
1. சரசுவதி	எழுதுகோல் (எழுத்தாணி)	புஸ்தகம் (சுவடி) (ஏடு)
2. சரசுவதி		புஸ்தகம்
3. பராசப் புதிதா	சின் முத்திரை (ஞான முத்திரை)	புஸ்தகம்
4. சரசுவதி	அட்சமாலை	வீணை
5. பாரதி	அட்சமாலை	புஸ்தகம்

(1-5 முடிய உள்ள விபரங்கள் - சாரதாதிலகம், சோழர்பாணி, வித்யார்ஷை தந்திரம் என்றநால்களில் எடுக்கப்பட்டது.)

**நான்கு திருக்கரங்களை உடைய சரசுவதி தேவியின் பலபெயர்களும்,
கரங்களில் திகழும் முத்திரைகளும் ஆயுதங்களும்
பின்வருமாறு அமைகின்றன :**

பெயர்	வலது கரங்களில்	இடது கரங்களில்
1. சரசுவதி	வரதம், அட்சமாலை	கபாலம், புத்தகம் (ஏடு) (சுவடி)
2. ,,	சிந்தா, அட்சமாலை (ஞானதீபம்)	கலசம், சுவடி
3. ,,	சிந்தா, அட்சமாலை	கலசம், எழுதுகோல்
4. ,,	வீணை, அட்சமாலை	கலசம், சுவடி
5. ,,	பத்மம், அட்சமாலை	பத்மம், சுவடி
6. ,,	பத்மம், பத்மம்	எழுத்தாணி, சுவடி
7. ,,	வரதம், அட்சமாலை	அபயம், சுவடி
8. ,,	அபயம், அட்சமாலை	வரதம், சுவடி
9. ,,	வீணை, அட்சமாலை	வீணை, சுவடி
10. ,,	வரதம், பத்மம்	அட்சமாலை, சுவடி

பெயர்	வலது காங்களில்	இடது காங்களில்
11. சரசவதி	அட்ச மாலை, அங்குசம்	பாசம், சுவடி
12. ,	அட்சமாலை, வரதம்	அபயம், சுவடி
13. ,	அட்சமாலை, தண்டம்	கலசம், சுவடி
14. ,	அட்சமாலை, வீணை	கலசர், சுவடி
15. ,	சிந்தா, பத்மம்	அட்சமாலா, சுவடி
16. ,	அட்சமாலை, அங்குசம்	வீண்டு, சுவடி
17. ,	அட்சமாலை, வீணை	பத்மம், சுவடி
18. ,	அட்சமாலை, வரதம்	பத்மம், சுவடி
19. ,	ஷுட்சமாலை, சுருவம்	கலசம், சுவடி
20. ,	அட்சமாலை, அபயம்	வரதம், டங்கா (கத்தி)
21. நீலசரசவதி	கண்டா (மணி) கபாலா	தூலம், அசி (குறுவாள்)
22. நீலசாசவதி	கர்த்தரி, கபாலம்	அரைகபாலம், தீரிதூலம் (முழுகபாலம்)
23. நீலசரசவதி	கர்த்தரி, தீரிதூலம்	கபாலா, பாத்ரா (இலைக்கத்தி)
24. வாகீஸ்வரி	பத்மம், பத்யம்	வரதம், ஆதர்ஸா (கண்ணுடு)
25. வாகீசுவரி	சுவடி, அட்சமாலை	வரதம், அபயம்
26. மகாசாசவதி	அட்சமாலை, சுவடி	அபயம், பத்மம்
27. சரசவதி	அட்சமாலை, சுவடி	அபயம், வரதம்
28. பூதலிதி	வரதம், அட்சமாலை	சுவடி, கபாலம்
29. மாத்ரிகா	வரதம், அட்சமாலை	கலசம், சுவடி
30. தாரோதகலா	அட்சமாலை, சுவடி	கபாலம், கபாலம்
31. ஸ்த்ரமி	அட்சமாலை, பத்மம் (யானைகள் இருபக்கத் தீவும் விளங்கும்)	பத்மம். புஸ்தகம்
32. பாலா	அட்சமாலை, பாசம்	அங்குசா, சுவடி
33. பாலா	அட்சமாலை, வரதம்	அபயம், சுவடி
34. காமேசுவரி	அட்சமாலை, லக்ஷ்மி	புஷ்பபாணம், சுவடி காபா

சிந்தாமணி சரஸ்வதி - (ஹம்ஸவாகினி) - வாகீஸ்வரி

மத்திமதசதாளத்தில்

சிந்தாமணி சரஸ்வதி ஹம்ஸவாகினி - வாகீஸ்வரி முன்
வலக்கரத்தில் ஒரு சடர் உள்ள விளைக்கிணை அமைத்தலும்
ஒரு முறையாகும்.

பெயர்	வலது கங்களில்	இடது கங்களில்
35. பரமஹுமஸி	சுவடி, அட்சமாலை	ரலசரி, சின்முத்திரை
36. திரிபுராபைரவி	அட்சமாலை, புஸ்தகம்	வரதம், அபயம்
37. திரிபுராபைவி	அட்சமாலை, புஸ்தகம்	அபயம், வரதம்
38. சம்பத் ப்ரதா பைரவி	அட்சமாலை, வரதம்	சுவடி, அபயம்
39. சத்துடாபைரவி	பாசம், அங்குசம்	சுவடி, அகஷா
40. மாதங்கி	பத்மம், புஸ்தகம்	தனுசு, பாணம்
41. யாதங்கி	சிந்தா, புஸ்தகம்	தனுசு, பாணம்
42. பிராஹுமி	அட்சமாலை, அபயம்	தண்டம், குண்டிகா
43. பிராஹுமி	வரதம், சுவடி	அட்சமாலை, பத்மம்
44. பிராஹுமணி	அட்சமாலை, கும்பம்	சிருத், சிருவம்
45. சாரதா	கும்பம், சின்முத்திரை	அட்சமாலை, சுகா (கிளி)
46. சாரதா	அட்சமாலை, ஷியன்	வீணை, பத்மம்
47. பாரதி	வரதம், அட்சமாலை	பத்மம், சுவடி
48. பாரதி (வேறு வகை)	எழுத்தாணி, புத்தகம்	பத்மம், பத்மம்
49. பாரதி (,,)	புத்தகம், வீணை	கும்பம், அட்சமாலை
50. பாரதி (,,)	அட்சமாலை, கும்பம்	சிந்தா, புத்தகம்
51. பாரதி (,,)	சிந்தா. அட்சமாலை	வரதம், புத்தகம்
52. மகாவித்யா	சிந்தா, பத்மம்	வீணை, புத்தகம்
53. மகாவாணி	சிந்தா, புத்தகம்	வீணை, பத்மம்
54. மகாதேனு	வரதம், பத்மம்	வீணை, புத்தகம்
55. மகாலட்சுமி	அட்சமாலை, பத்மம்	புத்தகம், உத்பலா (மலர்)
56. மகாகாளி	அட்சமாலை, பத்மம்	புத்தகம், அபயம்
57. மகாாஸ்வரி	வரதம், அபயம்	பத்மம், புத்தகம்
58. ஆர்யா	வரதம், அட்சமாலை	புத்தகம், பத்மம்
59. வேதகர்ப்பா	வரதம், புத்தகம்	வீணை, பத்மம்
60. வாக்தேவி	அட்சமாலை, சிந்தா	சுகா, புத்தகம்

மேலே கொடுக்கப்படுவது நான்குரங்கள் உடைய சரசுவதி (1-60 முடிய) முத்திரைகள் யாவும் - சாரதா தீவுகம், பிரபஞ்ச சாரதந்திரம் அக்னிபுராணம், ருபமண்டலா, பஞ்சரத்துநாய். விஷ்ணு தர்மோத்ரம், பூர்வகாரணை, அப் சாத் பேதாகமம், தேவிமகாத்மியம், மண்டன மகாவித்யா, வித்யாரணவமகாசரகவதி, சௌம்யாத்புரம் சிற்பகன், ராமாயணம் ஆகிய தூல்களிலிருந்து தீர்ட்டியவை ஆகும்.

ஆறு கரங்களை உடைய சரசுவதியின் உருவங்களில் :

1. சாரதா :

வலக்கரங்களில் - பத்மம், பாசம், தூலம். இடக்கரங்களில் - கலசம், கபாலம் அபயம்.

2. சாரதா : (வேறுவகை)

வலக்கரங்களில் - தூலம், பாசம், பத்மம், இடக்கரங்களில் பாசம் கலசம், வரதம்.

3. சாரதா : (வேறுவகை)

வலக்கரங்களில் - காலம், பாசம், தூலம் இடக்கரங்களில் - கலசம் வியூகஹா, பாசம்.

4. த்ரைலோக்ய மோகனு :

வலக்கரங்களில் - வீணை, பாசம், அங்குசம், இடக்கரங்களில் கல்பவஸலீ - கபாலம், வீணை.

5. த்ரைலோக்யமோகனு : (வேறுவகை)

வலக்கரங்களில் - வீணை, அங்குசம், அட்சமாலை, இடக்கரங்களில் - பாசம், புத்தகம், வீணை.

6. த்ரைலோக்ய மோகனு : (வேறுவகை)

வலக்கரங்களில் - வீணை, அங்குசம், அட்சமாலை இடக்கரங்களில் - பாசம், பத்மம், வீணை.

7. சரசுவதி :

வலக்கரங்களில் - சங்கு, சக்கரம், குடா (மாலை) இடக்கரங்களில் - அட்சமாலை, பத்தமம், வீணை.

எட்டு கரங்களை உடைய சரசுவதியின் உருவங்களில் :

1. சரசுவதி :

வலக்கரங்களில் - அபசாலா, முயா, சக்ரம், திரிதூலா இடக்கரங்களில் - சங்கம், லங்லா, (சாட்டை) கபா, (வில்) பிழு (பிஞகம்)

2. மகா சரகவதி :

வலக்கரங்களில் - சரா, முசலா, சக்ரம், திரிதலா, இடக்கரங்களில் - சங்கம் லாங்கலா, கண்டா (மணி), கபா.

பத்து கரங்களையுடைய சரசவதிபின் உருவங்கள் :

1. சாரதா :

வலக்கரங்களில் - பத்மர், சக்ரம், குணபா சா (முழக்சக்கயிறு) ஹரிநா, புத்தகர், இடக்கரங்களில் - வர்ணாமாலாயந்திரம் டங்கம், கபாஸம், வரதம், ரூபம்.

2. காடோஸ்வரி :

வலக்கரங்களில் - திரிதலி, டமருகம் (உடுக்கை), அசி, க்ருதா (ஜெரம்), பினாகா (வில்), இடக்கரங்களில் - பானம் பாசம் அங்குசம், புத்தகம், அட்சமாலை.

3. குத்ரபைஷி :

வலக்கரங்களில் - திரிதலா, டமரு (உடுக்கை), அசி, க்ருதா, பினாகா இடக்கரங்களில் - பானம், பாசம், அங்குசா, புஸ்தகா, அட்சமாலா.

காசியபர் : (சிற்பநால்)

சரசவதி நான்கு திருக்கரங்களை உடையவன். வியாக்யான முத்திரை, ஜபமாலை, புத்தகம், குண்டிகை அகியன விளங்கும்.

மானசாரம் : (சிற்பநால்)

சரசவதி தேவியானவள் நான்கு காங்களை உடையவன். அக்கரங்களில் ஞானமுத்திரை, புத்தகம், ஜபமாலை, கமண்டலமும் விளங்கும்.

மானசாரம் : (வெறுவாகை)

சரசவதி தேவிக்கு இரண்டு கரங்களையும் அமைக்கலாம். வலக்கரம் வழ மாகவும், இடக்கரம் தூயரையிலைக் கொண்டும் விளங்குதல் வேண்டும்.

ஸ்ரீ தத்வத்திதி : (சிற்பநால்)

சரசவதியின் நான்கு காங்களில் முறையே - புத்தகம், ஜபமாலையும், முன்கரங்களில் வீணையிலைத் தாங்கி வாசிக்கும் முறையில் அமைத்தல் வேண்டும்.

சில்பரத்தினம் : (சிற்பநால்)

சில்பரத்தினத்தில் வாகீஸ்வரியைப் பற்றிச் சூறும் போது எழுத் தாணியை வலக்கரத்திலும் சுவாஸைய இடக்கரத்திலும் அமைத்தல் வேண்டும் என்று கூறுகிறேன்.

சண்டிக்பம் :

மகாசரசவதி 8 கரங்களை உடையவள். மணி, துலம், கலப்பை, சங்கம், உலக்கை, சக்கரம், வில் அம்பு, ஆகியன கரங்களில் விளங்கும்,

மகாலக்ஷ்மி ரத்னகோரம் :

இடு நூலில் ஸ்ரீ வித்யா தேவியானவள் ஆதிசேஷன் மீது அமர்ந்த வளாயும், தெத்திப் பற்களை உடையவளாயும், வீணையினை ஏந்தி வாசிப்பவளாயும் விளங்குபவள் ஆவாள்.

மார்க்கண்டேய புராணம் :

இந்த நூலில் சராசாதி தேவியின் நான்கு கரங்களில் சங்கு, சக்கரம், கதத், அபயம் ஆகியன கொண்டு கருடவாகனத்தில் வீற்றிருப்பாள்.

ஸ்ரீ தத்வநிதி : (வேறுவகை)

வென்தாமல்லில் வீற்றிருப்பவள், நான்குகரங்கள் கொண்டு திகழ்பவள். தண்டர், புத்தகம், ஜபமாலை, கிண்டி ஆகியன கரங்களில் திகழும்.

ஸ்ரீ தத்வநிதி : (வேறுவகை)

இந்நூலில் பராதேநு வாகீஸ்வரி என்ற அமைப்பில் வாகீஸ்வரியைக் கூறும் போது இவளது நான்கு கரங்களில் பாசம், அங்குசம், ஜபமாலை, புத்தகம் ஆகியன விளங்கும்,

ஸ்ரீ தத்வநிதி : (வேறுவகை)

இந்நூலில் சௌபாக்ய வாகீஸ்வரியை குறிப்பிடுகையில் எழுது கோலையும், சுவடுயையும் கொண்டு காட்சிதருவாள் என்கிறது.

ஸ்ரீ தத்வநிதி : (வேறு வகை)

த காரத்தேவதை வாணி தியானத்தில் ஜபமாலை, தாமரைப்பூ, கிளி, புத்தகம் ஆகியன நான்கு கரங்களில் விளங்கும்,

நிருசிம்ஹபிரசாதம் :

இந்நூலில் இத் தேவியானவள் புத்தகம், ஜபமாலை, வீணை, கமண்டலம் ஆகியவற்றைத் தனது நான்கு கரங்களில் தரித்திருப்பாள் என்று கூறுகிறது.

பிராப் ஹி : (ஶிருசிம்ஹு பிராசாதம்)

ஹம்ர வாகனத்தில் நான்கு முதங்களும் ஆறுகரங்களும் கொண்டவளாக விளங்குவாள். இடக்கரங்களில் – வரதம் தூத்திரம், சுருவம், வலக்கரங்களில் – புத்தகம், குண்டிகை, அபயம் ஆகியன விளங்கும்.

முர்த்தித் தியானம் :

முர்த்தித் தியானத்தில் சரசுவதியின் நான்கு கரங்களில் ஸ்படிகமாலை, வெண்தாமரை, கிளி, புத்தகம் (ரடு) ஆகியன விளங்கும்.

முர்த்தித் தியானம் : (வேறு வகை)

வெண்தாமரமலரில் வீற்றிருப்பவள், வீணையினைக் கொண்டு விளங்க பவள், பிரமன், திருமால், ருத்திரன் இவர்களால் பூஜீக்கப்படுவார்.

முர்த்தித் தியானம் : (வேறுவகை)

வாக்தேவியாக தியானிக்கப்படும் இத்தேவியின் நான்கு கரங்களில் புத்தகம், ருத்ராட்சமாலை, கிளி, தாமரை விளங்கும்.

ஹப் ஸ்வாசினி & மழூரவாசினி :

அன்னப்பறவை, மயில் இவைகளின் மேல் அழர்ந்து வீணையினை வாசிக்கும் வழவமாகவே சரசுவதி தேவியின் திருவுநவம் அமைக்கப்படும்.

நீலசரசுவதி :

வித்யா தேவதைகளில் தாரா என்றும் நீல சரசுவதி என்றும் சரசுவதி போற்றப்படுகின்றன. இவள் ஓங்காரவழியினன்.

பாலாசரசுவதி :

பாலாசரசுவதியின் கரங்களில் - ஜபமாலையும் புத்தகமும் விளங்கும்.

மேலும் சரசுவதி உருந்தில் பல்வேறு நிலைகள் பற்றி வேதங்கள் புராணங்கள், பிராமணங்கள், ஆதமங்கள் ஆகிய வற்றில் விரிவாகக் காணலாம். இதற்காக மூலபாடத்தில் உள்ளபடி ஒரு நூல்களில் உள்ள சுலோகங்கள் (தேவநாகரியில்) அப்படியே இந்நூலில் கொடுக்கப்படுகின்றன.

ஆயுதங்களும் முத்திரைகளும்

காலதேவன் நமது வாழ்க்கைப் பரதையைப் பல்வேறு வழிகளில் பல நாட்டு மக்களுடைய கூட்டுறவுக் கொண்டு கணக்கோறும் மாற்றியமைக்கின்றன. அதனால் நமது அகவாழ்வும் புறவாழ்வும் மாறுபடுகின்றன. நமது பண்டைய வாழ்வியின் துணைப் போருள்களான பாத்திர பண்டங்களும் போர்க்கருவிகளும் இன்று வேற்றுநுவத்தில் வேறு வேறு பெயர் தாங்கி நிற்கின்றன. சில மறைந்தே போயின. சில, பெயர் மட்டும் மறைந்து போயின. ஆதலால் அவற்றைப் பற்றி இந்த இருபதாம் நூற்றுண்டில் வாழ்கின்ற நாம் தெரிக்கு கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாத தாகும்.

கருவிகளின் அழகு :

கருவிகள் * (ஆயுதங்கள்) கருவிகளாக இருந்த காலத்திலே காரியப் பாட்டிற்கு வேண்டிய உருவும், தகுதியும் உடையனவாக இருந்தன. அவற்றில் ஆட்மரமும், அணியழகும் அடிவைக்கத் தொடங்கிய காலத்து எத்தனையோ இழைப்பு வேலைகளும், கொடிக்கருக்கு வேலைகளும், சிற்ப சித்திர வேலைப் பாடுகளும் கலந்துவிட்டன. அதனால் அவை ஆயுதங்களா? அல்லது அணியா? என்று கூட அறியமுடியாத நிலை நமக்கு ஏற்பட்டது. அவ்வண்ணமே (ஆயுதங்களை) போர்க்கருவிகளை மக்கள் கையாண்ட காலத்துக் கருவிகளாகவே இருந்தன. மன்னர்களும் மக்களும் கையாளுவனவற்றில் சித்திரம் கலந்தன. இறைவன், இறைவி இவர்களின் கரங்களில் இருப்பன, என்றும் காட்சிப் பொருள்களாகவே இருப்பதால் அவை இன்றும் அழகுப் பொருள்களாகவே ஆயின.

பல கருவிகள் :

கல்வூக்கு உயிர் கொடுக்கு, கற்பணைக்கு உறைவிடமாக்கி நலைத் தெய்வத்தின் கருணையின விளக்கம்பெறச் செய்த பல்லவர்கள். சாஞ்சியர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள், சேரர்கள், ஹூய்சாளர்கள், புத்த - சமண காலத்தவர்கள் யாவரும் அமைத்த சிற்பங்கள் அழகின் செறிவாகவே அமைகின்றன எனலாம். அவ்வகையில் சிற்பங்களின் கரங்களில் பல வேறு முத்திரைகளும், ஆயுதங்களும் (கருவிகளும்) உள்ளன. இதில் தொழிற் கருவிகள், போர்க்கருவிகள், இசைக் கருவிகள், அனுக்கிரக கருவிகள் போன்றவையும் விளங்கும்.

ஓ முத்திரை ஆயுதங்கள் கரங்கள், அணிகலன்கள் பற்றிய விபரங்களை இவ்வாதீன வெளியீடுகளான - கணபதி, முருகன், தட்சிணமூர்த்தி முதற்பாகம் - இரண்டாம்பாகம், சோமாஸ்கந்தர், சண்டேசவரர் நூல்களில் காணக,

அவ்வகையில் பல ஸிலைகளில் விளங்கும் சரசுவதி தேவியின் கரங்களில் ஓளிவிடுகின்ற முத்திரைகள், ஆயுதங்கள் இசைக்கருவிகளையும், மற்றும் திருமுடி அலங்காரங்கள், ஆசன பேதங்கள், அணி கலன்களையும் இப்பகுதியில் காணலாம்.

சின்முத்திரை : (ஞானமுத்திரை)

பெருவிரலானது உள்ளங்கையை விட்டு விலகி முன்பக்கமாக நீண்டு வளைந்து நிற்க, சுட்டு வீரலானது கீழ்நோக்கி வளைந்து பெருவிரலின் நுணியைத் தொட்டு நிற்கும்படி விளங்கும். மற்ற நடுவீரலும், அணிவீரலும், சிறுவிரலும் அவ்விரண்டு விரல்களையும் விட்டு நீங்கித் தனியே மேல் நோக்கி நிமிர்ந்து விளங்கும். இதனைச் சின்முத்திரை என்றும் ஞானமுத்திரை என்றும் விளக்குவார். மும்மலங்கள் நீங்கி இறைவானேடு சேர்தல் என்பதை உணர்த்துவதாம்.

அபயகரம் :

கையின் சுட்டுவீரல், நடுவீரல், அணிவீரல், சிறுவிரல் அடிய நான்கினையும் ஒசேர அமைத்து, கைக்குச் சம உயரத்தில் மேல் நோக்கிச் செங்குத்தாக நிறுத்தி, பெரு விரலைச் சுட்டு வீரலோடு சேர்த்து மேல் நோக்குமாறு அமைத்துப் பிடிக்கும் காலட்சணத்திற்கு அபயகரம் என்று பெயர். இதனை அருட்கரம் எனவும் கூறுவார்.

வரதகரம் :

முற்கூறிய அபயகரத்தைக் கீழ் நோக்கியவாறும் உள்ளங்கை வெளி நோக்கியவாறும் அமைத்துக் காட்டினால் அது “வரத கரம்” ஆகும். வரதகரம் - கொடுக்கும் (செல்வம்) கரமாகும்.

எழுத்தாணி : (எழுதுகோல்)

பனை ஓலையில் எழுத உதவும் கருவி எழுத்தாணி. ஒரு பக்கம் ஊசி போன்ற கூர்மையும் மறுபக்கம் கத்தி போன்ற அமைப்பும் உடையது அல்லது கூர்மை மட்டுமிருக்கும்.

சுவாழ : (புத்தகம் - ஏடு)

ஆதிகாலத்தில் ஓலைகளிலும், பட்டைகளிலும், துணிகளிலும், பாறைகளிலும், எழுதிவந்தனர். இதில் பனையினது ஓலை எழுதுவதற்கு ஏற்றதாகவும் கொண்டு செல்வதற்கு சுலபமாகவும் இருந்தது. இதனையே தெய்வத்தின் கரங்களில் திகழுச்செய்தனர்.

வீசை : (வீணை)

இது ஓர் இசைக்கருவி. தளர்ந்த உள்ளங்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும், உற்சாகத்தையும் கொடுக்கவல்லது. பண்டைய காலங்களில் போர்க்காலங்களில் தளர்ந்த படை வீரர்களுக்கு உணர்ச்சி யூட்டப் பயன்பட்டது. அம்பிகையும்

(சரசுவதி) தட்சிணமூர்த்தியும் வீணையினைக் கொண்டு விளங்குவார்கள். வீணையினை சிவநூர் கொண்டு விளங்கும்போது வீணாதா தட்சிணமூர்த்தி என்று வீணையினை முன்னதாக வைத்துப் போற்றுவார்.

ஆதர்சா : (கண்ணுடி)

இடக்கரத்தில் வட்டவடிவில் அல்லது செவ்வக வடிவில் அமைவது. மூலத்தானத்தில் உள்ள திருவுருவத்திற்கு நேராக செர்பிலோ அல்லது பித்தனை உலோகத்திலோ பெரிய அளவில் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கும். இது அழகினை எடுத்துக்காட்டுவதாக இதை மங்களப் பொருள் வரிசையில் வைத்து எண்ணுவார். காலம் என்பதுப் பூர்க்கண்ணுடி போன்றதாகும்.

அட்சமாலை : (ஜபமாலை)

உருத்திராக்க மணிகள் (காய்கள்) ஸ்பஷ்ட மணிகள். தாமரைக்காய் மணிகள் இவைகளை கோத்து அணிவதும் அல்லது ஜபம் செய்ய கரங்களில் வைத்துக் கொள்வதும் உண்டு. 108 மணிகள் 44 மணிகள் என்ற முறையில் அட்சமாலைகளை அமைப்பதுண்டு. யோகிகள், தட்சிணமூர்த்தி, சித்தர்கள், சரசுவதி பிரமன் முதலானேர் கரங்களில் திகழும். பழமையான திருவுருவங்களில் ஒர் ஆயுதம்போல அமைந்திருக்கிறது.

பத்மம் : (தாமரை)

சிரசில் சகஸ்தளமெனும் ஆயிரம் இதழ்த் தாமரை உள்ளது என்று யோகிகள் கூறுவர். தாமரையினை ஞானத்திற்கு ஒப்பிடுவர். இது இறைத் திருமேனிகள் கரங்களிலும் ஆசனமாகவும் அமைந்து விளங்கும். இதில் வெண்தாமரை செந்தாமரை என்ற இருவகைகள் உண்டு. உத்தமமான பூக்களில் சிறந்தது இதுவேயாகும்.

கண்டா : (மணி)

(i) மணி, பராநாதத்தை எழுப்புவதால் ஆணவ இருள் அகன்று ஆன்மாக்கள் உய்திபெறுகின்றன. (படைத்தல்) பூஜா காலங்களில் மணி கொண்டு நிகழ்த்தச் செய்தல் சிறந்தது. (ii) போர்க்காலங்களில் (**ultra sound waves**) மிகுறயர் அதிர்வூலி அலைகளை எழுப்புதலால் எதிரிகளை அழிக்கும் கருவியாக உபயோகப் படுவதாம். (ஒடுக்கல்) (iii) காலத்துவத்தைக் கட்டுப் படுத்தும் அடையாளக் குறியாயும் பயன்படுகிறது.

காந்தாரி :

இது இரும்பினால் ஆக்கப்படுவதாகும். இரு கத்திகளை உடையது போல விளங்கின்றது, இரண்டும் சோந்து உராய்வதால் பொருட்களைத் துண்டித்து விடும். இதை வாழ்க்கையின் மூடிச்சை வெட்டுவதற்காக இறைவீசி கொண்டுள்ளான் என்பது தத்துவம், ஆன்மாக்களின் பாசவலையினை வெட்டி நீக்குதல்.

அங்குசம் :

இங் இரும்பாற் செய்யப்பெற்ற வளர்ந்த முத்தும், குத்தியடக்கக்கூடிய ஒரு கூரிய நேரான பகுதியும் உடையது. நீளமான கழிகளிற் சேருகப் பெற்றிருக்கும். யானையை அடக்க உதவும் கருவி. அடங்காமல் தீரியும் மனத்தினை அடக்கி. அமைதி நெறியில் செல்வதற்காக அமைந்த கருவி.

ஸ்ருக் :

வேள்வியின் (யாகம்) போது பயன்படும் கரண்டி போன்று விளங்குவது. இதைக் கருங்காலி மரத்தால் செய்தல் வேண்டும். காப்பு நீண்டும் வேல் போன்ற அமைப்பில் குழிப்பகுதியும், நூலி சிறுத்தும் உள்ளது. திருக்கோயில் களில் காணலாம், பிரமனின் கரத்தில் எப்போதும் விளங்குவது.

ஸ்ருவம் :

இதுவும் யாகம் செய்யும்போது பயன்படுவது ஸ்ருக் தொடர்ந்தாற் போன்ற பயன் படுவதுபோல இல்லாமல் நீண்ட இடைவெளிவிட்டே இதைப் பயன்படுத்துவர். இதைப் பூவரச மரத்தினால் செய்தல் வேண்டும். ஸ்ருக்கை விடப்பெரியது. அதிகமாக நெய்யை வைத்துக்கொண்டு பூர்ணாத்தி செய்யும் போது ஸ்ருக்குடன் இணைந்து செயல்படும். இதன் முளையில் சிம்மம். ரிஷபம், அன்னம் முதலியவற்றின் தலை உருவங்கள் அமையும்.

பாசம் : (கயிறு)

பகைவர்களின் கைகளையும், கால்களையும் கட்டப்பயன் படுவது. ஓன்று. இரண்டு, மூன்று கயிறுகள் சேர்த்து எளிதில் அவிழிக்கக் கூடியதாக அமையும். (நார்வகையில் அமைவதும் உண்டு) நாகங்களே கயிறு போன்று பின்னிக் கொண்டு கரங்களில் திகழ்வதும் ஒருமுறை. அதற்கு நாகபாசம் எனப் பெயர்.

திரிதுலம் : (துலம்)

இது மூன்று நூனிகளையுடையது. சிவபெருமானுக்குச் சிறப்பாக உள்ள ஆயுதம், கருவறையிலும் பழைய முறையில் எஃகு இரும்பாற் செய்யப் பெற்றது. நீளமான மரக்கொம்பிற் கோக்கப்பெற்றிருக்கும். பராசக்தி மற்றும் இதர தேவியினரது கரங்களில் திகழும்.

காலம் :

சிறு சட்டி போன்று (மடக்குபோல) உள்ளங்கையில் காணப்படுவதாகும். சிவன் மற்றும் அம்பிகையின் கரங்களில் திகழ்வது. மண்டை ஓட்டினைக் கபாலமாகக் கொள்வதும் உண்டு,

சிந்தா : (ஞானம்)

இதை எரிசுடராயோ அன்றிச் சின்முத்திரையாயோ உருவகப்படுத்தல் மரபு.

தநுச : (வில் - பினுகம் - கரும்புவில்)

இது அம்பு எய்யப் பயன் படுவது, மூங்கில்சிலை யென்னும் மரம் முதலான வளையக் கூடிய நார் மரத்தால் செய்யப் பெறுவது. இந்த வில்வின் நு இரு தலைபிலும் தோல் அல்லது நார்க்கயிற்குல் இயன்று நாண் கட்டப் பெற்றிருக்கும், வில்லை வளைத்து நாணை இறுகக் கட்டி அதன் நடுவில் அம்பைவைத்து எய்வது வழக்கம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வில்வின் வலுவும், நாணைன் உறுதியும் இழுத்து விடுபவன் வள்ளையும் இருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு அமோகம் ஆகிய அம்பின் வேகமும் தைக்கும் வள்ளையும் மிகும். அம்பு பட்டவடன் இறுப்பதற்காக அதன் நுணியில் விலைம் தோய்த்து வைத்தலும் வழக்கம். விடப்படும் அம்புகளின் தலைப்பகுதி தூரியன், சந்திரன் வஜ்ஜிரம், சூலம், சக்தி, போன்ற வடிவங்களில் அமையும். நாகாஸ்திரம், பிரம்மாஸ்திரம் ஆகியன எண்ணிலா சக்திபடைத்தலவகளாம் கரும்பு வில்லாக அயைந்தால் அம்பானது புழப்பாணமாக அமையும். இங்கு சரசுவதி தேவியின் கரத்திலும், மகாத்ரிபுசுந்தரி கரத்திலும் (மன்மதனுக்கும் உரியது) விளங்குவது இதுவேயாகும்.

புழப்பாணம் : (சரப்)

இது கரும்பு வில்லை வளைத்து அந்தல் வைத்து எரியப்பெறும் கருவி. (போதுவாக அம்பின் தலைப்பகுதி கூர்மையாக அமையும். நுனி இரும்பினாலும். அடிப்பகுதி கழியிற் செருகியும் வைத்திருப்பர்) தாமரை, அசோரு, மா, மூல்லை, நீலம் என்ற ஐந்து பூக்களாலி யன்ற பாணம். இவற்றை மன்மதன் மக்களிடக்கில் காம நினைப்பூட்ட எய்வான். போக நிலையில் மற்ற தெய்வங்களும் தாங்குவது துண்டு.

தண்டம் :

இது நீளமான கைத்தடி. மரத்தாலானது. தண்டாயுதபாணி, சண்டே சுவர் இவர்களின் திரு உருவில் காணலாம். நேர்வழியில் ஏனைவரும் செல்ல ஒழுங்குபடுத்தும் கருவி. யோகதண்டம் என்பது கரத்தைத்தாங்குவதாகவும் ஜபமாலையை வைத்துக் கொள்ள வசதிதியாகவும் அமைந்த கவட்டைப் போன்றது.

குண்டிகை : (நீக்கெண்டி) - (கமண்டலம்)

நீர்வைத்துக்கொள்ள உதவும் கலம். ஒருமரத்தின் காயால் இயன்றது. முளிவர்களும் கிரகஸ்தர்களும் இறைவழிபாட்டில் வைத்துக்கொள்வார். தெய்வத் திருவுருவங்களில் அமையும் குண்டிகையானது மேல்வளையமும் முக்கும் அமைந்திருக்காது. சிலதிருசேணிகளில் முக்கு மட்டும் இருக்கும். இது கும்பத்தின் சாயலாக இருக்கும்.

கும்பம் :

பூரணகும்பம். நிறைகுடம். இதுவும் பரப்பிரம்மங் காட்டும் அடையானக் குற்.

வாங்கள :

இது விலங்குகளின் வாலுருவில் தோலாலமைந்த கருவி. சத்தி யின் அகடிதகடனு சாமர்த்தியம் ஏன்னும் சிறுபொருளினையும் பேரழிவுப் படையாக்கும் ஆற்றலின் அறிகுறியாக ஸ்ரிபது.

சாபம் : (வில)

உ.பந்துங்கள் மனதை வில்லாக உருவீக்கின்றன. எனவே மனத்தை வளைக்கும் ஆற்றல் சத்தியாலேயே விளையும் என்பதைக் காட்டும் அறிகுறியாகும்.

வியன் :

இது வடமொழியில் “ விஸ்மைம் ” என்படும். ஆகாயத்தை நோக்கிய விரிந்த கரத்தால் குறிக்கப்படும். உலகணைத்தும் அடக்கியும் ஒடுக்கியும் ஆளும் ஆற்றலை இதுகூட்டும்.

சுற்று : (சரா) - (அம்பு) :

வில்லின் நாணிலிருந்து செல்லும் கருவியே சரம் (சரா) ஆகும். இதில் பலவாகைகள் உண்டு.

சுகர் :

கிளி. இது பற்றற்றும் ; பற்றற்றும் உள்ள இருவகை ஆன்மாக்களையும் சுட்டி, ஆன்ம கோடிகள் அலைத்தும் இறையாற்றலிற்கட்டுண்டவை எனக் காட்டும்.

முசலா :

இது இரும்பிளை அமைந்த உலக்கை யாகும். இது மரத்தினால் செய்யப் பட்டு இருபுறத்திலும் இரும்புப் பூண்கள் பொருத்தப்பட்டிருந்தும். இரும்பினால் செய்யப்பட்ட முசலா எத்தனைப் படையையும் விரட்டியடிக்கும் வல்லமையுடையதாம்.

உத்பலா : (மலர்)

இது ஆன்மாவைப்பற்றியுள்ள வாசகைகளை (கந்தங்கள்) குறிப்பதாம். பொதுவாக நிலோற்பல மலராய் உருவகும் செய்யப்படும். ஆன்மாக்களின் மல வாசகை நீக்கம் சத்தியின் கரங்களில் உள்ளது என்பதைக் காட்டும்.

விழுகஹக : (வளைந்த தடி)

இந்த ஆயுதம் மரத்தினால் ஆன வளைந்த தடி போன்று இருப்பது. இதனை ஒரு பொருளின்மீது வீசினால் அப்பொருளைத் தாக்கி வீழ்த்தி வீசியவர் கைக்கே திரும்ப வந்துசேரும். ஆஸ்திரேவியப் பழங்குடியினர் பயன்படுத்தும் **0OMERONG** என்ற ஆயுதம் இவ்வகையைச் சார்ந்தது.

கல்பவல்லீ :

இலைகளொடும் பூக்களூடனும் கூடிய கொடி, இது தநு, கரண, புவன போகங்களைச் சத்தியின் திருவருளே தரும் என்பதைக் காட்டும் அறிகுறியாம்.

சங்கு :

இது விழுநூவுக்குரிய ஆயுதம். இருப்பினும் சரசுவதியானவள் விழுநூ வக்கு உரியவளாவாள். வெற்றியை அறிவிக்கும் கருவி. பகைவர்கள் இதன் ஒளி கேட்டதுமே ஓடுங்கி அடர்க்கச்செய்யும் அச்சக் கருவியுமாம். இதில் பல வழவங்கள் உள்ளன.

சக்கரம் :

இது திருமாலுக்கு உரிய சிறப்பான கருவி. தூர்கையினது கரத்திலும் திகழும். இதன் அமைப்பு அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. இதில் இரு வகையுண்டு. ஒன்று தேருருளைபோன்றது, மற்றது வளையம்போன்றது. இதனை அழுப் பொருளாகவும் போர்க்கருவியாகவும் கொள்வர். இதில் சாதாரண நிலை மற்றும் பிரயோக நிலையும் உண்டு.

துபாரம் :

வளைகோடி, அல்லது தூந்தி, இது ஒதுவேர் மனதில் உள்ள ஜியங்க திரிபு ஆம் குற்றங்களை நீக்குதல் சிற்சத்தியின் ஆற்றலே என்பதைக் காட்டும்.

அபசாலா : (நீண்ட மரத்தூர்) (கம்பு)

அபசாலா என்பது நீண்ட மரத்துத் தடியாகும். (சாலா என்பது மிக வஸிரம் வாய்ந்த மரம். இமயமலை அடிவாரத்தில் வளர்வது) பகைவர்கள் சுற்றி ஒம் வளைத்தாரும் அபசாலாவினால் சுழற்றி அவர்களை விரட்டச்செய்யலாம்.

ருயா :

இது தார்க்குச்சி போன்றதொரு ஆயுதம். கையில் அடக்கமாக வைத்தி ருக்கும் தடிமனுன் குச்சியின் முஜையினைக் கூர்க்கமைப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு போர்க்காலத்திற்கும், நிலம் தோண்டவும் பயன்படுவது.

சிற்பநூல்களில் சரசுவதியின் உருவ அமைதிகள்

சரசுவதியைக் கல்விக்கு அதிதேவதையாகவும், ஆக்கும் தொழில் புரியும் பிரமனின் துணைவியாவும் மக்கள் வழிபடுகின்றனர். சிவன் விஷ்ணு, கோயில்களிலும் சரசுவதியின் பிரதிட்டையும் வழி ஓர்க் கடை பேறுவதைனே இன்றும் காணலாம். பொதுவாக ஆயைங்களின் முதல் ஆவரணத்தில் அமைந்த சுற்று மண்டபத்தின் வாயு திக்கில் சரசுவதி மற்றும் இலக்குமி திருவுருவங்கள் காணப்படும். தூக்கை, இலக்குமி சரசுவதி இவர்களை ஒன்றுக் கொண்டு வழிபடுவதும் உண்டு. மனிதனை மனிதனுக் காழ்வைப்பது கல்வி ஒன்றுதான். அந்தக் கல்வியின் சௌருப்யாகத் திசமும் சரசுவதி தேவியின் திருவுருவ அமைதியினைச் சிற்ப நூல்கள் பலவாறுக் கூடுத்து இயம்புகின்றன. இப்பகுதியில் ஒத்தேவியின் திருவுருவ அமைதியினைக் காணபோமாக.

ஸ்ரீ காசியப சிற்ப சாஸ்திரம் :

ஸ்ரீ காசியப சிற்ப சாஸ்திர நூலின் இரண்டாம் நாகத்தில் 48-ாது படலத்தில் சரசுவதியின் லக்ஷண (திருவுருவ அமைதி) பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது.

சரசுவதி தேவியானவள் நான்கு கரங்களும், வெண்மை சிறமும் ஆடையும் உடையவள். வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பாள். அழகிய கண்களை உடையவள். யக்ஞே பாவீதமுல் முக்குமாலை ஏும் அணித்தி நுப்பாள். ஜடா முகுடம் (சடையலாகிய முகுடம்) தரித்திருப்பாள். வலக் கரங்களில் வியாக்யான முத்திரையும் (சின்முத்திரை) ஜபமாலையும், இடக் கரங்களில்புத்தசமும் குண்டிகையும் தரித்திருப்பாள். மூன்று கண்களும் அழகிய உருவமும் முடையவளாவாள். ரிக், யஜார், சாமம் என்ற வேதங்களாலும் முனிவர்களாலும் சேவிக்கப்படுவாளாவாள். வாக்குக்கு அதி தேவதையாவரள்.

மானசாரம் சிற்பநூல் :

மானசாரம் சிற்ப நூலின் சக்தி லக்ஷணம் எனும் ஜம் த்து நான்காவது அத்தியாயத்தில் சரசுவதி, சாவித்ரி, செங்கி, பூமி தேவி மனேன்மனி, சட்டுமாதாங்கள், துர்க்கை என்னும் சக்திகளுக்கு உரிய திருவுருவ அமைப்புகள் கூறப்படுகின்றன. இப்பகுதியில் சரசுவதிக்குரிய திருவுருவ அமைப்பினை மட்டும் இங்குக் காணபோம்.

சரசுவதி தேவிக்குப் பீடம், அணிகலை, அடையாளம் முதலியன முறையாக இந்நூலில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. சரசுவதி தேவியை;

பத்மபீடமெனும் பீடத்தின் மேல், தாமரை ஆசனத்தில் வீற்றிருப்பவளாக தாபித்து, சுத்தமான ஸ்படிகத்திற்கொப்பப் பிரகாசிக்கின்ற வளாகவும், முத்துகளாலாகிய அணிகளால் அணி செய்யப் பெற்றவளாகவும், நான்கு கரங்களையுடையவளாகவும். இரண்டு கண்களையுடையவளாகவும், கேசபந்தத்தையும் மெளனி பூஷணத்தை உடையவளாகவும், சிரிமல வெண்ணிறங் கொண்ட வீரல்களுடன் கூடியவளாகவும், மகர குண்டலங்களை அணிந்தவளாகவும் இந்நூல் வருணிக்கிறது.

நெற்றியில் வண்டு மொய்த்ததுபோல் அலையிடும் முன் நெற்றிக் கேசங்களுடன் கூடியவளாகவும், அல்லது முத்துக்களாலாகிய நெற்றிப் பட்டத்தைக் கொண்டவளாகவும், முத்துக்களாலாகிய கீணபுஷ்பங்களை அதனில் தொங்கும் கீணதாமாக்களுடன் அணிந்தவளாகவும். மாலை அட்டிகை முதலியவைகளுடன் கூடியவளாகவும், முத்து ரத்தினங்கள் கலங்க ஒற்றைவட ஹராரமுடையவளாகவும் அவ்வாறே குசபந்தமெலும் மார்புக்கட்டுடன் கூடியவளாகவும், பாஹ்மாலைபெனும் அணிகளுடைய வளாகவும் வருணிக்கிறது.

கேழுரம், கடகம் இவைகளுடன் கூடியவளாகவும், முழங்கைக்கு முன்னணியத்தக்க ப்ரகோஷ்ட வளையத்தபுகையைவளாகவும். அவ்வாறே மணிக்கேட்டில் அணியத்தக்க மணிபந்த கடகத்தை யுடையவளாகவும், முத்துமயமான இலை, கொடி, செடி போன்ற பூரிமமெனு மாபரணங்களை யுடையவளாகவும் நடுவிரலைத் தசிர மற்றைய விரல்களிலுள்ள ரத்ன மோதிரங்களுடன் கூடியவளாகவும். தொங்கும் மாலைகளுடனும் நடுவில் தொங்கும் நீவைமெனும் அணியுடனும் கூடிய முத்துக்களாலாகிய இடுபுப்பட்டியின் இணைப்பையுடையவளாகவும் பாம்புகளின் வடிவங் கொண்ட பாதஜாலமெனும் அணியைக் கணுக்காலுக்கு மேலே அணிந்த வளாகவும், பாதச் சிலம்புடன் கூடியவளாகவும், கால் வீரல்களில் ரத்ன மோதிரங்களுடன் கூடியவளாகவும்; முத்துமயமான உத்தரியத்துடன் கூடியவளாகவும் சர்வாலங்கார பூஷித்தயாக வருணிக்கின்றது.

உருவத்தை அமைக்கும் போது சரசுவதி தேவியின், உட்கை களுள் - வலக் கரத்தில் ஞான முத்திரையும், இடக் கரத்தில் புத்தகமும் கொண்டவளாக அமைக்க வேண்டும். வெளிக்கர ப்களில் - வலக்கரத்தில் ஜபமணிமாலையை தரித்தவளாகவும், இடது கரத்தில் கமண்டலத்தைத் தரித்தவளாகவும் அல்லது இரண்டு கரங்களை உடையவளாகவும் அமைக்க வேண்டும். குஞ்சலம் எனும் மகுடத்துடன் வலக் கரத்தில் வரத்தையளிக்கும் தமிழ்நாட்டின் தெருக்களையை ஏந்தியவளாகவும் அமைத்தல் வேண்டும்.

சுவர்னவர்னைத்தினால் திகழ்ச்சின்ற கரண்டம் எனும் மதுடத்தையும் செய்யலாம். பீநாஸ்பாத்தையும் முத்து ரத்னாரணங்களையும் முன்பு எவ்வாறு கூறினாலோ அவ்வாறு செய்தல் வேண்டும்.

இந்தத்தீதவியைக் காதுகளில் தங்க ஒலைகள் கொண்டவளாகவுர், கழுத்தில் மங்களாகுத்தீரத்துடன் கூடியவளாகவும், சகல விதமான ஆபரணங்களையணிந்தவளாகவும், அருள்கொண்ட முகமுடையவளாகவும், மங்கள் ஸ்வரூபமுடையவளாகவும், பிதாமகளை (பிரமன் அல்லது ஈன்முகன்) வைப்புறுத்தில் உடையவளாகவும் அமைக்கவேண்டும்.

பிரமனின் வைப்புறுத்திலுள்ள சரசுவதி தேவிக்கு ஸ்தானகம் (சின்றாசிலை) ஆசனம் (அமர்ந்த சிலை) இவ்விரண்டிலொன்று ரொருத்தமான தாகும் (பிரமதேவனின் சிலைக்கேற்றவா நென்பது கருத்து).

சாவித்திரி தேவியின் அமைப்பு :

பிரமதேவனின் இடப்புறுத்தில் சாவித்திரி தேவியை சென்னிறங் கொண்டவளாகவோ செஞ்சிறம் கொண்டவளாகவே அமைக்கலாம். அல்லது கருமையான சிறங்கொண்டவளாகவும். அமைக்கலாம். இரண்டு கரங்களை யுடையவளாகவுர், இரு கண்களை யுடையவளாகவுர் அமைக்கலாம். இந்த சாவித்திரி தேவிக்க சின்றாசிலை அல்லது அர்ந்த சிலை கொடுத்து, கரண்டமெதும் மகடத்துடன் கூடியிருக்கும்படி சிறுவலாம். அல்லது கேசபந்தக்கைச் செய்வலாம். காஞ்சில் மகர குண்டலத்தைச் செய்வலாம். வெண்பட்டாடையைபோ அல்லது பீநாம்பரத்தையோ அணிவித்து சகல விதமான ஆபரணங்களுடன் கூடியவளாகச் செய்தல் வேண்டும். இவளது இடக் காத்தில் வரமளிக்கும் அடையாளத்தையும் (வரத கரம்) வலக்கரத்தில் ஆய்பல் மய்வர ஏந்திய அடையாளத்தையும் செய்ய வேண்டும்; எஞ்சியவற்றை முன் கூறியது போலவே அமைத்தல் வேண்டும். சரசுவதி தேவியையுர், சாவித்திரி தேவியையும் தசதாளமெனும் அளவினால் செய்விக்க வேண்டும் என மான சாரம் நூல் கூறுகின்றது.

ஸ்ரீ தத்துவநிதி - சிற்பநூல் :

ஸ்ரீ தத்துவநிதி சிற்பநூலின் முதற்பாகத்தில் நான்காவது பிரம்ஹ தத்துவாசிதியில் சரசுவதி திபரினம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. சரசுவதி தேவியை சகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாகவும், நான்கு கரங்களை உடையவளாகவும், சமமாக சிற்பவளாகவும் கல்பிக்க (அமைக்க) வேண்டும். இத்தேவியின் மேற்கரங்களில் புத்தகமும், ஐப மாலையும், ஷீக் கரங்களில் வீணையும் கமண்டமும் கல்பிக்க வேண்டும். இத்தேவியைச் சமபாத சிலையில் செளம்யமான முகமுடையவளாகவும், வெளுப்பு சிறமுடையவளாகவும் அமைத்துப் பிரதிட்டை செய்ய வேண்டும் என அசிற்ப நூல் கூறுகின்றது.

வாகீஸ்வரி : (சில்ப ரத்தின நூலில்)

சில்ப ரத்தினம் - என்னும் சிற்பநூலின் சக்திமார்க்கப் பகுதியில் வாகீஸ்வரியான சரசுவதியின் திருவுருவமைப்பு பின் வருமாறு கூறப்பட்டு உள்ளது. வாகீஸ்வரியாகிய சரசுவதி தேவியானவன் சாந்தமானவன்.

சர்த்தாலத்து மேகம் - சுதிரன் - இவற்றைப்போல் தூய வெண்ணிற மானாளி, எழுத்தாணி, சுவடி, இவற்றுடன் திகழும் கைகளை உடையவள், சிறந்த சொற்கள், சிறந்த அறிவு ஆவைகளையே வடிவமாகக் கொண்டவள், வெண்மைபான அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற வள். மேலும் பிரகாசமான சடைகளை உடையவளாகவும், அழகிய திருமுகம் கொண்டவளாகவும் அமைக்க வேண்டும்.

பத்மீட லக்ஷணம் :

* தாமரைமலர் போல் அமைக்கப்படும் பீடம் பத்மீடம் எனப் படும், இவ்வாறு பீடவடிவமாக அமைக்கப்படும் பத்மம் ஒரு தாளம் உயரம் இருக்க வேண்டும். “தாளம்” என்பது சிற்சாஸ்திரத்தின் சுங் கேதச் சொல். விரிந்த கையின் மணிக்கட்டி விழுந்து நடுவிரலி ஸ் நுனிவரை ஒருதாளம் என்பர். அந்தந்த விக்ரகங்களின் முகத்தினாவு (முகவாஷ்க் கட்டையிலிருந்து கேசாங்தம் வரை) ஒரு தாளமென்பர். மானுங்குலம், மாத்ராங்குலம், நேறுலப்தாலங்குலம் இவற்றில் எதையாவது வைத்துக் கொண்டு பன்னிரண்டு அங்குலம் கணக்கெடுத்து அதை ஒரு தாளமாகக் கொள்ளலாம். ஆவற்றுள் எந்த அளவு எந்த இடத்திற்குத் தகுமேர அதை அவ்சிடத்திற்குத் தாளம் என்னும் அளவுச் சொல்லால் குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வாறுக ஒரு தாளம் உயரமுள்ள பத்மீடத்தின் விஸ்தாரம் (அகலம்) இரண்டு தாளத்தின் அளவு இருக்க வேண்டும்.

அதன் உயரத்தை ஆறுபாக மாக்க வேண்டும். அதில் ஒரு பாகம் (கீழிருந்து மேல் மூன்றாவது பாகம்) பட்டம் அமைக்க வேண்டும். பட்டத்தின் கீழ் இரண்டு பாகங்களில் எட்டு இதழ்களுள்ள கீழ்முகமான தாமரை மலர் அமைக்க வேண்டும். மேலுள்ள மற்ற மூன்று பாகங்களிலும் அதே கோல் எட்டு இதழ்களுள்ள தாமரை மலர் மேல் நோக்கியவாறு அமைக்க வேண்டும். இரண்டு தாமரை மலர்களின் முனைகளுக்கும் நடுவில் அவைகளின் அடிப்புறம் சேருமிடத்திற்கும் அகலத்தில் வித்யாஸம் இருக்க வேண்டும்.

நடுப்பாகம் கால்பங்கு அலவத்தில் குறைந்திருக்கும். அதாவது இந்த பத்ம பீடத்தின் மேற்புறம் அல்லது அடிப்புறத்தின் அகலத்தை நாலு பங்காக்கி அதில் ஒரு பாகம் குறைந்து குவிந்து வருமாறு பத்ம பீடத்தின் மத்தியபாகம் அமைய வேண்டும். (மேலேயும் கீழேயும்) பட்ட முள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும்.

இதில் பீடத்தின் உயரம் தாமரைமலரி னளவேயரும். இந்தப்தும் பீடத்தை விக்ரகத்தின் பல நிலைகளுக்கும் ஏற்றவாறு அமைக்க வேண்டும். அமர்ந்திருக்கும் விக்ரகத்துக்கு அதற்கெற்ற விஸ்தார மூளை

* இப்பகுதி “சில்பரத்தினம்” உத்தரபாகத்தில் உள்ளபடி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக தெய்வத்திருமேனிகளைப் பத்மீடத்தில் அமைத்தல் மரபாகும். மற்றைய பீடத்திலும் அமரச் செய்தலுண்டு.

தாகவும், கிடங்தவாருக இருக்கும் விக்ரகத்திற்கு அதற்கேற்ற விஸ்நார முள்ளதாகவும் வட்ட வடிவமாகவோ அல்லது நீண்ட வட்ட வடிவமாகவோ பத்மபீடத்தை அமைத்தல் வேண்டும்:

ஹம்ஸலகூணம் :

பிரமதேவனின் வாகனமான ஹம்ஸமாசிய * அன்னப்பறவை சரசுவதிக்கும் உரிய தாகும். அன்னப்பறவையின் உயரமானது பிரமனின் உயரத்திற்குச் சமவயர முடையதாகவோ அல்லது இரண்டிலொன்று மூன்றிலொன்று பங்கு உயர முடையதாகவோ கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவை முறையே உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. அன்ன வாகனத்தின் உயரமானது த்வி தாளத்தின் உத்தமமானத்தால் (அருட்தெட்டு அங்குலங்களால்) அமைந்திடல் வேண்டும். அளவுகள் :

அன்னப்பறவையின் சிரத்தின் உயரம் நான்கு அங்குலங்களாம். கழுத்தினுயரம் எட்டு அங்குலங்களாம்; மார்பின் உயரம் பதினெட்டு அங்குலங்களாம். அதன் கீழே தொடைகளின் நீளம் ஒன்றை அங்குலமாம். முழங்காலின் உயரம் ஓரங்குலமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கண்டங்காலின் நீளம் தொடையினுயரத்திற்குச் சமமானதாகும். பாத்தின் உயரம் ஓரங்குலமாகும். முகத்தின் நீளம் மூன்று அங்குலங்களாம். முகத்தின் அகலம் நான்கு அங்குலங்கள், அடிக்கழுத்து பதினேஞ்சு அங்குலங்களாகும்.

கழுத்தினகலம் கீழ் முதல் நுனி வரை முறையே குறைங்கிருப்பதாகும். அக்கழுத்து இரண்டு முகங்களுடன் கூடியதாகும். வயிற்றி னகலம் எட்டு அங்குலமாகவும் மார்பின் பிரதேசம் அதற்குச் சமமான தாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அதற்கு மேலே, புச்சத்தின் (வாவின்) நீளம் பதினாறு அங்குலங்களாகும்.

இறக்கையின் நீளம் எட்டு அங்குலம், அகலம் இரண்டு அங்குலம், நுனியின் அகலம் ஒரு அங்குலம். அதன் கணம் ஒரங்குலமாகும். பாகவின் நீளம் எட்டு அங்குலமாகும். முழங்கை ஒரு அங்குலம், சரங்களின் மூன்னீளம் ஆறு அங்குலங்களாகும். பறவையின் கரங்கள் இரண்டும் இறக்கையினுள்ளே நுழைந்தவைகளாகவும், கலப்பை வடிவம் கொண்ட வைகளாகவும் இருப்பன. அடித்தொடையினிடப்பாகம், நன்கு வட்டவடிவமாயிருப்பதாகும் அத்தொடைகளின் அணிப்பாகத்தின் அகலம் ஒன்றரையங்குலமாகும். முழங்காலின் அகலம் ஒன்றே காலங்குலமாகும்.

* ஹம்ஸம் (அன்னப்பறவை) பொதுவாக சக்திகளின் வாகனமாக அமைவது வழக்கம். இப்பகுதி மான சாரம் சிற்ப நூலில் அறுபதாவது அத்யாயம். தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு எண் : 106 காணக.

கண்டங்காவின் அகலம் ஒரு அங்குலம், அடித்தலத்தின் அகலம் இரண்டு அங்குலம், முன்பாகத்திலுள்ள நடுவிரலின் நீளம் நான்கு அங்குலம், அதன் பக்கத்திலுள்ள விரல்களிரண்டும் இரண்டு அங்குல நீளமுடையதாகவும். காவின் பின்புறத்திலுள்ள மூலங்குலத்தின் (ஆதாரவிரலின்) நீளம் இரண்டு அங்குலமாகவும் வைத்திடல் வேண்டும். முன்னேணுள்ள நடுவிரலின் அகலம் ஒரங்குலமாகும். பின்புறமுள்ள விரலின் (ஆதாரவிரலின்) முடிச்சுடன் கூடிய அகலமானது ஒன்றரை அங்குலமாகும். மற்றைப் பிரஸ்கள் யாவும் முக்காலங்குலம் அகலமுடைய தாக இருத்தல் வேண்டும்.

வாயின் நீளம் மூன்றங்குலம், அதனகலம் ஒரு அங்குலம், கண்ணின் நீளம் அரையங்குலம். அதன் அகலத்தை யுக்தியுடன் இணைக்க வேண்டும். முகத்தின் நீளத்தில் அதன் நடுபாகத்தில் ஸ்தபசை கண்களைச் செய்ய வேண்டும். கீண குத்திரம் இரண்டு யவையளவும், அதற்கு அடுத்தாற் போல கண்ணின் நீளமும் இருக்க வேண்டும் (கண்ணின் நீளத்திற்கு அடுத்தாற்போல இரண்டு யவையளவு கொண்ட கண்ட குத்திரம் இருக்க வேண்டும்), தலைக்கு மேலே கொண்டையின் உயரம் இரண்டு அங்குலம். அதன் கனம் ஒரு அங்குலம். நீற் ஆறு அங்குலம். இக்கொண்டை சிரத்தின் பின்புற முடிவு முடிய உள்ளதாகும். இக் கொண்டையின் அகலம் நான்கு அங்குலமாகும். எஞ்சியவற்றை யுக்தியுடன் இணைக்க வேண்டும். அன்னப்பறனவயின் முழு உடலும் வெண்ணிற முடையதாகவும், இரு பாதங்களும் செங்கிற முடையவை களாகவும் இருக்க வேண்டும். இதன் முக்கு தங்க நிறம் கொண்டதாக அமைக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு புச்சத்தில் இறக்கைகளுடன் கூடிய தாகவும், பின்புறக் கழுத்தில் இலைபோன்ற கொண்டையுடன் கூடிய தாகவும், தொங்கும் வயிற்றில் பல வண்ணங்கொண்ட இறகுகளுடன் கூடியதாகவும் அன்னவாகனத்தை அமைத்தல் வேண்டும்.

சரசுவதி ஆலயங்கள்

தமிழகத்தில் உள்ள சிவன் மற்றும் திருமால் ஆலயங்களில் சரசுவதி, இலக்குமி ஆகிய இருவரையும் அருகருகே பிரதிட்டை செய்து வழிபடுவது ஒரு மரபாக இருந்து வருகின்றது. சிவாலயங்களில் இவ்விரு மூர்த்தங்களையும் முதல் ஆவரணத்தின் வாயு திக்கில் பெரும்பாலும் விளங்குவதைக் காணலாம். இருப்பினும் சரசுவதிக்கென்று சில ஆலயங்களும் தனிச் சங்கதிகளும் நமது நாட்டில் உள்ளன போன்று பிற நாடுகளிலும் விளங்குகின்றன.

குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் கூத்தனுரீல் சரசுவதிக்கென்று தனித்து அமைந்த கோயில் உள்ளது.

கூத்தனுரீசரசுவதி ஆயயம் :

சிவன், விஷ்ணு, சக்தி முதலான ஆலயங்கள் இந்தப் பாரத பூமியில் பல இடங்களில் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் தமிழகத்தில் சக்தி யாகிய காளியை மூலவராகக் கொண்ட கோயில்கள் பல உள்ளன. அவ்வகையில் சக்தியின் அம்சமாக விளங்கும் சரசுவதி தேவியையே மூலமூர்த்தியாகக் கொண்ட ஒரே கோயில் தமிழகத்தில், நாகைமாவட்டத்தில் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடையதாகும்.

இநுப்பிடம் :

கும்பகோணம் - காரைக்கால் கற்சாலையில் மூப்பத்தைஞ்து கிளோ மீட்டர்தூரத்தில் கூத்தனுரீ என்ற தலம் உள்ளது. நன்னிலத்தி விருந்து எட்டு கிளோமீட்டரில் உள்ளது. நகரப் பேருந்துகள் மூலம் இத் தலத்தை அடையலாம்.

சரித்திரச் செய்தி :

மூர்காலத்தில் அம்பாள் டுரி என்று டித்தரம் அமைக்கப் பெற்றது. சோழ நாட்டு அரியணையை அலங்கரித்த விக்கிரம சோழன், இரண்டாங் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராசராசசோழன் ஆகிய மூன்று கேள்விகளின் அரசுவைப் புலவராக விளங்கியவர். ஒட்டக்கத்தரி. இரண்டாம் இராசராச சோழன் ஆட்சியில் இவருக்கு இந்த ஊரைப் பரிசாக

இப்பகுதி “ஆனந்தவிகடன்” இதழில் எண்கள் 110, 111 திருத்தலப் பெருமை தலைப்பில் வெளிவந்த செய்தியாகும்: மேலும் 1990 - தவமிப்பார் திருக்கோயில் இதழிலும் காணக்.

வழங்கிய காரணத்தால் இவ்வூர் கூத்தனார் என்ற பெயரைப் பெற்றது. ஹரிநாதேஸ்வரம் என்ற மற்றொரு பெயரும் இதற்கு உண்டு.

வரகவி ஆகுதல் :

ஒட்டக்கூத்தர் சிவபக்தராகவும் கலைமகளின் பக்தராகவும் விளங்கினார். நாமகள் து பேரருளை மிகவும் பெற்றவர். தாம் வரகவிபாடும் திறனைப்பெறவேண்டும் என்ற காரணத்தினால் சரசுவதி ஸாக்குறித்து தவம் இருக்கலானார். அதற்காக ஹரிநாத் எனும் அரசலாறு தென்புறம் நோக்கிப் பாயும் அரிநாதேஸ்வரம் (கூத்தனார்) தலத்தைத் தோங்கிடுத்தார்.

தினங்கீதாறும் ஹரிநதியில் நீராடி மகாகணபதியை வணங்கி விட்டு சரசுவதியைக் குறித்துத் தவம் புரிந்தார். வாணி தேவி அவர் முன் தோன்றினான். தனது வாயிலிருந்த தாம்பூலத்தைக் கூத்தருக்கு அருளி நல்லாசி மூங்கினான். அன்று முதல் கூத்தர், முன்னைவிடப் பேரவீவும் ஞானமும் பெற்று ஏரகவிபாடும் சக்தி பெற்றார். பின்னர் ஒட்டக்கூத்தர் வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க ஞான சரசுவதி அங்கேயே திருக்கோயில் கொண்டு வழிபடுபவர்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றி வைப்பதாக வாக்கு தந்து விட்டு மறைந்தான். கூத்தர் வழிபட்டதனால் இவ்வூர் கூத்தனார் ஆயிற்று, கூத்தாடும் வினாயகர் எழுந்தருளியிருப்பதாலும் இப்பெயர் ஏற்பட்டது என்னாம்.

பக்திச் சிறப்பு :

ஒட்டக்கூத்தர் தாம்பாடிய தக்கயாகப் பரணியின் வழித்துப் பகுதியில் கூத்தனார் சரசுவதியை “ஆற்றங்கரைச் சொற்கிழுத்தி வாழியே” என்று கூறியிருப்பது இந்தத் தேவியிடத்து அவருக்கள்ள ஈடுபாட்டைக் காட்டுகிறது. அந்தநூலில், துரைக்கா பரமேச்வரி, கலைமகளை நோக்கி திருஞான சம்பந்தரின் சரிதையைக் கூறும் படி கட்டளையிட்டதாகவும் அவ்வாறே சொல்லிய கலைமகளைத் தன் அருளில் வீற்றிருக்கும்படி அருளிச் செப்ததாகவும் கூறியிருக்கிறார், ஒட்டக்கூத்தர்.

தட்சனின் யாகத்தை அழிக்கும் போது, வீரபத்திரக்கடவுள் சரசுவதியின் நாசியை அரிந்ததாக இராத நூல்களில் காணப்படும் செய்தியை, இவர் தமது தக்கயாகப் பரணியில் கூருமல் விட்டதும் ஒட்டக்கூத்தரின் கலைமகள் பக்தியைக் காட்டுகிறது.

மற்றொரு கதை :

இத்தலத்திற்கு மற்றொரு கதையும் உண்டு. புதுவோத்தமன் என்பவர் பிறவியிலேயே ஊழமயாக இங்கத்தைக் கண்டு அகாது பெற்றோர்கள் பெரிதும் வருங்கினார். அதனால் இப்புதுவோத்தமன் மா

கூத்தனார் ஸ்ரீ சரசவதி ஆலயத்தில் விளங்கும் சரசவதியின்
செப்புத்திருமேனி (திருவுலாத்திருமேனி)

காத்தனூர்
ஸ்ரீ சரசவதி திருக்கோயிலின் முகப்புத்தோற்றும்

விஷ்ணுவைக் குறித்துத் தலமியற்றினார். ‘கூத்தனுளில் உறையும் பூநி சரசுவதிதேவியைக் குறித்துத் தவம் செய்க, என்று அருளினார் திருமால். அதன்படி யே அவர் கடுங்கவம் புரிய, சரசுவதி தேவி நவராத்திரி விஜய தசமியன்று அவர் முன் தோன்றி அவர் கோரிய வரத்தை வழங்கினான். அன்று முதல் அவருக்குக் கவிபாடும் திறன் கைவரப்பெற்றது. அம்மாளின் மீது பல பாடல்கள் பாடியதால் அவருக்குப் பாரதி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. அது முதல் அவர் புருஷாத்தம் பாரதி எனப் பாராட்டப் பெற்றார்.

திருக்கோயில் அமைப்பு :

இத்தலத்தில் அமைந்துள்ள சரசுவதி கோயில் திருச்சுற்று, முகமண்டபம், அர்த்தமண்டபம், அந்தராளம், கருவறை ஆகியனவற்றைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. ஒட்டக்கூத்தரி இங்கு அருள் பெற்றகைக் குறிக்க அராது சிலை முகமண்டபத்தில் வாயிலுக்கு இடப்புறம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது வலக்கையில் எழுத்தாணீயும் இடக்கையில் ஓலைச் சுவடியும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாலயத்தின் தென் மேற்கு மூலையில் மேல் மதில் சுவர் அருகில் அர்த்தனை விளாயகர் எழுங்கருளியிருக்கிறார், இவரை மூலைப்பிள்ளையார் என்று மக்கள் அழைக்கின்றனர்.

கருவறையில் சரசுவதியின் திருக்கோலம் :

ஸ்ரீ பிரம்மதேவன் விநாயகரையும் சிவனையும் வழிபட்ட தலம் இது. கருப்பக்கிருக்கத்தில் ஞான சொருபமாக விளங்கியருளும் பூநி சரசு வதி தவக்கோலத்துடன் வெள்ளைத்தாமரை மலரில் பத்மாசனத்தில் அமரிந்துள்ளாள். அம்பிகையின் நான்குசர்க்களின், பின் ஶீரு கரங்களில் ஜபமாலை (உக்கமாலை), கெண்டி (கமண்டலம்) விளங்கவும் முன் ஶிரு கரங்களில் ஓலைச்சுடி (புத்தகம்) சின் முத்திரையும் விளங்கவும் காட்சி தருகின்றன. ஶூப்பெருமாட்டி சர்வாபரணங்களுடன், முக்கண் உடைய வளாகவும் ஜடா மகுடம் கொண்டவளாகவும் அழகு உடையவளாக சங்தராணத்தின்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. புன்னகை புத்துக் கருணை பொழியும் இவளது திருமுகம் “சொல்லிற்பனமும் அதான முங்களி கோல்லவல்ல நல்லித்தையுங் தந்து அடிமை” கொள்தாக அமைந்துள்ளது.

தியான சுலோகம் :

“ சரஸ்வதீம் சதுர ஹஸ்தாம்
ஸ்வேத பத்மாசன ஸ்திதாம்
ஜடா மகுட ஸம்ஹிதாம்
சக்ல வர்ணம் பிராம் ஸ்திதாம்
சக்லயக்ஞோப வீதாம் ச
முக்தா ஹார சுலோசனம் .

வியாக்யானம் அட்ச குத்ரம் ச
தட்சினே ச சுத்வஜே
புஸ்தகம் கெண்டி காம் சைவ
திரிநேத்ராம் சாருஞ்சினீம்
சர்வா பரண பூஷிதாம்
சுப்ரஸ்னாம் சரஸ்வதீம் ”

விஜயத்ரமி நாளில் :

இக்கோயிலில் புரட்டாசிமாத சரசுவதி பூஜையன்று மட்டும் சரசுவதி தேவியின் பாதங்களுக்குப் பக்கர்கள் அர்ச்சனை செய்தவற்கு ஏற் கூறப்படால் விசேஷ மாகக் கருவறையிலிருக்கும் அம்பாளின் திருப்பாதங்களை அர்த்த மண்டபம் வரை நீண்டிருப்பதாக அலங்கரித்து வைப்பது ஒருமரபாக இன்றும் திருந்து வருகின்றது. பூசித்து வலம்பெறலாம்.

விணைய முர்த்திகள் :

அர்த்த மண்டபத்தில் விளாயகர் இவிங்கரி, முருகன் காட்சி தருகில்லை நனர். பலிபீடத்தருகில் வலம்புரி விளாயகர் விளங்குகின்றார். திருச்சுற்றின் தென்மேற்கு மூலையில் நடன விளாயகர் (கூத்தாடும் விளாயகர் அல்லது நீர்த்தன விளாயகர்) காணப்படுகின்றார். எழுந்தருளும் மூத்தி களாக நடராஜப் பெருமானும் சரசுவதி தேவியும் உள்ளனர்.

கண்டியூர் :

திருவொயாறு - தஞ்சாவூர் கற்சாலையில் கண்டியூர் எனும் சீவத் தலம் உள்ளது, இது பாடல்பெற்ற திருத்தலமாகும். இத்தலம் * அட்ச வீரட்டத் தலங்களில் ஒன்றாகும். பிரமதேவனின் சிரக்கதைக் (கலை) சிகாய்த தலம். இத்தலத்துப் பெருமான் திருநாமம் ஸ்ரீ பிரமசிரக்கண்டசரி என்பது மூலத்தானத்தின் பக்கத்தில் கிழக்கு நோக்கியவாறு பிரமன் ஸி வு குவமும் பிரமபத்தினியாகிய சரசுவதியின் சிலாருமூம் உள்ளன. இந்தக் கூட்டுத்தலத்தில் மட்டும்கான் இத்தகைய அமைப்புள்ளது. பிரமதேவர் தாழை, ஜப மாலை ஏந்தி கம்பிரமாக சரிவாரணங்களுடன் அபர்ந்த சிலையில் காணப்படுகின்றார். வைப்புறம் சிறியலடி வில் சரசுவதி நான்கு திருக்கருங்களுடன் காட்சி தருகின்றார். இந்தப் பிரமனின் திருவுரூவத் தாப் போன்ற உஞ்சுசை அருங்காட்சையகத்தில் ஒன்று உள்ளது.

அட்ச வீரட்டத் தலங்கள் :

X கண்டியூர், திருக்கோவலூர், திருவதிசை, திருப்பறியலூர், திருவிற்குடி, வழுவூர், திருக்குறுக்கை, திருக்கடலூர் - இவை சிவபிரான் பராக்கிரமங்களை விளக்கும் தலங்களாகும்.

திருக்கண்டியூர்:- ஸ்ரீ பிரமலிர்கண்டசாவர் ஆலயம் தஞ்சை மாவட்டம் மூலங் சன்னதிக்குப் பக்கத்தில் பிரமன் (நான்முகன்), சரசுவதி சிலாபுபாகவ் உள்ளார். பிரமன் இந்து ராவர், ஜபமாலை கொண்டு முன் இருக்கவாலும் பிராந்திக்கும் நிலையில் உள்ளார். பிரமன் சிம்கோய்த பின், அவன் வேங்கட ஜம்முகாங்களின் அடிக்கீழ் சதுர்முதங்களில் அருளினார். இற்கிறுவருவும் போன்று தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் ஒன்று காணப்படுகிறது.

தக்கோலம்- திருவருள் மகாதேவர் திருக்கோயிலின்
கோட்டப்பகுதியில் விளங்கும் பிரமன் திருவருவம்

கர்பர் வணக்கிய கலைமகள் :

கர்பர் தென்குமரி வந்த போது தன்னிடை, தாம் வணக்கிய * கலைங்களின் திருவுருவச் சிலையைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். அந்த திருவுருவச் சிலைதான் இன்று பத்மநாபபுரம் கோட்டையின் நட்டோ காணப்படுவது. பத்மநாத்தில் நான்கு கரங்களுடன் சுகாசன மாக்க காட்சி தருகின்றன. பிடத்துடன் சிறிய திருவாட்சியும், அனித்த ஒரு பெரிய திருவாட்சியும் காணப்படுகிறன. இத்தேவியினைக் கேரளமக்கள் எராத்திரியின் போது திருவனந்தபுரத்திற்கு எழுங்குளப் பண்ணிக் கொண்டு சென்று விழா கொண்டாடுகின்றனர். அவ்வமயம் தமிழகத்தின் எல்லையிலும் மக்கள் பூசித்து மகிழ்வார். இவ்விழா தேசிய ஒருமைப்பாட்டு விழாவாகத் திட்டமிக்கின்றது,

பிரே வில்லிபுற்தூர் :

ஆவட்டாயார் கோயில் தூணில் சகல ஆறரணங்களையும் அனித்த சிலையில் கரங்களில் யாழிலை ஏந்தியவாறு சரசவதியின் உருவம் ஒன்று காணப்படுகிறது.

மதுரை :

மதுரை ஸ்ரீ பீஞ்சுட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆலயத்தில் சரவதி தேவிக்கும் இலக்குமிக்கும் தனித்தனி சங்கிதிகள் உள்ளன, இக்கோயிலின் தூண் ஒன்றில் இருக்ககள் மட்டும் உள்ள சரசவதி தேவி திருவுருவம் ஒன்று சின்ற சிலையில் வீணையை வாசிக்கும் தோற்றத்தில் விளங்குகின்றது. வாத்தோளில் கிளி ஒன்றுள்ளது. சரசவதி இடக்காலைண்றி வலக்காலை, முன்னால் சுற்று வளைத்து வைத்த சிலையில் விளங்குகின்றன.

தஞ்சையும் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் :

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலிலும் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் பெரிய கோயிலிலும் சரசவதியின் சிற்பங்கள் சிறப்புடையனவாக விளங்குகின்றன. தஞ்சையில் இருக்கங்களை உடைய சரசவதி தேவி உள்ளார். இத்திருவருவம் இக்கோயிலின் தென்புறவாயிலில் மேற்றிகை ஜாக்கியுள்ளது. வெண்சாமரம் வீசும் பெண்கள் பின்னால் சின்றவாறு அமைக்கப் பட்டுள்ளார்,

கங்கை கொண்ட சோழபுரம் கோயிலின் வடக்கு வாயிலின் (மூலத்தானத்திற்குச் செல்லும் ஒரு பாதை) மாடத்தில் மேற்குத் திவை

X பத்மநாபபுரம் அரண்மணியிலிருந்த கம்பர் வணங்கிய சரசவதியின் திருவுருவச்சிலை அக்டேபர் 7ஆம் நாளன்று இரவு காலைமற் போயிற்று. இது சம்பந்தமாக காவல்துறை விசாரணை நடத்தும் சமயத்தில் அக்டோபர் 9ஆம் தேதி காலை அந்தத் திருவுருவச் சிலை யானை நெற்றிப்பட்டம் ஒன்று கட்டப் பட்டுக் கோயில் அருகே கிடந்தது, இதைக் கண்ட மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வணங்கிப் போற்றினர் - ஆதாரம் தினமணி நாளிதழ் - எஸ். பத்மநாபன் கட்டுரை.

நோக்கியவாறு சரசுவதி நான்கு கரங்களுடன் பத்மாசனத்தில் விளங்குகின்றன. இவனை ஞான சரசுவதி என்றும் அழைப்பார். இத்திருவுடையம் மிகப் பிரசித்தி பெற்றது.

மைந்தில் :

மைகுரு மாநிலத்தில் நாகமங்கலம் தாலுக்காவிலுள்ள பஸ்ராலு மல்லிகார்ஜூனர் கோயிலில் ஞான சரசுவதியைத் தரிசுக்கலாம். இது ஹெப்சாளர் அமைத்த அற்புதச் சிற்பமாகும்.

காஷ்மீர் செகந்திராபாத் :

காஷ்மீரில் சரசுவதிக் கெண்டே தனிக் கோயில் உள்ளது. அதே ஓல செகந்திராபாத் “யன்மாத்” பாதையில் பாஸார் என்கிற இடத்தில் சரசுவதிக்குத் தனிக் கோயில் உள்ளது. இக்கோயிலின் அருகில் கோதாவரிக்கு ஒடுகிறது.

ஆஜ்மீர் :

ஆஜ்மீரிலிருந்து ஏழுமைச் தொலைவில் புஷ்கரம் என்ற ஊர் உள்ளது. இங்கு பிரம்மாவுக்கான கோயிலில் சரசுவதி தேவிக்குரிய சங்கிதியும் உள்ளது. இத்தேவியின் கரங்களில் வீணை இல்லை.

ஹூதராபாத் :

ஹூதராபாத்தில் அலம்பூரில் (மகஷுப் நகர் மாவட்டத்திலுள்ளது) உள்ள கோட்டைக்குள் ஒன்பது பிரம்மாக்களின் கோயில்கள் உள்ளன. அவைபாவன பால பிரம்மா, குமார பிரம்மா, அரிக்க பிரம்மா, வீர பிரம்மா, விஸ்வ பிரம்மா, தாரகா பிரம்மா, கருடப்பிரம்மா, சுவர்க்கப் பிரம்மா, பத்மபிரம்மா என்பனவாம், இந்த ஒன்பது பிரம்மாக்களுக்குமுள்ள ஒரே ஒரு தேவி சங்கதி சரசுவதி தேவியினுடையதாகும்.

ஆந்திராவில் சரசுவதி மந்திர் :

ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் அடில்லாபாத் மாவட்டத்தில் மதோவே தாலுக்காவில் பாஸரா என்னும் இடத்தில் வாக்தேவிக்கு ஒரு ஆலயம் உள்ளது. வியாசர் சிறிது காலம் இத்தேவியை வழிபட்டதால் வியாசர் தவம் என்பது வஸராவாக மாறிவிட்டது. ஆதிசங்கரர் இத்தேவியை வழிப்பட்டார் என்றும் கூறுவர். இந்த சரசுவதி தேவியின் ரூபம் மிக அழகானது. கையில் வீணை இல்லை, இலக்குமிக்கும் கனக தூர்க்கைக்கும் இங்குச் சங்கதிகள் உள்ளன.

அயல்நாடுகளில் வாணி :

சரக்குதி தேவிலன் வழிபாடு கடல் கடந்த நாடுகளிலும் சென்றுள்ளது. ஐவா, பாவி, ஐப்பான் ஆகிய நாடுகளில் இன்றும் இத்தேவியான வள் பூஜிக்கப் படுகின்றன.

“நீாந்தில்” சரசுவதிக்கு “யங்சன்ம்” என்று பெயர். இத்தேவியின் திருவுருள்வச் சலளவக் கல்லினுல் அமைத்து வழிபடுகின்றனர்.

“இந்தோனேவியாவிலும் பாலித் தவிலும்” புத்தகங்களை அலங்கரித்துக் கூடிக்கின்றார்கள். இப்புஜையினை அவர்கள் “கலூங்கள்” எனக்குறிப்பிடுகின்றனர். மேலும் பாலித்தீவில் மலைகளுக்கிடையே “தம்பாக் ஸஸரிங்” என்ற ஒரு குளம் உள்ளது. கங்கையைப் போன்று இந்தக்குளத்தின் நீரைப் புனிதமாகக் கருதுகின்றனர். விழை தசமியன்று இக்கிழவு மக்கள் குளத்தில் நீரடி, புத்தகங்களை அலங்கரித்து, மஞ்சள் சிற அன்னத்தை நிவேதித்து வழிபடுகின்றனர்.

“ஐப்பானியர்கள்” கலைமகளை “பெண்டென்” என்று போற்றுகின்றனர். இவர்களுடைய ஏழு தெய்வங்களில் பெண்டென் ஒன்றுதான் பெண்டெய்வ மாகும். இவர் கரங்களில் விணையும் புத்தகமும் உள்ளன. இவர்கள் சொலு விழாவை நம்மைப்போன்றே நடத்துகின்றனர். இவர்கள் மாரிச் மாதம் பீ-ம் நாள் இப்புஜையினை சிகழ்த்துகின்றனர். கலைத்தேவி என்பதுடன் பெண்டெனை கரிம தேவதையாகவும் ஐப்பானியர்கள் வழிபடுகின்றனர், “டிரேகள்” என்ற ராட்சகப் பாம்பு பெண்டெனின் வாகனமாகும் பெண் டென் கைவிலுள்ள விணை மேல்நாட்டு சிதாரி போன்றுள்ளது. இவ்வாலயங்கள் கடற்கரை யோரமாகவே அமைந்துள்ளன.

ஆலயங்களில் சரசுவதி திருஉருவங்கள்

கல்விக்கு அதிதெய்வாகப் போற்றித் துதிக்கப்படுபவன் சரசுவதிதேவி ஆவான். ஆக்குர் தொழிலை உடைய பிரமதேவனின் மஜைவி என்ற முறையிலும் இவளை வழிபடுவது உண்டு. சிவன், விழிலூ ஆலயங்களில் ஆவளை முறையாகப் பிரதிட்டைசெய்து வழிபடுவதை நாம் இன்றும் காணலாம்.

ஓர் ஆலயத்தின் கருவறையின் பின்புறமுள்ள ஆவரணா பத்தி மண்டபத்தின் வாயு பாகத்தில் சரசுவதியைப் பிரதிடிஷ்டத்தல் முறையாகும். சீல ஆஸயங்களில் x தூர்க்கை, வகூழி, சரசுவதி ஜேஷ்டா ஆகிய நான்கு முர்த்திகளை தொடர்ச்சியாக மண்டபங்களில் பிரதிட்டை செய்வதும் உண்டு. இத் தேவிகள் யாவரும் பர்வை மூர்த்திகளாகக் கோளனவேண்டும். இப்பகுதியில் சரசுவதியின் சிறப்புடைத் திருஉருவங்களைமெந்த தலங்களைக் காணலாம்.

கைலாசநாதர் கோயில் :

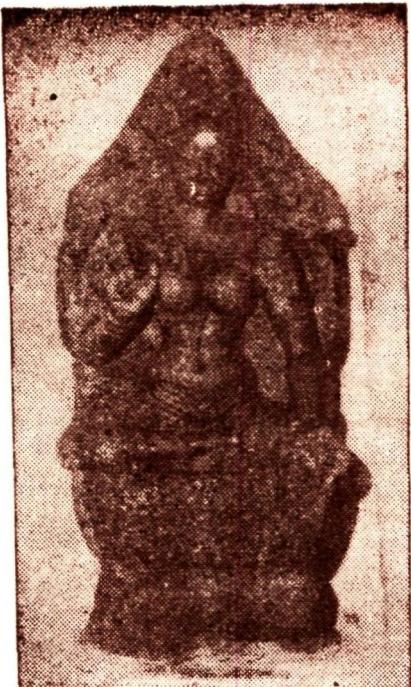
பல்லவர் காலத்தில் இராசசிம்மானு எடுக்கப்பட்ட கைலாசநாதர் கோயிலில் முன்று இடங்களில் சரசுவதியின் சிறபங்களைக் காணலாம். இதில் இரண்டு சிறபங்கள் மிகத் தேவியாக உள்ளன, சரசுவதி, நான்கு கரங்களை உடையவன் ஆகவும் வைக் கரங்களில் அட்சமாலையும் தியான முத்திரையும் விளங்க இடக்கரங்களில் குண்டுகையும், ஒலைச்சுநாயையும் தாங்கியவளாகவும் இருக்கின்றன. மற்றொர் இடத்தில் உள்ள சரசுவதி தேவி வலக்கரங்களில் அட்சமாலையும் அபய முத்திரையும். இடக் கரங்களில் கமண்டலமும் யலநும் (தாமரை) வைத்திருக்கின்றன.

இராமேசவரம் — வீறு சரசுவதி :

இந்தியாவின் பல பாகங்களிலிருந்தும் யாத்திரிகர்கள் வந்து தரிசித்துச் செல்லும் புண்ணியத் தலமாகும். இது பன்னிரண்டு ஜோதிர்விஸ்கத் தலங்களுள் ஒன்றாகும். இது தீவின் நடுவில் உள்ள தலமாகும். காசி யாத்திரை பூர்த்தி யாக x இத் தலத்தை தரிசித்தல் வேண்டும், பாடல்பேற்ற திருத்தலம். இறைவனின் திருப்பெயர் இரரமநாத சுவாமி, புகைவண்டி மூலமாகவும், தற்போது பேருந்துமூலமாகவும் செல்லலாம். 1200 துண்கள் உள்ள வெளிப் பிரகாரம் உள்ளது. இத்தலம் இரமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ளது.

x பெரும்பாலான ஆலயங்களில் கோஷ்ட மாடத்தில் தூர்க்கை வடக்கு நோக்கியிருத்தலும் ஒரு முறையாகும்.

x இத் தலத்தில் இவ்வாதீனத்திற்குச் சொந்தமான கிளை மடம் உள்ளது. ஸ்படிகலிங்கத் திருமேனிக்கு அபிஷேகிக்க விழுதி அளித்து வருவதால் இதனை விழுதிக் கிளை மடம் என்று கூறுவர்.

திருப்பூந்துருத்தி- அருள்மிகு புற்ப
வணக்கவர் ஆலயத்தில் விளங்கும்
அபயஹஸ்த சரசவதி

கடலங்குடி - திருமேனியார் சிவால
யத்தில் விளங்கும் சரசவதி
(இத்திருவுருவம் இரவிவர்மா
ஒவியத்தினைப் போன்று விளங்கு
வது)

கர்நாடக மாநிலம் சோமதாத்பூர் -
கேசவர் ஆலயம் - ஹோய்சலா
கலீப்பாணியில் அமைந்த நடன
சரசுவதி-காலம் 12 ஆம் நாற்றுண்டு
(வலக்காலை ஊன்றி இருத்தல்)

வேறுவகையில் நடனமாடும்
சரசுவதி தேவி - ஹோய்சாலேஸ்வரர்
திருக்கோயில்-ஹளபீடு (இடக்காலை
ஊன்றி இருத்தல்)

நடனமாடும் சரசுவதி
ஹோய்சாலேஸ்வரர் கோயில்-ஹளபீடு.

இவ்வாலத்தில் பத்ரபிடத்தில் சகாசனமாக சதுர்புஜங்களுடன் சரசவதி திருவுருவம் விளங்குகிறது. பின் கரங்களில் அட்சமாலை, சுவடி, முன்கரங்களில் தென்கை முறையில் அமைந்த வீணையினை சமமாக வைத்து வாசிக்கும் வடிவமை காய் இத் திருமேனி வீளங்குகிறது. ஜடாமகுடத்துடன் ஏனைய திருவாபர ணங்களோடு கலைத் தெய்வமாகப் போற்றப்படும் இவ்வன்னையைத் தரிசிப்பது நலம்.

திருமேனியார் — சிவாலயத்தில் சரசவதி :

நாகை மாவட்டம் கடலங்குடி கிராமத்தில் உள்ள திருமேனியார் சிவாலயத்தில் விளங்கும் சரசவதி சிற்பம் காண்போரை ஈரக்கும் முறையில் அமைந்துள்ளது, இரவில்ர்மா ஒவியத்தின் முன் ஆதாரமாக இது விளங்குவது போல இச்சிற்பத்தின் கலையழகும் வடிவமைப்பும் அமைந்துள்ளன.

இம்முறையிலேயேதான் ஒவ்வொரு வீட்டிலும், பன்னிகளிலும் இத்தேவி யின் திருவுருவம் அமையப்பட்டிருக்கும். பத்ரபிடத்தில் இடக்காலை தொங்க விட்டு அதன்மேல் வலக்காலை போட்டபடி இத்தேவி அமர்ந்துள்ளார். பின் வலக்கரத்தில் ஜபமாலையும், முன் கீழ்க்கரத்தில் சுவடுயும் காணப்படுகின்றன. பின் இட மேற்கரமும் முன் வலக் கீழ்க்கரமும் வீணையினைக் கொண்டும் அதன் தந்திகளை மீட்டும் முறையில் அமைந்துள்ளன. வளையல்கள், கொலுகுகள், வஸ்திர அமைப்பு, முத்துச் சங்கள், நெற்றிப்பட்டம். கிரீடம் ஆகியன நுண் கலைச் சிறப்புடன் அமையப்பெற்றுள்ளன. உயிரோட்ட மூளை இத் திருமேனி யின் சிறப்பை நேரில் உரிசித்து மேன்மையடையலாம்.

திருப்பூந்துருத்தி - அபயஹஸ்த சரசவதி :

திருப்பூந்துருத்தி தலமானது தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ளது. திருக்காட்டுப்பள்ளிக்குச் செல்லும் சாலையில் கண்டியூரை அடுத்து உள்ள தலம். இதனை ஓலைத்திருப் பூந்துருத்தி என்றும் கூறுவர். இறைவனின் திறப்பெயர் ஸ்ரீ புஷ்பவனேஸ்வரர். இத்தலத்தில் நந்தி விலகியுள்ளது. கருவறையில் தேப்பால் தென் கயிலையும், வடபால் வடகயிலையுமாகிய கோயில்கள் விளங்குகின்றன.

இவ்வாலய கோவில்த்தில் சிறபங்களும். தனித் தன்மையடைய x அபயஹஸ்தத்தில் அமைந்த சரசவதி திருவுருவமும் விளங்குகின்றன. இத்தேவி யானவள் தாமரைமலரில் பத்மாசனம் கொண்டு அமர்ந்துள்ளார். பின்கரங்களில் அட்சமாலையும் சுவடுயும் விளங்குகின்றன. முன்கரங்களில் வலக்கரம் அபயாகவும் இடக்கரம் ஊறுறுல்லமாகவும் (தொடையில் கரத்தைப் பதிய வைத்திருப்பது) கண்டாரணம், முத்துாலை, வளையல்கள், யக்ஞோபவீதம், ஜடாமகுடம் அணியப்பெற்றவளாய் கீழ்நோக்கிய பார்வையுடன் (உயிர்களின் நலன்பொருட்டு) பூசைத் திருமேனியாக விளங்குகின்றன.

x இவ்வமைப்பு போன்ற கஜலட்சுமி சிறபம் ஒன்று (சோழர் காலம்) திருவாவடுதுறை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.

பின்கரத்தில் வீணையைக் கொண்ட சரசவதி :

ஆந்தீர மாங்கிலம் - கீழுக்கு கோதாவரி மாவட்டம், காக்கிநாடா வட்டத்தில் அமைந்த சிவாலயத்தில் (குமாரா. ராமா, பீமேஸ்வரா) விளங்கும் சுசவதி சிற்பம் (கற்பலகைச் சிற்பமாக) வழிபாட்டில் உள்ளது.

மேலும் கீழுமாக 48 இதழ்களை உடைய தாமரை மலில் சரசவதி கேவி யானவள் பத்மாசனத்துடன் விளங்குகின்றன. பிரபையுடன் சிரசில் ஜடா மாருடமும், குழுத்தில் மூன்று சரங்களையுடைய முத்துமாலையும், கச்சைக்கட்டும், யக்ஞோபவீதமும், இடுப்புக்குக் கீழ்ப்பகுதியிலிருந்து துடைவரையிலான வல்தீர அமைப்பும், கால்கள் மற்றும் கரங்களில் கொலுசுகளும் வளையல்களும் மிக நேர்த்தியான வேலைப்பாடுகளுடன் இத்திருமேனி அமைந்துள்ளது. பின் வலக் கரத்தில் வட்ட வடிவமாக அட்சமாலையாகிய ஜூபாலை உள்ளது. பின் இடக் கரத்தில் செங்குத்தாகப் பிடித்து நிறுத்திய வீணையும், முன் வலக்கரம் பின் நோக்கி வளைந்த அபயகரமும், முன் இடத்தில் சுவாரையும் அமைந்தனவாக இத்திருமேனி கீழ்நோக்கிய பார்வையுடன் இசையோடு ஞானத்தை உணர்த்தும் நிலையில் உள்ளது. வடக்கில் நாமசங்கீர்த்தன முறையினை உணர்த்துவனவாக உள்ளது எனலாம்.

பேனூர் - பத்ம ஹஸ்த சரசவதி :

பேனூர் - பூநிகிருஷ்ணன் (பூநிகேசவர் ஆலயம்) கோயிலில் பத்மங்களைக் கொண்டு திகழும் சரசவதி தேவியின் திருமேனி திகழ்கின்றது

பத்ரபீடத்தில் பத்மாசனம் கொண்டு விளங்கும் இத்தேவியின் பின் இரு கரங்களில் பத்மங்கள் (தாமரைகள்) விளங்குகின்றன. முன் கரங்கள் அபய வரத முத்திரைகளாக இருந்தால், காத்தலோடு செவ்வாத்தினையும் சொடுப்பதாக எண்ணலாம். இவ்வன்னைக்குரிய ஆபரணங்கள் யாவும் எடுப்பாக விளங்குகின்றன. சிரசில் கிர்டமும், காதுகளில் காதோலைகளும் அணிசெய்ய. யாளியோடு கூடிய கொடி வேலைப்பாடுகளுடன் திருவாட்சீயானது மேலும் இத்திருமேனிக்கு அழைட்டுகின்றது.

வேள்விச் சிறப்பை உணர்த்தும் வேதவஸ்லி :

கங்காபுரத்து கிராமத்தில் (வடஅந்தியா - Mehabubuagar Dt. Jesccherla Tk.) தனியாக சரசவதி சிற்பம் ஒன்று சிறப்புடைத் தன்மையதாய் உள்ளது.

வேத நேறி தழைத்தோங்க என்ற வாக்கிற்கிணங்க சரசவதி தேவி யானவள் அமர்ந்த திருக்கோலத்திலும் தமது நான்கு கரத்தில் - பின் இரு கரங்களில் அங்குசூமும், யாகத்தில் (வேள்வி சமயத்தில்) பயன்படுத்தும் ஸ்ரூவ மும் (கரண்டி) விளங்குகின்றன. முன் வலக் கரம் சின்முத்திரையோடு கூடிய ஜபமாலையும், முன் இடக்கரம் வேதச் சுவாரையையும் கொண்டுள்ளது. மனதை அடக்கி வேத நேறி நின்று வேள்வி செய்து உலகைக் காத்தலை இத்திருவுருவம்

பின்கரத்தில் வீணயினைக் கொண்டு
அருளும் ஞானமுத்ரா சரசுவதி -
காக்கிநாடா - ஆந்திர மாநிலம்

பேஞ்சர் - பத்மஹஸ்த சரசுவதி
முரி கேசவர் ஆலயம்.

நன்றி : French Indology - Pondicherry

வேள்விச் சிறப்பை உணர்த்தும்
வேதவல்லி கங்காபுரம் கிராமம் வட
இந்தியா

நாகை மாவட்டம்-நாகர் ஸ்ரீ நாக
ராஜசுவாமி ஆலயத்தில் விளங்கும்
(உற்சவமுர்த்தி) சரசுவதி செப்புத்
திருமேனி

நாகரி : French Indology - Pandicherry

உணர்த்துகிறது. வடத்திய முறையில் கரண்டமகுடம் சிரசில் விளங்க ஏனைய ஆடை ஆபரணங்களோடு இத்தேவி அழகு மிக்கு காட்சி தருகிறார்கள்.

நாகூர் சரசுவதி :

நாகூர் நாகராஜகளாமி சிவாலயத்தில் சரசுவதி செப்புத் திருமேனி ஒன்று விளங்குகிறது. பத்மாசனத்தில் அன்னையானவள் இரு கால்களையும் மடக்கி கலைத்தேவியாக அமர்ந்துள்ளார்கள். இத்திருமேனியின் பின் கரங்களில் கெண்டி, அட்ச மாலை, முன் கரங்களில் ஞானமுத்திரை சுவடி முதலியன காணப்படுகின்றன.

சிரசில் கரண்ட மகுடம் கொண்டு நிமிர்ந்து அமர்ந்துள்ளார்கள். காதுகள் வடிக் காதுகளாகவும் மார்பில் யக்ஞோபவீதமும், கழுத்தில் கண்டாபரணமும், கரங்களில் வளையல்களும் விளங்க ஞானச் சிரிப்புடன் எழுந்தருளும் (உற்சவர்) மூர்த்தியாக இத்திருக்கோயிலில் உள்ளது.

விழ்ணு ஆலயத்தில் ஹம்சவாகினி :

வட இந்தியாவில் மதுரா மாவட்டத்தில் மதுராவில் உள்ள ஸ்ரீ வேங்க யன்னார் விழ்ணு ஆலயத்தில் பல சிற்பங்கள் நிறைந்த மண்டபம் விளங்குகிறது, ஷீ ஆலய மண்டபத் தூணில் அன்னவாகனத்தில் சரசுவதியின் புடைப்புச் சிற்பம் காணப்படுகிறது. கலைகளின் திருவருவாமாக விளங்கியருளும் வாணியின் சிற்பமானது மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் விளங்குகிறது. அன்னவாகனத் தீஸ்மேல் சுகாசனமாக இத் தேவியின் திருமேனி காணப்படுகிறது. இடது பாதத்தினை தாமரை மலர் தாங்குகிறது. பின் கரங்களில் ஜபமாலையும் கெண்டி யும் உள்ளன. முன் கரங்களில் வீணையினை ஏந்தி மீட்டும் நிலையில் வீரல்கள் அமைந்துள்ளன.

சிரசில் கிரிடமகுடமும் கழுத்தில் மணிகளும் பட்டைச் சரங்களும் ஆபரணங்களாக மினிர்கின்றன. இத் தேவியின் இடையானது சிறுத்து ஞானத்தீர்மையில் விளங்குதலைக் காணல் வேண்டும்.

ஹாய்சலா - ஹார்சலேசுவரர் ஆலயத்தில் நார்த்தன சரசுவதி :

நாட்டின் இதர பாகங்களைவிட கர்நாடக மாநிலத்தில் நாட்டியத் திருஉருவிலான சரசுவதி சிற்பங்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. வடக்கே அனேகமாக மத்யபிரதேசத்தில் உதயழூர் ஆலயத்தில் இத்தேவியானவள் நடராஜர் மற்றும் பார்வதீயுடன் நடனமாடிக்கொண்டிருக்கும் முறையில் சிலையமைந்து உள்ளது.

நார்த்தனம் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் சரசுவதிதேவியின் மணிமகுடத்தினைச் சுற்றிலும் கொடிக்கருக்கான திருவாசியுர், கரங்களில் அகழமாலை, பிரம்பி, தாமரை, பாசம், ஓலைச்சுவடி, வீணை முதலியனவும் விளங்குகின்றன. பாதச்சிலம்புகளும், கரங்களில் வளையல்களும், உடலில் சரமணிகளும், தொடைப்

பதுதிவரை ஆடைக் கட்டும் விளங்க, கீழ்ப்பகுதியில் வாத்தியங்களை வாசிக்கும் பெண்களின் உருவங்களும் உள்ளன. மேலும் வலக்காலின் கீழ் இத்தேவியின் அன்ன வாகனமும் காணப்படுகிறது, இது கி. பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஹோய்சாலா பாணியினை ஒத்ததாகும். இவ்வுருவம் கர்நாடக மாநிலத்தில் - காலிபிட் என்னும் இடத்தில் ஹார்ச் லேஸ்வரர் ஆலயத்தில் விளங்குகிறது.

எல்லோரா கைலாசநாதர் கோயில் சரசவதி :

மகாராஜாவுடூர மாநிலத்தில் - எல்லோராவில் அமைந்த கைலாசநாதர் கோயிலில் ராவுஷ்டரகூடர் காலத்தில் அயைந்த (கி. பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு) இந்கரங்களை உடைய சரசவதி சிற்பம் ஓன்று உள்ளது. கொடிகளும் இலைகளும் தூந்த தாமரை மலரில் நதிகளின் தெய்வமாகக் கருதிப் போற்றப்படும் தீரிபங்க நிலையில் காட்சி தருகின்றன. உயரமான மேவிந்த உருவும் கண்ணைக்கவரும் அங்கலட்சணங்களுடன் கூடிய இச்சிற்பத்தின் இருமருங்கிலும் மற்ற இந்நதி களின் தெய்வங்களான கங்கையும் (கங்காதேவி) யழுகையும் (யழுன தேவி) உள்ளனர்.

சோமநாதபுரம் - கேசவர் ஆலயம் :

சோமநாதபுரம் கேசவர் ஆலயத்தின் திருச்சற்றில் என்னற்ற சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இதில் நடனத் திருக்கோலத்தில் அமைந்த சரசவதி தேவியின் சிற்பம் ஓன்று உள்ளது, அது வலக் காலை பூமியில் பதித்தும் இடக் காலை உள்முகமாக மடக்கிய நிலையிலும் முன் வலக் கரும், பின் இடக் கரும் முங்கிலினால் அமையப்பெற்ற யாழிலை மீட்டும் நிலையிலும், பின் வலக்கரும் அட்சபாலையிலை ஏந்திய சிலையிலும், முன் இடக் கரும் ஞானச் சுவடியை ஏந்திய தோற்றத்திலும் காணப்படுகிறது. இவளது நடத்திற்கு ஏற்ப மத்தளம் ஸாசிக்கும் பெண்டிரும் கீழே காணப்படுகின்றனர். இவளது இருகாதுகளிலும் ஒலைச்சுருள் விளங்கக் கிரிடமாகுடத்தடன் எல்லாவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்தவளாக மிக நூண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் காட்சி தருகின்றன. இச்சிற்பத்தினை நேரில் காணும்போது கலைச்சிறப்பின் மேன்மை தெளிவாகப் புலப்படுகிறது.

ஹஸபீடு - ஹோய்சானேஸ்வரர் ஆலய நடன சரசவதி :

ஹஸபீடு - ஹோய்சானேஸ்வரர் ஆலயத்தில் நடனத் திருக்கோலத்தில் சரசவதியின் சிற்பம் ஓன்று காணப்படுகிறது. இசைக்கருவிகளை இசைத்தபாட விளங்கும் இருபெண்கள் இருமருங்கிலும் விளங்க சரசவதி தேவி தனது இடக்காலை ஊன்றி, வலக்காலை உள்முகமாக மடக்கி முன் கருங்களில் மலர். சுவடி தாங்கி, பின் கரங்கள் ஒன்றில் அட்சமாலையிலை உயர்த்திப் பிடித்து, மற்றெருருகரம் கஜஹல்தமாக இடப்பக்கம் நீட்டி அழுது நடனம் புரிந்தவாறு காட்சியளிக்கின்றன. இத்தேவி. கரங்களிலும் கால்களிலும் முத்துக் காப்புகளும், கழுத்தில் நீண்டு கீழ்தொக்கிய மணிவடங்களும் சிரரில் கிரிட மகுடமும் அணிந்து அழுதுக்கு அழுகாக விளங்குகின்றன. இத்தேவியின் மணி மகுடத்தின் மேல் வெண் கோற்றக் குடையும். கொடிக்கருக்கினால் அமைந்த

திருவாசியும் மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்துள்ளன. புடைப்புச் சிற்பமாக விளங்கும் இவன் நிருத்த சரசுவதியாக ஞான ஒளிவீசும் திருமுகப் பொலிவோடும் ஈடுவில்லா எழில்மிகு தோற்றுத்தோடும் விளங்குகின்றன.

காஞ்சிபுரம் :

காஞ்சியில் உள்ள காமாட்சியம்மன் கோயில், கச்சபேசர் கோயிலில் எட்டுக் கரங்களையுடைய சரசுவதி தேவி வீளங்குகின்றார். இத்தேவியை சியாமளா என்று போற்றுகின்றனர்.

தஞ்சைப் பெரியகோயில் சரசுவதி :

தஞ்சைப் பெரியகோயிலின் தென்பிரகாரத்தில் மேற்கு நோக்கிய மாடத்தில் சரசுவதி தேவியின் சிலா ரூபம் உள்ளது. இத்தேவியானவள் பத்மாசனம் கொண்டும் இரு கரங்களை உடையவளாகவும், ஜடா மகுடம் அணிந்தவளாயும் ஆபரணங்களை அணிந்தவளாயும், மார்பில் கக்கசயும், இடுப்பிலிருந்து கனுக்கால்வரை மேலவிய வஸ்திரத்தையும் உடையவளாகவும் காணப்படுகின்றன. இத் திருமேனியின் இடக்கரம் சுவடியினை ஏந்தியுள்ளது. வலக்கரம் பின்னமாயுள்ளது. வலக் கரத்தில் எழுத்தாணி அல்லது சின்முத்திரை இருந்திருக்க வேண்டும் எனத் துணியவேண்டியுள்ளது.

x இத்திருமேனியின் இருமருங்கிலும் நின்றவாறு இரு பெண்கள் வெண்சாரங்களை வீசுகின்றனர். இத்தேவியின் திருமுடியின்மேல் குடையும் விளங்குகிறது. கங்கைகொண்ட சோழபூத்தின் ஞானசரசுவதியும் தஞ்சைப் பெரியகோயிலின் சரசுவதியும் எழில் வழவங்களாய் அமைத்து உள்ளனர் எனலாம். இத் தேவியினைச் சுற்றிலும் முன்வர்கள் தொழுதவண்ணம் புடைப்புச் சிற்பங்களாக உள்ளனர்.

கங்கைகொண்ட சோழபுரம் - ஞான சரசுவதியின் எழில் தோற்றும் :

o பிற்காலச் சோழர்களில் விசயாலயன் காலம் முதல் முதலாம் இராசராசன் காலம் முடிய (கி. பி. 849 to 1014) பத்து தலைமுறைகள் தஞ்சாவூர் சோழ மன்னர்களின் தலைநகரமாய்த் திகழ்ந்திருந்தது. இராசராச சோழனின் மகனான முதலாம் இராசேந்திரசோழன் அடிக்கடி தில்லைப் பெருமானைத் தரிசிப் பது மழக்கம். மழைக் காலங்களிலெல்லாம் கொள்ளிடப் போறு தடையாய் இருந்தலை அறிந்து சோழ நாட்டின் நடுப்பதையில் தலைநகரை அமைக்க என்னைம் கொண்டான். ஆகவே “கங்கை கொண்ட சோழபுரம்” இராசேந்திரசோழன் காலம் முதல் சோழர்களின் தலைநகராயிற்று. பெருமை மிக தந்தை

x ஷி தஞ்சை ஆஸயத்தில் சுகர், நாரதர் இருவரும் விளங்க சரசுவதி வீணை வாசிக்கும் ஓவியம் மேற்கு திருமாளிகைப் பத்தியில் உள்ளது.

o சன்டேசவரர் - திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளி யீடு எண் 417 S. நாரசயணசவாமி, எம். ஏ. பி. எட்.,

யான முதலாம் இராசராசனின் (தஞ்சை பிரகதீஸ்வரர் ஆலயத்தை எடுப்பித்த வள) திறமைக்க மைந்தனுக பி. பி. 1012 முதல் 1044 வரை நல்லாட்சி புரிந்தான.

கோயிலின் அமைப்பு :

இராசேந்திரசோழன் கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம் என்னும் கோயிலை எடுப்பித்தான். இது ஊரின் நடுவே கிழக்கு நோக்கி ஆறு ஏக்கர் பரப்பளவில் அமைந்துள்ளது. இரண்டு நுழைவாயில்கள் இருக்கின்றன. கிழக்கு, வடக்கு வாயில்கள் மொட்டைக் கோபுரங்களாக உள்ளன. * கிழக்கு மொட்டைக் கோபுரத்தின் இருமருங்கிலும் துவாரபாலகர்கள் விளங்குகின்றனர்.

இவ்வாயிலைத் தாண்டி நாம் உள்ளே வந்தால் பரந்த புல்வெளி கொண்ட 584 அடி நீளமும் 372 அடி அகலமும் கொண்ட வெளிப்பிரகாரம் தெரிகின்றது. வடக்குச் சுவரின் உட்பகுதியில் மட்டும் திருமாளிகைச் சுற்று எஞ்சியுள்ளது. மதிற்சுவரின் மேற்கிலும் தென்கிழக்கிலும் அரண்கள் (Bastions) பீரங்கி மேடைக்கு பொருந்துவதாய் அமைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

நாற்தி :

மூலவரின் சந்தித்திக்கு எதிரே திறந்த வெளியில் உள்ள ० நாற்தி, சிறிதளவே உள்ள மேடையில் 15 அடி நீளமும் 8 அடி அகலமும், 11 அடி உயரமும் உடையதாய். கருங்கற்களால் கட்டப் பெற்றதாய், சுதை வேலைப் பாடுகள் கொண்டதாய் பிரம்மாண்டமான தோற்றுத்தோடு விளங்குகிறது.

மகாமண்டபம் :

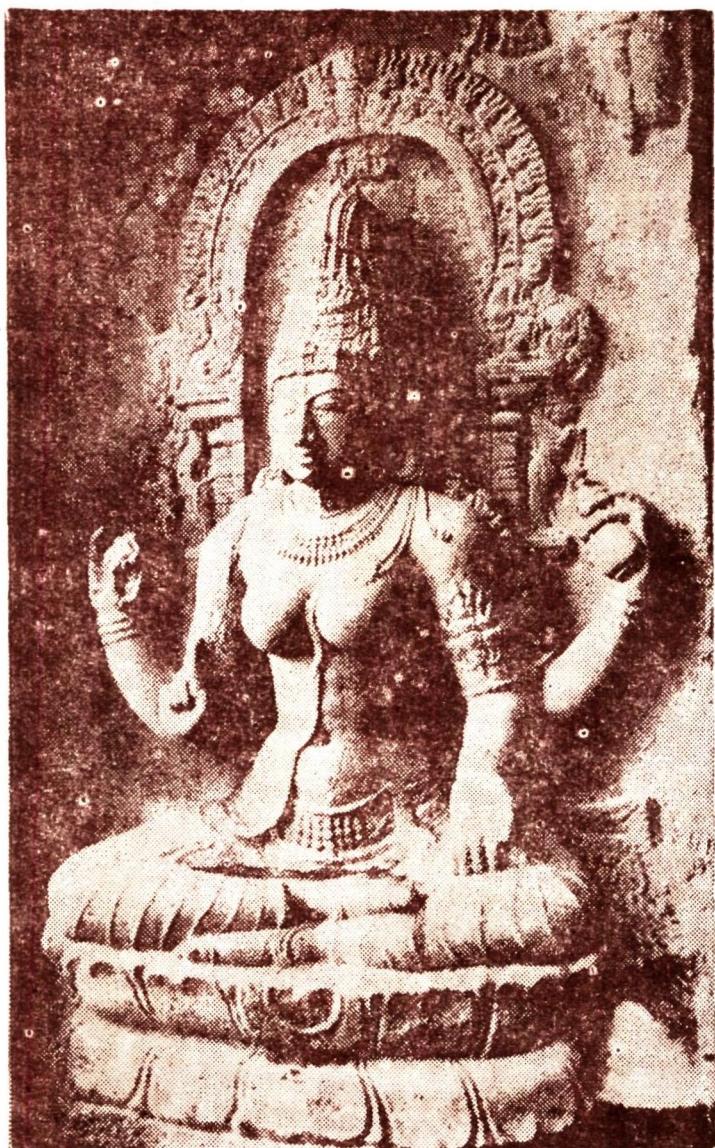
பிரதான கோயிலின் தெற்கிலும் வடக்கிலும் படிகள் உள்ள வாயில்கள் காணப்படுகின்றன. இக்கோயிலின் மகாமண்டபத்தில் 158 கற்றாண்கள் உள்ளன. இம்மண்டபத்தின் நீளம் 175 அடி. அகலம் 95 அடி ஆகும்.

அர்த்த மண்டபச் சிற்பங்கள் :

மசாமண்டபத்தைக் கடந்து அர்த்த மண்டபம் விளங்குகின்றது. இது எட்டுப் பெருந்துண்களைக் கொண்டதாகும். தூண்களின் மேற்புறம் ५३ வகையான பரத நாட்டிய அபிநயச் சிற்பங்கள் அழகாக வழக்கப்பட்டுள்ளன.

* தற்காலத்தில் கிழக்கு மொட்டைக் கோபுரத்தின் முன்பாக அகழ்ந்த போது இரு சிறு கோயில்களின் (கணபதி, முருகன்) அடிப்பகுதி காணப்பட்டது. 1856ல் இக்கோயிலின் மதிற்சுவரின் கற்கள் (அணைக்கரை - கொள்ளிடம்) கீழ் அணை கட்டுவதற்காக எடுக்கப்பட்டன.

० இதைப் போன்று திருவாவடுதுறை கோமுகத்தில்வரர் திருக்கோயிலில் நந்தியினைத் தளித்தனி கருங்கற்களால் கட்டியமைத் துள்ளனர். இதற்கு விசேஷமாக ஆராதனைகள் நடைபெறும். இந்த நந்தியினை விசுவரூப நந்தியென்று கூறுவர். நந்தித் தலமாகும்.

கங்கைகொண்டசோழபுரம் - பிரகதீஸ்வர் திருக்கோயிலில் விளங்கும் சரசவதி.

A

உத்திரமேனுர் :

சந்தரவரதபெருமான்கோயிலில்
விளங்கும் நாமகள்

B

B அட்சமாலை, அமிர்தகலசம், சுவடி
அபயமுத்திரையோடு (இடக்கரம்
அபயம்)பத்மபீடத்தில் அமர்ந்தபடி
விளங்கும் இந்த சரசவதி சிற்பம்
தஞ்சாவூர் அருங்காட்சியகத்தில்
உள்ளது. சந்திரனேடு சூடிய
ஜடாமகுடமும் சர்வாபரணங்
களோடு விளங்கும் இச்செப்புத் திரு
மேனி தஞ்சாவூர் மாவட்டம் கடலங்
குடி கிராமத்தில் கிடைத்ததாகும்.
உயரம் 21.5 செமீ, சோழர் காலம்
கி. பி. 1000

இந்த மண்டபத்தில் துவாரபாலகர்கள், விநாயகர்கள் சரசுவதி, நந்தி, பலிபீடம், ஆகியவையும். முன்பு தட்சின - உத்திர கைலாயக் சோயில்களின் வெளிப்பிரகாரத்தில் இருங்க இலிங்கம், அம்மன் திருவுகுவம் ஆகியவையும் எழுந்தருளச் செய்யப் பெற்றுள்ளன. இமைண்டபத்தின் மேற்கு நோக்கிய சுவர் மீது உட்பறுமாக ஆறு சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை விழ்ணு அனுக்கிரஹ மூர்த்தி, மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கல்யாணம், இராவணன் கயிலையினப் பெயர்த்தல், மார்க்கண்டேயர் வரலாறு, சண்டேசுவரர் வரலாறு, தேவி அனுக்கிரக மூர்த்தி ஆகியவைகளாகும்.

கருவறையில் மூலவிங்கம் :

கருவறையில் மூலமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ பெருவுடையார் சிவலிங்கத் திருமேனியாகப் பெரிய திருவுருவாகக் காட்சி தருகின்றனர். ஆவடை என்ற பகுதியின் சுற்றளவு 60 அடி, ஆவடைக்கு மேல் காணப்படுகின்ற பாணத்தின் சுற்றளவும் உயரமும் $16\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$ எனவும் சொல்லப்படுகிறது. கருவறையின் சுவரில் ஒரு வகை சுந்திரகாந்தக்கல் அமைத்திருப்பதால் எப்போதும் குளிர்ச்சி யாக இருக்கும். இலிங்கத்தின் மீது எப்போதும் ஒளியின் பிரதிபலிப்பு பகல் முழுவதும் வியாபித்து இருத்தல் அக்காலத்துப் பொறியியலின் சிறப்பை எடுத்துக் கூட்டுவதாகும். கருவறையின் மேல் காணப்படும் விமானம் 8 அடுக்குகளைக் கொண்டது. இது 180 அடி உயரமுடையதாகும். செப்புக் கலசத்தின் உயரம் 7 அடியாகும். தஞ்சைப் பெரியகோயில் ஆண்மையின் கம்பிரத் தோற்றுமென்றும், கங்கைகொண்ட சோழபுரம் கோயில் பெண்மையின் மென்மைத் தோற்றும் என்றும்' பெர்சிப்ரோன் கூறுகின்றனர்.

கோஷ்டத்தில் விளங்கும் ஏழில்மிகு சிற்பங்கள் :

இவ்வாலயத்தின் கருப்பக்கிருகச் சுவரில் அமைந்து விளங்கும் சுற்றுச் சுவரின் வெளி மாடங்களில் கலையின் செறிவாகப் பல சிற்பத் திருவுருவங்கள் எழிலோடு விளங்குகின்றன. தெற்குச் சுவரில் - நார்த்தன விநாயகர், அர்த்த நார்சீவரர், தட்சினாமூர்த்தி. சங்கரநாராயணர், நடாஜர் உருவங்களும் மேற்குச் சுவரில் - கங்காதரர், இலிங்கோற்பவர், ஸ்ரீதேவி பூதேவி சமேத திருமால், கார்த்திகேயர், உமாமகேசவரர் உருவங்களும், வடக்குச் சுவரில் - காலசம்ஹார மூர்த்தி, எட்டுத் திருக்கரங்களுடன் தூர்க்கை, “**சாவித்திரி சரசுவதி சமேத பிரமன்**”, காலபைரவர், காமதகன மூர்த்தி ஆகிய மூர்த்தங்களும் காணப் படுகின்றன, தேற்குக் கர்ணதுவாரப் படிக்கட்டுகளில் எதிரும் புதிருமாகப் பிட்சாடனரும் கஜலட்சுமியும் அமைந்துள்ளனர்.

வடக்குக் கர்ண துவாரபடிக்கட்டுகளில் எதிரும் புதிருமாக மாடங்களில் சண்டேசாநுக்ரஹமூர்த்தி (கிழக்கு நோக்கியது) யும், மேற்கு நோக்கிய “**ஞான சரசுவதியும்**” திருக்காட்சி வழங்குகின்றனர்.

ஞானசரசுவதியின் அழகு :

கங்கைகொண்ட சோழபுரம் ஆலயத்தில் விளங்கும் சரசுவதி தேவியின் ஞானசரசுவதி என்று வணங்குகின்றனர். இத்தேவியின் அருளமுகு நம்மை எல்

லாம் ஈர்க்கின்றது. இவள் ஜடாமசுடத்துடன் (கேசக் கிரீட்) நான்கு கரங்களோடு காட்சி தருகின்றார்கள். பின்கரங்களில் அட்சமாலை குண்டிகையும் (தீர்த்தகெண்டி), முன் கரங்களில் - எலக் கரம் x தூசி ஹஸ்தமாகவும், இடக்கரம் சுலடியினை ஏந்தியவாறும் காணப்படுகின்றன.

இத்தேவியானவள் ஒரு விரலை மட்டும் தூசி ஹஸ்தமாக வைத்திருப்பதின் நோக்கம் பதிஞானம் (இறைஞானம்) ஒன்றே யேலனதாகும் என்பதை உணர்த்துவதுபோல் உள்ளது. (உலகம் பற்றிய செய்திகளை அபர ஞானம் என்றும், இறை நிலை பற்றிய செய்திகளை பதிஞானம் என்றும் தத்துவங்கள் விளக்கும்) இவள் பதிஞான இதற்கு தாமரை மலரில் அந்த பத்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்றார்கள். இத்தேவியின் முகம் அழகுடையதாகவும் பார்வையானது முக்கின் நுனியைப் பார்த்தவாறும் யோகமார்க்க நிலையினதாக அமைந்துள்ளது.

இவள் கரங்களில் வளையல்கள் காணப்படுகின்றன. மார்பில் யக்ஞோபவீதம் (பூநூல்) எடுப்பாகக் காணப்படுகின்றது. இடுப்பிலிருத்து கணுக்கால் வரை வளைவு வளைவாகவுள்ள படிப்புக்களுடன் கூடிய ஆடடயின் (புடவை) அமைப்புத்திறம் மேலோங்கி விளங்குகின்றது. திருமுடியின் பின்னால் “ஓம்” என்னும் பிரணவத்துவத்தின் அடிப்படையாக அமைந்த திருவாசி காணப்படுகிறது. திருவாசியின் கீழ்ப்பகுதி இருமருங்கிலும் தூண்போன்ற பகுதியில் இருகாலைத் தூக்கி நிற்கும் யாளிகள் இரண்டும் கம்பீராமாக பக்கவாட்டில் காணப்படுகின்றன. திருவாசியின் மேற்பகுதியின் இருமருங்கிலும் இரு வெண்சாமரங்கள் ஓதனித்து விளங்குகின்றன,

இத்தகு அழகின் திருவுருவமாகவும் அறுபத்து நான்கு கலைகளின் உறைவிடமாகவும் விளங்குகின்ற இத்தேவியின் சிற்பப் பொலிவினை நேரிலும் தியானத்திலும் உணரவேண்டிய கலைச் செறிவாகும்.

x சூசிஹஸ்த முத்திரையில் ஆள்காட்டி விரல் ஒன்று தவிர மற்ற விரல்கள் யாவும் வளைந்து மடங்கியிருக்க வேண்டும். அதிலும் பெருவிரல், மோதிரவிரல், நடுவிரல் ஆகியவை உள்ளங்கையின் நடுவரையில் நன்றாக வளைந்து மடங்கிய வாரூகவும், சிறுவிரல் மட்டும் அவைபோல் அதிகமாக வளைந்து மடங்காமல் சிறிது வளைந்தவாரூகவும் இருக்கவேண்டும். ஆள்காட்டிவிரல் நேராகநிற்க வேண்டும். அதன் நுனி கர்ணங்குத்திரத்திற்குச் சமமாக மேற்புறம் உயர்ந்திருக்க வேண்டும். இம்முத்திரை ஏதாவது ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டுவதாக அமைந்து விளங்குவதாகும்.

o ஓவியங்கள் மற்றும் சிற்பங்களில் தேவமாதர்கள் வெண்சாமரங்கள் வீசவது போன்ற அமைப்பினையும் செய்வதுண்டு “தூர்க்கை” - சிற்பங்களில் இதுபோன்ற அமைப்பினைக் காணலாம்.

உத்திரமேருர் சுந்தர வரதப்பெருமான் கோயிலில் நாயகள் :

உத்திரமேருர் சுந்தர வரதப் பெருமான் கோயிலின் சோபானப்படிக்குக் கீழே நாமகளான சரசவதி தேவியின் அற்புதத் திருவுருவம் அமைந்துள்ளது. இங்கே கலைங்கள் தாமரை மலரின் மீது சுகாசனத்தில் அமர்ந்து விளங்குகின்றன. இவள்து மேற்கரங்களில் அட்சமாலையும், கமண்டலமும் விளங்குகின்றன. கீழ்க்கரமான வலங்கரத்தில் ஓலைச் சுவடி உள்ளது, இடக்கரம் ஊறு ஒல்ஸ்தமாக விளங்குகின்றது. (இத்து கையை தோடையின் மீது வைத்த நிலை ஊறுவூல்ஸ்தர்) இத் தேவியின் காலடிக்குக் கீழே இருபுறமும் இரு அடியார்கள் இப்பெருபாட்டியினை வழிபடும் நிலையில் உள்ளனர். இவ்வடியார்கள் மண்டியிட்டும், அஞ்சலி ஹஸ்தத்துடனும் விளங்குகின்றனர். பிறதோர் உருவம் கரம் நீட்டி வேண்டிப் பெறுதல் நிலையில் அமைந்துள்ளது. தேவியின் கரங்களில் எளையல்கள் அணி செய்கின்றன. சிரசானது ஐடாமாகுடமாகவுள்ளது. காலில் சிலப்பும், காப்பும் அணிந்துள்ளன. திருமுடியின் மேற்பகுதி அருகில், இருமருங்கிழும் இருயானைகள் உள்ளன. இவற்றில் ஒருயானைமட்டும் தனது துதிக்கையில் கொண்டுள்ள திருக்குடத்தின் மூலமாக இத்தேவியினைப் புனித நீராட்டும் முறையில் அமைந்துள்ளது.

லால்குழு (நவத்துறை) சரசவதி :

மிக சமீபகாலத்தில் ஸ்ரீ சப்தரிவீஸ்ரேர் ஆலயத்தின் பிரகாரத்தில் கிழக்கு நோக்கி நான்கு அடி உயரத்தில் சரசவதி தேவி சிலாரூபம் விளங்குகிறது. பின் வலக்கரத்தில் ஜப மாலையும், மூன் இடக்கரத்தில் சுவடிபார், ஏனைய இரண்டு கரங்களில் வீணையும் கொண்டு காட்சி மறங்கிறார்கள். பற்பொடித்தில் சுகாசனமாகவும், வலதுபாதத்தைத் தாமரையில் பதித்தும் ஐடாமாகுடம் கொண்டவளாய் மிகப்பெரிய ரூபத்தில் காட்சி தருகின்றன.

கோபுரங்களில் சரசுவதி சிற்பங்கள்

ஆலயங்கள் முன்று வகை :

நமது ஆலயங்கள் முன்று வகைப்படும். அவைகள் 1 கேவலாலயம்- இறைவனுக்கு பட்டும் அமைக்கப்படும் கோயில் 2 மிச்ராலயம் - இறைவனுக்கும், இறைவிக்கும் உரியதாக அமைக்கப்படும் கோயில், 3 சங்கீர்ணலயம் பரிவாரங்களுடன், இறைவனும் இறைவியும் அருள்பொழியும் திருக்கோயில்கள் என்பனவாம்.

கோபுரங்கள் :

ஓர் ஆலயத்தின் ஸ்தால இலிங்கமே கோபுரமாகும். இதனைத் துவாய் என்றும் கூறுவார். ஒரு மனித உடலின் தத்துவமாக வைத்துத் திருக்கோயில்கள் அமைகின்றன. கோபுரத்தைக் கடந்தவுடன் (உட்பாதி) பலிசீடும், கொடிமரம், வாகன நக்தி முகமண்டபம், மகாமண்டபம், அர்த்த மண்டபம், அந்தராளம், கருப்பக்கிருகம் (ஆலவர் இருப்பிடம்) என்ற பல நிலைகள் உள்ளன. மண்டபங்களைப் பற்றி 40 வகைகளாகக் கூறுவார்.

பொதுவாகக் கோயிலின் அமைப்பை ஐந்து வகைகளாகப் பிரிப்பார். அவைகள் அதிள்டாஸம், பாதம், மஞ்சம், கண்டம், பண்டிகை ஸ்தாபி என்பனவாம். கோயில்களின் அழகை மேலும் உயர்த்துவன் கோபுரங்களேயாகும். இந்தக் கோபுரங்களை அமைக்கும் போது மத்ய கோபுரம் - கோயிலின் மத்தியில் விளங்கும், பூர்வ கோபுரம் - கிழக்கிலும், தகழினை கோபுரம் - தெற்கிலும் ; பச்சிம கோபுரம் - மேற்கிலும், உத்தர கோபுரம் - வடக்கிலும் அமைக்கப்படும். இதற்குப் பஞ்ச கோபுர நிர்மாணம் என்று பேயர், மேலும் சிவானிர் ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாம தேவம். சத்யோஜாதம் என்ற ஜங்கு முகங்களின் வடிவமாக நமது திருக்கோயில்களின் கோபுரங்கள் திகழ் கின்றன என்பர். கோபுரங்களில் தெய்வத்திற்கு உருவங்களோடு, மிருகங்கள், பறவைகள், மனிதர்கள், தேவர்கள், மரங்கள், முனிவர்கள் வடிவங்கள் கல்லினாலும், சுதையினாலும் அமைக்கப்படும்.

பொதுவாக எத்தெய்வங்களின் ஆலயம் அமைகின்றதோ அத்தெய்வங்களின் பராக்கிரமங்களை உணர்த்தும் திருமேனிகளை அதிகமாக இடம்பெறச் செய்வார். கோபுரங்களின் தென்திசையில் தட்சினாழுர்த்தியும், வடதிசையில் பிரம்மணையும் ஜமைப்பர். பிரமணை அமைக்கும்போது சரசுவதி சிறுத்தீற்குப் பதிலாக சாவிதரி, காயத்திரியிடன் இருப்பதாகவும் அமைப்பர். தனித்துப்பார்ப்பது மிகவும் அரிதாகும். இதனால் அறிவின் (நூனம்) அதிபதியாக விளங்கும் சரசுவதியை ஆவண பூசையில் அணையும்படி தனிச் சந்தியாக அமைப்பர், குறிப்பாகக் கூத்தனார், தஞ்சை. கங்கைகொண்ட சோழபூரம், தாராகரம், ஏற்றும் பாடல்பெற்ற சிவத்தலங்களில் சரசுவதியைத் தரிசிக்கலாம். இவ்வாதீனத்

திற்குச் சொந்தமான திருமங்கலக்குடு ஸ்ரீ பிராணநாதசவாமி ஆலயத்தின் சவாமி சந்தியின் முகமண்டபத்தில் இருமருங்கிலுள் சரசவதியும் இலட்சமியும் அமைந்துள்ளனர்.

நோபுரங்களின் வளர்ச்சி :

வேள்வித்தீயின் (ஹோமதுண்டப்) அமைப்பினை ஒத்ததாக ஆலயக் கோபுரங்கள் அமைந்துள்ளன. தமிழ்த்தீவில் உள்ள கோபுரங்களில் மிகப் பழையங்களும் காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயிலாகும். இராசசிம்ம பல்லவன் எடுத்த இக்கற்றலியின் நுழைவாயில் பிற்காலத்தில் தமிழகத்தில் விண்ணைத் தொடுமளவு கோபுரக்கலைச் செல்வமாக வளர்ந்தன.

பல்லவர்களுக்குப் பிறகு கோயில் அமைக்கும் கலையைப் போற்றியவர்கள் முற்காலச் சோழர்களேயாவர். இதில் ஆதித்தன் பங்கு போற்றியதற்கியது. பின்னர் எந்த சோழப் பெருவேந்தர்கள், தஞ்சை, திருபுவனம், தாராசரம், சிதம்பரம், திருவாஞ்சூர் போன்ற ஆலயங்களின் கோபுரங்களை உண்ணத்தான் நிலையில் அமைத்தனர்.

சோழர்களின் அடிச்சவட்டுல் :

பிற்காலச் சோழர்களின் பாணியைப் பின்பற்றிப் பிற்காலப் பாண்டியர்கள், ஹோய்சாளர்கள் திருவாலைக்கா, திருவரங்கம் போன்ற ஆலயங்களில் கோபுரங்களை நிர்மாணித்தனர். இவர்களுக்குப் பின் கிருஷ்ணதேவராயர், அஶ்சதராயர், சதாசிவராயர் போன்றேர்களும், செஞ்சி, தஞ்சை, மதுரையை ஆண்ட நாயக்கமன்னர்களும், பாண்டியர்களும் எடுத்த கோபுரங்களும் தமிழக வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

தில்லைக் நோபுரங்கள் :

x தில்லைத் திருக்கோயிலின் (சிதம்பரம்) நான்கு நோபுரங்களும் பிற்காலச் சோழர்களின் கோபுரக் கலைச் சிறுப்பிற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும். மேலைக் கோபுரம் விக்கிரம சோழனாலும் கிழக்குக் கோபுரம் அரும்பாக் கிழான் மணவிற் கூத்தனாலும் கட்டப் பெற்றவை. வடக்கு, தெற்குக் கோபுரங்கள் சோழ மன்னர்களால் கட்டப் பெற்றுப் பிற்காலங்களில் வடக்குக் கோபுரம் கிருஷ்ண தேவராயராலும் தெற்குக் கோபுரம் சுந்தர பாண்டியனாலும் திருப்பணிகள் செய்யப்பெற்றன.

தில்லைக் கோபுரங்களில் இடம் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு சிற்குத்தின் பெயர் தமிழ், சிரந்த ஏழுத்துக்களால் கல்வெட்டாகப் போற்கப் பெற்றுள்ளன. மேலும் வாயிலின் இருக்குத்திலும் பரதநாட்டிய கரணக்கள் நேர்த்தியாக அமைந்துள்ளன. இங்குள்ள நான்கு கோபுரங்களிலும் கீழ்வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ள சிற்பங்களின் எண்ணிக்கை நாற்பத்தாறு ஆகும்.

மற்றும் எண் திலைக் காவலர்கள், ஒன்பது கோள்கள், ரிஷிகள், கணபதி, சுப்ரமணியர், மகிழாசராதாம் செய்யும் தேவி, பிரமன், விஸ்வ

கர்மா, நாரதர், கங்கை, யழுனை, கேழ்த்ரபாலகர், சண்டேகவரர், தன்வந்திரி, நாகராஜர், அஸ்வினி தேவதை, பத்ரகாளி, ஞானசக்தி, தீரிபுரசுந்தரி, முதலீய திருவுருவங்கள் உள்ளன. மேல்நிலைப் பகுதியில் உள்ள மாடங்களில் சிலபேருமான், உமை, திருமால் இளைகளின் பல நிலைகளைக் காட்டும் சிற்பங்களும், அதற்கு பேற்பகுதியில் சுதையினுலான சிற்பங்களும், உள்ளன. தில்லைக் கோபுரங்களைப் பொருத்தவரை பரிவார தேவதைகளும் பன்னிரண்டு இராசிகளும் கோபுர மாடங்களில் சிற்பங்களாகக் காட்சி தருகின்றன.

தில்லைக் கிழக்குக்கோபுரச் சிற்பங்களின் வரிசைகள் :

நிருதி, தெய்வம், சக்தி, தெய்வம், யமன், வியாக்ரபாதர், அஸ்வினி, தெய்வம், அக்ணி, பத்ரகாளி, கங்கை, நாகதேவதை, ரிஷி, இந்திரன், துவார பாலகர், சூரியன், கணபதி, ரிஷி, சண்டேகவரர், யழுனை, கேழ்த்திரபாலகர், ஈசானன், ராகு - கோது, நாரதர், பதஞ்சலி, குபேரன், சந்திரன், சக்தி, வாயு, காமன், ரிஷி, விஷ்ணு, ஸ்ரீ, தீரிபுரசுந்தரி துவாரபாலகர், வருணன், சுப்பிரமணியர், “சரசுவதி” - (இங்கு சாகவதிக்குரிய சிற்பம் இல்லாத மாடம் காலியாக உள்ளது. அச்சிற்பம் சிதிலமடைந்து இருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது.) ஆகிய திருவுருவங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

“பிரமன்” - (அன்னவாகனத்தில் பிரமன் முன் இநை கூப்பி (அஞ்சலி) பின் இருகரங்களில் அட்சமாலை, கமண்டலம் விளங்க, ஜுடா மகுடம் கொண்டு சர்வ அலங்காரத்துடன் நேர்கொண்ட பார்வையாகச் சதுர முகத்துடன் காட்சியளிக்கின்றார்.)

ரிஷி, தூர்க்கை ஆகியன,

தில்லை மேலைக் கோபுரச் சிற்பங்களின் வரிசைகள் :

�சானன், ராகு - கேது, நாரதர், குபேரன், ரிஷி, சந்திரன், கிரியா சக்தி, சனி, வாயு, கேழ்த்திரபாலகர், கங்கை, சண்டேகவரர் தன் வந்தி ரி, தீரிபுர சுந்தரி, சுக்கிரன், துவாரபாலகர், வருணன், கணபதி ரிஷி, நாகதேவதை யழுனை, பத்ரகாளி, நிருதி புநன், ஞான சக்தி, யமன், ரிஷி, அஸ்வினி தெய்வம், அக்ணி, காமன். அகல்ஸ்தியர், விஷ்ணு ஸ்ரீ, சுப்பிரமணியர், இந்திரன், துவாரபாலகர், சூரியன், சுப்பிரமணியர், “சரசுவதி” - (ஜுடாமகுடம் அணிந்த இத்தேவியின் மூல் கரங்கள் பின்னமாக உள்ளன. பின் இரு கரங்களில் அட்சமாலையும், கமண்டலமும் உள்ளன. இத்தேவியின் ஆசனத்தை அமர்ந்து தாங்கும் இரு முனிவர்கள் உள்ளனர்.)

“பிரமன்” :

(தற்போது பிரமதேவன் பூசையில் உள்ளார், மற்றைய கோபுரங்களில் காணும் பிரமனின் திருவுருவம் போன்ற விளங்கினாலும், கூப்பிய முன் இரு கரங்களில் நடுவில் ஜுபாலை உள்ளது. அன்னவாகனத்தின் வேலைப்பாடு நேர்த்தியாக உள்ளது) விஸ்வகர்மா, தூர்க்கை ஆகியனவாகும்.

தெற் தக் கோபுரச் சிற்பங்களின் வரிசைகள் :

வாயு, ரிஷி, சக்தி, வருணன், ரிஷி, தெய்வம், சக்தி. நிருதி, பத்ரகாளி, கங்கை, நாகதேவதை, தெய்வம், ரிஷி, யாணை, துவாரபாலகர், துவாரபாலகர், ரிஷி, கணபதி, யமைனி, சண்டேகவரர், தெய்வம், அக்னி, கௌத்திரபாலகர், ரிஷி, அஸ்வினி, இந்திரன், தூரியன், நாரதர், ராகு - கேது, காமன் ஈசானன், ரிஷி, விஷ்ணு, ஸ்ரீ. திரிபுரசுந்தரி, குபேரன், துவாரபாலகர், துவாரபாலகர், சந்திரன், சுப்பிரமணியர், “**சூக்ஷ்மி**” (பத்மாசனத்தில் விளங்கும் இத்தேவியின் பின் இருகரங்களில் அட்சமாலையும் கெண்டியும் உள்ளன. முன் இருகரங்கள் பின்னமாக உள்ளன. இத்தேவியின் ஆசனத்தைத் தாங்குவதுபோல இரு முனிவர்கள் உள்ளனர்).

“பிரமன்” :

(இச்சிலை கிழக்குக் கோபுரத்தில் அமைந்துள்ள பிரமன் சிலையினைப் போன்று உள்ளது. ஆடைக்கட்டும், ஆபரணங்களும் எடுப்பாக உள்ளன. சுகாசனமாக விளங்கும் இவரது இடது திருவடி அண்வால் கருக்கில் பதிந்து உள்ளது. கீழ்நோக்கிய பார்வையுடன் இவரது நான்கு திருமுகங்கள் உள்ளன. தெய்வம், தூர்க்கை ஆகியனவாகும்.

வடக்குக் கோபுரச் சிற்பங்களின் வரிசைகள் :

அக்னி, அஸ்வினி. ரிஷி, தூரியன், இந்திரன், நாகதேவதை, ராகு - கேது, நாரதர், கௌத்திரபாலகர், ஈசானன், கங்கை, சண்டேகவரர், ரிஷி, திரிபுரசுந்தரி, குபேரன், துவாரபாலகர், சந்திரன், கணபதி, தெய்வம் நாகதேவதை, யமைனி, பத்ரகாளி, வாயு, தெய்வம், சக்தி, ரிஷி, வருணன், தெய்வம், சக்தி, தெய்வம், நிருதி, காமன், ரிஷி, விஷ்ணு, ஸ்ரீ, ரிஷி, யமன், துவாரபாலகர், துவாரபாலகர், தெய்வம், சுப்பிரமணியர் “**சூக்ஷ்மி**” . (இத்தேவியின் பத்மாசனத்தைத் தாங்கும் இரு முனிவர்களின் இடக்கரங்கள் சின்முத்திரயாக உள்ளன. தேவி யானவள் ஜாமகுடம், அட்சமாலை, கெண்டி விளங்க முன் வலதுகரம் அபயமாக வும், முன் இடக்கரம் சுவார்யினைக் கொண்டும் விளங்குகிறது. முன்று கண்களை உடையவளாகவும் யக்ஞோபவீதத்தை அணிந்தவளாகவும் சர்வாபரணங்களுடன் விளங்குகின்றன. இந்த ஒரு திருவுருவம்தான் முழுமையாகவும் சிறந்த வேலைப்பாடுடையதாகவும் இக்கோபுரத்தில் திகழ்கின்றது).

“பிரமன்”

(சதுர்முகத்துடன் விளங்கும் இவரது பின்கரங்களில் அட்சமாலையும், கமண்டலம் திகழ்கிறது. ஜபமாலையுடன் கூடிய அஞ்சலி ஹஸ்தங்களை உடையவராக உள்ளார். அன்னவாகனத்தில் சுகாசனமாக விளங்குகின்றார். இவரது முன் இருவடிக்காதுகளில் ஓவ்வொரு மணிமட்டும் அணியப்பெற்றுள்ளன சர்வாபரணத்துடன் விளங்கும் இத்திருமேனி ஏனைய கோபு பிரமனின் திருவுருவத்தைவிட மிக நுண்ணிய வேலைப்பாட்டுடன் கூடியது). ரிஷி, தூர்க்கை ஆகியனவாகும்.

குறிப்பு: கிழக்கு மற்றும் தெற்கு கோபுரங்களில் ஓவ்வொரு சிலை இருக்க வேண்டிய மாடத்தில் சிலை இல்லை.

தாராக்ரம் - ஜூராவதேஸ்வரர் திருக்கோயிலின்

சொழுச் சிற்ப வரிசைகள் :

தாராக்ரம் ஸ்ரீ ஜூராவதேஸ்வரர் ஆலயத்தின் கிழக்கு ராஜகோபுரம் தற்போது மேல்விலைகள் முற்றிலுமாக அழிந்து பிரஸ்தானம் வரையுள்ள கருங்கல் கட்டுமானப் பகுதியே (மொட்டைக் கோபுரமாக) உள்ளது. அதில்லானப் பகுதியில் உள்ள 46 மாடங்களில் தெய்வத் திருவுருவங்கள் இடம் பேற்றி இருந்தன. இங்றில் பல சிற்பங்கள் அழிந்துவிட்டன. எஞ்சியவை தஞ்சைக் கலைக்கூடத்திலும் தாராக்ரத்துக் கலைக்கூடத்திலும் உள்ளன. இக்கோபுரம் விக்கிரம சோழனின் பேரனை இரண்டாம் இராஜராஜனால் எடுக்கப்பெற்றது. இக்கோபுரத்திற் கும் பலிபீடத்திற்கும் இடைப்பட்டபகுதியில் அழிவாராய்ச்சி செய்ததில் மண்டபம் பற்றும் தீர்த்த கட்டம் புலப்பட்டுள்ளன.

தில்லை ஸ்ரீ கடராஜப்பெருமான் ஆலயக்தோபுரமாடங்களில் 46 சிற்பங்கள் இருப்பினும் இங்கு ஒன்பது கோள்களில் சிற்பங்கள் இடம் பெறவில்லை. மாருகச் சக்தி வழிபாட்டிற்கு மிகமுக்கியத்துவம் தரப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சிற்பத்தின் மேற்பகுதியில் தமிழ் — சிரந்த எழுத்துக்களில் தெய்வங்களின் பெயர்கள் கல்வெட்டாகப் போற்கப்பெற்றுள்ளன.

சிற்பங்கள் :

வடகிழக்கு மூலையில் ஆதிசண்டேசாரரில் தொடங்கி கங்கை, தும்புநு, நாரதர், பிரமன் குபேரன், சந்திரன், மகாசாஸ்தா, நாகராஜர், வாடிஹர்லேகாதேவி ருத்ராணி, வைலூணவி பிராமி, வருணன், ரிஷி, நங்தி பெரியதேவர் (இரண்டாம் குலோத்துங்கன்) ரிஷி, * சாந்தியாதித்தசக்தி சாந்தி சக்தி. வித்யா சக்தி பிரதிலூடா சக்தி. நிலிருத்தி சக்தி, நிருதி, தன்வங்கிரி, அஸ்விலி வீரபத்திரர். யமன். திருமால், தட்சபிரஜாபதி, யமுனை, ரதிமல்மாதன், அக்னி, அகன்ஸ்தியர் ஸ்ரீ நேவி, தூர்க்கை, கணபதி, இந்திரன். சங்கநிதி, பதுமங்கி, சூரியன், சுப்பிராணியர், சேஷத்திரபாலர், “சரகவதி” – (இந்த சரகவதி ரூபமும் தற்போது இல்லை எழுத்துப் பொறிப்பு மட்டும் உள்ளது) வில்வகர்மா, ஈசானன் ஆகியன. காணப்படுகின்றன.

X திருவாவடுதுறை ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான ஆவடையார் கோயிலில் மேல்விதான பாவகற்களில் புடைப்புச் சிற்பங்களாக இந்த ஐந்து சக்திகள் உள்ளன,

அஜிதாகமத்தில் பிரமன் பிரதிட்டை

(கிரியாபாதம்)

(सप्तचत्वारिंशः पट्टलः)

(ब्रह्मप्रतिष्ठाविधि:)

प्रतिष्ठां ब्रह्मणो वक्ष्ये धर्मकामार्थमोक्षदाम् ।

(कुण्डकल्पनम्)

मण्टपे पूर्ववत्कल्पते पूर्वादिचतस्रुष्टिः ॥

दिशु कुण्डानि कुर्वीत चतुरश्रार्धचन्द्रके ।

वृत्तं विक्रोणकं चैव पद्मामीशानगोचरे ॥

सर्वकर्म ततः कुर्यात्स्य संस्कारपूर्वकम् ।

ब्राह्मचर्ण ततः कुर्यान्वीत्वा च स्नानमण्टपम् ॥

(नेत्रोन्मीलनम्)

ने तो नमीलतकर्माद्याः पूर्ववत्परिकल्पयेत् ।

चतुर्विषये न यजनेष्वप्पसु क्रमात् ॥

पूर्ववन्मधुसर्पिभ्यां तर्पयेन्मन्त्रवित्तमः ।

नेत्रयोः प्रतिवक्त्वं तु सूर्यसोमाणुमुच्चरम् ॥

(वेरशुद्धिः)

पूर्ववच्छेपकर्मणि तत्र कुर्याद्विचक्षणः ।

ततस्तां प्रतिमां मृद्धिः पश्चभिः पश्चगव्यक्तैः ॥

शोधयेत्क्षालयेत्पश्चाद्वृह्णगायत्रिमुच्चरन् ।

पुण्याहं वाचयित्वाव मालाकूर्चसमावृतम् ॥

Ref : French Institute, Pondicherry - AJITAGAMA-Vol. III
Kriyapadam.

குறிப்பு :- மும்மூர்த்திகள் திருத்தலம் என்று போற்றப்படும் அடுள்ளிகு உத்தமார்கோயிலில் (பிட்சாண்டார்கோயில் - லால்குடி வட்டம் - திருச்சி மாவட்டம்) பிரம்மா - சரசுவதி, புருஷோத்தமர் (திருமால்) - பூரணவல்லி, பிட்சாடனர் - வடிவுடையநாயகி (சௌந்தர பார்வதி) ஆவர்களின் சந்திதிகள் தனித்தனியாக அமைந்து விளங்குகின்றன.

(जलाधिवासः)

बेरं नवाम्बरेणैव वेष्टयित्वा जलाशयम् ।
नीत्वा तज्जलमध्ये तु नाभिदग्धे जले सुधीः ॥ 8
प्राक्छिरस्कां तु तां तत्र शाययेत्प्रतिमां ततः ।
तत्रापि पूर्ववन्नीत्वा कालं बेरं समानयेत् ॥ 9

(शयनाधिवासः)

स्नानमण्टपमध्ये तु नालावटसमन्विते ।
वेदिकायां तु तां न्यस्य यक्ष्या कूर्चादिकं ततः ॥ 10
गायत्र्या प्रणवेनापि गन्धोदेनाभिषेचयेत् ।
पुण्याहं वाचयित्वात्र बन्धयेत्कौतुकं हृदा ॥ 11
मालाभिर्लभकूर्चेन वेष्टयेत्प्रतिमां ततः ।
ततो मण्टपवेद्यां तु स्थापिङ्गलं तत्र कल्पयेत् ॥ 12
पूर्ववच्छयन चापि पुण्याहं तत्र कारयेत् ।
वास्तुहोमादिकं सर्वं पूर्ववत्परिकल्पयेत् ॥ 13
ततो देवं समानीय पश्चिमेनोत्तरेण च ।
द्वारेण तत्र शायायां शाययेत्प्रणवेन तु ॥ 14
ततो बेरं समाच्छाद्य पीतेनाहतवाससा ।
अर्धं दत्त्वाथ शिरसि प्रणवं समुदाहरन् ॥ 15

(कुम्भस्थापनम्)

ब्रह्मकुम्भं तदा तत्र द्वोणपूरं मनोरमम् ।
वेष्टितं सितसूत्रेण गन्धोदपरिपूरितम् ॥ 16
हिरण्यपद्मसंयुक्तं सकूर्चं सापिधानकम् ।
आवेष्टयाहतवस्त्राभ्यां स्थापयेद्वेदिमध्यमे ॥ 17
परित्तश्च ततः कुम्भांस्ताहशानपि विन्यसेत् ।
तदर्धपरिमाणांश्च तदर्थेषु यजेत्क्रमात् ॥ 18

(कुम्भपूजा)

चतुर्भुजं चतुर्वर्षकवमासीनं कमलासने । वद्धपद्मासनं देवं हेमाभं शुभ्रवाससम् ॥	19
वरदाभयहस्तं च कमण्डलवक्षधारिणम् । ध्यात्वा कुम्भाम्भसि स्थाप्य मूलमन्त्रं समुच्चरन् ॥	20
आवाहनादिकं कृत्वा गन्धपुष्पादिभिर्यजेत् । लोकपालान्यथास्थानं तत्तमन्त्रैः समर्चयेत् ॥	21

(होमः)

ततो होमं प्रकुर्धांत कुण्डेषु परितः क्रमात् । अग्निकार्योक्तमागेण स्थाप्य कुण्डेषु पावकम् ॥	22
तत्तदाशाधिपान्कुम्भेष्वभितः पूजयेत्ततः । व्रह्माणं तु प्रधानेऽत्र साङ्गं संपूजयेत्ततः ॥	23
समिदाज्यचरुं द्वापि तिलवेणुयवानपि । मापं च क्रमतो मन्त्रैरङ्गैमूलादिभिर्वृंधः ॥	24
जुहुयाच्छतमधं वा तदधं वी पृथक् पृथक् । पुक्षोदुम्बरकाश्वरथवटाः पूर्वादितः क्रमात् ॥	25
पलाशस्तु प्रधानस्य समिदित्थं प्रकल्पयेत् । एवं कृत्वा तु सर्वेषु गायत्र्या होममाचरेत् ॥	26
आउयेनैकेन तत्संख्यां पूर्ववत्परिकल्पयेत् । ततो होमं समाप्त्यैव परियिच्य च पावकम् ॥	27
द्यात्कुम्भस्थितानां तु हविस्तव दिवौकसाम् । रात्रिशेषं ततो नीत्वा प्रातरुत्थाय देशिकः ॥	28

(अधिवासनानन्तरकृत्यम्)

कृतनिलक्रियः शान्तो मूर्तिंशैः सह मन्त्रवित् । प्रविश्य मण्टपं तत्र घृतपञ्चाङ्गभृषणः ॥	29
सोणीपः सोत्तरीयश्च कृत्वा मन्त्रालिमकां तनुम् । देवान्संपूज्य तत्रशान् स पूर्णा तत्र दापयेत् ॥	30
व्याहृत्यन्तेन मूलेन परियिच्य च पावकम् । उत्थाप्य शयनादेवं नीत्वा धार्मि प्रदक्षिणम् ॥	31

रथादिभिः प्रविश्यान्तो दक्षाधर्थं प्रतिमाहृदि । नवरत्नादि विन्यस्य पूर्ववर्तीठिकावटे ॥	32
तत्र वागीश्वरीं पूज्य पीठपाञ्चे रथात्तः । अवतीर्णा तदा तत्र प्रतिमां स्थापयेत्सुधीः ॥	33
मूलमन्त्रं समुच्चार्य मूलस्याभिमुखं तथा । पूर्ववर्तीठिकिल्लेपसंधिं कृत्वा विचृक्षणः ॥	34
शिल्पिकर्मणि निष्पाद्य विसृज्यैनं सपर्यया । कृतस्त्रानस्ततो मन्त्री कृत्वा मन्त्रात्मिकां तनुम् ॥	35
देवान्कुमेषु संपूज्य समुद्धत्याथ तान्कमात् । प्रदक्षिणक्रमादन्तर्भवनं संप्रविश्य च ॥	36
यथास्थानं घटानये स्थणिङ्गले स्थाप्य पूजयेत् । गन्धपुष्पादिभिः पश्चादर्चीं शुद्धोदकेन च ॥	37
पञ्चमृत्यञ्चगव्यैश्च शोधयित्वाभिषिद्य च । पुण्याहं वाचयित्वा तु मन्त्रन्यासं समर्चयेत् ॥	38
उत्तराभिनुखः सम्यगसीतः सुखमासने । हृदयादीनि चाङ्गानि विन्यसेद्वस्त्वयोर्द्वयोः ॥	39
अङ्गगुप्तादिकनिटान्ते नेवान्तं तु तलद्वयोः । अरुं यन्यस्य चाङ्गेषु हृदयादि हृदादिषु ॥	40
विन्यसेक्रपशो मन्त्री मूलं हृन्मध्यमे न्यसेत् । एवं मन्त्रात्मिकां कृत्वा तनुं देवं विचिन्तयेत् ॥	41

(प्रतिष्ठा)

ततः कुम्भार्चितं देवं मूलमन्त्रं समुच्चरन् । प्रतिमाहृदि विन्यस्य पूर्ववर्तीठिकित्तमः ॥	42
अङ्गेष्वङ्गानि चाण्यस्य विन्यसेद्वदयादिषु । ततो मूलं समुच्चार्य गन्धपुष्पादिभिर्यजेत् ॥	43
प्रभूतं च हृतिर्दत्त्वा ताम्बूलं च प्रदापयेत् ॥	44

इत्यजिताख्ये महातन्त्रे (क्रियापादे) ब्रह्मप्रतिष्ठाविधिः
सप्तचत्वारिंशः पटलः ॥

“ யோக பிரமன் திருவுருவம் ”

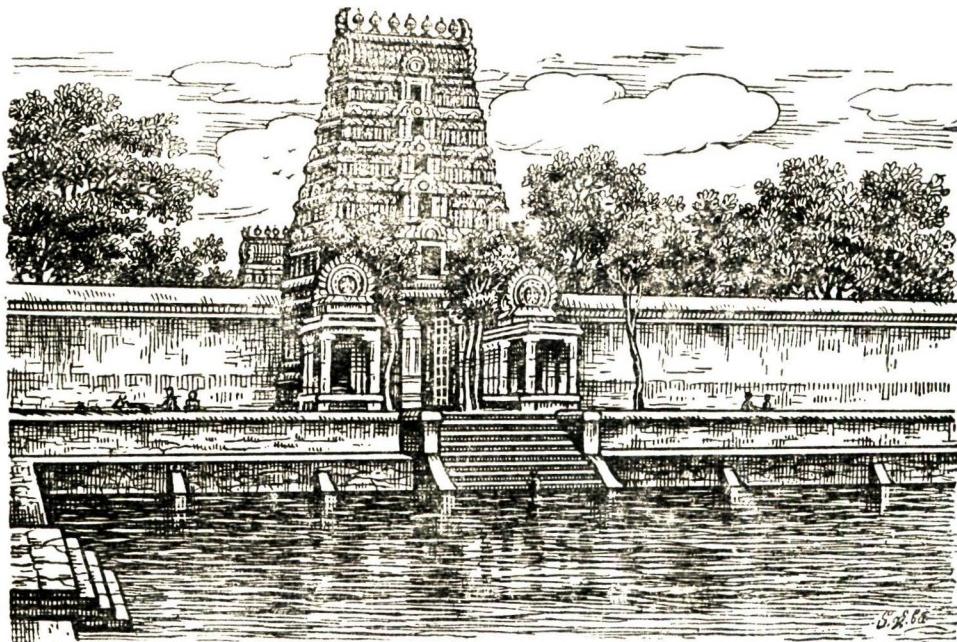
(தியான நிலை நாண்முகன்)

திருநெல்வேலி மாவட்டம் - ஆத்தூர் கிராமத்தில் வினங்கும் ஸ்ரீ சோமேசரர் ஆலய விமானத்தின் முதல் நிலையில் காணும் யோகபிரமனின் சிலாரூபம், பின்கரங்களில் கெண்டி, அட்சமாலை, முன்கரங்கள்தியான நிலைகொண்டு பத்ம பீடத்தில் அமர்ந்தநிலை, கண்டாபரணம், யக்ஞோ பவீதம், ஜடாமகுடம் ஆகியன இச்சிற்பத்தில் எடுப்பாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இது ஓர் அரியசிற்பமாகும்.

ஷத ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான
திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ கோமுக்தி
சவரர் ஆலயத்தின் மேற்குத்திருமா
ளிகைப்பத்தில் விளங்கும் ஞான
சரசவதி இத்திருவருஜபமாலை, கமண்
டலம், ஞானமுத்திரை, சுவடி,
ஐடாமருடம், பத்ராசனம் கொண்டு
இழக்கு நோக்கி காட்கிதருகிறது.

திருவாவடுதுறை - ஸ்ரீ கோமுக்திசவரர் ஆலயத்தோற்றமும்
கோமுக்திதீர்த்தமும் (திருக்குளம்).

அருங்காட்சியகங்களில் சரசுவதி சிற்பங்கள்

ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கின்னுக்கும் தலைவியாக விளங்குபவள் சரசுவதி தேவி. சிவன், திருமால் ஆலய ஆவரணங்களில் விளங்குபவ ஞம், கல்விக்கூடங்கள் அனைத்திலும் உறைபவனும் இவனே ஆவான். வாக்கிற்க அதிபதியாக விளங்கும் இவளை “வாக்தேவி” என்று போற்றுவர். இத்தேவியின் எழில்மிகு தோற்றங்கள் பற்றி வேதம், ஆகமம், சிற்பம், புராணம் முதலான நூல்கள் கூறுவதனைச் சிற்பங்களாக வடிவமைத்து நம் முன் தீர்கள் ஆலயங்களில் பிரதிட்டை செய்துள்ளனர். இவற்றில் சிதிலமானதும் முழுமை உடையதுமான சில, அருங்காட்சியகங்களில் இன்றும் விளங்குகின்றன. இத்தகு அழகுத் திருவுகுங்கள் யாவும் கலையின் விளக்கமாக உள்ளன.

திரியம்பக் · ஹம்ஸ வாணி :

மகாராவூஷ்ணரா மாநிலத்தில் நாசிக் மாவட்டம், காசிக்வட்டத்தில் உள்ள திரியம்பக் என்னும் தலத்தில் உள்ள நிலையச் சிங்னங்களில் சரசுவதி தேவியானவள் ஹம்ஸத்தில் (அன்னப்பறவை) ஆரோகணித்து வருதலான ஒரு சிற்பம் காணப்படுகிறது.

இரண்டு தூண்களை உடைய மண்டபத்தினுள் நின்ற நிலையில் உள்ள அன்னத்தின்மேல் சரசுவதி தேவியானவள் நான்து கரங்களுடன் வீற்றிருக்கின்றன. பின் கரங்களில் ஜபமாலையும் சுவாஸ்யும் உள்ளன. முன் கரங்களில் விலையினை வாசித்துக் கொண்டு பவனிவரும் நிலையில் உள்ள து இச்சிற்பம். விலையின் கீழ் அமைந்த குடங்களின் பகுதிகள் தெளிவாக அமையப் பெற்றுள்ளன.

கீழ்ப்பகுதியில் நின்ற நிலையில் இரு சேவகர்கள் வெண்சாமரங்களை வீசுகின்றனர்.

தூண்களின் வெளிப்பகுதிகளில் அமர்ந்த நிலையில் தொழுது வணங்கும் நிலையில் இரு அடியார்கள் விளங்குகின்றனர். தூண்களின் வடிவங்களை நோக்கும்போது தென்னிந்திய கட்டிட அமைப்புக்கோர் எடுத்துக் காட்டாக வேலைப்பாட்டுடன் அமைந்துள்ளது. இந்தச் சிற்பம் சுவர்ப் பகுதியில் உள்ள புடைப்புச் சிற்பமாக அமைந்துள்ளது. இவ்வலைமைப்பு திருக்கோயில்களில் உலாவரும் முர்த்திகளாக (உற்சவர்) பவனி வருதல் போன்றதொரு காட்சி அமைப்பில், சரசுவதியையும் சிற்ப வடிவில் நமது முன்தீர்கள் அமைத்துள்ளனர்.

கர்நாடகம் - வேல்ஸ் இளவரசர் மியூசியத்தில் பத்மாசன சரசுவதி :

கி. பி 12ஆம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்த பத்மாசன சரசுவதி சிற்பமானது கர்நாடகம் - வேல்ஸ் இளவரசர் மியூசியத்தில் உள்ளது.

யாளி முகத்துடன் பலவிதமான கொடிக்கருக்கு வேலூப்பாகுஞடன் அமைந்த திருவாசியுடன் (பிரைபை) சுதூர் புஜங்கஞடன் பத்ம பிடத்தில் பத்மாசனத்துடன் இத்தேவியின் சிற்பம் அமைந்துள்ளது. வலக்கரங்களில் தண்டமும் அட்சமாலையும் உள்ளன, இடக்கரங்களில் கலசமும், சுவடியும் உள்ளதாக எண்ணலாம். முன் இடக்கரம் உடைந்துள்ளது இது பாஞ்சரத்னுகம் முறையில் அமைந்துள்ளதாக எண்ண வேண்டியுள்ளது. திருமுடியினை கரண்டமகுடம் அலங்கரிக்கவும் பாதங்களில் முத்துக்காப்புகளும், கரங்களில் முத்துவளையல்களும் யக்ஞோபவிதம் முதலான ஆபரணங்களோடு மிக அருமையான கற்சிற்பமாக நூண்கலை அமைப்புகளுடன் இத்தேவியின் வழவும் அமைந்துள்ளது.

குஷாணர்காலத்திய சரசுவதி :

லக்னே அரசு அருங்காட்சி யகத்தில் இரண்டாம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்த குஷாணர்காலத்திய சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. இச்சிலை மிகப் பழமையானதாகும். இது கங்காவி திலா - (Kankali Tila) மதுராவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இத்தேவியின் தலையானது சிதிலமாகியுள்ளது. உடலில் ஆபரணங்கள் ஏதும் இல்லை. இரண்டு கால்களையும் குத்திட்டு அமர்ந்துள்ளது. வலக்கரம் அபயமுத்திரை கொண்டு, இடக்காம் ஓலைச் சுவடியைக்கொண்டும் விளங்குகின்றன. அமர்ந்துள்ள பிடம் சதுரபீட்டாகும். திருவடிகளின் இருமருங்கிலும் இரு வர் கூப்பிய கரங்களுடன் நின்றுள்ளனர். இச்சிலையின் பிடத்தில் சக ஆண்டு 54 (கி. பி 132) எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் சீகாவின் (SIEHA) குமாரன் சிமித் கோவா (Smith Gova) அங்பளிப்பு எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கூர்ஜர பிரதிஹார காலத்திய சரசுவதி :

கி. பி. 9-ஆம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்த கூர்ஜர பிரதிஹார காலத்திய சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று தற்போது குவாவியர் - தொல்பொருளியல் துறை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இச்சிலை சுஹானியாவில் கண்டெடுக்கப்பட்டதாகும். அமர்ந்த கோலத்தில் ஜடாமகுடம் கொண்டு பின்கரங்களில் அட்சமாலை, சுவடி விளங்க முன்கரங்களில் சற்று உயர்த்தித் தூக்கியபடி உள்ள வீணையினை மீட்டியபடி இந்த சரசுவதி சிற்பம் விளங்குகிறது. இத்தேவியின் திருமுகமண்டலமானது வலப்பக்கம் திரும்பியவாறும், இசையோடு தான் இணைக்கிறப்பது போலவும் சிற்பத்திறன் காட்டுகிறது. கழுத்து, மார்பு, கரங்களில் சீன்னஞ்சிறு மணிகளாலன ஒற்றைச் சுங்கள் மட்டும் அணியப்பெற்றுள்ளன. காதில் தூரியன் போன்ற காதணி விளங்குகிறது.

11 - ஆம் நூற்றுண்டுச் சிற்பர் :

புதுஷல்லி - தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் 11-ஆம் நூற்றுண்டுச் சார்ந்த சரசவதி சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. சரசவதி தேவியானவள் கரண்ட மதுடம் கொண்டு (தேன்கூடு) சுகாசனமாக விளங்குகின்றார். இவளது பின் கரங்களில் அடசமாலையும் சுவடியும் விளங்க முன்கரங்களில் வலக்காம் வரதமாகவும் இடக்கரம் கமண்டலம் கொண்டும் உள்ளது போல விளங்குகின்றது. இடப்பக்கத்தின் இருகரங்கள் சிதீலமாகியுள்ளன. திருமுடியின் இரு மருங்கிலும் தேவமகளிர்கள் பூமாரிபோழிதல் போல உள்ளனர். வலக்காலி னிடத்தில் பெண் உருவம் ஒன்றும் உள்ளது. பஜங்களில் தோள்வலிலையும், வளையல்களும், கழுத்தில் கண்டாபரணம், ஒற்றைச் சரமணிவடமும், கால்களில் கொலுசும் விளங்குகின்றன. இத்தேவியின் பார்வையானது கீழ்கோக்கியபடி உள்ளது.

வெள்ளோச் சலவைக்கல்லில் - சரசவதி (சமண சிறப்பம்)

புது டில்லி தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் 12 - ஆம் நூற்றுண்டுச் சிற்பர் :

நன்து மலர்ந்த தாமரை மலரின் மீது சரசவதி தேவியானவள் திரிபங்க னிலையில் மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் நின்ற னிலையில் காட்சியளிக்கின்றார். இச் சிற்பமானது சமணசமயத்தின் கலைச்சிற்பமாக ஒளிர்கின்றது. கழுத்து மற்றும் கரங்களில் பட்டையாக அமைந்த ஆபரணங்கள் அணியப் பெற்றுள்ளன. சிரசின் உச்சியில் யோகத்தில் ஆழந்த ஓர் தீர்த்தங்கரரின் உருவமும் சீரச்சக்காரமும், பிரபையும் உள்ளன. இப்படிமத்தின் பின் கரங்களில் அடசமாலையுடன் கூடிய தாமரையும், நிமிர்த்திப்பிழத்த ஓலைச் சுவடியும், முன்னிரு கரங்களில் வலக்கரமானது வரதமுத்திரயுடனும், இடக்கரமானது முக்குடன் அமைந்த கமண்டலத்தையும் கொண்டுள்ளன. இடுப்பில் விளங்கும். ஆடையின் மீது மத்தரை, உடைதாரம், குறங்குச் செறி ஆகியன அமைந்துள்ளன. இத்தேவியின் இருமருங்கிலும் இரு பெண் உருவங்கள் வீணை ஏந்தி மீட்டும் பாவளையில் உள்ளனர். வெள்ளோச் சலவைக்கல்லினால் அமைந்த இத்திருவநூவத்தின் பாதங்களில் இதனை உபயம் செய்தவர் யற்றும் அவரது மனைவியின் படிமங்கள் கைகளை உயர்த்திய னிலையில் உள்ளன. ஓர் அன்னப் பறைவையின் சிறு உருவமானது பீடத்தின் முன்புறத்தில் உள்ளது. கலைச்சிறப்பால் உயர்ந்து விளங்கும் இந்த உருவத்தினை நமது நாடு, ஞான பீட விருதின் சின்னமாக அளித்துவருகின்றது. இது 12 - ஆம் நூற்றுண்டுச் சிற்பம் குவாணர் காலத்து ஆகும்.

16 - வித்யா தேவியர்கள் துழு (சமண ஆகம முறையில்)

மகா சரசவதியின் சிற்பம் :

இதுவும் முன்னர் சொன்ன சரசவதி சிற்பத்தின் கலைப்பாணியை ஒத்த தாகும். சலவைக்கல்லினால் ஆன இச்சிற்பத்தின் தோரண வாயில் பிரபையானது மிக நுண்ணிய வேலைப் பாடுகளுடன் உள்ளது. ஒரு பிரபையினுள், ரோஹிணி, பிரஞ்சுபதி, வஜ்ரசிருங்கலா, வஜ்ராங்குசா, அப்ராதிகாரா, புருஷத்தா, காளி,

மகாகாளி, காத்தாரி, கெளரி, மகாஜ்வாலா, மானவி, வைரோடி அச்யுப்தா, மானசி, மகாமானசி ஆகியோர் * 16 வித்யா தேவியர்களாக விளங்குகின்றனர். மேலும் பல ஜென முனிவர்களின் உருவங்களும் உள்ளன. கி. பி. 12-ஆம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்த இச்சிற்பம், பிகானிரில் உள்ள கங்கா போன்விழா அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. (Cauhana, 12 th Century A. D.) - (Place - Bikaneer)

வில்லுவின் நாயகராக :

லக்ஞே அரசு அருங்காட்சி யகத்தில் 11 - 12 ஆம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்த இந் (காஹாடவாலா Gahadavala) இந் புஜ மன்ன புல்லூயின் தீருவரு - வில்லுவின் நாயகியாக இச் சிற்பம் காட்டப்பட்டுள்ளது பின்னமடைந்த இச் சிற்பத்தின் கரங்களில் வீணை அமைந்துள்ளது இதில் ஆடை ஆராணங்களின் கலைத்திறன் நன்று வடிக்கப்பட்டுள்ளது. திரிபங்க விலையில் இத் தேவியங்கள் காட்டித்தாழின்றன.

கோரக்பூர் சரசுவதி :

உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தில் - கோரக்பூரில் கிடைக்கப்பெற்ற 12 - ஆம் நூற்றுண்டு காலத்திய சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று லக்ஞே அரசு அருங்காட்சி யகத்தில் உள்ளது, வடாட்டு மறையில் அமைந்து விளங்கும் கிரிமும் துரியன் போன்ற சீர்ச்சக்கரமும், பர்ம பெட்டமும் விளங்குகின்றன. பெட்டத்தின் கீழ் இத்தேவியின் வாகனமான அன்னப் பறவையும். அதன் அடுக்கில் வாக்தேவியினை வணங்க முகத்தான் அமர்ந்த நிலையில் அஞ்சலி கரங்களுடன் இரு அடியவங்களின் உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. புன்முறைச் சூத்த இவ்வினு காண சரசுவதியின் மேஸ் வலக்கரம் சிதிலமாகியுள்ளது. பின் மேஸ் இடக்கரமும் முன் கீழ் வலக்கரமும் வீணையினை மீட்டும் மூற்றுப்பிழும், முன் இடக்கரம் சுவழியுடனும் விளங்குகின்றன. இது அணவரும் காண வேண்டிய அரிப சிற்பமாகும்.

சரசுவதி வெண்கலை திருமேவி :

பிகார் மாநிலத்தில் - கிடைக்கப்பெற்ற இரு கரங்களை உடைய வெண்கலத்தால் (Bronze Image) அமைந்த சரசுவதி உருவம் தற்போது புதூல்லி தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. பத்ரபீடத்தில் சுகாசனமாக இடக்காலைத் தொங்ச விட்டும், வலக்காலை மழுத்தும் இவ்வுருவம் விளங்குகின்றது. வளைந்து வில் போன்ற அமைப்பினை உடைய வீணையை இருக்கங்களும் பற்றி மீட்டும் நிலையில் உள்ளன. கழுத்தில் ஓர் ஹராமும், (மாலை) மார்பில் யக்ஞாபவீதமும் இடுப்பிலிருந்து கணுக்கால் வளை சிறு மூட்புகளை உடைய வள்திரமும் காணப்படுகின்றன. தோள் பகுதியிலிருந்து இரண்டு கொடி போன்ற தாங்கிகள் திருவாசியினத் தாங்கியுள்ளன. ஒரு திருவாசியில் இருபந்தத்தந்து வளைந்த

* மே 16 வித்யா தேவியர்களின் விளக்கம் “ சரசுவதியும் வித்யா தேவியரும் ” எனும் தலைப்பில் காணக.

யண்டன் - பிரிடிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் வெள்ளும்
சரசுவதி - காலம் கி. பி 1034.

[SARASVATI - 1034 A. D - PARAMARA - BRITISH
MUSEUM - LONDON]

C

C முன்று முகங்களும் ஆறுகரங்களும் உடைய சரசவதி சிற்பம் புத்தமத்தில் வழிபடப்பெறும் இத்திருவுருவம் திபெத்தில் உள்ளது.

(TIBET)

D

D ஒருமுகமும் ஆறு கரங்களும் உடைய சரசவதி சிற்பத்தில் வேறு வகை இத்திருவுருவம் புத்தமத்தவர் களால் வழிபடப்படுகிறது. இதுவும் திபெத்தில் உள்ளது. சரசவதிதேவி யின் பலவகைத் திருக்கோலங்களை இம்மத்தவர் போற்றுகின்றனர்.

தீச்சுடர்களும் அதில் ஒன்று ஒடிந்தும் உள்ளன இத்திருவாசி (பிரபை) வட்டவழி வல்ல உள்ளது. இக்கலா தேவியின் இருமருங்கிலும் இரண்டு புநூல் உருவங்கள் அமர்ந்த நிலையில் குழலையும் (flute) தாளத் தையும் (cymbals) (ஜாலரா), இசைப்பனவாக உள்ளன. இச்சிற்பத்தின் முன்புறம் வலப்பக்கத்தில் இவள் வாகனமாக அன்னபட்சி (அன்னப் பறவை) உள்ளது. இது கி. பி. 9-ஆம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்ததாகும்.

செம்மறி ஆடு வாகனத்துடன் விளங்கும் சரசுவதி :

பாலா - 10-ஆம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்த சரசுவதி சிற்பமானது புது டூல்ஸி தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. நன்கு மேலூம் கீழுமாக மலர்ந்த தாமரை மலரின் ஆசனக்கில் சுகாசனமாக இத்தேவியானவள் அமர்ந்துள்ளாள். இவளது பின்கரங்களில் அட்சமாலையும், சுவடியும் விளங்க முன்கரங்கள் உருளை வடிவமாக உள்ள வீணையிலைப் பற்றியும் உள்ளன. முத்துச் சரங்கள் இவளது மேற்கிலை அலங்கரித்துள்ளன. இவளது சிரசில் விளங்கும் கேசங்கள் ஒழுங்குபடுத்திய “தம்மில்லா” (Dhammilla) என்ற அமைப்பில் கிரிடம் போன்றுள்ளது, எலது திருவழி யானது சிறியதாமரை போன்ற பீடத்தில் பதிந்துள்ளது. பொதுவாக வட்டிந்திய சரசுவதி சிற்பங்களில் அன்னப் பறவை யானது வாகனமாக அமைந்திருக்கும். ஆனால் இச்சிற்பத்தின கீழ் ஓர் செம்மறி ஆடு முன்கால்களை மடக்கி அமர்ந்த நிலையில் மிடுக்காக உள்ளது. இது ஓர் புதுமைப் படைப்பாகவும் ஆய்வுக்கு உரியதாகவும் உள்ளது. வலப்பாதத்தின் கீழ் அமர்ந்த நிலையில் அஞ்சல் ஹஸ்தமாக ஓர் அடியவரின் உருவாழும் காணப் படுகிறது. இச்சிற்பத்தின் பிரபை (திருவாசி) பின்னமாகியுள்ளது.

இருகரம் உள்ள சரசுவதி :

கி. பி. 10 - ஆம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த இரு கரங்களையுடைய சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று கல்கத்தாவில் உள்ள அஸ்டோல் அருங்காட்சியகத்தில் (**Asutosh Museum**) உள்ளது. நிமிர்ந்த எடுப்பான தோற்றுத்துடன் மேல் கோக்கிய பார்வையுடன் இச்சிற்பம் விளங்குகின்றது. பேணதெய்வத்திற்குரிய அலைத்து அணிகலன்களும் அமைந்தும் மார்பி லும் இடுப்பிலும் அணியப்பெற்ற ஆடை மிக மெல்லியதாகவும் வளைந்து காணும் மடிப்புகளையும் கொண்டுள்ளது. கைகளில் வீணையினைக்கொண்டு நல்ல நாதத்தினை எழுப்பும் பாவணையில் உள்ளது. இது ஓர் புடைப்புச் சிற்பமாக விளங்குகின்றது.

கி. மு. 2-ஆம் நூற்றுண்டுச் சிற்பம் :

நின்ற நிலையில். மார்பில் பட்டையாக உள்ள அணிகலன்களோடும் தலைக் கேசங்கள் யாவும் தொங்கவிட்டபடி தாமரை மலரில் விளங்கும் சரசுவதி யின் சிற்பமானது பர்குத (**Bharhut**) எனும் இடத்தில் கிடைக்கப் பெற்றது. இதன் காலம் கி. மு. இரண்டாம் நூற்றுண்டு ஆகும். தற்சமயம் இது கல்கத்தா வில் உள்ள இந்திய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இத்தேவியின் இடக்கரம் வீணையினைத்தாங்கி ஏந்தியபடியும் ஏழு தந்தி நளை வலக்கர விரல்களால் மீட்டுவது போலவும் உள்ளது. தலைக்கு மேல் சக்கரம் போன அமைப்புள்ளது. இதுவும் ஒரு கற்பலகைச் சிற்பமாக உள்ளது.

சரசவதி - விழ்ணு - லட்சமி * செப்பு விக்ரஹம் :

புது டில்லி தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் சரசவதி வலப்பக்கத்திலும் லட்சமி இடப்பக்கத்திலும் நடுவில் விழ்ணுவும் விளங்க ஓர் செப்புச் சிலை உள்ளது. இச்சிலை எந்த இடத்திலிருந்து கிடைத்தது என அறியமுடியவில்லை. இது கி. பி. 10 ஆம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்ததாகும். (**காலம் - Gurjara Pratihara ruler mahipala deva**) திருமகள், கலைமகள் சிற்பங்கள் நன்கு வேலைப் பாடுகளுடனும் தீரிபங்க நிலையில் காணப்படுகின்றன. மேலும் சரசவதி வீணையிலை வாசிக்கும் நிலையில் அமைந்துள்ளார். மேலும் இந்த அருங்காட்சியகத்தில் விழ்ணுவுடன் அமைந்த சரசவதி (அருகருகே) சிலைகள் நான்கு உள்ளன. இந்நான்கு சரசவதியின் உருவங்கள் யாவும் விழ்ணுவின் இடதுபக்கத்தில் நின்றும் வீணை வாசித்தலை உடையதாகவும் உள்ளன. இதில் 4'6' உயரமுள்ள கருப்புக்கல்லினால் அமைந்த உருவமும் உள்ளது.

பதினூறு கரங்களை உடைய சரசவதியின் கரங்களில் தாமரை, சங்கு, வரத முத்திரை, புத்தகம், கமண்டலம் ஆகியன உள்ளன. மற்றும் கரங்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படும்படியாக (நிதர்சனமாக) மேல்நோக்கியும் கீழ்நோக்கியும் உள்ளன. இத்தேவியின் கீரිடத்தின் மேற்பகுதியில் ஓர் தீர்த்தங்கரரின் உருவமும் காணப்படுகிறது.

(See : Plate No : xxxxi - Fig 1, 2, 3, Sri Saraswati in Indian Art & Literature)

ஆறு கரங்கள், எட்டு கரங்கள் பதினூறு கரங்கள் அமைந்த ஜென சரசவதி சிற்பங்கள் :

ஜென ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது “தரங்கா கோயிலில்” சரசவதி உருவங்கள் மூன்று நிலைகளில் உள்ளன.

ஆறுகரங்களையுடைய சரசவதி உருவத்தில் வலக்கீழ்க்கரமானது பின்ன மாய் உள்ளது, மற்றும் கரங்களில் வரதமுத்திரை சுவாடு, ஜென முத்திரை. தாமரை, அபய முத்திரை, கமண்டலம் ஆகியன காணப்படுகின்றன. இவ்வருவம் வலக்காலைத் தொங்க விட்டபடியும் இடக்காலை மடக்கியும் காணப்படுகிறது.

எட்டு கரங்களை உடைய சரசவதியின் சிற்பம் ஒன்று ஷ ஆலயத்தின் மேற்குச் சுவரில் காணப்படுகிறது. தாமரைப் பீடத்தில் இடக்காலை ஊன்றி வலக்காலை மேலே தூக்கியபடி நாட்டிய நிலையில் உள்ளது. இச்சிற்பத்தில் இரண்டு கரங்கள் உடைந்த நிலையிலும் ஏணை கரங்களில் புத்தகம், ஜபமாலை, வரதம், தாமரை, கயிறு ஆகியன விளங்குகின்றன இவளது வாகனமான அன்னப்பறவையும் உள்ளது,

* Rej : “Sri Sarasvati in Indian Art and Literature” (Different aspects of The goddess sarasvati - 4) Plate XI, XII, XIII, XIV -

லண்டன் - பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் சரசுவதி (வாக்தேவி)

பரமார வம்சத்து புகழ் வாய்ந்த மன்னனு போஜராஜன் வித்யா மந்திர (வித்யா தேவிக்கோயில்) மண்டபத்தில் தீரிபங்க நிலையில் நின்றவாறு * சரசுவதியின் சிற்பம் ஒன்றைப் பிரதிட்டை செய்தான். இச்சிலையின் பீடத்தில் உள்ள எழுத்துப் பொறிப்புகளிலிருந்து இதனைச் செய்த சிற்பி மந்தனன் என்றும் கி. பி. 1034 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தவன் என்றும் அறிகிறோம். முன் இடு கரங்கள் பின்னமாயுள்ளன. பின் கரங்களில் சுவடியும், தாமரையுடன் கூடிய அட்சமாலையும் இருத்தல் வேண்டும். மெல்லிய ஆடை இடுப்பிலிருந்து கணுக்கால் வரை உள்ளது. கரங்களிலும், பாதங்களிலும் காப்புகள் அணியப் பெற்றுள்ளன. இடுப்பு மற்றும் துடைப்பகுதிகளில் மணிகள் கோத்த ஆபரணங்கள் உள்ளன. சிரிஸில் கரண்ட மறுட அமைப்புள்ளது. பின் வலக் கரத்தின் மேல் ஓர் வானுலக புருஷ ரூபமும், கீழ்ப்பகுதியின இநுமருங்கிலும் சிறியதும் பேரியதுமாக மனித உருவங்களும் உள்ளன. தற்போது இது லண்டன் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.

[Life - size image of Sarasvati standing in trefoil pose was the presiding deity of the Vidya - Mandira established by Bhoja, the illustrious ruler of Paramara dynasty at Dhara. The base of the image bears a dated inscription mentioning that it was made by the sculptor Manthala in 1034 A. D. It is now displayed in British Museum - London.

Ref :- Sarasvati in Sanskrit literature Plate - Iv

அமர்ந்தகோலத்தில் - (லண்டன் மியூசியத்தில்) :

லண்டன் - பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சி யகத்தில் மற்றெருஞ சரசுவதி சிற்பங் உள்ளது. இச்சிற்பம் நான்கு கரங்களை உடையது. மேலும் இக்கரங்கள் வீணையினை மீட்டும் பாவனையில் உள்ளது. பீடத்தின் கீழே அன்னவாகனமும் உள்ளது. பின் இரு கரங்களில் சுவடியும் அட்சமாலையும் உள்ளன எனத்துணிய வேண்டியுள்ளது. இச்சிற்பம் கி. பி 10ஆம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்ததாகும்.

நின்ற நிலையில் சரசுவதி : (லண்டன் மியூசியத்தில்)

லண்டன் - அருங்காட்சியகத்தில் இருக்கங்களையுடைய சரசுவதியின் செப்புச் சிற்பம் உள்ளது இடக்கரத்தில் சுவடியையும், வலக்கரத்தில் மலரையும் ஏந்தியுள்ளது. தலைக்குமேல் அமர்ந்த நிலையில் ஓர் தீர்த்தங்கரர். நான்கு வேலைப் பாடுடைய திருவாசியுடன் எடுப்பர்க உள்ளது. இதன் பீடம் பற்ற பீடமாக உள்ளது. இதன் காலம் கி பி 10 - 11-ஆம் நூற்றுண்டு.

Ref : - "Sarasvati" - A study on her concept and Iconography. Plate - 35. Page 113.

* இந்தப்பிரதிமத்தினைப் போன்ற தொரு பஞ்சலோக சிற்பம் பாரதீய ஞானபீடம் பரிசாக வழங்கப்படுகிறது இப்பரிசின் விபரம் இந்நாளின் பிறிதொரு இடத்தில் உள்ளது.

தீபெத்தில் முன்றுமுகமுள்ள சரசுவதி உருவம் :

பத்மத்தில் அமர்ந்த ரி லை யில் முன்று முகங்களையடைய சரசுவதியின் சிற்பம் தீபெத்தில் உள்ளது. இச்சிற்பத்தில் ஆறு கரங்கள் உள்ளன. புத்தமத்திற்கே உரிய முத்திரைகளோடும், நீண்ட கத்தியினையும் கொண்டுள்ளது.

“ Sarasvati ” - A three faced Seated image of Sarasvati from Tibat, C. 1500 of two Lamaistic Pantheona Pl. 6A51. Page 20 3. Page 142.]

தீபெத்தில் வீணையை மீட்டும் சரசுவதி :

தீபெத்தில் மற்றெலூரு சிற்பம். தாமரை மலரில் சுகமாக அமர்ந்து தனது இருகரங்களால் வீணையை மீட்டும் சாயலில் உள்ளது. வீணையின் அமைப்பு தற்காலத்தில் உள்ளதுபோலக் காணப்படவில்லை. தெளிந்த முகத்துடன் ஆடை, ஆபரணங்கள் அழகுற அமையப் பெற்றுள்ளது. இதுவும் பெளத்த மத்தின் அடிப்படையிலான சிற்பம். [“ Saraswathi ” - Page 137- 42.]

“ Sarasvati ” (சரசுவதி)

“ A Study on her concept and Iconography ”

எனும் நூலின் பிற்பகுதியில் சரசுவதி தேவியின் சிற்பங்கள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. அவைகளுள் சிலவற்றிற்கு மட்டும் இங்கே குறிப்புகள் (மீதநூலின்படி) அமைகின்றன. அவையாவன :

(Brahmanical Period) :

Plates Nos.:

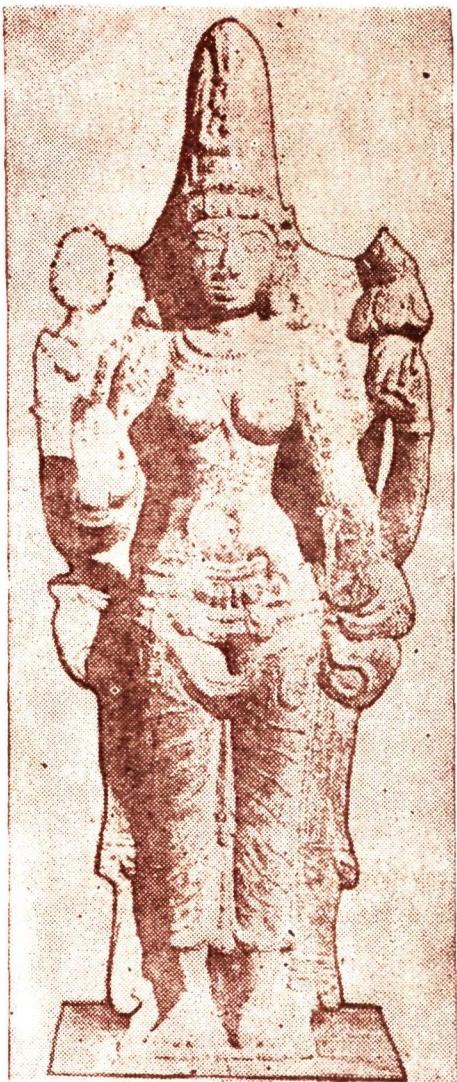
1. சாசுவதி வீணை ஏந்தி நிற்கும் திருக்கோலம் பக்ஞத் - கி. மு 2 ஆம் நூற்றுண்டு - இந்திய அரூங்காட்சியகம் கல்கத்தா - பக்கம் - 77.
2. ஸின்ற கோலத்தில் சரசுவதி. கண்டசாலா - ஆந்திரபிரதேசம். கி. மு 2ம் நூற்றுண்டு. (தென்னிந்திய பெளத்த தொல் பொருளகம்.) பக்கம் - 78.
6. அமர்ந்த திருக்கோலம் - கி. பி 10ம் நூற்றுண்டு, மால்வா, தேசிய அருங் காட்சியகம் புது டில்லி. பக்கம் - 81.
8. நான்கு திருக்கரம், அமர்ந்த கோலம், செம்மறி ஆடு வாகனம், கி. பி. 11 ஆம் நூற்றுண்டுச் சிற்பம். சண்டிகிராம், போக்ரா-விரேஞ் தீரா ஆராய்ச்சி மையம். பக்கம் - 81.
9. அமர்ந்த திருக்கோலத்தில் சரசுவதி கி. பி. 12 - ஆம் நூற்றுண்டுன் காலத்தியது. களஞ்சா, போக்ரா - வீரேந்திரா ஆராய்ச்சிமையம் ராஜ்ஷாஹி பங்களாதேஷ். பக்கம். 82

கர்நாடகம் - வேலஸ் இளவரசர்
மியுசியத்தில் விளங்கும் பத்மாசன
சரசுவதி சிற்பம்

சதுர்புஜங்கஸ்தன் பத்மபீடத்தில்
சுகாசனமாக விளங்கும் சரசுவதி
சிற்பம் - ஆவொகனம் - பங்களா
தேஷில் உள்ள வீரேந்திர ஆய்வு
நிறுவன அருங்காட்சியகத்தில் உள்
எது : காலம் - 11ஆம் நூற்றுண்டு

நின்ற நிலையில் சதுர்புஜங்களுடன் விளங்கும் சரசுவதி திருமேஹி
(கற்சிற்பம்) - கல்கத்தா மியூசியம்

A Standing image of Sarasvati - Vijayanagar malwa 14th century A. D - State museum Calcutta.

Plates No. பீட்டின் வகுப்பு காலம் - நான்கு முறை

10. பத்ம தளத்தில் அமர்ந்த சரசுவதி. வலப்பக்கம் மேற் பகுதியில் உடைந்துள்ளது. வலக்காலின் கீழ் ஆடு வாகனம் உள்ளது. கி. பி. 12 - ஆம் நூற்றுண்டுச் சிற்பம். வீரேந்திரா ஆராய்ச்சி மையத்தில் உள்ளது. பக்கம் - 83.
11. நான்கு கரங்களை உடைய சரசுவதி அமர்ந்த கோலம். கி. பி. 11 - 12 நூற்றுண்டைச் சார்ந்தது. வஜ்ரயோகினி - டாக்கா - டாக்கா மியூசியம் - பங்களா தேவூ. பக்கம் - 83.
12. கருடவாகனத்தில் அமர்ந்த விஷ்ணுவின் பின் வலக்கரத்தில் சரசுவதி அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. இது 12ம் நூற்றுண்டுக் சிற்பம். லக்ஷ்மண்கடி, பரிசால், பங்களாதேவூ டாக்கா அருங்காட் சியகம். பக்கம் 84.
15. சதுர் ஹஸ்தங்களுடன் பத்மாசனத்தில் சரசுவதியின் சிற்பம். கி. 11ம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்தது. இது கர்நாடகம் பம்பாய் வேல்ஸ் இளவரசர் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.
16. நிமிர்ந்து அமர்ந்த திருக்கோலத்துடன் விளங்கும் சரசுவதி சிற்ப மானது 12ம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்தது. மல்லிகார்ஜுன கோயில், பஸ்ரோலு, மாண்டியா, கர்நாடகா தொல் பொருள் ஆய்வு மையம். பக்கம் - 87.
17. பிடத்தின் கீழ் அன்னவாகனம் - பத்ம பிடத்தில் பத்மாசனத்துடன் விளங்கும் சரசுவதி சிற்பம் லெக்ஷமி நாராயணர் கோயிலில் கிடைக்கப் பெற்றது. இதன் காலம் 12 - ஆம் நூற்றுண்டு. சிந்த காட்டா, மாண்டியா, கர்நாடகா தொல்பொருள் ஆய்வு மையம் - மத்ய தொல்பிரிவு - பெங்களூர். பக்கம் 87.
19. 12-ஆம் நூற்றுண்டுச் சிற்பம். வேல்ஸ் இளவரசர் அருங்காட்சியகம்- பம்பாய், பக்கம் - 89.
20. அன்னவாகனத்தில் அமர்ந்த நிலையில் சரசுவதியின் 12 - ஆம் நூற்றுண்டுச் சிற்பம். ஹலீபேட் - இந்திய அருங்காட்சியகம் - கல்கத்தா பக்கம் - 89.
21. 13-ஆம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த சரசுவதி சிற்பம் (அமர்ந்தகோலம்). பூசேஷ்வரர் கோயில், காரவெங்கலா, ஹஸன் - மத்ய தொல் பொருள் பிரிவு - பெங்களூர் - பக்கம் 90.
24. நாலங்தா-பாட்டு மியூசியத்தில் கி. பி 9 ஆம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த நின்ற நிலையில் இரு காங்களையுடைய சரசுவதி சிற்பம். வீஜைனயை ஏந்திய படியும், திரிபங்க நிலையிலும் உள்ளது. பக்கம், 92.

32. எட்டு கரங்களூடன் நின்ற நிலையில் நடன மாடும் சரசவதி சிற்பம், இது 12 - ஆம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்தது. லக்ஷ்மி நரசிப்பர்கோயில், ஹோசஹோலாஹு, மத்ய தொல்போருள் பிரிவு - பேங்களூர் பக்கம் 99
33. ஆறு கரங்களை உடைய சரசவதியின் நடனக் கோலச் சிற்பம். பாதங்கள் இரண்டும் தரையில் உள்ளன. இது 12-ஆம் நூற்றுண்டி ஜெச் சார்ந்தது. பேங்களூர் தொல்போருள் துறையினைச் சார்ந்தது. பக்கம் - 100.

கஜன முறைப்படி அமைந்த சரசவதி சிற்பம் :

34. நின்ற நிலையில் செப்புவிக்ரஹம். இடக்கரத்தினைத் தோங்க விட்ட படியும், வலக்கரத்தில் வீணைத்தண்டினை உயர்த்தித் தூக்கிய நிலையிலும் உள்ளது. தலையில் பின்பக்கம் வட்டப்பிரபை உள்ளது. 7 - ஆம் நூற்றுண்டுச் சிற்பம். பாரோடா மியூசியம். பக்கம் - 112.
39. நின்ற நிலையில், நான்கு கரங்களை யுடைய சரசவதி சிற்பம் ஒன்று கைத்தராபாத் அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இது மிக நுணுக்கமான வேலைப்பாடுகளையுடையது. இத்தேவியினாறு கிரிட்த் தின் இருமருங்கிலும் இரண்டு தீர்த்தங்கரர்கள் அமர்ந்த நிலையிலும், கிரிட்தித்தின் உச்சியின் மேலே நின்றபடி மூன்று தீர்த்தங்கரர்களும் உள்ளனர். திருவடிகளின் கீழ் அமர்ந்த நிலையில் ஒரு பெண் னுருவமும் ஒரு ஆண் உருவமும் உள்ளன. சதுரமான பிடத்தின் முன்பக்கத்தில் மூன்று வரிகளுடைய எழுத்துப் பொறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இதன் காலம் 12 ஆம் நூற்றுண்டாகும். பக்கம் - 120.
40. நின்ற நிலையில் நான்கு கரத்துடன் சரசவதி. குழிழ் நாட்டின் சிற்பத் திறனை ஒத்துள்ளது. பின்கரங்களில் தாமரை, ஜபமாலை, முன் வலக்கரம், அபயம், முன் இடக்கரம் பின்னயாயும் உள்ளது. கி 14 ஆம் நூற்றுண்டுச் சிற்பம். தேசிய அருங்காட்சியகம் டில்லி பக்கம் 125.
40. “நின்ற நிலையில் நான்கு சரங்களூடன் காட்சி தரும் சரசவதி” சிற்பம் ஒன்று (விஜய நகரம் - மாளவம் பகுதியில் கிடைத்தது) டில்லி - தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இது 14 - ஆம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்தது ஆகும். இச்சிற்பத்தின் சாயல் தமிழத்தின் கலைத்திறனை அப்படியே கொண்டுள்ளது எனலாம். கருங்கல்லினு லான இச்சிற்பத்தின் முன் இடக்கரம் உடைந்துள்ளது. முன்வலக்கரம் அபயமாகவும், பின் இடக்கரம் தாமரையினையும் பின் வலக்கரம் ஜபமாலையினையும் கொண்டுள்ளது. நெற்றிப்பட்டம், ஜடாமகுடம், யக்ஞோபவீதம் முதலான சிற்ப லக்ஷணங்களூடன் காணப்படுகிறது. கடலை போன்ற மடிப்புக்களை உடைய மெல்லிய ஆடையானது இடுப்பிலிருந்து கணுக்கால் வரை உள்ளது. பாதங்களில் கொல்லுக களும் காணப்படுகின்றன. தற்போது இச்சிற்பம் டில்லி - தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. பக்கம். 121.

புத்த சமயத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த சரசுவதி :

41. பீகார் - நாலங்தா மியூசியத்தில் மகா சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. இதன் காலம் 9 - ஆம் நூற்றுண்டு. பக்கம் - 132.
42. சாரங்காத் - அருங்காட்சியகத்தில் (உத்தர பிரதேசம்) அமர்ந்த நிலையில் சுகாசனாக வீஜையினை மீட்டும் பாவத்தில் சரசுவதி சிற்பம் உள்ளது. இதன் காலம் கி. பி. 6-ஆம் நூற்றுண்டாகும். பக்கம் - 133.
43. பங்கவாதேஷ் - (**Rajshai**) வீரேந்திரா அருங்காட்சியகத்தின் ஆய்வுச்சங்கத்தில் “வாக்ஸவரி” சிற்பம் (காலம் கி. பி. 9 ஆம் நூற்றுண்டு) உள்ளது. பக்கம் - 136.
44. மேற்சொன்ன அருங்காட்சியகத்தில் மற்றெருநு “வாக்ஸவரி” சிற்பமும் உள்ளது. இதன் காலம் கி. பி. 10 ஆம் நூற்றுண்டாகும், பக்கம் - 136
45. நாலங்தா - மியூசியத்தில் கி. பி. 10-ஆம் நூற்றுண்டைச்சார்ந்த “வாக்ஸவரி” சிற்பம் உள்ளது, சிங்கவாகனம் உள்ளது. பக்கம் - 137
46. ‘‘மானசா’’ - என்கிற சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று கல்கத்தா அருங்காட்சியகத்தில் விளங்குகிறது. எழுதலைகளை யுடைய நாகத்தின் கீழ் பத்மாசனத்தில் இத்தேவி காணப்படுகிறார். பின் கரங்களில் ஐபமாலையும், (மற்றெருநுகாத்தின் முத்திரை சரிவர புலப்படவில்லை) மூன் வலக்கரம் பூமியினைத் தொடும் நிலையில் வரதகாமாகவும், மூன் இடக்கரமானது புத்தர்பெருமான் மடிமீது வைத்ததுபோலும் உள்ளது. பத்மபீடத்தின் கீழ் குடத்திலிருந்து பாம்புகள் வெளிவருவன போல உள்ளது. இச்சிற்பத்தின் காலம் கி. பி 11 ஆம் நூற்றுண்டாகும். பக்கம் - 138.

சிற்ப நூல்களில் பிரமனின் (நான்முகன்) வடிவம்

சரசுவதி தேவியின் கணவராகவும் படைக்கும் ஆற்றலே உடைய வராகவும், நான்கு வேதங்களைத் தமது கரத்தில் கொண்டு சிவபெருமானின் கட்டளையை நிறைவேற்றுபவராகவும் விளங்கும் பிரமதேவரின் திருச்சுருவம் சிவாலயங்களில் விளங்கும் கருப்பக் கிருக்கவரிலுள்ள மாடத்தில் வடக்குத்திசை ணோக்கி (கோமுகிமேல்) சின்றவாறுளது. சதுரமுகத்துடன் நான்கு கரங்களையும் ஐநாமதுடத்தந்திமும் கொண்டு காட்சியளிக்கிறார்.

பெரும்பாலும் பிரமனின் உருவம் கல், சுதை, மரம் இவற்றால் ஆன வடிவத்தினைத் திருக்கோயில்களில் காணலாம். செப்புத் திருமேனியில் காண்பது அரிதேயாகும். திருக்கோயில்களின் கோபுரங்கள் மற்றும் விமானங்களின் வடக்குத் தீகையில் பிரமன் தனித்தும், சாஸித்திரி, காயத்திரி. சூழவும் சரசுவதியிடத்தும் பல சிலைகளில் பல்வேறு முத்திரைகளோடு காணப்படுவதும் உண்டு. அவ்வகையில் பிரமதேவனின் திருவுருவ அமைதியினைப் பற்றி சிற்ப நூல்கள் பலவாறுக விளக்குகின்றன.

மானசாரம் சிற்பநூலில் பிரமனின் வடிவம் ;

மானசாரம் சிற்பநூலில் ஜம்பத்தொன்றுவது அத்தியாயத்தில் திரி மூத்தி வகைணப் பகுதியில் பிரமனின் திருவுருவத்தைப்பற்றி விரிவாக அறியமுடிகிறது.

பிரமதேவனின் வடிவம் நான்கு கரங்கள், நான்கு முகங்கள், இரண்டு கால்கள், எட்டுக் கண்கள், எட்டுக் காதுகள் கொண்ட ஒரே வடிவமாகும். பிரமதேவனின் வடிவமைப்பை உத்தம தசதாளத்தினால் அமைத்திடல் வேண்டும்.

இவரது வடிவம் சின்ற சிலையாகவோ, உட்காரித்த சிலைபாகவோ அமையவேண்டும். மரவுரியோ நூல் ஆடையோ இவரது ஆடையாக அமைய வேண்டும். வரதம், அபயம் என்னும் உட்கை களையுடைய தாகவும், ஜடாமகுடத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இவரது பின்கரங்கள் இரண்டிலும் முறையே இட, வலக்கரங்களில் கமண்டலமும் ஜம்பலையும் அல்லது ஸ்ருக் ஸ்ருவம் என்ற மேஹாதனங்களையும் அமைக்கவேண்டும். முன் இரு கரங்களையும் அபய வரந கரங்களாக அமைக்கவேண்டும்.

உந்தம் தசதாஸத்தில்:-

குடையும், வெண்சாமரங்களும் விளங்க பிரமதேவன் அட்சமாலை, சென்னாடு அபயவரத கரங்களோடு சுகாசனமாக பத்மாசனத்தில் விளங்கும் காட்சி.

உற்கும தசதனத்தில் :-

தஞ்சைப் பிரகதீஸ்வரர் திருக்கோயிலின் முதல் இராஜ கோபுரத்தின் மேல் தளத்தில் (கிழக்கு நோக்கி) சுதைச்சிற்பமாகச் காணப்படும் நான்முகனின் (பிரமன்) சிற்பம். பிற இடங்களில் இவ்வழைப்பில் காணப்படு அரிது.

காதுகளில் சுவர்ணமயமான கர்ணபுஷ்பமோ அல்லது மீன்கள் அடையாளம் கொண்ட செண்டலமோ அணிவிக்கப்பெற வேண்டும். பூனூல், உத்தரீயம், மாலை முதலியவையும், உதரபந்தனம் என்ற வயிற் துப்பட்டையும் அணிவிக்கப்பெற வேண்டும்.

பிரமனின் வடிவமானது மாலை, உபகண்டம் (கழுத்தையொட்டிய மாலை) இவைகளுடன் கூடியதாகவும், பாகு மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கவேண்டும். கேழூர் கடகமென்ற தோள்வளை கடகம் முதலியவற்றுடன் மணிபந்தனம் என்ற மணிக்கட்டின் அலங்காரத்தையும் செய்யவேண்டும்.

தோள்வளை, ப்ரகோஷ்ட வளையம், மணிபந்கடகம் எனும்படி யான மூன்று கடகங்களுடனும் கூடியதாகவும், கணுக்காலுக்கு மேலே யுள்ள நளகையெனும் கண்டைக்காலிலே கடகத்துடன் (வளையத்துடன்) கூடியதாகவும் தீரக்கவேண்டும். அரைஞாண் முதலியவையும். நீங்கே யென்ற இடையில்லையித்தக்க சலனமென்ற அசைந்தாடும் முகப்புடன் கூடிய இடைப்பட்டிகையும் இருக்கவேண்டும்.

இவரது கரங்கள் ரத்னமயமான மோதிரங்களுடன் கூடியவையாக வும். கால்கள் ரத்னமயமான பாதசரங்களுடன் கூடியவையாகவும் இருக்க வேண்டும், நெற்றியில் வட்டமாக அமையும் திலகமானது சந்தனத்தினு வாசியதாகவோ, அச்சுருவினாலும் வாசியதாகவோ இருத்தல் வேண்டும்.

இவரைச் சுவர்ணவண்ணம் கொண்ட முழுமையான வுடலுடன் கூடியவராக அமைத்திடல் வேண்டும். நளகம் (கணுக்காலுக்கு மேல்பாகம்) முடியும் வரை மரவுரியுடன் காணப்படல் வேண்டும். இவரது இருமருங்கிலும் இரு சக்திகள் அமைத்திடல் வேண்டும். வலது பக்கத்தில் சரசுவதியையும், இடது பக்கத்தில் சாவித்சிரியையும் சகல ஆபரணங்களாலும் அணிவிக்கப்பெற்றவர்களாக அமைத்திடல் வேண்டும்.

காச்யப சிற்பநூலில் பிரமனின் வாவும் :

நான் முகஞ்சிய பிரமனின் பின் இடக்கரத்தில் கெண்டியும், பின் வலக்கரத்தில் ஜபமாலையும், முன் வலக்கரத்தில் ஸ்ருக்கும், முன் இடக்கரத்தில் ஸ்ருவழும் இருக்க வேண்டும். (ஸ்ருக் - சிறிய ஏற்றி யைப் போல மரத்தினுலே செய்யப்பட்டது. ஸ்ருவம் - சுமார் 4, 5 அங்குலம் அகல நீளத்துடன் சதுரமாகக் கரண்டி போல (மரத்தினுலே) செய்யப்பட்டது. இவ்விரண்டும் ஹேமம் செய்வதற்கான சாதனங்களாகும்) பிரமன் சிரஷ்டிக்குக் கர்த்தாவாகவும் சிவன் முதலான கடவுளரின் முன் சிகமும் யாகத்திற்க தலை மைப் பொறுப்பு ஏற்று நடத்தி வைப்பவராகவும் இருப்பவராவார். பொதுவாகத் திருக்கோயில்களில் பிரமன் வடக்குக் கோஷ்டப் பகுதியில் உள்ள மாடத்தில் வடக்கு நோக்கியபடி விளங்கவார். கந்புபக்கிநுகத்தில் அபிஷேகிக்கும் அபி வேஷக நீர், வெளிவரும் கோழுகியின் மேலே உள்ள மாடத்தில் காணலாம். சில ஆலயங்களில் பிரமன் பார்க்கும் திசைமாறியுமிருக்கும்.

சில்பரத்தினத்தில் பிரமன் :

சில்பரத்தினம் என்னும் சிற்பநூலில் இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயத்தில் இங்கிரன் முதலான தேவர்களைக் கூறும் வரிசையில் ஸோமனுக்கு அடுத்ததாகப் பிரம்மாவின் திருவுருவம் கூறப்படுகிறது.

பிரம்மதேவனுக்குக் கரங்கள் நான்கு. அவைகளில் பலாச மரத்தின் தடி (தண்டம்), ஸ்படிகக் கற்களால் அமைக்கப் பெற்ற அசுஷ்மாலை, பொன்னால் செய்யப்பட்ட சமண்டலம் (கெள்ளி), தாமரை மலை இவற்றைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பார். இரது சடைபூடி செங்கிறமாகவும் உடம்பு பொன்னிறமாகவும் காணப்படும்.

வேறுவகையாக அமைக்கப்படும் பிரமனின் திருவுருவம் :

சில்பரத்தினம் என்னும் சிற்பநூலின் மிச்ரஸுர்த்தித் தியானப் பகுதியில் பிரமனின் திருவுருவானது பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. பிரமன் நான்கு முகங்களையும் நான்கு கரங்களையும் இனிய மங்களங்களாகமான பார்வையும் கொண்டவர். இரத்தினங்களிழைக்கப் பெற்ற குண்டலங்களையணீந்தவர் இவர் மார்பில் பூணூலைத் தரித்தும், நீண்டதாடியைக் கொண்டு விளங்குவார். மான் தோலை அணிக்கிறுப்பார். சிறிது மஞ்சள் கலந்த வெண்மை நிறமான வராசவும் தூய வேஞ்பான ஆடையையுடையவராயும் இருப்பார்.

வலக்கையை வரதமுத்திரையாகவும் மற்றெரு கையை சுபமான முத்திரையையும் காட்டி சிற்டார். இடக்கையில் கமண்டலம் தரித்திருப்பார். அவ்வாறே மற்றெரு வலக்கையையில் அக்னியை வைத்திருப்பார். நான்து வேதங்களையும் தாங்கியவாறிருப்பார். இவருக் கேதிரில் இடப்புறம் சாவித்திரியும், வலப்புறம் சரசுவதியும் அமர்ந்திருப்பார். இவருக்கு எதிரில் ஆஜ்பல்தாவியை (மேராமத்திற்கான நெப்பயவைத்துக் கொள்வற்கான பாத்திரம்) அமைக்க வேண்டும். இவருக்கு நாற்குறமும் மகாவிஷ்ணு குழ்ந்திருக்குமாறு அமைக்கவேண்டும். சில இடங்களில் அன்னப் பறவையின் மேல் அமர்ந்த வாறும், சில இடங்களில் தாமரை மலையில் அமர்ந்தவரும் இவ்வரை அதற்காக எல்லாவுகைங்களையும் ஹோற்று விப்பவராகிய பிரம்மாவை இவ்வாறு அனமைக்க வேண்டும் எனச் சில்பரத்னம் என்னும் நூலால் அறிவிக்கப்படும்.

முர்த்தித் தியானத்தில் பிரமன் திருவுருவம் :

“ பீதவர்ண சமாயுக்தம் சதுராஸ்யம் சதுர்புஜம் |
புஸ்தகம் ஞானமுத்ராம் ச ஸ்வகஷஸ்தரம் கமண்டலும் ||
தரந்தம் முஞ்சிலைத்ரம் தம் ஜடாமகுடமண்டிதம் |
விராஸ்நல்திதம் வந்தே ப்ருஹ்மாணம் பாரதி பதிம் || ”

வெண்மையான மேனியை உடையவரும், நான்கு முகங்களையும் நான்கு சரங்களையும் உடையவரும், புத்தகம் (சுவடி), ஞான முத்திரை

அழகான ஜபமாலை, கமண்டலம் ஆகியவைகளைக் கரங்களில் கொண்ட வரும், முஞ்சிப்புல்லாலான கயிற்றை இடுப்பில் கட்டி இருப்பவரும், ஜடா மசுடத்தினால் சோபிக்கின்றவரும், வீராசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சரசுவதி தேவியின் கணவருமான பிரமனை வணங்குகின்றேன்.

பிரஹ்ம தத்துவநிதியில் சதுர்முகத் தியானம் :

நான்கு முகங்களையும் நான்கு கரங்களையும் கொண்டவரும் கபண்டலம். ஜபமாலை ஆகியவற்றைத் தரித்திருப்பவரும், யக்ஞோபவீதம் ஆடைசள் ஆகியவற்றை அணித்திருப்பவரும், ஜடாமகுடத்தைத் தரித்திருப்பவரும் வலக் கரங்களில் ஜபமாலையும் சுருவமும் இடக்கரங்களில் கமண்டலமும் புத்தகமும் கொண்டவரும் பத்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பவரும் தியானத்தினாலே முடிய கண்களையுடையவரும், தாமரை இதழின் நுனியைப் போன்ற சரீர காந்தியையுடையவருமான சதுரமுகனைத் தியானம் கெப்க.

ஐந்து விதமான பிரமனிஸ் தியானம் : (ஸ்ரீ தத்துவநிதி)

முதலாவது தியானம் வித்துவானாக இருப்பவன் சௌமியமான வடிவ முடையவரும் நான்கு கரங்களை உடையவரும், பத்மாந்த ஆசனத்திலிருப்பவரும், சஂதோஷமாக இருப்பவரும், சிருஷ்ணாஜிந்தை ஆடையாக அணிந்திருப்பவரும் ஜடையைத் தரித்திருப்பவரும் ஏழு அன்னப்பறவை கஞ்சன் கூடிய ரதத்திலிருப்பவருமான பிரமதேவரை கல்பிக்கவேண்டும். இடக்கரங்களில் ஸ்ருவமும், சூக்கரங்தமும், வலக்கரங்களில் ஜபமாலையும் கமண்டலமும் இருக்கவேண்டும்.

ஆசாரியனாக இருப்பவன் சகல ஆபரணங்களையும் தரித்திருப்பவரும் சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியவரும் சாந்தமான சொருபம் உடையவரும். தாமரை மலரின் நுனியைப் போன்ற சரீர காந்தியை உடையவரும், தியானத்தினாலே முட்ப்பட்டிருக்கின்ற கண்களை உடையவருமான பிரம்மதேவனை, சித்திரத்திலும் வாஸ்து கர்மாவிலும் கல்பிக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது லோகபாலபிரம்ம தியானம் :

வேங் தேவதையாகக் கல்பிக்கப்படும் பிரம்மதேவர் பத்மாசனத்திலிருப்பவரும் நான்கு முகங்களை உடையவரும் குரியைப் போன்ற சரீர காந்தியைடையவரும், கையில் ஜபமாலையை தரிப்பவருமாவார். ஜகத்பதியான இந்தப்பிரம்மதேவரின் மற்றய லக்ஷணங்கள் யாவும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல கல்பிக்க வேண்டும்.

மூன்றாவது - பிரஜாபதி பிரம்மதேவன் தியானம் :

இந்தத்தியானத்தில் - பிரம்மதேவரை ஹம்ஸவாசனத்துடன் கல்பிக்க வேண்டும். நான்கு முகங்களுடையவராகக் கல்பிக்காமல் ஒரே

முகம் உடையவராகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவரது இடதுபக்க மடிபில் சொங்மான சொருபழுடைய சாளித்திரி தேவியைக் கல்பிக்க வேண்டும். பிரஜூபதியான இந்தப் பிரம்மதேவரின் மற்றும் ஈசுஷணங்கள் முதல் தியானத்தில் கூறப்பட்டபடி கல்பிக்க வேண்டும்.

நான்காவது - விதி பிரம்ம தியானம் :

குரிய ரூபத்தைக் கொண்ட வரும், சாமர்த்தியம் உடையவரும் இரண்டு கரங்கள் அல்லது பத்து சரங்களை உடையவரும், தேஜோ மயமான சரீரத்தை உடையவரும், மகிழமை வாய்ந்தவருமாகிய பிரம்மனை முன்பு கூறிய ஈசுஷணங்களோடு கல்பிக்க வேண்டும்.

ஐந்தாவது - விஸ்வகர்ம பிரம்ம தியானம் :

விஸ்வகர்ம பிரம்மாவானவர் நான்கு முகங்களும், நான்கு கால்களும் நான்கு கைகளும் வெளிப்பு வஸ்திர பூம், சாந்தமான சொருபழும் உடையவர். இவர் தரீம் காரியங்களை அறிந்தவரும் சுறைவற்றவரும் ஆவார். வெது சுரத்தில் ஜபமாலையும், இடக்கரத்தில் சுடியும் கொண்டு விளங்குவார். இவரை ஆற்றலின் உருவமாகக் கல்பிக்கவேண்டும், வெப்பக்கத்திலுள்ள முகத்தையும் இடப்பக்கத்திலுள்ள முகத்தையும் மிகவும் அழகாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இரு கரங்களையும் சிரசின் மீது சு அஞ்சலி பந்தனமாக கல்பிக்கவேண்டும்.

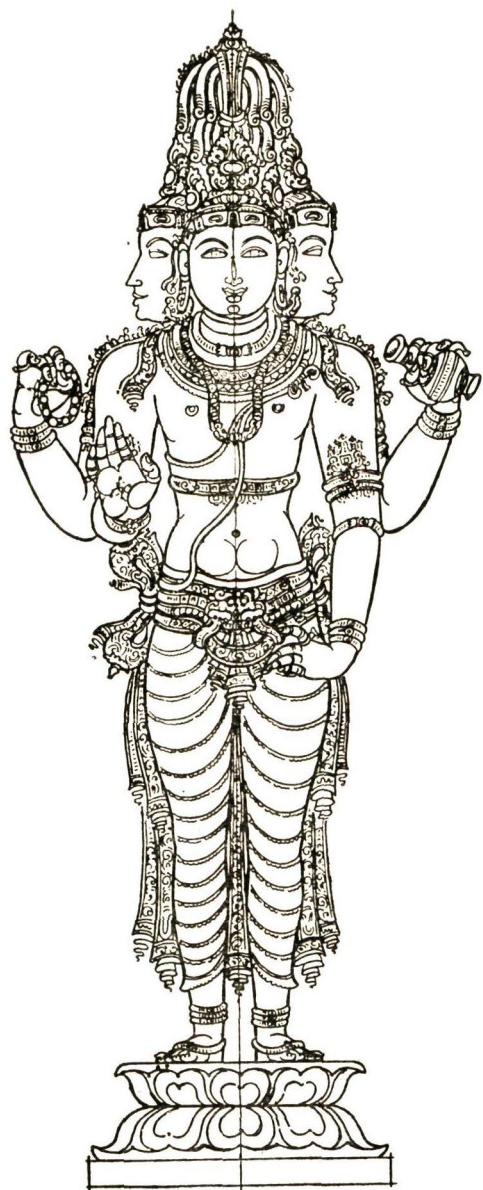
சிவத்துவநிதியில் - கல்யாண சுந்தரேசுவரர் முன்பக்கத்தில் விளங்கும் பிரமன் திருவரு :

ஸ்ரீ தத்துவாசி சிற்பநூலில் சிவத்துவாசிதீப் பகுதி யில் ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரேசுவரர் முன்னால் அமரிந்திருக்கும் பிரம்மதேவனைப் பின் வருமாறு கல்பிக்கவேண்டும் என்று காணப்படுகிறது. பிரம்மதேவரான வர் நான்கு முகங்களும், நான்கு சரங்களும் கொண்டவரும் முன் இடக்கரத்தில் கமண்டலத்தையும் பன் வலக்கரத்தில் ஜபமாலையையும் ஏந்தியவரும், யக்ஞ ருத்திரம். உத்தரீயம் (மேலே தரிக்கும் வஸ்திரம்) இவைகளை தரிப்பவரும், ஒஜாமகுடத்துடன் விளங்குபவரும், பின் வலக்கரத்தில் சுருவத்தையும், பின் இடக்கரத்தில் ஏட்டி ணையும் (சுவடி) கொண்டு பத்மா சனத்தில் சிரித்த முகத்துடன் பிரம்மதேவனைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

சு அஞ்சலி பந்தனம்-இது வணக்கத்தைக் குறிப்பதாகும். வலக்தரத்தை யும் சேர்த்து தலைக்குமேலோ, அல்லது நெஞ்சுக்கு நேராகவோ அமைத்தி ருத்தலாகும். அடியார்கள் மற்றும் தேவர்களின் படிமங்களில் காணலாம். “தட்சிணைமுர்த்தி” பாகம் 1 ல் “கரலட்சணம்” ஆ. வெளியீடு 384 ல் காணலாம். ஆசிரியர் S. நாராயண சுவாமி, எம். ஏ. பி. எட்.,

ஓ ஆதீன வெளியீடு எண்: 384 ல் ‘‘மகுட முடிகள்’’ (பக்கம் 22 ல்) பற்றிக் காணக

:: உத்தம தசதாளத்தில் பிரமன் வடிவம் :-

இந்த பிரம்மாவின் முன்பக்கத்தில் மூன்று மேகலைகள், நாபி யோஙி இவைகளுடன் கூடியதும், குண்டத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற சகல செங்களாக்களுடன் கூடியதும் சதுரச்சரமான (சமசதுரம்) ம் அக்னி குண்டத்தை அமைத்தல் வேண்டும். அந்தக் குண்டத்தின் மத்தியில் ஓர்து சிகை (ஜ்வாலை) களுடன் கூடிய அக்னியைக் கல்பிக்க வேண்டும் (பீறுட்சி கலியாணம், தெய்வயானைக் கலியாணம், கலியாண சுந்தரேசு ஏரர் கலியாணம் ஆகிய சுதைச் சிற்பங்களில் தெளிவாகக் காணலாம்) அந்த அக்னியானது (அக்னி குண்டமானது சந்தனம், அக்ஷதை, புஷ்டம் முதலிய வற்றுல் அலங்கரிக்கப்பட்டு) நன்கு பூஜிக்கப்பட்டு இருத்தல் வேண்டும். மற்றும் தேவர்களும் முனிவர்களும் நின்று தொழும் நிலையிலும் அமைத்தல் மரபாகும்.

八 அக்னி குண்டங்களின் பலவேறு செய்திகளை “ஆகம அமிர்தவர்ஷிணி” நாலில் காணக. அக்னிகுண்டத்தை வேள்விக் குண்டம்: ஓமகுண்டம் என்றும் பலவாறுகக் கூறுவர். அவை சதுரகுண்டம் யோநிகுண்டம், அர்த்தசந்திர குண்டம், திரிகோண குண்டம், ஷ்ட்கோணகுண்டம் விருத்த குண்டம், பத்மகுண்டம், எண்கோணகுண்டம் என்பனவாகும்.

அஜிதாகமத்தில் சர்கவதி நிறுவுப் பூரை

(முன்றும் பாகம் — 59-வது படலம்)

ஸ்தாபனம் து ஸரஸ்வத்யா ; ஸ்மாசாத் ச்ருணு ஸாம்பரதம் |

நெறிமுறைப்படி சர்கவதியை நிறுவும் முறையினைத் தொகுத்துச் சொல்வோம், கவனத்துடன் கேட்க.

1. ஸ்தாபனயோக்ய ஸ்தாநம் - நிறுவதற்கு ஏற்ற இடங்கள் :

க்ராமாதினும் து மத்யே தாம் பூர்வபாஸ்சிமயோஸ்துவா || 1 ||

க்ராமாத்யாபி முகாம் தேவிம் ஸ்தாபயேத் க்ஞான சித்தியே |

சிவாலயே ஷாஸ்திரம்யே வர் வாருணே பாவகேட் பிவா || 2 ||

க்ராமாதெள ப்ராங் முகா தேவி மத்யஸ்தாஸ்யாச் சிவாலயே ||

மூலாபிமுகமே வோக்தம் நாகரம் த்ராவிடம் து வா || 3 ||

கிராமம் முதலிய உறைவிடங்களின் நடுவிலோ, கிழக்கு மேற்கின் எல்லைகளிலோ கிராமத்தை நோக்கியவாறு ஞானசித்தியின் ரொருட்டு அன்னையை நிறுவுக, சிவாலயங்களில் தென் கிழக்கு; மேற்கு, வடமேற்குத் தீசை மூலைகளில் நிறுவுக, கிராம எல்லையில் கிழக்கு நோக்கியும், சிவாலயங்களில் நிறுவும் கோணத்துக் கேற்ப நோக்கும் முகத்துடனும் நிறுவுக. நாகர, திராவிட வகை விமானங்களில் (தனித் தளிகளாயின்) மூலமூர்த்தியினை ஒப்ப நிறுவுக.

2. முர்த்தி லட்சணம் - திறுவநுவ அமைதி :

க்வேதாம் க்வேதாம் புஜாவீநாம் ஏகவக்தராம் சதுரப்புஜாம் |

ஸந்தம்சம் அட்சமாலாம் ச தக்ஷிணேது ததேதரே || 4 ||

த்ததீம் தாம் சுரேசாநிம் புஸ்தகம் ச கமண்டலும் |

சுக்லாம்பரதராம் தேவிம் சுக்லமால்யா நு லேபனும் || 5 ||

தரிநேத்ராம் சாரு வதனும் ஸர்வாபரண பூ ஷிதாம் |

மருதா வா நிர்மிதாம் தேவிம் ஸ்தாபயேத் சர்வசித்தயே | 6 ||

வெண்ணிறமேனியாள் ; வெண்டாமரையில் வீற்றிருப்பாள், வலக்கரங்களில் எழுத்தாளி ; எண்ணும் மாலை (ஜபமாலை) ; இடக்கரங்களில் குண்டிகை ; ஓலைச்சுவடி ; கொண்டவள்.

வெண்ணிற ஆடையாள் ; வெண் சாந்து பூசிய மேனியாள் ; முக்கண்ணி ; அழகு முகத்தாள் ; அணிபல புனைந்தாள் ; இமையவரீக்கரசி ; (அனைத்துலகின்) அன்னை ; தலைவி ; இவளை இவ்வுருவால் அனைத்தும் பெறுதலின் பொருட்டு நிறுவுக.

3. பண்டப கல்பனம் - பண்டபம் அமைத்தல் :

தஸ்யா : சம்ஸ்தாபனுரத்தம் மண்டபம் காசயேத் தத : |
 பூர்வோக்த வகுடுபேதம் தத்ர குண்டானி கல்பயேத் || 7 ||
 யோந்யாகாரானி ஸர்வானி சதஸ்ருஷ்வயிதேசிக : |
 சாங்கரே வருத்தகுண்டம் து ப்ரதானம் பரிகல்பயேத் || 8 ||
 கோமயேஞேவலிப்யாத மண்டபம் குண்ட வேதியும் || 8/2 ||

அன்னையை சிறுவும் விழாவுக்காக தனிப்ண்டபம் அமைக்க. முன் கூறிய விதிகளென்டடி உரிய வடிவங்களில் ஒம் கண்டங்களை அமைக்க. எல்லா முதன்மைத் திசைகளிலும் போனி (அரசிலை) வடிவக் குண்டங்களை அமைக்க. இடையில் வட்ட முண்டம் அமைக்க. அதனை பிரதான (நடோயக) முண்டமாய்க் கொள்க. மண்டபத்தையும் குண்டங்கள் வேதிகளையுப் பசுஞ்சணைத்தால் பெழுகுச.

4. நேத்ரோன் மீலனார் கண் திறுத்தல் :

ஆனீய ப்ரதிமாம் தத்ர கல்பிதே ஸ்நாநமண்டபே || 9 ||
 உந்மீலனம் து நேத்ரானும் குர்யாத மந்தரி யதாபுரா || 9/2 ||

படிமத்தை நீராட்டு மண்டபத்தில் கேர்ப்பிக்க, முன்கூறிய விதிகளென்டடியே மந்திர முணர்ந்த ஆசாரியன் கண்ணைத் திறப்பிக்க.

5. பிரதிமா சுத்தி: ஜலாதிவாஸ; சயஞ்சிவாஸ :

[படிமத்தைச் சுத்தப் பெய்தல், நீர்ப்படை, மந்திரங்குப்பு]

ப்ரதி மாயாஸ் தத : சுத்தி : ஜலே சாப்பதி வாஸநம் || 10 ||
 பூர்வவத் சாரயிந்வாட த ஸ்நாந மண்டப மத்யமே |
 வேதிகாயாம் ததோடர்ச்சாம் தாம் ஆநிய ஸ்தாபய மந்தரவித || 11 ||
 வஸ்தர கூர்ச்சாதிசம் தயக்தவா கந்ததோயே ந வர்ஸனு |
 அபிவிசிய ததோதேவிம் சந்தநேநோபவிப்யச || 12 ||
 கொதுகம் பந்தயேத் ஹஸ்தே தக்ஷினே ஹேதிமுக்சரன் |
 பூர்வவத் வஸ்தரகூர்ச்சாப்யாம் வேஷ்டபித்வாசவர்மனு || 13 ||
 சிரஸ்யர்க்யம் து தத்வாட ஸ்யா ; வேதாதின் சமுதீரயன் |
 மண்டபஸ்யாத ஸம்ஸ்காரம் அவங்காராதிசம் ததா || 14 ||
 யதாபூர்வம் து நீர்வருத்ய ஸ்தண்டிலே பரிகல்பிதே |
 சயனே வேதிகாமத்யே ஸ்ரவாதோத்ய ஸமந்விதம் || 15 ||
 ஆநிசயார்ச்சாம் தத்சாபி சாயயேத் மூலவித்யயா |
 ப்ராக் சிர : சோர்த்வம் வக்தராம் தாம் சாதயேத் ரக்தவாஸஸா || 16 ||
 கவசேந

நீராட்டு மண்டபத்தின் மையத்தில் வேதிகைமீது படிமத்தை அமரித்துக. மந்திரமறிந்த ஆசாரியன் அவ்வுருவை நீராற்சத்தி செய்ச.

[கூர்ச்சம், ஆடைமுதலியன முன்கூறிய முறையில் தரிப்பித்து] நீர்ப்படை செய்க. பின்னர் நீரிலிருந்து எடுப்பித்து கூரியமுனையுள்ள பொருட்களால் (கைபடாமல்) கூர்ச்சம் ஆடைமுதலியனவற்றை விலக்குக. நறுமணப் பொருள்களால் மணமூட்டிய நீரினால் நீராட்டு செய்க. படிமத்தைச் சங்தனத்தால் பூசுக. வலக்கரத்தில் அல்லது இடக் கரத்தில் காப்டான் தரிப்பிக்க “ஹேதி” மந்திரத்தைக் கூறி அருச்சிக்க. கூர்மை சொன்ட உபகரணங்களால் பீனவும் கூர்ச்சம் மற்றும் ஆடைகளை அணிவிக்க சிரலில் அர்க்க நீரால் தெளிக்க. வேதம் முதலானவற்றை ஒதுக் ; ஒதுவிக்க.

அதன் பின் தனியாயமைத்த வேதிகையை மேற் கட்டிகளாலும் தோரணங்களாலும் அலங்கரித்து, முறைப்படி சுத்திச் செயல்களைச் செவ்வனே செய்க; அணைத்து இகைக் கருவிகளும் முழங்க, அவ்வேதி கையில் படுக்கைக் கட்டிலை (மஞ்சம்) உருவாக்கி அன்னையின் உருவினை முகம் கீழ்க்கு ணோக்கி இருக்கக் கூடத்துக. மூலமந்திரத்தால் பூசிக்க. கவசமந்திரத்தால் செங்கிறப் போர்க்கையால் மூடுக.

6. குப்ப ஸ்தாபனம் - புனித நீர்க்குடங்கள் நிறுவல் :

...தத: கும்பாந் பூர்வவத் ஸாதயேத் சுபான் |

தேவ்யா : சிரோ ட ந்திகே தேஷா ப்ரதான கலசம் நியஸேத || 17 ||

பரித : கலசாந் அஷ்டேன சம்ஸ்தாப்ய அர்க்கயேத் சுதி: |

மத்யே ஸரஸ்வதீம் தயாத்வா கருத்வா வித்யாதநும் தத || 18 ||

ஆவாஹநாதிபிர தேவீம் மூலமந்தரம் ஸமுக்கரன் |

யதோக்தவிதினுப் யர்க்கய பரித : கலசேஷ்வபி || 19 ||

கிரியம் சகிசம் உணேந்த்ராண்யேள மஹாதிக்ஷாஸ மர்க்கயேத |

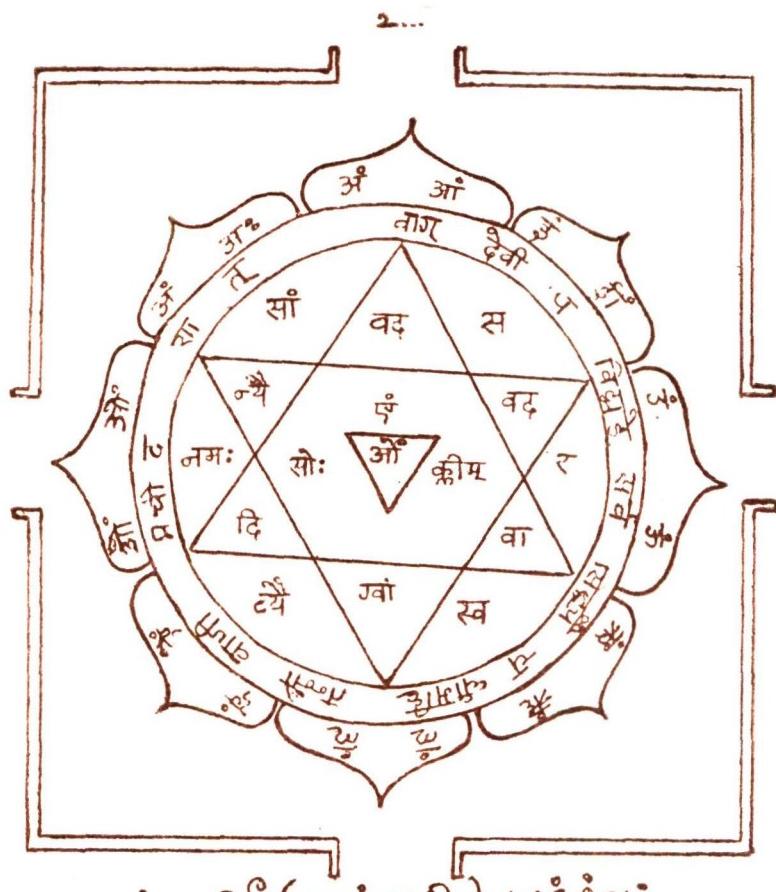
நவருத்திம் ச ப்ரதிஷ்டாம்ச வித்யாம் சாந்திம் ததைவச || 20 ||

விதிக்ஷா ச ஸமாவாஹ்ய ப்ரணவேந ஸமர்க்கயேத |

பின்னர் குடங்களை முன்னர்க் கூறிய முறையால் நன்முறையில் சிறுவுக. அன்னையின் சிரத்தருகே தலையைக் குப்பத்தை நிறுவுக. அதனில் அன்னையின் மூலமந்திரத்தை நெறியால் உச்சரித்து அன்னையை இருத்துக. அக்கும்பத்தை அன்னையின் மந்திர உருவாய் அமைத்து உன்னுச, [அழைத்தல்; இருப்பித்தல்; திருமுன்செய்தல்; உரிய காலம் வரை சிறுத்தி வைத்தல் முதலிய கிரியைகளை முறையாற் செய்க] சுற்றிலும் உள்ள குடங்களில் டரிவார தேவியரை சிறுவுக. கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய பெருந்திசைகள் (முதன்மைத் திசைகள்) திரு. சசி (சங்திரன்); உதை; இந்திராணி ஆகியோரை முறைபே சிறு சிப் பூசிக்க, நிவருத்தி, பிரதிட்டை; வித்தை; சாந்தி ஆம் கலா முந்தங்களை கோண திசைகளில் உள்ள குடங்களில் சிறுசிப் பூசிக்க. ப்ரண வத்தால் மந்த்ரார்ச்ச லை செய்க.

காஞ்சிபுரம் :- ஸ்ரீ காமாட்சியம்மன் ஆலயத்தில் விளக்கும் அவ்டபஜ
சரசுவதி (வியாமளி.தேவி). இந்திராநுவாம் போன்று
ஸ்ரீ கர்ச்சபேசர் ஆலயத்திலும் உள்ளது. அந்தீழி மங்கிர
எழுத்துக்கரும் உள்ளன.

वाक्मण्डिति (मुस्तवृत्ति) यन्त्रं
वाहवादनी यन्त्रम् ॥

7. ஹோம் அந்தியில் பூசை :

ததः ச ஹோமம் குரவீத சாதகை : ஸஹ தேசிக : || 21 ||
 விதிநாக்நிம் ஸமாதாய குண்டேஷ்வபிச பஞ்சஸூ |
 ப்ரதாநே தேவிமப்யர்ச்ச சேஷேஷ்வபி யதாக்ரமம் || 22 ||
 கமலாதி : ஸமாராத்ய ஹோமயேத் தரவ்ய சஞ்சயம் |
 ஸமித் ஆஜ்ய திலான் லாஜான்யவ வேனு திலான் க்ரமாத் || 23 ||
 ப்லக்ஷ உதும்பரக அச்வத்த வடா : பூர்வாதிஷ்டா க்ரமாத் |
 பலாசஸ்து ப்ரதாநே ஸ்யாத் ஸமித் ஹோமம் சமாசரேத் || 24 ||
 அதிபாநாம் ச சர்வேஷாம் ப்ரத்யேகம்து சதாஹா தீ :|
 ஹோமயேத் ஸர்ப்பிஷா தேந ஸாமமந்தரேண ஸாதகை : || 25 ||
 பூர்வவத் ஆகுதீன் ஹாத்வா பரிஷிக்ய ஸமாபயேத் |
 தஸ்மிந் காலே சதுர்திஷ்டா ருகாத்யத்யனம் பவேத || 26 ||
 சாங்கரே அஸ்திரஜூம் குர்யாத் ஸர்வாதோத்ய ஸமந்விதம் |
 தத : கும்பஸ்த தேவீன் ஹவிர்தத்யாத் யதாக்ரமம் || 27 ||

சாதகர்களுடன் (தலைமை) ஆசாரிபன் ஹோமத்தின் மூலம் அக்ஷியில் அன்னையப் பூசிக்க, நாற்றிசைகளிலும் நடுவிலும் உள்ள கண்டாங்களில் விதிமுறையின்டடி (சிவ) தக்ஷியை உருவாக்குக. முதன்மைக் குண்டக்தில் (வட்டம்) அன்னைய சிறுவிப் பூசிக்க. மற்றவற்றில் (யோனி குண்டங்கள் நான்கிலும்) கிழக்கு முதலைப் பிரு; சசி; உழை; இந்திராணி ஆகியோரை சிறுவிப் பூசிக்க. கீழ்க்கண்ட ஒழு திரவியங்களினுள் தனித்தனியாயும் ஒன்றுகூட்டியும் பூசிக்க. சமிக்து; ரா; பொரி; கோதுமை; மூங்கில் சௌல் அரிசி, ஆகியவைகள் ஹோம திரவிபங்களாகும். கிழக்குத் திக்கிலுள்ள குண்டம் முதலாக (நாற்றிசை யோனிகுண்டங்கட்கு) பலா; மா; அரசு; ஆல் ஆகியவற்றின் சமித்துக்களையுர்; தலைமை (வட்ட) க் குண்டக்துக்து பலாக (முங்கு) சமித்துக்களையும் பயன் படுத்துக. குண்டங்களில் பூசிக்கப்படுவோருக்கு அவரவர் மூலமத்திரத் தால் தனித்தனி நூர்குதி கள் செய்க. இங்னை கெப்பினுல் செய்க. பின் நீர் தெனித்துத் தடவிக் கொண்டு பூரணை துதி செய்து மூடிக்க. ஒருகாலத்தில் கிழக்கு முதலை நான்கு திசைகளில் ரூக்; யசுல்; சாம; அதர்வண ஓவதங்களை ஒதுக். தலைமைக் குண்ட த்தாக்கில் அஸ்திரஜூம் செய்க. டல் வகை இசைக் கருவிகளையும் மூழ்கக்கெய்க. பின் கும்பங்களில் பூசித்த ஹவியர்க்கும் * ஹவிஸ அர்ப்பணிக்க.

8. ப்ரதிமாஸ்தாபனம் - சிலையினை நிறுவதல் :

ஏவம் க்ருத்வா (நிசாயாம் து) ப்ரபாதே ஸமுஹுர்த்தகே |
 க்ருத நித்ய கியோ கத்வா மண்டபம் ஹோத்ருபி : ஸஹ || 28 ||
 தேவீநாம் அர்ச்சநம் க்ருத்வா பூர்ணம் மூலேத தாபயேத |
 ததோதேவீம் ஸமுத்ருத்ய கூர்ச்சவதல்ஸ்தரம் வயபோஹ்யச || 29 ||

* ஹவிஸ ஹோமப்ரசாதம்

ரதாதிஷாஸமா ரோப்ய க்ருதவா தாமப்ரத்சினம் |
 அந்த: ப்ரவிச்ய கர்ப்பஸ்தே தைவிகே மாக்ஷே ஸ பிவா || 30 ||
 பதேஸம்ஸ் தாபயேத் விதவான் அவடே ரதன ஸம்யுதே |
 பூர்வவத் கஸ்பிதே மந்தரீ மூலவித்யாம் ஸமுக்சரன் || 31 ||
 (ஸ்தாபயேத்வா) பீபைபி க்ருதவாசந்திம் விதாநத : || 32 ||

(முன்) இரவில் இவ்வாறு பூசித்து, மறுஙள் காலையில் ஆலயம் செய்க. மண்டபத்தில் முன்போல் ஒமங்களைச் செய்க, நித்திய பூசையை சிறைவேற்றுக. மூலமங்கிருத்தால் பூரணஹூதி செய்து, ஹோமத்தினை சிறைவுறுத்துக. தேவியருக்கு அருச்சனை செய்க. தேர் முதலிய வாகனங்களில் ஏற்றிப் படிமத்தை கருக்கோலி நசர்வலம் செய்விக்க. கருவறையுள் பிரதிமையைச் சேர்ப்பிக்க. முன்கூறிய விதிப்படி துளையுடன் அமைத்த பீடத்தில் இரத்சினம் முதலியவற்றை தீடுக. மூலமங்கிரத்தை நெறியுடன் உச்சரித்துப் பீடத்தில் படிமத்தை உரியாடி நிறுவுக. இனைப்பு இறுகுமாறு மருந்து சாத்தி இறுக்குக.

9. கும்பாபிரேக : - குடமுழுக்குச் செய்வித்தால் :

உத்வாஸ்ய சில்பினம் பச்சாத் ஸநாத்வாஸ சம்ய யதாவிதி || 32 ||
 ப்ரவிச்ய கர்ப்ப கேஹாந்த : ப்ரதிமா சுத்தி மாசரேத |
 புண்யாஹம் வாசயித்வாத ; கும்பான் உத்தருத்ய வாஹகை : 33 ||
 தேசிகோ ஹோத்ருபிட சார்த்தம் க்ருதவா தாமப்ரத்சினம் |
 அந்த : ப்ரவிச்ய தேவயக்ரே ஸ்தண்டிலே விந்யஸேதஸாதி : || 34 ||
 ஸாப்ரசந்ந : ப்ரசாந்தாத்மா க்ருதவித்யா தநுஸ்ததா |
 மந்தர ந்யாஸந்து குர்வித பூர்வவத் மூலவித்யயா || 35 ||
 அபிஷேகம் தத : குர்யாத் ப்ராகர்தி கும்பதோயகை ; |
 மூலாங்க மாத்ருகா ந்யாஸம் பூர்வவேத் ஸ்ரவ மாசரேத || 36 ||
 மாலாபரண வஸ்தராத்யை: க்ருதவாலங்கார முத்தமம் |
 அப்யர்ச்ய தேவீம் கந்தாத்யை: பரமாந்நம் நிவேதயேத || 37 ||
 ப்ரபூதவயஞ்சநோபேதம் பலபக்ஷ்யான் நிவேதயேத |
 தாம்பூலம் முகவாசஞ்ச ததோதத்யாத் அதந்தரித : || 38 ||
 தத : புஸ்தகருபேண லிகிதம் து சிவாகமம் |
 புரானுத்யம் ச வேதாங்கம் பட்டவஸ்த்ரை : ஸமாவருதம் || 39 ||
 தேவயாஸ்து வாமபார்ச்வேது வித்யா பீடே ச விந்யஸேத |
 ம்ரத்யஹம் பூஜையேத் தேவீம் புஸ்தகஞ்சாபி மந்த்ரவித || 40 ||

சில்பிய இதன்பின்னர் (திருப்தி செப்து) விடுவிக்க. பின் நீரடி, ஆசமனம் (இதனால் சித்யக்ரியைகள் குறிக்கப்பட்டன) செய்து; கருவறையின் உட்சென்று படிமத்தைச் சுத்தி செய்க. புனித நீர மந்திரிக்க. பின் குடங்களை உதவியாளர்கள் தோளிலேற்றி அவர்களுடன் தானும் கோயில் வலம் வருக. கருவறையினுள் அமைத்த மேசடபீல் கும்பங்களை இறக்கி வைக்க, முறைகளை உணர்ந்த ஆசாரியன் மன ஒருமையும் அமைதியும் கொண்டவனுப் மூலமங்கிரத்தின் மூலம் தனதுடலையும் படிமத்தையும்

வித்தாதேகமாத்குக. முன் போல் மந்திர சியாஸம் செய்க. மூலம்நு; அங்க மநுக்கள்; மாத்ருகா மநுக்கள் ஆகியவைகளைப் படிமத்தில் ஸிறுவுக. மாலைகள்; அணிகள்; ஆடைகளால் படிமத்தை அணிசெய்க. சகல உபசாரங்க; ஞான அருச்சிக்க. அதன்பின் பல்வகைக் கறிகள்; பழங்கள்; உண்டிகள்; தின்பண்டங்களுடன் கூடிய இனியூணவை அரிப்பணிக்க; தாம்பூலம் வாசனைத் திரவியம் சமர்ப்பிக்க, சிவாகமம்; வேதங்கள்; அங்கங்கள்; புராணங்கள் முதலியனவற்றை எழுத்தில் வடித்து அவ்வேடுகளை பட்டினால் பொதிந்து அன்னையின் வடபுறம் வித்யாபீடத்தில் அமைக்க. நானும் நானும் தேவியையும் ஏடுத்தையும் மந்தர விதிமுறையால் பூசித்திடுக.

10. ப்ரதானலயேவிசேஷ: - தனி ஆயைச் சிறப்பு வழிபாடு :

குணப்ரதா நயோரேவம் சமாநம் சர்வதோதிதம் |
 ப்ரதாநேது விசேஷோ யம் கத்யதே மதுகுதன || 41 ||
 பச்யந்தி மத்யமா சைவ பாதிஹாரஸ்ய தேவதே |
 சவேத வர்ணோ தனிநேத்ரேச தவிபுஜே (வா) சதுரப்புஜே || 42 ||
 வாஹநந்து பவேத ஹம்ஸ : பரிவாரஸ் ததோச்யதே !
 கமலாதய : சக்தயோ டஸ்யா : பூர்வாதிஷா ச ஸம்ஸ்திதா : || 43 ||
 பூர்வோதி தா தேவதாஸ்து ஸம்ஸ்தாப்ய பூஜயேத சதி : |
 அதிவாசாதிகம் தாஸாம் பூர்வவத் காரயேத்கரு : || 44 ||
 நந்துத கொதி வாத்யை ; ச ஸர்வ வேதஸ்வநை : யுதம |
 ஏவம் ச ய: குருதே மர்த்ய : தேவயா : ஸதாபனம் உத்தமம் || 45 ||
 வித்யார்த்தி ல பதேவித்யாம் போகார்த்தி போகமாப்னுயாதி |
 மோட்சார்த்தி லபதே முக்திம் நாதர கார்யா விசாரனு || 46 ||

இவ்வாறு குணப்ரதானமான பூசாவிதி சொல்லப்பட்டது,
 மதுகுதன ! இனி தனித்தனியில் சிறப்பினைக் கேட்போக.

பச்யதி; மத்யமா ஆகியோர் வாயிற் காவலர்களாவர். வென்னிற முடையார்; இருகண் கொண்டார். இரண்டு அல்லது நான்கு கையுடையார்.

தேவியின் (வாக்னம்) ஊர்தி அன்னப்பறவையாம். உடன் தேவியர் சொல்லப்படுவர்.

திரு, சசி, உஷா, இந்திராணி ஆகியோர் நாற்றிசைகளிலும் சிவ்ருத்தி; பிரதிட்டை; வித்தை: சாஂதி ஆகியோர் நாற்கோணங்களிலும் அமர்வர். இவர்களையும் முன் கூறியவாறே அறிஞர்கள் சிறுவிப் பூசிப்பார் [அதிவாஸம் முதலானவைகளும் முன்கூறியவாறே கொள்க.] அனைத்து வேத முதலானவை ஒதியும்; நடனம்; இசைக்கருவி முழக்கம்; குரவிசை முதலானவற்றுலும் பூசிக்க.

இவ்வாறு அன்னையை சிறுவிப் பூசிக்கும் எவரும் தாம் விரும்பிய வற்றை விரும்யவாறே அடைவர், ஞானத்தை விரும்புவோன் ஞானத்தையும்; இன்பம் வேண்டியேன் இன்பத்தையும் முத்திவிரும்பி நேரே முத்தியையும் அடைவது தின்னீம், இதில் ஐயம் தேவையில்லை.

இத் ய ஜிதாக்யே மஹாதந்தரே [கிரியாபாதே]
ஸரஸ்வதி ஸ்தாபந விதி :

[சாகோநஷ்டிதம் :] படலம்

இவ்வாறு அஜிதம் எனப்பட்ட பெரும் (ஆகப) நூலின் (கிரியைப்பகுதியில்)
ஸரஸ்வதி சிறுவன முறை (எனும்)
ஐம்பத் தொன்பதாம் படலம் (முற்றுப்).

பூர்வகாரணகமத்தில் நவராத்திரி விதி

அதாத : ஸம்ப்ரவக்ஷயாமி நவராத்திரி விதிக்ரமம் |

ஆஸ்வ யுக ஸாக்லபட்சேது ப்ரதிபத் நவம்யந்தகே || 1 ||

ப்ரதிபத் திநமாரப்ய வரதோத்சவ மதாசரேத | 1 1/2 ||

இதன்மேல் புரட்டாசி மாதம் வளர்பிறைப் பகுதியில் அமாவாசை முதல் நவமி சூருண நாட்களில், சுகு உவா நாள் முதல் (நவராத்திரி) விரத உத்ஸவத்தை செய்க.

தேவயக்ரே தட்சிணோடபி மண்டபே ஸமலங்கருதே || 2 ||

ஜாஸ்யே ச உத்தரே வாடபி லக்ஷ்மீ துர்க்காம்ச பாரதிம் |

கௌரி இமாசய மந்தரேண பதவா ப்ரதிஸரம்புத : || 3 ||

நாநா சக்த்யாதி சம்யுக்தம் நாநாயுதாதி சம்யுதாம் |

ப்ரதமாநி நவம்யாந்தம் தினம் ப்ரதி பூஜையேத || 4 || .

(தேவயின் திரு முன்போ; தெற்கி லோ வடக்கிலோ; சானத்திலோ (வடகிழக்கிலோ) அலங்கரித்த மண்டபம் அமைக்க, பலவகைச் சத்தி அணங்கள் குழ்ந்தவர்களும்; பல வுகைக் கைப்படைகள் கொண்டவர் களாயும்; இலக்குமி; துர்க்கை; பாரதி (சரசுவதி) ஆசீப அன்னையர்களை “கௌரி இமாம்” எனத் தொடங்கும் மந்திரத்தால் (அமாவாசையில்) சிறுவுக் கிரியை முறை நவமி சூருண நாட்களில் ஒவ்வொரு நாளும் அவ்வர்க்குரிய முறையால் உணர்ந்து பூசிக்க.

ததா தத்திநமாரப்ய நாநா கக்தி ஜபம் புத : |
மூல தேவ யக்ரகே வாடபி அந்யே ச மண்டபாதிகே || 5 ||

அங்கள் முதல் (நிறுவிய நாள் முதல்) நன்கு உணர்ந்த முறையினால் மூலநாயகி முன்போ (கருவறை நாயகி) முன்போ வேறு மண்டபம் முதலியவற்றிலோ, உரிய (மந்திர) ஜபம் முதலியவற்றை நடத்துவிக்க.

அலங்கருதய ச தேவ்யா : ச விநோதாலோகநம் நயேத |
யதா வித்தாநுஸாரேண நவ நை வேத்ய மே வ ச || 6 ||
தூபதீப உபசாரேண மந்த்ர புஷ்பை : சதாபயேத |
இஷ்ட காம்யார்த்த சித்தயர்த்தம் ஜநாந் ஸர்வாந் ப்ரதர்சயேத || 7 ||
ஹோமகார்யம் த்விகாலம் ச ராதர்யாம் ச உத்ஸவமாசரேத | 7 ||

அன்னையரை அலங்கரிக்க. ஒவ்வொரு நாளும் புதுப்புதுக்கேளங்களால் புனைவிக்க. பொருள் வசதிக் கேற்றவாறு ஒன்பது வகையான புதுப்புது உண்டிகளை அர்ப்பிக்க. தூபி, தீப மந்த்ர புஷ்ப உபசாரங்களால் திருப்தி செய்க,

எண்ணிட வரும் சல்லேரூம் அவரவர் விழும்பும் நற்றலனடையுமாறு வேண்டி அன்னையரை அவர்க்கட்குத் தரிசுப்பிக்க. இந்வேலைகளில் ஒமத்தால் பூசித்து, இரவில் ஒவ்வொரு நாளும் விழா எடுக்கச் செய்க.

அதவாடன்ய ப்ரகாரேண விநாசோத்ஸவ ஹோமகம் || 8 ||
கேவலம் ப்ரதகார்யந்து திநம் ப்ரதி திநம் ப்ரதி |
யதா கல்போக்த மார்க்கேண நாநா தேவீம் ப்ரபுஜயேத || 9 ||

அல்லது வேறுமுறையால் விழா, ஒமம் முதலியவைகளின்றி ஒவ்வொரு நாளும் விரத பூஜையை மட்டுமே செய்க. பூசை முறையை வழுவாது அனைத்து அன்னையரையும் பூசிக்க.

நாநா வாத்ய ஸமாயுக்தம் நாநா கீத ஸமந்விதம் |
நாநா ந்ருத்த ஸமாயுக்தம் நாநாஸ்தோத்ர ஸமந்விதம் ||
ப்ரதிபத் ராதரி மாரப்ய பூஜயேத் ஸர்வ கக்திகா : !
நவாஹம் வாத ஸப்தாஹம் பஞ்சாஹம் வாதர்யாஹகம் ||
ஏக ராதர்யாம் அதராப்ய கஜாச் வா யுத பூஜநம் |
தசமீஞ்ச தத : ப்ராத : தத்கும்பம் சைவ பூஜயேத ||
தாமப்ரதக்ஷினம் க்ருத்வா நாநா வாத்ய யுதை : ஸஹ |
புண்யாஹம் வாசயித்வாத கும்பம் சைவா பி ஷையேத ||
நெவேத்யம் தூபதீபங்ச ரட்சாகுந்ரம் விஸ்ருஜ்ய ச |
நவம்யாம் பூஜயேத் தேவீம் தசம்யாஞ்ச சமீம் யஜேத || 10 - 14 ||

பல்வகை இசைகளும், இசைக்கருவிகளும் முழங்க; நடனங்கள் பல்வகையால் இயற்ற, பல்வகைத்துசிகள் ஒத்ப்பட அமாவாசை முதல் ஒவ்வொருநாளும் அன்னையரைப் பூசிக்க.

ஒன்பது; ஏழு; ஐந்து; மூன்று; அல்லது ஒரே நாளாயினும் யானை; குதிரை; படைகள்; கைக்கருவிகள் ஆகியவற்றைப் பூசிக்க. பத்தாம் நாட்காலை (தசமி) யில் அன்னையரை சிறுவியுள்ள கும்பங்களைப் பூசிக்க. பல்வகை இசைக் கருவிகளை ஒலித்து, அக்கும்பங்களை நகர் வலம் செய்கிக்க, அன்னையரை அக்கும்ப ஸ்ரோல் முழுக்காட்டுக. நவமியில், சிவேதனம், தூபம், தீபம் முதலியன அர்ப்பித்து ரட்சா குத்ரம் (காப்பு னாண்) அவிழ்த்துக, பூசிக்க. தசமியில் வன்னிமரத்தடிக்கு அன்னையரை எழுஷ்தருள்வித்துப் பூசிக்க.

அஸ்த்ரானும் அர்ச்சநம் ஹ்யேவம் ப்ரத்யஹம் பூஜேயெத் சுதி : |

ராஜராஷ்ட்ராபிவருத்தயர்த்தம் தசம்யாம் ப்ரபூஜேயெத் சமீம் || 15 ||

இவ்வாறு, நன்குணர்ந்த நற்புத்திமான்கள் ஒவ்வொருநாளும் அஸ்திரபூசை செய்க. அரசனும் நாடும் உய்திபெற வன்னியை பத்தாம் நாளில் பூசிக்க.

தத்திநே ச ப்ரபாதே வா ஸாயந்தே ச அர்ச்சயேத்சமீம் |

உத்தரே சைவ பூர்வேவா சமீ மண்ப ஸம்ஸ்திதே || 16 ||

சமீதாமஹி அலங்கருத்ய சதுர்த்வார ஸமந்விதம் |

விதாநை ; தோரணை : பூஷ்ய நாநாலங்கார ஸம்யுதம் || 17 ||

அன்றையதினத்தில் (தசமியில்) விடியலில் அல்லது மாலையில் ; (ஊரின்) வடக்கு கிழக்குத் திசைகளில் அமைந்த வன்னிமரத்தடியில் நால்வாயிலுள்ள கோயிலை அலங்கரிக்க (அல்லது தற்காலிகமாக அலங்கரித்த மண்டபத்தை உருவாக்குக) பல்வகை மேற்கட்டுகள் ; பல்வகைத் தோரணங்கள் கொண்டு பலவனையால் அலங்கரிக்க, பின் வன்னி மரத்தை அருச்சிக்க.

இந்துசேகர மூர்த்திம் ச தூரகாருடயேத் புத : |

நாநாலங்கார ஸம்யுக்நம் நாநா பக்த ஜநை : ஸஹ ||

சமீ ஸ்தானம் ப்ரஹிச்யாத புண்யாஹம் வாசயேத் புத : |

கட்க கேடெள ச சாபம் ச ஸ்தாபயேத்து சமீஸஹ ||

சமீ பூஜாப்ரகாரேண ஆஸநாதீன் ப்ரபூஜேயெத் 18 - 19

சந்திரசேகர மூர்த்தியைப் பல்வகைக் கோலம் புனைந்து குதிரை யேற்றுக. பல்வகைப் பத்தர்கள் புடைகுழ வன்னியடி மண்டபத்தை அடைவிக்க. புனிதாரி கொண்டு கும்பம் சிறுவி புண்ணிய வார்த்தை சொல்லி அவ்விடத்திற்கெளித்துப் புனிதம் செய்க. வாள் ; கேடயம் ; வில் (அம்புடன் கூடியது) ஆகியவற்றை வன்னியடியில் சிறுவுக. வன்னி மரத்துக்குரிய விதிமுறையில் ஆசனம் முதலாய்ப் பூசிக்க,

தத் பச்சாத் சமீமுலே காலராத்ரீன் ச காஸ்யகை : || 20 ||

யமைச்ச யம தூத்யை : ச ப்ராம்ஹ்யாத்யை : || ஸம்தமாத்ருகை 20 ||

மஹாலக்ஷ்மீம் ஸம்பயர்ச்ச சமீ முலேன பூஜேயெத் || 21 ||

அதன்பின் வன்னியடியில் காளராத்ரி ; காளி ; யமி ; யமதூதி என்னும் சூரிய நச்சப்பற்கஞ்சையை அட்டாகங்கள் ; பிராமி முதலரான சப்த மாத்ருகா தேவிகள் ; பெருந் திருவாள் (மகா இலக்குமி) ஆகியோரை பூசித்து மீட்டும் மூலமந்திரத்தால் வன்னி மரத்தைப் பூசிக்க.

அஸ்தர மந்த்ரேண ஸம்பூஜ்ய நெவேத்யம் தூபதீபகை : |

அஸ்தர மந்திரத்தால் பூசிக்க. உண்டி, தூபதீபங்களை அரிப்பிக்க.

சமீ சத்ருவிநா சாய சமீ பாப ப்ரஞ்சினீ || 22 ||

சமீ சம்பத் கரீ சைவ சமீம் சைவ நமோ நம : || 22 ||

தீவினை விளைவுகளை முற்றிலும் போக்கும் வன்னியே ! நல்லாக் கந் தரும் வன்னியே ! உன் னைங்ன் அக்புறப் பகைவர்களை முற்றிலும் ஒடிக்குதிர்காகச் சரணாடைகள்கீறன். வன்னியே ! உன்னையே சரணாடங்கீறன்.

[இதுவே வன்னியின் மூலமந்திரம்].

கக்த்யா தாநாதிகம் தத்யாத் ப்ராம்ஹ்மனை வேதபாரகான் || 23 ||

க்ராமக்ரத்ரு ந்ருபானும் ச ஸேஷ்ணீஷ : ஸம்ரசந்நவான் |

சதுர் திங்கி சதுர்பானை : கம்யதே சைவ புத்திமான் || 24 ||

சக்திக்கேற்ற வாறு வேதத்தினை முற்றும் ஒதிய அந்தணர்கள் சிராமத் தலைவர்கள்; அரசப்பிரதிநிதிகள் ஆகியோரிக்கு தாநம் முதலிய மரியாதைகளைச் செப்பிக்க. பின் மகிழ்வுடன் தலைப்பாகை அணிந்து கொண்டு நுண்ணிய அறிவிலேன் நாற்றிசைகளையும் னோக்கி நான்கு அம்புகளை எய்க.

சம்போர் நீராஜநம் தத்யாத் ததா துஷ்ட மருகம் ஹரேத |

ததோ தேவாலயம் கச்சேத் சுபுண்யாம் கதிம் ஆப்நுயாத || 25 ||

அதன்பின் கொடுவிலங்கு ப்ரவட்டை நடத்துவிக்க. பின்னர் எழுந்தருளிய பெருமானுக்கு (கண்ணேறு நீங்க) ஆரத்தி செய்க. (மீளவும்) ஆலயத்துக்கு எழுந்தருள்விக்க. புனிதப் பேற்றினைப் பெறுக.

இதி ஸப்தவிம்சதி உத்தர சததம : நவராத்ரிவிதிபடல : ||

இவ்வாறு நவராத்ரிரி (பூசா) விதி என்னும் 127 ஆவது படலம் முடிவுற்றது.

ரெளரவோத்தர ஆகமத்தில் பிரமன் பிரதிட்டை (மூல பாடத்தின் விளக்கம்)

சிவாகமங்கள் 18. இதில் 16 - வது ஆகமம் ரெளரவம் ஆகம். இசில் உபாகமங்களாக - காலக்னம், ரெளரவம், கலதீபம், ‘ரெளரவோத்தரம்’ மற்றும் களாமதம் ஐந்திரம் ஆகும், ஷி ஆகமத்தில் 12 - வது படலத்தில் பிரமனின்பிரதிட்டை காணப்படுகிறது. இவ்வாகமத்தின் மூல பாடத்தின் படி பிரதிட்டைக்குரிய இடம், பிரதிமா தீரவியம், பிரதிமா எட்டனம் நேந்ரோமிலனம், ஜலாதிவாசம், மண்டபம், வேதிகைசெய்தல், மண்டப அலங்காரம், சயஞ்சிவாசம், கும்பாதி வாசம், ஹோமம். ரதனன் ஸிபாசம், பிரதிமாஸ் தூதாபனம் ஆகியன விளக்கப் படுகின்றன. இதைத் தொடர்ந்து இதற்குரிய விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

1. பிரதிட்டைக்குரிய இடம் :

ஓ ! குருவே ! பிரம்மாவினுடைய பிரதிட்டையைப் பற்றிச் சூக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன் * முன்னால் சொன்னடி பிரம்மாவினிடத் தில் - பிரம்மாவிற்குரிய தலையை நிறுவுக.

2. பிரதிமமக்குரிய தீரவியர் :

கல்விகுலோ, உலோகங்களினுலோ பிரம்மாவின் உருவைச் சொக்க.

3. பிரதிமாலட்சணம் :

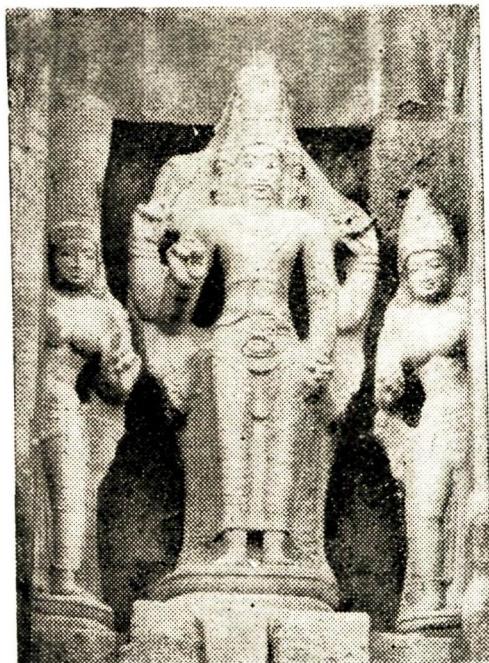
நான்கு முகம், போன்னிறம், நாற்கரங்கள் கொண்டவராகச் சொக்க (மதங்கபாராமேஸ்வரம் - 16வது படலம்)

4. நேத்ரோமிலனம் ; (கணதிறத்தல்)

தலையின் முன்னர் வேதிகையைச் செய்க, அளங்கரிக்க. வேதிகையின் மேல் செல்லரப்படுக. வேதிகையினை வெண்டுகிலினால் சுற்றி தழுப்பைக் கயிற்றினால் கட்டுக, படிவத்தை (உருவத்தை) நீரினினால் புரோட்சித்து வேதிகையின் மேல் வைக்க. கிழக்கு முகமாக இருத்துக. சல்திரம் முதலான வற்றுல் அலங்கரிக்க, முன் சொன்னது போல் பொன்

x “ ரெளர வோத்தரம் ” - 4ம் படலத்தில் நான்காம் பகுதியில் கருவறையின் வடபுறத்தில் பிரம்மாவை நிறுவுக.

பிரம்ம பிரதிஷ்டை பற்றிக் கூறும் சிவ ஆகம நால்கள் அஜிதம் 47வது அத்யாயம், பூர்வ சாமிகம் 72வது அத்யாயம், பூர்வ காரணம் 60வது அத்யாயம், சந்தர்க்யானம் 146வது அத்யாயம், பாரமேஸ்வரம் 146வது அத்யாயம், விமலம் 30வது படலம் முதலியன.

கங்கைகொண்ட சோழபுரம்-பிரகதீசவரர் ஆலயத்தின்
வடக்கு கோஷ்டமாடத்தில் சாவித்திரி-பிரமன் (தாடி,
மீசை, ஜடாமகுடத்துடன்) சரசவதி இவர்களின் நின்ற
நிலைத் திருக்கோலங்கள். (காலம் கி. பி 1012 - 44 -
இராஜேந்திர சோழன்)

ஊசியினால் ஒவ்வொரு முகத்திலும் கண்களை எழுதுக. கண்களைச் சுற்றி இலும் இமைகளை எழுதுக. நேத்ர மந்திரத்தைச் சொல்லி எழுதுக. பஞ்சகவ்பத் தினங்களும், பின் நீரினங்களும் கண்களை அலம்புக. “யதுந்றுதம்” முதலாகிய மந்திரத்தால் - தேன், நெய்யால் அபிஷேகிக்க. மீளவும் நீரினால் அலம்புக. “கோ” மந்திரத்தின் மூலம் பசுவை தரிசிக்க.

5. ஜலாதிவாசம் :

புண்யாகவாசனம் செய்க. அப்விங்கத்தினால் மந்திரிக்க, “ஆபோஹி” என்ற மூன்று மந்திரங்களால் நீரில் முழுக்குக. பின்னர் உரிய காலத்தில் பிரதிமையைக் கோயிலுக்குள் கொண்டு வருக.

6. மண்டபம், வேதிநை, குண்டம் ஆகியவற்றைச் செய்தல் :

பத்து, எட்டு அல்லது ஏழு முழு அளவு கொண்ட சதுரமான மண்டபத்தைச் செய்க. பஸ்னிரண்டு அல்லது 16 கம்பங்களை உடையதாக அமைக்க. நான்கு வாயில்களை உடையதாகவும், நான்கு தோரணங்களைக் கொண்டதாகவும் அமைக்க. அதன் நடுப்பகுதியில் ஒன்பதுக்கு ஒன்று என்ற விகிதத்தில் வேதிக்கையைச் செய்க. ஒரு முழும் உயரம் உள்ளதாக அமைக்க. அதன் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு குண்டங்களை அமைக்க. கிழக்கில் நாற்கோணம், தெற்கில் வில் வடிவம், மேற்கில் வட்டவடிவம், வடக்கில் முக்கோணம் கொண்டனவகளாகச் செய்க, ஒவ்வொரு குண்டமும் மூன்று மேகலைகளாகச் செய்க. நாபி, யோஷி உடையவைகளாகச் செய்க.

7. மண்டப அலங்காரம் :

மண்டபத்தில் பஞ்ச கவ்யம் தெளிக்க. கோமயத்தினால் மெழுகுக. தரிப்பைப் கயிறுகளால் சுற்றுக. புஷ்பமாலைகளைத் தொங்க விடுக கொடிகள், விதானம், ஆடைகள், இளங்தளிகளால் அலங்கரிக்க.

8. சயநுதிவாசம் : (தூங்குவித்தல்)

வேதிகையின் மீது நெல்லினைப் பரப்புக. தரிப்பை, புத்தாடையினைப் பரப்பி படுக்கையினைத் தயாரிக்க. மேல் நோக்கிய முகமுகமும், கிழக்கு நோக்கிய சிரமமுமாக படுக்கவைக்க. பிரதிமையின் மேல்வஸ் சிரத்தையும், தரிப்பையையும் வைத்து மூடுக, சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால்டுசிக்க.

9. குப்பாதிவாசம் : (கலசம் சிறுவுதல்)

புதுக்கும்பத்தை உருவாக்குக. நூல் சுற்றுக. நீரால் குடத்தை நிற்புக. ஆரத்சௌம்தீடுக. புத்தாடையால் அலங்கரிக்க. (புஷ்பங்கள், கூரிச்சங்கள் ஆகியவற்றுல் அலங்கரிக்க). பொன் நாணயம் இடுக. நடுவிலும் எட்டுப் புறங்களிலும் ஒன்பது மூர்த்திகளை சிறுவுக. நடுக் கும்பத்தில் பிரம்மாவை சிறுவுக. பிதாமகர், விதாதா, பிரஜாபதி, அஜர் ஆகியோரை கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய திசைகளில் உள்ள கும்பங்களில்

நிறுவக. தென்கிழக்கில் - “விதி” தென்மேற்கில் “ஸ்ரஷ்டா” வடமேற்கில் “பத்மோத்பவர்”, வடகிழக்கில் “வக்தா” ஆகியோரை அவரவர் மந்திரத்தால் ஸ்தாபித்து பூசிக்க.

10. ஹூமாம் :

பலாசு, கதிரம் (கருங்காலி), அரசு, வன்னி ஆகிய சமித்துக்களால் கிழக்கு முதலான குண்டங்களில் ஓமம் செய்க. சிறுவிரல் பருமனும் பன்னிரண்டங்குலம் நீள மூளை சமிர்துக்களை கொள்க. இதற்கு இரு மடங்காக உள்ள * பரித்திகளை கொள்க. சமித்து, நெய், சரு (ஓமாகிவேத்யம்), பால், கோதுமை, கரும்புத் துண்டுகள், பொரி, தேன், உருங்குது, என் ஆகியவைகளும் ஓப்த்திற்கு உரிமைவைகளாகும், எந்தத் திசையில் (கிழக்கில்) மூர்த்தி உள்ளதோ அந்தத் திசையில் உள்ள குண்டத்தில் நாயக மூர்த்தியை (பிரப்மா) ஆவாகிக்க. புஷ்டம், சந்தனம் ஆகியவற்றுல் அவரை பூசிக்க. “பிரக்ஞான்” மந்திரத்தால் (தைத்ரிய சப்ளைகத 4-2; 8-4,) ஓமம் செய்க. ‘‘மிமிட்சா’’ - என்னும் மந்திரத் தினால் அன்னத்தால் ஆகுதி செய்க.

(ருக்வேதம் 2, 3, 11; தைத்ரியம் - ஆரண்பகம் 10 - 11;) “ஆப்யாயஸ்வ - என்ற மந்திரத்தால் (ருக்வேதம் 1. 91. 93; தைத்ரியசம் ஹிதை 3. 2 5. 3; பாலினைக் கொண்டு ஓமம் செய்க, ப்ரணவத்தினுல் ” கோதுமையை ஓமம் செய்க. கரும்புத் துண்டுகளை சாவித்ரி மந்திரத்தால் ஓமம் செய்க. “பிரம்ம தேவாய” (பிரம்மக் ஞானம்) மந்திரத்தால் பொரியை ஓமம் செய்க, “பூ : ஸ்வாஹா” - என்ற மந்திரத்தால் ஒருங்குதினை ஓமம் செய்க, “பூவல்ஸ்வாஹா” - என்ற மந்திரத்தால் உருங்குதினை ஓமம் செய்க, ஒவ்வொரு மந்திரத்தாலும் 28 முறை ஆத்திகள் செய்து பிரதிமையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினையும் தரிப்பையால் தொடுக. மூர்த்தி மங்திரங்களினாலும் (பிரம்மா முதல் வக்தா ஈருன ஒன்பது மந்திரங்கள்) பஞ்ச அங்க மந்திரங்களினாலும் (ஹிநுதயம், சிரசு, சிசை, கவசம், நேத்ரம்) ஓமம் செய்க. எஞ்சிய திரவியங்களைத் திரட்டி கிழக்கு சோக்கி நின்று “பிரம்மக்ஞான்” - மந்திரத்தால் பூர்ணாகுதி செய்க.

11. ரத்னந்யாசம் & பிரதிமாஸ்தாபனம் :

தரிப்பையினால் ஹோமத்திலிருந்து பிரதிமைக்கு மூர்த்திகரம் செய்க. சயன நிலையிலிருந்து பிம்பத்தை எழுப்புக. சந்தனம், புஷ்டம் முதலான வைகளால் பூசிக்க. கோயிலுக்குள் கொண்டு செல்ல பிரதிமையை நிறுவ உத்தேசித்த இடத்தில் பஞ்ச ரத்தினங்களை பொன்னையும் வைக்க. பின்னர் மூர்த்தியை அவ்விடத்தில் நிறுவக. ஆசனம், மூர்த்தி, மூலம் முதலீப மந்திரங்களாலும் பிரதிமையின் அங்கங்களைக் கியாசம் செய்க. பிரம்மா வையும் உபபிரமாக்களையும் அவரவர்கள் பொரி முதலான மந்திரங்களாலும், பஞ்சாங்கம் - சடங்கம் மந்திரங்களாலும் நியாசம் செய்க,

* குண்டங்களின் நாற்புறத்திலும் வைக்கும் சமித்துக்கள்.

“பிரம்மக்ஞான” மந்திரத்தால் சிறுவுதலை செய்து முடிக்க. பிராயச்சத்த மாக பிராயச்சித்த ஹோபம் செர்க, * “ஸ்விஷ்ட” மந்திர முடிவால் ஒமம் செர்து அக்னியை திருப்தி செய்க. முதல் மூன்று அட்சரங்கள் கூடிய மந்திரத்தால் பாயலத்தால் ஒமம் செய்க.

பிரதான ஆசாரியனைப் பூசை செய்க, வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் கொடுக்க. ஒமம் செய்தவர்களை பூசிக்க. சீர்பாதம் தாங்கிகளையும், பரிசாரகர்களையும் திருப்திசெய்க. பூசகர்களைத்திருப்தி செய்க. அந்தணர்களை உண்பிக்க.

“இதி ஸ்ரீ மத் ரெளவர வோத்ரே பிரதிஷ்டா தந்த்ரே பிரம்ம பிரதிஷ்டா விதி : நாம தவாதசப் படல : ”

இவ்வாறு ஸ்ரீமத் ரெளரவோத்ர ஆகமத்தில் பிரதிட்டைப் பகுதியில் பிரம்ம பிரதிஷ்டா என்னும் பெயருள்ள பன்னிரண்டாம் படலம் முற்றிற்று.

x ஒம் அக்னயே ஸ்விஷ்ட க்ருதே சுவாஹா - இதுபத்ததி முறை.

நவராத்திரியின் சிறப்பு

அருவமாயுள்ள இறைவன் உயிர்களின் நலன் கருதி எடுத்துக் கொண்ட உருவமே சக்தியின் டெவமாகும். இதனை ஆறி சக்தி என்றும் கூறுவர். இவள் ஸத்வ ரஜோ, தமோ ஆகிய முக்கணங்களைக் கொண்டு சரசுவதியையும் மகாலட்சமியையும், மகாகாளியையும் சிருஷ்டித்தாள். மூவரையும் முத்தொழிலில் ஈடுபடச் செய்து அவர்கள் மூலம் உலகைப் படைத்து, காத்து, அழித்து; முத்தொழில் செய்திட ஸ்தீ புருஷர்கள் படைக்க ஆக்கனுயிட்டான்.

முக்குணங்கள் :

குணசேர்க்கையின் பொருட்டு தமோ குண விஷ்ணுவும் சத்வ குணலட்சமியும் இனைந்து காத்தலையும், ரஜோகுண ருத்ரனும் தமோகுண பார்வதியும் இனைந்து அழித்தலையும், சத்வகுண பிரமனும் ரஜோகுண சரசுவதியும் இனைந்து படைத்தலையும் செய்யத் துவங்கினார்கள். என்பதை தேவி சப்தசதி ப்ரதானி ரகஸ்பத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ மகா சரசுவதி எட்டுக்ரங்களை உடையவள் என்றும் மணி, ஆலம், கலப்பை, சங்கம், உலக்கை, சக்கரம், வீல், அட்பு ஆயுதங்களை உடையவள் என்றும் சப்தசதி கூறுகிறது.

பிரம பத்னியாக சரசுவதியை சிவாகமங்கள் நான்கு கரங்களை உடையவள் என்றும் ஜபமாலை, புத்தகம், வீணையுடன் வெண்தாமரயில் வெள்ளை வஸ்திரமணிந்து (வெள்ளாடை) சகல கலைகளுக்கும் அதிதேவதையாகக் கூறுகின்றன.

சரசுவதியின் பல்வேறு ரூபங்களை ரிக், யார், சாம வேதங்களும் பிராணங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், சம்ஹிதைகள், மந்திர சாத்திரங்கள், துதிநூல்கள், தியானமந்திரங்கள், இலக்கியங்கள் தெளிவு படுத்துகின்றன.

வேதம், “ப்ரணே தேவி சரசுவதி” ப்ரணவத்திலிருந்து தோன்றி சுல கலைகளையும் மூங்குகின்றுள் என்றும் சிவாகமங்கள் படைக்கும் பிரமனின் சக்தி என்றும் அறிவு ஞானம், கலைகளாகியவற்றின் திருவரூவ என்றும் கூறுகின்றன.

பலநிலைகள் :

மந்திர சாஸ்திரங்களில் சரசுவதியை வாக் தேவியாகவும், ருத்ர வாகீஸ்வரி, விஷ்ணு வாகீஸ்வரி, நதுலி, பராசரசுவதி, பாலசரசுவதி, தாரண சரசுவதி, நீலசரசுவதி, நித்யா சரசுவதி, வாக்வாதீனி, நீத்தன சரசுவதி,

வாக்தேவதைகளான - வசினி, காமேசுவர், மோதினி, விமலா, அருணே, ஜீனி, சுதாசுவரி, கெளாலினீ ஆகிய எட்டு சக்திகளின் வடிவமாகவும் கிராம தேவதையான பேச்சியம்மன் (பேச்சி ஆயி) சரசுவதி வடிவமே, பேச்சுக்கு ஆயி, வாக்குக்கு ஈஸ்வரி - வாக்ஸ்வரி என்றும் கூறுகிறது.

நால்கள் :

இவ்வான்னையின் அருளைப் பெற நமது சான்றேர்கள் பல நிலைகளில் வைத்து வழிபட நேரி முறைகளை வகுத்துக் கொடுத்துள்ளனர். அவ்வகையில் வெள்ளிக்கிழமை விரதம், பேளரணமி விரதம், நவராத்திரி விரதம் ஆகியன அம்பிகைக்கு உரியனவாக இன்றும் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன. அம்பிகையின் அம்சமாக விளங்கும் சரவசுதி தேவியினை ஆராதித்து வழிபடும்போது தேவிபாகவதம், சப்தசதி, லக்ஷ்மி சகல்ராமம் சரசுவதி சகல்ராமம், தேவி பராக்கிரமம், சௌஞ்சர்யலகரி, சகலகலா வல்லோலை, அபிராமி அந்தாதி ஆகியனவற்றை பாராயணம் செய்தல் ஓர்மாமாக இருந்து வருகிறது.

அம்பிகையின் விழா :

கிராமங்களிலும், பெரிய நகரங்களிலும் உள்ள ஆலயங்களில் அம்பிகையைப் பலவாருக வைத்து வழிபடுகின்றார்கள். ஜகன் மாதாவாக இருக்கின்றவருக்கு எத்தனை விதமான விழாக்கள் இருந்தாலும் நவராத்திரி விழாமிகச் சிறப்புடையதாகும்.

சிவபெருமானுக்குப் பகல் உற்சவம் மிகச் சிறப்புடையதாகும். ஆனால் அம்பிகைக்கு இரவு உற்சவம் சிறப்புடையதாக இருந்தாலும் நவராத்திரி காலத்தில் இரவும் பகலும் விசேஷமாகும். நவ - ஒன்பது, ராத்திரி - இரவு. ஆக நவராத்திரி நாளான ஒன்பது தினங்களிலும் பூசை செய்து வழிபாடு செய்தால் எல்லா நலன்களையும் அம்பிகை அருளுவாள். பத்தாம் நாள் விஜயதசமியன்று வழங்கி செய்ய வேண்டிய தொழில்களைத் தொடங்குவர். குறிப்பாக கல்விகற்க (வித்யா ஆர்ம்பம்) முதன் முதலாக கல்விச் சாலைகளில் குழந்தைகளைச் சேர்த்து மகிழ்வர்.

நவராத்திரியின் காலம் :

நவராத்திரி காலங்களில் வீட்டிலும் திருக்கோயில்களிலும் கொலுவினை அமைத்து வழிபடுதல் இன்றும் வழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. கொலு என்பது தெலுங்கு சொல்லின் தமிழ்ருவமாகும். இக்கொலுவில் உலகத்தின் உள்ள பல்வேறு உயிரினங்கள் மற்றும் உயிரற்றவைகள் அனைத்தும் பொம்மைகளாகவும் அதனுள் நடுநாயகமாக அம்பிகையினை வைத்து வழிபடுதல் இயற்கையின் தத்துவத்தையும், இறைவியின் தத்துவத்தையும் உணர்த்தவேண்டி நம்முன் ஞேர்கள் அமைத்தார்கள்.

எல்லா உயிர்களுக்கும் அன்னையாக விளங்கும் அன்னையினை ஆராதனை செய்யும் காலத்தில் சித்திரை மாதத்தில் வருகின்ற வசங்த நவராத்திரி விரதமும், புரட்டாசி மாதத்தில் வருகின்ற பாத்ரபத நவராத்திரி

விரதமும் ஆகும். இவ் விரதம் (பூஜை - விழா) புரட்டாசி மாதத்தில் கக்கல பட்ச பிரதயையில் ஆரப்பித்து தசமியன்று மூடி வறுப். இதில் வரும் அஷ்டமி நவமிக்கு மகள் அஷ்டமி மகாங்க மி என்று போய்.

சித்திரை மாதத்தில் வருகின்ற வசந்த நவராத்திரியை பூசிக்கும் தன்மைகளை தேவி உடனிஷ்டத்திலும், அதர்னை வேதத்திலும் சில டாகங்களால் விளக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளது. சித்திரை மாத பேளர்ணமியட்டிலும் (இரணீல்) தேவியை ஆராதனை செய்வதும் ஸ்ரீ சண்டி ஓஹாம் செய்வதும் உத்தமம் ஆகும். இப் பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் உயிர்களுக்கு உய்வு தரும் பொருட்டு சித்ரா பேளர்ணமிரிலும், புட்டாசி நவராத்திரியிலும் விண்ணுலகத்திலிருந்து இந்த சண்ணுலகத்திற்கு உந்து அருள் சுரக்கின்றுள் என்பது நூனீகளின் கூற்றுக்கும்.

முவர் :

இந்த நவராத்திரி நாளீல் முடல் மூன்று நாளீல் தூர்க்கையின் அப்சமாகவும், 4, 5 ம் நாளீல் லட்சமியன் அப்சமாகவும், 7, 8, 9 நாளீல் சரஸ்வதியின் அப்சமாகவும் கொண்டாடுவோர். மேல் ஒன்பது நாட்களில் பின்வருமாறு வழிபாட்டி னைச் செய்யலாம்.

சரசுவதி பூஜையின் தத்துவம் :

சக்தியின் உதவியை உண்மையில் நாடுவன் வல்லவனுகிறுன். அத்தகைய வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம். ஆதலால் வல்லவனுக் கீழ்க்காண உபயோகிப்பவனே ஆயுதபூஜை செய்பவனு கின்றுன். அத்தகையவன் வருஷம் ஒரு முறை ஆயுதத்தை அலங்கரித்து வழிபடுவது சாலப் பொருத்தமாகும். சிலர் * நவமியன்று சுவடிகளில் (புத்தகம்) ஆவாஹணம் செய்து சரசுவதியை வணங்குவர். குறிப்பாக எல்லாக் கல்விக் கூடங்களிலும் மிக விரீசையாக வணங்கி மகிழ்வர்.

எவ்வாறு எனில் உணவு உடலுக்கு உறுதி தநவது போல கல்வியானது உள்ளத்திற்கு உறுதி அளிக்கின்றது. கல்வியே அஞ்ஞான இருளை அகற்ற வல்லது. ஆகவே தினம் உள் ஒளியை உண்டாக்க வல்லது என்பதைனே உணர்த்தவே நவமியன்று கலைமகளை (சரஸ்வதியை) புத்தகங்களில் ஆவாஹணம் செய்து அல்லது சால்திர சம்பந்தப்பட்ட ஒலைச்சுவடி களில் ஆவாஹணம் செய்து பூசித்து * தசமியன்று (விஜயதசமி) விசரிசனம்

x திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் புரட்டாசி மாத நவராத்திரி விழாநாளில் வரும் மூல நட்சத்திரத்தில் ஏட்டுச் சுவடிகளில் சரசுவதியை எழுந்தருளச் செய்து மூன்று நாட்களும் பூசை செய்து வழிபடுவது சம்பிரதாயமாகும்.

* விஜய தசமியன்று புனர்பூசை செய்து குரு மகாசந்திரானம் அவர்கள் குருபாதுகையினை (ஆசாரியர் திருவடி) தங்கள் சிரசின்மேல் எழுந்தருளச் செய்து கொண்டு ஸ்ரீ நமசிவாயழுர்த்தி ஆலயத்தினை வலம் வந்து, வழிபாடு செய்வார்கள். பின்னர் அன்பர்கள் யாவர்க்கும் திருநீற்றுப்பிரசாதமும் புத்தகங்களும் வழங்கியருளவார்கள்.

நவராத்திரி வழிபாட்டு முறைகளும் வகைகளும்

நாள்	போடு	கோல்	பொட்டு	ஸ்ரூத் உரிய பொருள்	ஸ்ரூத் தனி பொருள்	பொட்டு	ஸ்ரூத் தனி பொருள்	பொட்டு	ஸ்ரூத் தனி பொருள்	பொட்டு	ஸ்ரூத் தனி பொருள்
1.	அரிசி யால்	பொட்டு	பச்சை	சொழி பொன்	புதிகு	தோடு	மிகுந்தங்கம்	விழில்லை	வெண் பொங்கல்	வெண் பொங்கல்	வெண் பொங்கல்
2.	கோதுமை மாவி	கட்டம்	பூலங் திழுங்கு	வெள்ளி குள்ளியனி	ஜவ்வாது	கல்யாணி	புல்லாங் திழுங்கு	துளசி	புளியோதனி	புளியோதனி	புளியோதனி
3.	முத்து	யலர்	குங்குமிய்	முத்து	கால் குரி	காப்	பேசாங்	வீதோ	ஏர்க்குறைப் பொங்கல்	ஏர்க்குறைப் பொங்கல்	ஏர்க்குறைப் பொங்கல்
4.	அட்சுவத	படிக்கட்டு	பன்னீர்	யங்கம், கிணறுசல்	அரக்ஜோ	பைரி	கோட்டு	வாத்தீயம்	கந்தி	பச்சை	கந்தி
5.	கட்டலை	பறைவ யினம்	சந்தனம்	நவஞரிச்சம்	சந்தனம்	பந்து	வராளி	ஒல்லரி	சந்தன	இலை	சந்தன
6.	பஞ்சு	கேதவின் நாயம்	வாசகைத் திதலம்	கோமேதங்கம் பொழுதியம்	குங்குமிய்	நலாபரி	பேபி	துமிறபு இலை	கேநங்காய்	சாதம்	சாதம்
7.	யலர்	திட்டானி	நவங்கு மஞ்சன்	புஞ்சாகம் அம்மானை	சாந்து	பிலாஹி	படகம்	பன்னீர் இலை	ஏலுமிச்சுச	சாதம்	சாதம்
8.	காசு	பத்மம்	மஞ்சேதான் நி	மரகதம் பந்து	ஸ்ரூத் தனி வை	புன்னுது	துமியி	விழுதி பச்சை	பாயசம்	பாயசம்	பாயசம்
9.	கற்பியம்	அழுதம்	புவியம் காலந்த பரி	தீவரம் கழற் பள	வைந்தா	கோவாடு	உபி	மருக் கொடுந்து	அக்காரி	அடுசில்	அடுசில்

(கலைத்து) செய்து பாடம் தொடங்குவர். அன்று தான் வித்யாரப்பம். அகிலாண்ட நாயகியின் அனுக்சிரகத்தைப் பெற மற்றும் முன்னேர் கண்ட கூறி இது.

தேவியின் ரூபங்கள் :

முத்தொழில்களைச் செய்யுமிடத்து பிராப் ஹி, வைஷ்ணவி, ருத்ராணி என்ற நிலையில் போற்றப்படுகின்றன. சஸ்வரனுக்கு ஒப்பாகும் போது அவனுக்கு தூர்க்கை என்றும், காலசொருபினியாக வடிவெடுக்கும் போது காளியாகவும் வித்தையின் வடிவாக வருகின்ற போது சரசுவதி யாகவும், தனம், தான்யம் முதலான செல்வங்களாக டிவெடுக்கும் போது லட்கமியாகவும் போற்றப்படுகின்றன. சரசுவதியே எல்லா வற்றிற்கும் முதன்மையாக விளங்குபவள் ஆவாள்.

பத்தார் நாள் சிறப்பு :

நவராத்திரியின் கடைசி தினமான பத்தாம் நாள் தேவீ பூசையின் பிரதான தினமாகும். இந்த உற்சவத்தின் 6-வது, 7-வது தினத்தில் மூலம் என்னும் நட்சத்திரம் உச்சமாயிருக்கும் போது சரசுவதியை ஆவாகனஞ் செய்வது வழக்கம். இது இத்தேவியின் ஜெனனமான நாள், ஸ்தூல வடிவங் கொண்ட தினமாம். சரசுவதி பூஜை சிரவண மேன்னும் நட்சத்திரம் உச்சமாகும் தினத்தில் பூர்த்தி செய்யப்படும்.

சரசுவதியை ஆவாகனஞ் செய்யுங் காலத்து மூலநட்சத்திரம் ஆரம்பாகும். ஆரம்ப காரியம் சரசுவதியின் அருள் கிடைப்பதற்குச் செய்யும் ஆராதனையே ஆகும். அதாவது கல்வி கற்றல் அல்லது சாஸ்திரம் படிப்பதற்கு ஆரம்பஞ் செய்வதென்று அர்த்தமாகிறது.

வித்தையை நாடின் முதன் முதலிலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும். வித்தையின் பயிற்சியானது அடிப்படையிலிருந்து தொடங்க வேண்டும். எதையும் மத்தியிலிருந்து தொடங்குதல் கூடாது. அதம் பகும் வருஷத்துக்கொரு முறையேனும் ஒரு புதிய விஷயபத்தை அல்லது பதிய சாஸ்திரத்தை ஆரம்பித்து மறுவருஷம் அந்த தினம் வருவதற்குள் அதில். தேர்ச்சியும் பெற்று புதிய சாஸ்ரம் ஆரம்பிக்கவும் சித்த மாசிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தாகும்.

சரசுவதி பூஜையை சிரவண நட்சத்திரம் வரை தினக்தோறும் செய்து வரவேண்டும் என்பது விதி.

சிரவணம் என்றால் ஆசாரியரது மொழிகளைக் கேட்டல், மேலும் சிரவணமென்பது வித்யாப்பாஸந்துக்குரிய நால்வகை ஸ்ராஜங்களுள், சிரவணம், மனனம், சித்தியாஸனம், ஸ்வானுபவரென்னுடைய நான்சினுள் பூதலாவதாகும்.

தேவிக்குப் பிரயாமன சிறப்பு நாட்கள் :

புரட்டாசி, சித்திரை மாதங்களில் ரூம் வெராத்திரி நாட்கள், பெளரண்மி, சோமவார விரதம், அங்தத்திருதியை விரதம், செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமை விரதம், ரசகல்யாணி அங்தத்திருதியையோடு கூடிய நாள் ஆருத்திரா திருவாதிரை நட்சத்திரத் துடன் திருதியை கூடிய நாள்.

தேவியின் சிறப்பு விழாக்கள் :

ஊஞ்சல் உற்சவம், பள்ளியறை உற்சவம், திருப்பள்ளி எழுச்சி, வசங்தோற்சவம், தேவிக்குரிய பிரமோற்சவங்கள், நவராத்திரி உற்சவங்கள், ஆடி வெள்ளி மற்றும் நை வெள்ளி உற்சவங்கள், தெப்போற்சவங்கள் முதலியன சிறப்பான விழாக்களாம்.

சிறப்புடைய தலங்கள் :

அகிலாண்டேசவரியுமான ஸ்ரீ அப்பிக்க-தூர்க்கா, லட்சமி, சரஸ்வதி ரூபமாக இருந்தும் இப்பூவுலகில் பல்வேறு திருப்பெயர்களை ஏற்றும், பல சிலைகளில் விளங்கும் அர்ச்சா ரூபங்களை (விக்ரகருபங்கள்) ரிஷிகளாலும், ஞானிகளாலும், சித்தர்களாலும், மன்னர்களாலும் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டும் அந்தந்த ரூபங்களைத் தத்தம் மனத்தில் கொண்டு வழிபட ஸ்ரீ பராசக்தி 64 கலைகளின் அம்சமாக 64 இடங்களில் (திருக்கோயில் களில்) மக்களுக்கு இகபர நலன்களை அளித்து வருகின்றார்கள். இதனை தேவிமகாத்மியம் அழகுபட விளக்குகிறது.

ஸ்ரீத்து வழிபாட்டோர் :

இராமபிரான் இலங்கைக்குப் போகும் முன்பு தூர்க்கை பூஜை செய்தார். கண்ணப்ரான் காத்யாயனி பூஜை செய்தார், குமரகுரு பரர் அம்பிகையின் ஓர் வடிவாம் சரசவதியை துதி செய்து ஹிந்திமொழி யினை அவள் அருளால் அறிந்து வடநாட்டாரைத் தன்வயப்படுத்தினார். ஸ்ரீ ராமசிருஷ்ண பரமஹம்சர் காளியின் அருளால் மனிதனின் உண்மையான வாழ்க்கை நெறிமுறைகளை எனிய முறையில் உணர்த்தினார். மேலும் எண்ணற்ற முனிவர்களும், அடியவர்களும், கவிஞர்களும், மன்னர் பெருமக்களும், தொழில் செய்வோரும், தேவியின் திருப்பாதங்களை வணங்கி மேன்மை பெற்றார்கள்.

அக்னேய (அக்னி) புராணத்தில் வாகீஸ்வரி பூசை

புராணத்தின் பெருமை :

மிகப்பழமையான பதினாற்கு வித்தைகளில் ஒன்று புராணம். அது வேதத்தின் அங்கமாகும். வேதம் - இருக்கு, யஜார், சாமம், அதர்வணம் என்று நான்காக அமைந்துள்ளது. சிகை, வியாகரணம், சங்கஸ், நிருக்தம், சோதிடம், கல்பம் என்பன ஆறு அங்கங்கள் ஆகும். புராணம், நியாயம், மீமாங்கா, தர்ம சாத்தீரம் என்பன நான்கு உப அங்கங்களாம். வேத நாயகனுக்கு புராணம் ஆத்மா எனப்படும். பாரதாட்டுப் பதினாற்கு வித்யைகளில் அனுபத்து நான்கு கலைகளும் அமைந்திருக்கின்றன. இந்த அறுபத்து நான்கு, கலைகளின் அதி தெய்வ மூர்த்தியாக சரசுவதி தேவி விளங்குகின்றன.

புராணங்கள் யாவும் வேதத்தினுள்ளே காலைப்படும் சகல வீரையங்களையும் எளிய நடையில் எல்லோரும் அறியும்படி விளக்குகிறது. ஆதலால் நிதியகரும் போல் அன்றன்றும் புராணம் சேட்க வேண்டும் என விதிக்கப்பட்டுள்ளது. * பாஷ்யம் (பேரூரை) இயற்றிய சகல ஆசிரியர்களும் புராண சுலோகங்களை யே மேற்கொள்கக் காட்டுகின்றனர். ஆதலே புராணம் தெய்வ நூலாகும். வேதங்களில் சொல்லப்படும் துக்ளமான குருத்துக்களை கதையின் மூலமாக பூதக்கண்ணாலும்போல் விளக்கிப் பெரியதாகக் காட்டுகிறது புராணம்.

புராணங்கள் : (கீழ்வருவன மநாபுராணங்கள்)

1. பிராமம் (பிரும்ம)	10. பிரும்மவைவர்த்தம் (தூரியன்)
2. பாத்மம் (பத்ம)	11. விங்கம்
3. வைஷ்ணவம் (விஷ்ணு)	12. வாராஹம்
4. சைவம் (வாயவீயம்) (சிவ)	13. வாமகங்
5. பாகவதம்	14. கூர்மம்
6. பாவிஷ்யம்	15. மாத்ஸ்யம் (மச்சபுராணம்)
7. நாரதீயம்	16. காருடம் (கருட)
8. மார்க்கண்டேயம்	17. ஸ்காந்தம் (கந்த)
9. “ஆக்னேயம்” (அக்னி)	18. பிரும்மாண்டம்.

* சங்கரபாஷ்யம், இராமனுஜ பாஷ்யம், மாத்வபாஷ்யம், நீலகண்டபாஷ்யம் எனப்பல வடமொழி நூல்கள் உள்ளன. தமிழில் முதன் முதலாக ‘சிவஞானபோதம்’ சாத்திர நூலுக்கு இவ்வாதீனத்தின் முனிவர் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானசவாமிகள் சிவஞான பாஷ்யம் (சிவஞானமாபாஷ்யம்) அருளினுர்கள்,

* உப புராணங்கள் :

1. சகத்தமாரம்	10. ஒளசநலம்
2. நாரஸிம்ஹம்	11. பிரும்யாண்டர்
3. ஸ்தாந்தம்	12. வாருணம்
4. சிவதர்மம்	13. காளி
5. நந்தி	14. மாஹேச்வரம்
6. தூர்வாஸம்	15. ஸாம்பம்
7. நாரதம்	16. செளரம்
8. காபிலம்	17. பாராசர்யம்
9. மாகவம்	18. மார்சம்

அக்னிபுராணம் :

இந்தப் புராணத்தை அக்னிபகவான் வசிஷ்டருக்குக் கூறினார். 383 அந்யாயங்களும் 15 ஆயிரர் சுலோகங்களுமின்னன. உலகில் உள்ள சகல விஷயங்களையும் இதில் காணலாம். ஆலயம் அமைத்தல், தேவதா விக்ரஹ பிரதிட்டை மந்திரம் மோகந மந்திரம், மோஹந ஒழுதி, எல்லா நோய்களையும் அகற்றுவும் அபாமார்ஜா ஸ்துதி ஒழுதி, இறந்தவரை எழுப்பும் மந்திரம், மருந்து, தநுர்வேதம், ரத்னபரிடசை, தேகப்பயிற்சி. நாடகம், நடனம், கானம் (இசை) யமகீதாதீஸ்கா, ஹோமகுண்டலிதி, ரணவைத்தியம், சிற்பம், ஸ்தபதிகளுக்கு (சிற்பிகளுக்கு) வேண்டிய ப்ரராணம். பாலாரிஷ்ட சாந்தி, நாந்தத்துவம், முதலான விஷயங்களைக் கொண்டுள்ளது.

இப்புராணத்தில் வாகீஸ்வரியாக அருள்பாவிக்கும் சரகவதி தேவியின் பூசையைப் பற்றி 10 சுலோகங்களிலும் பலஸ்ரதி ஒன்றும் ஆக 11 சுலோகங்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது. வாகீஸ்வரி பூசையின் போது அமையும் யந்திர அமைப்பு சொல்லப்படுகிறது. மூல வாகீஸ்வரி பூசை அமைப்பு முறையிலைப் படத்தில் காணக்.

ஆதாரம் : புராணங்கள் பற்றிய விளக்கங்களை ஹிந்துமத தர்மவிளக்கம், அக்னிபுராணம், சமயபேதச் சொற்பொழிவுகள், சுடர்மணிமாலை ஆகிய நூல்களில் காணக்.

* புராணம் என்னும் சொல் பழையது எனப் பொருள்படுகிறது. ஆனால் இந்தப் புராணநூல்கள் பழையவை அல்ல. அதிலுள்ள கருத்துக்கள் பழையவைகளாம். ஆயினும் கேட்க கேட்க புதியவைகள் போன்றுபெறப்படும். இன்னும் பல புராணங்களும் உள்ளன. இவைகளன்றி தலபுராணங்கள் பல உள்ளன.

வாகீஸ்வரி பூஜை - வாகீஸ்வரி பூசை :

எஸ்வர உவாச - (ஈசன் சோன்னார்)

வாகீஸ்வரி பூஜநஞ்ச பாவதாமி ச மண்டலம் ।

ஹக்கம் காலம்யுக்தம் மநும் வர்ண சமாயுதம் ॥ 1

நிஷாத ஈஸ்வரம் கார்யம் மநும் ஆச்சந்தர சூர்யவத ।

அட்சரம் நகிதேயம் ஸ்யாத்யாயேத் குந்தேநநு சந்திபாம் ॥ 2

மண்டலத்தோடு கூடிய வாகீஸ்வரி பூஜையைச் சொல்லுகிறேன் (இப்பூஜை) காலத்தினுலே பேறப்பட்டு உய்த்தனர்ந்து உரிய ஓலிகளோடு கூடியதான் மந்திரத்தடன் அலைவது. இம்மந்திரம் ஈஸ்வரரூப் செய்யப்பட்டது, சந்திர தூரியர்கள் உள்ள வரையில் அழியாதது (அக்கரை யில்லாதவர்களுக்கு) தரத்தக்கதன்று. தீங்களின் வெண்மையுடையதாய் தீயானிக்கத் தக்கது.

பஞ்சாசத் வர்ணமாலாந்து முக்தா ஸ்ரக் தாம பூஷிதாம் ।

வரத அபய அட்சருதர புல்காட்யாம் திரிலோசனும் ॥ 3

ஐர்பது ஒலிரளாலான மாலையை முத்து மாலை போல் அணிந்தவளாயும் ரெதம் அபய முத்திரைகளைக் கொண்ட கீழ்க்கரங்கள், மேற் கரங்களில் ஜபாலை புத்தகம் ஆகியவைகளைக் கொண்டவளாயும் முக்கண் உடையவளாயும் (தீயானிக்க).

“ ஸ்தம் சபேத் மஸ்தகாந்தம் ஸ்கந்தாந்தம் எரணமாலிகாம் ।

அகாராதி கஷ்காராந்தாம் விசந்திம் மாநவத் ஸ்மரேத ॥ ” 4

தீங்குழுமுதல் நாபிமுதிய தூங்குகின்ற அட்சமாலையை நூரூயிரும் முறை உருவேற்றுக. அன்னையானவள் அப் மாலையின் நடுவில் அமர்ந்திருப்பதாக தீயானிக்க.

“ குர்யாத் குரு ச திட்சார்த்தம் மந்தர க்ராஹேத் மண்டலம் ।

குர்யாக்ரம் இந்து பத்தந்து பாகாப்யாம் கமலம் ஹிதம் ॥ 5

விதிகா பதிகா கார்யா பத்மாநி அஷ்டவ் சதுர்பதே ।

விதிகா பதிகா பாஹே தவாராநி தவி பதாநிது ॥ 6

உபத்வாராணி தத்வத் ச கோண பந்தம் தவிப்பட்டிகம் ।

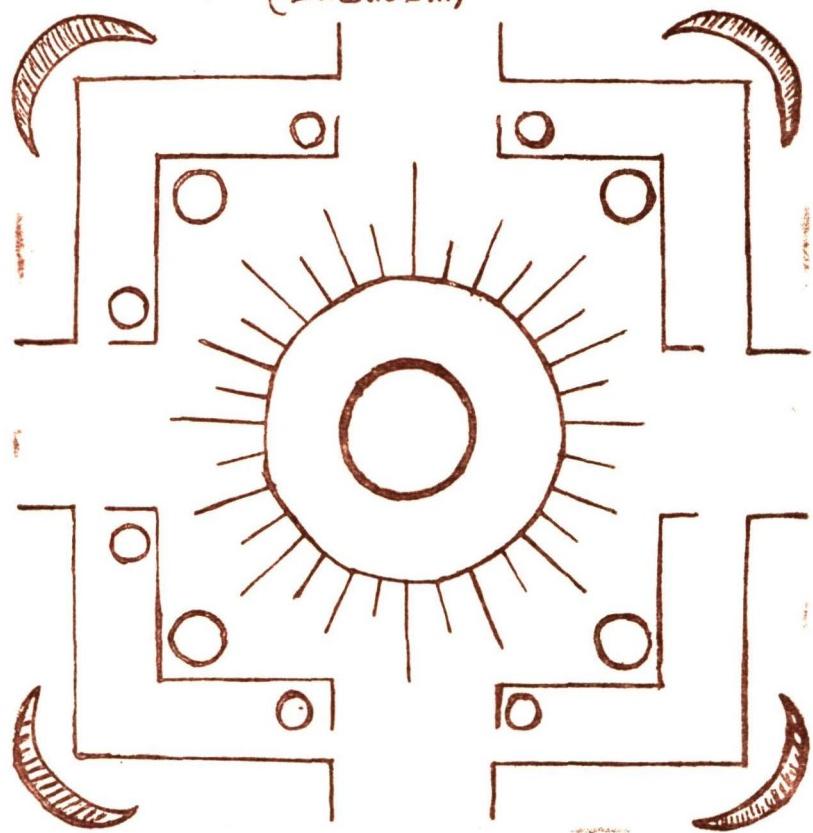
சிதாநி நவ பத்மாணி கர்ணிகா கணக்ப்ரபா ॥ 7

கேசராணி விசித்ராணி கோளுன் ரக்தேந பூரயேத ।

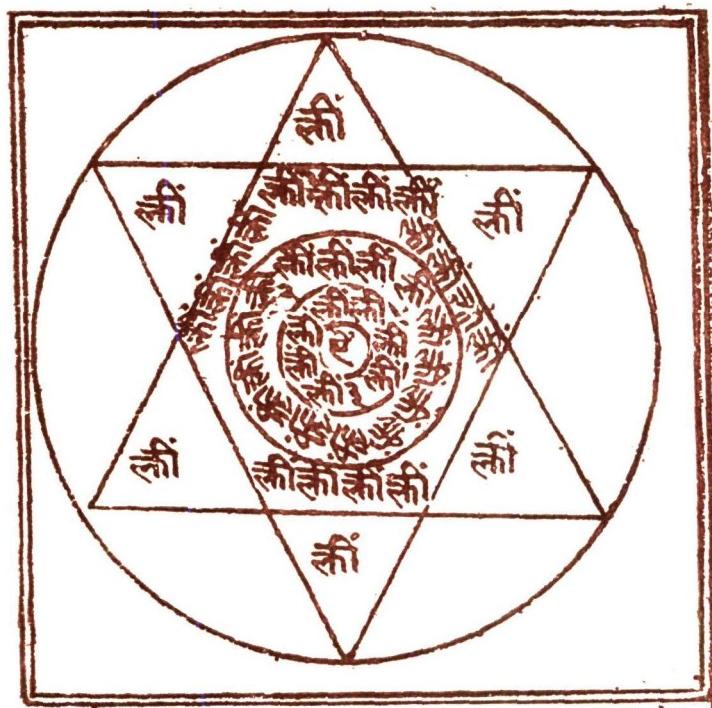
வெயோம் ரேகாந்தரம் க்ருஷ்ணம் தவாரணி இந்தரதீப மாநதகா ॥ 8

ஆசார்யன் தீட்சையின் போதும் மந்திரத்தைப் பெறும் போதும் மண்டலம் செய்து பூசை செய்க. (மண்டலமைப்படு நடு உள்ளிருந்து வெளிப் பகுதிவரை சோல்லப்படுகிறது) கிரணக்களோடு தூரியலையும் அதன் இடையில் சந்திரலையும் வரைக. நான்கு தீட்சைகளிலும் நான்கு தாமரைகளை வரைக. இவற் றைச் சுற்றி ஒரு தாபரை வரைக. அதை நாற்புறமும் சுற்றி வீதிவரைக. வீதியில் நான்கு வாயில்களை வைக்க. இந்த வீதிகளில் வெளியில் எட்டு தாமரைகளை வரைக.

ஒருவகு தீட்சாமண்டலம் :-
(அக்னிபுரங்களின் படி)
(வாக்ஷிஸ்வர)

२
महा च रास्वत् यन्त्रम्
महा सरस्वती यन्त्रम् ॥

அந்த எட்டு தாமரைகளைச் சுற்றி (நான்கு திசைகளிலும் இரண் டிரண்டாக தாமரைகளை வரைக) மறுபடியும் ஒரு வீதி வரைக. அதற்கும் நான்கு வாயில்களை அமைக்கவும். அந்த வெளி வீதிகளில் நான்கு கோணபந்தங்களை வரைக.

ஒன்பது தாமரைகளையும் வெண்ணொக்கச் செய்க. தாமரைகளின் போகுட்டை மஞ்சள் நிறத்தால் அமைக்க. தாமரைகளின் கேசரங்களை பல நிறங்களால் அழகுள்ளனவாகச் செய்க. கோணபந்தங்களை சிவப்பினால் நிறப்புக, வீதிகளின் ரேகைகளை கருப்பு நிறத்தால் செய்க. வாயில்களை இந்தீர நில வர்ணத்தினால் செய்க.

பூஜா : (பூஜை)

மதயே வாகீவி பதமே சரஸ்வதி பூர்வ பதமகே ।
ஹருல்லேகா சித்ரவாகீசி காயத்ரி விஷ்வ ரூபயா ॥ 9

சாங்கரி ரதி : த்ருதிச பூர்வாதயே ஹரிம் ஸ்வபீஜிகா :
த்யா : சரஸ்வதி வட்ச கபிலாட்ஜேந ஹோமக : ॥ 10

நடுத் தாமரையில் வாகிலியையும், கீழக்குப்பக்கத்தில் சரசுவதி, தென் கீழக்கில் ஹருல்லேகா தெற்கில் சித்ர வாகீசி, தென்மேற்கில் காயத்ரி மேற்கில் விஷ்வாகுபா. வடமேற்கில் சாங்கரி, வடக்கில் ரதி, வடக்கில் த்ருதி ஆக ஒன்பதின்மரை ஹரிம் பீஜத்துடன் ஸ்தாபிக்க, அனைவரையும் சரசுவதி உருவிலேயே தீயரனிக்க.

* கபிலைப்பசவின் நெய்யினால் ஹோமம் செய்க. பத்ரை என்பது கபிலை வகையைச் சார்ந்தது.

பலஸ்ருதி - பூசைப்பயன் :

சம்ஸ்கருத ப்ராக்ருத கவி : காவ்ய சாஸ்தராதி வித பவேத ॥

சம்ஸ்கிருதம், பிராக்ரிதம் ஆகீய மொழிகளில் கவித்திறமையும், இலக்கிய சாத்தீர ஞானமும் இதன்மூலம் அடையலாம்.

இத்யாதி மகாபுராணே ஆக்நேயே வாகீஸ்வரி
பூஜாக்தநம் நாம ஊனாவிமசதி அதிக திரிசத தம : அத்யாய :

இவ்வாறு ஆதிமகா புராணமான ஆக்நேயத்தில் வாகீஸ்வரி பூஜை என்ற பெயருடைய 31⁹ வது அத்யாயம் (முடிவுற்றது).

* கபிலை என்பது காராம்பச ஆகும். இவ்வகைப் பசக்களின் வால் நுனியிலும், நெற்றி நடுவிலும் வெண்மையான புள்ளி காணப்படும். மற்ற உடல் முழுவதும் முழுக்கருமை நிறமுடையதாக இருக்கும், இதன் பாலை பூசைக்கு மட்டுமே உபயோகிக்கவேண்டும். வேறு காரியத்திற்கு உபயோகிக்கக் கூடாது.

திருமுறைகள் கலை மகள்

விழாக்கள் ஒரு நாட்டின் மக்களுடைய மன யகிழ்ச்சிக்கும், செல்வச் செழிப்பிற்கும் கலை நாகரிகப் பண்பாடுகளின் வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக அமைந்து பேரூந்தனை புரிகின்றன. ஆதலின் நாம் சமயச் சாஸ்ரேர்கள் பலவகை விழாக்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தனர்.

அவ்வகையில் திருமுறைகளில் தேவியின் சொரூபம், பல்வகை விழாக்கள் மற்றும் பிரமன், இந்திரன், திருமால், சூத்திரன், சுலைகளாகிய சரசுவதி, திருமகள், பலையகள் முதலான திருவுருவங்கள் பற்றிய செய்திக் குறிப்புகள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன.

குறிப்பாக, திருமூலர் அருளிய பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமந்திரத்தின் கான்காம் தங்திரம் அர் பிஷையின் அருட்சோலங்களையும் மந்திரங்களையும் விரிவாகக் கூறுகின்றது.

முதல் மூன்று திருமுறைகளை அருளிச் செய்த திருஞானசம்பந்தப் பேருமான், தாம் அருளிச் செய்த திருயெலைத் தேவாரத் திருப்பதிகத்தில், (திருமயிலாப்பூர் தலத்தின் தேவாரம்) அங்கு மாதங்தோறும் நடைபெறுகின்ற விழாக்களின் சுற்றிணக்கு சுற்பிட்டு, சிறப்பித்துப் பாடியிருத்தலைக் காணலாம்.

ஆயினும், அத்திருப்பதிகத்தின் பாடல்களிலோ பிறவற்றிலோ, நவராத்திரி விழாவைப்பற்றிய குறிப்பெதுவும் சிடைக்கக் காண்கிலோம். எனினும் கும்பகோணத்திற்குத் தேவையிலைத் தேவாரத் திருப்பதிகத்தில், நவராத்திரி விழா நாட்களில் நாம் போற்றி வழிபடும் கலைகள். திருமகள், சயமகள் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்பெறுகின்றன. ஆதலின் இத்திருப்பதிகத்தை ஒரு வகையில் நவராத்திரி விழாவுக்குரியதாகக் கோண்டு நாம் அன்புடன் போற்றி மகிழலாம். இப்பதிகத்தை ஒது வழிபடுதலால் கலைகள், திருமகள், சயமகள் ஆகியோரின் அருள் நலன்களைப் பெற்று நாம் நலமுற வாழலாம் என்பது தீண்ணம்.

“ சினம் மலி அறுபகை மிகுபொறி சிடைதரு வகைவளி நிறுவிய
மனன் உணர் வொடுமென் மிசைனமு தருபொருள் நியதமும் உணர்பவர்
தனது ஏழில் உருவது கொடு அடை தகுபரன் உறைவது நகர்மதிள்
கனம்மரு வியசிவ புரம்தினை பவர் “கலை மகள்” தர நிகழ்வரே ” 5

திருமூலின் திருமந்திர ரூபவதி :

சரசுவதி தேவியானவள் சிம்மாகனத்தின் மீது உள்ள பத்மபீடத்தில் சதுர் புஜங்களுடன் பத்மாசனத்தில் வளங்குகிறுள் * செப்புத் திருமேனி உள்ளது. கிரிடமுடுட்டதுடன் விளங்கும் இத்திருமேனியின் பின்கரங்களில்

* இத்தகைய உருவப்படம் ஓம்சக்தி மலர் 11 இதழ், 9-ல் அக்டோபர் 93-சிடைக்கப்பெற்றதின் விளக்கம் திருமந்திரத்தோடு தொடர்புடையதாக அமைந்துள்ளது;

சிற்ஹாவாகவத்தில்
சதுர்புஜங்கலூடன் (ஐபமாலை, தாமரை, ஏஞ், கமண்டலம்)
காட்சி நரும் சரசவதி. செப்புத்திருமேனி - (திருமந்திரம்
1067 பாடவின் ஸ்வரூபம்)
நன்றி - ஓம் சக்தி அக்டோபர் 1993.

மதுரா - விழ்ணு ஆலயத்தில் உரம்பூர்வீஸி - ரெட்
ஆலயத்தில் தூணில் காணும் புடைப்புச் சிற்பம்

அட்சமாலையும் தாமரையும் விளங்க, முன்கங்களில் ஏடும் (சுவடி) கெண்டியும் விளங்குகின்றன. கழுத்திலும் கரங்களிலும் மாலைகளும், கண்டாபாணங்களும் வளையல்களும் மோதிரங்களும் காணப்படுகின்றன. இப்பில் அமைந்த வஸ்திரம் அலைதலையாய் உள்ள மழிப்பாக உள்ளது. இத்தேவியின் ரூபம் பற்றி திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் நான்காம் தந்திரத்தில் உள்ள 1066 வது - பாடலும், 1067-வதுபாடலும் சரசுவதியின் ரூபமாகவே அமைந்துள்ளன.

மேலும் நான்காம் தந்திரம் முழுவதும் மந்திரமும் யந்திரமும் உள்ள பத்தியாக விளங்குகிறது.

“ நின்ற எவன்றன் உடலும் உயிருமாய்ச்
சென்றுள் சிவகதி சேரும் பராசக்தி
ஒன்றுக என்னுட் புகுந்துணர் வாகியே
நின்றுள் பரஞ்சுடர் ஏடங்கை யானே ” * (1066)

இ - ஸ ; பரசிவத்தின் உடலும் உயிருமாகக் கலந்து நின்றுள் ; உயிர்களோடு உடனுய்ச் சேர்ந்துள் பராசக்தி சிவகதிக்கண் சென்றுள் ; என்னுடு என்றுக அடியேன் உயிர்க்குள புகுந்து உணர்வாகி நின்றுள் ; அங்குணம் நின்றவள் புத்தக தாரிணியாக பரஞ்சுடர் வாடவானவள் என்றவாறு.

அவன் தன் உடலும் உயிருமாய் நின்றுள் என்றது, சிவத்தோடு அபின்னமாய் நிற்றல் உரண்த்தியது

சிவகதி சென்றுள் என்றது முத்தி யின்பத்திலே ஆன்மாக்களை உயிபிப் பவள் என்பதாம். சென்றுள் என்பதீரைச் செய்வித்தாள் எனப் பிறவினையாக்குக.

என்னுட் புகுந்து உணர்வாகியே என்றது ஒன்றுதலை உணர்த்திற்று. ஏடு அங்கையாள் - ஞானவாழவியாகிய கலைமகள்.

“ எடங்கை கங்கை இறைஎங்கள் முக்கண்ணி
வேடம் படிகம் விரும்பும் வெண்டாமரை
பாடுந் திருமுறை பார்ப்பனி பாதங்கள்
குடுமென் சென்னிவாய் தோத்திரஞ் சொல்லுமே ” * (1067)

இ - ஸ : ஏட்டினாத் திருத்தாத் தேந்திய நங்கை ; எங்கட்கு இறைவியாகிய முக்கண்ணி ; திருமேனியின் நிறம் பளிங்கு பேரவாள், வீரும்புமிடம் வெண்தாமரை. திருமுறையாகிய வேதத்தைப் பாடும் பார்ப்பனி ; அவன் மெல்லிய சிரத்தில் திருவடியைச் சூட்டுவாள். ஆதலால் நோத்திரங்கள் சொல்லுங்கள் என்றவாறு.

வோட்பழுயம் - உருப்பளிங்குபோல்வாள் ; வெள்ளினத் தேவை வீற்றிருப்பாளாதவின் ‘ விரும்பும் வெண்தாமரை ’ என்றது. பார்ப்பன் - பிரமன், பார்ப்பனி - பிராமி. மென்சிரத்தில் பாதங்கள் தூடும், ஆதலால் தோத்திரங்கள் சொல்லும் என உலகவரை நோக்கி கூறியவாறு இப்பாடல் அமைகிறது.

* ஷி பனுவளின் உரையானது ஆதீன மகா வத்துவான் ச. தண்டபானிதேசிகர் செய்தது ஆகும், ஆ. செ எண் : १४२ - இரண்டாம் பதிப்பு 1990. இதனை பஞ்சாங்கர தீப உரை என்று கூறுவார்.

அ�்செந்தேர்

கல்லியில் சிறந்து விளங்கும் கலைஞர்களும் யோக நிலையில் நின்று தவத்தினை மேற்கொள்ளும் முனிவர்களும், ஞானிகளும் சரசுவதி கடாட்சம் பெற்றவர்களாகப் போற்றப்படுவர்.

உலகில் உள்ள அனைத்து ஜீவராசிகளும் தத்தம் தாயினைக் கண்டும், அழைப்பதும், சரசுவதியின் அருளாலே ஆகும். சரசுவதியின் அருள்பெற்றேர் என்னிக்கை அளவிடற் கரியது. இருப்பினும் புராணங்களின் வாயிலாக அறியப்படும் சில செயத்துகளை நாம் அறிதல் அவசியம்.

பிரமன் :

சரசுவதியைத் துதித்த பின்னரே “ பிரமன் ” பதிஞானத்தின் உட்பொருளைச் சனத்துமார்க்கு உபதேசிக்க முடிந்தது.

வாஸ்மீகி :

கலைமகளின் அருள் பெற்ற வாஸ்மீகி புராண சூத்திரங்களை வியாசங்குக்கு எடுத்து இயம்பினார்.

பிரகஸ்பதியும் கலைமகளைத் தியாரித்து வரம் பெற்ற பின்னரே ‘ சப்த சாஸ்திரம் ’ எனும் நூலை இந்திரனுக்குக் கற்பித்தார்.

வியாசர் :

கலைமகளின் அருள் பெற்றதால் வியாசமகரிஷி, மகாபாரதம், பிரர்ம சூத்திரம், பதினெண் புராணங்கள் ஆகீயவற்றை எழுதினார். இவைகளை எழுதும் போது “ மானு ” எனும் குகையில் இருந்தார். புத்தகங்களும், ஒலைச் சுவடிகளும் ஒன்றாக மீது ஒன்றாக அடுக்கியது போல அக்குகை தோற்றமளிப்பதால் அதுனை “ வியாசபுஸ்தக் ” என அழைக்கின்றனர்.

யாக்ஞவல்கியர் :

தனது குரு அனித்த சாபத்தால் தான் கற்ற வித்தைகள் அனைத்தையும் இழந்த யாக்ஞவல்கிய முனிவர் துரியதேவனின் யோசனையின் பேரில் சரசுவதியை பூசித்தார். அவர் இயற்றிய சரசுவதி துதியைக்கேட்டு அவரைச் சிறந்த ஞானியாக விளங்க வரமளித்தான்.

காளிதாசர் :

காளியின் அருளைப் பெற்றவர் காளிதாசர். தொடக்கங்காலத்தில் கல்லி ஞானம் இல்லாதிருந்து அம்பிகையின் அருளால் சிறந்த கவியாக உலகத் தாரால் போற்றப்பட்டவர். சரசுவதியினைப் போற்றும் வகையில் இவரது

மத்திம தசதாளத்தில் வாகீஸ்வரி (தஞ்சைப் பிரகதீஸ் வரர் ஆலயத்தில் காணும் சிற்பத்தைத்தச்சார்ந்தது) இதில் வேறுவகையும் உண்டு.

படைப்பில் மலர்க்க நூல்களாகிய ரகு வம்சம், குமாரசம்பவம், விக்சரம ஊர்வசீயம், மாளவி காக்னியித்ரம், சாகுந்தலம், மேகதூநம் ஆகியவற்றில் இந்தேவியின் சொரூபம் மற்றும் லீலகள் யாவற்றையும் காணலாம்.

பவூதி :

ஓருசமயம் போஜராஜன் பவூதி கவிதையூர்க்கதூ அல்லது காளி தாசன் கவிதை உயர்க்கதூ என்று என்னிடுன். அதற்காக இருவரையும் தனித் தனியாக ஏடுகளில் பாடலை எழுதச் சொல்லி தராசினைக் கொண்டு சோதித்தான். பவூதி ஏடானது மேலும் காளிதாசன் ஏடு கீழுமாக இருந்தது. பவூதி எவ்வித அவமானத்திற்கும் தலைகுனியக் கூடாது என்று, சரசவதி தேவி தனது காதில் விளங்கும் (குண்டலம்) வெண்தாமரையிலிருந்த தேன்துளியினை பவூதி எட்டிலே வீரலால் தெளித்தாள். இரு ஏடுகளும் சரிசமமாக நின்றன. காளிதாசனும் பவூதியும் சரசவதியின் தீர்ப்பைக்கண்டு போற்றித்துதித்தனர். அம்பிகையின் தேன்துளியால் தான் காளிதாசனின் கவிகைக்கு தமது கவிதை ஈடாயிற்று என உணர்க்கு மகா கவியாகிய காளிதாசனையும், போஜ ராஜாயும் பாராட்டிட்டுகழிந்தான்.

ஆதிசங்கரர் வழிபட்ட ஸ்ரீ சாரதா :

ஆதிசங்கரர் கால்மீரத்தில் ஸர்வக்ஞ பீடம் ஏறினார். அந்த ஸர்வக்ஞ பீடத்தை ஸ்ரீ சாரதா பீடம் என்றே மாதவீய சங்கர விஜயம் கூறுகிறது. சகல கலைகளுக்கும் அதிதேவதை சரசவதி. அவன் தான் சாராதாம்பான். அவளைக் குறித்துத் தான் சாரதா நவராத்திரியும் கொண்டாடப்படுகிறது.

தனம் தரும் லட்சமியாக, கல்வி தரும் சரசவதியாக, வீரம் தரும் தூர்க்கையாக இருப்பவன் ஸ்ரீ சாரதாம்பான். சிருங்கேரியில் ஆதிசங்கரர் ஸ்ரீ சரசவதியான சாரதாம்பானை உத்தமமான முகூர்த்தத்தில் பிரதிட்டை செய்து ஸ்ரீ சக்கரத்தையும் பிரதிஷ்டை செய்தார் இது தனிக்கோயிலாகவும் விளங்குகிறது.

இத்தேவியின் வழவத்தை நோக்கும் போது கல்வி தருஷ் கலைமகள் சாரதா, இன்னமும் தானே பயில்வது போல தமது கரங்களில் சுவாஸ் ஐபாமாலை மற்றும் கெண்டி, ஞான முத்தினை கொண்டு சர்வாபரணங்களுடன் ஞானத் தீந நோக்குடன் பத்மாசனம் கொண்டு திகழ்கின்றன.

“ கடேகேஷ தயாந்த்ராம் கரே ஞானமுத்ராம்
கலாபிர விநித்ராம் கலாபை சுப்த்ராம் ”

மேலும் “ கரேதவக்கமாளாம் ” என்ற அடிகள் இத்தேவியின் ரூபத்தை காட்டும்.

சாந்த கூபிணி, நல்லழகு படைத்தவள், அழகீய கூங்கதீஸ உடையவள்; மான் போன்ற பார்வையுடையவள்; ஜூத்தை யெல்லாம் ஈர்க்கும் சுந்தரி, தன்னைப் புகழ்ந்து பாடி ஆடுபவர்க்கு எல்லா நலமும் தருபவள் என்றெல்லாம் இவ்வாண்ஜை புகழப்படுகின்றன.

அமரகோச ஆசிரியர் :

அமரகோசம் என்ற சம்லகிருத அகாதியை எழுதியவர் அமரசிம்மன். இவர் ஆதிசங்கரருடன் வாதிடுகையில் திரைமறைவில் நிர்க்குடத்தில் சரசுவதியை ஆவாஹனம் செய்து எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் பதிலைச் சொன்னார். இதன் இரகசியத்தை அறிந்த ஆதிசங்கரர் வாணியைத் தோத்திரம் செய்து திரையிலை அறுங்கு விழச் செய்தார். பிறகு அமரசிம்மன் எந்த சேள்விக்கும் பதில் கூறமுடியவில்லை. இதனால் தாம் எழுதிய எல்லாச் சுவாதிகளையும் (கிரந்தங்களை) தீக்கிரயாக்கினார். மிஞ்சியிருந்த அந்த ஒரே ஏட்டுச் சுவாதிகள்தீயில் போடும் போது சங்கரர் காந்து அச்சு வழியினை மீட்டார். அதுவே அமரகோசம் நிகண்டு ஆகும்.

போஜ மகாராஜா :

போஜ ராஜனுக்கு ஒரு விபரீத யோசனை தோன்றியது. காளிதாசன் மூலம் சரமஸ்லோகத்தைக் கேட்கவேண்டும் என்று எண்ணி மாறுவேடத்தில் காளிதாசனீடும் போஜாஜன் விண்ணுலகம் சென்றார் என்றார். இதனைக் கேட்டதும் காளிதாசன் சுலோகத்தைப்பாட்டார். கேட்டமாத்திரத்தில் மாறு வேடத்தில் இருந்த மன்னன் உயிர் பிரிந்து வீழ்ந்தான்.

பின்னர் கலைகளின் வடிவமாக விளங்கும் சாக்ஷதியைப் பிரார்த்தித்து மூன்றே முக்கால் நாழிகைவரை மன்னை உயிர் பிழைக்கச் செய்தான். இருவரும் அந்த நேரத்தில் “போஜசம்பூ” எனும் நூலைப்பாடி முடித்தனர்.

பாவியக்காரர் :

இராமானுஜரிடம் சரசுவதி தேவியானவள் ஸ்ருதிக்குப் பொருள் உரைக்கக் கேட்டாள். பொருளைக் கூறியதற்கு இவ்வன்னை பூநி பால்யத்தை அவர்சிரிசிலே வைத்து பாவியக்காரர் என்ற தீருநாயத்தைச் சார்த்தி ஒற்றையாக அளித்தருளினார். இந்த விக்ரகம் வழிவழியாக தேசிகனீடும் வந்து இப்போது “**மைகுர் பரகால மடத்தில் உள்ளது என்பார்**”

மணிமேகலை :

மணிமேகலையில், ஆபுத்திரனுக்கு அழுத சுராசையை அளித்தது “**சிந்தா தேவி**”, சிந்தாதேவி கலைமகள் என்று கருதப்படுகிறார்கள்.

வாசஸ்பதி மிச்ரர் :

தன் வாழ்நாள் முழுவதும் புத்தநம் எழுதுவதற்கையே வாசஸ்பதி மிச்ரர் தமது கடமையாக எண்ணி செயல்பட்டு வந்தார். ஒருசும்யம் இரவில் தீபம் அணைந்தமையால் தீபத்தை ஏற்றிவைத்த தனது மனையாளை (பாமதி) பார்த்து யாரம்மா நீ! என்று கேட்டார். அதற்கு அந்த அப்பையார் நான் தங்களின் பத்தினி, இது நாள் வரை தங்களின் கடமைக்கு உறுதுவினையாக இருந்து வந்தேன். இன்று அடியேனால் தீபம் நின்று பட்டது, என்றார். அப்போது தான் தாம் 50 ஆண்டு காலமாக சரசுவதி தேவியின் ஏகாந்த சேவையில் இருந்ததை

உணர்ந்தார். அந்த னிலையில் பாமதியை வணங்கி சிரஞ்சீவி இலக்கியமாக உள்ள “பாமதி” யினை அவள் திருக்கரத்தில் சமர்பித்தார்.

இரட்டைப் புலவர்கள் :

பெண்ணையாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள திருவாமாத்தார் எனும் சிவத்தலத்தின் மீது இரட்டைப் புலவர்கள் ஒரு கலம்பகம் பாடினார். அதிலுள்ள ஒரு பாடலில் ஆற்றின் பேற்கரையில் கோயில் அமைந்திருப்பதாகத் தவறுகப் பாடிவிட்டனர். இப்பிழையை அரங்கேற்றுக்கின் போது பிறர் சுட்டிக் காட்டினார். “எங்கள் நாவில் உள்ள கலைமகள் பொய் சொல்லான்” என்று புலவர்கள் கூறினார். அன்று இரவில் பெய்த கடும் மழையில் ஆறு திசைமாறி ஓடத் துவங்கியது. புலவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு ஆற்கேற்றுக்கின் திசையையே மாற்றிய கலைமகளின் கருணையை என்னென்பது !

சரியாசனம் பெற்ற காளமேகம் :

திருமலைராயன் என்ற மன்னன் தமிழ்ப் புலவர்களைப் போற்றி வந்தவன் இவனது ஆஸ்தான கவி அதிமதுரம் என்பவர். இவர் கவி காளமேகத்தைப்பற்றி குறைவுபடச் சொல்லியுள்ளார். அதனால் மன்னன் கவிகாளமேகத்தீற்கு சரியான ஆசனம் (இருக்கக) கொடுக்கவில்லை.

இதனைக்கண்ட கவிகாளமேகம் சரசவதியினை தியானம் செய்தார். அரசனின் சீம்மாசனத்திற்கு இணையாக அவள் அருளால் ஒர் உயரிய ஆசனம் வந்தது. அப்போது கரளமேகம்,

“வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபுண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள் வெள்ளை
அரியா எத்தில் அரசரோடு என்னை
சரியா சனம்வைத்த தாய் ”

என்று போற்றிப்பாடுனர். அரசனும் மக்களும் புலவரைப் போற்றி மகிழ்ந்தனர்.

கம்பர் :

சரசவதி அந்தாதி என்பது சரசவதியைப் போற்றும் பாடல்களைக் கொண்டநால். அந்தாதித் தொடையில் அமைந்ததோர் சிற்றிலக்கியம். கல்விக்கும் கலைகளுக்கும் உரிய தெய்வமாகப் போற்றப் பெறும் தெய்வம் கலைமகள், கலைமடந்தை, நாமடந்தை, நாவின் கிழத்தி, சொல்லின் கிழத்தி, வெண்டாமரைச் செல்வி முதலிய பெயர்களால் இலக்கியங்களில் புகழுப் படுகின்றன. இவள் பிரமதேவனின் தேவியாவாள். இவளைக் குறிக்கும் சரசவதி என்னும் வடமொழிப் பெயர் பிற்கால நூலாகிய சூடாமணி நிகண்டில் தான் இடம்பெறுகிறது.

சரசவதி அந்தாதியைப் பாடியவர் கம்பரே என்பர். இந்த அந்தாதியைப் பற்றிய ஒரு செவிவழிச் செய்தியை வை. மு. கோபால் கிருஷ்ணமாச் சாரியார் ஷி நூற்பதிப்பில் சுட்டியுள்ளார்.

* செவிவழிக்கதை :

சோழ மன்னன் அவையை அலங்கரித்த கம்பர் அம்மன்னனுடன் மாறுபட்டு அந்காட்டை விட்டு மாறு வேடம் பூண்டு சேரமன்னனை அடுத்து அஷ்றகு அடைப்பைக் காரராய் இருந்தார். சேரமன்னனின் அவைப் புலஸர் போருணயால் கப்பரை இழிவுபடுத்தச் செய்த தூஷ்சியை முறியடிக்க வேண்டிக் கம்பர் சரசுவதி தேவியை இந்த அந்தாதியால் போற்றி அவனுடைய இடக்காற் சிலம்பைப் பெற்று என்றும், பின்னர் மன்னன் வேண்டுகோளுக் கிரைந்து தேவியைத் துதிக்கக் கலை மகள் தன் வலக்கால் ஒற்றைச் சிலம்புடன் தோன்றி நடனமிட்டுக் கப்பருக்கு அளித்த இடக்காற் சிலம்பை மீண்டும் பெற்று அணிந்து கொண்டு காட்சி தந்தான் என்றும் ஒழுபதிப்பில் காணப் படுகிறது.

நால் :

சரசுவதி அந்தாதி முப்பது கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடல்களால் அமைந்த தோர் ருதிமாலை, இதன் காப்பாக “ஆய கலைகள் அறுபத்து நான் கிணையும்” என்றும் “பாடக ஸ்ரீமும் பவனச் செவ்வாயும்” என்றும் தொடங்கும் இரு வெண்பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்தக் காப்புப் பாடல்களைப் பின்னாலில் பல்வேறு நூல்களைப் படியெடுத்தாரும் தம் நூல்களின் தோடக்கத்தில் வரைந்துள்ளதை காணலாம்.

இந்நூலில் சகல கலைகளையும் தந்தருளும் தேவியின் திருவுருவையும் அவள் கலைநாயகியாய், வணங்குவார்க்குப் புலமையளித்தருளும் திறத்தையும் வெளிப் படையாகக் காணலாம். மேலும் சரசுவதி தேவி, எல்லா வகையான மேம் பாட்டிற்கும் காண்மாக விளங்குகின்றார்கள் என்பதை இந்நூல் விளக்கமாக கூறுகின்றது.

கொட்டுக் கிழங்கும் பெண்ணை வந்ததேவி :

கம்பரின் மகன் அம்பிகாபதி சோழமன்னனின் மகளாகிய அமராவதியின் மேல் ஆசை கொண்டு அவளைப் பார்த்ததும் “இட்ட அடி நேரக்” என்றும் “பூவாசடியிலே புது விலாவிலே” என்று காமவயப் பட்டுப் பாடலைப் பாடியதும் மன்னர் மிகுந்த சினம் கொண்டார். கம்பர் அதனை மாற்றி தெருவில் கொட்டுக் கிழங்கு விற்கும் பெண்ணைப் பற்றிய பாடல் இது என்றார். ஜனால் மன்னன் நம்ப மறுத்தான். கம்பரின் நிலையினை உணர்ந்து சரசுவதி தேவி வெள்ளையாடை உடுத்தி வயோதிக்க தோற்றந்துடன் கொட்டுக் கிழங்கு விற்பவளாக வந்து நின்றார்கள். குபர் தாம் தோத்துரித்த தேவியே இவள் என்பதனை உணர்ந்தார், மன்னனின் சினம் தணிந்தது.

ஓட்டக்கூத்தர் வழிபட்ட ஆற்றங்கரை சொற்கிழத்தி :

பல்லவர்கட்டுப்பின் சோழப் பேரரசைச் சிறப்புறச் செய்தவர்கள் பிற்காலச் சோழர்கள். அவர்களில் மூவர் ஒட்டக்கூத்தரைத் தங்கள் ஆஸ்தான

* த. ப. க. வெளியீடு வா, களஞ்சியம் தொகுதி 8ல் பக்கம் 669.

புலவராகக் கொண்டு ஆட்சிசெய்தனர் இதற்கு இப்புலவர் இயற்றிய மூவர் உலா ஒன்றே போதிய வரலாற்றுச் சான்றும் உள்ளது.

நானை மாவட்டம் நன்னிலம் வட்டத்தில் கூத்தானூரில் “ ஸவிச்சக்கர வாத்திகளின் பேரங்கு ஓவாத கூத்தர் ” சரசுவதி தேவிக்கு ஓர் ஆலயம் கட்டியும் அதில் சரசுவதி தேவியின் திருவுகுந்தலை பிரதிட்டை செய்தும் வழிபட்டார்.

இத்தேவியின் சிறப்பினை எடுத்துக் கூறும் முகத்தான் இத்தேவியினை வழிபட்டு “தக்கபாகப்பரணி” எனும் இலக்கியத்தையும் இயற்றினார். இந்தப் பரணி இலக்கியம் மக்களுள் ஒருவகைத் தலைவருக்க் கொண்டு பாடால் ‘வீரபத்திரர்’ ஆகிய கடவுளைத் தலைவராகக் கொண்டு அமைந்ததாகும்.

இந்த தக்கயாகப்பரணி இலக்கியமானது - நஸ்ர்காப்பு, கடவுள்வாழ்த்து, கடைதிறப்பு, காடுபாடியது, தேவியைப்பாடியது, பேய்களைப்பாடியது, கோயிலைப்பாடியது, பேய்முறைப்பாடு, காளிக்குக் கூளி கூறியது, கூழ் அடுத்தும் இடுதலும், களம்காட்டல், வாழ்த்து என்ற முறையில் அமைந்துள்ளது.

ஓட்டக்கூத்தர் பலமுறை கூத்தானூரில் அரசிலாற்றங்கரையில் அமைந்த சரசுவதிதேவியை வழிபட்டுச் சிறந்தமையால் கலிங்கத்துப் பரணியின் வாழ்த்துப் பகுதியில் சரசுவதி தேவியை “ஆற்றங்கரை சொற்கிழுத்தி” என்று போற்றுகின்றார்.

“ஆக்கம் பெருக்கும் மடந்தை வாழியே
“ஆற்றங்கரைச் சொற்கிழுத்தி வாழியே”
கோக்கும் தமிழ் கொத்து அனைத்தும் வாழியே
கூத்தன் கவிச்சக்ர வர்த்தி வாழியே”.

போருள் :

ஆக்கம்-செல்வம், பெருக்கும்-அதனைப் பெருக்கும், மடந்தை. இலக்குமி, சொற்கிழுத்தி-கலைமகள், ஆசிரியர்-ஒட்டக்கூத்தர், ஆற்றங்கரை - அரசிலாற்றங்கரையில் சோழ மன்னர்கள் தமக்கு அளித்த கூத்தானூரில் விளங்கும் கலைமகளே இத்தாழிசையில் குறிக்கப்பட்டுள்ளான்.

மேலும் கலைமகளுக்கு என்று ஒருகோயில் தமிழ்நாட்டில் - கூத்தானூரில் விளங்குகிறது. மேலும் பிரமனுக்கு திருக்கண்டியூர் தலத்தின் சிவாலயத்தில் தனிச்சங்கிதியாக சரசுவதியும், பிரமனும் ஒன்றுக் கூடினானர்.

கலைநலாவஸ்லி அருள் பெற்ற குமர தருபரர் :

ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் சண்முக சிகாமணிக் கவிராயருக்கு அருமை மகவாகத் தோன்றியவர். ஜந்தாண்டுவரையில் ஊமையாக இருந்து முருகன தருளால் ஊமை நீங்கப்பெற்று கந்தர் கலிவெண்பா என்னும் சாத்திர தோத்திர

நாலீ அருளினார். இன்னும் பல செந்தமிழ் நூல்களையும் அருளிச் செய்தவர். இவரே காசியடத்தின் (திருப்பனந்தாள் காசியடம்) முதல்வராவார் இவரால் X காசியில் (வாரணைசி) மடம் நிறுவப்பட்டது.

“ காசியில் ” குமர குருபரசவாமிகள் இருந்த போது அங்கே மூஸ்லீம் மன்னரின் ஆட்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. கங்கையோடு தெய்வத் தமிழ் மறைகளும் சேர்ந்து ஒவிக்க வேண்டும் என்பது குமர குருபர் திருவுள்ளனம். அதற்காக அங்கு ஒரு சைவ டாலயம் அமைக்க அவர் என்னினார்.

சுல்தானின் அனுமதியும் மானியமும் இன்றி மடம் எழுப்பமுடியாது. “ முதலில் மன்னன் தன்னை மதித்து தர்பாருக்குள் அனுமதிக் கவேண்டும். பின் னர் அவனிடம் உரையாடுவதென்றால் ஹிந்துஸ்தானி (ஹிந்திமொழி) அறிதல் வேண்டும் என்று நினைந்து, சுவாமிகள் கங்கைக் கரையில் நின்றவர்கு கங்கை போன்ற அபராத்தெளிவுடனும் ஆழத்துடனும் “ சகல கலா வல்லி மாலீ ” என்ற பத்துப் பா மலர்களைக் கலைத்தெய்வமாக விளங்கும் சரசுவதி பாதகமலங்களில் சூட்டினார்.

பத்தாம் பாடலில் ;

மண்கண்ட வென்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னரும் என்
பண்கண்ட அளவில் பணியச்செய்வாய்

என்று பிரார்த்தித்தார்.

சரசுவதி தேவி, சுவாமிகள் முன் தோன்றி அநுக்கிரகம் செய்ய, குமர குருபர்க்குப் பக்கத்திலே வந்து நின்றது ஒரு சிங்கம், அவருக்கு ஹிந்துஸ்தானி மொழியறிவும் உண்டாகி விட்டது.

அப்புறம் கேட்பானேன் ? சிங்கம் சாதுவாக அமைந்து சாதுவை (சுவாமிகள்) ஏற்றிக்கொண்டு வரும் அதிசயத்தை சுல்தானும், தர்பாரில் உள்ள அஜீவரும் கண்டு வியந்து வரைங்கினார்கள்.

ஹிந்துஸ்தானியில் அவர் உரையாடியது கேட்டு சுவாமிகளைத் தவராஜ சிங்க மாகவும் கவிச்சிங்கமாகவும் உணர்ந்தான் மூஸ்லீம் மன்னன்.

காசியில் சைவத்துக்கு மடம் எழுந்தது. தமிழகத்துத் தவச்சாலை அமைந்தது. (தற்போது திருப்பனந்தாள் தலைமைமடமாக விளங்குகிறது)

X காசியில் - திருவாவடுதுறை ஆதினத்தின் கிளைமடமாக கண்ணப்ப சுவாமிமடம் உள்ளது. இத்திருமடம் இவ்வாதினத்தின் 13வது பட்டம் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் காலத்தில் நிறுவப்பட்டது. (இதன்காலம் 13-4-1787 பாரசீகக் கல்வெட்டின்படி) இத்திருமடத்தின் மூலம் இவ்வாதினம் பலசமய சமுதாயப் பணிகளையும் மற்றும் தீர்த்தயாத்திரிகர்களுக்கு மாகேஸ்வர பூசையும் நடத்தி வருகிறது.

அதனால் இத்திருமடத்தின் அதிபராக வீளங்குபவர்கள் “காசிவாசி” என்ற அடைமொழியினைத் தங்கள் திருப்பெயரோடு சேர்த்துக் கொள்கின்றனர்.

கோவிந்தராச முதலியார் :

* இவர் கி. பி. 1874 ஆம் ஆண்டு காஞ்சி மாநகரில் அரங்கசாமி முதலியாருக்கும், கமலாம்பாள் அம்மையாருக்கும் மகவாய்த் தோன்றினார். இவரிடம் செய்யுள் இயற்றும் தீற்றும் இயற்கையாகவே அமைந்திருந்தது. பல நூல்களையும் இயற்றியவர். மேலும் பல நூல்களுக்கு உரையும் எழுதியுள்ளார். இப்புலவர் 1. “சரகவதி ஒருபா ஒருபஃது 2. சரகவதி வெண்பாப்பத்து, 3. சரகவதி கவிசிருத்தப் பத்து 4 சரகவதி வாஞ்சி விருத்தப்பத்து. 5. சரகவதி சந்திரகலா மாலை, எனும் நூல்களை இயற்றினார்.

சரகவதியின் அருளைப் பெற்றவர்களான காளிதாசர், அஸ்வகோஹா, பாரவி, மாகா, ஸ்ரீ ஹர்ஷா, தாந்தின், சுபந்து, பானபட்டா, ராஜ சேகரா, பர்த்தாஹரி, மகாகவி பிள்ளை, ஹல்கனு முதலானவர்களும் தெய்வீகப் பாடல்களை மழங்கியருளிய அடியார்களும், முனிவர்களும், கவிஞர்களும் இத்தேவியின் அருளைப் பெற்றவர்கள் ஆவார்கள்,

* த. ப. கழகவெளியீடு வாழ்வியந்களஞ்சியம் தொகுதி 8 ல் பக்கம் 215 & 216,

கல்வெட்டுகளில் சரசுவதி

திருக்கோயில்களில் உள்ள கல்வெட்டுகள் யாவும் நமது பண்பாட்டினையும், நாகரிகத்தையும், சமய வளர்ச்சியையும், ஆட்சிச்சிறப்பிகளையும் காட்டும் வரலாற்றுக் கண்ணுட்களாகும். குறிப்பாக கல்வெட்டுகள் யாவும் உத்தரவு (சட்டங்கள்) முறையில் பதிவு செய்யப்பட்ட பத்திரங்களாகும். அம்முறையில் பல்வேறு செய்திகளைத் தன்னகத்தே கல்வெட்டுகள் கொண்டுள்ளன இங்கு சரசுவதிக்குரிய கல்வெட்டுகள் சில கோடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. கூத்தனார் சரசுவதி ஆலயம் !

நான்னிலம் வட்டத்தில் கூத்தனால்லூர் (கூத்தாநல்லூர்) என்ற ஊரில் சரசுவதிக்குத் தனிக் கோயில் விளங்குகின்றது. இத் திருக்கோயிலின் கல்வெட்டில் “ மலரியைச் சேர்ந்த கனிசக்கரவர்த்திகள் பேரஞர் ஆகிய கனிப்பெருமாளான ஒவாத கூத்தர் என்பவர் இவ்வூரிலுள்ள சரசுவதி தேவியை எழுந்தருவித்தார் ” எனக் கூறுகிறது.

2. திருக்கோட்டூர் :

திருக்கோட்டூரில் - ஸ்ரீ திரிபுரங்தரி சமேத ஸ்ரீ கோட்டூரர் ஆலயத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட கணபதி, சரசுவதி திருஷ்டுவங்கள் முன்னால் “ விளக்கு எரிப்பதற்கு 180 கழஞ்ச பொன் தானமாக அளிக்கப்பட்டது ” என்று அங்கோயில் கல்வெட்டு கூறுகிறது.

3. ரிவியூர் கல்வெட்டு :

தஞ்சாவூர் யாவட்டம் திருத்தறைப் பூண்டி வட்டத்தில் உள்ள ரிவியூர் நிராமத்தில் விளங்கும் கைலாச நாதர் கோயிலில் வட பக்கச்சுவரில் சரசுவதி தேவியின் பூசைக்கு உரிய மூன்றாம் குலோத்துங்கள் (கி. பி 1211) கல்வெட்டு காணப்படுகிறது.

* கல்வெட்டுப்படு :

1. தீரிபுளைச்சக்கரவத்திகள் மத்ரையும் ஈழமும் கருவூரும் பாண்டியன் முடித் தலையும் கொண்டு விரர் அபிவேகமும் விஜயர் அபிவேகமும் பண்ணி யாருளிய தீரிபுளைவரீதெவற்கு யாண்டு முப்பத்துமுன்றுவது மின் ஏயற்று அபரபகுத்து தீர்யோதலியும் திங்கள்கிழையையும் பெற்ற பூர்டாதி நாள் குத்தமலி வளாநாட்டு வெண்ணிக்கூற்றுத்து பெருமூருடை [யா *] க் அரயன் திருவானைக்காவுடையானான மலையப்பியராயனென் புனர்.

2. மாண இசைவதிட்டு [॥ *] இவ்வூரில் உடையார் திருவானைக்காவுடையார் கோயில் ஆதிசண்டேசுர தெவர் கன்மிகளுக்கு புனரிரமான இசைவு

தஞ்சைப்பிரகாரசுவரர் ஆலயத்தில் விளங்கும் இருக்கங்களை உடைய சரசுவதி - இத்தேவியினைச் சுற்றி இம் முனிவர்களின் கூட்டுர் - இந்தசிற்பத் தொழிலியானது அம்சமத் பேதாகம் நூலில் உள்ளதாலும் அமைந்துள்ளது. காலம்-12 ஆம் நூற்றுண்டு.

புதுஷல்வி - தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் ஸின்ற ஸிலையில் விளங்கும் சரசவதி சிற்பம்.

[A Standing Sarasvati Pallu, Bikaner 12th Century
A. D. National Museum-Delhi.

திட்டுக் கடுஞ் பரிசாவது என் பாரி களத்தூர்கிழவன் அரயன் ஆளவன் தான் தன்பிதா களத்தூர் கிழவன் தில்லையுள்வில்லி பெரியாற்வாராங் கு வொத்துங்க சொழ வாண கொவரையர் பக்கல் உன்நாட்டுப்பார்புணிக் கூற்றத்து பிழிதூரில் சிதனம் பேற்று உடையளாய் இவன் பாஹத்துக் கன்யா தானத்தா.

3. ல் எங[நு]தா இ[ஈ*]சந்த நிலம் எழுவெலி இந்நிலம் ஏழு வேலியில் இவனுக்கு சாத்ததாநமாக பிராமணர்க்குக் குடுத்த பொத்தகப்படி நிலம் இரண்டை சின்னம் நிக்கி இவனுக்கு நன்றாக பிழிதூரில் திருவகத்தீஸ்வர முடையார் கோயில் களத்தூர் கிழவன் தில்லையுள்வில்லி பெரியாற்வாரான் குலோத்துங்க சொழ வாணகொவரையங் பாரியை ஆதவத்தூருடையான் மாதெ வங் நிதியாற்வான் முதலியாற்கு நன்றாக எழுந்தருளிவி.
4. த்த பெரிய நாயனுற்கு பூசைக்கு உடலாகக் குடுத்த பொத்தகப்படி நிலம் அரையும் இக்கொயிலில் களத்தூர் கிழவன் அரையன் தில்லையுள்வில்லி யான குலோத்துங்கசொழ வாணகொவரையங் எழுந்தரு[ஞ*] வித்த ஸ்ரஸ்வதியாற்குப் பூசைக்கு உடலாக குடுத்த பொத்தகப்படி நிலம் முன் றுமாச்சிந்னயும் நிக்கிப் பெருமுடையார் திருவாணைக்காவுடையார் பூசைக்கு உடலாக குடுத்த நி,
5. லம் நால்வெலி இன்னிலம் நால்வெலியும் முப்பதாவது முதல் க[டு]த்து அநு பொகித்து வருகையில் இந்நிலத்துக்கு ப்ரமாணம் வைத்த இடத்தெல ஐர்ணித்த தென்றும் இந்நிலத்துக்கு புன்ப்ரமாணம் பண்ணித்தரவெனு மென்று தாநந்தார் பணித்த ப்ரமாணப்படியெய் பொத்தகப்படி நிலம் நால் வெலியும் முன்பு இந்நாயநாற்கு பூஜைக்கு உ[டலாக] நிர்வாற்து குடுத்தபடியே.
6. இந்நிலம் நால்வெலியும் இன்னிலவொபாதி இறையிலி நத்தவொபாதியும் உள் நிலத்துக்கு மெநோக்கின மரமும் கீழ்நொக்கிந கிணறும் மற்றும் எற்பெ(ஏ)ற்பட்ட பாகாசிரிய உரிமைகளும் நிர்நிலையும் இன்நாயனுற்கு திருமைத்துக்காணி[யாக]ச் குடு[த்து] அனுபொ[கித்]து வருகிறபடியே திருமைத்துக் காணு குடுத்து புன்ப்ரமாண இசைவுதிட்டுக் குடுத்தெங் இப் பெருமூர் உடையார் திருவாணைக்கா.
7. உடையார் கொயில் ஆதிசண்டெஸ்வரதெவர் கன்மிகளுக்கு பெருமுருடையான் அரயன் திருவாணைக்காவுடையா [நா] ன மலையப்பியராய்நென் உவர் அருளிச்செய்ய இப் ப்ரமாண உசைவுதிட்டெழுதினென் உப் பிழிதூற் கரணத்தாங் ஆவணமுடையாங் திருவாதவுடையாங் சிவாகதே வெநென் எழுத்து இப்படி ஸம்மதித்து இப்பொத்தகப்படி நிலம் நால்வெ [விய]ப் குடுத்து இக்கொயிலிலே.
8. கல்வெட்டிக் குடுத்தமைக்கு இவை பெருமுருடையான் அரயன் திருவாணைக்கா உடையானை மலையப்பியராய்நென் எழுத்து இப்படிக்கு இவை பெருமுருடையாங் அரயன் விரசொழனை தென்னவன் விழுப்பரைய

என்ன எழுத்து இப்படிக்கு இவை களத்தூர் கிழவன் அரயன் தில்லையுள் வில்லியான குலோத்துங்கசொழு வாணகொவரையன் எழுத்து இப்படிக்கு இவை களத்தூர் கிழவன் அரயன்.

9. திருமாகாள முடையான் எழுத்து இப்படிக்கு இவை களத்தூர் கிழவன் அரயன் தாய்பிரான் எழுத்து இப்படிக்கு இவை தெங்கங்குடையங் இரா [ச*]ரா[ச*] தெவநான அழகிய சொழுவளான் எழுத்து : உ.

The king is called Tribhuvanaviradeva ' who took Madurai etc. The details of date are given as Mina ba, 13, Monday. Purattadi yielding the equivalent A.D 1211, March 14: f d n 19, This is stated to be a renewal deed (punapramana - isaivutittu - given by Arayan Tiruvanaikkavudaiyan alias Malaiyappiyarayyan of Perumur in Vennikurram a division of Sutamali - valanadu to the temple of Tiruvanai - kkavudaiyar at that place (Perumur) by which he confirmed the gift of 4 veli of land (out of seven situated at Pilisur) which he had made in the 30th year of the king for the expenses of worship in that temple. The supporting document for that grant having been worn out (and last) in the meanwhile the tanattar of the temple applied to him for another authority. The seven veli of land is said to have been the stridhana of the donor's deceased wife Arayan Alavandal from her father Kalattur Kilavan Tillaiyulvilli Periyalvar alias Kulottungasola - Vanakovaraiyar and to have become his property by marriage. Of the remaining 3 Veli, two are said to have been presented by him to Brahmanas as sradaha - dana in memory of his wife half a veli for worship of god Periya - Nayanar installed in the temple of Tiruvagat - tisvararamudaiyar at Pilisur by Vanakovaraiyar's wife (donor's mother - in - law) and 3 ma and odd of land for worship of goddess Sarasvatiyar consecrated by Vanakovaraiyar himself. The gift to the two deities in the temple evidently accounts for the existence of this comprehensive grant at this place.

4. கவாரி கூறும் செய்தி

தஞ்சை நாயக்க மன்னராக விளக்கிய விஜபராகவ நாயக்கர் அரண் மனையில் சரகவதி திருவுருவம் பதித்த கொடியின் (சாரதாத்தோஜி) கீழ் மன்னர் அமர்ந்துகொண்டு தகுதியுடைய பெரும்புலவர்களேடு நூல்களைப்பற்றி சம்பாரைண மற்றும் ஆராய்ச்சியினை மேற்கொள்ளார் என்ற செய்தி *ராஜ கோபால விலாசம் எனும் தேவூங்கு நூலில் காணப்படுகிறது.

* ' ராஜகோபால விலாசம் ' எனும் சுவடி தஞ்சை சரஸ்வதிமகாவில் உள்ளது.

சிதம்பரம் : கோயிலில் புத்தங்களை வழங்குவதை

சிதம்பரம் முரீ சாபாநாதர் கோயிலில் புத்தங்களை ஒன்று இருந்தமையினை அக்கோயிலின் கல்லோட்டு கூறுகிறது. அக்காலத்தில் கோயில் நூல்கத்திற்கு “சரசுவதி பண்டாரம்” என்ற பெயர் வழங்கப்படும். அவ்வகையில் அக்கோயிலின் சரசுவதி பண்டாரத்தில் பல சுவடிகள் விளங்கும். சுவடிகளைப் பழக்கவும், பார்க்கவும், எழுதவும் சிலரை நியமித்திருப்பார்கள்.

அவ்வகையில் ஷை கல்லோட்டில் முரீ சரசுவதி பண்டாரத்தில் வருகின்ற அன்பர்களுக்கு சுவடியினை அனிழ்த்துக் காட்டவும், பழத்துக்காட்டவும், மேலும் புதிய நூல்களை எழுதவும், பாடிடுங்க வேண்டியும் (எழுதிக் காட்டவும்) சிலர் இருந்தனர்.

சரசுவதி நேவியை வழிபடுவோர் சரசுவதி கணத்தார் என்றும் கூறுவர்.

சர்கவதி தேவி திருவுருவம் அமைந்த பாரதீய ஞானபிடம் விருது

ஞானபூஷியான இந்தியாவில் மிக உயர்ந்த பரிசாகக் கருதப்படுவது ஞான பீடப்பரிசு. ஆண்டு தோறும் இது அளிக்கப்படுவது பற்றி நாம் செய்தித் தாள்களில் படிக்கிறோம், ஞான பீடப் பரிசு தொடங்கியது எவ்வாறு? என்பது பற்றி இங்கு விளக்கப் படுகிறது.

அறக்கட்டளை அமைத்தல் :

1944 - ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 18 ம் தேதி வாரணாசியில் நாட்டின் பல்வேறு பறத்திகளில் வாழ்ந்த மேதைகள் அகில இந்திய கீழ்த்திசை அவையில் கூடினர். இவர்களுக்கு ஒரு கலக்கம்.

பழைய சப்ஸ்கிருத, பிராகிருத, பாலி மொழி நூல்கள் கேட்பாரற்று அழிந்து கொண்டிருப்பதைப் பற்றித்தான் அக்கலக்கம். வெற்றுப் பேச்சுகளி லேயே காலம் கழிந்து விடவில்லை, செயல் துரிதமாய்த் தொடங்கி, தொடர்ந்தது. ஸ்ரீ சாந்தி பிரசாத் ஜெயின் தலைமையில் ஓர் அறக் கட்டளை நிறுவப்பட்டது. அந்கன்னாவில் அதன் குறிக்கோஞும் திட்டங்களும் தெளிவாய் வரையறுக்கப் பட்டன. வித்தை சம்பந்தமான அச்சேருத அரிய நூல்களை வெளிக் கொணர ஆய்வுகள் புரிவது, மக்களின் உயர்வுக்கு சமகால இந்திய இலக்கியங்களைத் துளிர்க்கவைப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கேற்ப “மூத்தி தேவி கிரந்தமாலா”, “லோகோதய கிரந்தமாலா” என்ற இரண்டு பதிப்பகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

கி. பி. 2ம் நூற்றுண்டுச் சுவடு !

இதில் ஒரு விசேஷம். மூத்தி தேவி என்ற பெயர் எப்படி நுழைந்தது? ஸ்ரீ சாந்தி பிரசாத் ஜெயின் என்ற குமாரனையும் ஸ்ரீ மதி ரமா ஜெயின் என்ற தன் மருமகளையும் கொண்டு அரிய இலக்கியங்களைச் சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைக்கும்படி வழிகோலிய அன்னையே மூத்திதேவி. இப்படி வெளிவந்த ஓர் அரிய நூல் மகாபந்த, இதை ஒரு சாஸ்திரமாகவே பூஜித்து வந்தனர். ஆனால் இது எதைப் பற்றியது, இதில் என்ன உள்ளது என்பதெல்லாம் மர்மமாகவே இருந்தன, இருந்ததெல்லாம் ஒன்றே ஒரு ஓலைச்சுவடிக் கத்தைத்தான்.

அதில் புரியாத எழுத்து, “மூபேதரி” கோயில் நூலகத்தில் அடக்கமாயிருந்தது. அதைத் தரிசிப்பதற்கு மாத்ரீகர்களின் வளிசை நீண்டு கொண்டே போன்று. ஞான பீடப் பண்டிதர்கள் இம்மொழியை ஆராயும் பொழுது சில அற்புத விஷயங்கள் வெளிவரலாயின. கி. பி 2-ம் நூற்றுண்டச் சார்ந்த இச் சுவடு “ஆசார்ய பக ஆசார்ய பகவந்த பூதபலி” எஃபால் “ஹலே கண்ணட” (பழைய கண்ணட) மொழியில் எழுதப்பட்டது. சமணத்திற்காலில் “கர்ம” என்பதைப் பற்றியதாயிருந்தது மூத்தி தேவி கிரந்தமாலா பிரசாத்தார் இதை 7 சம்புடங்களாக - (Volume) 3000 பக்கங்கள் கொண்டதாக ரூ 90, 000 செலவில் அச்சிட்டனர்.

ஆதாரம் : — தமிழ்மணி (தினமணி) செப்டம்பர் - 21 ம் தேதி 1991 - வெ, நாராயணஸ்வாமி.

இந்திய அரசின் (Govt of India) மிக உயர்ந்த ஞானபீட
விருதின் சின்னமாக விளங்கும் சரசவதி சிற்பம்.

புத்த சமயச் சிற்பம்

நேபாளநாட்டில் விளங்கும் இச்சிற்பத்தில் வாகீஸ்வரர்
உடனைய சக்தி சரசுவதி அமர்ந்தநிலை. (காலம் கி.பி. 1815)
கீழ்ப்பகுதியில், யானைகளின் மேற்பகுதியில் பத்மபீடம்.

இதிலிருந்து அழியும் நிலையிலிருந்த பல சுவடுகள் நூல்களாயின. சம்ஸ் கிருதம் 40, பிராகிருதம் 12, பாஸி 1, ஆபரிமச் 9, ஹிந்தி 12, கன்னடம் 2, தமிழ் 1, பிராகிருதத்திலிருந்து ஆங்கிலம் 1.

பாரதீய ஞான பீடம் அமைவிடம் :

இலக்கியம், கலாசாரம், கலை இம்முனிறையும் எடுத்துக்காட்டும் நம் தேசியப் பறவையாகிய மயிலின் உருவம் வாசலில் வரவேற்கிறது. இடம் விக்யான் பவன் தில்லி. இந்த பவனின் உள்மண்டபத்தில் பிரும்மாண்ட சரசவதி உருவம். வீணைக்கடியில் பாகுபலி. அதன் இடப்புறம் இதற்கு முன் ஞானபீடப் பரிசு பெற்ற காட்சிகள்; பரிசு நூல்கள். இந்திய மொழிகளிலும் ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்ப்புகள். வலப்பக்கத்தில் ஞானபீட வெளியீடுகள்.

ஞானபீடத்திலைமை அலுவலகம் முதலில் கல்கத்தாவில் இருந்தது. பின்பு தில்லிக்கு மாறியது. பதிப்பகம் வாரணை சியிஸ் தர்மகர்த்தா ராமஜயின் ராமகிருஷ்ண டால்மியாவின் புதல்ளி.

ஞான பீடம் பரிசு பெற வேண்டுவன : (தகுதி)

இந்த ஞானபீடம் பரிசுகிப்பொழுது 15 இந்திய மொழிநூல்களுக்கு அளிக்கப் படுகிறது. ஆக்கப்பூர்வமானதும் நடைவளம் கொண்ட துமான நூல்கள் பரிந்துரைக்கப்படும். நூல் ஜந்தாண்டுகளுக்கும் வெளியிடப்பட்டதாயிருக்க வேண்டும் என்பது மரபு. பரிந்துரைக்கும் அங்கத்தினர்கள் 3 ஆண்டுகள் செயல்படுவார்கள். ஏதாவது ஓர் ஆண்டில் தரமான நூலே இல்லை என்றால் பரிசு அளிக்கப்படமாட்டாது.

ஞானபீடம் பரிசின் சின்னம் :

இந்த ஞானபீடப் பரிசின் சின்னம் (உருவம்) வாக்தேவி (சரசவதி) ஆவாள். கி. பி. 1034ல் போஜமகாராஜனால் தாரா (உஜ்ஜயினி) நகரில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட சரசவதி ஆலய பிரதிமத்தின் (உருவம்) நகல் இதுவே ஆகும், * இந்தப் பிரதிமம் இப்பொழுது லண்டனில் உள்ள பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இப்பிரதிமத்தை ஏற்றுச் சில மாறுதல்களை இப்பரிசில் செய்துள்ளனர். இந்த பிரதிமத்தின் சிரசின் பின்னால் பாமண்டலம், அதில் முன்று ரேகைகள், புகழ்பூத்தமதுரா (கங்காவி) சமண தோண்மான ரத்ன தீரயத்தைக் குறிக்கிறது. பஞ்சலோகத்தினால் இந்த உருவைவச் செய்து வழங்குவர், மேலும் பரிசு பெற்றவருக்கு 1. 5 லட்சமும் அளிக்கப்படுகிறது. இப்படிமத்தின் கீழே பத்ம பீடம் 14 இதழ்களைக் கொண்டுள்ளன இது 14 இந்திய மொழிகளைக் குறிப்பிடுவதாகும். மேலும் வாக்தேவியின் (சரசவதி) கரங்களில் கமண்டலம், பத்மம், அக்கமரலை (ஜபமாலை) சுவடி மற்றும் அணிகிலன்கள் அணியப்பெற்று இத்திருவுவம் விளங்குகிறது.

X லண்டன் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள வாக்தேவி உருவமும் விளக்கமும் பிறிதொரு இடத்தில் உள்ளது. முன்பகுதியில் காணக் கூடிசீலையின் முன்கரங்கள் பின்னமாயுள்ளது.

சுரக்ஷதி பூஜா விதி

**(திருவாவடுதற்கு ஆத்மைத்தில் இருந்துவருகின்ற
சம்பிரதயா அட்டுவ் உள்ளவாறு)**

பூசாத்தானஞ் சுத்திசெய்து பூசாவுபருணங்குமாகச் சேகரித்துக் கொண்டு சுகாசனமாக இலங்கு கரங்காரம் அங்க நியாசம் பண்ணும்படி ; ஒழிலும் இருந்தயாய் நாமலு ஒரு ஜூம் சீர்சே கவுறுவது ஒரு ஜூம் சீகாப வெளவூடு ஒழிலும் கவசாயவும் படுத்துவது நேத்திராய நமலு ஒழிலும் அத்திராயப்படு என்று நியாசங்கள் பண்ணிப் பாத்திரசுத்தி செய்து இருந்தயத்தாற் சலர்பூரித்துச் சுந்தனம் புலூம் அநூத அகாந்தந போட்டேச் சாபானியார்க்கியத்துக்குப் பிரணவமும் விசேஷத்துக்குத்துக்குத் தன்னுசனமுந்தி குலமும் அங்கமந்திரமுமாகிய இவற்றுவர்ச்சித்து அபிராந்திரித்துத் திச்குபங்கநம் அவதுண்டனம் தேநுழத்தினர கோடுத்துத் தன்னையும் பூசாத்தானத்தையும் திரவியங்களையும் அர்க்கிய சலத்தாற் புரோட்சித்துப் புனிதமாக்கிப் பூதசுத்தியந்தியாகந் தானகுத்தி திரவியசித்தி மந்திரசுத்தி விநாபக பூரையுஞ் செய்து வலப்புறுத்திலே துர்க்கையைத் தியானித்துப் பூசிக்க. அத்துர்க்கையின் தியானம்.

மதுகைதவரைக் கொன்ற அவதாரமும் மகிழ்வாகனமும் இரத்நச் சுவாலை நுபழும் சிங்கவாகனமும் சங்கீர்மெளவியும் ஒருமுசமூர் திரிகேந்திரமும் வலக்கா நான்கில் தூலம் அப்பு கட்கம் சக்கரமும் இடக்கர நான்கில் கத்தீகபாலம் தனுச சங்கமும் பீதாம்பரமுழடையவளாய்ப் பிழசன்ன மாயிருக்கப்பட்ட தூர்க்கையைத் தியானித்து ஆசனமூர்த்தியால் அர்ச் சித்துச் சாத்தி கெந்திரங்கொடுத்து மூலத்தால் ஆவாகனமும் இருந்தயத்தால் தாபனஞ் சங்நிதானஞ் சங்நிதோதனமுஞ் செய்து வேண்டிக் கொண்டு சுவாகாந்தார்க்கியங்கொடுத்து இருந்தயாதி அங்கங்களில் இருந்தயாதிகளா வர்ச்சித்து ஸிசித்து திச்குபங்கநம் அவதுண்டனம் தேநுழுத் தினர மகாமுத்திரையுங் கொடுத்துப் பாத்தியாசமங்கர்க்கியம் தூபதீபங் கொடுத்து எண்ணெய்க் காப்பு முதற் பாவனுபிலேகும் பண்ணி அர்க்கியங் கொடுத்துத் திருவொற்றுடை சாத்திப் பஸிட்டஞ் சங்தனம் மாலைசாத்தித் தூபதீபம் அர்க்கியங் கொடுத்து அர்ச்சனை பண்ணும்படி முத்தில்.

ஓம் சுரேஸ்வரியை நமலு ஓம் தூர்க்காயை நமலு என்றர்ச்சித்துப் பின்பு சர்வாங்கத்திலுமாக ஓம் சித்திதாயின்நியை நமலு ஓம் சர்வேஸ்வரியை நமலு ஓம் ருத்திர பத்தியை நமலு ஓம் நாராயணியை நமலு ஓம் ஜயந்தியை நமலு ஓம் மங்களாயை நமலு ஓம் காளியை நமலு ஓம் காபாவியை நமலு ஓம்காமார்யை நமலு ஓம் சிவாயை நமலு ஓம் திருத்திரையை நமலு ஓம் மகிழா சுரமர்த்தனியை நமலு ஓம் வில்வநாதாயை நமலு என்றர்ச்சித்துப் பின்பு இடப் புறத்திலே இலக்ஷ்மியைத் தியானித்துப் பூசிக்க. இலக்ஷ்மி தியானம் :

செந்தாமரை யாசனமும் ஒருமுகமாம் சிவந்த ரூபமும் வலக்கையிரண்டில் தாமரைப் பூவும் அபயமும் இடக்கையிரண்டில் தாமரைப்பூவும் வரதமும் வெள்ளை வஸ்திரமும் உத்தரீயமுழடையவளாய் இரண்டு பக்கத்திலும் இரண்டு யானைகளாலே போற்றுடங் கொண்டபிலேகும் பண்ணிப் பட்டவளாகத் தியானித்து ஓம் ஜூம் மகாலக்ஷ்மி யாசனமையை நமலு ஓம் ஜூம் லக்ஷ்மி மூர்த்தியை நமலு என்று ஆசன மூர்த்தியாலர்ச் சித்துச் சாத்தி நேத்திரங்கொடுத்து.

ஓம் ஜூர் காலக்ரிமியை நம என்று மூலத்தாலாவாகனம் செய்து அந்த மூலத்தாலேயே சங்கிதானஞ் சங்கிரோதனஞ் செய்து வேண்டிக் கொண்டு கூரகாந்தாரச்கியங்கொடுத்து இருதைய மூலத்தாலர்ச்சிக்கு ஸிசித்து ஏகத்துவம் பண்ணித்திக்கு பந்தன மலைஞ்டனம் தேனு முத்திரையுங் கொடுத்துப் பாத்தியாச மனூர்க்கியங் கொடுத்தத் தூப் தீபம் பண்ணினாறி ஆச மனூர்க்கியங் கொடுத்து என்னைய்க் காப்பு முதல் சந்தனக் குழப்பு வரை பாவானுபிழேகம் பண்ணியர்க்கியர் புஜோட்சித்துத் திருக்கொற்றுஞ்சை பரிவட்டஞ் சந்தனம் மாலை ஆயரனஞ்சாத்தி யர்ச்சனை பண்ணும்படி; ஓம் சுரேஸ்லாரியை நமலூ ஓம் மாகாலக்ரியை நாலூ ஓம் வர்ப்பிரநாயை நாலூ ஓம் தேவியை நாலூ ஓம் லோக நாயகியை நாலூ ஓம் பத்நாயகை நாலூ ஓம் பத்மபிரியாயை நாலூ ஓம் விஷ்ணு வள்ளுவாயை நாலூ ஓம் வரதாகை நாலூ ஓம் சர்வ பூச்சியாயை நாலூ ஓம் கண்டாயை நாலூ ஓம் பாகா கூரியியை நாலூ என்றாச்சித்துப் பின்பு மத்திப்பூவள்ள ஏட்டுலை சரகவதியைத் தியாநித்துப் பூசிக்க. சரஸ்வதி தியானம் :

கெண்டாரை அசு மும் டாக நிறழும் சடாமாடு. மும் ஒந் முகமும் மூன்று கண்களும் காதிற் குண்டலமும் நாக்கு புரங்கங்கும் அவற்றில் வலக்கை யிரண்டும் அரங்கு சொய்யாகியும் இடக்கையிரண்டும் வாதும் புஸ்தகமும் பூரணசக்திரமுகமும் வெள்ளை வெஸ்தீரமும் முத்துப்பாலையும் உடையவளாகத் தியானித்து ஓர்ஜும் சரஸ்வதி யாசனை நாலூ ஓர்ஜும் சரஸ்வதி மூர்த்தியே நாலூ என்று அர்ச்சித்து நேர்த்திரங் கொடுத்து ஓர்ஜும் சரஸ்வதி யே நாலூ என்று ஆவாகனம் பண்ணி இருந்தையத்துற் றுங்காஞ் சங்கிதானம் சங்கிரோதனம் செய்து வேண்டிக் கொண்டு கூணாக்குநர்க்கியங் கொடுத்து இருதைய முதல் ஸித்து ஏகத்துவர் தித்துபந்தனம் அவைஞ்டபை தேனுமுத்திரை மாகாமுத்திரை கொடுத்துப்

பாத்தியாசசாவர்க்கியங் கொடுத்துத் தூதீயீப் பணி னாறி என்னைய்க் காப்புமுதல் சந்தனக் குழப்பு வை பாவானதாகத் திருமஞ்சநத்தா லபிழேகம் பண்ணிச் சுராகாந்தார்க்கியர்க்கொடுத்துத் திருவொற்றுஞ்சை சாத்தி சந்தனம் பரி வட்டம் திருமாலை குக்காதி தரித்து ஆயரணாக்குரித்து அர்ச்சனைபண்ணும் படி : ஓர்ஜும் சரசுவதியை நாலூ ஓர் கிலியும் பா தேவியை நாலூ; ஓம் ஜும் கிலியுஞ் சௌவும் சாக்கு வாசனையை நாலூ ஓர் கிலியுஞ் சாக்கியை நாலூ என்று போதுலாக முன்னர்ச்சித்து அர்க்கியர் தூதீயீப் அசுமனூர்க்கியங் கொடுத்துப் பின்னர் அங்க பூசை பண்ணும்படி : ஓம் ஜும் சாக்கியீபை நாலூ பாதபூசை யாமி யென்று பாதக்திலும் ஓம் ஜும் சாநா நாலூ சாநா பூசையாமி என்று சாநுவினும் அதாவது மூந்தாவினும் ஓர் ஜும் சாக்கிவளியை நாலூ என்று ஊருவிலிரும் அதாவது துடையினும் ஓர் ஜும் அச் சாக்கியை நாலூ வென்று கடியினும் அதாவது அவையினும் ஓர் ஜும் சாக்கியையை நாலூ என்று நாபியினும் ஓர் ஜும் காயத்திலையை நாலூ என்று உதாத்திலும் ஓர் ஜும் நாதாயை நாலூ என்று தனத்திலும் ஓம் ஜும் வெரிஞ்சு வெல்ல பாயை நாலூ என்று இருதையத்திலும் ஓம் ஜும் பிரணவ ரூபின்னையை நாலூ என்று புயத்திலும் ஓம் ஜும் புஸ்தக ஸ்தாயை நாலூ என்று அல்நக்கிரீவாயை நாலூ என்று கண்ட த்திலும் ஓம் ஜும் தாத்தாயை நாலூ என்று கன்னத்திலும் ஓம் ஜும் சர்வ வித்திய வாகினையை நாலூ என்று

ஓம்ஜூம் கமலாகுடியை நமலூ என்று நேத்திரத்திலும் ஓம்ஜூம்காமாகுடியை நமலூ என்று இலாடத்திலும் ஓம்ஜூம் சாந்தரூபின்னையை நமலூ என்று சிரசிலும் ஓம்ஜூம் சரஸ்வதியே நமலூ என்று சர்வாங்கத்திலும் அர்ச்சித்துத் தூபதீபஸ் கொடுத்து நானுவிதமான நிவேதனங்களை மூன்று கூறுக்கி வைத்து அவற்றில் அத்திரத்தாலர்க்கியம் புரோட்சித்துப் பெளத்திரம் வைத்து நாற்சுத்திபண்ணை மிருத்திஞ் சயத்தாலொருதர மயிமங்திரித்து தாளத்திரையங் திக்குபங்தனம் அவதுண்டனம் தேனுமுத்திரை மகாமுத்திரை கொடுத்துத் துர்க்கபை சுவாகாப காலகூழமியை சுவாகா சரஸ்வதியை சுவாகா வெனரு நிவேதித்துப்பானிய முங்கொடுத்து முகவாசம் பண்ணித தாம்பூலம் நிவேதித்து அர்க்கியங் கொடுத்துத் தூதீபஸ் பணிமாறி ஆசமஞர்க்கியங் கொடுத்துக் கற்பூரக்கண்ணுடி குடை ஆலவட்டம் சாமரை விசிறி பணிமாறி ஆசமஞர்க்கியங் கொடுத்துச் செபித்துச் சாத்திப் பின்பு பத்திரவகையா லர்ச்சனை பண்ணும்படி ஓம்ஜூம் சாதாயை நமலூ டால்லிகை ஓம்ஜூம் சதுர்முக பத்மனியை நமலூ. மூல்லை ஓம்ஜூம் பராதியே நமலூ குருக்கத்தி. ஓம்ஜூம் ஞானகலாயை நமலூ மாதுளை. ஓம்ஜூம் சுவேத பத்மாயை நமலூ புன்னை. ஓம்ஜூம் கதம்பவன வாசினியே நமலூ ராகிழ். ஓம்ஜூம் வாணியே நமலூ சண்பகம். ஓம்ஜூம் தவளாங்கின்யை நமலூ கடப்பு, ஓம்ஜூம் புஸ்தக ஹஸ்தாயை நமலூ தாழம்பூ, ஓம்ஜூம் ஹிரண்ய சற்பிணியே நமலூ செம்பருத்திப்பூ, ஓம்ஜூம் சரஸ்வதியை நமலூ செங்கழுஞ்சிப்பூக்கொண்டர்ச் சித்துத் தோத்திரம் பிரதகூணம் பண்ணி அர்பால் தர்க்கை பூசை இலக்கிமி பூசையுஞ் செய்து புஸ்பஞ் சாத்திப் பராமுகார்க்கியங் கொடுத்து அர்க்கியங்களை இருதையத்தி லொடுக்கிக் கொண்டு பின்பு ஆயுத பூசை பண்ணும்படி சவுத்திராய நமலூ ஆங்தோளிகாய நமலூ * துவஜாய நமலூ கெஜாய நாஹ.

அல்லராஜாய நமலூ இனி ஆயுத வகை கட்காயநம வச்சிராய நம அருணையநம டமருகாய நம தூலாயநம சாபாயநம பானையநம கதாயநம, சத்தியை நம, பின்டி பாலாயநம, தேராயநம, முசலாயநம, சுசிந்தவேநம, முற்சாயநம, சங்காயநம, சக்கராயநம, காலனாயநம, சர்வாயுதாயநம, வென்றிந்தப்படி யாயுத மர்ச்சனை பண்ணி யிந்தப்படி நவராத்திரி பூசை செய்து தசமியும் பூசை செய்து பராமுகார்க்கியங் கொடுத்து அர்க்கியங்களையு மொடுக்கிக் கொள்க.

ஆங்தோளி - சிவிகை. இது மலை நாட்டுச் சொல்.

சரசுவதி பூசாவிதி முற்றிற்று

* இந்த சரசுவதி பூஜாவிதி - இவ்வாதீன “நித்தியகர் மானுஷ்டான சிவபூஜாக்கிரியாதிகள்” என்னும் ஏட்டில் உள்ளவாறு கொடுக்கப்பட்ட தாகும். இம்முறைப்படி இன்றும் இத்திரு மடத்தில் பூசைகள் செய்யப்படுகின்றன, ஷீகையெழுத்துப் பிரதியானது ஆதீன சரசுவதிமகால் நூல் நிலை ஆய்வுமையத்தில் உள்ளது

மேலும் சிவதிட்சா மண்டல அமைப்புமுறையில் வாகீஸ்வரர் வாகீஸ்வரி விளங்குவர்,

பாலாசரஸ்வதி

மத்திம தசதாளத்தில் பாலாசரஸ்வதி. (இதில் சிருக்
சருவம் கொண்ட முத்திரைகளை வைத்தலும் ஒரு
முறையாகும்)

சிறந்த நூற்குறிப்புகள்

வாகீசி (வாக்கின் தலைவி) :

(1)	வாரிஶயாகृதிருத்தே ।	
	இவேத பவாஸனா ஸினா யுக்லவண் சதுர்ஜாஸ் ॥	78
	ஜடாமகுட ஸ்யூக்ள முக்ளாகுங்கல மங்கிதாஸ் ।	
	யங்கோப்வீதினீ ஹார முக்ள ஭ரண மூப்தாஸ் ॥	79
	துக்காலவாஸனா வேங்கி நேந திய ஸமநிவாஸ் ।	
	ஸ வாந்஦கிணேஹஸ்தே வாமஹஸ்தே து புஸ்தகஸ் ॥	80
	஦க்ஷிணே சாக்ஷமாலா ச கரக் வாமகே கரே ।	
	வாரிஶயாகृதி ராய்யாதா ॥	81
	பூர்வ காரணம் - ஸ்ரீமான வாஸ்தவால்வி஧ி பந்தலஸ் - 12	

.... வாகீஸ்வரின் உருவம் கூறப்படுகிறது. வெண்ணிறத் தாள், வெண்டாமலரயில் வீற்றிருப்பாள் செடை முடிகொண்டாள்; முத்துக் காதலை ஒளியால் திகழ்வாள்,* முந் நாலணிந்தாள்; முத்தாரங் கொண்டாள்; வெள்ளுடையாள்; + முக்கண்ணுடைத்தேவி; எழுதுகோல் வலக்கரத்தும்; இடக் கரத்தில் ஓலைநறுகுகளும் (புத்தகம்) கொண்டாள்; (மேல்) வலக்கரத்தில் கண்மணிமாலை (ருத்திராட்சம்)யும்; இடக் கரத்தில் குண்டிகையும் தாங்கியவள். இவ்வாறு வாகீஸ்வரியின் திருவருச் சொல்லப் பெற்றது.[78to81]

பூர்வகாரணம் 12 பெண்ணுரு உயரளவுவிதிப்படலம்.

பூர்வகாரணகமம் :

பிரமாணி (பிரமனின் படைப்பாற்றல்)

... விராய்யாகृதிருத்தே ।		
சதுர்ஜா விஶாலாக்ஷி தஸ காஞ்சன ஸ்நிமா ॥		87
வர்஦ாமயஹஸ்தா ச கமண்஡லவக்ஷமாலிகா ।		
ஷ்வர்ஷா ஹ்ஸாரூ஢ா ஜடாமகுடாரிணி ॥		
இவேதபாஸனா ஸினா விராணி ஹருபிணி ॥		88½

[o; X; + இக்குறிப்புக்களால் சரசுவதி அன்னை உலையின் ஆம்சமாக ஆராதிக் கப்படல் காணக].

... பிரமாணியின் உரு சூறப்படுகிறது. நாற்கரத்தாள்: அகன்ற விழியாள்; உருக்கிய பொன்னென ஒளிர் நிறத்தாள்; அஞ்சவென்ற திதியாம் வலக்கரத்தாள்; வழங்கிடும் வரதம் இடத்தினில் கொண்டாள். மேற்கரங்களில் குண்டிகையும் செபமாலையும் கொள்வாள். அன்னக் கொடியாள்; அன்னப்பறலை ஊர்தியாள்; சண்டமுடி அணிந்தாள்; வெண்டாமரையில் வந்திற்குப்பாள் (என) பிரம சத்தியாம் பிரமாணியைக் கொள்க. || 87 = 88½ ||

அஜிதாகமம் - கிரியாபாதம் - 36 வது படலம் :

“ ஸரஸ்வதி ”

सारस्वतं अतोरूपं चतुर्हस्तं त्रिलोभनम् ।
व्याख्यानं अश्वमालां च पुस्तकं च कर्मडलुम् ॥
दक्षिणेतरयोश्चापि दधत् इत्रेताज्जमध्यगाम् ।
सुस्थितं द्विभुजं वापि द्विनेत्रं तत्प्रकल्पयेत् ॥

(i) நாற்கரத்தாள்: முக்கண்ணினெள்; சின்முத்திரை; செபமாலை; புத்தகம், கமண்டலம் கொண்டாள்: இவ்வாறு வலத்தும் இடத்தும் கொள்க.

(ii) இருகரங்களுடையளாய்க் கொள்ளின் இருகண்கள் கொள்க.

இரு உருவங்களிலும் வெண்டாமரையில் வீற்றிற்குப்பவளாயோ நின்றவளாயோ கொள்க.

மதங்கபாரமேசர ஆகமம் :

கிரியாபாதம் - 14 வது படலம் :

“ பிரம்மாவின் உரு ”

अक्षसूत्रधरः श्रीमान् सोदकेन च शोभिना ।
सकमंडलुना हस्ते चतुर्वक्तृः पितामहः ॥

அனைத்து ஆன்மவர்க்கத்தின் பிறப்பிடமானவர்; நான் முகத்தார்; சோபாவியும் அழகுடைத் திரு முகத்தார்; நீர் நிறைந்த அழகால் திகழும் கமண்டலமும் செபமாலையும் கொண்டார். [பிற இருகரங்கள் அபயவரதம் என்பது தேவருபங்களின் பொது விதி].

அஜிதாகம கிரியாபாதம் - 36 ஆம் படலம் :

त्रांहं चतुर्भुजं रूपं जटामकुष संयुतम् ।
चतुर्वक्त्रं प्रसन्नास्यं सर्वाभरणभूषितम् ॥

நான் முகர்; நாற்கரத்தர்; சடைமுடிகொண்டார். மகிழ் வொளிதிகழ் முகத்தர்; பலவகை அணிகளனிந்தார்; இவ்வாறு பிரம்ம உருவினைக் கொள்க.

உத்தரகாமிகாகமம் : (நவராத்திரி)

“ கன்யாங்கே ஸவிதரி ஶுக்லபக்ஷேஸ்த்ரமீயுதா ।
மூலநக்ஷத்ரஸ்யுக்கா ஸா மஹாநவமி ஸ்மृதா ॥
அஶ்வயுக்ஶுக்லபக்ஷே வா அஸ்மீ மூலஸ்யுதா ।
ஸா மஹாநவமி நாம்நா திரைக்ஷேஸ்திஸுதுர்ல்஭ா ॥
அஸ்ம்யாங் ச நவம்யாங் ச ஜார்ணாதரமஸ்திகாம் ।
பூஜயித்வாஶவயுஷ்மாஸி விஶோகோ ஜயதி ஦ிவிப: ॥
(உத்தரகாமிகே 77 2-4) ”

பூர்வகார ஞாகமம் : (நவராத்திரி)

“ ஦ேவயாதே ஦க்ஷிணே வாபி மண்டபே ஸமலங்குதே ।
பேஶாந்யே சோத்தரே வாபி லக்ஷ்மீங்கள் தூர்ணாங் ச ஭ாரதீஸ் ॥
஗ௌரிமிமாயமன்றே வந்து பிரதிஸ்ரா வுத: ।
நாநாஶக்த்யாடிஸ்யுக்கு நாநாயு஧ாடிஸ்யுதம் ॥
பிரதமாடி நவம்யந்தாந் தின் பிரதி பிரபூஜயேத் ।
ததா தாதிதமாரத்ய நாநாஶக்திஜ்வாங் வுத: ॥
மூலதேவயாதே வாபி அந்யே ச மண்டபாடிகே ।
அலங்குதை ச ஦ேவ்யாதை வினாடாலோகந் நயேத் ॥
யதாவித்தாநுமாரேண நவநைவேயமேவ ச ।
஧ூபநீபோபாரைஶ மந்திரபுஷ்பாணி தாபயேத் ॥
இஷ்டகாம்யார்஥சி஦்வார்ய ஜநாந்ஸ்வாந்பிரதர்ஷயேத் ।
ஹோமகார்ய டிக்கால் ச ராஜ்யாங் சோத்ஸவமாசரேத் ।

(பூர்வகாரண | 27 2 ஜூ - 8 பூ)

விமலாகமம் : (பிரமன் பிரதிட்டை)

(Vimālagama, 30, 1-3a :)

“अथातः संप्रवक्ष्यामि ब्रह्मस्थापनमुत्तमम् । पवित्रं परमं पुण्यं पूजयं षापविनाशनम् ॥
सर्वसिद्धिकरं तृणां शिवालयग्रुभावहम् । ब्राह्मणानां स्थिरं नित्यं राजराष्ट्रग्रुभंकरम् ॥
बीरभद्रं विशेषेण शृणु साधु स्माहितः । ”

(Vimalagama 30, 10b-15a :)

“प्रासादस्योत्तरे भागे मण्टपं चतुरथकम् । अष्टद्वयन्तम्भयुतं चतुर्द्वारं सुतोरणम् ॥
वितानध्वजसंयुक्तं नानालंकारसंयुतम् । दशायुधसमायुक्तमपृङ्गलशेषितम् ॥
दर्भमालासमायुक्तं कारयेत्सुप्रयोगतः । तमध्ये वेदिकां कुर्यादुपवेदिसमन्विताम् ॥
प्रधानं चृत्कुण्डं तु चतुरथं तु पूर्वके । त्रिकोणं यद्विग्रागे पश्चिमे पञ्चमेव च ॥
उत्तरे योनिकुण्डं त कारयेत्क्रमशः सुधौ । ब्राह्मणान्मोजयेत्तत्र पृष्ण्याहं वाचयेत्ततः ॥

விமலாகமம் : (பிரமன்)

(cf Vimalagama, 30 8b-10a)

प्रामं प्रदक्षिणीकृत्य सर्ववैभवसंयुतम् । नृत्तगीतप्रवाचैश्च स्तोत्रमङ्गलवाचकैः ॥
नद्यां वापि तटाके वा पुण्यतीर्थे विशेषतः । जलाधिग्रासनं कुर्याद्विदधोपैः स्मन्दितम् ॥

cf. Vimalagama 30, 5-b (8a)

जलादुक्तीर्य लोकेशं प्रचलादनपटेन च । संवेष्ट्य दिव्यसर्वाङ्गं कूर्चयुग्मेन वधयेत् ॥
शालिभिन्नुण्डलैश्चैव दैयैः पुष्पेण्ड्र कम्बलैः । कारयेत्पञ्चशयनं तःमध्ये प्रतिसां न्यसेत् ॥
प्राकशिरश्चोर्ध्वबक्त्रं च गन्धारुणेः समर्चयेत् । कौनकं वधयेद्वीमान्त्रियाजशानमन्त्रित ॥

(cf Vimalagama, 30, 18b - 0)

प्रतिमायाः शिरोदेशे ब्रह्मकुम्भं प्रकल्पयेत् । तिमृग्मिः शक्वितसंयुक्तां कारयेद्वर्धनीं
ततः ॥
ततो दिव्यऋषीन्सस सप्तकुम्भेषु पूजयेत् । दिक्पालानप्तकुम्भेषु पूजयेत्वामशस्तथा ॥
रक्तैर्वर्षस्त्रैः फलैः कूचैः पुण्यैः कुम्भान्प्रभूजयेत् ।

காமிகாகமம் : (பிரமண்)

(cf. Kamikagama, I 72, 9b 11 :)

ततः प्रभाते विम्बाद्यं कुम्भानश्च पूजयेत् । दक्षिणां दापयेत्पथादाचार्या
देविंधानतः ॥

निष्कादिदशनिष्कान्ता गुरावन्येषु पूर्ववत् । मुहूर्तनाडिकापूर्वं मन्त्रन्यासं समारभेत् ॥
कुम्भाद्वीज समादाय विन्यसेत्स्वत्वदेशके ।

कारण्णकममः : (प्रिमाणं)

(cf. Karanagama I 60, 9.b-93a i)

नयनमोक्षणं कुर्यान्नेत्रद्वयगुते दिने । पक्षमरेखां पुरा कृत्वा ततो चै कृष्णमण्डलम् ॥
ज्योतिर्मण्डलमालिख्य नेत्रमन्त्रसुदाहरन् । लेपयेद्वृद्धयेत्वैव मधुना च घृतेन च ॥

वीमलाकममः : (प्रिमाणं)

(cf. Vimaiagama, 30, 21-25a :)

अथाचार्यः प्रसन्नात्मा होमकर्म समारभेत् । पदारौर्बद्वापुष्टैश्च चित्वैरवत्थपुष्टकैः ॥
दूर्चाभिश्च हुनेन्मन्त्री ब्रह्मजश्चानमन्त्रतः । पायसेन तिलैतुरैर्दाजैश्च सर्वैरै क्रमात् ॥
ब्रह्मजश्चात्मन्देण गायत्र्या च हुनेत्कनात् । पञ्चब्रह्मपडङ्गैश्च विष्णु (चिधि?) मन्त्रेण
होमयेत् ॥

प्रत्येकं शतमधीं चा हुनेच्छशत्या ततः क्रमात् ।
द्रव्यान्ते व्याहृतिं हुन्वा सृष्टेद्विष्वं सनन्तकम् ॥

(cf. Vimalagama, 30, 25b-30 :)

प्रातः संख्यापनं कुरु । जीवन्यासं ततः कुर्यात्प्रतिष्ठातन्त्रविन्तमः ॥
विम्बे प्राणं प्रतिष्ठाय कुरुतोयेन पूजयेत् । मूलमःत्वेण गन्धाद्यरलंकृत्य पितामहम् ॥
अन्नं चतुर्विंश्च भूरि नैवेद्यं च निवेदयेत् । पाद्याचमनताम्बूलमुखवालादिकं कुरु ॥
ततो नीराजनं कुर्याद्विलैश्च परिचारकैः । आचार्यपूजनं पश्चाद्वृहेमाङ्गुलीयकैः ॥
गोभूतिलहिरण्यादिदशदानादि कारयेत् । एवं द्विष्यन्त्रष्टुषीणां च प्रतिष्ठां
कारयेत्कमात् ॥

एवं यः कुरुते मत्योर्याति ब्रह्मपदं परम् ।

पूर्वकारण्णकमञ्जीलं प्रिमाणं ,

लोहजं शैलजं चेत्तु कुर्याउजलाधिवासनम् ।

जलमध्ये प्रपां इत्वा चतुर्गात्रसमन्वितम् ॥

वस्त्रैणावेष्ट्य यित्रानि कण्ठमावे जले ततः ।

शाययेत्तु विरावं चा एकं चा युग्मासकम् ॥

(पूर्वकारणे 60, 94 उ० - 96 प०)

परिवारालयाग्रे तु मण्टपं लक्षणान्वितम् ।
 नवहस्तमष्टहस्तं वा सप्तहस्तमथापि वा ॥
 पोडशस्तमभसंयुक्तं द्वादशस्तममेव वा ।
 कृत्वा मण्डपमध्ये तु त्रिभाँकैकेन वेदिका ॥
 कलाङ्गुलसमायामा दर्पणोदरसंनिभा ।
 परितश्चाग्निकुण्डानि महाशासु प्रकल्पयेत् ॥
 चतुरथं धनुर्वृत्तं कोणं पूर्वादितः क्रमात् ।
 हस्तमात्रप्रविस्तारं भेखलावयसंयुतम् ॥
 नाभियोनिसमायुक्तं कारयेलक्षणान्वितम् ।
 एकांश्च वाथ कुर्वीत प्रासादस्याप्रके वुध ॥
 वर्तुलं नलिनं योनि भूताथं तु युगाश्रकम् ।
 त्रिकोणं चैव वस्त्रमप्नाशं तु क्रमेण तु ॥
 वृषादिभास्करान्तानां कारयेदेशिकोक्तमः ।

(पूर्वकारणे 60, 84 उ० - 9०)

ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाद्यथावित्तानुसारतः ॥
 मण्टपं भूषयेत्पश्चाद्यथावित्तानुसारतः ।
 मण्टपं भूषयेत्पश्चाद्वितानाद्यैविशेषतः ॥
 पुण्याहं वाचयेत्तत्र स्वस्तिसूक्तं तु वाचयेत् ।

(पूर्वकारणे 60, 96 उ० 9८ पू०)

पश्चाद्वामं समाचरेत् ।
 अग्न्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्तमाचरेत् ॥
 पलाशोदुम्बराइवत्थवटाः पूर्वादितः क्रमात् ।
 समिदाज्यचरुलाजान्सर्वपं च क्रमेण तु ॥
 सद्यादिव्रह्मपन्त्रैश्च जुहुयुवैं क्रमेण तु ।
 शतमर्बं तदधं वा प्रत्येकं जुहुयात्ततः ॥
 द्रव्यान्ते व्याहृतिं हुत्वा स्पृशेयुर्हुतमन्त्रकैः ।
 व्यपोह्य रात्रिशेषं तु प्रभाते विमले ततः ॥

200 g

आचार्योऽमृतिष्ठैः सार्थं स्नानं कृत्वा विशेषतः ।
कुम्भं च प्रतिमां चौवृ पूजयेषुहृदा तथा ॥
जथादिरभ्याधानं च राष्ट्रभृजुहुयुः क्रमात् ।
मूलमःवैद्वत्वं जुहुयुः प्रयोक्तं शतसंख्यया ॥

(पूर्वकारणे 60, 113 - 118)

मुहूर्तनाडिकापूर्वं स्थापनं तु समारभेत् ।
प्रासादाभ्यन्तरे तत्त्वानुषेऽप्रतिमां न्यसेत् ॥
सुखिष्ठं कारयित्वा तु पुण्याहं वाचयेत्ततः ।
पूर्णाहुर्ति च शिरसा यदस्येति तदनितके ॥
जुहुयुर्वै क्रमेणैव पश्चादग्निं विसर्जयेत् ।
मुहूर्तं समनुप्राप्ते स्थापिते स्थापनं कुरु ॥
तत्त्वकुम्भं समुद्रत्वं स्थाप्य विम्बाग्रकेषु च ।
न्यासक्रमेण विन्यस्य पञ्चत्रह्यापडङ्गकम् ॥
बीजान्यादाय कुम्भेभ्यो न्यसेषुर्विष्वहृत्सु च ।
यजेयुर्गन्धपुष्पादैनैवेद्यान्तं हृदा क्रमात् ॥

(पूर्वकारणे 60, 120 उ० 125)

जलादुत्तीर्य लिङ्गानि शुद्धिं कृत्वा तु पूर्ववत् ।
कौतुकं वन्धयेत्तद्वात्सद्यमन्त्रेण देशिकः ॥
शयनं वस्त्रकालाभ्यां कल्पयेत्स्याणिडलोपरि ।
शाययेत्तत्र विष्वं तु प्राक् शिरद्वोर्ध्ववक्त्रकम् ॥
वस्त्रैणाच्छाद्य विष्वं तु पूजयेदधृदयेन तु ।

(पूर्वकारणे 60, 98 उ० 101)

सर्वलक्षणसंयुक्तं द्रोणतोयप्रपूरितम् ।
सूत्रकूर्चपिधानाढयं सोदकं वस्त्रसंयुतम् ॥
विष्वस्य तु शिरोभागे स्थापयेद्वयोमकुम्भकम् ।
ध्यात्वा तु तत्स्वरूपाणि तत्त्वकुम्भे तु देशिकाः ॥
तेषां बीजानि संन्यस्य पूजयेषुहृदा तथा ।

(पूर्वकारणे 60, 102 - 104)

பூர்வகாரணகமம் (நவராத்திரி) :

ராஜரஷ்டாமிகுஞ்சர்஥ ஦ஶம்யா பூஜயேஞ்சமீஸ் ।
 தஹினே ச ப்ரமாதே வா மாயாஹே வாஞ்சயேஞ்சமீஸ் ॥

உத்ரே சைவ பூர்வே வா ஶமீமண்டபஸ்திதே ।
 ஶமீ஧ாம ஹலகுதய சதுஷ்வரஸமன்விதஸ் ॥

விதானைஸ்தோரணைர்ஷய நாநாலக்ரரஸயுதஸ் ।
 இந்துஶேखரமூர்தி ச துரஙாலுவயேந்து ॥

நாநாலகாரஸயுக் நாநாமக்ஜானை ஸஹ ।
 ஶமீஶான பிவிஶயாத புண்யாஹ வாஞ்சயேத்த : ॥

஖ட்஗ா஖ேஷ்டை ச சாப ச ஸ்யாபயேத்து ஶமீ ஸஹ ।
 ஶமீபூஜாப்ரகாரேண ஆஸநாடீந்திபூஜயேத் ॥

தத்பஶ்சாந்தமிமூலே து காலராவி ச காலவகே : ।
 யம் ச யமடூதைஶ விராம்யாதை ஸஸமாதூகை : ॥

மஹாலக்ஷ்மி ஸம்஭யந்தர் ஶமீமூலேஜ பூஜயேத் ।
 அஸ்தமன்லேண ஸபூஷ நைவேஶ ஧ூபவீபகே : ॥

ஶமீ ஶாந்திவிநாஶாய ஶமீ பாபப்ரணாஶிநீ ।
 ஶமீ மபத்வரி சைவ ஶமீ சைவ நமோ நம : ॥

ஶக்தா ஦ாநாடிக் காநாட்வாஸ்தா வேடபாரா ।
 பிராமகர்த்துநஷ்டசைவ ஸோஷ்ணிஷ : ஸுப்ரஸ்தவாந ॥

சதுநிஂஷு சதுநாணாத்தமயேங்கை வுஷ்மாந ।
 ஶம்஭ோநாராஜன ஦நாத்தா துப்பஸ்த ஹரேத் ॥

ததோ ஦ேவாலய ஗ஞ்சேதஸ புண்யாஂ ஗திமாஞ்சுயாத் ।

(பூர்வகாரணே 127, 15 உ 25)

நவராத்திரி உத்திரவும் :

நவராஜயுதஸவ : -

யாகக்ர்மாவஸானே து யாந ஸம்யக்ஸஸமாசரேத் ।
 வீதிஸமார்ஜன பூர்வ ப்ரோக்ஷன ச டிதியகஸ் ॥

पताकाद्यैस्तृतीयं तु यन्त्राद्यैश्च चतुर्थकम् ।
 उत्सवेशीमलंकृत्य वीरशक्तिं स्वतन्त्रीणीम् ॥
 सर्वालङ्कारसंयुक्तं वाद्यघोषसमन्वितम् ।
 शनैः प्रदक्षिणं कृत्वा नानालीलासमन्वितम् ॥
 सर्वक्रोञ्जवलदीपाश्च नानाजातिसमाकुलम् ।
 यानान्ते परिवेषं च सुरवृन्दैश्च सेवितम् ॥

घटदीपादि -

शिवधामवहिस्थाने कुम्भादिं दीपमावृतौ ।
 रुद्रकन्यासमायुक्तं विःप्रदक्षिणमाचरेत् ॥
 आलये तु प्रदक्षिण्यां धर्मप्रदक्षिणं कुरु ।
 कल्याणमण्टपे स्थित्वा नैवेद्यं दापयेदगुरुः ॥
 धूपदीपं च आरातिं ताम्बूलं गिरिजां कुरुः ।
 वीणावेणुस्वनाद्यैश्च नृत्यगीतसमाकुलैः ॥
 पिञ्छचामरसंयुक्तव्यजनैस्तालबृन्तकैः ।
 अनेकैरुपचारैश्च तोषयेत्परमेश्वरीम् ॥
 एवं क्रमेण कर्तव्यं नवम्यन्तं दिनं प्रति ।
 अघोरशिवाचार्यपद्मतौ महानवमीपूजाविधौ ॥

(पृ० 76, 77)

पुर्वकारण्मालम् (सर्वं वत्ति शुभापनवीति) :

अयं पटलः 'इ' मातृकायां 'ल' मातृकायां च दृश्यते ।
 स्थापयेत्सूत्रमध्ये तु आलयैश्च समन्वितम् ॥
 स्थापयेत्स्वस्वदेशे तु शकादीन् लोकपालकान् ।
 अश्विनौ सप्तमातृश्च वागीशीं कम्लोङ्गवाम् ॥
 उयेष्ठां चैवोरगेन्द्रं च क्षेत्रपालं रविं क्रमात् ।
 ऐन्द्राग्नेयं च मध्यादिष्ठन्तराले तु विन्यसेत् ।
 मण्डपाकृतिकं वापि सभाकृतिमथापि वा ॥

200 j

नन्दयावर्तविमानं वा सर्वेषां तु प्रकल्पयेत् ।

(पूर्वकारणे 60, 16 उ० - 19)

स्थापनं परिवाराणां पोडशानां शुभुष्व च ।

मूर्तीनां चैव सर्वानां प्रत्येकं व्योमकुण्डकम् ॥

सर्वासां चतुरत्रं तु कारयेद्विधिपूर्वकम् ।

मूर्तीनां चैव सर्वासां प्रत्येकं व्योमकुम्भकम् ॥

खनामाद्यश्वरं तासां विन्हुनादसमन्वितम् ।

प्रणवादिनमोऽन्तं च सर्वासां मन्त्राद्ययते ॥

एतासां च विशेषस्तु यत एव विधीयते ।

अन्यानि सर्वकार्याणि आचरेत्प्रोक्तमागतः ॥

(पूर्वकारणे 60, 126 - 129)

पुर्ववकाशीकाकमम् :

कौतुकं वन्धयेत्पश्चाद्घृदा दक्षिणहस्तके ।

शक्तीनां चैव सर्वासां वामे वा दक्षिणेऽपि वा ॥

(पूर्वकाशीके 68, 67)

अज्ञीक्राकमम् (कर्णवक्ती लंक्रापनाम्) :

अजितागमे पोडशापरिवारेषु सरस्वती परिगणिता ।

तस्याः स्थानं च निर्दिष्टम् ।

गादिषु यथास्थानं लोकपालान् प्रकल्पयेत् ॥

अर्कचन्द्रमसौः स्थानं शक्रदक्षिणवामयोः ।

नारदागस्ययोश्चापि कीनाशस्य तथा भवेत् ॥

श्रियं सरस्वतीं चापि वस्त्रस्य तथैव हि ।

व्यासवागीशयोः स्थानं कुवेरस्य तथा भवेत् ॥

एवं पोडशकं प्रोक्तम् ॥ (अजिते 39, 23 उ०, 26 पू०)

சர்கவதி அஷ்டோத்ர சத நாமாவளி

ஓம் ஸரஸ்வத்யை நம :

மஹாபத்ராயை நம :

மஹாமாயாயை நம :

வரப்ரதாயை நம :

ஸ்ரீப்ரதாயை நம :

பத்மநிலயாயை நம :

பத்மாக்ஷயை நம :

பத்மவக்த்ராயை நம :

ஸிவாநுஜாயை நம :

புஸ்தகப்ருதே நம : 10

ஐஞாநமுத்ராயை நம :

ரமாயை நம :

பராயை நம :

காமருபாயை நம :

மஹாவித்யாயை நம :

மஹாபாதக நாஸிந்யை நம:

மஹாஸ்ரயாயை நம :

மாலிந்யை நம :

மஹாபோகாயை நம :

மஹாபுஜாயை நம : 20

மஹாபாகாயை நம :

மஹாத்ஸாஹாயை நம :

திவ்யாங்காயை நம :

ஸ்ரவந்திதாயை நம :

மஹாகாள்யை நம :

மஹாபாஸாயை நம :

மஹாசாராயை நம :

மஹாங்குஸாயை நம :

ஓம் பீதாயை நம :

விமலாயை நம :

30

விஸ்வாயை நம :

வித்யுந்மாலாயை நம :

வைஷ்ணவ்யை நம :

சந்தரிகாயை நம :

சந்த்ரவதநாயை நம :

சந்த்ரலேகா விபூஷி

தாயை நம :

ஸாவித்ரயை நம :

ஸ்ரஸாயை நம :

தேவ்யை நம :

திவ்யாலங்கார

ஸ்ரீதாயை நம : 40

வாக்தேவ்யை நம :

வஸ்தாயை நம :

தீவ்ராயை நம :

மஹாபத்ராயை நம :

மஹாபாலாயை நம :

போகதாயை நம :

பாரத்யை நம :

பாமாயை நம :

கோவிந்தாயை நம :

கோமத்யை நம : 50

ஸிவாயை நம :

ஐடிலாயை நம :

விந்த்யாஸாயை நம :

விந்த்யாசல விராஜிதாயை நம:

* [தக்ஷிணைசாரமார்க்கம் பிரகாரம் - ஹரீம் கரீம் ஹும் ஹரீம் ஸரஸ்வத்யை நம: ஓம்-என்று ஒவ்வொரு நாமாவளிக்கு முன்பாகச் சேர்த்துக் கூறுவர் - இவ்வாறு "அத ஸ்ரீ மாத்ருகாஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தர சத நாமாவளி அமைந்துள்ளது.]

ஒம் சண்டிகாயை நம :	ஒம் ஸர்வதேவஸ்துதாயை நம :
வைஷ்ணவ்யை நம :	ஸௌம்யாயை நம :
ப்ராஹ்ம்யை நம :	ஸ்ராஸ்ர நமஸ்க்ருதாயை
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநநகஸாத	நம :
நாயை நம :	காளராத்ர்யை நம :
ஸௌதாமிந்யை நம :	கலாதாராயை நம :
ஸ்ராதாழர்த்யை நம : 60	ஞபஸௌபாக்ய தாயிந்யை
ஸ்ராபத்ராயை நம :	நம :
ஸ்ராரட்ஜிதாயை நம :	வாக்தேவ்யை நம :
ஸ்ரவாஸிந்யை நம :	வராரோஹாயை நம : 90
ஸ்ராநாஸாயை நம :	வாராஹ்யை நம :
விநித்ராயை நம :	வாரிஜாஸநாயை நம :
பத்மலோசநாயை நம :	சித்ராம்பராயை நம :
வித்யாருபாயை நம :	சித்ரகந்தாயை நம :
விஸாலாக்ஷ்யை நம :	சித்ரமால்ய விழுஷிதாயை
ப்ரஹ்மஜாயாயை நம :	நம :
மஹாபலாயை நம : 70	காந்தாயை நம :
த்ரயீழர்த்யை நம :	காமப்ரதாயை நம :
த்ரிகாலஜ்ஞாயை நம :	வந்த்யாயை நம :
த்ரிகுணையை நம :	வித்யாதர ஸ்ராஜிதாயை நம :
ஸாஸ்த்ர ஞபின்யை நம :	ஸ்வேதாநநாயை நம : 100
ஸ்ராம்பாஸ்ரப்ரமதிந்யை	நீலபுஜாயை நம :
நம :	சதுர்வர்க பலப்ரதாயை நம:
ஸ்ராபதாயை நம :	சதுராநநஸாம்ராஜ்யாயை
ஸ்வராத்மிகாயை நம :	நம :
ரக்த பீஜநிறுந்தர்யை நம :	ரக்தமத்யாயை நம :
சாமுண்டாயை நம :	நிரஞ்ஜனாயை நம :
அம்பிகாயை நம : 80	ஹமஸாஸநாயை நம :
முண்டகாயப்ரஹரணையை	நீலஜங்காயை நம :
நம :	ப்ரமஹவிஷ்ணு ஸிவாத்மி
தூம்ரலோசந மர்தநாயை நம :	காயை நம : 108

ஸ்ரீ ஸரஸ்வத்யம் டோத்துர சுத நாயகவனி :

ସମ୍ପଦିତ.

சுரக்வதி சகஸ்ர நாமாவளி

ஓம் வாசே நம :	ஓம் விஸ்வாயை நம :
வாண்யை நம :	விஸ்வவிபாவர்யை நம :
வரதாயை நம :	வரேண்யாயை நம : 40
வந்தபாயை நம :	வாங்மய்யை நம :
வராரோஹாயை நம :	வருத்தாயை நம :
வரப்ரதாயை நம :	விஸ்வதோவதநாயை நம :
வருத்யை நம :	வ்யாப்தாயை நம :
வாகிஸ்வர்யை நம :	வ்யாபகாத்மிகாயை நம :
வார்த்தாயை நம :	வ்யாபகந்தயை நம :
வராயை நம : 10	வ்யாபாந்தயை நம :
வாகிஸ வல்லபாயை நம :	விரஜாயை நம : 50
விஸ்வேஸ்வர்யை நம :	வேத நாயிகாயை நம :
விஸ்வவந்தயாயை நம ,	வேதவேதாந்த ஸம்வேத
விஸ்வேஸ்பரிய காரின்யை	யாயை நம :
வாக்வாதிந்யை நம :	வேதாந்தஜ்ஞாநரூபின்யை
வாக்தேவ்யை நம :	நம :
வருத்திதாயை நம :	விபாவர்யை நம :
வருத்திகாரின்யை நம :	விக்ராந்தாயை நம :
வருத்யை நம :	விஸ்வாமித்ராயை நம :
வருத்தாயை நம : 20	விதிப்ரியாயை நம :
விஷக்ந்யை நம :	வரிஷ்ட்டாயை நம :
வருஷ்ட்யை நம :	விப்ரக்ருஷ்டாயை நம :
வருஷ்டிப்ரதாயிந்யை நம :	விப்ரவர்ய ப்ரழிதாயை
விஸ்வாராத்யாயை நம :	நம : 60
விஸ்வமாத்ரே நம :	வேதரூபாயை நம :
விஸ்வதாத்ரை நம :	வேதமய்யை நம :
விநாயிகாயை நம :	வேதமூர்த்யை நம :
விஸ்வஸக்தயை நம :	வல்லபாயை நம :
விஸ்வஸராயை நம :	கௌர்யை நம :
விஸ்வாயை நம : 30	குணவத்யை நம :
விஸ்வவிபாவர்யை நம :	கோப்யாயை நம :
வேதாந்தவேதிந்யை நம :	கந்தர்வநகரப்ரியாயை நம :
வேதயாயை நம :	குணமாத்ரே நம :
வித்தாயை நம :	குணைந்தஸ்தாயை நம : 70
வேதத்ரயாத்மிகாயை நம :	குருரூபாயை நம :
வேதஜ்ஞாயை நம :	
வேதஜை நம :	

ஓம் குரு ப்ரியாயை நம :	ஓம் ஸாரதாயை நம :
கிரிவித்யாயை நம :	ஸாஸ்லத்யை நம :
காநதுஷ்டாயை நம :	ஸைவ்யை நம :
காயகப்ரியகாரின்யை நம :	ஸாங்கர்யை நம :
காயத்ர்யை நம :	ஸங்கராத்மிகாயை நம :
கிரிசாராத்யாயை நம :	ஸ்ரியை நம :
கிரே நம :	ஸர்வாண்யை நம ;
கிரீசப்ரியங்கர்யை நம :	ஸதக்ந்யை நம : 120
கிரிஜ்ஞாயை நம : 80	ஸரச்சந்த்ரநிபாநநாயை நம :
ஜ்ஞாநவித்யாயை நம :	ஸர்மிஷ்டாயை நம :
கிரிருபாயை நம :	ஸநமக்த்யை நம :
கிரீஸ்வர்யை நம :	ஸதமக்ந்யை நம :
கிர்மாத்ரே நம :	ஸதஸாஹஸ்ரரூபின்யை நம:
கணலஸ்துத்யாயை நம :	ஸிவாயை நம :
கணநீயகுணந்விதாயை நம :	ஸம்புப்ரியாயை நம :
கூடருபாயை நம :	ஸ்ரத்தாயை நம :
குஹாயை நம :	ஸ்ருதி ருபாயை நம :
கோப்யாயை நம :	ஸ்ருதி ப்ரியாயை நம :
கோருபாயை நம : 90	ஸாசிஷ்மத்யை நம : 130
கவே நம :	ஸர்மகர்யை நம :
குணக்மிகாயை நம :	ஸாத்திதாயை நம :
குர்வ்யை நம :	ஸாத்திருபின்யை நம :
குர்வம்பிகாயை நம :	ஸிவாயை நம :
குற்யாயை நம :	ஸிவங்கர்யை நம :
கேயஜாயை நம :	ஸாத்தாயை நம :
க்ரஹநாசிந்யை நம :	ஸிவாராத்யாயை நம :
க்ருஹின்யை நம :	ஸிவாத்மிகாயை நம :
க்ரஹதோஷுக்ந்யை நம : 100	ஸ்ரீ மத்யை நம :
கர்வக்ந்யை நம :	ஸ்ரீம்யை நம : 140
குருவத்ஸலாயை நம :	ஸ்ராவ்யாயை நம :
க்ரஹாத்மிகாயை நம :	ஸ்ருத்யை நம :
க்ரஹாராத்யாயை நம :	ஸ்ரவணகோசராயை நம :
க்ரஹபாதாவிநாசிந்யை நம:	ஸாந்த்யை நம :
கங்காயை நம :	ஸாந்தி கர்யை நம :
கிரிஸாதாயை நம :	ஸாந்தாயை நம :
கம்யாயை நம :	ஸாந்தாசாரப்ரியங்கர்யை
கஜ்யாநாயை நம :	நம :
குஹஸ்துதாயை நம :	ஸீலலப்யாயை நம :
கருடாஸந ஸம்ஸேவ்யா	ஸீலவத்யை நம :
யை நம : 110	ஸ்ரீமாத்ரே நம : 150
கோமத்யை நம :	ஸாபகாரின்யை நம :
குணசாலிந்யை நம :	ஸாபவாண்யை நம :

ஓம் ஸாத்தவித்யாயை நம :	ஓம் ஸர்வதேவநிஷேவிதாயை
ஸாத்தசித்தப்ரழுஜிதாயை	நம :
நம :	ஸர்வவெஸ்வர்யப்ரதாயை
ஸ்ரீகர்ணய நம :	ஸத்யாயை நம : நம: 190
ஸ்ருதபாபக்ந்யை நம :	ஸத்யை நம :
ஸாபாக்ஷை நம :	ஸத்வகுணேஸ்ரயாயை நம :
ஸாசிவல்லபாயை நம :	ஸ்வராரம்பதாகாராயை நம:
ஸ்ரீவேதரக்ந்யை நம :	ஸர்வதோஷநிஷாதுதிந்யை
ஸபர்ணய நம : 160	நம :
ஸ்வரணீயகுணைந்விதாயை	ஸஹஸ்ராக்ஷை நம :
நம :	ஸஹஸ்ராஸ்யாயை நம :
ஸௌர்ணய நம :	ஸஹஸ்ரபதஸம்யுதாயை
ஸ்ரீஷ்டபூஷ்பாபாயை நம :	நம :
ஸமநிஷ்டாயை நம :	ஸஹஸ்ரஹஸ்தாயை நம :
ஸமாத்மிகாயை நம :	ஸாஹஸ்ரகுணைலங்க்ருத
ஸமாந்விதாயை நம :	விக்ரஹாயை நம : 200
ஸமாராத்யாயை நம :	ஸஹஸ்ரஸீர்ஷாயை நம :
ஸ்ரீதிகண்டப்ரழுஜிதாயை	ஸத்ருபாயை நம :
நம :	ஸ்வதாயை நம :
ஸாத்தயை நம :	ஸ்வாஹாயை நம :
ஸாத்திகர்ணய நம : 170	ஸாதாமய்யை நம :
ஸ்ரேஷ்டாயை நம :	ஷட்கரந்திபேதிந்யை நம :
ஸ்ருதாநந்தாயை நம :	ஸேவ்யாயை நம :
ஸாபாவஹாயை நம :	ஸர்வலோகக்கழுஜிதாயை
ஸரஸ்வத்யை நம :	நம :
ஸ்ரவஜ்ஞாயை நம :	ஸ்துத்யாயை நம :
ஸர்வஸித்திப்ரதாயிந்யை	ஸ்துதிமயாயை நம : 210
நம :	ஸத்யாயை நம :
ஸாஸ்வத்யை நம :	ஸவித்ருப்ரியகாரின்யை நம:
ஸாவித்ர்ணயை நம :	ஸம்சயச்சேதிந்யை நம :
ஸந்த்யாயை நம :	ஷாங்கயவேத்யாயை நம :
ஸர்வேப்ஸிதப்ரதாயை நம : 180	ஸங்க்யாயை நம :
ஸர்வாரத்திக்ந்யை நம :	ஸதீஸ்வர்ணயை நம :
ஸர்வமய்யை நம :	ஸித்திதாயை நம :
ஸர்வவித்யாப்ரதாயிந்யை	ஸித்தஸம்பூஜ்யாயை நம :
நம :	ஸர்வஸித்திப்ரதாயிந்யை
ஸர்வேஸ்வர்ணயை நம :	ஸர்வஜ்ஞாயை நம : 220
ஸர்வபுண்யாயை நம :	ஸர்வஸக்த்யை நம :
ஸர்கஸ்தித்யந்தகாரின்யை	ஸர்வஸம்பத் ப்ரதாயிந்யை
நம :	நம :
ஸர்வாராத்யாயை நம :	ஸர்வாஸாபக்ந்யை நம :
ஸர்வமாத்ரே நம :	ஸாக்தாயை நம :

ஓம் ஸ்ராகாயை நம !	ஓம் ஸ்வாமிந்தை நம :
ஸ்ரவித் ஸ்வருபின்தை நம !	ஸ்ரவதாயை நம :
ஸர்வஸம்பீஷன்தை நம :	ஸேவ்யாயை : ம :
ஸர்வஜகத்ஸம்மோஹிந்தை	ஸ்தூலஸாக்ஷமாபராம்பி
நம :	காயை: நம :
ஸர்வப்ரியம்கார்தை நம :	ஸாராநுபாயை நம :
ஸர்வஸாபதாயை நம : 230	ஸ்ரோாருபாயை நம : 270
ஸர்வமங்களாயை நம :	ஸத்யாட்டதாயை நம :
ஸர்வமந்த்ரமய்தை நம :	ஸமாசரயாயை நம :
ஸர்வதீர்த்தபுண்யபல	ஸிதாஸிதாயை நம :
ப்ரதாயை நம :	ஸ்ரோஜாக்ஷயை நம :
ஸர்வபுண்யமய்தை நம :	ஸ்ரோஜாஸந வல்லபாயை
ஸர்வவ்யாதிக்ந்தை நம :	நம :
ஸர்வகாமதாயை நம :	ஸ்ரோருஹாபாயை நம :
ஸர்விக்நஹர்தை நம :	ஸர்வாங்க்தை நம :
ஸர்வவந்திதாயை நம :	ஸாரேந்த்ராதி ப்ரடிஜிதா
ஸர்வமங்களாயை நம :	யை நம :
ஸர்வமந்த்ரகார்தை நம: 240	மஹாதேவ்யை நம :
ஸர்வவக்ஞமயை நம :	மஹேஶாந்தை நம :
ஸர்வகுணைந்விதாயை நம :	மஹாஸாரஸ்வத ப்ரதாயை
ஸர்வாநந்தமய்தை நம :	நம :
ஸர்வஜ்ஞாநதாயை நம :	மஹாஸரஸ்வத்யை நம :
ஸத்யநாயிகாயை நம :	முக்தாயை நம :
ஸர்வஜ்ஞாநதமய்யை நம :	முக்திதாயை நம :
ஸர்வராஜ்யதாயை நம :	மலநாஸிந்தை நம :
ஸர்வமுக்திதாயை நம :	மஹேஸ்வர்யை நம :
ஸாப்ரபாயை நம :	மஹாநந்தாயை நம :
ஸர்வதாயை நம : 250	மஹாமந்த்ரமய்யை நம :
ஸர்வாயை நம :	மஹ்யை நம :
ஸர்வலோகவசங்கர்தை நம :	மஹாலக்ஞமயை நம : 290
ஸாபகாயை நம :	மஹாவித்யாயை நம :
ஸாந்தர்தை நம :	மாத்ரே நம :
ஸித்தாயை நம :	மந்தர வாஸிந்தை நம :
ஸித்தாம்பாயை நம :	மந்த்ரகம்யாயை நம :
ஸித்த மாத்ருகாயை நம :	மந்த்ரமாத்ரே நம :
ஸித்த மாத்ரே நம :	மஹாமந்த்ர பலப்ரதாயை
ஸித்த வித்யாயை நம :	நம :
ஸித்தேவதை நம : 260	மஹாமுக்தயை நம :
ஸித்தருபின்தை நம :	மஹாநித்யாயை நம :
ஸாருபின்தயை நம :	மஹாஸித்திப்ரதாயிந்தை
ஸாகமய்யை நம :	நம :
ஸேவகப்ரிய காரின்தை நம:	மஹாஸித்தாயை நம : 300

ஒம் மஹாமாத்ரே நம :	ஒம் மஹேந்தர பததாயிந்தை
மஹதாகார ஸம்யுதாயை	நம :
நம :	மத்யை நம :
மஹாயை நம :	மதிப்ரதாயை நம : 340
மஹேஸ்வரயை நம :	மேதாயை நம :
முர்த்தை நம :	மர்த்யலோகநிவாஸிந்தை
மோகஷதாயை நம :	நம :
மணிழஷன்னையை நம :	முக்யாயை ² நம :
மேநகாயை நம :	மஹாநிவாஸாயை நம :
மாநிந்தை நம :	மஹாபாக்ய ஐநாஸ்ரிதாயை
மாந்யாயை நம : 310	நம :
ம்ருயுக்ந்தை நம :	மஹிளாயை நம :
மேருருபிண்ணை நம :	மஹிமாயை நம :
மதிராக்ஷை நம :	ம்ருத்யுஹார்யை நம :
மதாவாஸாயை நம :	மேதாப்ரதாயிந்தை நம :
மகருபாயை நம :	மேத்யாயை நம : 350
மகேஸ்வரயை நம :	மஹாவேகவத்தை நம :
மஹாமோஹாயை நம :	மஹாமோகஷபலப்ரதாயை
மஹாமாயாயை நம :	நம :
மாத்ருணும்முர்த்தி ஸம்ஸ்தி	மஹாப்ரபாபாயை நம :
தாயை நம :	மஹாத்தையை நம :
மஹாபுண்யாயை நம : 320	மஹாதேவப்ரியங்கர்யை
முதாவாஸாயை நம :	நம :
மஹாஸம்பத் ப்ரதாயிந்தை	மஹாபோஷாயை நம :
நம :	மஹர்த்தை நம :
மணிழரைகநிலயாயை நம :	முக்தாஹார விழுஷன்னையை
மதுருபாயை நம :	நம :
மஹோத்கடாயை நம :	மாணிக்யழுஷன்னையை நம :
மஹாஸுக்ஷமாயை நம :	மந்த்ரராயை நம : 360
மஹாசாந்தாயை நம :	முக்யசந்தரார்த்த சேக
மஹாசாந்தி ப்ரதாயிந்தை	ராயை நம :
நம :	மநோருபாயை நம :
முநிஸ்துதாயை நம :	மநஸ்ஸ-தையை நம :
மோஹஹந்தர்யை நம : 330	மநஸ்ஸருத்திப்ரதாயிந்தை
மாதவ்யை நம :	நம :
மாதவப்ரியாயை நம :	மஹாகாருண்ய ஸம்பூர்ணையை
மாயை நம :	நம :
மஹாதேவஸம்ஸ்துத	மநோநமந வந்திதாயை நம:
யாயை நம :	மஹாபாதகஜாலக்ந்தை நம:
மஹிஷ்கண் பூஜிதாயை நம :	முக்திதாயை நம :
ம்ருஷ்டாந்தநாயை நம :	முக்த பூஷன்னையை நம :
மாஹேந்தர்யை நம :	மநோநமந்தையை நம :

ஓம் மஹாஸ்தாலாயை நம :	ஓம் பக்த்யை நம :
மஹாக்ரதுபலப்ரதாயை நம :	பக்திப்ரதாயிந்யை நம :
மஹாபுண்யபல ப்ராப்யா யை நம :	பக்தஸாயுஜ்யதாயை நம :
மாயா த்ரிபுரநாளிந்யை நம:	பக்த ஸ்வர்க்தாயை நம :
மஹாநஸாயை நம :	பக்தராஜ்யதாயை நம :
மஹாமேதாயை நம :	பாகீரத்யை நம :
மஹாமோதாயை நம :	பவாராத்யாயை நம :
மஹாஸ்வர்யை நம ;	பாக்யஸஜ்ஜனபூஜிதாயை நம:
மாலாதர்யை நம :	பவஸ்துதயாயை நம :
மஹோபாயாயை நம : 380	பாநுமத்யை நம :
மஹாதீர்த்தபலப்ரதாயை நம :	பவஸாகரதாரண்யை நம :
மஹாமங்கள ஸம்பூர்ணாயை நம :	பூத்யை நம :
மஹாதாரித்ரயநாளிந்யை நம :	பூஷாயை நம : 420
மஹா மகாயை நம :	பூதேஸ்யை நம :
மஹாமேசாயை நம :	பாலலோசநபூஜிதாயை நம :
மஹாகாள்யை நம !	பூதாயை நம :
மஹாப்ரியாயை நம :	பவ்யாயை நம :
மஹாபூஷாயை நம :	பவிஷ்யாயை நம :
மஹாதேவஹாயை நம :	பவவித்யாயை நம :
ஸஹாராஜ்ஞாயை நம : 390	பவாத்மிகாயை நம :
முதாலயாயை நம :	பாதாபஹாரின்யை நம :
பூரிதாயை நம :	பந்துறுபாயை நம :
பாக்யதாயை நம :	பவநபூஜிதாயை நம : 430
போக்யாயை நம :	பவக்ந்யை நம :
போக்யதாயை நம :	பக்திலப்யாயை நம :
போகதாயிந்யை நம :	பக்தரக்ஷணத்பராயை நம:
பவாந்யை நம :	பக்தார்த்திசமந்யை நம :
பூதிதாயை நம :	பாக்யாயை நம :
பூத்யை நம : 400	போகதாநக்ருதோத்ய மாயை நம :
பூமிஸூநாயிகாயை நம :	புஜங்க பூஷணாயை நம :
பூததாத்ர்யை நம :	பீமாயை நம :
பயஹர்யை நம :	பீமாக்ஷயை நம :
பக்த ஸாரஸ்வதப்ரகாயைநம :	பீமரூபின்யை நம : 440
புக்த்யை நம :	பாவிந்யை நம :
புக்திப்ரதாயை நம :	ப்ராத்ருநுபாயை நம :
போக்யை நம :	பாரத்யை நம :
	பவநாயிகாயை நம :
	பாஷாயை நம :
	பாஷாவத்யை நம :
	பீஷ்மாயை நம :
	பைரவ்யை நம :

ஓம் பைரவப்ரியாயை நம :	ஓம் பலிபூஜாகரப்ரியாயை நம :
பூத்தையை நம : 450	பலதாயை நம ;
பாஸிதஸர்வாங்க்ஷை நம :	பிந்துருபாயை நம :
பூத்தாயை நம :	பாலஸ்ருயஸம்ப்ரபாயை
பூதிநாயிகாயை நம :	நம : 490
பாஸ்வத்தையை நம :	ப்ரஹ்மருபாயை நம :
பக்மாலாயை நம :	ப்ரஹ்மமய்யை நம :
பிஷ்டாதாநக்ஞுதோத்ய மாயை	ப்ரத்நமண்டலமத்யகாயை
பிஷ்டாருபாயை நம : [நம :	நம :
பக்திகர்ணையை நம :	ப்ரஹ்மாண்யை நம :
பக்தலக்ஷ்மீ ப்ரதாயிந்தையை நம :	புத்திதாயை நம :
ப்ராந்திக்நாயை நம : 460	புத்துயே நம :
ப்ராந்திருபாயை நம :	புத்திருபாயை நம :
பூத்தாயை நம :	புதேஸ்வர்ணையை நம :
பூதிகாரின்யை நம :	பந்தகூயகர்ணையை நம :
பிஷ்டனீயாயை நம:	பாதாநாஸிந்யை நம : 500
பிஷ்டாமாத்ரே நம :	பந்துருபின்யை நம :
பாக்யவத்த்ருஷ்டி கோச ராயை நம :	பிந்தவாலயாயை நம :
போகவத்தையை நம :	பிந்து பூஷாயை நம :
போகருபாயை நம :	பிந்துநாதஸமந்விதாயை நம :
போகமோக்ஷ பலப்ரதாயை நம :	பீஜருபாயை நம :
போகஸ்ராந்தாயை நம : 470	பீஜமாத்ரே நம :
பாக்யவத்தையை நம :	ப்ரஹ்மண்யாயை நம :
பக்தாகெளகவிநாஸிந்யை நம :	ப்ரஹ்மகாரின்யை நம :
ப்ராஹ்ம்யை நம :	பஹாருபாயை நம :
ப்ரஹ்மஸ்வருபாயை நம :	பலவத்தையை நம : 510
ப்ரஹ்மதையை நம :	ப்ரஹ்மஜாயை நம :
ப்ரஹ்மவஸ்லபாயை நம :	ப்ரஹ்மசாரின்யை நம :
ப்ரஹ்மதாயை நம :	ப்ரஹ்மஸ்துத்யாயை நம :
ப்ரஹ்மமாத்ரே நம :	ப்ரஹ்மவித்யாயை நம :
ப்ரஹ்மாண்யை நம :	ப்ரஹ்மாண்டாதிப வல்ல பாயை நம :
ப்ரஹ்மதாயிந்யை நம : 480	ப்ரஹ்மேஸவிழ்ணு ருபாயை நம :
ப்ரஹ்மேஸ்யை நம :	ப்ரஹ்மவிழ்ணவீஸ ஸம்ஸ்தி தாயை நம :
ப்ரஹ்ம ஸ்துத்யாயை நம:	புத்திருபாயை நம :
ப்ரஹ்மவேத்யாயை நம :	புதேஸாந்யை நம :
புதபரியாயை நம :	பந்தையை நம : 520
பாலேந்துஸேகராயை நம :	பந்தவிமோசந்யை நம :
பாலாயை நம :	அக்ஷமாலாயை நம :
	அக்ஷராகாராயை நம !

ஓம் அகாராயை நம :	ஓம் அப்ரதர்க்ய குதிப்ரதாயை
அகாரபலப்ரதாயை நம :	அகளங்கருபின்ஸை நம :
அநந்தாயை நம :	அநுக்ரஹபராயனையை நம :
அநந்தஸ்ரகதாயைநம :	அம்பரஸ்தாயை நம :
அநந்தசந்தரநிபநேநாயை	அம்பரமயாயை நம :
அநந்தமஹிமாயை நம : [நம :	அம்பரமாலாயை நம :
அகோராயை நம : 530	அம்புஜேஷனையை நம :
அநந்தகம்பீரஸம்மிதாயை	அம்பிகாயை நம :
நம :	அப்ஜிகராயை நம :
அத்ருஷ்டாயை நம :	அப்ஜிஸ்தாயை நம :
அத்ருஷ்டதாயை நம :	அம்ஸ்ரமத்யை நம :
அநந்தாயை நம :	அம்ஸ்ரஸததாந்விதாயை
அத்ருஷ்டபாக்யபலப்ரதாயை	நம : 570
அருந்தத்யை நம : [நம :	அம்புஜாயை நம :
அவ்யீநாதாயை நம :	அநவராயை நம :
அனைக் ஸத்குணஸம்யுதாயை	அகண்டாயை நம :
நம :	அம்புஜாஸந மஹாப்ரியாயை
அநேகழுஷ்ணையை நம :	அஜராமர ஸம்ஸேவ்யாயை
அத்ருஸ்யாயை நம : 540	நம :
அநேகலேகநிழேஷுவிதாயை	அஜரஸேவித பத்யுகாயை
நம :	நம :
அநந்தாயை நம :	அதலார்த்தப்ரதாயை நம :
அநந்தஸ்ரகதாயை நம :	அர்த்ததக்யாயை நம :
அகோராயை நம :	அத்யசாராயை நம :
அகோரஸ்வருபின்ஸை நம :	அபயாந்விதாயை நம : 580
அஸேஷுதேவதாருபாயை நம:	அநாதவத்ஸலாயை நம:
அம்ருதருபாயை நம :	அநுத்தப்ரியாயை நம :
அம்ருதேஸ்வர்யை நம :	அநந்தேப்லிதப்ரதாயை நம :
அநவத்யாயை நம :	அம்புஜாக்ஷயை நம :
அநேகஹஸ்தாயை நம ; 550	அம்புஜுபாயை நம :
அநேக மாணிக்ய பூஷனையை	அம்புஜாதோத்பவ மஹா
நம :	ப்ரியாயை நம :
அநேகவிக்ந ஸம்ஹர்த்ர்யை	அகண்டாயை நம :
நம :	அமராஸ்துத்யாயை நம :
அநேகாபரணேந்விதாஶை நம	அமரநாயகபூஜிதாயை நம :
அவித்யாயை நம :	அஜேயாயை நம : 590
அஜ்ஞாந ஸம்ஹர்த்ர்யை	அஜஸங்காஸாயை நம :
நம :	அஜ்ஞாநநாஸிந்யை நம :
அவித்யாஜாலநாஸிந்யை	அபீஷ்டதாயை நம :
நம :	அக்தாயை நம :
அபிருபாயை நம :	அகநேநாயை நம :
அநவத்யாங்க்யை நம :	

ஓம் அஸ்த்ரேவியை நம :	ஓம் ஜ்யாயை நம :
அவக்ஷமீநாஸிந்தையை நம :	ஐபவத்தையை நம :
அநந்தஸாராயை நம :	ஐாதிருபாயை நம :
அநந்தஸ்ரிஸை நம :	ஐயப்ரதாயை நம :
அநந்தவிதிபூஜிதாயை நம :	ஐநர்தநப்ரியகர்தையை நம :
அபீஷ்டாயை நம :	ஐஞாஷ்நீயாயை நம :
அமர்த்ய ஸம்பூஜ்யாயை நம :	ஐகத்ஸ்திதாயை நம : 640
அஸ்தோதய விவர்ஜிதாயை நம :	ஐகஜ்ஜேயேஷ்டாயை நம :
அஸ்திசஸ்வாந்த நிலயாயை நம :	ஐகந்மாயாயை நம :
அஸ்த்ரரூபாயை நம :	ஐஈவநத்ராணகாரின்னயை நம :
அஸ்த்ரவத்தையை நம :	ஐஈவாதுலதிகாயை நம :
அஸ்கலத்தையை நம :	ஐஈவஜ்நம்யை நம :
அஸ்கலத்ரூபாயை நம :	ஐந்மநிபர்ஹன்னயை நம :
அஸ்கலத்வித்யாப்ரதாயிந்தையை நம :	ஐாட்யவித்வம்ஸநகர்யை நம :
அஸ்கலத்லித்திதாயை நம :	ஐகத்யோநயே நம :
ஆநந்தாயை நம :	ஐயாத்மிகாயை நம :
அப்புஜாயை நம :	ஐகதாநந்தஜநந்தையை நம :
அமரநாயிகாயை நம :	ஐம்பவை நம :
அமேயாயை நம :	ஐலேஜேக்ஷன்னயை நம :
அஸேஷபாபக்ந்தையை நம :	ஐயந்த்தையை நம :
அகஷய ஸாரஸ்வத ப்ரதாயை நம :	ஐங்கழுபக்ந்தையை நம :
ஐயாயை நம :	ஐநிதஜ்ஞாநவிக்ரஹாயை நம:
ஐயந்த்தையை நம :	ஐடாயை நம :
ஐயதாயை நம :	ஐடாவத்தையை நம :
ஐந்மகர்மவிவர்ஜிதாயை நம :	ஐப்யாயை நம :
ஐகத்ப்ரியாயை நம :	ஐபகர்த்ரு ப்ரியங்கர்யை நம :
ஐகந்மாத்ரே நம :	ஐபக்ருத பாப ஸம்ஹர்த்தையை நம : 660
ஐகதீஸ்வரவஸ்லபாயை நம :	ஐபக்ருத பலதாயிந்தையை நம :
ஐாத்தையை நம:	ஐபாபுஷ்ப ஸமப்ரகாயை நம :
ஐயாயை நம :	ஐபாகுஸ்மதாரின்னயை நம :
ஐதாமித்ராயை நம :	ஐநந்தையை நம :
ஐப்யாயை நம :	ஐந்மரஹி தாயை நம :
ஐபநகாரின்னயை நம :	ஐயோதிர்வருத்யபிதாயிந்தையை நம :
ஐவந்தையை நம :	ஐடாஜ்மடந சந்த்ரார்த்யாயை நம :
ஐவநிலயாயை நம : 630	ஐகத்ஸ்ருஷ்டிகர்தையை நம :
ஐவாக்யாயை நம :	ஐகத்த்ராணகர்தையை நம :
ஐவதாரின்னயை நம :	
ஐாஹ்நவ்யை நம :	

ஓம் ஜாட்யத்வமஸ கர்த்யை	ஒம் ஜநமங்களகாரின்யை நம :
நம : 670	காமிந்யை நம :
ஜயேஸ்வர்யை நம :	காமருபாயை நம :
ஜகத்பீஜாயை நம :	காம்யாயை நம :
ஜயாவாஸாயை நம :	காமப்ரதாயிந்யை நம : 710
ஜநமபுலே நம :	கமெளன்யை நம :
ஜநமநாளிந்யை நம :	காமதாயை நம :
ஜநமாந்த்யரஹி தாய நம :	கர்த்ர்யை நம :
ஜைத்ர்யை நம :	க்ரதுகர்மபலப்ரதாயை நம :
ஜகத்யோநயே நம :	கருதக்நக்ந்யை நம :
ஜபாத்மிகாயை நம :	க்ரியாருபாயை நம :
ஜயலக்ஷண ஸம்பூர்ணையை	கார்யகாரணருபின்யை
நம : 680	கஞ்ஜாகஷ்யை நம :
ஜயதாந க்ருதோத்யமாயை	கருணூபாயை நம :
நம :	கேவலாமரலேவிதாயை நம:
ஜப்பராத்யாதி ஸம்ஸ்துத்	கல்யாணகாரின்யை நம :
யாயை நம :	காந்தாயை நம :
ஜம்பாரி பலதாயிந்யை நம :	காந்திதாயை நம :
ஜகத்த்ரயஹி தாயை நம :	காந்திருபின்யை நம :
ஜ்யேஷ்டாயை நம :	கமலாயை நம :
ஜகத்த்ரயவஸங்கர்யை நம :	கமலாவாஸாயை நம :
ஜகத்த்ரயாமபாயை நம :	கமலோத்பலமாலிந்யை நம :
ஜகத்யை நம :	குழுத்வத்யை நம :
ஜ்வாலாயை நம :	கல்யாண்யை நம :
ஜ்வாலிதலோசநாயை நம :	காந்த்யை நம : 730
ஜ்வாலிந்யை நம : [690	காமேஸவல்லபாயை நம :
ஜ்வலநாபாஸாயை நம :	காமேஸ்வர்யை நம :
ஜ்வலத்யை நம :	கமலிந்யை நம :
ஜ்வலநாத்மிகாயை நம ;	காமதாயை நம :
ஜிதாராதிஸூரஸ்துத்யாயை	காமபந்திந்யை நம :
நம :	காமதேந்வை நம :
ஜிதக்ரோதாயை நம :	காஞ்சநாகஷ்யை நம :
ஜிதேந்த்ரியாயை நம :	காஞ்சநாபாயை நம :
ஜராமரணஸுந்யாயை	கலாநிதேய நம :
நம :	கரியாயை நம : 740
ஜநித்ர்யை நம :	கீர்த்திகர்யை நம :
ஜநமநாளிந்யை நம : 700	கீர்த்யை நம :
ஜலஜாபாயை நம :	க்ரதுஸ்ரேஷ்டாயை நம :
ஜலமய்யை நம :	க்ருதேஸ்வர்யை நம :
ஜலஜாஸநவல்லபாயை நம :	க்ரதுஸ்வக்ரியாஸ்துத்
ஜலஜஸ்தாயை நம :	யாயை நம :
ஜபாராத்யாயை நம :	க்ரதுக்ருத ப்ரியகாரின்யை ம

ஓம் க்லேஸநாஸகர்ஷை நம :	ஓம் கல்பலதாயை நம :
கர்த்ரர்ஷை நம :	காலகூடவிநாளிந்றைய நம :
கர்மதாயை நம : 750	கல்போத்யாநவத்றைய நம :
கர்மபந்திந்றைய நம :	கல்பவநஸ்தாயை நம :
கர்மபந்தஹர்ஷை நம :	கல்பகாரின்றைய நம :
க்ருஷ்டாயை நம :	கதம்பகுஸ்மாபாஸாயை நம :
க்லமக்ந்றைய நம :	கதம்பகுஸ்மப்ரியாயை நம :
கஞ்ஜலோசநாயை நம :	கதம்பேத்யாந மத்யஸ்தா
கந்தர்ப்பஜனந்றைய நம :	யை நம :
கந்தாயை நம :	கீர்த்திதாயை நம :
கருணையை நம :	கீர்த்திபூஷணையை நம :
கருணைவத்றைய நம :	குலமாத்ரே நம :
க்லீம்காரின்றைய நம :	குலாவாஸாயை நம :
க்ருபாகாராயை நம : 760	குலாசாரப்ரியங்கர்ஷை நம :
க்ருபாஸிந்தலே நம :	குலநாதாயை நம :
கருபாவத்றைய நம :	காமகலாயை நம :
கருஞூர்த்ராயை நம :	கலாநாதாயை நம :
கீர்த்திகர்ஷை நம :	கலேஸ்வர்ஷை நம :
கல்மஷக்ந்றைய நம :	குந்தமந்தாரபுஷ்பாபாயை
க்ரியாகர்ஷை நம :	நம :
க்ரியாஸக்த்றைய நம :	கபர்தஸ்திதசந்தரிகாயை நம :
கர்மருபாயை நம :	கவித்வதாயை நம :
கமலோத்பவ கத்திந்றை	காம்யமாத்ரே நம :
நம :	கவிமாத்ரே நம :
கலாயை நம : 770	கலாப்ரதாயை நம : 810
கலாவத்றைய நம :	தருண்றைய நம :
கூர்ம்றைய நம :	தருணீநாதாயை நம :
கூடஸ்தாயை நம :	தாராதிபஸமாநநாயை நம :
கஞ்ஜஸம்ஸ்திதாயை நம :	தருப்தயே நம :
காளிகாயை நம :	தருப்திப்ரதாயை நம :
கல்மஷக்ந்றைய நம :	தர்க்யாயை நம :
கமநய ஐடாந்விதாயை நம :	தபந்றைய நம :
கரபத்மாயை நம :	தாபிந்றைய நம :
கராபீஷ்ட ப்ரதாயை நம :	தர்ப்பன்றைய நம :
கரதுபலப்ரதாயை நம :	தீர்த்தருபாயை நம : 820
கெளளிக்றைய நம :	தரிதலாயை நம :
கோஸதாயை நம :	தரிதேஸஸ்வர்ஷை நம :
காவ்யாயை நம ;	தரிதிவேஸ்வர்ஷை நம :
கர்த்ரர்ஷை நம :	தரிஜனந்றைய நம :
கோஸேஸ்வாயை நம :	தரிமாத்ரே நம :
கருஸாயை நம :	தர்யம்பகேஸ்வர்ஷைத் நம :
கூர்மயாநாயை நம :	தரிபுராயை நம !

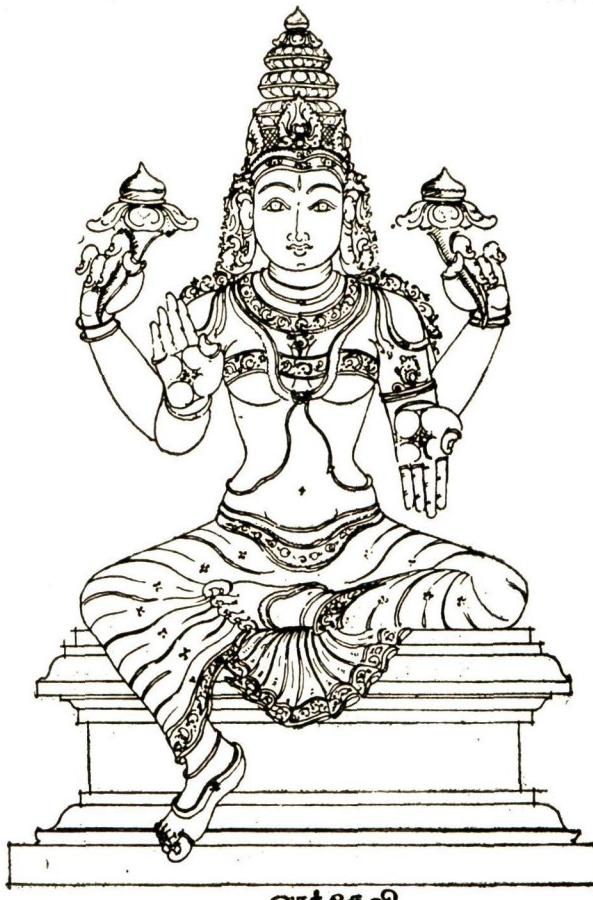
ஓம் தரிபுரேஸாந்யை நம :	ஓம் துர்யாயை நம :
தர்யம்பகாயை நம :	தரைலோக்ய ஸாந்தர்யை நம :
தரிபுராம்பிகாயைநம: 830	தேஜஸ்கர்யை நம :
தரிபுரஸ்ரியை நம :	தரிமூர்த்யாத்யாயை நம :
தரயீருபாயை நம :	தேஜோருபாயை நம :
தரயீவேத்யாயை நம :	தரிதாமதாயை நம :
தரயீஸ்வர்யை நம :	தரிசக்ரகர்த்ர்யை நம :
தரய்யந்த வேதிந்யை நம :	தரிபகாயை நம :
தாம்ராயை நம :	துர்யாதீதபலப்ரதாயை நம :
தாபத்ரிதயஹாரிண்யை நம :	தேஜஸ்விந்யை நம :
தமாலஸத்ருஸ்யை நம :	தாபஹார்யை நம :
த்ராத்ரே நம :	தாபோபாப்லவநாஸிந்யை நம :
தருணுதித்ய ஸந்நிபாயை நம : 840	தேஜோகர்ப்பாயை நம :
தரைலோக்யவ்யாபிந்யை நம :	தபஸ்ஸாராயை நம : 880
தருப்தாயை நம :	தரிபுராரி ப்ரியங்கர்யை நம :
தருப்திக்ருதே நம :	தந்வயை நம :
தத்வருபின்யை நம :	தாபஸ ஸந்துஷ்டானை நம :
துர்யாயை நம :	தபநாங்கஜ பீதிநுதே நம :
தரைலோக்ய ஸம்ஸ்துத்யா யை நம :	தரிலோசநாயை நம :
தரிகுணையை நம :	தரிமார்காயை நம :
தரிகுணேஸ்வர்யை நம:	தருதீயாயை நம :
தரிபுரக்ந்யை நம :	தரிதலஸ்துதாயை நம :
தரிமாத்ரே நம : 850	தரிலொந்தர்யை நம :
தரியம்பகாயை நம :	தரிபதகாயை நம : 890
திரிகுணநவிதாயை நம :	துரீய பததாயிந்யை நம :
தருஷ்ணேச்சேதகர்யை நம :	ஸாபாயை நம :
தருப்தாயை நம :	ஸாபாவத்தை நம ;
தீஷ்ணையை நம :	ஸாந்தாயை நம :
தீஷ்ண ஸ்வருபின்யை நம :	ஸாந்திதாயை நம :
துலாயை நம ;	ஸாபதாயிந்யை நம :
துலாதி ரஹிதாயை நம :	ஸீதலாயை நம :
தத்தத் ப்ரஹ்மஸ்வருபின் யை நம :	ஸீதாயை நம :
தராணகர்த்ர்யை நம : 860	ஸீமத்யை நம : 900
தரிபரபக்ந்யை நம :	ஸாபாந்விதாயை நம :
தரிபதாயை நம :	யோகஸித்திப்ரதாயை நம :
தரிதஸாந்விதாயை நம :	யோக்யாயை நம :
தத்யாயை நம :	யஜ்ஞேந பரிஷுரிதாயை நம :
தரிலக்த்யை நம :	யஜ்யாயை நம :
தரிபதாயை நம :	யக்ஷயை நம :
	யஜ்ஞமய்யை நம :
	யக்ஷிண்யை நம :

ஓம் யக்ஷிவல்லபாயை நம :	ஓம் யோகதாயை நம :
யஜ்ஞுப்ரியாயை நம :	யோகாருடாயை நம :
யஜ்ஞபூஜ்யாயை நம :	யோகமய்யை நம :
யஜ்ஞதுஷ்டாயை நம :	யோக ரூபாயை நம :
யமஸ்துதாயை நம :	யவீயஸ்யை நம : 950
யாமிநீயப்ரபாயை நம :	யந்த்ரரூபாயை நம :
யாம்யாயை நம :	யந்த்ரஸ்தாயை நம :
யஜநீயாயை நம :	யந்த்ரபூஜ்யாயை நம :
யஸஸ்கர்ஷயை நம :	யந்த்ரிதாயை நம :
யஜ்ஞகர்த்ரயை நம :	யுக்கர்த்ரயை நம :
யஜ்ஞரூபாயை நம :	யுகமய்யை நம ;
யஸோதாயை நம : 920	யுகதர்மவிவர்ஜி தாயை நம :
யஜ்ஞஸ்மஸ்துதாயை நம :	யமுநாயை நம :
யஜ்ஞேஸ்யை நம :	யாமிந்யை நம :
யஜ்ஞபலதாயை நம :	யாம்யாயை நம : 960
யோகயோநயே நம :	யமுநாஜல மத்யகாயை நம :
யஜ்ஞஸ்துதாயை நம :	யாதாயாதப்ரஸமந்யை நம :
யமீஸேஸ்யாயை நம :	யாதநாநாம்நிக்ருந்தந்யை நம :
யமாராத்யாயை நம :	யோகவாஸாயை நம :
யமீபுஜ்யாயை நம :	யோகிவந்தயாயை நம :
யமீஸவர்ஷயை நம :	யத்தச்சப்தஸ்வருபின்யை நம :
யோகிந்யை நம : 930	யோக கேழமமய்யை நம :
யோகரூபாயை நம :	யந்த்ராயை நம :
யோக கர்த்ருப்ரியங்கர்ஷயை நம :	யாவதக்ஷரமாத்ருகாயை நம :
யோகயுக்தாயை நம :	யாவத்பதமய்யை நம : 970
யோகமய்யை நம :	யாவச்சப்த ரூபாயை நம :
யோகயோகீஸ்வராம் பிகாயை நம :	யதேஸ்வர்ஷயை நம :
யோகஜ்ஞாநமய்யை நம :	யத்ததியாயை நம :
யோநயே நம :	யக்ஷவந்தயாயை நம :
யமாத்யஷ்டாங்க யோக தாயை நம :	யத்விதயாயை நம :
யந்த்ரிதாகெளக ஸம்ஹா ராயை நம :	யதிலஸ்மஸ்துதாயை நம :
யமலோக நிவாரின்யை நம:	யாவத் வித்யாமய்யை நம :
யஷ்டி வ்யஷ்டிஸ ஸம்ஸ்துத யாயை நம :	யாவத் வித்யாப்ருந்த ஸாவந்திதாயை நம :
யமாத்யஷ்டாங்கயோக யுஜே நம :	யோகில்லருத்பத்மநிலயாயை நம :
யோகீஸ்வர்ஷயை நம :	யோகிவர்ய ப்ரியங்கர்ஷயை நம : 980
யோகமாத்ரே நம :	யோகிவந்தயாயை நம :
யோக வித்தாயை நம :	யோகிமாத்ரே நம :

ஓம் யோகிஸபலதாயிந்தை நம :	ஓம் யஜ்நீயாஸை நம :
யகஷவந்த்யாஸை நம :	யமஸ்துத்யாஸை நம :
யகஷபூஜ்யாஸை நம :	யோகயுக்தாஸை நம ;
யகஷராஜஸ்பூஜிதாஸை நம :	யஸஸ்கர்ஷை நம :
யஜ்ஞஞபாஸை நம :	யோகபத்தாஸை நம ; 1000
யஜ்ஞதுஷ்டாஸை நம :	யதிஸ்துத்யாஸை நம :
யாயஜக்கஸ்வருபின்தை நம :	யோகஜ்ஞாஸை நம :
யந்த்ராராதயாஸை நம ; 990	யோகநாயக்ஷை நம :
யந்த்ரமத்யாஸை நம ;	யோகிஜ்ஞாநப்ரதாஸை நம :
யந்த்ரகர்த்தரு பிரயங்கர்ஷை நம :	யக்ஷயை நம :
யந்த்ராருடாஸை நம :	யமபாதாவிநாஸிந்தை நம :
யந்த்ர பூஜ்யாஸை நம ;	யோகிகாம்யப்ரதாத்ரஸை நம :
யோகித்யாந பராயணையை நம:	யோகிமோகஷப்ரதாயிந்தை நம :

ஸ்ரீ ஸ்ரீவாத்த ஸஹஸ்ரநாமாவளி ஸம்பூர்ண.

மத்திமதசதாளத்தில்
வாக்தேவி (திருமகளாகவும் போற்றுதல்
மரபு) சகல செல்வங்களையும் அருளும்
அம்மை திருவருவம்.

ஸ்ரீ அகஸ்திய முனிவர் அருளிய சரசுவதி தோத்திரம்

(வட மெராழியில்)

நியாணம்

1. யா குந்தேந்து துஷார ஹார தவளா
யாசுப்ர வள்ளுரா வருதா
யா வினு வரதன்ட மண்டித கரோ
யா சுவேத பத்மாஸனு |
யாப்ர ஹ்மாச்யுத சங்கப்ரப் ருதிபி
தே வைஸ் ஸதா பூஜிதா
ஸா மாம் பாது ஸரஸ்வதி பகவதி
நிச்சேஷ் ஜாட்யா பஹா ||
2. தோர்பிர் யுக்தா சதுர்பி ஸ்படிகமணி
நிபை ரகஷமாலாம்த தானு
ஹஸ்தே நெங்கேன பாத்மம் விதமபி ச சகம்
புஸ்தகம் சாபரேன |
பாஸா குந்தேந்து சங்க ஸ்படிகமணி நிபா
பாஸமானு ஸமானு
ஸா மே வாக்தேவ தேயம் நிவஸது வதனே
ஸர்வதா ஸாப்ரஸன்னு ||
3. ஸாரா ஸாரா ஸேவித பாத பங்கஜா
கரே விராஜத் கமணீய புஸ்தகா |
விரிஞ்சி பத்நீ கமலா ஸனஸ்திதா
ஸரஸ்வதி ந்ருதயது வாசிமே ஸதா ||
4. ஸரஸ்வதி ஸரவலிஜ் கேஸர ப்ரபா
தபஸ்வினீ சுரித கமலாஸன பரியா |
கனஸ்தனீ கமலவிலோல லோசனு
மனஸ்வினீ பவது வர ப்ரஸாதினீ ||
5. ஸரஸ்வதி நமஸ் துப்யம் வரதே காமருபினீ |
வித்யாரம்பம் கரிஷ்யாமி வித்திர் பவதுமேஸதா ||
6. ஸரஸ்வதி நமஸ் துப்யம் ஸர்வ தேவி நமோநம : |
சாந்த ரூபேச சிதரே ஸர்வமோகே நமோநம : ||
7. நித்யானந்தே நிராதாரே நிஷ்களாயை நமோநம : |
வித்யாதரே விசாலாகஷி சுத்த ஜ்ஞாநே நமோநம ; ||

8. சுத்த ஸ்படிக ரூபாயை ஸ்விக்ஷமருபே நமோநம் : | சுப்த ப்ரஹ்மி சதுர்ஹஸ்தே ஸர்வவித்தயை நமோநம் : ||
9. முக்தாலங்கருத ஸர்வாங்கயை மூலாதாரே நமோநம் : | மூலமந்த்ர ஸ்வரூபாயை மூலசக்தயை நமோநம் : ||
10. மனோந்மதி மஹா யோகே வாகீவரி நமோநம் : | வாக்ம்யை வரத ஹஸ்தாயை வரதாயை நமோநம் : ||
11. வேதாயை வேத ரூபாயை வேதாந் தாயை நமோநம் : | குணதோஷ விவரஜின்யை குணதீப்த்யை நமோநம் : ||
12. ஸர்வஜ் ஞானே ஸதானந்தே ஸர்வாருபே நமோநம் : | ஸம்பண்ணயை குமார்யை ச ஸர்வஜ்ஞேதே நமோநம் : ||
13. யோகா நார்ய உமா தேவ்யை யோகாநந்தே நமோநம் : | திவ்யஜ் ஞான திரிநேத்ராயை திவ்யமூர்த்யைநமோநம் : ||
14. அர்த்த சந்தர ஜூதாரி சந்தர பியபே நமோநம் ; | சந்தராதித்ய ஜூதாரி சந்தர பியபே நமோநம் : ||
15. அனுருபே மஹாருபே விச்வருபே நமோநம் ; | அனிமாத் யஷ்ட வித்தனுயஆனந்தாயை நமோநம் ||
16. ஜ்ஞான விஜ்ஞான ரூபாயை ஜ்ஞான மூர்த்யை நமோநம் : | நானுகாஸ்தர ஸ்வரூபாயை நானாருபே நமோநம் : ||
17. பத்மஜா பத்ம வம்சாச பத்மருபே நமோநம் : | பரமேஷ்ட்யை பராமுர்த்யை நமஸ்தே பாபநாசினீ : ||
18. மகா தேவ்யை மகாகாள்யை
மகா லக்ஷ்ம்யை நமோநம் : ||
ப்ரஹ்ம வீஷ்ணு சிவாயை ச
ப்ரஹ்ம நார்யை நமோநம் :
19. கமலாகர புஷ்பா ச காமருபே நமோநம் : | கபாலி கர தீப்தாயை கர்மதாயை நமோநம் : ||
20. ஸாயம் ப்ராத : படேந்நித்யம்
ஷாண்மாஸாத் வித்தி ருச்சதே |
கோர வயாக்ர பயம் நாஸ்தி
படதாம் ச்ருண்வதாமபி ||
21. இத்தம் ஸரஸ்வதி ஸ்தோத்ரம்
அதஸ்த்ய முனிவாசகம்
ஸர்வ வித்திகரம் நஞ்சுனும்
ஸர்வ பாப ப்ரனூசனம் ||

ஸ்ரீ சித்த சரசுவதி தோத்திரம்

தியானம்

1. யாகுந்தேந்து துஷார ஹார தவளா
யாசப்ர வஸ்த்ராவ்ருதா
யா வினு வரதண்ட மண்டி தகரா
யாச வேத பத்மாஸனு |
யா ப்ரஹ்மாச்யுத சங்கர ப்ரப்ருதிபி
தேவஸ்ஸதா பூஜிதா
ஸா மாம் பாது ஸரஸ்வதி பகவதி
நிச் சேஷ ஜாட்யாபஹா
2. ஆசாஸ ராசீ மவதங்க வல்லி
பாஸைவ தாலீக்ருத துக்தவிந்தும்
மந்தஸ்மிதைர் நிந்தித சாரதேந்தும்
வந்தே அரவிந்தாஸன ஸுந்தரீத்வாம் ||
3. சாரதா சாரதாம்போஜ
வதனு வதனும்புஜே |
ஸர்வதா ஸர்வதாஸ் மாகம்
ஸந்நிதிம் ஸந்நிதிம் கரியாத் ||
4. ஸரஸ்வதீம் ச தாம் நெளமி
வாகதிஷ்டாத்ரு தேவதாம் |
தேவத்வம் ப்ரதிபத் யந்தே
யதனுக்ர ஹதோஜநா :||
5. பாது நோ நிகஷ்க்ராவா மதிலேஹம்ன : ஸரஸ்வதி |
ப்ராஜ்ஞேதர பரிச்சேதம் வசஸைவ கரோதியா ||
6. சுக்ளாம் ப்ரஹ்ம விசார ஸார பரமா
மாத்யாம் ஜகத் வ்யாபினீம்
வினு புஸ்தக தாரீனீ மபயதாம்
ஜாட்யாந்த காராபஹாம் |
ஹஸ்தே ஸ்படிக மாலிகாம் ச தத்தீம்
பத்மாஸனே ஸம்ஸ்திதாம்
வந்தே தாம் பரமேச வரீம் பகவதீம்
புத்தி ப்ரதாம் சாரதாம் ||

7. வினுதம்ரே விபுல மங்கலதான சிலே
பக்தார்தி நாசினி வீரிஞ்சி ஹர்ச வந்தே |
கீர்தி ப்ரதே (அ)கில மனோரததே மஹாரஹே
வித்யா ப்ரதாயினி ஸரஸ்வதி நெளமி நிதயம் ||
8. சுவேதாபஜ பூர்ண விமலாஸன ஸ்மஸ்திதே ஹே
சுவேதாம் பராவருத மனோஹர மஞ்ஜாகாத்ரே |
உத்யன் மனோஜ ஞவிதபங்கஜ மஞ்ஜாஸாஸ்யே
வித்யா ப்ரதாயினி ஸரஸ்வதி நெளமி நிதயம் ||
9. மாதஸ்வதீய பதபங்கஜ பக்தியுக்தா
யே த்வாம் பஜந்தி நிகிலானபரான் விழுாய |
தே நிரஜரத்வமிஹ யாத்தி கலேவரேண
பூவற்றனி வாயுக கனும புவிநிர்மிதேன் ||
10. மோஹாந்த கார பரிதேஹ்ருதயே மதியே
மாதஸ் ஸதைவ குரு வாஸமுதார பாவே |
ஸ்வீயாகி ஸாவயவ நிர்மல ஸ்பரபாபி :
சீக்ரம் விநாசய மனோக தமந்தகாரம் ||
11. ப்ரஹ்மா ஜகத் ஸ்ருஜதி பாலய தீந்திரேச :
சம்புர் விநாச யதி தேவி தவப்ரபாவை : |
ந ஸ்யாத் க்ருபா யதி தவப்ரகடப்ரபாவே
ந ஸ்யு : கதஞ்சித பிதே நிஜ கார்ய தக்கா : ||
12. ஸக்ஷமிர் மேதா தரா புஷ்டி :
மெளி துஷ்டி : ப்ரபாத்ருதி : |
ஏதாபி : பாஹி தநுபி :
அஷ்டாபி மாம் ஸரஸ்வதி ||
13. ஸரஸ்வத்யை நமோ நித்தீயம்
பத்ர கால்யை நமோ நம : |
வேத வேதாந்த வேதாங்க
வித்யாஸ் தானேப்ய ஏவ ச ||
14. ஸரஸ்வதி மஹா பாகே
வித்யே கமல லோசனே |
வித்யாருபே விசாலாக்ஷி
வித்யாம் தேஹி நமோ (அ) ஸ்துதே ||
15. யதக்ஷர பதப்ரஷ்டம் மாத்ரே
ஹீனம்து யதபவேத |
தத்ஸர்வம் கஷ்மயதாம் தேவி
ப்ரவீத பரமேக்ஷர் ||

சர்சுவதி அஷ்டகம்

(பாத்ம புராணம்)

சதானீக உவாச

1. மஹாமதே மஹாப்ராஜ்ஞ
ஸர்வசாஸ்தர விசாரத |
அகஷ்ண கர்ம பந்தஸ்து
புருஷோ வைத் விஜஸ்தம ||
2. மரணே யஜ்ஞபேத ஜாய்யம்
யம் ச பாவமனுஸ்மரன் |
பரம் பதம் அவாப்பிரேதி
தன் மேப் சூறி மஹாமுனே ||

சௌனக உவாச :

3. இத மேவ மஹா ராஜ
ப்ருஷ்ட வான்ஸ் தே பிதாமஹ : |
பிஷ்மம் தர்ம விதாம்
சரேஷ்டம் தர்மபுத்ரோ யுதிஷ்டிர : ||

புதில்லிர உவாச :

4. பிதாமஹ மஹாப்ராஜ்ஞ
ஸர்வ காஸ்தர விசாரத |
ப்ருஹஸ்பதி ஸ்துதா தேவி
வாகே சேன மஹாத் மனா ||
ஆத்மானம் தர்ச யாமாஸ
ஸஹிய கோடி ஸமப்ரபம !

ஸர்வஸ்வத்யவாச :

5. வரம் வருணீஷ்வ பத்ரம் தே
யத் தே மனவி வித்யதே ||

ப்ருஹஸ்பதிருவாச :

6. யதி மே வரதா தேவி
திவ்யஞ் ஞானம் ப்ரயச்ச ந : |

தேவ்யவாச :

7. ஹந்ததே நிர்மலஜ் ஞானம்
குமதி தவமஸ காரணம !!
ஸ்தோத்ரேனு நேந யோ பக்தயா
மாம் ஸ்துவந்தி மனீஷின : |

ப்ருஹஸ்பதிருவாச :

7. ஸபதே பரமம் ஞானம்
யத் பரைபி துர்லபம் ||
ப்ராம்னேதி புருஷோ நிதயம்
மஹா மாயா ப்ரஸாதத :

ஸ்ரஸ்வத்யுவாச :

8. தரிலந்தயம் ப்ரயதோநிதயம்
படே தஷ்டக முத்தமம் |
தஸ்ய கண்டே ஸதாவாஸம்
கரிஷ்யாபி ந ஸம்சய : ||

சரசுவதி துவாதச நாமாவளி

1. ஸரஸ்வதி த்வியம் தருஷ்டா
வீணுபுஸ்தக தாரிணீ |
ஹம்ஸ வாஹ ஸமாயுக்தா
வித்யாதா னகரி மம ||
2. ப்ரதமம் பாரதி நாம
த்விதீயம் ச ஸரஸ்வதி |
தருதீயம் சாரதா தேவீ
சதுர்தம் ஹம்ஸ வாஹிணீ ||
3. பஞ்சமம் ஜகதீக்யாதா
ஷஷ்டம் வாகீச்வரி ததா |
கௌமாரி ஸப்தமம் ப்ரோக்தா
அஷ்டமம் ப்ரஹ்மசாரிணீ ||
4. நவமம் புத்தி தாத்ரீச
தசமம் வரதாயிணீ |
ஏகாதசம் க்ஷாத்ர கண்டா
த்வாதசம் புவனேச்வரி ||
5. ப்ராஹ்மி த்வாதா நாமானி
தரிலந்தயம் ய : படேன்னர : |
ஸர்வ வித்தி கரி தஸ்ய
ப்ரஸன்ன பரமேச்வரி ||
ஸா மே வஸது ஜிஹ்வாக்ரே
ப்ரஹ்மருபா ஸரஸ்வதி ||

காளிதாசர் அருளிய சரசுவதி நவரத்தின மாலை

1. குசாஞ்சித விபஞ்சிகாம்
குடிலகுந்தளாலங்கருதாம்
குசே சய நிவேஹிநீம்
குடிலசித்த விக் வேஷினீம் |
மதா லஸக திப்பியாம்
மனவலிஜாரி ராஜ்யச்சியம்
மதங்க குலகந்யகாம்
மதுர பாஷினீ மாச்ரயே ||
2. குந்த முகளாக்ரதந்தாம் குங்கும
பங்கேன விப்த குசபாராம் |
ஆந்தீல நீலதே ஹாமம் பாம்
அகிலாண்ட நாமிகாம் வந்தே ||
3. ஓங்கார பஞ்ஜூர சகீம் உபநிஷத்
உத்யான கேலிகலண்ட்மெ |
ஆகம விபினமழீம் ஆர்யா
மந்தர் விபாவயே கெளரீம் ||
4. தயமான தீர்க்க நயனும்
தேசிகருபேண தர்சிதாப்யுதயாம் |
வாமகுச நிறித வீனும்
வரதாம் ஸங்கித மாத்ருகாம் வந்தே ||
5. க்யாமானி ஸௌ குமார்யாம்
ஆனந்தா மந்த ஸம்பதுந் மேஷாம் |
தருளிம கருணூப்ராம் மதஜல
கல்லோல லோசனும் வந்தே ||
6. நகமுக முகரித வீனும் நாதரஸா
ஸ்வாதநவந வோல்லாஸாம் |
முகமம்ப மோதயது மே முக்தா
தாடங்க முக்த ஹஸிதம் தே !!
7. ஸரிகம பதநிரதாம் தாம்
வீனு ஸங்கராந்தகாந்த ஹஸ்தாம் தாம் |
சாந்தாம் ம்ருது ஸஸ்வாந்தாம்
குச பரதாந்தாம் நமாமி சிவகாந்தாம் ||

8. அவடுதடக டிதசூலீ பாலீம்

தாள்பிலாச தாடங்காம் | வீனு வாதந வேளாகம்பித
சிரஸம் நமாமி மாதங்கீம் ||

9. வீனுரலானுஷங்கம் விகசமதா

மோத மாதுரிப் ருங்கம் |
கருனு பூரதரங்கம் கலயே
மாதங்க கந்யகா பாங்கம் ||

10. மணிபங்க மேச காங்கீம்

மாதங்கீம் நெளமிலித்த மாதங்கீம் |
யெளவன வன ஸாரங்கீம்
ஸங்கீதாம்போரு ஹராபு வப்சுங்கீம் ||

11. மே ச காமா லேச நகம் மித்யா

த்ருஷ்டாந்தமத் யப பாகம் தம்
மாதஸ் தவ ஸ்வரூபம் ச மங்கல
ஸங்கீத ஸெளரபம் வந்தே ||

12. நவ மால்ய மேதத் ரசிதம்

மாதங்க கந்யகாகாப ரணம் |
ய : பா.தி பக்தி யுக்த :
ஸபவேத் வாகீச வரஸ் ஸாக்ஷாத் ||

காளிதாசர் அருளிய சியாமளா தாண்டகம் :

(வீணைய இழைக்கும் வழினைன்)

“ மாளிக்ய - வீனுமுப - ஸாலயந்தீம்
மதாலஸாம் மஞ்ஜுஷ்வாக - விலாஸாம் |
மாஹேநந்தர - நீல - தயுதி - கோமஸாங்கீம்
மாதங்க - கன்யாம் மனஸா ஸ மராமி ||

[மேலும் ருத்ரயாமளத்தில் ஸ்ரீ ப்ரகுஹஸ்பதி அருளிய
சரஸ்வதி தோத்திரம், ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிய ஸ்ரீ சாதாபுஜங்
காஷ்டகம், ஸ்ரீ அனந்தராமதீக்ஷிதர் அருளிய ஸ்ரீ சாதாஷ்டக
ஸ்தோத்ரம், ஸ்ரீ சாஸ்வதி சதாநாம ஸ்தோத்ரம், ஸ்ரீ சரஸ்வதி
சகல்ரநாம ஸ்தோத்ரம் முதலான பல வடமோழி நூல்கள்
உள்ளன .]

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் அருளிச்செய்த

ச ர சு வ தி அந்தாதி

(பொழிப்புரையுடன்)

காப்பு

ஆய கலைக எறுபத்து நான்கினையும்
ஏய வணர்விக்கு மென்னம்மை - தூய
வருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தி னுள்ளே
யிருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

(பொழிப்புரை) உலகத்துண்டாகிய அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் அறிவிற்குப்பொருந்துமாறு உணரச்செய்கின்ற என்தாய், வெண்பளிங்கு போன்ற தூய வடிவடையவள்; இத்தகைய கலைகள் என்மனத்தினுள்ளே வீர்றிருப்பாள். ஆகவே இங்கு அடியேனுக்கு எவ்வகை இடையூறும் வாராது என்றவாறு,

படிக நிறமும் பவளச்செவ் வாயும்
கடிகமழிழ்ப்புந் தாமரைபோற் கையுந் - துடியிடையும்
அல்லும் பகலும் அனவரத முந்துதித்தால்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி,

(பொ - ரை) வெண்பளிங்கு போன்ற சிறமும், பவளம் போன்ற சிவங்க வாயும், மணம் கமழின்ற தாமரப்பூப் போன்ற கைகளும், உடுக்கினைப் போன்ற இடையூறும் உடையவளாகிய கலைகளின் திருவருவை இரவும் பகலும் நாள் தோறும் மறவாமஸ் வணங்கினால் கருங்கல்லும் கவிதை சொல்லாதோ? சொல்லும் என்றவாறு.

- ஷி அந்தாதிக்குப் பொழிப்புரையாக ஆக்கித்தந்தவர்கள் ஷி ஆதீனத்து முனிபுங்கவர்கள் திருக்கூட்டத்தில் விளங்கிய நஞம் புலவர் தவத்திரு சுயம்புநாதத் தம் பிரான் சுவாமிகள் ஆவார்கள். இவர்கள் தமது பூர்வாசிரமத்தில் ஷி ஆதீனத்து மெய்கண்டார்திங்கள் இதழ் உதவி யாசிரியராகப் பணியாற்றியகாலத்தில் ஷி பொழிப்புரை செய்தார்கள். எண் 340 (1984).

கலைத்துறை

சிர்தந்த வெள்ளிதழிப் பூங்கமலா சனத்தேவி செஞ்சொற்
ரூர்தந்த வெள்மனத் தாமரையாட்டி சரோருக மேற்
பார்தத்த நாத னிசைதந்த வாரணப் பங்கயத்தாள்
வார்தந்த சோதி யம்போருகத் தாளை வணங்குதுமே, (1)

(பொழிப்புரை) அழகிய வெண்ணமையான இதழிகளோடு கூடிய தாமரையாசனத்தில் அமரிந்திருப்பவனும். செம்மையான சொற்களால் பாமாலை தொடுக்கத்தக்க அறிவு தந்து என் அஞ்சுசமாகிய தாமரை மலரில் எழுந்தருளியிருப்பவனும், தாமரை மலின்மேல் வீற்றிருந்து இவ்வுலக மெல்லாம் படைத்த பிரமதேவன் விரும்புகின்ற வெண்சங்கு போன்ற நிறங்காண்ட இனிமையான வெண்தாமரை வண்ணமுடையவனும்; வெண்ணமையான நீண்ட ஒளி வீசும் தாமரமலர் போன்ற திருவடிகளை யுடையவனும் ஆகிய சரசுவதியை நாம் வணக்குவோமாக என்றவாறு.

வணங்குஞ் சிலைநுதலுங் கழைத்தோனும் வனமுலை மேற்
சுணங்கும் புதிய நிலவெழு மேனியுந் தோட்டுடனே
பினங்குங் கருந்தடங் கண்களு நோக்கிப் பிரமனன்பால்
உணங்குந் திருமுன் நிலாய் மறைநான்கு முரைப்பவனே. (2)

(பெ - ரை) வேதங்கள் நான்கையும் சொல்பவனே ! வீளாந்த வில்லைப்போன்ற புருவமும். மூங்கிலைப் போன்ற தோனும், அழகிய கொங்கையின்மேல் பசலையும், புதிய சிலவெளி வீசும் வெண்ணமையான திருமேனியும், காதில் அணிந்துள்ள தோட்டினாவு நீண்ட பெரிய கண்களும் கொண்ட நின்னுடைய எழிலைக்கண்டு பிரமதேவன் அன்பால் நினைந்து சின்று வாடுகின்ற அழகிய திருக்கோயில் வாயிலையுடையவனே ! நின் அழகின் மேன்மை என்னே ! என்றவாறு.

உரைப்பா ரூரைக்குங் கலைகளெல்லா மென்னி ஹன்னையன்றித்
தரைப்பா லொருவர் தரவல்ல ரோதண் டரளமுலை
வரைப்பா லமுதுதந் திங்கெனை வாழ்வித்த மாமயிலே
விரைப்பா சடைமலர் வெண்டா மரைப்பதி மெஸ்லியலே (3)

(பொ - ரை) பசிய இலைகளோடு கூடிய மணப் பொருந்திய வெள்ளைத்தாமரை மலரை இருப்பிடமாகக் கொண்ட மென்மையானவனே ! குளர்ச்சி பொருந்திய முத்துவலை விளங்கும் கொங்கைக் குன்றில் தோன்றிய பாலமுத்ததை அடியேற்குத் தந்தருளி, இவ்வுலகத்தில் வாழச்செப்த அழகியமயிலைப் போன்றவனே ! அறிவுடையோரால் புகழ்ந்து சொல்லப்படுகின்ற கலைகள் அந்த னையும் ஆராயப்படுகுந்தால், அவற்றை உண்ணையல்லாமல் இந்த உலகத்தில் வேறு ஒருவர் தரக்கூடிய வல்லமை உடையவர் ஆவாரோ? ஆகமாட்டார் என்றவாறு.

இயலா னதுகொண்டு நின்றிரு நாமங்க ளேத்துதற்கு
முயலா மையாற்று மாறுகின்றே விந்த மூவுலகும்
செயலா லமைத்த கலைமகளே நின்றிரு வருஞ்சுக்கு
அயலா விடாம் வடியேனையு முவந் தாண்டருளே. (4)

(பொ-)கவர்க்கம் பூமிபாதலம் ஆகியதும் மூவுலகங்களையும் சின் அருட்
செப்கையால் உண்டாக்கிய கலைமகளே! அடியேனால் இயன்றது கொண்டு
சின்னுடைய அழகிய திருப்புரைகளைக் கவிபுனைந்து வழிபடுவதற்கு
முயற்சி செய்யாமையினாலே தடுபாற்றும் அடைகின்றேன். இதனைக்
காரணமாகக் கொண்டு சினது திருவருஞ்சுக்குப் புறம்பாக விட்டுவிடாமல்
அடியேனையும் மனமுவந்து ஆட்கொண்டு அருள் செய்வாயாக என்றவாறு.

அருக்கோ தயத்தினும் சந்திரோ தயமொத் தழகெறிக்கும்
திருக்கோல நாயகி செந்தமிழ்ப் பாவை திசைமுகத்தான்
இருக்கோது நாதனுந் தானுமெப் போதுமினி திருக்கு
மருக்கோல் நாண்மல ராளென்னை யானு மடமயிலே. (5)

(பொ - ரை) குரிய உதயமான பதற்காலத்திலும் சந்திரன் உதய
மானது போன்ற அழகிய ஒளி வீசும் எழில் மிக்க தோற்றுத்தையுடைய
கலைகளுக்கெல்லாம் தலையிடும் செந்தமிழ்ப் பாவையும், நான்கு திருமுகங்
களாலும் வேதாங்கிரங்களை ஒதும் பிரமதேவனும் தானும் எப்போதும்
சேர்ந்தே காட்சிக்கு இனிமையாகக் கொலு வீற்றிருக்கும், மன மூம் அழகிய
நிறும்புடைய அன்றலீங்க வெண்டாமரை மலராளும் ஆகிய சரசுவதியே
அடியேனை ஆட்கொள்ளும் இளமைப்பாருந்திய மாலைவாள் என்றவாறு.

மயிலே மடப்பிடியே கொடியே யிளமான் விணையே
குயிலே பசங்கிளியே யன்னமே மனக்கூ ரிருட்கோர்
வெயிலே நிலவெழு மேனிமின் னேயினி வேறுதவம்
பயிலேன் மகிழ்ந்து பணிவே னுனதுபொற் பாதங்களே. (6)

(பொ - ரை) மயில்போன்ற இனிய சாயலையுடையவளே! இளமை
பொருந்திய பெண் யானை போன்ற அழகிய நடையினை யுடையவளே!
மலர்க்கொடி போலும் மென்மையானவளே! இளம் பெண் மானைப்
போன்ற மருண்ட பார்வையினையுடையவளே! குயில் போன்ற இனிய
குரல்பொருந்தியவளே! பச்சைக் கிளிபோலும் மொழியாளே! அன்னம்
போன்ற மென்னடையினவளே! மனத்தில் மிகும் அறியாமையாகிய இருளை
நீக்குதலில் ஒப்பற்ற ஞாயிருப் பிளங்குபவளே! சிலவொளி வீசும்
திருமெனியையுடையவளே! உன்னுடைய பொன் போன்ற அழகிய
திருவடிகளை மகிழ்வுடன் வணங்குவேன். இப்பேறு பெற்றமையால் வேறு
தவம் செய்யமாட்டேன் என்றவாறு.

பாதாம் புயத்திற் பணிவார் தமக்குப் பலகலையும்
வேதாந்த முத்தியுந் தந்தருள் பாரதிவென் விதழ்ப்பூஞ்
சீதாம் புயத்தி லிருப்பா விருப்பவென் சிந்தையுள்ளே
ஏதாம் புவியிற் பெறலிர் தாவதெனக் கினியே. (7)

(பொ - ரை) திருவடித்தாமரையைப் பணிபவர்களுக்குப் பலவகையான கலைஞரானங்களையும், வேதாந்த நெளிவாகிய சித்தாந்தசுத்தாத்துவிதமுத்திசிலையினையும் தந்தநஞ்சின்ற சகலகலாவல்லியாகிய களைமகள்; வெண்மையான இழப்புகளையுடைய குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரப்பூவில் வீற்றி நூக்கின்றவள் என் மனத்திலும் இருப்பதனால், எனக்கு இனி இப்பூதலத்தில் பெறுவதற்கு அரிய பொருள் யாது? ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் கிடைக்கும் என்றவாறு.

இனிநா னுணர்வ தெண்ணெண் கலையாளை இலகுதொண்டைக்
கனிநானுஞ் செவ்விதழ் வெண்ணிறத் தாளைக் கமலவயன்
றனிநாயகியை யகிலாண்ட மும்பெற்ற தாயைமணப்
பணிநாண் மலருறை பூவையை யாரணப் பாவையையே. (8)

(பொ - ரை) அறுபத்து நான்கு கலைகளுக்கும் உரியவனும், விளங்குகின்ற கொவ்வாவக்கனியும் நாணமடையும் படிச்சிவக்கு இதழும் வெண்மையான நிறமும் உடையவனும், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனுடைய ஒப்பற்ற தலைவியும் எல்லா உலகங்களையும் ஈன்றெடுத்த அன்னையும், குளிர்ச்சி பொருந்திய அன்றலர்ந்த மணமுள்ள வெண்டாமரை மலரில் வீற்றி நூப்பவனும், வேதப் பெண் கொடியுமாகிய கலைமகளே; இனிசான் உணர்க்கு இன்புறுதற்குப் பேர்க்கொட்டு மாராள். (எ - ரு).

பாவுந் தொடையும் பதங்களும் சீரும் பலவிதமா
மேவுங் கலைகள் விதிப்பா ஸிடம்விதியின் முதிய
நாவும் பகர்ந்ததொல் வேதங்க னைங்கு நறுங்கமலப்
பூவுந் திருப்பதம் பூவா ஸணிபவர் புத்தியுமே. (9)

(பொ-ரை) சொல்லும் சீரும் தொடையும் ஆகியசெய்யுள் உறுப்புக்களிலும், பாளிலும், பாளின் பொருளிலும், அவற்றின் உயிராய்ப் பொங்குகளின்ற, கலைகளை எல்லாம் படைப்பவாளாகிய சரசவதிதேவி எழுங்கருனும் தீடம், பிரமதேவனது பழுமையான நாவும், அவனுல் சொல்லப்பட்ட வேதங்கள் நான்கம், நறுமணம் மிக்கவெண்டாமரப்பூவும், அவானுடைய சிருபாதங்களைப் பூஙால் அணி செய்து வழிபடுவர் அறிவுமேயாகும் என்றவாறு.

புந்தியிற் கூரிரு னிக்கும்புதிய மதிய மென்கோ
வந்தியிற் ரேன்றிய தீபமென்கோ நல்லரு மறையோர்
சந்தியிற் ரேன்றுந் தபன்னெண் கோமணித்தா மமென்கோ
உந்தியிற் ரேன்றும் பிரான்புயந் தோயு மொருத்தியையே. (10)

(பொ - ரை) திருமாலின் உந்திக் கமலத்தில் தோன்றிய பிரம தேவனின் தோள்களைச் சுற்றி ஒப்பற்றவளாகிய சரசுவதியை ; அறிவின்கண் தோன்றும் அறியாகமயாகிய மிக்க இருளைப்போக்கும் புதிய சங்கிரன் என்று சொல்வேனே ! மாலைக்காலத்தில் காணப்படும் விளக்கு என்று சொல்வேனே ! நல்ல அரிய அந்தணர்கள் மாலை சேரத்தில் சந்தியா வேனையில் செய்யும் வழிபாட்டில் காணப்படும் குரியன் என்று சொல்வேனே ! வெண்மையான மணிகள் கோக்கப்பட்டமாலை என்று சொல்வேனே ! எவ்வாறு புகழ்த்தரப்பேன் ? என்றவாறு.

ஓருத்தியை யொன்றும் லாவென் மனத்தினு வந்துதன்னை
இருத்தியை வெண்கமலத் திருப்பாளை யெண்ணெண் கலைதோய்
கருத்தியை யைம்புலனுங் கலங்காமற் கருத்தையெல் லாம்
திருத்தியை யான்மற வேன்றிசை நான்முகன் தேவியையே. (11)

(பொ - ரை) ஓப்பற்றவளும், ஓரநிவும் இல்லாத என்னுடைய மனத்தினில் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றி நுப்பவளும், வெண்டாமரை மலில் எழுந்தருளிப்புப்பவளுர், அறுபத்து நான்கு கலைகளிலும் பொருத்திய கருத்தாய்த் திகழ்பவளும். ஓங்கு புலன்களும் தவறுனவழிபிற் சென்று கலங்காமல் அடியவரி மனக் கருத்தையெல்லாம் திருத்தி கல்வழிப் படுத்துபவளும் நான்குதிருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் தேவியும் ஆகிய கலைமகளை நான் ஒருபோதும் மறவேன் என்றவாறு

தேவரும் தெய்வப் பெருமானு நான்மறை செப்புகின்ற
மூவருந் தானவரா கியுள் ஓளாருமுனி வரரும்
யாவரு மேனையவெல் லாவுயிரு மிதழ் வெளுத்த
ழவரு மாதினருள் கொண்டுஞா னம்புரி கின்றதே. (12)

(பொ - ரை) வானுலகத்துள்ள தேவர்களும், தெய்வத் தன்மை பொருந்திய சிவபிரானும், நான்கு வேதங்களும் சொல்கின்ற பிரம விஷங்கு உருத்திரர்களுப், அரக்கர்களாயுள்ளவர்களும், முனிஹர்களும், மற்று மூன்னோர் அனைவரும், பிற எல்லா உயிர்களும் இதழ்கள் வெண்மையாகவுள்ள தாமரைட்டுவில் வீற்றிருக்கின்ற கலைமகளின் அருளினுலன்கே அறிவுள்ள செயல்களைச் செய்கின்றார்கள் என்றவாறு.

புரிகின்ற சிந்தையி னாடே புகுந்துபுகுந் திருளை
அரிகின்ற தாய்கின்ற வெல்லா வறிவினரும் பொருளைத்
தெரிகின்ற வின்பங் களிந்தூறி நெஞ்சந்தெ ஸிந்துமுற்ற
விரிக்கின்ற தெண்ணெண் கலைமா னுணர்த்திய வேதமுமே. (13)

(பொ - ரை) அறுபத்து நான்கு கலைகளுக்கும் தலைவி பாகிய கலைமகள் உலகுக்கு எடுத்துரைத்த நான்கு மறையும் செயலைத் தூண்டுகின்ற மனத்தினுள்ளே புகுந்து அம்மனத்தின் இருளைப்போக்குகின்றது; ஆராய்கின்ற எல்லாவகையான அறிவுடையோர்களும்

பொருளின் தன்மையைத் தெரிகின்ற இன்பம் முதிர்ந்து தோன்றி மனம் தெளிவடைந்து முழுவதும் விரிவடைகின்றது என்றவாறு.

வேதமும் வேதத்தி நந்தமு மந்தத்தின் மெய்ப்பொருளாம்
பேதமும் பேதத்தின் மார்க்கமு மார்க்கப் பினக்கறுக்கும்
போதமும் போதவுரு வாகியெங் கும்பொதிந் தவிந்து
நாதமு நாதவண் டார்க்கும்வெண் டாமரை நாயகியே, (14)

(பொ - ரை) மறைகனும், மறைகளின் முடிவும் அம்மறை முடிவுகளின் உண்மைப்பொருளாகவுள்ள பல்லேறுசூறுசமய வேறுபாட்டு வழிகளும், அவ்வேறாட்டு வழிகளில் ஏற்படும்கந்து வேறுபாடுகளைப் போக்கும் நல்லறிவும், அறிவு உருவாகி உல்லா இடங்களிலும் சிறைக்குள்ள விந்தும், நாதமும், நாதமாகிய வண்டு ஒலிக்கும்படியான வெண்டாமரமலரில் வீற்றிருக்கும் கலைகளின் தலைவிழே ஆவான் என்றவாறு.

நாயக மான மலரக மாவதுஞான வின்பச்
சேயக மான மலரக மாவதுந் திவிழையா
லேயக மாறி விடுமக மாவது மெவ்வயிர்க்குந்
தாயக மாவதுந் தாதார்க வேதச ரோருகமே. (15)

(பொ - ரை) தலைமைத்தன்மையுடைய மறாவதும் அறிவினால் ஏற்படும் இன்பக் குழந்தையினிடமான மலராவதும் தீவினைகாரணமாக மனம் மாறிவிடும் இடமாவதும் எல்லா உயிர்களுக்கும் தாப் வீடாவதும், மகரங்களங்கள் பொருங்கிய வெண்டாமரை மலரேயாகும் என்றவாறு.

சரோருக மேதிருக் கோயிலுங் கைகளுந் தாளிணையும்
உரோரு கழுந்திரு வல்குலு நாபியுமோங் கிருள்போற்
சிரோருகஞ் சூழ்ந்த வதனமு நாட்டமுஞ் சேயிதமும்
உரோருக மீரரை மாத்திரை யானவுரை மகட்கே. (16)

(பொ - ரை) ஓவ்வொர் யுகமும் கணக்கிடப் புகுந்தால் இரண்டு அரை மாத்திரை சேர்ந்த ஒருமாத்திரையாக அமைத்த வாழ்நாள் உடைய வளாகிய சொற்செல்வியாம் கலைமகஞுக்குத் திருக்கோயிலும், கைகளும், இரண்டு திருவடிகளும், கொங்கையும், அழகிய அல்குலும், கொப்புமும், மிக்க இருளைப்போன்ற கூந்தல் குழ்ந்த திருமுகமும், கண்களும் சிவங்த வாயிதமும் வெண்டாமரை மலரேயாகும் என்றவாறு.

கருந்தா மரைமலர் கட்டாமரை மலர்கா மருதாள்
அருந்தா மரைமலர் செந்தாமரை மலரா லயமாத்
தருந்தா மரைமலர் வெண்டாமரை மலர்தாவி லெழிந்
பெருந்தா மரைமணக்குங் கலைக்கூட்டப் பினைதனக்கே. (17)

(பொ - ரை) குற்றமற்ற அழகிய டெரிய தாமரை மலர் மணம் வீசும், கலைகளின் தொகுதியை உண்டாக்கிய பெண் மானைப்போக்கு மருண்ட பார்வையுடைய கலைவாணிக்குக் கண்கள் கருந்தாமரையாகிய நீலோற்பல மலராகும்; யாவரும் விரும்பும் அவளது திருவடித்தாமரை மலர் அழகிய செந்தாமரைப்பலராகும்; அவள் தனது திருக்கோயிலாகக் கொண்டிருக்கும் தாமரை மலர் வெண்டாமரை மலராகும் என்றவாறு.

தனக்கே துணிபொரு ளென்னுந் தெர்லவேதஞ் சதுர்முகத் தோன்
எனக்கே சமைந்த வயிடேக மென்னு மிமையவர்தா
மனக்கேத மாற்றுமருந் தென்ப சூடுமலரென் பன்யான்
கனக்கேச பந்திக் கலைமங்கை பாத கமலங்களே (18)

(பொ - ரை) மிகவும் நெருங்கிக் கணத்த நீளமான கூந்தலீயுடைய கலைவாணியின் திருவடித்தாமரைகளைத் தொன்மையான வேதங்கள் தனக்கே துணிந்து சொல்லும் போருள் என்று கூறும்; நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் எனக்கே சிறந்த அபிடேகப் போருள் என்று சொல்லுவான்; தேவர்கள் யாவரும் மனக் குற்றங்களைப் போக்கும் மருந்தென்று சொல்லுவார்கள்; ஆனால் அடிப்பேரே முடியின்கண் சூடும் மலர் என்று சொல்லுவேன் என்றவாறு

கமலந்தனி விருப்பாள் விருப்போ டங்கரங் குவித்துக்
கமலங்கடவுளர் போற்றுமென் பூவை கண்ணிற் கருணைக்
கமலந்தனைக் கொண்டுகண் டொருகாற் றங்கருத்துள் வைப்பார்
கமலங் கழிக்குங் கலைமங்கை யாரணி காரணியே. (19)

(பொ - ரை) வெண்டாமரமலரில் இருப்பவளும், வேதா கமங்களாகவும் அது தேள்றுவதற்குக் காரணமாகவும் இருப்பவளும்; விருப்பத்துடன் அழகிய கைகளைக்குளித்துப் பிரமதேவன் வணங்கும் செம்லிய பூங்கொடி போன்றவனும் ஆசிய கலைவாணியின் அருளொழுகும் தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களைக் கண்டு, அட்படிக் கண்டு கொண்ட காட்சியை ஒரு பொழுதாகிலும் தம் மனக் கருத்தினில் வைத்து எண்ணுகின்றவரைகளுடைய தன்பமாகிய கண்ணீரைத் துடைத்தருள வாள் என்ற வாறு.

காரணன் பார்கமுஞ் சென்னியுஞ் சேர்தரு கண்ணியரும்
நாரணனாக மகலாத் திருவுமொர் நான்மருப்பு
வாரணன் தேவிய மற்றுள்ள தெய்வ மடந்தையரும்
ஆரணப் பாவை பணித்தகுற் றேவ லடியவரே, (20)

(பொ - ரை) படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் ஆசிய ஐந்துதொழில்களுக்கும் மூலகாரணாகவுள்ள தேவதேவனுடைய இடப்பாகத்திலும் திருமுடிமேலும் இருக்கின்ற உமாதேவியும் கங்கா தேவியும், திருமாளின் மார்பை விட்டகலாத இலக்குமியும், ஒப்பற்ற

நான்கு தந்தங்களையுடைய ஜூராவத மென்னுட் யானையையுடைய இந்திரன் மனையாட்டியாகிய இந்திராணியும் மற்றும் உள்ள தெப்பவப் பெண்கள் அத்தனைபேரும் வேதங்களைப்படைத்த பெண் கொடியாகிய சரசுவதி இட்ட கட்டளைகளைச் செய்யும் அடியார்களேயாவார்கள் என்றவாறு.

அடிவேத நாறுஞ் சிறப்பார்ந்த வேத மனைத்தனுக்கு
முடிவே தவளமுளரி மின்னே முடியா விரத்தின
வடிவே மகிழ்ந்து பணிவார் தமது மயவிரவின்
விடிவே யறிந்தென்னை யாள்வார் தலந்தனில் வேறிலையே, (21)

(பொ - ரை) வேதமணம் கமமும் திருவடியையுடைய, வெள் னை தாமரைப்புவில் வீற்றிருக்கும் மின்னற்கொடி போன்றவளே! சிற் பு' பொருந்திய எல்லாவேதங்களுக்கும் முடிவான பொருளாக உள்ளவளே! விலைதிக்க முடியாத நவரத்தினங்களுள் ஒன்றுகிய முத்துப்போன்ற ஒளிமிக்க வடிவினளே! உன்னை மகிழ்ச்சியுடன் டணிபவருடைய அறியாமையாகிய இரவுக்கு ஒருக்கிரவன் உதயம் போன்றவளே! என் சிலைமையை அறிந்து என்னை ஆட்கொண்டு அருள்புரிவார் இவ்வுலகினில் உன்னையன்றி வேறு ஒருவரும் இல்லை என்றவாறு.

வேறிலை யென்று எடியாரிற் கூடி விளங்குநின்பேர்
குறிலை யானுங் குறித்துநின்றே ணைம்புலக் குறும்பர்
மாறிலை கள்வர் மயக்காம னின்மலர்த்தா னெறியிற்
சேறிலை யீந்தருள் வெண்டா மரைமலர்ச் சேயிழழேயே. (22)

(பொ - ரை) என்னை ஆட்கொள்பவர் உன்னையன்றி வேறிருந்வர் இல்லை என்று, உனது அடியர்களோடு கூடிச் சிறந்து விளங்கும் உன்னுடைய திருநாமங்களை அடியேன் கூறவில்லையாயினும், யான் என் மனத்துள்ளே உன்னைக் குறித்து வழிபடுகின்றேன். ஆனால் ஜாதியுடன் களாகிய வேடரிகள் தம்கொடுங் தொழிலில் மாறுபடவில்லை; அக்கள்வரிகள் என்னை மயக்கிக் தம் வழியில் ஈர்க்காமல் உன்னுடைய மலர்ப் பாதத்னக மழிடும் நல்வழியில் அடியேன் செல்லவில்லை, ஆயினும் வெர்ஸைத் தாமரையில் வீற்றிருக்கும் சிவந்த ஆபரணங்களை அணிந்த கலைவாணியே! அடியேனுக்கு அருள்தருவாயாக என்றவாறு.

சேதிக்க லாந்தர்க்க மார்க்கங்க ளொவ்வெவர் சிந்தனையும்
சோதிக்க லாமுறப் போதிக்க லாம்சொன்ன தேதுணிந்து
சாதிக்க லாமிகப் பேதிக்க லாமுத்திதா னெய்தலா
மாதிக்க லாமயிஸ் வல்லிபொற் றுளை யடைந்தவரே. (23)

(பொ - ரை) அழகிய பெண்ணாகிய கலைகளைல்லாம் வல்ல மயி ஸ் போன்ற இக்கலைச்சேல்வியின் அழகிய திருவடிகளைச் சரணாடைந்தவர் கள்; கலைவல்லாரோடுவா திடும்போது அவர்தம் வாத வழிசனையெல்லாம் அழித்து வெற்றிபெறலாம். எத்தகைய நுண்மாண் நுழைபுலம் உடையவர்

சிந்திக்கும் சிந்தனைகளையும் சோதித்து அறியலாப்; நாலுணர்வு உடையோ ருக்கு அறிவு புகட்டலாம். தாம் கூறிய கூற்றுக்களையே துணிவுடன் உண்மைக் கூற்றுக்கள் என்று உறுதி கூறலாம், கற்றேரி கூறும் கூற்றுக்களைத் தம் வாதத்திற்கையால் மாறுபடச் செய்யலாம், முடிவில் கல்வியின் பயனுகிய முத்திப்பேற்றையும் அடையலாம் என்றவாறு.

அடையாள நான்மல ரங்கையி லேடு மணிவடமும்
உடையாளை நுண்ணிடை யொன்று மிலாளை யுபநிடதப்
படையாளை யெவ்வுயிரும் படைப்பாளைப் பதுமநறும்
தொடையாளை யல்லது மற்றினி யாரைத் தொழுவதுவே, (24)

(பொ - ரை) கலைவாணிக்கு அடையாளமான அன்றலர்க்கு செந்தாமரைமலர் போன்ற அழகிய கையில் ஓலீச்சுவடியும் கருத்தில் படிக மணிமாலையும் உடையவளை, நுண்ணிய இடை சிறிதும் ஓல்லாதவளை, உபசிடத்தங்களைத் தனக்குப் படைக்கலமாக உடையாளை, எல்லா உயிரினங்களையும் உண்டாக்குவதை, நறுமணம் மிக்க வெண்டாமரை மலர் மாலையை உடையவளை அல்லாமல் இனிமேல் வேறு யாரைத்தொழுவது. ஒருவரையும் தொழுமாட்டேன் என்றவாறு.

தொழுவார் வலம்வருவார் துதிப்பார் தந்தொழின் மறந்து
விழுவா ரருமறைமெய் தெரிவா ரின்பமெய் புளகித்
தழுவா ரினுங்கண்ணீர் மல்குவா ரெங்கணை தென்னை
வழுவாத செஞ்சொற் கலைமங்கை பாலன்பு வைத்தவரே. (25)

(பொ - ரை) குற்றமில்லாத செஞ்சொல்லைப் படைக்கும் கலை மடங்தையின்பால் அன்புவைத்து வழிபடுபவர், அவனை வணங்குவார், வலமாகவங்கு போற்றுவார், பாமாலை பாடுவார், தாம் செய்யும் செயல் மறந்து தடுமாறி விழுவார், அரிப் வேதங்களின் உண்மைகளை ஆராப்வார், பக்தி இன்பமேலீட்டினால் உடம்பு புளகாங்கிதமகைந்து அழுவார், மேலும் கண்ணீர் வடிப்பார், ஆனால் என்னிடம் உண்டாவது என்ன? ஒரு மெப்பாடுமில்லையே என்றவாறு.

வைக்கும் பொருளு மில்வாழ்க்கைப் பொருளுமற் றைப்பொரு
பொய்க்கும் பொருளன்றி நீடும் பொருள்ல பூதலத்தின் ஞம்
மெய்க்கும் பொருளு மழியாப் பொருளும் விழுப்பொருளும்
உய்க்கும் பொருளுங் கலைமா னுணர்த்து முரைப்பொருளே. (26)

(பொ - ரை) இம்பூலகின்கண் உண்மைப்பொருளும் அழியாமல் ஸிலையாக உள்ள பொருளும் மேலான சிறங்க செல்வமும், தம்மை நஸ்வழிக் கண் செலுத்தும் பொருளும் கலைத் தெய்வமாகிய சரசுவதி உணர்த்தும் உரைப்பொருளே யாகும். மேலைக்காகும் என்று நாம் சேமித்து வைக்கும் செல்வமும் இல்வாழ்க்கைக்கு உரிய பொருளும் மற்ற எவ்வகையை.

பொருள்களும் அழியும் பொருள்களே யன்றி அழியாமல் சிலைத்து சிற்கும் பொருள்கள் அல்ல என்றவாறு. (இது செல்வ சிலையாமையைக் கூறியவாறு)

பொருளா விரண்டும் பெறலாகு மென்றபொருள் பொருளோ மருளாத சொற்களை வான்பொருளோ பொருள் வந்துவந்தித் தருளாய் விளங்கு மவர்க் கொளியா யறியாதவருக் கிருளாய் விளங்கு நலங்களீர் மேனியிலங் கிழையே. (27)

(பொ - ரை) கலைச்செல்லிபால் வந்து அடிபணிக்கு வணங்கும் அன்பர்களுக்கு அருள்மபமாக விளங்கும் ஒளிமிக்க வழி காட்டியாகவும், கல்விநலம் அறியாதவர்களுக்கு அஞ்ஞான இருளாகவும் விளங்குகின்ற நல்லழகு தோன்றும் திருமேனியினையுடைய ஒளிமிக்க ஆபரணங்களை அணிந்த கலைக் கொடியே! பொருட் செல்லத்தால் அறமும் இன்பமு மாகிய இரண்டும் பெறுக்கூடும் என்று சொல்லும் பொருள் பொருளாக அழையுமா? மயக்க மில்லாத சொல்லையுடைய கலைகள் அருளாற் பெறும் பொருளே உண்மைப் பொருளாகும் என்றவாறு.

இலங்குந் திருமுக மெய்யிற் புளகமெழுங் கண்கணீர்
மலங்கும் பழுதற்ற வாக்கும் பலிக்கு மனமிகவே
துலங்கு முறுவல் செயக் களிக்கருஞ் சுழல்புனல்போல்
கலங்கும் பொழுது தெளியுஞ் சொன்மானைக்கருதினர்க்கே. (28)

(பொ - ரை) சொல்மடங்கையாகிய கலைகளைத் தம் ஏனத்தில் சினைப் பவருக்கு அழுகுடையமுகம் தெளிவுற்று விளங்கும் உடம்பின்கண் மயிர்க்கூச் செறியும். கண்களில் கண்ணீர் தோன்றும். அவர்களுடைய குற்றமற்ற சொற்கள் சொன்னபடி பலிக்கும், மனம் மிகவும் தெளிவுற்று விளங்கும். முகம் புன் முறுவல் செய்யுற்படி மிக்ககளிட்புடன் தோன்றும், சொற் பொருள் விளங்காமல் சுழலும் ஆற்று நீர் போலக் கலக்கமுறும் பொழுது மிகவும் தெளிவாக அறிவுக்குப் புலப்படும் (ஏ-று).

கரியா ரளகமுங் கண்ணுங் கதிர்முலைக் கண்ணுஞ்செய்ய
சரியார் கரமும் பதமு மிதமுந்தவள நறும்
புரியார்ந்த தாமரையுந் திருமேனி யும்பூண் பனவும்
பிரியா தென்னெஞ்சினு நாவினு நிற்கும் பெருந்திருவே, (29)

(பொ - ரை) என்னுடைய மனத்தில் சினைக்கும் போதும் நாவினால் சொல்லும்போதும் சிலையாக சிற்கும் பெரிபக்லைச் செல்வியே! உன்னுடைய கரிய அழிய கூந்தலும் திருக்கண்களும், ஒளிமிக்க கொங்கைக் காம்பும். சிவந்த வளையல்களை அணிந்த கைகளும் திருவடிகளும், செவ்வாயிதழும், வெண்மையான நறுமணம் மிக்க முறுக்கனிற்ற தாமரை மலரும், அழிய திருமேனியும், அத்திருமேனிமேல் அணியும் ஆபரணங்களும் என் நெஞ்சையிட்டு அகலாவே என்றவாறு.

பெருந்திருவுஞ் சயமங் கையுமாகி யென்பேதை நெஞ்சில்
இருந்தருளுஞ் செஞ்சொல் வஞ்சியைப் போற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும்
பொருந்திய ஞானந்தரு மின்பவேதப் பொருளுந் தருந்
திருந்திய செவ்வந்தரு மழியாப் பெருஞ் சீர்தருமே. (30)

(போ - ரை) பெரிய செல்லத்தையுடைய இலக்குமியும் வெற்றியை
யுடைய வீர இலக்குமியுமாகி என்னுடைய அறியாமைமிக்க நெஞ்சி
ஞுள்ளே வீற்றிருந்தருளும் செவ்வைய சொல்லையுடைய வஞ்சிக்கொம்பு
போன்றவளாகிய சரகவதியை வணங்கித்துதித்தால், அவள் எல்லா
உயிர்களுக்கும்பொருத்தமான அறிவுதருவாள்; இன்பமிக்க வேதத்தின்
பொருளையும் விளங்கவைப்பாள்; குற்றமில்லாத வழியில் சட்டிய செல்வத்
தையும் தருவாள்; அழியாத பெரிய சிறப்புடைய புகழையும் தருவாள்
என்றவாறு.

சுரசவதியந்தாதி முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ குமரகுருபரர் அருளிய

சுலகலாவல்லி மாலை

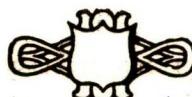
1. வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதந் தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத் தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ ? சகமேழு மரித்து உண்டானுறங்க ஒழித்தான் பித்தாகஉண்டாக்கும் வண்ணம் கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே ! சகலகலா வல்லியே !
2. நாடும் பொருட்கவை சொற்கவை தோய்தர நாற்கவியும் பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய் பங்கயா சனத்திற் கூடும் பசும்பொற் கொடியே ! கனதனக் குன்று மைம்பாற் காடும் சுமக்கும் கரும்பே ! சகலகலா வல்லியே .
3. அளிக்கும் செந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற் குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங் கொலோ உளம் கொண்டு தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக் கண்டு களிக்கும் கலாப மயிலே ! சகலகலா வல்லியே !
4. தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த கல்வியும் சொற்கவை தோய் வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள் வாய் ; வடநூற்கடலும் தேக்கும் செந்தமிழ்ச் செல்வமும் தொண்டர்செந் நாவினின்று காக்கும் கருணைக் கடலே ! சகலகலா வல்லியே !
5. பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற் பாதபங் கேருகமென் கேஞ்சத் தடத்தல் ராததென் னேநெடுங் தாட்கமலத் தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந்நாவு மகமும் வெள்ளைத் தஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் ! சகலகலா வல்லியே !
6. பண்ணும் பரதமும் கல்வியும் தீஞ்சொற் பனுவழும்யான் எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தஙல் காயெழு தாமறையும் விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும்வெங் காலும்அன்பர் கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய் ! சகலகலா வல்லியே !

7. பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் பழங்கு கடைங்கண்ணல் காய் ; உளம் கொண்டு
தொண்டர்
தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீர்பால் அழுதங் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே ! சகலகலா வல்லியே !

8. சொல்லிற் பனமும் அவதான மும்கவி சொல்லவல்ல
நல்லித்தை யுந்தங் தழிமைகொள் வாய் ; நளி ஞசனஞ்சேர்
செல்லிக் கரிதென் ரெரு காலமுஞ் சிதை யாமை நல்கும்
கல்லிப் பெருஞ் செல்வப் பேரே ! சகலகலா வல்லியே !

9. சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ் ஞானத்தின் ரேற்ற
மென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்ஸிலங் தோய்புழைக்கக
நற்குஞ் சரத்தின் பிழயோ டாசன்ன நாணநட
கற்கும் பதாம்புயத் தானே ! சகலகலா வல்லியே !

10. மண்கண்ட வென்குடைக் கீழாக யேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய் வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும் விளம்பிலுன்
போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ சகலகலா வல்லியே !

அறுபத்துநான்கு கலைகள்

1. அச்கரவிலக்கணம் - எழுத்திலக்கணப்பற்றி அறிந்து கொள்வது.
2. இலிகிதம் - கடிதம் எழுதும் வகைகளை அறிவது.
3. கணிதம் - கணக்கு வகைகளைப்பற்றிய நூலறிவு.
4. வேதம் - ரிச், யஜார், சாமம், அதூரவணம் ஆகிய வேதங்களைப்பற்றி அறிவது.
5. புராணம் - பதினெண் புராணங்களையும் கற்றுத்தெளித்தல்.
6. வியாகுரணம் - இலக்கண நூலறிவு.
7. நீதிசாத்திரம் - சுக்கிரநீதி, மனுநீதிபோன்ற சாத்திரங்களின் அறிவு.
8. சோதிசாத்திரம் - வானசாத்திரம் கோள்களின் சஞ்சாரம் முதலியன கற்று, பலன் சொல்லும் அறிவு.
9. தருமசாத்திரம் - அறநூல்களைப் பற்றிய ஞானம்.
10. யோகசாத்திரம் - ரேசகம், பூரகம், கும்பகம் முதலியன அறிந்து குண்டவினி சத்தியின் ஆற்றலை உணர்ந்து யோகம் செய்து பேரின்பம் துய்க்கும் யோகநூல்களைப் பற்றிய கலைஞரானம்.
11. மந்திர சாத்திரம் - மந்திரங்களையும் உச்சாடனங்களையும் ருநின்மூலம் அறிந்துகொள்வது.
12. சகுன சாத்திரம் - நல்லகாரியம் செய்யப் பறப்படும் பொழுது தெருவில் எதிர்ப்படும் பறவை, விலங்கு, மானுடர் முதலிய பொருள்களைக் காண்பதால் ஏற்படும் நல்ல நிமித்தம், தீயங்மித்தம் ஆகியவைபற்றிய சாத்திர நூலறிவு.
13. சிற்பசாத்திரம் - கருங்கற்களாலும், பஞ்சலோகங்களாலும், பிறவற்றுலும் செய்யப்படும் சிலைகளின் அளவைகள், உருவ அமைப்பு முறைகள், கருங்கற்களின் தன்மை, உலோகக்கலவையின் விகிதம் முதலியவற்றை அறிவதோடு, ஓவியத்திலும் திறமைபெறும் கலைகளின் நுட்பம் (சிற்பக் கலையும் ஓவியக்கலையும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை.)
14. வைத்தியசாத்திரம் - மக்களுக்கும், விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் ஏற்படும் நோய்கள்பற்றியும்; அவற்றைப் போக்கும் மருந்து வகைகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளும் சாத்திர அறிவு.

- 15.** உருவசாத்திரம் - மக்களின் உருவு அமைப்பு. உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரையிலுள்ள உறுப்புக்களின் அமைப்பு ஆகியவற்றை அறிந்து கொண்டு மக்களின் ஞானம், செயல்களை ஆராய்ந்து கூறும் சாமுத்திரிகா லட்சணம் போன்ற நூலறிவு.
- 16.** இதிகாசம் - சிராகசியம். பாரதம், இராமாயணம் ஆகிய நூலறிவு.
- 17.** காவியம் - வாழ்த்து, தெய்வ வணக்கம், உரைக்கும் பொருள் உணர்தல். சிறந்த நாயகனைக்கோடல், நாட்டு வருணை, நகரவருணை, மலைச் சிறப்பு, கடல் வருணை, பருஷசிறப்பு, தூரிய சந்திர உதய அத்தமன அலங்காரம், திருமணம். முடிதூட்டேல், பொழில் விஜையாட்டு, நீர் விலையாட்டு மதுபானம், மக்கட்பேறு, கலவியிற்களித்தல். புலவியிற் புலத்தல், மந்திரம், தூது. போர்மேற் செலவு. போர்புரிதல், வெற்றி, வழிநடை, பவனி, கள்வொழுக்கம், கற்பொழுக்கம், ஆற்றுச்சிறப்பு, திணைவளம். தூதுவிஜையாட்டு, உறுதிகூறல், காண்டம் சருக்கங்களின் பாகுபாடு, பொருட்டுறை, மெய்ப்பாடு. ஒன்பான்சுவை, வனப்பு, உத்தி மத்மான்ற காவிய இலக்கணம் முப்பத்தெட்டும் அமையுமாறு அறிவுடைச் சான்றேநால் யாக்கப்பெற்ற காவிய நூல்களைக் கற்றுணரும் அறிவு.
- 18.** அலங்காரம் - உவமை, உருவசம் முதலிய அணிவகைகளைக் கூறும் அலங்கார சாத்திர ஞானம்.
- 19.** மதுரபாடனம் - வாயினால் இனிமையாகப் பாடும் இசை ஞானம்.
- 20.** நாடகம் - கதை, கற்பனை நிகழ்ச்சிகளைப் பல பாத்திரங்களின் வாயிலாக மக்களுக்கு அறிவிக்கும் மேடை நாடகக் கலையறிவு.
- 21.** நிருத்தம் - நடனக்கலை ஞானம்.
- 22.** சத்தப்பிரமம் - எழுத்தின் ஓலியே தெய்வம் என்று கொள்ளும் வாதிகள் புனிந்த நூல்பற்றி அறிவது.
- 23.** வீஜை - வீஜை செய்வதற்கேற்ற குற்றமங்கிய மரங்களின் வகை, வீஜை யின் உறுப்புகளாகிய கோடு, பத்தர், திவை, முறுக்காணி முதலிய உறுப்புகளின் அமைப்பு முறை, வீஜையில் பொருத்தப்பெறும் நரம்பின் தன்மைகள், பண், திறம், திறத்திறம் முதலிய இசை அமைப்பு முறைகள், தாளவகைகள், அவைகளைக் கையாணும் முறை ஆகியவற்றை அறிந்திருத்தல்.
- 24.** வேணு - முங்கிலால் செய்யப்பட்ட புல்லாங்குழல் வாசிக்கும் இசை ஞானம்.
- 25.** மிருதங்கம் - தோல் கருவியாகிய மிருதங்கத்தில் சொல் கட்டுகளைத் தாளங்களத்தோடு வாசிக்கும் கலை.

26. தாளம் - ஆதி, ரூபகம், திருப்படை, சீம்மநந்தனம்போன்ற சங்கீத சருதிப்! பிரமாணம், அங்கம் இலயை, களை, காலம், சீரகம், கிரியை, சாதி பிரத தாரம், மார்க்கம், மதி என்ற கூறுபாடுகளைப்பற்றிய ஞானம்.
27. அந்தீர பரிட்சை - வில்லில்லவத்து எய்யப்படும் அம்புகளின் தன்மை அமைப்பு ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்ளும் அறிவு.
28. கனகபரிட்சை - ஆடகம், சாம்பூநதம், சாதஞுபம், கிளிச்சிறை போன்ற பொன்னின் மாற்றுவகைகளைக் கண்டறிவது.
29. இரதபரிட்சை - தேர்களின் தட்டமைப்பு, அளவு, கூம்பு, சக்கர அமைப்பு முதலியவைபற்றித் தெரிந்துகொள்ளும் அறிவு.
30. கசபரிட்சை - யானைகளின் தோற்றும், உருவ அமைப்பு, லட்சணம், குணம், திறமை முதலியனவற்வறக் கண்டறிதல்.
31. அசுவபரிட்சை - அட்டமங்கலம், பஞ்சகல்யாணிபோன்ற குதிரையின் இலக்கணம், கதிகள், நடைகள் முதலியவற்றையும், அவற்றின் குணங்களையும் அவற்றிற்கு ஏற்படும் நோய்வகைகளையும் நோய்போக்கும் முறை களையும் அறிதல்.
32. இரத்தினபரிட்சை - முத்து, பவளம், வைரம், வைடுரியம், கோமேதகம், புஷ்பராகம், மாணிக்கம், இந்தீர நீலம், மரகதம் ஆகிய ஒன்பதுவகை மணிகளின் குணம் குற்றும், அவற்றை அணிவதனால் ஏற்படும் பலன்கள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து அறியும் அறிவு.
33. பூமிபரிட்சை - மண் வகைகளின் தன்மை, கல்லின் தன்மை, நிரோட்டம் ஆகியவற்றை அறிதல்.
34. சங்கிராம விலக்கணம் - போர்பற்றிய விவரங்களையும் போர்க்களத்தில் விழுகம் வகுக்கும் முறைகளையும் கற்றுணர்தல்.
35. மல்யுத்தம் - வீரர் இருவர் ஒருவரோடு ஒருவர் ஆயுதம் இன்றிப் போர்புரியும் மல் யுத்தம் பற்றிய கலை.
36. ஆகருடணம் - பிறரைத் தன்வசப்படுத்தி இழுக்கும் மந்திரவித்தை, அதாவது வசியலித்தை.
37. உச்சாடணம் - மந்திர உச்சாடணத்தால் பேய் முதலியன ஒட்டுதலும், பிடித்தவற்றை அகற்றலும் ஆகிய வித்தை.
38. வித்து வேடணம் - நேர்மைக்கு அடங்காத வழி விரோதங் கொண்டு பகைவரை அடக்கப் பயிலும் கலை.
39. மதசாத்திரம் - காமவிளையாட்டைப் பற்றிய கலை நால்.
40. மோகணம் - பிறர் மனத்தை மயங்கச் செய்யும் வித்தை.

41. வசீகரணம் - பிறரைத்தன் கருத்திற்கு உடன்படச் செய்யும் வித்தை.
42. இரசவாதம் - இரும்பு செம்பு போன்ற உலோகங்களைப் பொன்னுக்குதல்.
43. காந்தருவ வாதம் - தலைவன் தலைவியைக் காந்தருவ மணத்தால் கூடுதற்குப் பேசும் பேச்சுக்கலை.
44. பைபீல வாதம் - எறும்புகள் பேசும் பேச்சினை அறியும் கலை.
45. கவுத்துக வாதம் - வஞ்சகத்தை மனத்தில் வைத்து வாதாடும் கலை.
46. தாது வாதம் - பொன், இருப்பு, செம்பு, நாகம் முதலிய எல்லா வகையான உலோகங்களையும் பரிசோதித்து அறியும் கலை.
47. காருடம் - தன்னைக் கருடனுக்குப் பாலித்து பாம்பின் விடத்தைப் போக்கும் மந்திரவித்தை.
48. கந்டம் - மேடையில் ஆடும் கூத்தின் கலை.
49. முட்டி - விரல்களை மடக்கிய கையினால் குத்திச் செய்யும் போர்க்கலை. அதாவது முட்டியுத்தம்.
50. ஆகாயப்பிரவேசம் - தூலசரீத்தை யோக வித்தையால் மறைத்துக் கொண்டு சூட்சம் சரிரத்தோடு ஆகாயத்தில் நுழைதல்.
51. ஆகாய கமணம் - சூட்சம் சரிரத்தோடு ஆகாய மார்க்கமாகப் பல இடங்களிலும் சஞ்சரித்தல். இதனை மணிமேகலை என்னும் நூல் காயசண்டிகை செய்ததாகக் கூறுகிறது.
52. பரகாயப் பிரவேசம் - தன் சரிரத்தை விட்டுப் பிறிதொரு சரிரத்தினுள் சூட்சம் சரிரத்தோடு புதுதல் - இதனைத் திருமூலர் செய்தார்.
53. அதிரிசயம் - காணப்படும் பொருள்களைக் காணுமற் போகச் செய்வ தாகிய விந்தை. இதுதாமத குணசித்து விளையாட்டில் ஒன்று என்பர்.
54. இந்திரசாலம் - அற்புதங்களைச் செய்து காட்டும் விந்தை.
55. மகேந்திர சாலம் - நம்பமுடியாத பெரிய மாயவித்தைகளைச் செய்து காட்டும் கண்கட்டு வித்தை.
56. அக்கினித்தம்பம் - நேருப்புத் தூணைக்கட்டித் தழுவினால் அதனைச் சுடாமல் செய்யும் வித்தை.
57. சலத்தம்பம் - நீர்மேல் நடந்து காட்டும் வத்தை. இதனைச் செய்து காட்டியவர் பீதாம்பர ஜயர் என்னும் மேதையாவார்.

58. வாயுத் தம்பம் - பிராணவாயு வெளியில் ஓடாமல் தடுத்து நீண்டநேரம் அடக்கிச் சாதிக்கும் அடயோக வித்தை,
59. நிடழத் தம்பம் - நடக்க முழுயாத்தை நடத்திக்காட்டும் கண்கட்டு வித்தை.
60. வாக்குத் தம்பம் - பிறர் பேசும் பேச்சைப் பேசவொட்டாமல் தடுக்கும் வாய்க்கட்டு வித்தை.
61. சுக்கிலத் தம்பம் - இந்திரியத்தை வெளிவிடாது அடக்கும் வித்தை
62. கன்னத் தம்பம் - கேட்கும் காதைக் கேட்காமற்செய்யும் வித்தை.
63. கட்கத் தம்பம் - வாளால்வெட்டக் கை ஓங்கினால் வெட்டுப்படாமல் தன் உருவை மறைத்துக்கொள்ளும் வித்தை.
64. அவத்தைப் பிரயோகம் - பகவவரரச் சூனியம் வைத்துக் கொல்லுதல்.

தல புராணங்களில் சரகவதி வாழ்த்துப் பாடல்கள்

1. மச்ச புராணம்

வெண்மலரும் வெண்பணீயும் வெண்களையும்
வெண்மணீயும் வேய்ந்து வாச
வெண்கமலம் வீற்றிருந்து பழங்கருளை
பூத்துவண்டு விளரி பாடக்
கண்மலரு மாயிரங்கோ டவிழ்த்துமுகை
நேதிழ்த்தகம லத்தில்வா மேன்
கண்மலருஞ் சதுர்முகத்தோன் நாவில்வளர்
வாணிபதங் கருத்துள்ளைப் பாம்.

2. மருதவனப் புராணம்

எழுத்தசைசொற் பொருளுதவும் அணிகளிரு
வகைபெறுபா வீணங்கள் கொண்டு
மழுத்தடக்கைக் கடவுளிடை மருதவன
வடசொலுறு மான்மியத்தை
வழுத்திடத்தென் தமிழ்தினாம் இனிதுபுரிங்
திடுகவேன மகிழ்ந்து வண்டின்
குழுத்தமைப் போற்றிடுதவள பங்கயத்தின்
உறைந்திடூஸ் கோதை தானே.
— கொட்டையூர்ஷீ சிவக்கொழுந்து தேசிகர்.

3. திருவாப்பனூர்ப் புராணம்

உறைதமிழ் மூவர்நாவி னாற்றெழு மழுதைச் சங்கத்
திருக்கும்வெண் முத்தைத் கற்றே ரென்னும் கூட்டுங் தேளை
வரைதமிழ் முனிவ னெஞ்ச மலர்க்கமலப் பூஞ் சேக்கைத்
திருத்தகு மரச வண்ணப் பேட்டினைச் சிங்கதை செய்வாம்,

4. திருவோத்தூர்ப் புராணம்

சாற்று நற்றமிழ்ப் பேற்றுக் கென்குறை
நோற்று வாணிதாள் போற்று னெஞ்சமே.

5. சிவ ரகசியம்

நான்முக னுவிள் மேவி நான்மறை வடிவாயின்னங்
தானரும் பொருள்க டேரத் தடக்கையின் முறையுங் தாங்கித்
தேனலர் கமலப் போதிற் செழித்து வீற்றிருக்கு மய்மை
கான்மெர் போற்றி நாலும் கருத்துற வணக்கஞ் செய்வாம்.

— ஒப்பிலாமணி தேசிகர்

6. வில்லி பாரதம்

போருப்பிலே பிறந்து தென்னென்புகழிலே கிடந்து சங்கத்
திருப்பிலே யிருந்து வைகையேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை
நோருப்பிலே நின்று கற்றேர் நினைவிலே நடந்தோரேன
மருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளருகின்றுள்

7. தொல்காப்பியம்

தவனத் தாமரைத் தாதார் கோயில்
அவளைப் போற்றுதும் அருந்தமிழ் குறித்தே
— தொல், சொல். சேனே-உரை,

8. தனிப்பாடல்

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கிளையும்
யை உணர்விக்கும் என்னம்மை தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தினுள்ளே
இருப்பான் இங்கு வாராதிடர்.

— கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர்

9. திருவினையாடற் புராணம்

ப்ரமுதகன்ற நால்வகைச்சோன் மலரெடுத்துப் பத்திப்படப் பூப்பித்திக்கு
முழுதகன்று மனங்துசுவை யொழுகியணி பெற் கூடுதல் முக்கண் ஸ்ரூத்திதாளிற்
கேருமுதகன்றவன் பெனுநார் தொடுத்தலங்கல் துட்டவரிச் சுரும்புந்தேனும்
கொழுதகன்றவெண்டோட்டு முண்டகத்தாள்ஷி முடிமேற் கொண்டு வாழ்வாம்

10. திருவதிட்டகுடிப் புராணம்

அகரமாதி யக்கரத்தா ஸறுபானன்று கலைகளெல்லாம்
பகரும் வானி தனைப்போற்றி பதத்தால்மயிடன் றலைமிதித்தான்
யுகள் மலரைப் போற்றிசெய்தே யோதுமறைநான் முகத்தோனை
யகமேகமிழ்ந்து போற்றியமு தளித்தோன் பதம் போற்றிவோம்

— யஜார்வேதிசிநீவாச அய்யர்,

11. சீகாழித் தலபுராணம்

கருமழைத்தன் னெபொழியுங் காலமதி யொளியு மொளிகாலு முத்தின்
பருமணிம் லையுபய வரதமும்புத் தகழும்வடப் பளிங்குங் தாங்கி
முருகுயிர்க்கு நறுந்தளன் முளரியா லயத்திருங் தமுது பிராட்டி
இருபதமுங் கடைப்பிழித்தே னெப்பதம்வா ராதபதம் எனக்கு மன்னே.

— அருணசலக் கவிராயர்

12. காளத்திப் புராணம்

புத்தகஞ் செபவடம் புனிததானமா
முத்திரை குண்டிகை முழுது மேங்தெழிற்
கைத்தலத் தமிர்த்தனக் கலைமடந்தையை
முத்தமிழ்க் கிழத்தியை முடிவ ணங்குவாம்.

வேறு

நான முத்திரை நற்குண் டிகையறி
வான புத்தக மங்கைச் செபவடங்
தான மைத்து வெண்தாமரை மேஸிய
பானிடு றத்தவள் பாதம் பணிகுவாம்.

— ஆணந்தக் கூத்தர்

13. திருவாரூர்ப் புராணம்

விரைப் போதன் முகப்போது பிரியாத் தனி
வண்டு வெண்பால் வேலைத்
திரைப்போதும முதனிறத் தேனடைந்தோர் கூடும்
பவக்குடலைத் தீர்த்து முத்திக்

கரைப்போதும் படியெடுக்குந் திருஞானத்
தனிப்புஜை வெண்கமலை செந்தாண்
மரைப் போதுமனப் போது வைத்தின்து
முப்போதும் வாழ்த்தல் செய்வாம்.

— சம்பந்த முனிவர்

14. திருக்குற்றுலத் தலபுராணம்

எண்கமலைக் கரஞ்சலிப்ப வொருகமலத் தயன்
பிறப்பி லெழுதா வண்ணாங்
தண்கமலப் பதஞ்சிர மேல் வைத்தருள்வார்
குற்றுலத் தமிழ்நூல் வாய்ப்பக்
கண்களெனுங் கருங்கமலங் கரங்களெனும் பசுங்
கமலங் கவினப் பூத்து
வெண்கமலத் திருந்தாளைச் செங்கமலத்திருந்
தாளை வேண்டல் செய்வாம்.

— திரிகூடராசப்ப கவிராயர்

15. சேதுபுராணம்

கவள மதகரியுரிவைப் போர்வை மூடுங்கண்ணுத்தோன்
புகழ் விரிக்குங் கலைகள் யாவும்
பவள விதம்ப்பசங்குதலை மொழியிற் காட்டும்பைங்
தொழியயயங்தணன்றேய் பருமவல்குற்
வுவநுமணி மருங்குலின நிலவெண்மூரற் சுந்தரியை
வெண்கமலத் தோட்டு வட்டத்
தவளாமதி நடுவூர் வாலெகினைம் போலுங்கைதயலை
கையலையகற்றித் தாளிற்றும்வாம்.

— நிரம்பவழிய தேசிகர்

16. திருக்களர்ப் புராணம்

ஆரண்நான்து மேராரா றங்கமு மலகி லாத
காரணங் காட்டு ஞானக் கலைகளுக் தானும் நின்ற
வோரணங் கிளைப்பூ மேலான் றனதுநா வுறையுங் தெய்வ
வாரணங் கிளமென் கொங்கை மயிலினை வணக்கஞ் செய்வாம்

— களந்தை - அதியப்பனுரூப

17. திருநீர்த் தலபுராணம்

பானி யிற்கொள் படித வடத்தின
ளாணி முத்தி னழகிய மேனியள்
சேணி ருக்குமத் தேவேர லாம் புகழ்
வாணி போற்பத பாயலர் போற்றுவாம்.

— வடமலை நாரசனக்குடை மன்னர்.

18. திருப்பரிதீச்சுரப் புராணம்

வெண்ணிலவு தருங்கமல மலரிலுறை நாயகனில் வெளியே நாயே
னுண்ணிறைந்து பரிதீசர் தலமகிழை செந்தமிழா ஒரைக்க நாஞ்சு
கண்ணருள் செய்தாள்கின் ருளுண்மையிது வாதவினாற் கார்யென்று
பண்ணமைந்த பாயகண்மேற் பாவிசைக்குஞ் செயலுளதோ
பகருங்காலே.

— முத்தாம்பாள்புரம் நாராயணசாமி உபாத்தியாயர்

19. பெருந்தோட்டத்து அகத்தீச்சுர புராணம்

திருவருங்குருக்கொன் லேகுயிர்யாவுந் திருவுயிர்த்
தருஞுமா தேவி
பொருஞுமேய்ப் பொருஞ ஞானமுந் தருமப்
புறிதமுந் நயனநோக் கெய்தி
வருபெருஞ் செல்வி வாணிமேய்ஞ் ஞான
மாதெனு முவர்பொன் மலர்த்தா
ளொருமை யினிருமை, மும்மையி னிறைஞ்சி
யற்துதித் துன்னி வாழ்வுறுவாம்.

— சொக்கவிங்க செட்டியார்,

20. திருவருட்டுறைப் (திருவெண்ணெய்நல்லூர்) புராணம்

வெண் கமலத் திருப்பவளைச் செந்தமிழின் தெய்வத்தை விளங்குபாரில்
கண்ணுதல் தன் பெருங்கருளை பாவிடவேயருள் புரியுங் கடைக்கண்
ஞோத்
தண்கவிதை போழிகின்ற புலவருளாம் விட்டகலாத் தையல் தண்ணை
யுண்ணினைந்தே யாழ்வணங்கி யுலவாத பேரின்ப முற்று வாழ்வாம்;

— வழவேல் முதவியார்

21. இளைசைப் புராணம்

வெல்லும் வெவ் வினைகள் வீட்டி வீட்டினை வினைக்குஞ் செய்கை
வல்லவாங் கலைகளுக்கு வயங்கொரு வடிவ மாதிரி
பல்லுயிர் நாவு தோறும் பயின்று நின்றருளா நின்ற
சொல்லினுக் கிறைவி பாதந் தொழுது சொற் பொருள்க தேர்வாம்

— கணேச பண்டிதர்

22. கண்ணியாகுமரித் தலபுராணம்

கரும்பங் கயம் போற் கண்மலருஞ் செம்பங் கயம்போற் கதிர்முகமு
மிரும்பங் கயத்தி ஏரும் பேய்க்கு மிளமாழையு மேங்தி வெள்ளை
யரும்பங் கயத்தி ஏகத்துறையு மனத்தை யம்மா றிருவங்தி
தரும்பங் கயத்தோ னுவாஜைத் தமியே னுளப்பங் கயத்தில் வைப்பேன்

— அருணைசலக்கவிராயர்.

23. வயிரவன்கோயிற் புராணம்

தளர்ந்து யுதவியழிவருக் கல்வித்தனத்தினை யேற்றவர்க்கீங்தே
யினங்களியிரும் தவள முண்டகத்திலினிது வீற்றிருப்பது போல
வளங்தறியாதவான்ம கோடியினு வகந்தொறும மர்ந்து நான் முசற்குத்
துளங்கலில் சுகங்குசெய் சுந்தரி பாதத் துணையலர் தருமே.

— சேந்தன்குடி நடராசக்கவிராயர்.

24. மழுராசல புராணம்

தெள்ளோதப் பயக்கடலி னரவஜையிற்றுயில் கூருங் திருமாலுங்தி
யுள்ளோதொனைவு வகைமீக் கொளவந்தவன் வதனமொரு நான்கிற்குங்
கள்ளோதிக் கயல்விழிச்செவ் வாய்னேரு முகங் காட்டிக் காதலூட்டும்
வெள்ளோதி மத்தினைநம் முள்ளமெனுங் கமலமதின் மேவச் செய்வாம்.

— தியாகராஜ கவிராயர்

25. ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்

கறைத்திரு மிடற்றினைக் கண்ணுதலுடைய கோவை
பிறைச்சலட யவளை நல்லூர்ப் பெருமணை நம்பன் தன்னை
மறைப்பெரும் பொருளினுளை வாழ்த்து சொற் பொருள்கணல்கு
நறைத்தனி சரோரு கத்தோனுமகள் கமலத்தானே.

— கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர்.

26. வள்ளியூர்த் தலபுராணம்

ஆதி நாளி ஞருமறை சொற்றிட
வேத னவினும் வெண்மறைப் பூவினும்
போதர் நெஞ்சினும் பொற்பி னமர்பவள்
பாதந் தாழ்ந்து நற் பாதந் தருளவே.

— ஆழ்வாரப்பபிள்ளை

27. திருச்சுழியற் புராணம்

சேவிலிருந்த பரன் சரிதஞ் சிறிது பகரத்திசை முசுத்தோ
ஞவிலிருந்து சுருதி பறை நான்கிலிருந்து வெண்கபலப்
பூலிலிருந்து வாகனமாம் பூத்திருந்து கவிஞரியற்
பாவிலிருந்திவ் வலகுநிறைந் திருந்தா எருதூள் பரவுதுமால்.

— ஆராவமுதாசாரியார்

28. திருப்புத்தூர்ப் புராணம்

ஆவிய கமண்டலத் தோன்றலு வினமர் திட்டன்பர்
சாவிய கமல வேணித்தற் பரனருள் பெற்றய்வான்
கோவியகம மெய்க் நுல்கள் குறித்துணர்நிவு கூட்டும்
வாவிய குமலத்துன்னை பலரடி மனத்துள் வைப்பாம்.

— சொக்கலிங்கசெட்டியார்

29. திருவிடையூர்த் தலபுராணம்

எண்மை யுற்றனன் புலமையி லென்னினு மினமாம்
பெண்மை யுற்றன ஞதவிற் பிழைபல நீங்க
வெண்மை யுற்றபங் கயமயில் விருப்போடு மருஞ
முண்மை யுற்றசேங் தமிழனை யெனதுநா வோங்க.

— குழந்தை வேலுப்பிள்ளை.

30. பருவதாாஜ் புராணம்

மலைமிசை யுதிக்குந் தண்ணூர் மாமதி யெனவே செய்ய
நிலைமிசை மாக்கட் கெல்லாம் நீடிய விருப்பு நல்கும்
மலைமகட் கிணியதாதை வண்மைசேர் புகழைச் சொல்லக்
கலைமக ஞுபயபொற்பூங் கழுவினைக் கூப்ப வாமால்.

31. புலவர் புராணம்

புண்ணியச் சுருதியாதிப் புனிதநூற் ரெகுதியாவும்
வெண்ணிறக் கமலப் போதில் வீற்றிருங் தருள்வா டன்னைத்
தீண்ணிய வுணர்வா ஞாச் செழுந்தமிழ்ப் புலவர் காதை
மண்ணினிற் பலருங் தேறி மகிழ்வுற வகுக்கின் ரேனே.

— வண்ணச் சரபம் முருகதாச சவாமிகள்.

32. திருநெல்வேலித் தலபுராணம்

விண்ணவ ரயன்மால் போற்றும் விடைவலான் வேளை வென்ற
கண்ணுத லமலன் முன்னேன் கதிதரு புராணம் பாடப்
பெண்ண முதலை யாள்கோலப் பிறைநுதல் வாணி நாவிற்
பண்ணமை பனுவலாள்பொற் பதமலர் பணிதல் செய்வாம்,

— நெல்லையப்பயின்னை

33. சிவராத்திரிப் புராணம்

காரதிருங் கயிலைமலைக் கண்ணுதன் முப்பு மெரிக்கக் கருது மங்கா
னீரதிகங் தருந்தரங்கத் தடங்கடல் துழந்திடும் புடவி கொடுங்கே ரூர்ந்த
சாரதிதன் றிருநாவி வடியருளத் தீனிவிருக்குங் தவளமேனிப்
பாரதிசெம் பதப்பதுமத் துஜைப்போது முப்போதும் பரவல் செய்வாம்.

— நமசிவாயம்பின்னை

34. திருப்புன்கூர்ப் புராணம்

தேவுறை தென்மலை முளைத்துச் சங்கப்
பாத்தியில் வளர்ந்துதிசை முகத்தோ
ஞைவெணுநாற் கொழு கொம்பிற் றழைந்து
கற்றேரிடம் படர்ந்து நானுக்கேள்வி
முவுலகுங் கிளைத்து மணந்தன் பரும்பித்
தவமலர்ந்து முதிர்ந்த போகப்
பாவினநற் கனியையருள் கொழியினேழி
லடியைமுடி படியவாழ்வாம்.

35. திருவாமாத்தூர்த் தலபுராணம்

கூந்தல் நிகர் இயற்றமிழும், குமுதவாய்
நிகரிசையும், கோலம் போல்வ(து)
ஆந்தகைய நாடகமும், அறிந்துவக்கும்
புலவர் சிலர் அகிலத் துள்ளார்

காந்தமுக்காற் றிளங்கவிஞர் பலருளரால்
எனைக்கருணைக் கடலிற் ரேய்த்தாள் !
மாந்தர் சிலர் நாவில் ஸின்றும் அரிபிரமர்
தொழிற் செய்கலை வாணித் தாயே.

— வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள்

36. சூதவனப் புராணம்

முற்று மாவியம் மூகத் துவமோரீஇச்
செற்று மாவிய வின்பரு னாறோஇ
யுற்று மாவிய னாத்தெண் பாதமே
பற்று மாவியக் கண்ணையைப் பாடுவோம்.

— சொக்கலிங்கச் செட்டியார்

37. திருமயிலைத் தலபுராணம்

நிலமுதற் படைத்தவ னேய நாவினின்
நிலகுதன் றுணைவியா மெழில்கொள் பாரதி
யுலவுனெண் கமலமே ஹுறையும் வாணிதன்
மலரடி முடிமிசை வணக்கஞ் செய்குவாம்.

— ஶ்ரீ அமிர்தவிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள்

38. தேவாங்கப் புராணம்

முதிர்பொறுமைக் கரைசிறந்து கருணாநறும் புனல்பருகி
முழுமெய்ஞ ஞானப்
புதியமலர் விரிந்தடக்க மெனுங்கமடங் குழியிருந்து
புகழ்கொண் டோங்கு
மதிவலவர் தமதிதய வாவிதொறும் விளையாடி
வளர்பே ரின்பத்
ததிமதுர குணநயவெள் ளனப்பேடு தனைப்பாடி
யருள்பெற் றுய்வாம்.

— பழனி மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலர்

39. திருக்கருவைத் தலபுராணம்

உலகுயி ரஜைத்துமீன்ற சதுமுகத் தொருவன்மேவுங்
தலைவியை மதுபசாலஞ் சாலமொய்த்தி சைகள்பாடு
மிலகுவெண் கமலப்பூவி லினிதுவீற் ற்றுக்குஞ் செஞ்சொற்
கலைமடங் தையையெய் முள்ளக் கமலமா மலரில் வைப்பாம்

— ச. திருமலைவேற் கவிராயர்.

40. தாருகாபுரத் தலபுராணம்

வெண்டா மரையுறையும் வேறாந்த நாயகியைத்
தண்டா மரையோன் றலைவிதஜைக் - கண்டு
வழுத்தீத் துதிக்க வருமே மதுரம்
பழுத்த கவிபாடும் பண்பு.

— அ. பிச்சையா நாவலர்.

41. மாக புராணம்

வெள்ளைநிறத் தஞ்சகத்தை வெண்டரளப் பூண்மயிலை விரிஞ்சஙாவி
ஞாளிருந்த ரத்தினத்தை யும் பரேலாங் தொழுற்கரிய
வொருத்திதன்ஜைக்
கள்ளமிலா வழியருளக் கமலமதை யகலாத் கலையினுளைத்
தெள்ளுதமி முதவிபெந்தன் றிருத்தாயை யனுதினமுஞ் சிந்தை
செய்வாப்.

— அதிவீரராம பாண்டிய மஹாராஜன்.

42. கேதாரீஸ்வர புராணம்

பண்ணரு மூலகேலாம் படைத்த பங்கய
னின்னுயிர்த் தேவியா யினயந்து பல்லுயிர்
தங்னு நாமிசை தொறுந்துலங்கு வாணிதன்
மன்னிய சேவடி ஏணங்கி வாழ்த்துவாம்.

— முருகப்ப செட்டியார்.

43. திருக்கோவலூர்ப் புராணம்

எம்பெருமான் றிருக்கோவ விறைசீர்த்தி யியற் றமிழா
விம்பரினு முரைப்பதனுக் கணிமதூ மினிதனிப்பா
டம்பெருமான் சரிதமெனத் தனிமகிழ்ந்து வணங்காமுன்
உம்பரேலாங் தொழுதேத்து முயர் ஞானக் கலைமகளே

44. திருவைகாவூர்ப் புராணம்

ஏச்சமையத்தரேனு மினங்கி வணங்கினர்க்கு மதியிரங்கியாரு
பேச்சமையத்தாரணியிற் புச்சுகோடுத்துக்கவிநான்கும் வினங்கச்
செய்தே
யச்சமையத்தா னடுங்காத வையித்துச் செல் நல்கும்முருளினுளைக்
கச்சமையத்தார் புதையுங் கொங்கையுடை வாணியைநங் கருத்துன்
வைப்பாம்.

— சி. வேலையதேசிகர்.

45. தீல்லையாளி ஸ்தல புராணம்

ஆக்ருசோற் செவமண மைத்தும் வீசவுந்
தேக்குநற் பொருட்சவைத் தேன்று எிக்கவும்
பாக்கியப் பாரதி பாத தாமரை
வாக்கினு மனத்தினு மலர்ந்த தென்றுமே.

ஸ்ரீ நடராஜ கவிராஜர்

46. திருவோத்தூர்ப் புராணம்

சாற்று நற்றமிழ்ப்
பேற்றுக் கென்குறை
நோற்று வாணிதாள்
போற்று நெஞ்சமே.

— கருணகரக்கவிராயர்

47. திருக்கடலூர்ப் புராணம்

இலக்கண விலக்கியங்க எரிமைப்பொழு தேனுங்கல்லா
தலக்கணார் புலிக்குறும்ப னமுதமே யிலிங்கமாகுந்
தலத்துயர் மானமியத்தைச் சற்குந் வருளாலோதக்
கலைக்குயர் வாணிபாதங் கருத்தினி விருத்திவாழ்வாம்.

— பாலகிருஷ்ண திகிதர்

48. இறைவாசங்லவூர்த் தலபுராணம்

வேதன் நாவிலும் வெண்தா மரச்செழும்
போத ஸர்ந்த பொருட்டினு மேவிய
காதல் கூருங் கலைமகள் மென்மலர்ப்
பாதம் நானும் பணிந்து வாழ்த்துவாம்.

— புராணத் திருமலை நாதர்

49. திருவியலூர்ப் புராணம்

தேவரு முனிவருஞ் சேர்ந்த பல்லுயிர்
யாவையு முளக்கருத் துணர நாவினிள்
மேவிநன் கருள்புரி விழலை வெண்மலர்த்
தேவிதன் சேவாடி சிரத்திற் சேர்த்துவாய்.

50. திருமயிலைப் புராண வசனம்

வெள்ளைக் கயலத் துவிசிலுறை வித்தகீயைப்
பிள்ளையென வேந்றருளைப் பேணியிடும் - தள்ளைத்தை
என்றுளத்தி லேயிருத்தி யேத்தியறி யாமைத்தை
தன்னிடத்தி லேகுவித்தேன் ருன்.

— மோகுர் - முனிசாமி முதனியார்.

51. திருக்கோளபுரப் புராணம்

பூம டஞ்சையும் பொன்மலர்க் கற்பகக்
காம டஞ்சையங் காமுறு கற்பினேண்
கோம டஞ்சைவெண் கோகண கத்துவாழு
நாம டஞ்சையை நாமறு வாமரோ.

— ஸ்ரீ. வேலாயுததேசிக சுவாமிங்கள்.

வடலூர் தீராயலிங்கசுவாமிகள் அருளிய திருவருட்பா :

(அறுசிர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்)

(கலைமகள்வாழ்த்து - 3ம் திருமுறை)

“ தவளமலர்க் கமலமிசை வீற்றிருக்கும் அம்மளையைச் சாந்தம்பூத்த
குவளைமலர்க் கண்ணூஜைப் பெண்ணூரும் பெண்ணமுதைக் கோதிலாத
பவள இதழ்ப் பசங்கோடியை நான் முகஞா நாலூங்கும் பாவை தன்னைக்
கவளமத கயக்கொம்பின் முலையாளைக் கலைமாதைக் கருதுவோமே ”

(2471 பாடல்)

“ சங்கம்வளர்ந் திடவளர்ந்த தமிழ்க்கொடியைச்

சர்ச்சவதி தன்னை அன்பர்

துங்கமுறக் கலைபயிற்றி உணர்வளிக்கும்

கலைஞரானத் தோகை தன்னைத்

தங்களுதல் திருவைத்துறுப்புக்குறுங்கு மலர் ஒங்கிய

பெண் தெய்வங் தன்னைத்

தங்கமலை முலையாளைக் கலையாளைத்

தொழுது புகழ் சாற்று கீற்பாம் ”

(2472 பாடல்)

கலைபயின்ற உளத்தினுக்குங் கரும்பிளைமுக் கனியை அருட்கலைஞ்சும்
நிலைபயின்ற முனிவரரும் தொழுதேத்த நான்முகனூர் நீண்டநாவின்
தலைபயின்ற மறைபயின்று முவலகும் காக்கின்ற தாயை வாகைச்
சிலைபயின்ற நுதலாளைக் கலைவாணி அம்மையைநாம் சிக்திப்போமே

(24 75)

(ஷ முன்று பாடல்களும் திருவருட்பா - 3ம் திருமுறையில்
திருக்கண்ணமங்கை திருமகள் வாழ்த்திற்கு அடுத்தனவாக
அமைந்துள்ளன)

மாணிக்கவாசகர் விலாசம் :

“ அலைகடல் சூழ் உலகமெல்லாம் ஒரு
பிரம் நாவிலிருந்து அறிந்தே யாரும்
நலமையுற மறைமுதல் எக்கலையுஞ்
சொல்லியிருள் ஞான மூர்த்தி ”

நாலுமந்திரி விலாசம் :

“ ஆகம வேதம் நான்கும் அருங்கலை
பலவும் இங்கே வாகை யாய்த்
தழைக்கத் தந்து மால் மருகளாய்
வந்தே தாகமாய் உலகளித்த
சதுர் முகன் நாவில் வாழும் மாகனவாணி ”

பிள்ளைத்தமிழ்க் கொத்து :

“ கதீர் வெண்கலையும் தூடியிடையுங்
கமலப் பதமும் சசி ஒளிர் சேர்
கருணைக் கடலாந் திருவருவாய்த்
தவளாக் கமலந்தனில் மிக
வீற்றிருக்கும் வடிவு ”

காளமேகப்புஸவர் :

“ வெள்ளைக் கலையுதேது வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள் வெள்ளை
அரியா சனத்தில் அரசரோ டென்ஜை
சரியா சனம்வைத்த தாய் ”

சரசுவதி சிற்தனை (பழார்பாடல்) :

“ புத்தகத் துள்ளுறை மாதே ! பூவில் அமர்ந்துறை வாழ்வே !
 வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய் ! வேதப் பொருளுக்கிழறவி !
 முத்தீன் குடையுடை யானே ! முவலகுஞ்சொழு தேவி !
 செப்புக் கவித்தன முலையாய் ! செவ்வாரி ஓடிய கண்ணுய் !
 முத்து நீறைத்தவேண் பல்லாய் ! முருக்காழூ மேனி சிற்ததானே !
 தக்கோலங் தீன்றதுவர் வாயாய் ! சரசுவதி என்னுங் திருவே !
 எக்காலு முன்னைத் தொழுவோம் எழுத்தறி புத்தி பண்ணுவிப்பாய் !
 ஆக்கா எம்பெருமாட்டி ! அழகிய பூ அஜை மீதாய் !
 நோக்கா யென்மிடி தீர் நோடிக்கும் பிராமணத்தி நோக்காயே !
 சாலி நெல்லரி தொண்டு சரசுவதி பூஜை பண்ணி
 பாலோடு பழத்தை நிரப்பிப் பராவித் தொழுவோம் நங்காய் !
 நங்காய் ! நங்காய் ! நமோஸ்து ஞானக் கொழுங்கே ! நமோஸ்து
 கல்விக் கரசே ! நமோஸ்து கணக்கறிதேவி ! நமோஸ்து
 சொல்லும் பொருளே ! நமோஸ்து!; சூக்ஷம ரூபி ! நமோஸ்து.

மகாகவி சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார்

கலை மகள் பாடல்கள்

கலைமகளை வேண்டுதல்

(நொண்டிச் சிற்து)

எங்ஙனம் சென்றிருந்தீர் — எனது

இன்னுயிரே ! என்றன் இசையமுதே !

திங்களைக் கண்டவுடன் — கடல்

திரையினைக் காற்றினைக் கேட்டவுடன்,

கங்குலைப் பார்த்தவுடன் — கடல்

காலையில் இருவியைத் தொழுதவுடன்

பொங்குவீர் அமிழ்தென்னோ — அந்தப்

புதுமையி லேதுயர் மறந்திருப்பேன்,

1

மாதமொர் நான்காந்தீர் — அன்பு

வறுமையி லேயெனை வீழ்த்திவிட்டீர்,

பாதங்கள் போற்றுகின்றேன் — என்றன்

பாவமெலாங் கெட்டு ஞான கங்கை

நாதமோ டெப்பொழுதும் — என்றன்

நாவினி லேபொழிந் திடவேண்டும்

வேதங்க னாக்கிடுவீர் ! — அந்த

விண்ணாவர் கண்ணிடை விளக்கிடுவீர்.

2

கண்மணி போன்றவரே ! — இங்குக்

காலையும் மாலையும் திருமகளாம்

பெண்மணி யின்பத்தையும் — சக்திப்

பெருமகள் திருவடிப் பெருமையையும்

வண்மையில் ஒதிடுவீர் — என்றன்

வாயிலும் மதியிலும் வளர்ந்திடுவீர் !

அண்மையில் இருந்திடுவீர் ! — இனி

அழியைப் பிரிந்திடல் ஆற்றுவனே !

3

* பாரதியார் பாடல் தொகுப்பில் நவராத்திரி புட்டுப் பகுதியில் பராசக்தி மூன்றும் ஒன்றுகிய மூர்த்தி, ஸ்ரீதேவி, பார்வதி பாடல்கள், “மூன்று காதல்” பகுதியில் - வகூமி காதல், காளிகாதல் பாடல்களும் உள்ளன, ஆனால் இங்கு சரசுவதிக்குரிய பாடல்கள் மட்டும் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன

மதுரத் தேமொழி மாதர்க் னெல்லாம் ! நூத்திரம்
வரணி பூசைக் குரியன் பேசீர் !
எதுவும் நல்கியிங் கெவ்வகை யானும் !
இப்பெருங் தொழில் நாட்டுவேம் வாரீர் ! (வெள்ளைத்) 10

கலைவாணி -- நவராத்திரிப் பாட்டு

வாணி கலைத்தெய்வம் மணிவாக் குதலிழோன்
ஆணிமுத்தைப் போலே அறிவுமுத்து மாலையினுங்
காணுகின்ற காட்சியாய்க் காணபதேனாங் காட்டுக்கதாய்
மாணுயர்ந்து சிற்பான் மலர்த்தேய் ஆழ்வோமோ.

சரசு வதி காதுல்

(ராகம் - சரசவதி மனோஹரி, தாளம் - திசர ஏகம்)

பிள்ளைப் பிராயத்திலே அவள்
பெண்ணமையைக் கண்டு மயங்கினிட் டேனங்குப்
பள்ளிப் படிப்பினிலே - மதி
பற்றிட வில்லை யெனிலுங் தனிப்பட
வெள்ளை மலர்கணமேல் - அவள்
வீஜையுங் கையும் விரிந்த முகமலர்
விளஞ்சும் பொருளமுதும் - கண்டேன்
வெள்ளை மனது பறிகொடுத் தேனம்மா ! 1
ஆடிவரு கையிலே - அவள்
அங்கொரு வீதி முனையில் சிற்பான், கையில்
ஏடு தரித்திருப்பான் - அதில்
இங்கித மாகப் புதம்படிப் பாள், அதை
நாடி யருக்கண்ந்தால் - பல்
ஞானங்கள் சொல்லி இனிமை செய்வாள், - “ இன்று
கூடிமகிழவ் ” மென்றால் - விழிக் கூடிமால்லே
கோணத்தி லேநகை காட்டிச்செல்லி வாளிம்மா !

வேதத்திரு விழியாள் - அதில்
 மிக்கபல் லுரையெனுங் கருமை பிட்டாள்,
 சிதக் களீர் மதி யே - நுதல்
 சிந்தஜையே குழலென்றுடையாள்
 வாதத் தருக்க மெனுஞ் - செவி
 வாய்ந்ததற் றுணிவெனுங் தோடணிக் தாள்
 போதமென் னுசியினுள் - நலம்
 பொங்குபல் சாத்திர வாயுடை யாள்

3

கற்பணைத் தேனிதழாள் - சுவைக்
 காவிய மெனுங்களிக் கொங்கையி னள்,
 சிற்ப முதற் கலைகள் - பல
 தேமலர்க் கரமேனத் திகழ்ந்திருப் பாள்,
 சொற்படு நயமலிவார் - இன்க
 தோய்ந்திடத் தொகுப்பதிள் காலை உழை வார்
 விற்பனத் தமிழ்ப்புலவோர் — அந்த
 மேலவர் நாவீவனு மலீப் பதத் தாள்

3

வாணியைச் சரண்டுகுக் தேன் — அருள்
 வாச்களிப் பாளெனத் திடமிகுந்தேன்
 பேணிய பெருந்தவத் தாள் — நிலம்
 பெயரள வும்பெயர் பெயரா தாள்
 பூணியல் மார்பகத் தாள் — ஜவர்
 பூவை, திரெளபதி புகழ்க் கதையை
 மாணியல் தமிழ்ப்பாட்டால் — நான்
 வாருத்திடக் கலைமகள் வாழ்த்துக் கேள்

4

கோத கன்ற தொழிலுடைத் தாகிக
ருலவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
நதனைத்தின் எழிலிடை யற்றுள்
இனப மேவடி வாகிடப் பெற்றுள் (வெள்ளைத்) 2

வஞ்ச மற்ற தொழில்புரிங் துண்டு
வாழும் மாங்தர் குலதெய்வ ஸாவாள்
வெஞ்ச மர்க்குரி ராகிய கொல்லர்
வித்தை யோர்ந்திடு சிற்பியர். தச்சர்,
மிஞ்ச நற்பொருள் வாணிகஞ் செய்வோர்,
வீரமன்னர்பின் வேதியர் யாரும்
தஞ்ச மென்று வணங்கிடுங் தெய்வம்
தரணி மீதறி வாகிய தெய்வம் (வெள்ளைத்) 3

தெய்வம் யாவும் உணர்ந்திடும் தெய்வம்,
தீமை காட்டி வீலக்கிடுங் தெய்வம்,
உய்வ மென்ற கருத்துடை யோர்கள்
உயிரி னுக்குயி ராகிய தெய்வம்,
செய்வ மென்றேரு செய்கை யெடுப்போர்
செம்மை நாடிப் பணிந்திடு தெய்வம்;
கைவ ருந்தி உழைப்பவர் தெய்வம்
கலினார் தெய்வம், கடவுளர் தெய்வம் (வெள்ளைத்) 4

செந்த மிழ்மணி காட்டிடை யுள்ளீர் !
சேர்ந்தித் தேவை வணங்குவம் வாரீர் !
வந்த ஈம்திவட் கேசெய்வ தென்றுல்
வாழி யாதீங் கெளிதன்று கண்ணீர்
மந்தி ரத்தை முனுமுனுத் தேட்டை
வரிசை யாக அடுக்கி அதன்மேல்
சந்த னத்தை மலரை இடுவோர்
ஶாத்திரம் இவள் பூசனையன்றும் (வெள்ளைத்) 5

வீடுதோறும் கலையின் விளக்கம்.
வீதி தோறும் இரண்டொரு பன்னி;
நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஹர்கள்
நகர்க் வெங்கும் பலபல பன்னி